KATALOG DER HANDSCHRIFTEN

DER

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK

ZU

LEIPZIG

I

DIE SANSKRIT-HANDSCHRIFTEN

LEIPZIG
OTTO HARRASSOWITZ
1901

KATALOG

DER

SANSKRIT-HANDSCHRIFTEN

DER

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK ZU LEIPZIG

VON

THEODOR AUFRECHT

LEIPZIG
OTTO HARRASSOWITZ
1901

Die Sammlung der Sanskrit Handschriften in der Universitäts Bibliothek ist zu vier verschiedenen Zeiten angekauft worden, und besteht aus 1389 Nummern

1) Eine Anzahl ist *unter dem früheren Oberbibliothekar* in die Bibliothek gekommen, und mit dem meistenteils unrichtigen Namen Jainica bezeichnet Diesen Handschriften sind später mehrere durch Ankauf oder Schenkung hinzugefügt

2) Durch Kauf von Bhagvandas Kevaldas in Surat im Jahr 1881

3) Erworben von Dr A Führer im Jahr 1884

4) Die letzte und wertvollste Sammlung wurde ebenfalls von Bhagvandas Kevaldas in den Jahren 1896 und 1898 angekauft

Wie in allen Bibliotheken finden sich auch hier eine Anzahl fragmentarischer Handschriften Doch ist es meistens gelungen, diese auf ihre wahre Quelle zurückzuführen

Die folgende Übersicht erleichtert den Gebrauch des Katalogs

A Vedica (Nr 1—132)
B Mahabharata, Ramayana und Puranas (Nr 133—364)
C Kunstpoesie (Nr 365—482)
D Recht und Religion (Nr 483—707)
E Bhakti (Nr 708—727)
F Grammatik, Wörterbücher, Metrik (Nr 728—816)
G Poetik (Alamkara) (Nr 817—855)
H Philosophie (Nr 856—958)
I Astronomie und Astrologie (Nr 959—1180)
K Medicin (Nr 1181—1220)
L Mystik (Tantra) (Nr 1221—1389)
Indices S 465—493

Ich bemühte mich einen leserlichen Text herzustellen In den meisten Fällen sind die Lesarten der Handschriften angegeben

A. Vedica.

1.

24/13 94 Bll 10 Linien Geschrieben im J 1681 von Dave Hiraji

Rigveda Astaka 1 Samhitapatha Blatt 2 fehlt

2.

— 26/11 84 Bll 9 Linien Abschrift von etwa 1730

Rigveda Astaka 2 Samhitapatha

3.

22/10 62 Bll 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1790

1) *Rigveda* Astaka 3 Samhitapatha Ohne Accente Enthält bloss die Hälfte des Astaka Das erste Blatt fehlt

2) Astaka 4 Samhitapatha Ohne Accente Ebenfalls nur die erste Hälfte

4.

23/12 73 Bll 11 Linien Abschrift von 1393

Rigveda Astaka 4 Samhitapatha

5.

24/9 107 Bll 8 Linien Geschrieben in Benares im J 1592 und accentuiert von Narayana Bhatta für Mukunda.

Rigveda Astaka 6 Samhitapatha Blatt 1 fehlt

6.

22/10 105 Bll 8 Linien Abschrift von etwa 1700

Rigveda Astaka 6 Samhitāpatha Blatt 106 fehlt

7.

26/8 89 Bll gewohnlich 6 selten 5 Linien Abschr von etwa 1650

Rigveda Samhitapatha Accentuiert. Die ersten 7 Blätter fehlen Beginnt mit dem Schluss von Mandala 9, 62, 30 (सदन् । दधत्स्तोत्रे सुवीर्यम् ॥ ३० ॥) und reicht bis an das Ende von 10, 44, 5 (तव पात्राणि धर्मणा ॥ २६ ॥) Nach Fol 94 fehlt 95

16.

13/11 8 Bll 6 Linien Abschrift von etwa 1790

Lakṣmīsūkta

17.

22/12 4 Bll, 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1810

Lakṣmīsūkta Diese Hs giebt als Einleitung einen Ṣaḍaṅganyāsa, Śironyāsa und ein Dhyāna

18.

22/11 4 Bll 10 Linien Abschrift von etwa 1750

Verse und Hymnen aus dem *Ṛgveda* fur einen unbekannten religiösen Zweck zusammengestellt Unvollständig

upa hvaye sudughām 1, 164, 26 27 indra dṛṃhya yāmakośa 3, 30, 15 vāśīmanta 5, 57, 2 catuskaparda 10 114, 3—5 pitum nu stoṣam 1, 187 kayā nas citra 4, 31 1—3 kṛṇuṣva pājaḥ 4, 4 svādor abhakṣi 8, 48 udīratām avara 10 15 1—3 Bricht ab in barhiṣado ye svadhayā suta

19.

25/11 16 Bll 10 Linien Geschrieben von Rāmeśvara einem Sohn von Vallabha, im J 1712

Rudrajapa oder Rudradhyāya, Gebete an Rudra, aus dem Ṛgveda In 40 Kaṇḍikāḥ, accentuiert Bis Fol 2b werden die Verfasser der Hymnen, deren Gottheiten, Metra und anderes angegeben

Kaṇḍikā 1 2 आपो हि ष्ठा Rv 10, 9 — 3 तमु ष्टवाम 8, 95, 6—9 — 4 ऋतं च सत्यं 10 190 — 5 भ्रवती. पारयन्त्येतम् Khila 10, 9, 1—3 — 6 शं वो भूमि शं व आप unbekannt Scheint Fortsetzung von 5 — 7 जुषस्वाग्ने अङ्गिरः Khila 9, 4—6 — 8—10 शं न इन्द्राग्नी 7 35 — 11 स्वस्ति नो मिमीताम् 5 51 11—15 — 12 स्वादिष्ठया 9 1 — 13 स्वस्त्ययन Khila 5 — 14—17 त्वं सोमासि 9, 67 — 18—22 Śivasaṃkalpa in 28 Versen, von denen die 6 ursprunglichen in Vs 34 1—6 sich finden — 23—25 Puruṣasūkta — 26 27 अहं रुद्रेभिर्वसुभिश् 10 125 — 28 न तमंहो 10, 126 — 29 30 आशुः शिशानो 10 103 — 31 विभ्राड् बृहत् 10, 170 — 32 33 कद्रुद्राय 1 43 — 34 35 इमा रुद्राय 1 114 — 36—38 आ ते पितर्मरुतां 2 33 — 39 सोमारुद्रा 6, 74 — 40 इमा रुद्राय 7, 46

20.

25/11 27 Bll, 9 bis 10 Linien Abschrift von 1813

Aitareyabrāhmaṇa Pañcikā 1

21.

24/11 32 Bll 9 bis 10 Linien Abschrift von 1681

Aitareyabrāhmaṇa Pañcikā 2

22.

25/11 27 Bll 11 Linien Die ersten 22 Bll sind am Anfang des 17 Jahrh die übrigen 1813 geschrieben

Aitareyabrahmana Pañcikā 3

23.

25/11 23 Bll 10 bis 11 Linien Die Bll 1—10 sind in der Mitte des vorigen Jahrh die übrigen etwa um 1820 geschrieben

Aitareyabrahmana Pañcikā 4

24.

25 4 21 Bll 10 bis 11 Linien Etwa 1750

Aitareyabrahmana Pañcikā 6

25.

24/11 20 Bll 9 bis 10 Linien 1641

Aitareyabrāhmana Pañcikā 7

26.

24/10 20 Bll 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1700

Aitareyabrahmana Pañcikā 8

27.

18/10 25 Bll 10 bis 11 Linien Abschrift von 1684

Aitareyabrāhmana Pañcikā 1

28.

24/8 35 Bll 6 Linien Etwa 1620

Aitareyabrāhmana Das 30 Kapitel der ersten Pañcikā und die ganze zweite Pañcikā

29.

20/11 64 Bll 10 bis 12 Linien Abschrift von 1684 *

Aitareyabrahmana Pañcikā 1 und 2

30.

20/8 8 Linien Folgende drei Teile sind im J 1629 in Benares von Gane a einem Sohn von Kṛṣṇabhatta, geschrieben

1) *Aitareyabrāhmana* Pañcikā 3 43 Bll

2) *Aitareyabrāhmana* Pañcikā 4 Ursprünglich 33 Bll, jetzt fehlen 3 17 18 23—27 31 32

3) *Aitareyabrāhmana* Pañcikā 8 30 Bll

4) 20/10 35 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben von Gadādhara Palimkara, etwa im J 1700

Aitareyabrāhmana Pañcikā 5

5) 20/9 30 Bll, 8 Linien Geschrieben im J 1649 von Yādobhatta, Sohn von Devabhatta Agadha

Aitareyabrahmana Pañcikā 6

*

31.

24/10 26 Bll 8 Linien Abschrift von etwa 1780

Aitareyabrahmana Pañcika 8

32.

25/11 75 Bll 9 Linien Etwa 1800

Āśvalayana Śrautasutra Pūrvasatka Beginnt अथैतस्य समाम्नायस्य वितानं योगापत्तिं वक्ष्याम ।

33.

21/11 39 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1820

Āśvalayana Śrautasutra Uttarasatka Reicht bis 12 15 13 Nur ein Blatt fehlt im Ende

34.

24/11 32 Bll 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1750

Āśvalayana Gṛhyasūtra Vollständig Beginnt उक्तानि वैतानिकानि गृह्याणि वक्ष्याम ।

35.

18/10 15 Bll 12 bis 13 Linien Abschrift von 1789 Eigentum von Nārāyana, Sohn von Bhatta Jīvanadeva

Āśvalayanagṛhyapariśista Adhyaya I 30 Kandikah Beginnt गृह्ये तु यानि नोक्तानि क्वचिदेतानि कानिचित् । क्वचिद्विधेरथोपाय तानि वक्ष्याम्यत परम् ॥ १ ॥ क्वचिन्नद्य क्वचिच्छ्लोकैस्तद्वक्ष्याम्यनुपूर्वश । गायत्र्यादिषु छन्द सु सविता येषु देवता ॥ २ ॥

Schliesst तद्देषापि यज्ञगाथा गीयते । आधाने दक्षयज्ञेषु साकमेधासु चेष्टिषु । सौत्रामण्यां पशौ चैव अमय सकृदुद्धृता ॥ वाते लूते च पिष्टे च सानाय्ये मार्त्तिकेषु च । आलभ्य मन्त्रोक्तव्य ( ) सर्वाद्राज्जायते हविरिति ॥

36.

20/10 43 Bll 9 bis 11 Linien Geschrieben im J 1784 von Bhikkambhatta Sohn von Narayana Enkel von Bhatta Jivanadeva

Āśvalayanagṛhyapariśista Adhyayah 1—3 in Prosa Die zehn ersten Blatter welche Kandikah 1—10 enthielten, fehlen Kandika 11 beginnt अथ स्वस्तिवाचनम् । ऋद्धपूर्तेषु स्वस्त्ययने वाचयित्वा etc 25 Kandikah — Der zweite Adhyaya mit 17 Kandikah beginnt auf Fol 21a अथ ग्रहयज्ञश्चैत्ययज्ञस्चित्तसुपयाचितमुच्यते । — Der dritte Adhyaya mit 17 Kandikah beginnt auf Fol 40a अथ पितृमेधे सस्थिते दक्षिणपूर्वस्या दक्षिणापरस्या वा etc

37.

19/11 86 Bll 9 Linien Etwa 1680

Nirukta von Yaska Zweite Halfte Adhyaya 7—12 Nur das letzte Blatt fehlt

38.

24/10 67 Bll 9 Linien Etwa 1600

Nirukta Derselbe Teil Nur das letzte Blatt fehlt

39.

20/9 39 Bll 10 Linien Etwa 1670

Nirukta Fragmente des siebenten bis zwölften Adhyaya

40.

22/9 187 Bll 6 Linien Die altesten Teile stammen aus der letzten Hälfte des 16 Jahrh

Vajasaneyisamhita Zusammenhängender Text Adhyaya 1—20

Die Handschrift ist von Mehreren geschrieben Foll 19 bis 89 a haben eine eigentumliche Accentuation wovon ich eine kurze Probe gebe (8 38)

अग्ने पवस्व । अग्ने पवस्व स्वपा ऽअस्मे
वर्चः सुवीर्य्यम् । दधद्रयिम्मयि पोषम् ।

41.

21/12 162 Bll 7 bis 8 Linien Abgeschrieben im J 1762 von Pandya Balakrsna fur Jivana dem Sohn des Purusottama von Prinsalla

Vajasaneyisamhita Adhyaya 21—40 Accentuiert

42.

25/12 Foll 8 bis 114, 8 Linien Alte Hs vom Ende des 17 Jahrh

Vajasaneyisamhita Pada text Reicht von 2 3 bis 15 9 Accentuiert bis 11 32

43.

$23/9\frac{1}{2}$ 51 Bll 6 Linien Etwa 1860

Vajasaneyisamhita Pada text Adhyaya 21—24 Fol 44 nicht bezeichnet doch fehlt nichts

Adhyaya 21 endet Fol 19a 22 Fol. 28a 23 Fol 41a 24 schliesst in der Mitte von Vers 40

44.

23/11 9 Bll 10 Linien Etwa 1795

Purusasukta oder *Sahasrasirsan* in 24 Versen In der Recension der Vajasaneyisamhita Adhyaya 31 Beginnt सहस्रशीर्षा पुरुष etc

45.

18/7 5 Bll 6 Linien Etwa 1780

Purusasukta aus der Vajasaneyisamhita Nach den ersten 16 Slokas finden sich die Angaben 1) ity avahanam 2) ity asanam 3) iti padyam 4) ity arghyam 5) ity acamanam 6) iti snanam 7) iti vastram 8) iti yajnopavitam 9) iti candanam 10) iti puspam 11) iti dhupam 12) iti dipam 13) iti naivedyam 14) iti tambulam 15) iti pradaksina 16) iti visarjanam Diese beruhen auf einer Vorschrift von Saunaka

46.

24/11 3 Bll 9 Linien Ltwa 1790

1) *Puruṣasūkta*

2) *Śivasaṃkalpa* Dieser beginnt गणानां त्वा गणपतिँ हवामहे etc ॥ १ ॥ गायत्री त्रिष्टुव्° ॥ २ ॥ द्विपदा याश्चतुष्पदास्° ॥ ३ ॥ सहस्तोमा° ॥ ४ ॥ Darauf folgt यज्जाग्रतो° Vs 34 1—6

47.

19/10 29 Bll 10 bis 12 Linien Ltwa 1650

Rudrajapa oder *Ṣadaṅgarudra* in neun Abteilungen Nach der Vajasaneyisamhita Das letzte Blatt fehlt Fol 24 ist zweimal gezählt Dem eigentlichen Texte gehen bis Fol 7a die bei der Lesung desselben gebräuchlichen Ceremonien, und auch die Nennung der Risi Gottheiten u s w voran Diese beginnen अथ षडङ्गमहारुद्रविधि । ब्रह्मपुराणे । श्री यज्जाग्रत इति षणां शिवसकल्प ऋषिर्मनो देवता त्रिष्टुप्छन्द । श्रीरुद्रहृदयजपे विनियोग ॥ Die Angabe dass diese Einleitung im Brahmapurana sich finde ist aus der Luft gegriffen

Die einzelnen Teile des Textes beginnen 1) गणानां त्वा गणपति हवामहे । 2) सहस्रशीर्षा पुरुष । 3) आशु शिशानो । 4) विभ्राड बृहत् 5) नमस्ते रुद्र मन्यव (Satarudriya) 6) Nach Wiederholung der 16 ersten Verse der fünften Abteilung folgt एष ते रुद्र भाग । 7) Fol 22b उग्रश्च भीमश्च । 8) ऋच वाच प्रपद्ये । 9) स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवा । bricht nach dem vierten Vers ab

48.

93/13 16 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben von Nandarama im J 1 17

Rudrajapa oder *Ṣadaṅgarudra* Stimmt mit dem vorigen MS nur finden sich von Abteilung 6 ab einige Zusätze und Abkürzungen Beginnt सहस्तोमा सहछन्दस आवृत etc Teilweise accentuiert Blatt 5 fehlt

49.

98/10 6 Bll 6 Linien Śārada Schrift. Ltwa 1870

Rudradhyaya aus der Vajasaneyisamhita 16 1—66 Beginnt नमस्ते रुद्र मन्यवे वाहुभ्यामुत ते नम । उतो त इषवे नम ॥ या ते रुद्र शिवा तनूरघोरा पापकाशिनी । तया नस्तन्वा शतमया गिरिशन्ताभि चाकशीहि ॥

50.

90/9 35 Bll 7 Linien 1477

Rudrajapa aus der Vajasaneyisamhita in 8 Adhyāya. Accentuiert Die 3 ersten Bll fehlen Beginnt in 2 7 स्माश्वज्ञात्सर्वहुत ऋच सामानि जज्ञिरे ।

51.

24/11 131 Bll 7 Linien Etwa 1580

Śatapathabrahmana Fragment Reicht von I 1, 1 3 bis I, 9 3, 21

52.

21/9 86 Bll Alte Bll 8 bis 10 Linien neue Bll 7 bis 10 Linien Die älteren Blätter sind zu Anfang des 17 Jahrhunderts die neueren im J 1774 von Saṅkaradatta Sohn von Sambhudatta Enkel von Ramaji geschrieben

Śatapathabrahmana Erstes Buch von Anfang bis I 6 3 41 Einige neuere Bll sind zur Ergänzung eingefügt Fol 2 fehlt Das mit 37 a bezeichnete accentuierte neue Blatt ist auf 37b (unaccentuiert) wiederholt nur ist das letztere vollständiger

53.

28/13 103 Bll 8 Linien Etwa 1700

Śatapathabrahmana Vierzehntes Buch XIV 1 1 6 bis zum Ende Das erste Blatt fehlt

54.

20 10 46 Bll 7 bis 9 Linien Geschrieben in Manapura von Raghunandana Sohn von Jivānanda im J 169·

Śatapathabrahmana Vierzehntes Buch von Anfang bis zum Ende des zweiten Prapathaka

55.

* 26/10 7 Bll 6 Linien Geschrieben von Josi Durlabhārama et a im J 1680

Funfzehn Stücke aus dem *Śatapathabrāhmana* die sich auf das Agnicayana beziehen Nicht accentuiert 1) गणाना त्वा गणपति हवामह इति VIII, 2, 8 4 2) तौं ह मनुरुवाच I 8 1, 9 3) तन्न साम्युद्वासयेत II 3 3, 4 4) पश्चारत्नि परिवासयेत् III, 6 4 18 5) अथ द्रोणकलशम् IV 5 6 4 6) अथैनमन्तरेव शार्दूलचर्मणि V 4, 2 6 7) तमब्रवीन्महादेवो ऽसीति VI 1, 3, 16 8) हिरण्यगर्भ समवर्तताग्र इति VII 1, 1 19 9) तदेते सामनिधने अभ्युक्ते VIII 6, 2, 19 10) विराजो नामेत्येतद्वै IX, 1 2 19 11) अन्नाद्वा अशनाया निवर्तते X 2, 6, 19 12) सरस्वती पुष्टि पुष्टिपति XI, 4 3 16 13) ता ब्रह्मैव शुक्रयाम्नाम्रह्मा XII 6, 1, 38 14) एतत् पारिप्लवम् XIII, 4, 3, 15 15) इमावेव गोतमभरद्वाजावयमेव XIV, 5, 2, 6 16) स होवाचैतद्वै तदक्षर XIV, 6, 8, 8 17) यो ह वै प्रतिष्ठां वेद XIV, 9, 2, 3 18) निकामेनिकामे न पर्जन्यो VIII 1 9, 10 19) तदेतदृचाभ्युक्त न मृषा श्रान्त — —

56.

21/12 4 Bll, 7 Linien Etwa 1720

Daśadikpālanāmāḥ, Stellen aus dem Śatapathabrāhmaṇa, die sich auf die zehn Welthüter beziehen Unvollständig Beginnt 3, 3, 4, 18 त्रातारमिन्द्र॰ । इन्द्रा गच्छेति । Es folgt 14, 6, 7, 9 14, 6, 9, 22 7, 2, 1, 9 9 1 2 17 14 6, 7 11 14, 6, 9, 24 6, 1, 3, 17 3, 2, 3 19 7, 5 1, 10 2 5 3 17

57.

21/12 26 Bll 8 Linien Anf des 17 Jahrh

Pitṛbrāhmaṇa in 5 Kapiteln Auszüge aus dem Śatapathabrāhmaṇa, auf die Manen sich beziehend Blatt 1 und 2 fehlen Beginnt mit 1 7, 2 10 स आज्यस्योपस्तीर्य । Das zweite Kapitel enthält 2, 1, 3 Das dritte ist 2 4 2 das vierte 2 4, 3, das fünfte 2, 5, 6

58.

18/10 10 Bll 6 Linien Geschrieben im J 1616 von Paramānanda Sohn von Mādhava

Maṇḍalabrāhmaṇa aus dem Śatapathabrāhmaṇa 10, 5, 2, 1—23 Beginnt यदेतन्मण्डल तपति तन्महदुक्थ etc

59.

22/10 5 Bll 8 Linien Etwa 1780

Maṇḍalabrāhmaṇa Ohne Accente

60.

20/11 9 Bll 8 Linien Abschrift von 1801

Kṣamāpana Bitte um Vergebung der Sünden, in 28 Kaṇḍikās, welche ohne ersichtlichen Zusammenhang aus dem Śatapathabrāhmaṇa entnommen sind — Blatt 1 (enthaltend 1—4) fehlt Kaṇḍikā 5 beginnt वरुणो हैनद्राज्यकाम आ दधे SP 2 2 3, 1 — Kaṇḍikā 28 beginnt स हैव यज्ञ उवाच । नग्नतायै वा बिभेमीति SP 1, 7, 3 28

61.

21/10 102 Bll 7 Linien Etwa 1740

Bṛhadāraṇyakopaniṣad Von 14, 4, 1, 27 bis 14 9 4 33 Am Anfang fehlen 5 Bll, am Schluss eins

62.

21/11 20 Bll 10 Linien Etwa 1840

Bṛhadāraṇyakopaniṣad Von Anfang bis 14 3, 7, 6

63.

23/11 34 Bll 15 bis 18 Linien Ende des 17 Jahrh

Kātyāyana Śrautasūtra Vom Anfang bis 10, 9, 24

64.

28/12 61 Bll, 10 Zeilen Etwa 1700

Katyayana Srautasutra Blatt 1 fehlt Von 12 2 2 bis 26, 7, 3

65.

22/10 46 Bll 8 bis 10 Linien Geschrieben von Vidyaratna im J 1721

Paraskara Grihyasutra oder *Katiya Grihyasutra* in 3 Kanda Beginnt अथातो गृह्यस्थालीपाकाना कर्म ।

Von Fol 42 a folgt ein Parisista von 9 Kandikas Anfange 1) अथर्तुमती जायामभिगच्छेत्पिण्डपितृयज्ञेन यजेत मध्यमपिण्ड पत्नी प्राश्नाति पुत्रकामा । 2) अथ गर्भाधानं स्त्रिया पुष्पवत्याश्चतुरहादूर्ध्व स्नात्वा । 3) अथातो यमलजनने प्रायश्चित्ति व्याख्यास्याम । 4) अथातो मूलविधान व्याख्यास्याम । 5) अथ कर्णवेधो वर्षे तृतीये पञ्चमे वा । 6) अथातो वापीकूपतडागारामदेवतायतनाना प्रतिष्ठापन व्याख्यास्याम । 7) अथोपनीतो ब्राह्मणस्त्रिशिखश्शिखी जटिलो मुण्डो वाक्षारालवणाशी स्यात् ।

Schliesst इति कात्यायनप्रणीताष्टादशपरिशिष्टोक्तो वेदव्रताना विधि । 8) अथातो धर्मजिज्ञासा केशान्तादूर्ध्वमपत्नीक उत्सन्नाग्निरनग्निको वा । 9) अथातो यमलचरु मारुत व्याख्यास्याम ।

66.

24/11 19 Bll 10 Linien Etwa 1750

Paraskara Grihyasutra Von Anfang bis 2, 13

67.

21/11 39 Bll 8 Linien Etwa 1780

Paraskara Grihyasutra. Von Anfang bis 2 10

68.

20/16 43 Bll 13 Linien Schrift von 1848

Paraskara Grihyasutra Folia 14—16 fehlen

69.

20/11 52 Bll 7 Linien Etwa 1820

Pāraskara Grihyasutra Reicht bis zum Ende von 2 17 Fol 2 fehlt Das erste Kanda hat 24 Kapitel Nach 1, 12 sind zwei eingeschoben अथ गर्भाधान स्त्रिया. पुष्पवत्या । und अथ ऋतुमती जायामभिगच्छेत् । Ebenso nach 18 die folgenden drei 1) अथातो यमलजनने प्रायश्चित्त व्याख्यास्याम । 2) अथातो यमलचरु मारुतं व्याख्यास्याम । 3) अथातो मूलविधिं व्याख्यास्याम ॥ Im zweiten Kanda finden sich drei spätere Kapitel. 1) nach 2, 2

अष्टवर्षं ब्राह्मणमुपनयेत् । 2) Nach 2 5 अथोपनीतो ब्राह्मणस्त्रिशिखशिखी जटिलो मुण्डो वाचारालवणाशी स्यात् । 3) Nach 2 11 अथातो धर्मजिज्ञासा ॥

70.

°1½/8 2 Bll 10 Linien Etwa 1680

Paraskara Grihyasutra Ein Fragment eines Kommentars oder Paddhati paginiert 33 34 zu 1 14 bis zum Anfang von 1 16 Fol 33a beginnt नादित्य विद्धत्कुर्वन्धारयित्वा रूपमिति अहरह करोत्यजस्रमेति तन्मनुष्यस्य मर्तस्य सत देवल । देवलेनेति विभक्ति व्यत्यय ।

71.

°4/11 7 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1 50 ... Silo ragrama von Patnesvara einem Sohn von Pandya Devākara

Katyayanagrihyasutraparisista Ergänzungen zu dem Paraskaragrihyasutra 12 Kandikah in Prosa Beginnt अथर्तुमती जायामभिगच्छेत्तत्पिण्डपितृयज्ञेन यजेत मध्यमपिण्ड पत्नी प्राश्नाति पुत्रकामा ।

Schliesst सामात्यं कर्तार ब्राह्मणा सपत्नवा दर्भपाणय शान्तिभि पवित्रलिङ्गाभिर्ऋग्भि सिञ्चेयु पुरन्ध्रयो नीराजनादिमङ्गलानि कुर्वन्ति । इति गृह्यसूत्रपरिशिष्टे पुण्याहवाचनम् ॥ Sieh Nummer 65

72

18/10 5 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1690 *

Caranavyuha ein Abriss der vedischen Schulen das funfte Parisista des Katyayana Beginnt अथातश्चरणव्यूहं व्याख्यास्यामस्तत्र निरुक्त चातुर्विद्य चत्वारो वेदा विज्ञाता भवन्ति ।

73.

21/10 6 Bll 8 und 9 Linien 1838

Caranavyuha

74.

°1/10 6 Bll 7 bis 9 Linien Etwa 1830

Caranavyuha

75.

4/10 4 Bll 11 Linien Geschrieben von Patnesvara Sohn von Pandya Devākara, im J 1746

Navakandikasutra oder *Sraddhakalpa*, uber Opfer für die Manen, das sechste Katyayana zugeschriebene Parisista in 9 Abschnitten Beginnt अपरपक्षे श्राद्ध कुर्वीतोर्ध्व वा चतुर्थ्या यदह संपद्येत तदहर्ब्राह्मणानामन्त्र्य पूर्वेद्युर्वा स्नातकानेके यतीन्गृहस्थान्साधून्वा श्रोत्रियान्वृद्धाननवद्यान्स्वकर्मस्थान् ।

Schliesst युवानस्तत्र म्रियन्ते शस्त्रहतस्य चतुर्दश्याममावास्याया सर्वममावास्याया सर्वमिति ॥ ९ ॥

76.

21/15 8 Bll 12 Linien Auf dieses Jahr

Mulyadhyaya, ein kurzes Katyayana zugeschriebenes Kapitel uber die Substitution von Geld fur Opfergab n falls diese nicht herbeigeschafft werden konnen Beigegeben ist ein Kommentar dessen Verfasser bei der Unvollstandigkeit der Handschrift nicht erhellt Beginnt अथ मूल्याध्यायपरिशिष्टम् ॥ द्वात्रिंशत्पणका गावश्चतुष्कार्षापणो वर । वृषे पञ्चार्षापणका अष्टावनडुहि स्मृता ॥ १ ॥ दश कार्षापणा धेनोरश्वे पञ्चदशैव तु । हिरण्ये कार्षापणक पणा नव तथाधिका ॥ २ ॥ वस्त्रे कार्षापणश्छागे ऽष्टौ पणा द्वादशाविके । वृषल्यामथ पञ्चाशन्मूल्य कार्षापणा स्मृता ॥ ३ ॥ निष्के पञ्चाशदेव स्याद्गजे पञ्चशतानि तु । पञ्च कार्षापणा प्रोक्ता दोलाया पङ्क्षे तथा ॥ ४ ॥ गृहे ऽष्टौ कार्षापणकास्ताम्रे कार्षपण स्मृत । ताम्रे कर्षे ऽपि च पण इति मूल्यप्रकल्पना । अधिक कल्पयेन्मूल्यं न्यून चित्तानुसारत ॥ ५ ॥ इति मूल्याध्याय ॥

Der Kommentar fangt ohne weiteres an इति दक्षिणाविषयक आवश्यकदाने मुख्यासंभवे ग्राह्यम् । अधुना ह्ययं च पञ्च सति वित्ते नाश्रयणीय । वित्तासंभवे ऽप्यतो न्यून न कुर्यात् ।

77.

26/1? 24 Bll 6 Linien Etwa 1800

Rudrajapa nach der Taittiriyasamhita 4 5 und 4 7 1—11 Zwischen diesen Kapiteln finden sich mehrere Verse aus dem Taittiriyaranyaka. Mit Accenten bezeichnet Beginnt नमस्ते रुद्र मन्यव etc

Schliesst इडा देवहूर्मनुर्यज्ञ — पितरो ऽनु मदन्तु ॥ Taittiriya samhita 3 3 2

78.

29/12 9 Bll 8 Linien Etwa 1800

Taittiriyaranyaka, Kapitel 3, 11—13 Accentuiert Beginnt सुवर्णं घर्मं परि वेद वेनमिन्द्रस्यात्मान दशधा चरन्तम् । Am Rande bezeichnet mit पु॰ सु॰, weil in 12 das Purusasukta vorkommt

79.

23/8 17 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1800

Anonymer Kommentar zum *Purusasukta* aus dem *Taittiriyaranyaka* 3 12 Beginnt श्रीमते रामानुजाय नम ॥ श्रीमान्वेङ्कटनाथार्य कवितार्किककेशरी । वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्ता

सदा हृदि ॥ १ ॥ श्रीमते वेदान्तगुरवे नम ॥ यत प्रपञ्चसभूतिवि-
भूतिपरिभूतय । पुरुषाय नमस्तस्मै परस्मै विश्व[या]त्मने ॥ २ ॥ प्रणम्य
हृदि पुरुष जगतामादिकारणम् । दुर्ज्ञान पौरुष सूक्त व्याकरोमि
यथामति ॥ ३ ॥ स्वमनीषकया चात्र न किंचिदभिधीयते । सुखग्र-
भाष्य (?) भाष्याणि केवल सचिपाम्यहम् ॥ ४ ॥ Fol १५ fehlt

Der Verfasser lebte wahrscheinlich zu Ende des dreizehnten Jahrhunderts Er erklärt den Hymnus nach der Lehre des zur bhakti hinneigenden Vedantismus Er citiert folgende Schriften Purusasamhita Sieh Śrīsastra — Badhula (auctor) Fol. 3b (nārayanadrstena purusasuktena citam upatisthamana iha puruso bhavet) — Mudgalopanisad Fol 16b — Yogaratna (yoga) Fol 3a 12b 13b — Vaikhanasasamhita Fol 9b — Vaisnavasamhita Fol 9b — Śrīsastra 4a Srisastre Purusasamhita Fol 4a 10b 15a Die Purusasamhita wird auch in der Mudgalopanisad erwahnt — Satvatasamhita Fol 6b 9b

80.

93/12 86 Bll 6—11 Linien Anf des 1 Jahrh

Samaveda Aranyagana in sechs Prapathaka Auf Fol 86a der Anfang der Mahanamni — Beginnt अज्ञो वैरूपम् ॥ ओ ~ ।
यद्यावर्द्द् द्रता ३१ उवा २३ । गाँ २३४ ताम् । हाँहा ३१ उवा २३ । ई
२३४ डा । गत भूमी -। उता ३१ उवा २३ । सौ २३४ यू । हाँहा
३१ उवा २३ । ई २३४ डा । etc

Prapathaka I endet Fol 13b II Fol 26b III Fol 39a IV Fol 57a V Fol 71a VI Fol 86a

81.

19/10 58 Bll Foll १—५० 10 Linien Foll ५१—८८ 9 Linien Foll 51—88 geschrieben im J 1655 von Krsna (Nalhadavastavya Abhyantara Vrddhanagaraj ät ya) Sohn von Ammaji Die vorhergehenden Blatter sind wahrscheinlich um dreissig Jahre alter

Samaveda Teile des Ūhagana und Uhyagana Paginiert 1—88 Doch fehlen Foll 8 11 12 17—19 22—25 29 36 40 43—48 52 56 59 62 63 66—70 86

Das Ūhagana beginnt auf Fol 1 mit dem vierzehnten Prapathaka und schliesst auf Fol 65b in dem Anfang von XIV, 2 12

Das Ūhyagana beginnt auf Fol 71a in Prapathaka V, 2, 1 und schliesst auf Fol 88b mit dem sechsten Prapathaka

Der vierzehnte Prapathaka des Ūhagana beginnt ओतकचम् ॥
पन्यपन्यमित्सोतार । पन्यपन्यो वा । ओ ३ ईत्सोता ३ रा । ओ धाव ।

ता २३ । हा ३ हा ३ । मान्दो २ या २३४ या । सोम वीरा ३ । हा ३ हा । य गूरा २३ या ३४३ ॥

Der vierzehnte Prapaṭhaka schliesst Fol 13a der achtzehnte Fol 57b

Im Ūhyagāna endet der funfte Prapāṭhaka auf Fol 76a

82.

21/8 51 Bll 6 Linien Abschrift von 1625

Sāmaveda Grāmageyagana In 17 Prapāṭhaka Beginnt तत्सवितुर्वरेण्य Die Hs ist unvollständig und luckenhaft Namentlich fehlen die meisten Blatter von Prapāṭhaka 1—11 Prapāṭhaka 12 endet Fol 7b, Prap 13 Fol 13b, Prap 14 Fol 21a, Prap 16 Fol 42b, Prap 17 Fol 51b

83.

21/12 114 Bll 7 bis 9 Linien Etwa 1650

Tandyabrāhmana oder *Pañcaviṅśabrāhmana* Paginiert 136—249 Beginnt mit स्वामेव प्रतिष्ठाय प्रयन्ति XIV, 1, 4 und schliesst देवयजनमध्यवसाय गार्हपत्य आ XXIV, 18, 8

Prapāṭhaka XIV endet Fol 150b XV Fol 165a XVI Fol 179b XVII Fol 188a XVIII Fol 199b XIX Fol 206b XX Fol 216b XXI Fol 229a XXII Fol 234b XXIII Fol 242b

84.

22/9 33 Bll 8 Linien Etwa 1670

Tandyabrāhmana Foll 1—11 und 122—143 Prapāṭhaka I endet Fol. 9b Prapāṭhaka II endet Fol 11b ऽभिक्रामन्तो विष्टुति 6, 3 — Fol 122a beginnt रूपमपरेण रूपेणानुवदति XIII, 7, 7 Dieser Prapathaka endet Fol 127b Prapāṭhaka XIV endet Fol. 139b Prapāṭhaka XV schliesst auf Fol 143b शामद भवति शंमदा एतेनाङ्गिर 5, 11

85.

23/10 113 Bll, 6 Linien Etwa 1580

Chāndogyopaniṣad Śaṅkarācārya's Kommentar zu Prapāṭhaka 1—3 Das erste und letzte Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt तद्विज्ञानं संसारगतित्रयहेतूपमर्देन वक्तव्यमित्युपनिषदारभ्यते । Ausgabe in der Bibl Ind p 3, 2

Prapāṭhaka I endet Fol 46a, II Fol 77a

86.

22/12 20 Bll, 6 Linien Geschrieben von Vrajanātha im J 1751

Rudrajapa nach dem Sāmaveda. Beginnt सोमं राजानं वरुणम् । अग्निमन्वारभामहे ३ होवा ३ हाइ । आदित्य विष्णुं सूर्यं ।

हौवा ३ हाइ । ब्रह्माणां २३ चा ३ हौवा ३ हाइ । वृहा ऽ ३ उवा ३ ।
पा २३४ । तौम् ॥ १ ॥

Schliesst स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः etc

87.

24/12 134 Bll, 8 Linien Ende des 16 Jahrhunderts

Atharvavedasamhitā Accentuiert bis Fol 24 b und wieder von Fol 117 b bis zum Ende *Fol 1 fehlt Fol 67 zweimal gezählt* Bei der Zählung 83 übergangen, jedoch fehlt nichts Fol 2 beginnt in I, 2, 3 Kānda I schliesst Fol 11 b II Fol 24 b III Fol 41 a IV Fol 63 a V Fol 88 a VI Fol 117 a Schliesst in VII, 109, 1

88.

22/9 37 Bll, 6 bis 9 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvavedasamhitā Accentuiert Die Pagination beginnt mit Fol. 13 Kānda II schliesst Fol 28 b III Fol 53 b IV schliesst auf Fol 56 b in IV, 4, 7 — Darauf folgen 3 besondere Bll Sie enthalten V, 24, 3 bis 27, 2

89.

22/9 20 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1650

Atharvavedasamhitā Accentuiert mit roten Punkten Beginnt संभृ·तं भगं· । धातुर्देवस्य· सत्येन· कृणोमि· पतिवेदनं ॥ Die Pagination beginnt mit Fol 28 und reicht bis Fol 47 Fängt mit II, 36, 2 an Kānda II schliesst Fol 28 b III 47 a IV schliesst auf Fol 47 b in IV, 2, 3

90.

22/10 108 Bll 9 Linien Ende des 16 Jahrh

Atharvavedasamhitā Accentuiert Paginiert 30—137 Fol 30 a beginnt mit III, 10, 11 Kānda III schliesst Fol 41 a IV 64 a V 88 b VI 119 a VII schliesst auf Fol 137 b in VII, 110, 1

91.

21/9 225 Bll, 6 bis 9 Linien Ende des 17 Jahrh

Atharvavedasamhitā Accentuiert. Paginiert 109—329 Foll 111 112 116 127 135 fehlen. Fol 109 a beginnt mit V, 12, 9 Kānda V endet Fol 136 a VI 197 a VII 240 b VIII 270 a IX 298 a X schliesst auf Fol 329 b in X, 10, 3 Am Ende fehlt nur ein Blatt um das Kānda zu beschliessen

92.

23/11 74 Bll, 9 bis 10 Linien Etwa 1650

Atharvavedasamhitā Accentuiert Paginiert 1—74 Fol 1 a beginnt mit X, 10, 21. Kānda X endet Fol 1 b XI 21 b XII

40a XIII 51a XIV 61a XV 69a XVI 72b XVII 74b Schliesst in XVIII 1, 2

93.

22/9 60 Bll 9 Linien Etwa 1650

Atharvavedasamhita Accentuiert mit roten Punkten Paginiert 166—228 Foll 197 198 fehlen Fol 166a beginnt mit XI 1, 8 Kanda XI endet Fol 182a XII 190a XIII 208b XIV 216b XV 224a XVI 227a XVII 228b

94.

22/9 40 Bll 6 bis 18 Linien Etwa 1650

Atharvavedasamhita Accentuiert Kanda XIX vollständig

95.

23/10 29 Bll 9 Linien Etwa 1700

Atharvavedasamhita Accentuiert Kanda XIX von Anfang bis Hymnus XIX 52 2

96.

29/8 72 Bll 6 bis 7 Linien Etwa 1700

Atharvavedasamhita Accentuiert. Kanda XX von Anfang an bis Hymnus 126 18

97.

22/8 8 Bll 6 Linien Etwa 1700

Atharvavedasamhita Accentuiert Bruchstücke des 20 Kanda Beginnt mit Hymnus 128, 7, etc Das letzte Blatt schliesst mit Hymnus 142 3

98.

24/11 63 Bll 14 bis 16 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvaveda Pada text Accentuiert bis 5a Fol 1 fehlt Fol 2 beginnt I, 1 2 Kanda I endet Fol. 6b II 14a III 24b IV 37a V 50b VI schliesst auf Fol 64b in Hymnus 120, 1

99.

24/10 131 Bll 8 Linien Etwa 1620

Atharvaveda Pada text Ohne Accente Bis Ende von Kanda IV Foll 1—96 Foll 3 4 fehlen Von Kanda V an neue Zählung von 1—37 Kanda I endet Fol 18a II Fol 36b III Fol 60b IV Fol 96b V Fol 37b

100.

30/12 51 Bll 11 bis 14 Linien Etwa Ende des 16 Jahrh

Atharvaveda Pada text Foll 1 11 24—27 fehlen Fol 2 beginnt mit I, 3 4 Kanda I endet Fol 16a II 20a III 33a

II 50b V schliesst auf Fol 57b in Hymnus 15 10 Accent wird mit roten Punkten bezeichnet, z B यंथा॰ । वांत॰ यंथा॰ । मंन॰ । यंथा॰ । पंतन्ति । पचिंण॰ ।

101.

23/10 28 Bll 7 bis 11 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvaveda Pada text Accentuiert Kanda XX von Anfang bis zum Beginn von Hymnus 35

102.

23/10 11 Bll 6 bis 7 Linien Anf des 18 Jahrh

Atharvaveda Pada text Accentuiert bis Fol 7a Auswahl von Hymnen für bestimmte religiöse Zwecke

103.

19/13 7 Bll 18 bis 20 Linien Etwa 1730

Kauśikasutra des Atharvaveda Adhyaya 8 und 4 Kapitel des neunten Beginnt अग्नीनाधास्यमान सर्वान्वा दाश्चन्त्संवत्सरं माह्नौदनिकमपि दीपयत्यहोरात्रं वा यथाकामी वा

104.

22/9 4 Bll 7 Linien Etwa 1790

Asurikalpa, das fünfunddreissigste Pariśiṣṭa des Atharvaveda In 25 Versen Beginnt श्रीगुरुगणपतिवटुकशारदेष्टदेवताशिवश्रीरिलक्ष्मी(Hs शची)सूर्येभ्यो नम । श्री नमो ऽथर्ववेदाय । अथासुरीकल्प व्याख्यास्याम । श्री ह्रीं कटुके कटुकपत्त्रे सुभगे आसुरि रक्तवाससे । अ[।]थर्वणस्य दुहिते (घोरकर्मणि) घोरकर्मकारिके ॥ अमुकस्य प्रस्थितस्य गति दह दह । उपविष्टस्याङ्गं दह दह । प्रसुप्तस्य मनो दह दह । प्रबुद्धस्य हृदय दह दह । हन हन दह दह पच पच मथ मथ । अथ तावद्दह दह यावन्मे वशमागच्छति । ॐ फट स्वाहा । इति मन्त्र ॥ १ ॥ Herausgegeben von H W Magoun Baltimore 1889 8° Fol 3 fehlt Andere Handschriften finden sich in Berlin Webers Verzeichnis 1 663 (verhältnismässig die beste) 2 197 Hang 16

Schliesst आसुरीमन्त्रशिरसे अष्टशतं जपेत् अस्य दत्त्वा ग्रहगृहीतं मुञ्चति ॥ २५ ॥

105.

25/10½ 2 Bll mit 11 13 15 Linien HS etwa 1830

Asurikalpavyakhya, eine Art von Kommentar zum Asurikalpa. Beginnt परिशिष्टोक्तासुरीकल्प व्याख्यास्याम । पुरश्चरणविधिनादौ जप कार्यं । दशसहस्राणि सप्तरात्रिभिस्तदा । भूमिशुद्धि समाज-

नदाहात्कालान्नोकमखादपि सेकादुल्लेपाद्गृहमान(?)दर्पयात् । लेपनं गोमयाम्बुभि । अनेन प्रकारेण भूमिशुद्धि कर्तव्या । शब्दब्रह्ममय मन्त्रं जपन्ति परमेष्ठिन । मूर्तिमचाप्यायुधानि (मूर्तिमवत्यायुधानि HS) भवन्ति जगत स्थितौ ॥ वेदा साङ्गा. समुच्चार्य निश्वासाय यस्य सर्वश । त नमस्कृत्य वक्ष्यामि आसुरीकल्पमुत्तमम् ॥ अस्य श्री-आसुरीमन्त्रस्य अथर्वण ऋषि । आसुरी देवता । ह्रीं बीजम् । आ-सुरी शक्ति । उष्णिक छन्द । सर्वकार्यसाधने जपे विनियोग ॥ अथ करन्यास ॥ मातृकापूर्वकम् । ओं कटुके कटुकपत्रे ॐ फट स्वाहा । अङ्गुष्ठाभ्या नम । सुभगे ॐ फट् स्वाहा तर्जनीभ्यां नम । आसुरि रक्तवाससे मध्यमाभ्या नम । अथर्वणस्य दुहिते ॐ फट स्वाहा ओ ह्रीं अनामिकाभ्या नम । अघोरे कनिष्ठिकाभ्यां नम । अघोरे कर्म-कारिके करतलकरपृष्ठाभ्या नम । etc

Schliesst चतुर्थादिज्वराभिभूतानामष्टशतजपेन मार्जनेन मुञ्चति चिप्रम् ॥ आसुरीमष्टशतवाराञ्जप्य शिरसि धारयेत् (द्रापयेत् HS) । गृहीतो मुञ्चति चिप्रम् । दुष्टगृहीतानामासुरी होमयेत्ततो मुञ्चति सप्ताहेन ॥ तुलसी भूमदा देवी चूर्णसृष्टस्तथा वशी । राजभये सुरे-श्वरीमार्जनाद्वारणात्तथा ॥ न स्यात्तस्याद्भुतं किंचिन्न चुद्रोपद्रवस्तथा । नानैश्वर्य नाप्रजत्व (so 3 Handschriften प्रयत्न च unsere HS) यस्य देव्यासुरी गृहे ॥

106.

23/11 2 Bll 10 Linien Ende des vorigen Jahrh

Kaivalyopanisad accentuiert Beginnt सह नाववतु । etc अथाश्वलायनो भगवन्त परमेष्ठिन परिसमेत्योवाच । अधीहि भग-वन्ब्रह्मविद्या वरिष्ठा सदा सद्भि सेव्यमाना निगूढाम् ।

Schliesst अनेन ज्ञानमाप्नोति ससारार्णवतारणम् । तस्मादेव विदित्वैनं कैवल्य फलमश्नुते ॥

107.

19/11 7 Bll 9 Linien Etwa 1800

1) *Ganapatyupanisad* Beginnt सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । etc ओं नमस्ते अस्तु गणपतये । त्वमेव प्रत्यक्ष तत्त्वमसि । त्वमेव केवल कर्तासि । त्वमेव केवल हर्तासि । त्वमेव केवल धर्तासि । त्वमेव केवल भर्तासि ।

2) *Ganapatisūkta* Ein Amalgama von Rv 8, 81 (ganzer Hymnus) 2, 23, 1 10, 112 9 3, 26 6 5, 56 1

3) *Manyusūkta* Rv X, 83 84 Vgl Manyusūktavidhāna Num 14

108.

5/11 7 Bll 9 Linien Geschrieben in Ka i im J 1809

Turiya gayatrihridaya das Geheimniss der Gayatri in Form einer Upanisad welche anderweitig Gayatryupanisad genannt wird Beginnt नमस्कृत्य भगवान्याज्ञवल्क्य स्वयभुव परिपृच्छति । त्व नो ब्रूहि भगवन्गायत्र्युत्पत्ति तुरीय श्रोतुमिच्छामि । ब्रह्मज्ञानोत्पत्ति प्रकृति परिपृच्छामि ॥ श्रीभगवानुवाच । प्रणवेन व्याहृतय प्रवर्तन्ते । तमसस्तु पर ज्योति । क पुरुष । स्वयभूर्विष्णुरिति । अथ ह्यप्स्वङ्गुल्या मन्ययते । मथ्यमानात्फेनो भवति । फेनाद्बुद्बुदो भवति । बुद्बुदादण्ड भवति । अण्डादाकाशो भवति । आकाशाद्वायुर्भवति । वायोरग्निर्भवति । अग्नेरकारो भवति । अकारादुकारो भवति । उकारान्मकारो भवति । मकारादर्धमात्रा भवति । अर्धमात्रान्ता( ) मेकधा तदोकारो भवति । ओकाराद्वषट्कारो भवति । वषट्काराद्व्याहृतिर्भवति । व्याहृत्या गायत्री भवति । गायत्र्या सावित्री भवति । सावित्र्या सरस्वती भवति । सरस्वत्यास्तुरीया भवति । तुरीयाया वेदा भवन्ति । वेदेभ्यो ब्रह्मा भवति । ब्रह्मणो लोका भवन्ति । तस्माल्लोका प्रवर्तन्ते ।

Schliesst अनेन हृदयेनाधीतेन क्रतुसहस्रेणेष्ट भवति । षष्टिसहस्रगायत्र्या सिद्धिर्भवति । य इद नित्यमधीयानो ब्राह्मण प्रयत शुचि सर्वपापै प्रमुच्यते । सर्वपापै प्रमुच्यत इति । ब्रह्मलोके महीयते । ब्रह्मलोके महीयत इति । इत्याह भगवान्याज्ञवल्क्य ॥

109.

??/10 6 Bll 12 Linien Geschrieben von S mal j ka aus Suryapura Sohn von Trivikramaji im J 1089

1) Foll 1ᵇ—5ᵃ *Gayatryupanisad*

2) Foll 5ᵃ—6ᵃ *Gayatrikavaca* Beginnt श्री अस्य श्रीगायत्रीकवचमन्त्रस्य मूर्ध्नि ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषय । शिरसि ऋग्यजु-सामाथर्वाणि छन्दासि । मुखे ब्रह्मविद्या गायत्रीशक्तिर्देवता । हृदये भूर्बीजम् । दक्षस्तने भुव शक्ति । वामस्तने स्व कीलकम् । नाभौ श्रीगायत्री प्रीत्यर्थे जपे विनियोग । Bei der Recitation der einzelnen Worter und Silben der Gāyatrī werden verschiedene Teile des Korpers berührt

Schliesst इद तु कवच जाप्य तापत्रयनिकृन्तनम् । चतुःषष्टिकलाविद्याविनाशैश्वर्यसिद्धिदम् ॥ etc

110.

30/14 11 Bll 9 Linien Etwa 1810

Nārāyaṇopaniṣad oder *Yājñikyupaniṣad* welche den zehnten Prapāṭhaka des Taittirīyāraṇyaka bildet Fragment von Kaṇḍikā 40 bis zum Schluss Beginnt °मह्योमसद्भ्या गोजा etc

111.

25/13 2 Bll 10 Linien Etwa 1790

Nārāyaṇopaniṣad zum Atharvaveda gehörig Beginnt अथ पुरुषो ह वै नारायणो ऽकामयत प्रजा. सृजेय इति । नारायणात्प्राणो जायते मन सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्ज्योतिरापश्च पृथिवी विश्वस्य धारिणी ॥

112.

23/11 1 Bl 11 Linien Etwa 1780

Nārāyaṇopaniṣad Etwas abgekürzter Text

113.

18/10 20 Bll 7 bis 9 Linien Geschrieben im J 1790 von Gopala für den Paṇḍit Thākuradāss

Ein Sammelband, enthaltend 7 Schriften

1) Fol 1—3 *Nārāyaṇopaniṣad*

2) Fol 4 5 *Brahmavidyopaniṣad* zum Atharvaveda gehörig In 14 Versen Beginnt ब्रह्मविद्या प्रवक्ष्यामि सर्वज्ञानामनुत्तमाम् । यत्रोत्पत्ति लय चैव ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ॥ १ ॥ प्रसादान्त समुत्पन्नस्य विष्णोरद्भुतकर्मण । रहस्य ब्रह्मविद्याया ध्रुवाग्नि सम्प्रचक्षते ॥ २ ॥ ओमित्येकाक्षर ब्रह्म यदुक्त ब्रह्मवादिभि । शरीर तस्य वक्ष्यामि स्थान काल लय तथा ॥ ३ ॥

Schliesst यस्मिन्सलीयते शब्दस्तत्पर ब्रह्म गीयते । ध्रुव हि चिन्तयेद्ब्रह्म सो ऽमृतत्वाय कल्पत इति ॥ १४ ॥

3) Fol 5b—7a *Omkāranirṇaya* Beginnt ओ इन्द्र प्रजापति पृच्छति । भगवन्ननसूयशिष्यो भूत्वा पृच्छामीति । पृच्छ वत्सेत्यब्रवीत् । किमयमोंकार कस्य पुत्र कत्यक्षर कतिपद कतिमात्र कतिवर्ण कि स्थानं कि गोत्र कि कारण कि कर्म कि दैवतं etc

Schliesst सर्व यो वदति स सर्ववेत्ता स वैष्णवमैशान परमनामय स्थानं गच्छेत् ॥

4) Fol 7b—12a *Parabrahmopaniṣad* zum Atharveda gehörig In 3 Kapiteln Beginnt अथास्य पुरुषस्य चत्वारि स्थानानि भवन्ति नाभिर्हृदयं कण्ठो मूर्धेति । तत्र चतुष्पाद ब्रह्म विभाति ॥

Schliesst: सर्वव्यापिनमात्मानं चोरसर्पैरिवान्वितम् । आत्मविद्यातपोमूलं तद्ब्रह्मोपनिषत्परम् । इति तृतीयकाण्डः ॥

5) Fol. 12b—15a *Pañcamukhihanumatkavaca* angeblich aus der Sudarsanasaṃhitā. Beginnt: ओं अस्य श्रीपञ्चमुखहनुमन्मन्त्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषिः । हनुमान्पञ्चमुखी देवता । अनुष्टुप्छन्दः । ओं हनुमानिति बीजम् । वायुपुत्र इति शक्तिः । अञ्जनीसुत इति कीलकम् । श्रीरामचन्द्रहनुमत्प्रसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ।

Schliesst: दशवारं पठेन्नित्यं त्रैलोक्यज्ञानदर्शनम् । एकादशं पठेन्नित्यं सर्वसिद्धिं लभेन्नरः । कवचस्य स्मरणेन महाबलसमन्वितः ॥

6) Fol. 15b—19b. *Bhāratasāvitrī* Beginnt श्रवणाञ्जलिपुटपेयं etc ॥ १ ॥ धृतराष्ट्र उवाच । ब्रूहि संजय यद्वृत्तं युद्धं तेषां महात्मनाम् । पाण्डवानां कुरूणां च यत्प्रवृत्तं कुलक्षये ॥ २ ॥ के तत्र प्रमुखा वीराः के च तत्र महारथाः । महाबलास्तु ये केचित्कथं ते ऽपि निपातिताः ॥ २ ॥

Am Ende heisst es· इमां भारतसावित्रीं श्राद्धकाले तु यः पठेत् । अक्षयं च भवेच्छ्राद्धं पितॄणां दत्तमक्षयम् ॥ इमां भारतसावित्रीं प्रातरुत्थाय यः पठेत् । दिवा वा यदि वा रात्रौ सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ etc Sieh Num. 181.

7) *Sūryastava* in 8 Versen. Beginnt· उदयगते त्वयि विकसति मुकुलति समस्तमस्तमिते बिम्बे । न ह्यन्यस्मिन्सुरवर सकलं कमलायते भुवनम् ॥ १ ॥ जयति जनानन्दकरः करनिकरनिरस्ततिमिरसंघातः । लोकालोकालोकः कमलारुणमण्डलः सूर्यः ॥ २ ॥

114.

16/8 2 Bll., 6 bis 7 Linien. Etwa 1720

Mrityulāṅgūlopaniṣad, gewöhnlich *Mrityulāṅgalopaniṣad* genannt. Beginnt: ओं अथ मृत्युलाङ्गूलं व्याख्यास्यामः । अथ मृत्युलाङ्गूलमन्त्रस्य अनुष्टुप्छन्दः कालाग्निरुद्रो देवता वसिष्ठ ऋषिर्यमो देवता मृत्युपस्थाने विनियोगः ॥

115.

21/10. 18 Bll., 8 bis 9 Linien Schlechte Abschrift von etwa 1820.

Sundarītāpanī oder *Mahopaniṣad* aus dem Atharvaveda, in 6 Abschnitten. Das erste Blatt und der Schluss fehlt. — Die zweite Upaniṣad beginnt Fol 6b: अथातो जातवेदसे सुनवामेत्यादि पठित्वा त्रैपुरीव्यक्तिं व्याचष्टे ।

116.

°1/10 33 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1700

Atharvavedopanisadah eine mangelhafte Sammlung von Upanisads des Atharvaveda welche von 39 bis 47 sich erstrecken Foll 10—48 Foll 22 24 26 27 31 47 fehlen

1) *Mahanarayanopanisad* endet Fol 20a Beginnt अम्भस्य पारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महतो महीयान्। Stimmt im ganzen mit Taitt Aranyaka X anuvaka 1—14 uberein 2) *Brhannarayanopanisad* Fol 20a—30b Beginnt घृणि सूर्य आदित्यो ऽर्चयन्ति तप सत्यम्। Taitt Āranyaka X anuvaka 15—63 3) *Sarvopanisatsara* Fol 30b—33a Beginnt कथ बन्ध कथ मोक्ष. का अविद्या का विद्येति। 4) *Hansopanisad* Fol 33b—35a Beginnt भगवन्सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद। ब्रह्मविद्याप्रबोधो हि केनोपायेन जायते॥ 5) *Paramahansopanisad* Fol 35a—37a Beginnt अथ योगिना परमहसाना को ऽय मार्गस्तेषां का स्थितिरिति नारदो भगवन्तमुपगम्योवाच॥ 6) *Anandavalli* Fol 37a—44b Beginnt श नो मित्र श वरुण श नो भवत्वर्यमा। Taitt Āranyaka Prapathaka 7 8 7) *Bhrguvalli* Fol 44b—46b Fragment Beginnt भृगुर्वै वारुणिर्वरुण पितरमुपससार। Taitt Ār 9, 1 Das Bruchstuck reicht bis zum Anfang von 10 3 Blatt 48 enthalt das Ende der *Garudopanisad* und den Anfang der *Kaivalyopanisad*

117.

°3½/10½ 10 Bll 10 Linien Geschrieben von Narayana sa im J 1666

Saptasutra, eine Upanisad welche Sankaracarya zugeschrieben wird Beginnt 1) अथ सर्पणविधि॥ स्नान सध्यावन्दन कृत्वा। ओ ब्रह्मा तृप्यतु। ओ विष्णुस्तृप्यतु। ओ रुद्रस्तृप्यतु। ओ देवास्तृप्यन्तु। ओ वेदास्तृप्यन्तु। ओ गायत्री तृप्यतु॥ 2) Astasraddhavidhi Fol 1b प्रथमे देवताश्राद्धे देवतात्रय ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा। ओ पिण्डत्रय दद्यादिय भूमिर्गया इदमुदक दद्यात्॥ १॥ ओ द्वितीये ऋषिश्राद्धे देवतात्रय ब्रह्मा ऋषिर्विष्णुर्ऋषी रुद्र ऋषि। पिण्डत्रयं दद्यादिय भूमिर्गया इदमुदक फल्गुतीर्थस्य॥ 3) Homa Fol 3a अथ वीर्याहोम कुर्याद्विधिवत्पूर्वाभिमुखमपि कृत्वा। ओ प्राणापानव्यानसमानोदाना मे शुध्यन्ता ज्योतिरह वीर्या विपाप्मा भूयास स्वाहा॥ १॥ 4) Purusoccara Fol 3b ओं विष्णु परमात्मा देवताहमिति बीज सो ऽहमनुपमस्थानम्। ओ भू सन्यस्तो ऽहम्। ओ स्व संन्यस्तो ऽहम्। ओं स्व सन्यस्तो ऽहम्॥ 5) Nirvanayogi

patta Fol 4a अथ निर्वाणयोगपट्टोच्चारण व्याख्यास्याम । परमहंस सो ऽहं परिव्राजक पश्चिमलिङ्ग ॥ 6) Āśramavela Fol 4b श्री अथ भिक्षुकाणा मोचार्थिना कुटीचकबहूदकहंसपरमहंसाना चतुर्णा विधि व्याख्यास्याम ॥ 7) Siṃhasanayogapaṭṭa Fol 5b सिंहासनयोगपट्टमन्त्रस्य नारायण ऋषिर्नेतिनेतिश्रुतिश्छन्द सर्वविश्वेश्वरो हरितो ऽहं देवता सर्वप्रत्ययसाक्षिण इति बीज मन्त्रावाहन विज्ञानैकरसमिति कीलक चैतन्य सो ऽहं जपे विनियोग ॥ 8 ohne Titel Fol 5b श्री अविकाराय शुद्धाय नित्याय परमात्मने । सदैकरूपरूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ १ ॥ जगदङ्कुरकन्दाय सच्चिदानन्दमूर्तये । गलिताखिलभेदाय नम शान्ताय वेधसे ॥ 9) Pañcikaraṇa Fol 7a श्री अथात परमहंसाना समाधिविधि व्याख्यास्याम । सच्छब्दवाच्यमविद्याशबल ब्रह्म ब्रह्मणो ऽव्यक्तमव्यक्तान्महन्महतो ऽहंकारो ऽहंकारात्पञ्चतन्मात्राणि पञ्चतन्मात्रेभ्य पञ्चमहाभूतानि etc 10) Mahavakya Fol 7b अथ महावाक्यार्थप्रबोधप्रकार व्याख्यास्याम । तत्त्वमसीति सौम्य महावाक्यमिति प्रथम शिष्य प्रतिज्ञापयेद्गुरुस्तेन तत्त्वमसीत्यस्मिन्वाक्ये त्रीणि पदानि भवन्ति ॥ 11) Saṃdhya Fol 9b तीर्थं गत्वा पादौ हस्तौ प्रक्षाल्याचम्य स्तोत्रवन्दन (श्रोत्र° H~) कृत्वा दिग्देवाय नम । इन्द्राय नम । अग्नये नम । यमाय नम । नैरृत्याय नम । etc 12) Manasapañcopacaravidhi Fol 10b श्री पृथिव्यात्मने परमात्मने गन्धतन्मात्रप्रकृत्यानन्दात्मने परमेश्वराय गन्ध परिकल्पयामि नम । इति कनिष्ठकयो ॥

118.

901/₂/10 7 Bll 6 bis 7 Linien Etwa 1750

Pravarādhyaya ein Verzeichniss von Risi Familien aus unbekannter Quelle Unvollständig Erhalten sind 76 kurze Paragraphen Der Text ist wie in den meisten Pravara sehr verderbt Beginnt काश्यपगोत्रस्य काश्यपासितदैवलेति त्रि प्रवरस्य ॥ १ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्यपावत्सारनैध्रुवेति त्रि प्रवरस्य ॥ २ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्यपाचिणमान्विति त्रि प्रवरस्य ॥ ३ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्यपावत्साररैभ्येति त्रि प्रवरस्य ॥ ४ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्यपेयकुशिककौशिककाशकाश्यपेयेति पञ्च प्रवरस्य ॥ ५ ॥

Schliesst शङ्खलिखितगोत्रस्य शङ्खलिखितवैतहव्यरैवतेति त्रि ॥ ७६ ॥

119.

23/10. 16 Bll. [illegible] Linien. Etwa 1680.

Caturmasyahautraprayoga das Ritual des Hotṛ beim viermonatlichen Opfer. Beruht auf den Srautasutra von Āśvalayana 2 15 ff. Unvollständig. Beginnt अथ चातुर्मास्यहौत्रप्रयोग ॥ तत्र पूर्वेद्युर्वैश्वानरपार्जन्ये । प्रयोग । नम प्रवक्त्र इत्यादि । पञ्चदश सामिधेन्य । आवाहनकाले । आज्यभागावावाह्य । अग्नि वैश्वानरमावह । पर्जन्यमा० । देवानाज्यपानित्यादि । उत्तमे प्रयाजे स्वाहाग्नि स्वाहा सोम स्वाहाग्नि वैश्वानर स्वाहा पर्जन्य स्वाहा देवा० । वार्त्रघ्नावाज्यभागौ । प्रधानस्य वैश्वानरो अजीजनदग्निर्नो नव्यसी मतिम् । त्त्मया वृधान ओजसा ॥ ये यजामहे ऽग्नि वैश्वानरम् । पृष्टो दिवि पृष्टो अग्नि पृथिव्या etc.

Visvadevaparvan 7b. Varunapraghasa 11a. Darauf folgt Sakamedha.

120.

24/11. 6 Bll. 1 Linien. Gute Abschrift vom Ende des 16. Jahrh.

Darsapurnamasasthalipaka das Ritual bei Bereitung der gekochten Opferspeise zur Zeit des Neumonds und Vollmonds. Beginnt अथ स्थालीपाक ॥ द्विराचम्य · प्रातरौपासनं कृत्वा · समिद्धूय नय वा · आदाय · तिथ्यादिक सकीर्त्य · दर्शपौर्णमासाभ्या स्थालीपाकाभ्या यक्ष्ये · इति पठेत् । तचेदानीं पौर्णमासेन स्थालीपाकेन यक्ष्ये । दर्शे तु · पूर्वसकल्पितेन दर्शेन स्थालीपाकेन यक्ष्ये इत्येव । तत्रान्वाधान करिष्ये । देवतापरिग्रहार्थमस्मिन्नन्वाहिते ऽग्नौ · अग्नि जातवेदसमिध्मेन । प्रजापति प्रजापति चाघारदेवते आज्येन । अग्नीषोमौ चक्षुषी आज्येन । अग्निमग्नीषोमौ प्रधानदेवते चर्वाज्यद्रव्येण ॥ दर्शे तु · अग्निमिंद्राग्नी प्रधानदेवते इति विशेष ॥

Schliesst ततो ब्राह्मणभोजनसकल्प । तत परिस्तरणदर्भान्ना गेभ्य स्वाहेत्यग्नौ जुहुयात् । ततश्चतुर्भिर्यस्य स्मृत्येत्यादिभिर्विष्णुस्मरण न्यूनातिरिक्तपरिपूरणार्थम् ॥ इति प्रतिपदि कर्तव्यता ॥

Dieses Stück ist nur der Anfang einer Schrift welche das ganze häusliche Ceremonial behandelte. Dies kann aus der Stelle auf Fol. 2a चारद्रव्याण्युपनयनप्रकरणे वक्ष्यन्ते geschlossen werden. Citiert werden die Smṛti von Sankhayana und Jabali je einmal, ausserdem eine Candıkı (nisiddham kurvatam dosas) und eine Karika.

121.

20/11 22 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben von Pāthaka Surānandana einem Sohn von Pathaka Vīrānandana im J 1639

Śrautapaddhati eine anonyme kurze Erläuterung der Darśapurnamaseṣṭi nach Kātyāyanas Śrautasūtra Adhyāya 2 bis 4, 2 Fol 1 fehlt Foll 2—6 haben einen Riss am Anfang Fol 2a Linie 4 एव गार्हपत्यदक्षिणाग्न्यो । व्याहृतिपक्षे गार्हपत्यदक्षिणाग्न्याहवनीयेषु । तूष्णीपक्षे गार्हपत्याहवनीयदक्षिणाग्निषु । युगपत्समिदाधान मन्त्राभावात् । यजमानस्य मासमैथुनसकल्प । अमावास्याया मश्रिख वपन वा ॥

Schliesst तयोरन्तरेणाग्नीषोमावुपांशुयाग । विष्णुर्वा । पक्षे आदित्येष्टि । पिण्डपितृयज्ञस्थानङ्गपक्षे प्रेतपितृकस्यापि विकल्प ॥

122

16/11 8 Bll 8 Linien Geschrieben von Sivarāmarāghava im J 1746

Darsapaurnamasapakṣadiḥ arman Darbringungen und Gebete beim Neumond und Vollmond Beginnt पक्षादि । वैश्वदेवान्नम् । अग्निमेलनम् । आचमनम् । प्राणायाम । प्रयोग । तिथिर्विष्णु॰ । एवगुणविशेष॰ । तिथौ श्रीपरमेश्वरप्रीतये दर्शपौर्णमासिक पक्षादि कर्माहं करिष्ये । दर्शे । दर्शपक्षादिकर्माह करिष्ये । दक्षिणतो ब्रह्मासनमास्तीर्य । अग्नेरुत्तरत उपविश्य ब्रह्माण वृणुयात् । विष्णुशर्मन् पक्षादिकर्माख्ये कर्मणि त्व ब्रह्मा भव । भवामि ।

123.

22/11 5 Bll 9 Linien Etwa 1 20

Ṛṣitarpanakārikāḥ Regeln zur Verehrung der sieben Ṛsi In 26 Versen Beginnt गणेश पितर नत्वा गुरुमानन्दरूपिणम् । सम्प्रदायानुसारेण वक्ष्यामि ऋषितर्पणम् ॥ १ ॥ पौषस्य रोहिणीमूच वाष्टका प्राप्य मध्यमाम् । उत्सर्गस्तु प्रकर्तव्य श्रावणा गौणकालत ॥ २ ॥ सर्वसभारसयुक्तो गच्छेत्पुण्यजलाशयम् । उदक्कान्त समासाद्य गुरुशिष्य जनै सह ॥ ३ ॥ कन्येनोद्वर्तयेद्देह स्वस्ति नेत्यनुवाकत ।

Von 4a ab sind Anfänge von Paninis Sikṣa den Nighaṇṭavas dem Nirukta gegeben

124.

26/10 18 Bll 9 Linien Etwa 1 90

Ṛṣitarpana nach der Vājasaneyisamhitā Paginiert 1—21 Foll 15—17 fehlen Nach 21 fehlt wahrscheinlich nur ein Blatt Beginnt अथ ऋषितर्पणानुक्रमो लिख्यते ॥ नद्यादौ गत्वा शुचौ देशे स्थाप्य प्रथममामलकपिष्टेन स्नानम् । प्रयोग । अद्येत्यादि एवमादि-

ग्रहगुणविशिष्टाया पुण्यतिथौ श्रावणोत्सर्गप्रारम्भनिमित्त तथा च छन्दसामुत्सर्गप्रारम्भनिमित्त स्नानविधिना स्नानमह करिष्ये ।

Das Werk hat wenig eigenes sondern besteht aus Auszugen aus dem Vajasaneyisamhita und dem Satapathabrahmana

1) Trikandikasutra bis Fol 3a 9 2) अथ मण्डल लिख्यते । यद्देतन्मण्डल Sp 10 5 2 1—23 und 3 1 2 bezeichnet mit Suryopasthanam bis Fol 7a 4 3) इमावेव गोतमभरद्वाजौ Sp 14, 5 2 6 bis Fol 8a 2 4) तदाङ्ग कि छन्द Sp 10 3 2 1—13 bis Fol 9a 2 5) ayam puro bhuvah etc Vs 13 54—58 6) Dreivimsah Sp 10 6 5, 9 14 5 5 20 14 9, 4 30—33 bis 14b 6 Von da ab bis gegen den Schluss folgen die pratika der vierzig Adhyaya der Vs der 100 Adhyaya des Sp etc Sieh hieruber Webers Katalog 1[1] Num 207

125.

20/9½ 4 Bll 11 Linien Schrift von 1761

Kuśandika oder *Kuśandi* die Verwendung von Kusa gras bei der Anlegung des heiligen Feuers Nach dem Ritual des Yajurveda

Beginnt अथ यजुर्वेदिना कुशण्डिकाविधि ॥ प्राङ्मुख उपविष्टो दर्भपाणिराचान्तो हस्तप्रमाणं स्थण्डिल तुषकेशशर्कराास्थिप्रभृतिरहिताया भूमौ कृत्वा कुशैस्त्रि समूह्य तान्कुशानैशान्या दिशि नि चिपेत् । गोमयोदकेनोपलिप्य कुशमूलेन पूर्वाग्रिरेखात्रय प्रादेशप्रमाणमुत्तरोत्तरक्रमेण कुर्यात् । अङ्गुष्ठानामिकाभ्या तचोत्कीर्णा मृत्तिकामैशान्यां दिशि नि चिप्य गोमयोदकेन पुनरुपलिप्यात्मदचिणे कास्यपात्रेणाग्निमानीय ज्वलदग्नि गृहीत्वा श्रो क्रव्यादमग्नि प्रहिणोमि दूर यमराज्य गच्छतु रिप्रवाह इत्यनेन नैर्ऋतकोणे प्रचिपेत् । ततो ऽग्नि गृहीत्वा श्रो इहैवायमितरो जातवेदा देवेभ्यो हव्य वहतु प्रजानन्निति स्थण्डिलोपरि गायत्री पठन्नग्निमात्मसमुख कृत्वा स्थापयेत् । तत पुष्पचन्दनवासोभिर्ब्रह्माण वरयेत् ॥

Ahnliche Abhandlungen finden sich fur die anderen Veden vor Sieh Catal Catal unter Dasakarmapaddhati

Schliesst तत स्रुवमूलेन भस्मानीय श्रो कश्यपस्य त्र्यायुषमिति ललाटे श्रों जमदग्नेस्त्र्यायुषमिति ग्रीवाया यद्देवाना त्र्यायुषमिति दचवाहुमूले तन्नो श्रस्तु त्र्यायुषमिति हृदि । स्वभिन्ने तन्ते इति विन्यस्य ॥ Vajasaneyisamhita 3, 62

126.

20/10 4 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1840

Snanavidhi, Vorschriften uber das Baden teils mit Asche, teils mit Erde Die beim Baden gebrauchten Spruche sind vedisch

Angeblich aus Baudhayana Die beiden Teile beginnen 1) अथ भस्मस्नानम् । ईशानाय नम शिरसि । तत्पुरुषाय नमो मुखे । etc 2) अथातो मृत्तिकास्नानं व्याख्यास्याम । गृहस्थो वानप्रस्थ परिव्राजको वा अश्वक्रान्ते॰ सहस्रपरमा देवीति (Taitt Aranyaka 10, 1 7 8) भूमिदूर्वे अभिमन्त्र्य । उद्धृतासीति नदीतटाल्लोष्टमादाय । काण्डात्काण्डादिति द्वाभ्या दूर्वामादाय मृत्तिके हन मे पापमिति दूर्वा लोष्टे प्रतिष्ठाप्य ॥

127.

25/15 17 Bll 8 bis 10 Linien Geschrieben in Nandagrama im J 179

Dandala ausgewählte vedische Verse für verschiedene Gebrauche Nach der Vajasaneyisakha Eingeteilt in 14 Adhyaya Accentuiert

1) Pratistha Beginnt पुनन्तु मा देवजना — 2) Navagrahahuti आ कृष्णेन रजसा — 3) Navagrahasthapana अग्निं दूतं पुरो दधे — 4) Devatasthapana त्र्यम्बकं यजामहे — 5) Adhidevatasthapana स न पितेव सूनवे — 6) Pratyadhidevatasthapana आ नो भद्रा क्रतवो — 7) Pancalokapalasthapana गणाना त्वा गणपतिं — 8) Naksatradevatasthapana अश्विना तेजसा चक्षु — 9) Dhruvadisthapana योगेयोगे तवस्तर — 10) Vedadisthapana mantrah अग्निमीळे पुरोहितं — 11) Dikpalasthapana त्रातार मिन्द्रम् — 12) Purnahuti चित्तिं जुहोमि मनसा — 13 Vaisvanarastuti इन्द्र देवीर्विशो — 14 Amritabhisbekah आपो हि ष्ठा —

Schliesst सर्वेषा वा एष वेदाना रसो यत्साम सर्वेषामेवैनमेतद्वेदाना रसेनाभिषिञ्चति ॥ Aus dem Satapathabrahmana woher auch mehrere andere Kandika entlehnt sind

128.

24/10 39 Bll 5 bis 6 Linien Geschrieben von Baladeva im etwa 1, 0

Dandala nach der Vajasaneyisakha Stimmt im ganzen mit der vorangehenden HS überein nur ist hin und wieder die Benennung verschieden In 15 Adhyaya Accentuiert *Die Ausgabe* von Bombay 1891 enthält in allen Punkten dieselbe Recension Adhyaya 1 beginnt पवित्रे स्थो वैष्णव्यौ — 2) Samidhoma 3) Navagrahasthapana 4) Navagrahadevatasthapana 5) Navagrahadhidevatasthapana 6) Navagrahapratyadhidevatasthapana Die übrigen Titel sind gleich 15 beginnt श्रीवर्चस्वमायुष्य॰ (Khila im Rv)

Schliesst गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ आत्मसंसारवाहनम् । यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ हुताशन ॥

129.

21/9 7 Bll 7 Linien Geschrieben im J 1783 von Mahādeva aus Mahārāṣṭra

Śikshā Pāṇinīyā Vedische Phonetik, welche Pāṇini zugeschrieben wird Beginnt अथ शिक्षा प्रवक्ष्यामि पाणिनीय मत यथा । शास्त्रानुपूर्वं तद्विद्याद्यथोक्तं लोकवेदयोः ॥ १ ॥

130.

21/10 11 Bll 6 Linien Schrift von 1803

Śikshā Pāṇinīyā

131.

23/11 11 Bll 5 Linien Etwa 1840

Chandas, eines der Vedāṅga, über die vedischen Metra, Piṅgala zugeschrieben

In 18 Kaṇḍikāḥ Beginnt मयरसतजभनलगसमित भ्रमति वाङ्मय जगति यस्य । स जयति पिङ्गलनाग. शिवप्रसादाद्विशुद्धमतिः ॥ १ ॥ त्रिगुरु विद्धि मकार लघ्वादिसमन्वित यकाराख्यं लघुमध्यम तु रेफ सकारमन्ते गुरुनिबद्धम् । लघ्वन्त्य हि तकार जकारमुभयोर्लघुं विजानीयादादिगुरु च भकार नकारमिह पैङ्गले त्रिलघुम् ॥ ३ ॥

132.

22/10 40 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1760

Śrautaprayogaratna von Narasiṃha, Bruder von Gopīnātha, Sohn von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Enkel von Narasiṃha Der Verfasser erklärt in metrischer Form die Pflichten des Hotṛ bei verschiedenen Opferhandlungen, indem er Śaunaka und Aśvalāyana zu Grunde legt Die Handschrift ist unvollständig Beginnt प्रणमामि गणाधीश विघ्नध्वान्तदिवाकरम् । दन्तावलमुख सान्द्रसिन्दूरारुणविग्रहम् ॥ वन्दे विष्णु जगद्वन्द्य नीलाचलनिवासिनम् । यत्कटाक्षैकदेशाः स्युः कृतकृत्या. सुरा अपि ॥ मीमासायुगलव्याख्यानिपुण श्रौतकर्मणाम् । विज्ञातार गुरु नौमि यतिमीश्वरभारतीम् ॥ प्रणम्य पञ्चाननामुमामपि तथा शौनकमाश्वलायनम् । करोति तत्सूत्रविबोधितार्थं प्रयोगरत्न नरसिंहयज्वा ॥ नानाश्रौतेषु निपुणा याज्ञिकास्त्यक्तमत्सराः । युक्तमेतदयुक्तं वा ज्ञातुमर्हथ सज्जनाः ॥ १ ॥

Darśapaurṇamāsahautrakārikāḥ in 10 Abschnitten Fol 10a Agnyādheyakārikāḥ Fol 11a Anvārambhaṇīyeṣṭikārikāḥ Fol 11b Utsargeṣṭiḥ Fol 12a Paunarādheyeṣṭiḥ Fol 12b Āgrayaṇeṣṭiḥ Fol 13a Āyuṣkāmeṣṭiḥ Fol 13b Putrakāmeṣṭiḥ Fol 13b Mitravindeṣṭiḥ Fol 14a Pavitreṣṭiḥ Fol 14b Mṛgāreṣṭiḥ Fol 15a Traidhātavīyeṣṭiḥ Fol 15b Jāteṣṭiḥ Fol 15b Vaiśvadeveṣṭikārikāḥ

Fol. 17 a Varuṇapraghāsakārikāh Fol 18 a Sākamedhaparvakārikah Fol 20 a Śunāsīrīyeṣṭikārikah Fol 20 a Cāturmāsyānī saguṇanī Fol 20 b Brahmatvakārikāh Fol 24 a Agnihotrakārikāh Fol 27 b Pravāsakārikah Fol 28 b Dīkṣaṇīya Fol 29 a Prāyaṇīyā Fol 29 b *Ātithyeṣṭih Fol 30 a Pravargyakārikāh Fol 32 a Havirdhāna pravartanam* Fol 33 a Agnīṣomapraṇayanam Fol 33 b Prātaranuvākah *Fol 36 b*

Narasimha citiert Baudhāyana und den Vṛttikṛt mehrfach, Siddhāntin einmal

Zu Ende der Darśapaurṇamāsahautrakārikah giebt der Verfasser über seine Abkunft folgenden Bericht

जयति स होसलदेशे ग्रामवरो नामतो वसुर्वाङ्कः ।*)
यत्र श्रीनरसिंहो जातस्तत्सूनुरनुगतः काशीम् ॥
अभ्यन्वयावतंसो नारायणभट्टसञ्ज्ञकः काश्याम् ।
अस्माया च सुपुत्र गोपीनाथ विपश्चित सुपुवे ॥
(गोपीनाथबुधानुजयज्वश्रीमन्नृसिंहरचिते ऽस्मिन् ।
श्रौतप्रयोगरत्ने चातुर्मास्यानि सम्यगुक्तानि ॥)

Der Schlussvers kommt aus Bhandarkar's Report für 1883—84 p 344

---

*) Die Hs ग्रामवरो ऽस्वानामतो वसुर्वानुमन्तश्री

B. Mahābhārata, Rāmāyana und Purānas

133.

31/15 41 Bll 13 Linien Geschrieben 1748 in Savajapura

Viratapar an des Mahabharata

134.

34/14 188 Bll 11 Linien Etwa 1780

Udyogapar an Vom Anfang bis 175 42

135.

33/13 52 Bll 11 Linien Etwa 1 80

Śalyapar an

136.

37/17 8 Bll 13 Linien Etwa 1800

Aisil apar an, in dem Sauptikapar an Kapitel 10—18

137.

31/12 150 Bll 10 Linien Etwa 1790

Rajadharma aus dem Śantiparvan

138.

35/14 52 Bll 11 Linien Etwa 1750

Apaddharma aus dem Śantiparvan

139.

36/17 6 Bll 13 Linien Etwa 1800

Viśol apar an

140.

33/15 47 Bll 12 Linien Etwa 1740

Gad apar an.

141.

30½/14 72 Bll 14 bis 16 Linien Geschrieben von May rāma in Mularo i n J 1772

Viratapar an in 67 Kapiteln Randglossen bis Fol 27 b

142.

3./13 149 Bll 10 bis 15 Linien Etwa 1810

Danadharma aus dem Ānuśāsanikaparvan Von Anfang bis 111, 105 क्रौञ्च कार्पासिक हत्वा मृतो जायति मानव । चोरयित्वा नर पट्ट हत्वाविक —

143.

32/19 89 Bll 11 bis 12 Linien Die älteren Blätter bilden die Mehrzahl und sind etwa um 1700 geschrieben

Aśvamedhikaparvan Von zwei verschiedenen Händen geschrieben Foll 31 32 61 fehlen

144.

0/9 78 Bll 7 Linien Anf des 18 Jahrh

Bhagavadgītā, die bekannte und oft edierte Episode aus dem Mahābhārata Oft bloss Gītā genannt Das erste Blatt fehlt

145.

30 14 105 Bll 10 bis 11 Linien Abgeschrieben im J 1754 in Khatelavāla von Rāmakrṣṇa

Bhagavadgītā Mit dem Kommentar Subodhinī von Śrīdhara svāmin Dieser beginnt शेषाशेषमुखव्याख्याचातुर्यं त्वेकवक्त्रत । दधानमद्भुत वन्दे परमानन्दमाधवम् ॥ १ ॥ श्रीमाधव प्रणम्योमाधवं विश्वेशमादरात् । तद्भक्तियन्त्रित कुर्वे गीताव्याख्या सुबोधिनीम् ॥ २ ॥ भाष्यकारमत (i e Śaṅkarācārya) सम्यक्तद्व्याख्यातृगिरस्तथा । यथामति समालोड्य गीताव्याख्या समारभे ॥ ३ ॥

150.

27/12 203 Bll sehr selten mehr als 8 Linien Etwa 1740

Bhagavadgita Text und Kommentar Diese (A) und die folgende (B) Handschrift enthalten eine ausführlichere Recension der Subodhini aus der die Vulgata sich entwickelt hat Beginnt एक यज्जनयत्यनेकतनुभृत्सखान्यजस्रं मिथोभिन्नाकारगुणानि कैश्चिदपि वा नोप्त न सिक्तं जलैः । कालेनापि न जीर्यते हुतभुजा नो दह्यते छिद्यते नाच्छिन्नस्तमकलस्य बीजमसद्ब्रह्माभिधं धीमहि ॥ १ ॥ श्रीमत्पद्मजतार्क्ष्यपन्नगशुकप्रह्लादभीष्मोद्धवव्यासाक्रूरपराशरध्रुवमुखान्वन्दे मुकुन्दप्रियान् । यैस्तीर्थैरिव पावितं त्रिभुवनं रत्नैरिवालङ्कृतं सद्वैधैरिव (siddhaughair iva B) रचितं सुखकरैश्चन्द्रैरिवाप्यायितम् ॥ २ ॥*)

Die Erklärung von 1 1 2 diene als Probe हे संजय मामकाः दुर्योधनादयः च अन्ये पाण्डवाः युयुत्सवः योद्धुकामाः धर्मक्षेत्रे धर्मप्रसवभूमौ कुरौ क्षेत्रे कुरुक्षेत्रे तस्मिन् कुरुक्षेत्रे समवेताः मिलिताः सन्तः किमकुर्वत किं विदधुः ॥ १ ॥ तु पुनः तदा तेषु मिलितेषु सत्सु राजा दुर्योधनः अनेकवीरसमुदाये लब्धदोऽपि दुःखेन योधयितुं शक्यः आचार्यं धनुर्वेदोपदेष्टारं द्रोणं उपसंगम्य संगतो भूत्वा वचनं अनन्तरं उच्यमानं अब्रवीत् उक्तवान् । किं कृत्वा । पाण्डवानां अनीकं पाण्डवानीकं सैन्यं व्यूढं सूचीव्यूहरचनासंपन्नं दृष्ट्वा अवलोक्य ॥ २ ॥

1) endet Fol 13b (B 14b) 2) Fol 38a (40b) 3) Fol 51a (53b) 4) Fol 63b (67b) 5) Fol 72b (76b) 6) Fol 85b (91a) 7) Fol 93b (101a) 8) Fol 101b (111a) 9) Fol 111a (123a) 10) Fol 120b (135b) 11) Fol 137a (155b) 12) Fol 143a (163a) 13) Fol 154a (175b) 14) Fol 161b (184b) 15) Fol 170a (194a) 16) Fol 176b (201b) 17) Fol 184b Fol 155 fehlt

151.

24/10 206 Bll selten mehr als 7 Linien Etwa 1740

Bhagavadgita mit demselben Kommentar (B) Foll 78 136 137 fehlen Schliesst im Anfang von 17 28

152.

26/11 227 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben in Natapadra von Devadasa, Sohn von Damodara im J 1616

Bhagavadgita mit dem Kommentar von Sankaracarya Sankara nach einer allgemeinen Einleitung beginnt mit der Erklärung von 2, 11 Foll 1 105 108 109 114 115 und mehrere in den beschädigten Blättern des achtzehnten Kapitels fehlen

*) Der Anfang des Naradapancaratra.

Adhyaya 2 endet Fol 27a 3 Fol 41a 4 Fol 59a 5 Fol 72b 6 Fol 88b 7 Fol 96a 8 Fol 104a 9 Fol 113b 10 Fol 122b 11 Fol 137a 12 Fol 144a 13 Fol 169a 14 Fol 176a 15 Fol 183a 16 Fol 189b 17 Fol 195b

153.

93/10 74 Bll 10 bis 12 Linien Etwa 1810

Bhagavadgita Die ersten funf Kapitel mit einer anonymen Übersetzung in Hindi, in welcher Śridhara s Kommentar berucksichtigt wird Die Einleitung von Śridhara ist dem grosseren Teile nach ubersetzt

154.

16/10 3 Bll 8 Linien Abgeschrieben etwa um die Mitte des vorigen Jahrhunderts von Mukundadasa Kayastha einem Sohn von Ramaji

Saptaśloki Gita Sieben ausgewahlte Verse aus der Bhagavadgita Diese ursprunglichen 7 sind im CC p 695 sub voce angegeben Durch Zuthaten ist diese Anzahl hier auf 20 gestiegen Beginnt अस्य श्रीसप्तश्लोकिगीतास्तोत्रमालामन्त्रस्य श्रीभगवान्वेद्व्यास ऋषि श्रीकृष्ण परमात्मा देवता अनुष्टुप् छन्द । श्रोमित्येकाचरेति वीज सर्वत पाणिपादान्तमिति शक्ति । अह त्वा सर्वपापेभ्यो मोच यिष्यामि मा शुचेति कीलक श्रीकृष्णपरमात्मप्रीत्यर्थ सूक्ष्मगीतामन्त्र-मालास्तोत्रजपे विनियोग ॥ श्रोमिति सर्वत स्थान कविमूर्ध्वमत परम् । सर्वस्य मम्मनाश्चेति सूक्ष्मा गीता प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ यो मा गीतासमूहेन स्तोतुमिच्छति पाण्डव । तेनाह सप्तभि श्लोकै स्तुत एव न सशय ॥ २ ॥

155.

22 10 6 Bll 11 bis 14 Linien Etwa 1800

Aśvistutavyakhya Nilakantha s Kommentar zu dem Hymnus an die Asvinen aus dem dritten Adhyaya des Adiparvan des Mahabharata Beginnt तमुपाध्याय प्रत्युवाचाश्विनौ स्तुहि । तौ त्वा चक्षुष्मन्त कर्तारा विति ॥

156.

16 9 4 Bll 8 Linien Etwa 1820

Katyayanistava das 23 Kapitel des Bhismaparvan In 20 Versen Arjuna preist Katyayani oder Durga vor dem Ausbruch des Kampfes mit den Kaurava Beginnt सजय उवाच ॥ धार्तराष्ट्रबल दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् । अर्जुनस्य हितार्थाय कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ भगवानुवाच ॥ शुचिर्भूत्वा महाबाहो सग्रामाभिमुखे स्थित । पराजयाय शत्रूणा दुर्गास्तोत्रमुदीरय ॥ सजय उवाच ॥

एवमुक्तो ऽर्जुन. सख्ये वासुदेवेन धीमता । अवतीर्य रथात्पार्थः स्तोत्रमाह कृताञ्जलि. ॥ अर्जुन उवाच ॥ ओ नमस्ते सिद्धसेनानि आर्ये मन्दरवासिनि । कुमारि कालि कापालि कपिले कृष्णपिङ्गले ॥

Schliesst यत्र धर्मो द्युतिः कान्तिर्यत्र ह्रीः श्रीस्तथा रतिः । यतो धर्मस्ततः कृष्णो यत. कृष्णस्ततो जयः ॥

157.

22/10 16 Bll 6 bis 7 Linien Geschrieben im J 1777

Gajendramokṣanadhyāya, die Befreiung eines Elephanten von einem Krokodil durch Vermittelung des Visnu 158 Verse Angeblich aus dem Santiparvan des Mahabharata, wo sich diese Erzahlung nicht findet Beginnt शतानीक उवाच ॥ मया हि देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः । श्रुताः सभूतय. सर्वा गदतस्तव सुव्रत ॥ १ ॥ यदि प्रसन्नो भगवाननुग्राह्यो ऽस्मि वा यदि । तदहं श्रोतुमिच्छामि नृणां दुःस्वप्ननाशनम् ॥ २ ॥ स्वप्ना हि सुमहाभाग दृश्यन्ते ऽत्र शुभाशुभा । फलानि ते प्रयच्छन्ति तद्गुणान्येव भार्गव ॥ ३ ॥

Schliesst गीता सहस्रनामैव स्तवराजमनुस्मृतिः । गजेन्द्रमोचणं चैव पञ्च रत्नानि भारते ॥ १५८ ॥

158.

$19^1/_2/10^1/_2$ 15 Bll 9 Linien Abgeschrieben fur Haridāsa Vaisnava von Krisnadāsa im J 1802

Gajendramoksa Hier in 156 Versen

159.

25 9 43 Bll 9 Linien Etwa 1700

Nalopākhyana aus dem Mahābharata Grosse Stucke davon

160.

4/11 8 Bll 10 Linien Geschrieben im J 1809

Bhismastavaraja oder einfacher *Stavarāja*, eine Anrufung von Krisna durch Bhisma Aus dem 47 Kapitel des Santiparvan des Mahabharata 126 Verse Mehrere Verse am Schluss sind zur Belobung des Hymnus von einem spateren Verfasser zugefugt Beginnt जनमेजय उवाच । शरतल्पे शयानस्तु भारतानां पितामहः । कथमुत्सृष्टवान्देहं कं च योगमधारयत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच । शृणुष्वावहितो राजन् शुचिर्भूत्वा समाहितः । भीष्मस्तु कुरुशार्दूल देहोत्सर्गं समाश्रयेत् ॥ २ ॥

Schliesst स्तवराज समाप्तो ऽयं विष्णोरद्भुतकर्मणः । गाङ्गेयेन पुरा गीतो महापातकनाशन. ॥

161

16/10 20 Bll 7 Linien Geschrieben in Stambhatirtha von Ramacandra, Sohn von Kāhnaji im J 1693

Mahādevasahasranāman oder *Śivasahasranāman* tausend Namen des Śiva, aus dem Anuśāsanikaparvan (13, 1104 Calc 13 16, 67 Bombay) des Mahabharata 151 Verse Folia 2 , 17 fehlen Beginnt उपमन्युरुवाच ॥ एवं स्तुतो महादेवस्तण्डिना ब्रह्मवादिना । उवाच भगवान्देव उमया सहित प्रभु ॥ १ ॥

162

22/10 8 Bll 10 Linien Schrift von 1809

Viṣṇusahasranāman tausend Namen des Viṣṇu aus dem Mahabharata (Anuśāsanikaparvan 13 149) Beginnt वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वश । युधिष्ठिर शांतनवं पुनरेवाभ्यभाषत ॥

163

25/12 14 Bll 9 Linien Geschrieben S rat etwa im 1

Viṣṇusahasranāman

164

14 12 Bll 10 Linien Etwa 1810

Viṣṇusahasranāman

165

18/9 19 Bll 9 Linien Etwa 1 80

Viṣṇusahasranāman Die blossen Namen mit om und namah ohne Text z B १ विश्वस्मै नम २ श्री विष्णवे नम ३ श्री वषट्काराय न

166.

9/13 61 Bll 10 bis 11 Linien Etwa 1 0

Viṣṇusahasranāman mit einem Kommentar von Śaṅkarācārya Der letztere beginnt श्रीमच्चिदानन्दरूपाय कृष्णायाक्लिष्टकारिणे । नमो वेदान्तवेद्याय गुरवे बुद्धिसाक्षिणे ॥ १ ॥ यस्य स्मरणमात्रेण जन्मसंसारबन्धनात् । विमुच्यते नमस्तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ २ ॥ कृष्णद्वैपायनं व्यास सर्वलोकहिते रतम् । वेदाब्जभास्करं वन्दे शमादिनिलय मुनिम् ॥ ३ ॥ सहस्रमूर्तेः पुरुषोत्तमस्य सहस्रनेत्राननपादबाहो । सहस्रनामस्तवनं प्रशस्तं निरुच्यते जन्मजरादिशान्त्यै ॥ ४ ॥

168

20/19 16 Bll 8 bis 10 Linien Schrift von 1817

Viṣṇusahasranāman aus dem Mahābhārata 800 (nicht 1000) Epitheta von Viṣṇu mit vorangehendem om vor jedem Namen im Dativ und folgendem namaḥ Grade so wie in der vorhergehenden Nummer 165 Die Unterschrift hat den Titel Caturthyantaviṣṇusahasranāman Beginnt श्री विश्वस्मै नम १ श्री विष्णवे नम २ श्रीं वषट्काराय नम ३ श्री भूतभव्यभवत्प्रभवे नम ४

169

14 / /9 20 Bll 7 Linien Etwa 1780

Viṣṇusahasranāman

170.

31 9 8 Bll 9 Linien Bengal Schrift Geschrieben von Paramānanda dāsya Dāvava um etwa 1810

Viṣṇusahasranāman

171.

11/9 46 Bll 7 bis 11 Linien Geschrieben in Dhātripura von Durlabha Sohn von Jayānanda etwa m 1 30

Viṣṇusahasranāman Nach den ersten 15 Versen wird auf Bl 1 3a bis 6a die nyāsa genannte Formel gegeben Von da ab bis Bl 41b werden auf dem oberen und unteren Rande die im Text enthaltenen Namen und Epitheta Viṣṇus abgesondert mit oder ohne om und folgendem namaḥ aufgezählt z B श्री भावाय नम । भूतात्मने नम ।

172

99/14¹/ 37 Bll 12 bis 17 Linien Schrift von 1819

Viṣṇusahasranāman mit Śaṅkarācāryas Kommentar

173

25 11 46 Bll 9 Linien Schrift vom Ende des 1 Jahrh

Sanatsujātīya aus dem Udyogaparvan (42—46 Ed Bombay) des Mahābhārata Mit einem anonymen Kommentar Dieser beginnt नम पुंसे पुराणाय पूर्णानन्दाय विष्णवे । निरस्तनिखिलध्वान्ततेजसे विश्वहेतवे ॥ १ ॥ नम आचार्येभ्यो ब्रह्मविद्भ्य । सनत्सुजातविवरण सक्षेपतो जिज्ञासूनां सुखाववोधायारभ्यते ॥ स्वतश्चित्सदानन्दाद्वितीयो ऽप्यात्मा स्वाश्रयया विद्यया स्वानुभवगम्यया etc

174

15 9 13 Bll 7 Linien Etwa 1810

Sāvitryupākhyāna aus dem Anuśāsanikaparvan des Mahābhārata (Adhy 150 Ed Bombay) Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । किं जप्यं जपतो नित्यं भवेद्धर्मफल

महत् ॥ १ ॥ प्रस्थाने वा प्रवेशे वा प्रवृत्ते वापि कर्मणि । दैवे वा श्राद्धकाले वा किं जप्यं कर्मसाधकम् ॥ २ ॥ 80 Verse.

175.

$20^1/_2/9$. 5 Bll, 9 bis 10 Linien Ltwa 1830

Sūryastotra, Lob des Sonnengottes Aus dem Mahābhārata Vanaparvan 3, 13—18 Beginnt जनमेजय उवाच ॥ कथं कुरूणामृषभः स तु राजा युधिष्ठिरः । विप्रार्थमाराधितवान्सूर्यमद्भुतविक्रमः ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन् शुचिर्भूत्वा समाहितः । क्षणं च कुरु राजेन्द्र सर्वं वक्ष्याम्यशेषतः ॥ २ ॥ धौम्येन च यथा पूर्वं पार्थाय सुमहात्मने । नामाष्टशतमाख्यात तच्छृणुष्व महामते ॥ 3 ॥ Die Unterschrift am Ende ist इति श्रीआरण्यपर्वणि सूर्यवरदानस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

176.

23/11 2 Bll, paginiert 4 und 5, 8 Linien Etwa 1790

1) Ein Fragment, betitelt *Sūryārādhana* 31—35 Verse aus dem Āraṇyakaparvan des Mahābhārata, Kapitel 3 Beginnt [ए]तद्दै कीर्तनीयस्य सूर्यस्यामिततेजसः । नाम्नामष्टशतं प्रोक्तं शक्रेण सुमहात्मना ॥ ३१ ॥ = 3 28 शक्राच्च नारदः प्राप्य etc 32 = 3 29 सुरगणपितृयक्षसेवित etc 3, 33 = 3 29 सूर्योदये यः सुसमाहितः पठेत् 3, 34 = 3, 30 इमं स्तवं देववरस्य यो नरः 3 35 = 3, 31

2) शनैश्चरस्तोत्र 6 Verse zum Lobe des Planeten Saturn Aus einer unbekannten Quelle Lautet श्रीरामानुजाय नमः ॥ नीलाम्बरः शूलधरः किरीटी गृध्रस्थितः खड्गधरो धनुष्मान् । चतुर्भुजः सूर्यसुतः प्रशान्तः सदास्तु मह्यं वरदो ऽस्तु मन्दः ॥ १ ॥ पिप्पलायन उवाच ॥ नमस्ते कोणसंस्थाय पिङ्गलाय नमो नमः । नमस्ते बभ्रुरूपाय कृष्णाय च नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ नमस्ते रौद्रदेहाय नमस्ते चान्तकाय च । नमस्ते यमसंज्ञाय नमस्ते सौरये विभो ॥ 3 ॥ नमस्ते मन्दसंज्ञाय शनैश्चर नमो ऽस्तु ते । कोणस्थः पिङ्गलो बभ्रुः कृष्णो रौद्रो ऽन्तको यमः ॥ ४ ॥ सौरिः शनैश्चरो मन्दः पिप्पलादेन संस्तुतः । ध्वजिनी ध्वाङ्क्षिणी चैव अजा मेषी च सप्तमी ॥ ५ ॥ एतास्तु शनिभार्यायाः प्रातरुत्थाय यः पठेत् । तस्य शनैश्चरीपीडा न भवेच्च कदाचन ॥ ६ ॥

177.

22/13. 8 Bll, 11 Linien Etwa 1750.

Anusmṛti Verehrung des Viṣṇu rettet in allen Nöten. In 100 Versen, angeblich aus dem Śāntiparvan des Mahābhārata, wo

sich diese nicht finden Indessen sagen beide Handschriften Mahābhārate Visnudharmottare Beginnt शतानीक उवाच ॥ महामते महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । अक्षीणकर्मबन्धस्तु पुरुषो द्विजसत्तम ॥ १ ॥ मरणे यज्जपेज्जाप्य य च भावमनुस्मरन् । पर पदमवाप्नोति तन्मे ब्रूहि महामुने ॥ २ ॥ शौनक उवाच ॥ इदमेव महाराज पृष्टवान्से पितामह । भीष्म धर्मविदा श्रेष्ठ धर्मपुत्रो युधिष्ठिर ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । प्रयाणकाले यच्चिन्त्य मोक्षार्थ तत्त्वचिन्तकै ॥ ४ ॥ कि नु स्मरन्कुरुश्रेष्ठ मरणे पर्युपस्थिते । प्राप्नुयात्परमा सिद्धि श्रोतुमिच्छामि तत्त्वत ॥ ५ ॥

Schliesst इमा रहस्या परमामनुस्मृतिमधीत्य बुद्धि लभते च नैष्ठिकीम् । विहाय दु खानि विमुच्य सकटात्स वीतरागो विचरेन्महीमिमाम् ॥ ९६ ॥ जन्मान्तरसहस्रेषु तपोध्यानसमाधिभि । नराणा क्षीणपापाना कृष्णे भक्ति प्रजायते ॥ ९७ ॥ न वासुदेवात्परमस्ति मङ्गल न वासुदेवात्परमस्ति पावनम् । न वासुदेवात्परमस्ति कामद न वासुदेव प्रणिपत्य सीदति ॥ ९८ ॥ गतागता निवर्तन्ते चन्द्रसूर्यादयो ग्रहा । अद्यापि न निवर्तन्ते द्वादशाक्षर-(i e om namo bhagavate Vasudevaya)चिन्तका ॥ ९९ ॥ आलोड्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुन पुन । इदमेक सुनिष्पन्न ध्येयो नारायण सदा ॥ १०० ॥

178.

25/12 9 Bll 7 Linien Etwa 1770
Anusmrti Fol 2 fehlt

179.

15/9 10 Bll 7 Linien Geschrieben 1773 Sava jaipuramadhye
Anusmrti in 73 Versen

180.

27/10 6 Bll. 11 Linien. Etwa 1860
Anusmrti

181.

15/9 5 Bll 10 bis 11 Linien Etwa 1820

Sivaratrivratamahatmya, eine Feier, welche Nachts am vierzehnten Tage der dunklen Hälfte des Monats Phalguna zu Ehren Śivas gehalten wird Angeblich aus dem Santiparvan Moksadharma des Mahabharata In diesem findet es sich nicht vor Sieh Sivaratrivrata aus dem Skandapurana 56 Verse Beginnt युधि

ष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ गाङ्गेय विजितेन्द्रिय । देवाना-मपि सर्वेषां व्रतं पूर्वं श्रुतं मया ॥ १ ॥ रुद्रस्यापि व्रतं ब्रूहि भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि विधिना वद महाप्रभो ॥ २ ॥ व्रतानि बहूनि लोके सर्वसिद्धिकराणि च । मनुष्यैस्तानि कृतानि सेतिहासानि तानि वै ॥ ३ ॥ तथान्येषां च देवानां न श्रुतं तु शिवव्रतम् । शिवरात्रिव्रतं ब्रूहि कृपया मे पितामह ॥ ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ साधु पार्थ महाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव । शिवव्रते महापुण्ये यत्ते बुद्धिः प्रवर्तते ॥ ५ ॥ शिवव्रतं महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वदुःखप्रशमनं सर्वग्रहविनाशनम् ॥ Von Vers 17—44 folgt eine Erzählung von einem Jäger, der der Jagd und allen Lastern ergeben, durch Verehrung eines Liñga von Śiva unter seine Scharen versetzt wurde In Vers 46 ffg heisst es भीष्म उवाच ॥ फाल्गुनस्यासिते पक्षे चतुर्दश्यां नराधिप ॥ ४६ ॥ प्रातस्तस्यात्समुत्थाय नियमः क्रियते नरैः । प्रातःस्नानं प्रकर्तव्यं निराहारव्रतं तथा ॥ ४७ ॥ तद्दिने वर्जयेल्लोभं कामं क्रोधं मदं तथा । रात्रौ जागरणं कुर्याद्गीतवाद्यादिसंयुतम् ॥ ४८ ॥ ताम्रपात्रे शिवं स्थाप्य दुग्धेनाज्येन (vielleicht आज्येन) स्नापयेत् । अर्कपुष्पैस्तथा पत्रैस्तथा धत्तूरकैरपि ॥ ४९ ॥

182.

13/8 14 Bll 7 Linien Fehlerhafte Abschrift Geschrieben von Rupa rama Miśra im J 1796

Bhāratasāvitrī, ein Bericht über die Teile des Mahābhārata und über den Tod der *Anführer in dem entscheidenden Kampf* zwischen den Kauravas und Pandavas 88 Verse Beginnt द्वैपायनोष्ठपुटनिःसृतमप्रमेयं पुण्यं पवित्रमथ पापहरं शिवं च । यो भारतं समधिगच्छति वाच्यमानं किं तस्य पुष्करजलैरभिषेचनेन ॥ १ ॥ अचतुर्वदनो ब्रह्मा etc ॥ २ ॥ यो गोशतं कनकशृङ्गमयं ददाति etc ॥ ३ ॥ मुनिं स्निग्धाम्बुधाभासं वेदव्यासमकल्मषम् । वेदव्यासं सरस्वत्या व्यासं व्यासं नमाम्यहम् ॥ ४ ॥ व्यास उवाच ॥ द्वारवत्यां स्थितं कृष्णं समाहूय युधिष्ठिरः । सध्यर्थं प्रेषयामास सो ऽगच्छद्धस्तिनापुरम् ॥ ५ ॥

Schliesst इमां भारतसावित्रीं प्रातरुत्थाय यः पठेत् । दिवा वा यदि वा रात्रौ समेषु विषमेषु च ॥ ८६ ॥ न भयं विद्यते किंचित्कार्यसिद्धिर्भविष्यति । अहोरात्रिकृतं पापं शृण्वानो न लिप्यते ॥ ८७ ॥ संवत्सरकृतं पापं पठ्यमाने विनश्यति ॥ ८८ ॥ Nicht aus dem Mahābhārata. Das unter 118, 6 gegebene Stück fängt hier im vierundvierzigsten Vers an

183

27/15 336 Bll 15—21 Linien Etwa 1650

Harivanśa ein Supplement zum Mahabharata Beginnt जयति पराशरसूनु सत्यवतीहृदयनन्दनो व्यास । यस्यास्यकमलगलित वाङ्मयममृत जगत्पिबति ॥ १ ॥

Fol 333 fehlt Fol 334 a enthält das Ende von Kapitel 29 81 bis 30 35 nach der Ausgabe von Bombay 1862 Querfolio

184.

28/12 30 Bll 11 Linien Etwa 1850

Kailasayatra aus dem Harivamsa Unvollständig Enthält 18 Kapitel und 13 Verse des 19 nach der Ausgabe von Bombay 72—90 Beginnt जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं भगवान्विष्णुर्देवदेवो जनार्दन । गत कैलासशिखरमालय शकरस्य च ॥ १ ॥ नारदाद्यैस्तपोवृद्धैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभि । तत्र दृष्टो महादेव शकरो नीललोहित ॥ २ ॥ केशवेन पुरा विप्र कुर्वता तप उत्तमम् । अर्चितो देवदेवेन शकरश्चेति न श्रुतम् ॥ ३ ॥ Rukmini wünscht einen Sohn zu erlangen Krsna begibt sich auf den Kailasa und übt dort grosse Kasteiung um Śivas Gunst zu erlangen Siva gewährt ihm Pradyumna den Smara als ältesten Sohn Abenteuer Krsnas auf der Reise nach dem Kailasa Lobpreisung von Krsna auf Siva und von Siva auf Krsna

185

2[illegible]/11 103 Bll 9 bis 11 Linien Abschrift vom Anfang des 19 Jahrh

Itihasasamuccaya 32 Erzählungen aus dem Mahabharata mit teilweiser Abkürzung und Veränderung des Textes Die Reihe ist in Catal Oxf Nr 38 mitgeteilt Es fehlen Blatt 1 und 13—18

1) Yudhisthirasokapanoda oder Syenakapotakhyana XII 27 (Bombay) 2) Gautamilubdhakasamvada 6) Saktuprasthiya 7) (Fol 20 a) Sudarsanopakhyana 8) Svarganarakakhyana 9) Kapotakhyana 10) Durgatitarana 11) Saptarsisamvada 12) (Fol 40 a) Lobhakhyana 13) Tuladhara Jajalisamvada 14) Kundadharopakhyana 15) Mankigita 16) Bodhyagita 17) Indrakaśyapasamvada 18) (Fol 52 b) Pitaputrasamvada 19) Sukanusasana 20) Bhumidana 21) Gopradana 22) (Fol 68 a) Annadana 23) Tilapradana 24) Nrgakhyana 25) Cyavananahusasamvada 26) Manasatirthayatra 27) Brahmahatyavidhi 28) (Fol 84 b) Mamsabhaksananisedha (Nicht im Mahabharata) 29) Nahusayudhisthirasamvada 30) (Fol 102 b) Bahulopakhyana 31) Yamasuvratasamvada 32) Naradapundarikasamvada Als Abschluss folgt ein Kapitel genannt Samsarakupaparvan

186.

21/11 4 Bll 10 Linien Abschrift von etwa 1790

Gaṅgamahātmya, die funfte Erzahlung des Itihasasamuccaya Beginnt बृहस्पतिसम बुद्ध्या शक्रतुल्यपराक्रमम् । शरतल्पगत भीष्म-मृपयो द्रष्टुमायय ॥ १ ॥

187.

30/19 75 Bll 11 bis 14 Linien Gute Schrift vom Anf des 18 Jahrh

Itihāsasamuccaya Beginnt या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या शुभ्रवस्त्रावृता या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना । या ब्रह्माच्युतशंकरप्रभृतिभिर्देवै सदा वन्दिता सा मा पातु सरस्वती भगवती नि शेषजाड्यापहा ॥ जितमजितेन भगवता जलनिधिशयनेन जलदवर्णेन । वसुधोद्धरणरसातलपङ्काङ्कितगण्डतुण्डेन ॥ १ ॥ पुनरपि जित भगवता हिरण्यकशिपोरुर स्थल येन । कुलिशादपि कठिनतर किसलयमिव कररुहैर्भिन्नम् ॥ २ ॥ पाराशर्यवच सरोजममल गीतार्थ-गन्धोत्कट नानाख्यानसुकेसर हरिकथासबोधनाबोधितम् । लोके सज्जनषट्पदैरहरह पेपीयमान मुदा भूयाद्भारतपङ्कज कलिमलध्वंसिन श्रेयसे ॥ कृष्णद्वैपायन व्यास विद्धि नारायण विभुम् । को ह्यन्य पुण्डरीकाक्षान्महाभारतकृद्भवेत् ॥ मतिमन्थानमाविध्य येन वेदमहार्ण-वात् । जगद्धिताय जनितो महाभारतचन्द्रमा ॥ प्रायशो मुनय सर्वे केवलात्महितोद्यता । द्वैपायनो हि भगवान्सर्वभूतहिते रत ॥ स्तुति-स्तुत्यो हि कश्चान्यो येन लो‐‐‐श उच्यते ॥ पुण्डरीकस्य सवाद नारदेन महर्षिणा । द्वात्रिंशकमिति प्राहुरितिहाससमुच्चयम् ॥ अत्रै-वानुक्रमो ज्ञेयस्तन्महाभारते बुधै । एव द्वात्रिंशदाख्यान (akhyanam MS) इतिहाससमुच्चय ॥ त्रीणि श्लोकसहस्राणि तथा पञ्चशतानि च । श्लोकाश्च सप्ततिश्चात्र सख्याता इति बुध्यताम् ॥ जनमेजय उवाच ॥ उषित्वा द्वादशाब्दानि etc

Die Anordnung der 32 Erzahlungen weicht in einzelnen Stucken ab 1) Yudhisthirakopanoda oder Syenajidakhyana Fol 5b 2) Gautamilubdhakasamvada Fol 8b 3) Mudgalopakhyana Fol 12a 4) Sibicaritra oder Syenakapotiya Fol 14b 5) Gangamahatmya Fol 16b 6) Saktuprasthiya Fol 19b 7) Sudarsanopakhyana Fol 21b 8) Svarganarakakhyana Fol 25b 9) Kapotakhyana Fol 28b 10) Durgatitarana Fol 29b 11) Saptarsisamvada Fol 33a 12) Lobhakhyana Fol 33b 13) Tuladhara Jajalisamvada Fol 35b 14) Kundadharopakhyana Fol 37b 15) *Mankigita Fol 38b 16) Bodhyanahusasamvada* Fol 39b 17) Indradyumnakasyapasamvada Fol 41b 18) Pitaputrasam

vada Fol 44b 19) Sukanuśasana Fol 48b 20) Bhumidana Fol 50b 21) Gopradana Fol 52a 22) *Annadana Fol 54a* 23) Tilapradana Fol 56a 24) Mrgakhyana Fol 58a 25) Çyavanamahusasamvada Fol 60b 26) Manasatirthayatra Fol 61b 27) Brahmahatyanudesa Fol 62a 28) Srigalavanarasamvada Fol 62b 29) Suvarnadana (diesem Ms eigen und nicht aus dem Mahabharata) Fol 63a 30) Mansabhaksananisedha Fol 65a 31) Yudhisthiranahusasamvada Fol 70a 32) Bahulakhyana Am Ende fehlt ein Blatt

Fol १२ ist zweimal bezeichnet

188

33/16 3 Bll 10 Line Etwa 1800

Kuś lavopakhyāna die Erzählung von Kusa und Lava den beiden Sohnen des Rama Kapitel 25—36 im Jaiminibharata *Beginnt* जैमिनिरुवाच ॥ संग्रामस्त्वभवद्राजन्भ्रुवाहनपार्थयो । यथा कुशस्य रामस्य वाजिमेधहये धृते ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथ राम कुश पुच ग्रमयच्छरवृष्टिभि । कथ च तेन पुचेण जितो रामो रणाजिरे । रामो न वेत्ति त सूनुमेतन्मे विस्तराद्वद ॥ जैमिनिरुवाच ॥ शृणु राजन्महाबाहो रामस्य चरित महत् । विस्तरेण यथा पूर्वं वदतो मे निशामय ॥ Siel Webers Berlin Katalog I p 110

189

23/11 8 Bll 9 Line Geschrieben von Jadev im Jahr 1689

Dharmasamvāda ein Kapitel aus dem Jaiminibharata in 120 Versen Blatt 2 fehlt Beide Hss sind in so schlechtem Zustand dass der Anfang ohne Besserung gegeben wird जनमेजय उवाच । द्वापरे च समुत्पन्ने नगरे च हस्तिनापुरे । गुरुणा पृच्छतो राजा जनमेजय महाबली ॥ १ ॥ कथ विपागरूपेण धर्मो याति युधिष्ठिर । एव सर्वं हि तो सूयो कथयसु महामुनि ॥ २ ॥ वैशपायन उवाच । शृणु राजा प्रवक्ष्यामि कथयामि न संशय । एकदा सर्वदेवेषु इद्रदैत्या सर्व मुनि ॥ 3 ॥

Schliesst धर्मे निहन्यते यह धर्मे निहन्य प्राच धर्मे निहन्यते व्याधिजतो धर्मस्ततो यय ॥ १२० ॥ Nach Vollendung des Pferdeopfers unterhalt sich Yudhisthira mit einem Fremden der sich zuletzt als der Gott Dharma zu erkennen gibt

190

25/19 8 Bll 9 Zeilen Schrift von 1820

Dharmasamvāda

191.

27/13½ 119 Bll 10 bis 11 Linien Schrift von 1869

Rāmayana Balakanda, das erste Buch in 77 Kapitel Die ersten sieben Bll fehlen Beginnt in der Mitte von 2, 7

192.

23½/10 11 Bll 7 Linien Etwa 1870

Ramayana Das erste, ein Inhaltsverzeichniss des ganzen Werkes enthaltende, Kapitel des Balakanda Vorangehen acht Verse zum Lobe des Gedichtes beginnend (स) जयति रघुवंशतिलक कौशल्याहृदयनन्दनो राम । etc (Mahanataka 1, 3) Drei von diesen finden sich in Schlegels Ausgabe p 3

193.

33/15 155 Bll 11 Linien Schrift von 1864

Ramayana, Sundarakanda, das funfte Buch

194

33/15 185 Bll, 19 Linien Geschrieben von Josi Pman rāyana im J 1868

Ramayana, Yuddhakanda, das sechste Buch

195.

38/10 128 Bll 10 Linien Schrift von 1520

Ramayana, Yuddhakanda

196.

24/11 174 Bll 9 bis 13 Linien Schrift von 1760

Ramayana, Uttarakanda das siebente Buch

197.

33/14 5 Bll 10 Linien Etwa 1830

1 *Adityahrdaya*, das 107 (resp in der Bombayer Ausgabe das 106) Kapitel im Yuddhakanda des Ramayana 31 Verse Beginnt ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् । रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ १ ॥

2 Fol 3a *Visnupañjara* ein Hymnus auf Visnu, in 22 Versen Aus dem Brahmandapurana Beginnt श्री अस्य श्रीविष्णुपञ्जरस्तोत्रमन्त्रस्य नारद ऋषिरनुष्टुप्छन्द । श्रीविष्णु परमात्मा देवता । अहं बीजं सोहं शक्ति । etc Das Dhyana beginnt परं परस्मात्प्रकृतेरनादिमेकं निविष्टं बहुधा गुहायाम् । सर्वालयं सर्वचराचरस्थं नमामि विष्णुं जगदेकनाथम् ॥ १ ॥ श्री विष्णुपञ्जरं महादिव्यं सर्वदुष्टनिवारणम् । उग्रतेजो महावीर्यं सर्वशत्रुनिकृन्तनम् ॥ २ ॥

Schliesst जले विष्णुः स्थले विष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तके । ज्वालामालाकुले विष्णुः सर्वं विष्णुमयं जगत् ॥ २२ ॥

3 Fol 4b *Ramagītāstotra*, ein wertloses Machwerk in 7 Versen, welches Rāmānuja zugeschrieben wird Beginnt श्रीरामो राघवश्चैव कौशल्येन्द्रकपीश्वराः । देवदेवपतिः साक्षी जगत्त्राता जगत्पिता ॥ १ ॥

4 Fol 5a *Saptaslokī Bhagavadgītā* Schon in Nummer 154 besprochen

5 Fol 5b *Catuḥślokībhāgavata* Sieh Nummer 293, 2

6 *Sarasvatīdvādaśanāman*, zwölf Namen der Sarasvatī Śaṅkarācārya zugeschrieben Beginnt सरस्वती मया दृष्टा वीणापुस्तकधारिणी । हंसवाहनसमायुक्ता विद्यादानकरी मम ॥ १ ॥ प्रथमं भारती नाम द्वितीयं च सरस्वती । तृतीयं शारदा देवी चतुर्थं हंसवाहिनी ॥ २ ॥

198.

19/12 3 Bll 9 Linien Etwa 1860

Bhavānīstava aus der Mānavīvasaṃhitā des Ādityapurāṇa, das 19 Kapitel Dieses ist das fünfzigste Kapitel im Sāmbapurāṇa (Ed Ānandāśrama) Beginnt सूत उवाच । तत्रोपविश्य सुरराट्पूज्यमानो वरासने । अप्सरोगणगन्धर्वसिद्धविद्याधरोरगैः ॥ सहस्रानुचराणां च देवतानां महौजसाम् । निर्जराणां त्रयस्त्रिंशत्कोटिभिः परिवारितः ॥ सो ऽभिषिक्तस्ततः सर्वैर्बृहस्पतिपुरोगमैः । त्रैलोक्ये ऽस्मिन्पुनः शक्रश्चक्रे राज्यमकण्टकम् ॥ Die versammelten Risi preisen vor Indra die Macht der Bhavānī

Schliesst सूत उवाच ॥ एवं मुनीनां गदितं भवान्याश्चरितं शुभम् । श्रुत्वा पुरंदरः श्रीमान्भक्त्या परमया द्विजाः ॥ आराधयामास तदा पार्वतीं परमेश्वरीम् । वरांश्च विविधाँल्लब्ध्वा चक्रे राज्यमकण्टकम् ॥

199.

24/10 52 Bll 10 Linien Etwa 1700

Garuḍapurāṇe Pretakalpa, der zweite Teil des Garuḍapurāṇa, der von den Verstorbenen in der Unterwelt handelt Die Handschrift enthält 26 Kapitel und einen Teil des 27 Beginnt नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ नैमिषे निमिषक्षेत्रे मुनयः शौनकादयः । सत्त्रं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत ॥ २ ॥ Diese 27 Kapitel entsprechen in der Calcuttaer Ausgabe von 1891 in 4° den Kapiteln 12—35 — Den Schluss des dritten Kapitels bildet der bekannte Vers यावत्स्वस्थमिदं शरीरमरुजं etc

200.

27/13 37 Bll 12 Linien Schrift von 1836

Garudapurane Saroddhara ein Auszug aus dem Pretakalpa des Garuḍapurana in 10 Kapiteln Entspricht im allgemeinen den ersten elf Kapiteln der genannten Calcuttaer Ausgabe Beginnt धर्मदृढवद्धमूलो वेदस्कन्ध पुराणशाखाढ्य । क्रतुकुसुमो मोक्षफलो मधुसूदनपादपो जयति ॥ १ ॥ Florenzer Katalog Nummer 15

201.

33/14 28 Bll 13 bis 15 Linien Geschrieben von Amaresvara Sohn von Bhatta Suresvara

Garudapurane Saroddhara ein verschiedener Auszug aus dem Pretakalpa in 14 Kapiteln Kapitel 1 entspricht dem 12 Addhyāya, 4 = 20 6 = 22, 8 = 26 9 = 4 10 = 27 etc

202.

27/12 8 Bll 10 Linien Geschrieben von Mulaśaṅkara im J 1856

Kokilavrata aus dem Naradiyapurana Beginnt एवगुणेति ममेहजन्मनि जन्मान्तरोपार्जितानि [पापानि] तेषा परिहारार्थमवैधव्यप्राप्त्यर्थं कोकिलाव्रताङ्गभूत यथामिलितोपचारद्रव्यै षोडशोपचारै पूजनमह करिष्ये । आषाढीपौर्णिमामारभ्याष्टमीपर्यन्त सुगन्धपुष्पै सहितामलकद्रव्येणोद्वर्तन कृत्वा शिरसि धृत्वा स्नान कार्यम् । Das Purana beginnt सूत उवाच । कैलासशिखरे रम्ये देवदेव जगद्गुरुम् । पार्वतीश गणैर्युक्त क्रीडन्त परया मुदा ॥ १ ॥ Es folgt dieselbe Erzählung, aber minder ausführlich von Dakṣas Opfer wie in dem Kokilavrata aus dem Bhaviṣyottarapurana

203.

21/11 3 Bll 10 Linien Jt s 1790

Prabodhinīvrata oder *Bodhinīvrata* ein Fest welches beim Erwachen des Viṣnu am elften Tage der lichten Hälfte des Monats Kārttika gefeiert wird Aus dem Naradiyapurana in 28 Versen Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ देवकीनन्दनाच्युत । एकादश्या प्रबोधिन्या ब्रूहि धर्म प्रसादत ॥ १ ॥ कथ देव प्रबोधोऽस्य कथ कार्यं व्रत तदा । कि कि विधान का पूजा सर्व ब्रूहि चतुर्भुज ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वसुदेवेन न पित्रा पृष्टो गर्ग पुरा गुरु । एतदेव व्रत प्राह तत्तस्मै तद्वदामि ते ॥ ३ ॥ गर्ग उवाच ॥ वसुदेव महाभाग शृण्विद व्रतमुत्तमम् । एकादश्या प्रबोधिन्या विख्यात व्रतमुत्तमम् ॥ ४ ॥ कार्त्तिकस्यामले पक्षे सप्राप्ते दशमीदिने । पूर्व तु नियम कुर्याद्दिनत्रितयसमितम् ॥ ५ ॥

204.

251/9/11 102 Bll 9 bis 12 Linien Geschrieben in Sūryapura von Bhavyaṭīsa kara im J 1738 Das in Ziffern beigefügte Saṃvat 1787 ist falsch

Puruṣottamamāhātmya die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Schaltmonats (A) Angeblich aus dem *Bṛhannāradīyapurāṇa* wo es sich nicht vorfindet 30 Kapitel Beginnt वन्दे वन्दारमन्दार वृन्दावनविनोदिनम् । वृन्दावनकलानाथ पुरुषोत्तममद्भुतम् ॥ १ ॥ नारायण नमस्कृत्य नर चैव etc ॥ २ ॥ निमिषारण्यमाजगमुर्मुनय सत्त्वकाम्यया । असितो देवल पैल सुमन्तु पिप्पलायन ॥ ३ ॥ सुमति काश्यपश्चैव जावालिर्भृगुरङ्गिरा । वामदेव सुतीक्ष्णश्च शरभङ्गश्च पर्वत ॥ ४ ॥

1) Sukadevagamana 2) Praśnavidhi 3) Adhimāsasya Vaikunṭhaprapti 4) *Adhimasavijñapti* 5) *Viṣṇor Golokagamana* 6) Purusottamaviṇnapti 7) Adhimāsasya nāmaisvaryaprapti 8) Kumarīvilapa 9) Durvasastapovanagamana 10) Kumarīsivaradhanodyoga 11) Sivavakya (Kanyavaradana C) 12) Purusottamopadeśa 13) Dhṛtadhanvanmo manahkhedа 14) Dṛdhanvopakhyana 15) Sudevavarapradana 16) Sudevapratibodha 17) Sudevavilapa 18) Sudevaputrajivana 19) Dṛdhadhanvopakhyane Purusottamamahatmyakathana 20) Dridhanvopakhyana 21) Dṛḍhadhanvopakhyane pūjanavidhi (Purusottamapujanavidhi B) 22) Niyamakathana (Purusottamavratanіyamakathana B) 23) Dridhanvopakhyana 24) Dridhadhanvopakhyane dipamahatmyakathana 25) Dṛdhadhanvopakhyane udyapanavidhikathana*) 26) Kadaryopakhyana 27) (Kapijanmani B) Kadaryopakhyane vimanagamana 28) Ahnikakathana 29) Pativratadharmanirupana 30) Sravanaphalakathana — Fol 18 fehlt Bei der Zählung ist 79 80 übergangen doch fehlt nichts

205.

33/16 63 Bll 13 bis 14 Linien Ltwa 1830

Purusottamamahatmya in 31 Kapiteln (B) — Nach 13 folgt die Pagination 15, aber es fehlt nichts

206.

24/15 68 Bll 14 bis 16 Linien Ltwa 1850

Purasottamamahatmya Hier in 32 Kapiteln (C) Das dreissigste Kapitel hat keine Unterschrift, das einunddreissigste ist Bhagavanmahatmyaprasadamahimakathana genannt

207.

16/9 3 Bll 8 Linien Etwa 1860

Nṛsiṃhalavaraca Angeblich aus dem Nṛsimhapurana Beginnt अनेकमन्त्रकोटिस्थ नृसिंहनाम समुचरेत् (samacaret MS) । अनेकवि

*) B schreibt hier als 26 ein Kapitel Niyamatyaga ein

धरचाया विपरोगादिनिवारणम् ॥ १ ॥ ओं अस्य श्रीलक्ष्मीनृसिंह-मन्त्रकवचस्य ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । ओं चौ बीजम् । रौ शक्तिः । ओं ऐं क्लीं कीलकम् । ओं श्रीनृसिंहो देवता । मम सर्व-रोगनाशनाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ अथ न्यासः । ओं चौ अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ओं प्रीं तर्जनीभ्यां नमः । ओं ह्रीं मध्यमाभ्यां नमः । ओं रौं अनामिकाभ्यां नमः । ओं श्रौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । औं कर-तलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ एवं हृदयादि । मन्त्रः । ओं चौं प्रीं ह्रीं श्रौं जौं नमः ॥ ध्यानम् । सत्यज्ञानसुखस्वरूपममलं चीराब्धिमध्ये स्थितं योगारूढमतिप्रसन्नवदनं भूयासहस्रोज्ज्वलम् ॥ etc

Der Schluss mit allen Fehlern der HS lautet किलय किलय मर्दय मर्दय चूर्णं चूर्णं रौं रौं निरोधताना ये ये मद्विरोधताना सर्वचिन्ताहरण दह दह मथ मथ पच पच चूर्णय चूर्णय चक्रेण गदा वज्रेण भस्मिकुरु २ स्वाहा । ओं ओं ओं श्री श्री ह्रीं ह्रीं चौ चौ नृसिंहाय नमः स्वाहा ॥ इति श्रीनृसिंहपुराणे ब्रह्मासावित्रीसंवादे नृसिंहकवच संपूर्णं ॥ Nur das achtzehnte Kapitel im Nrsimha-purāna (Astāksaramāhātmya) lässt sich mit diesem Kavaca irgend wie vergleichen

208.

31/14 40 Bll, 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1790

Kārttikamāhātmya, über die Heiligkeit des dem Krsna ge weihten Monats Kārttika. Aus dem Uttarakhanda des Padmapurana In 29 Kapiteln Beginnt श्रीमद्वर महाराज कृपासिन्धु जगत्प्रियम् । वन्दे गुरु महेशाख्य जगद्वन्दितवन्दितम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ श्रियः पतिमथामन्त्र्य गते देवर्षिसत्तमे । हर्षोत्फुल्लानना सत्या वासुदेवमथा-ब्रवीत् ॥ २ ॥ धन्यास्मि कृतकृत्यास्मि सफलं जीवितं च मे । मज्जन्मनि निदाने च धन्यौ तौ पितरौ मम ॥ ३ ॥

Der Text stimmt im ganzen mit Oxford Nummer 59 überein, wo das nähere angegeben ist

209.

28/12 57 Bll, 10 Linien Abschrift von 1740

Kārttikamāhātmya, angeblich aus dem Uttarakhanda des Padmapurāna In 15 Kapiteln Eine ganz verschiedene Version Beginnt ऋषयो नैमिषारण्ये श्रुत्वा नामसहस्रकम् । मुख्यं शिवरहस्यं च भूयो देवर्षिमब्रुवन् ॥ १ ॥ स्वायंभुव कृतार्थाः स्मस्त्वदनुग्रहतो वयम् । यद्रहस्यं हरेर्नाम श्रुतं त्वन्मुखपङ्कजात् ॥ २ ॥ इदानीमीदृशं धर्मं हरेरत्यन्ततोषणम् । व्रतं किंचिद्वदास्माकं दृढा भक्तिर्यथा हरौ ॥ ३ ॥

नारद उवाच ॥ शृखन्तु मुनयः सर्वे गुह्याद्गुह्यतरं महत् । व्रतं तदभिधास्यामि श्रुतं मे ब्रह्मणो मुखात् ॥ ४ ॥ इदमेव पुरा पृष्टो मया लोकपितामह । हरेराराधनविधि मह्यमाह महर्षित ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ धन्यो ऽसि वत्स यत्पृष्टं श्रीकृष्णाराधनव्रतम् । सर्वयज्ञतपोदानफलं श्रीकृष्णभक्तिदम् ॥ ६ ॥ द्वादशस्वपि मासेषु कार्त्तिकं कृष्णवल्लभम् । तस्मिन्सम्पूजितो विष्णुरनेकैरुपचारकैः ॥ ७ ॥ ददाति वैष्णवं लोकमित्येव निश्चितं मया । यथा दामोदरो भक्तवत्सलो विदितो जनैः ॥ ८ ॥ तस्यायं तादृशो मासः स्वल्पमप्युपकारकः । कार्त्तिके भूमिशायी यो ब्रह्मचारी हविष्यभुक् ॥ ९ ॥ पलाशपत्रे भुञ्जानो दामोदरमथार्चयेत् । स सर्वपातकं हित्वा वैकुण्ठे हरिसंनिधौ ॥ १० ॥ दिव्यकान्तविमानाग्रे वसते स हरेः पुरे ।

Jalamdharopakhyana Fol 8a Dhumrakesopakhyana Fol 13a Agastyakarttikeyasamvada Pancanadamahatmya Fol 21b Bindumadhavavirbhavavarnana Fol 28b Navamimahatmya Fol 35a Kusmandadanamahatmya Fol 39a Dhatrimahatmya Fol 45a Bhismavratavidhi Fol 46a Munisaunakadinaradasamvade pracandro(?) llavatah Fol 57b

210.

5/11 43 Bll 9 Linien Schlechte Abschrift vom J 1734

Karttikamahatmya aus dem Uttarakhanda des Padmapurana Dieselbe Version wie in der vorangehenden Handschrift aber hier in zehn Kapiteln

211.

26/11 36 Bll 10 Linien Abschrift von H

Karttikamahatmya aus dem Uttarakhanda des Padmapurana in 10 Kapiteln Beginnt सूत उवाच । पुरा कलियुगस्यादौ ब्रह्मलोकगतो मुनिः । ददर्श लोकनाथेशं ध्यायमानं जनार्दनम् ॥ २ ॥

Madanalasopakhyana Fol 5b Jalamdharopakhyana Fol 11a Dhumrakesopakhyana Fol 19a Radhikopakhyana Fol 21b Pancakopakhyana Fol 28a Vratavidhana Fol 31b Bhismapancakamahatmya Fol 35a

212.

21/10 26 Bl 13 Linien Die meisten Blatter dieser Handschrift sind durch langen Gebrauch abgeriebe Schrift vom Ende des 16 Jahrh

Kasimahatmya die Heiligkeit von Benares Aus dem Patalakhanda des Padmapurana in 5 Kapiteln Beginnt सूत उवाच ॥ एकदा सुखमासीनं रेवायाः पुलिने भृगुम् । मुनयो विनयोपेताः पप्रच्छुर्लोमहर्षणम् ॥ १ ॥ मुनय ऊचु ॥ भगवन्सर्वतत्त्वज्ञ तत्त्वं यत्तव निश्चितम् । निर्वाणपरिनिर्वाणकारणं मुक्तिकाङ्क्षिणाम् ॥ १ ॥ यत्तद्रहस्यं वेदानां तन्नि कृष्य विविच्य च । ब्रूहि न श्रद्धयोपेतान्करुणालय

तत्त्वतः ॥ ३ ॥ वयं हि मायया मुग्धा निश्चयं न लभामहे । सूत उवाच ॥ एवं पृष्टः स भगवान्भृगुस्तत्त्वार्थदर्शनः ॥ ४ ॥ यदुवाच तदाख्यामि तच्छृणुध्वं समाहिताः ।

213.

24/9. 38 Bll., 8 Linien Gute Handschrift von etwa 1600.

Kāśīmāhātmya.

214.

28/18. 48 Bll., 11 Linien. Etwa 1750

Gītāmāhātmya, die Heiligkeit der Bhagavadgītā, in einem Dialog zwischen Lakṣmī und Kṛṣṇa. Aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurāṇa, in 18 Kapiteln. Die Wichtigkeit der einzelnen Gesänge der Bhagavadgītā wird in je einem Kapitel durch eine Legende bewiesen. Dies ist der Hauptgegenstand des Werkes. Beginnt

अतसीपुष्पसंकाशं खगेन्द्रासनमच्युतम् । शयानं शेषशय्यायां महाविष्णुमुपास्महे ॥ १ ॥ ईश्वर उवाच ॥ कदाचिदासने रम्ये सुखासीनं मुरद्विपम् । आनन्दयित्री लोकानां लक्ष्मीः पप्रच्छ सादरम् ॥ २ ॥ लक्ष्मीरुवाच । शयालुरसि दुग्धाब्धौ भगवन्केन हेतुना । उदासीन इवैश्वर्ये जगन्ति स्थापयन्नपि ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति देव्या वचः श्रुत्वा मुरभिज्ज्ञानगर्भितम् । (B भगवान्प्रभुरव्ययः) । उवाच श्लक्ष्णया वाचा विस्मयस्मेरलोचनः ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नाहं सुमुखि निद्रालुर्निजं माहेश्वरं महः । दृशा तत्त्वानुवर्तिन्या पश्याम्यन्तर्निमग्नया ॥ ५ ॥ कुशाग्रया धिया देवि यदन्तर्योगिनो हृदि । पश्यन्ति यच्च वेदान्ता सारं मीमांसते भृशम् ॥ ६ ॥ तदेकमजरं ज्योतिरात्मरूपमनामयम् । अखण्डानन्दसंदोहनिष्पन्दि द्वैतवर्जितम् ॥ ७ ॥ यदाश्रया जगद्वृत्तिर्यन्मया चानुभूयते । न येन रहितं किंचिज्जगत्त्रयचराचरम् ॥ ८ ॥ निर्मथ्य वज्रधा लोके वेदशास्त्राम्बुधिं सुधीः । द्वैपायनो यदासाद्य गीताशास्त्रं निरुष्टवान् ॥ ९ ॥ यदास्थाय महानन्दमङ्गीकृतमनाः सदा । निद्रालुरिव देवेशि दुग्धाब्धौ प्रतिभामि ते ॥ १० ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति तस्य मुरारातेर्मितमानन्ददं वचः । प्रहर्षोत्फुल्ललोलाक्षी लक्ष्मीः श्रुत्वा विसिस्मिये ॥ ११ ॥ श्रीरुवाच ॥ भवानेव हृषीकेश ध्येयो ऽसि यमिनां सदा । तस्मात्त्वत्तः परं नान्यदिति कौतूहलं हि मे ॥ १२ ॥ चराचराणां लोकानां कर्ता हर्ता स्वयं प्रभुः । यथा स्थितस्ततो ऽन्यस्त्वं यदि मां बोधयाच्युत ॥ १३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मायामयमिदं देवि वपुर्मे न तु तात्त्विकम् । सृष्टिस्थित्युपसंहारक्रियावृन्दसमन्वितम् ॥ १४ ॥ अतो ऽन्यदात्मनो रूप द्वैताद्वैतविवर्जितम् । भावाभावविनिर्मुक्तमाद्यन्तरहितं प्रिये ॥ १५ ॥

व्यापक च सदाज्योति परानन्दैकसुन्दरम् । रूपमैश्वर्यमात्मैकगम्यं गीतासु कीर्तितम् ॥ १६ ॥

Adhyaya 2 beginnt श्रीभगवानुवाच ॥ आदिमस्त्वेवमाख्यानमुदीरितमनुत्तमम् । शृणु माहात्म्यमन्येषामध्यायानामपीन्दिरे ॥ १ ॥ दक्षिणस्यां दिशि श्रीमानासीद्गुणयुतो महान् । पुरे पुरन्दराह्वाने देवशर्मेति विश्रुत ॥ २ ॥ Adhy 3 जनस्थाने जडो नाम द्विजन्मा कौशिकान्वय । हित्वा जात्युचित धर्मं वणिग्वृत्त्या मनो दधे ॥ १ ॥ Adhy 4 चतुर्थस्यापि माहात्म्यमाख्यास्याम्यधुना शृणु । वदरीत्वं समुत्सृज्य येन कन्ये दिव गते ॥ १ ॥ Adhy 5 पञ्चमस्याधुना देवि माहात्म्य लोकपूजितम् । कथयामि समासेन सावधान शृणु प्रिये ॥ १ ॥ पिङ्गलो नाम मद्रेषु पुरुकुत्सपुरे द्विज । अवदाते कुले जातो विश्रुतो वेदवादिनाम् ॥ २ ॥ Adhy 6 षष्ठाध्यायस्य माहात्म्यं प्रवक्ष्यामि वरानने । यदाकर्णयता नृणां मुक्ति करतले स्थिता ॥ १ ॥ अस्ति गोदावरीतीरे प्रतिष्ठान पुर महत् । पिप्पलेशाभिधानो ऽहं यत्रास्मि स्मेरलोचने ॥ २ ॥ etc

Schliesst दिव्यमष्टादशाध्यायमाहात्म्यं कथित मया ॥ ४२ ॥ यस्य श्रवणमात्रेण महापापै प्रमुच्यते । भक्तिश्चापि भवेत्तस्य स्थान विष्णोश्च सन्निधो ॥ ४३ ॥ Sieh Webers Katalog Nummer 1529

Auf Seite 47 b findet sich ein Hymnus an Siva in 10 Versen अथ वाणकृत पद्यम् । वाण उवाच ॥ शिव शंकर सर्वहराय नमो भवभीत महेश्वर भीम नम । कुसुमायुधदेहविनाश etc

215.

22/15 87 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1490

Gitamahātmya Diese Handschrift ist im ganzen korrekter als die vorhergehende

216.

22/13 6 Bll 12 Linien Etwa 1740

Pippalamahatmya die Heiligkeit der Ficus religiosa aus dem Padmapurana In 108 Versen युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि पिप्पल माहात्म्य विस्तरान्मे पितामह । कथमस्य च पुण्यत्व सर्ववृक्षेषु भारत ॥१॥ को विधि पूजने तस्य पूजनात्कि फल भवेत् । केन प्राक्पूजितश्चासीत्कस्मिन्नहनि पूजनम् ॥ २ ॥ कथ नारायणांशत्वमस्मिन्नाङ्गर्मनीषिण । एतन्मे विस्तरात्सर्वं पृच्छतो वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ श्रीभीष्म उवाच ॥ शृणु राजन्महाबाहो शशिवंशविवर्धन । सर्वदेवमयो ऽश्वत्थ सर्वतीर्थ-

मयस्तथा ॥ ४ ॥ न पिप्पलसमो लोके पवित्र को ऽपि विद्यते । प्रदक्षिणप्रक्रमण नमस्कारं सदा चरेत् ॥ ५ ॥ शनिवारं विना स्पर्शो निषिद्धस्तस्य भारत । स्पृशेच्छनैश्चरदिने तमालिङ्गेच्च य पुमान् ॥ ६ ॥ तस्य सर्वमघ नश्येद्दारिद्र्य च विलीयते । शृणुष्वावहितो राजन्निति- हास पुरातनम् ॥ ७ ॥

Schliesst य इद शृणुयाद्भक्त्या श्रावयेद्वा परानपि । श्रिया सह हरिस्तस्मै प्रसन्नो मोक्षदो भवेत् ॥ १०८ ॥

217.

98/14 99 Bll 11 bis 1? Linien Geschrieben im J 1809

Bhāgavatamahatmya Verherrlichung des Bhagavatapurana aus dem Uttarakhanda des Padmapurana In 25 Kapiteln Beginnt य प्रव्रजन्तमनुपेतमपेतकृत्य द्वैपायनो विरहकातर आजुहाव । पुत्रेति तन्मयतया तरवो ऽभिनेदुस्त सर्वभूतहृदय मुनिमानतो ऽस्मि ॥ १ ॥ शौनक उवाच ॥ अज्ञानध्वान्तविध्वंसकोटिसूर्यसमप्रभम् । सूताख्याहि कथासार मम कर्णरसायनम् ॥ Nach zwei einleitenden Kapiteln werden von 3—14 in je einem die 12 Skandha des Bhagavatapurana besprochen Die übrigen behandeln die Andacht für Krsna welche einem Verehrer des Bhagavata geziemt Sieh Florenz Mss Nummer 20

218.

33/11 19 Bll 10 bis 11 Linien Bengalischrift Geschrieben von Rupcara ndāsa im J 183?

Bhagavatamahatmya in sechs Kapiteln Diese und die folgende Handschrift enthalten eine abweichende Recension Die Unterschriften sind 1) Bhaktinaradasamagama 2) Naradasamagama 3) Bhaktikastanivartana 4) Vipramoksa 5) Gokarnagunavarnana 6) Gokarnamahatmya

Bemerkenswert ist der Ausspruch der personifizierten Bhakti in 1, 47 उत्पन्ना द्रविडे साह वृद्धिं कर्णाटके गता ॥ क्वचित्क्वचिन्महाराष्ट्रे गुर्जरे जीर्णता गता ॥

219.

?? 11 ?1 Bll 1? bis 14 Linien Schlechtere Abschrift von etwa 18?0

Bhagavatamāhātmya in sechs Kapiteln

220.

19? 9½ 1? Bll 9 bis 1? Linien Geschrieben von Harinanda um etwa 1810

Mallarisahasranaman tausend Epitheta von Siva angeblich aus dem Padmapurana In 20 Versen Beginnt श्री मल्लारि

जगता नाथ त्रिपुरारिं जगद्गुरुम् । मणिघ्नं*) ह्यालसानाथं वन्दे स्व-
कुलदैवतम् ॥ १ ॥ सूत उ° ॥ स्थितं कैलासनिलये प्राणेशं लोकशं-
करम् । उवाच शंकरं गौरी जगद्धितचिकीर्षया ॥ २ ॥ पार्वत्यु° ॥
देवदेव महादेव भक्त्यानन्दवर्धन । पृच्छामि त्वा परं चैकं दुःखदा-
रिद्र्यनाशनम् ॥ ३ ॥ कथयस्व प्रसादेन सर्वज्ञोऽसि जगत्प्रभो । स्तोत्र
दानं तपो वापि सद्यः कामफलप्रदम् ॥ ४ ॥ ईश्वर उ° ॥ मार्तण्ड-
भैरवो देवो मल्लारिरहमेव च । तस्य नामसहस्रं ते वदामि शृणु
भक्तितः ॥ ५ ॥ सर्वलोकार्तिशमनं सर्वसंपत्प्रदायकम् । पुत्रपौत्रादि-
फलदं स्वर्गमोक्षप्रदं शिवम् ॥ ५ ॥

Die Epitheta beginnen Fol 3a अथ नामावलीजप ॥ ओं प्रणवो ब्रह्म उद्गीथ ओंकारार्थो महेश्वर । मणिमल्लमहादैत्यसंहर्ता भुवनेश्वर ॥ १२ ॥ देवाधिदेव ओंकार सततप्रामरतापहा । गणकोटि युत कांतो भक्तचिन्तामणि प्रभु ॥ १३ ॥ प्रीतात्मा प्रथित प्राण ऊर्जित सत्यसेवक । मार्तण्डभैरवो देवो गङ्गाह्मालसिकाप्रिय ॥ १४ ॥

Schliesst वेदस्याध्ययने पुण्य योगाभ्यासे च यत्फलम् । तत्फल समवाप्नोति मल्लारिभजनात्प्रिये ॥ २०२ ॥ तव प्रीत्यै मयाख्यात लोकोपकृतिकारणात् । सहस्रनाम मल्लारे किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ २०३ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे शिवोपाख्याने मल्लारिप्रस्तावे मल्लारिप्रकृतिभावे शिवपार्वतीसंवादे शिवप्रोक्त मल्लारिसहस्रनामस्तोत्र संपूर्णम् ॥

221.

23/14 14 Bll 12 Linien Geschrieben um etwa 1740 von Visnurama Sohn von Nah(ā)nabhāi

Mahalaksmisahasranaman tausend Namen und Anrufung der Laksmi Angeblich aus dem Karavirakanda und Karaviramahatmya des Padmapurana Diese Angabe beruht wahrscheinlich auf einer frommen Betrugerei 239 Verse Beginnt अथ श्रीमहालक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्र लिख्यते । श्री अस्य श्रीमहालक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रस्य ब्रह्मा ऋषि । अनुष्टुप्छन्द । etc Der Text beginnt गार्ग्य उवाच ॥ सनत्कुमारमासीनं द्वादशादित्यसंनिभम् । अपृच्छद्योगिन सर्वे भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ २ ॥ योगिन ऊचु ॥ भगवन्केन मन्त्रेण भुक्तिर्मुक्तिर्भविष्यति । तन्नो ब्रूहि महाभाग प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ दारिद्र्यध्वंसनं केन केन विद्या निवर्तते । केन वा ब्रह्मविद्या स्यात्केन वा मृत्युनाशनम् ॥ ४ ॥ Nach 178 wird das Srisukta eingeschaltet

*) In Vers [illegible] wird er मणिहन् in 20 मणियुद्धमहारुष्ट genannt

222.

29/9 234 Bll 7 Linien Geschrieben in Benares von Madhavarāma miśra im J 1671

Māghamāhātmya die Heiligkeit des Monats Magha in Bezug auf das Baden, aus dem Uttarakhanda des Padmapurana Diese Handschrift enthält 37 Kapitel, während die Oxforder (Num 57) nur 30 giebt Fol 1 fehlt

223.

23/16 77 Bll 17 bis 18 Linien Etwa 1790

Māghamahatmya Diese Handschrift enthält nur fünf Kapitel welche mit 6—10 bezeichnet sind 6) Fol 11 b entspricht dem zweiten und dritten Kapitel in A 7) Fol 37 b ist in A Kapitel 25—28 8) *Fol 43 b ist in A 29* 9) *Fol 61 b ist in A Kapitel 30—32* 10) beginnt Fol 61 b und entspricht in A Kapitel 33—35

224.

26/15 231 Bll 11 bis 13 Linien Geschrieben in Rajapura am nordlichen Ufer der Tapī von Bhānudeva Sohn von Kalyana im J 1721

Ramāśvamedha das Pferdeopfer des Rama in 68 Kapiteln aus dem Patalakhanda des Padmapurana Beginnt नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ तत पर धराधार पृष्टवान्भुजगेश्वरम् । वात्स्यायनो मुनिश्रेष्ठ कथामेतां सुनिर्मलाम् ॥ २ ॥ वात्स्यायन उवाच ॥ शेषाशेषकथास्त्वत्तो जगत्सर्गलयादिका । भूगोलश्च खगोलश्च ज्योतिश्चक्रविनिर्णय ॥ ३ ॥ महत्तत्त्वादिसृष्टीना पृथक्तत्त्वविनिर्णय । नानाराजचरित्राणि कथितानि त्वयानघ ॥ ४ ॥ सूर्यवंशभवाना च राज्ञां चरित्रमद्भुतम् । तत्रानेकमहापापहरा रामकथा श्रुता ॥ ५ ॥ तस्य धीरस्य रामस्य हयमेधकथा श्रुता । सक्षेपतो मया त्वत्तस्तामिच्छामि सविस्तराम् ॥ ६ ॥ या श्रुता सस्मृता चोक्ता महापातकहारिणी । चिन्तितार्थप्रदात्री च भक्तचित्तप्रतोषदा ॥ ७ ॥

1) *Raghunathasya Bharatavasanandigramadarsana* 2) Rajadhanidarsana 3) Raghunathasya puripravesa 4) Lokasya Raghunatharajyabhiseka 5) Agastisamagama 6) Ravanotpatti 7) Ravanotpattikathana 8) Agastyopadesa 9) Sarvadharmakathana 10) Satrughnasiksa 11) Hayamocana 12) Kamaksopakhyana 13) Satrughnahicchattrapuripravesa 14) Cyavanopakhyāna 15) Cyavanasya tapobhogavarnana 16) Cyavanasyasrame hayagamana 17) Brahmanasamagama 18) Brahmanopadesa 19) Ratnagrīvasya tirthapravana 20) Gallakīmahātmya 21) Sampvasidarśana 22) Nilagirivarnana 23) Rajaputravijaya 24) Puskalavijaya 25) Subahusamvasamagama 26) Gadavaddha 27) Citrangavadha 28) Satrughnavijaya 29) Satrughnasubahubhūpayoh parasparsamvesa 30) 31) Satyavadākhyana 32) Satyavatsamagama 33) Viratam pratijñākathana 34) Satrughnavijaya 35) Āranya

kopakhyana 36) Ramacaritrakathana 37) Muneḥ sāyujyamuktiprāpti 38) Jalamadhyād dhayaprāpti 39) Hayagrahana 40) Yuddhaniścaya 41) 42) Puskalavijaya 43) Śatrughnaparājaya, 44) Devayuddha 45) Rāmasamāgama 46) Hayaprasthāna 47) Śāpakirtana 48) Hayanirmukti 49) Hayagrahana 50) Aṅgadasya dutatvavākya 51) Puskalamocana 52) Surathavijaya 53) Raghunāthāgamana 54) Hayabandhana 55) Cāranirīksana 56) Bharatavākya 57) Rajakaprāktanajanmakathana 58) Gaṅgadarsana 59) Kusalavotpatti 60) Kālajitsenānirnārana 61) Hanūmatkapaṭamūrchāgamana 62) Lavamurchana 63) Satrughnamūrchana 64) Sainyajivana 64) Sumatinivedana*) 66) Lakṣmanarnirdesa 67) Ramāyanagāna 68) Yajne devatāgamana 69) Asvamedhasamapti

225.

$25^1/_8/10$ 65 Bll, 7 bis 16 Linien Geschrieben in Jodhpur von Svetāmbaradhana im J 1702

Visnusahasranāman aus dem Uttarakhanda des Padmapurāna (Bombay Ausgabe von 1896, Kapitel 71, 84—331) in 241 Versen Beigefügt ist ein Kommentar, der Saṅkarācarya zugeschrieben wird

Foll. 2—66 Der Text beginnt कैलासशिखरासीनं देवदेव जगद्गुरुम् । प्रणिपत्य महादेवं पर्यपृच्छदुमा प्रियम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ भगवस्त्व परो देवः सर्वज्ञः सर्वपूजित । त्वल्लिङ्गमर्च्यते देवैर्ब्रह्मसूर्यादिकैरपि ॥ २ ॥ Die tausend Namen beginnen mit Vers 32 वासुदेव. पर ब्रह्म परमात्मा परात्परः । पर धाम पर ज्योतिः पर तत्त्वं पर पदम् ॥ ३२ ॥

Der Kommentar beginnt कैलासस्य शिखरे स्वाश्रमे सुखासीनं देवानामिन्द्रादीना पूज्यं जगता गुरु स्रष्टारं महादेव महेश्वर प्रणिपत्य नमस्कृत्य भगवत्युमा तमेव प्रिय भर्तार वक्ष्यमाणमर्थ पर्यपृच्छत् । भगवंस्त्वमित्यादि । भगवन्नैश्वर्यादिमांस्त्व परम उत्कृष्टो देवः । सर्व जानासि सर्वैश्च पूज्यसे । किंचित्तत्पूजायाः [कारण] वर्ण्यते । यतस्त्वल्लिङ्ग त्वदीयमेकलिङ्ग ब्रह्मादिभिः पूज्यते ॥ Wenn der Verfasser dieses Kommentars der bekannte Saṅkarācārya ist, so fällt es auf, dass er das Bhāgavatapurāna häufig citiert Ausserdem lässt er sich auf grammatische Einzelheiten ein, die man in seinen anderen Schriften nicht findet

Schliesst विष्णोः सहस्रनामैतत्प्रत्यहं वृषभध्वज । नाम्नैकेन तु येन स्यात्तत्फल ब्रूहि मे प्रभो ॥ २४० ॥ ईश्वर उवाच ॥ राम रामेति रामेति रमे रामे मनोरमे । सहस्रनामतत्तुल्य रामनाम वरानने ॥ २४१ ॥

*) Der Schreiber überspringt die Zahl 65

226.

23/15. 54 Bll, 14 bis 16 Linien. Schrift von 1703.

Vaiśākhamāhātmya, die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Monats Vaiśākha oder Mādhava. Die Feier beginnt am siebenten der lichten Hälfte, und besteht hauptsächlich im Baden im Ganges und anderen heiligen Flussen. Aus dem Pātālakhaṇḍa des Padmapurāṇa. Beginnt: नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने । प्रणतक्लेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २ ॥ नमः परमकल्याणकारिणे पापहारिणे । त्रैलोक्यधारिणे तस्मै विश्रान्तधारिणे नमः ॥ ३ ॥ अम्बरीष उवाच ॥ यदेतत्परमं ब्रह्म वेदवादिभिरुच्यते । स देवः पुण्डरीकाक्षः स्वयं नारायणः परः ॥ ४ ॥ Die Wichtigkeit dieses Monats wird durch eingestreute Erzahlungen, wie von Devaśarman und seiner Frau Sumanā, von Divodāsa und Muniśarman u. s. w. erwiesen.

Bis Fol 40 b reicht der zwölfte Adhyāya. Von da ab ist kein Kapitel bezeichnet.

227.

25/11. 83 Bll, 8 Linien. Etwa 1810

Vaiśākhamāhātmya.

228.

29/13. 50 Bll, 12 bis 13 Linien. Etwa 1750.

Vaiśākhamāhātmya. Aus dem Pātālakhaṇḍa des Padmapurāṇa. In 13 Kapiteln. Stimmt mit der vorangehenden Hs uberein.

Schliesst: सूत उवाच ॥ यमब्राह्मणसंवादो मयाय वो निवेदितः । तस्य माधवमासस्य पुण्यदानप्रसङ्गतः ॥ २१२ ॥ प्रसङ्गादिदमाख्यातं माहात्म्यं किंचिदुत्तमम् । भानौ मेषगते विप्रा वैशाखे ह्यघशोधनम् ॥ २१३ ॥

229.

20/11. 34 Bll, 12 Linien. Nach der Schlusszeile ist die Handschrift im J. 1795 geschrieben. Die wirkliche Zeit ist aber wahrscheinlich 1827.

Śivagītā, angeblich aus dem Padmapurāṇa. In 16 Kapiteln. Beginnt. अथातः संप्रवक्ष्यामि शुद्धकैवल्यमुक्तिदम् । अनुग्रहान्महेशस्य भवदुःखस्य भेषजम् ॥ १ ॥ Die Schrift beschäftigt sich mit dem Cultus des Śiva und der von ihm offenbarten Geheimlehre. Sieh Catal. Oxon. Num. 61. Die Unterschrift des letzten Kapitels lautet: इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे ईश्वरराघवसंवादे सकलाधात्मको योगो नाम षोडशो ऽध्यायः ॥

kopakhyana 36) Ramacaritrakathana 37) Muneh sayujyamukti prapti 38) Jalamadhyad dhyaprapti 39) Hayagrahana 40) Yuddha niścaya 41) 42) Puskalavijaya 43) Satrughnaparajaya, 44) Deva yuddha 45) Ramasamagama 46) Hayaprasthana 47) Śapakirtana 48) Hayanirmukti 49) Hayagrahana 50) Aṅgadasya dutatvavakya 51) Puskalamocana 52) Surathavijaya 53) Raghunathagamana 54) Hayabandhana 55) Cāranirīksana 56) Bharatavakya 57) Rajakapiaktanajanmakathana 58) Gangadarsana 59) Kusalavotpatti 60) Kalajitsenanimaiana 61) Hanumatkapaṭamūrchagamana 62) Lavamurchana 63) Satrughnamūrchana 64) Samyajivana 64) Sumatinivedana*) 66) Laksmananirdeśa 67) Ramayanagana 68) Yajñe devatagamana 69) Asvamedhasamapti

225.

$25^1/_2/10$ 65 Bll 7 bis 16 Linien Geschrieben in Jodhpur von Svetāmbaradhana im J 1702

Visnusahasranaman aus dem Uttarakhanda des Padmapurana (Bombay Ausgabe von 1896 Kapitel 71, 84—331) in 241 Versen Beigefügt ist ein Kommentar der Śankaracarya zugeschrieben wird

Foll 2—66 Der Text beginnt कैलासशिखरासीनं देवदेव जगद्गुरुम् । प्रणिपत्य महादेव पर्यपृच्छदुमा प्रियम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ भगवस्त्व परो देव सर्वज्ञ सर्वपूजित । त्वल्लिङ्गमर्च्यते देवैर्ब्रह्मसूर्यादिकैरपि ॥ २ ॥ Die tausend Namen beginnen mit Vers 32 वासुदेव पर ब्रह्म परमात्मा परात्पर । पर धाम पर ज्योति पर तत्त्व पर पदम् ॥ ३२ ॥

Der Kommentar beginnt कैलासस्य शिखरे स्वाश्रमे सुखासीनं देवानामिन्द्रादीना पूज्य जगता गुरुं स्रष्टार महादेव महेश्वर प्रणिपत्य नमस्कृत्य भगवत्युमा तमेव प्रिय भर्तार वक्ष्यमाणमर्थ पर्यपृच्छत् । भगवस्त्वमित्यादि । भगवन्नैश्वर्यादिमास्त्व परम उत्कृष्टो देव । सर्व जानासि सर्वैश्च पूज्यसे । किंचित्तत्पूजाया [कारण] वर्ण्यते । यतस्त्वल्लिङ्ग त्वदीयमेकलिङ्ग ब्रह्मादिभि पूज्यते ॥ Wenn der Verfasser dieses Kommentars der bekannte Śankaracarya ist so fällt es auf, dass er das Bhagavatapurana häufig citiert Ausserdem lässt er sich auf grammatische Einzelheiten ein, die man in seinen anderen Schriften nicht findet

Schliesst विष्णो सहस्रनामैतत्प्रत्यह वृषभध्वज । नाम्नैकेन तु येन स्यात्तत्फल ब्रूहि मे प्रभो ॥ २४० ॥ ईश्वर उवाच ॥ राम रामेति रामेति रमे रामे मनोरमे । सहस्रनामतत्तुल्य रामनाम वरानने ॥ २४१ ॥

*) Der Schreiber überspringt die Zahl 65

226.

23/15 54 Bll, 14 bis 16 Linien Schrift von 1703

Vaiśākhamāhātmya, die Heiligkeit des dem Visnu geweihten Monats Vaisākha oder Mādhava Die Feier beginnt am siebenten der lichten Hälfte, und besteht hauptsächlich im Baden im Ganges und anderen heiligen Flussen Aus dem Pātālakhanda des Padma purāna Beginnt नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने । प्रणतक्लेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २ ॥ नमः परमकल्याणकारिणे पापहारिणे । त्रैलोक्यधारिणे तस्मै विश्रान्तधारिणे नमः ॥ ३ ॥ अम्बरीष उवाच ॥ यदेतत्परमं ब्रह्म वेदवादिभिरुच्यते । स देवः पुण्डरीकाक्षः स्वयं नारायणः परः ॥ ४ ॥ Die Wichtigkeit dieses Monats wird durch eingestreute Erzahlungen, wie von Devaśarman und seiner Frau Sumana, von Divodāsa und Muniśarman u s w erwiesen

Bis Fol 40 b reicht der zwölfte Adhyāya Von da ab ist kein Kapitel bezeichnet

227.

25/11 83 Bll 8 Linien Etwa 1810

Vaiśākhamāhātmya

228.

29/13 50 Bll, 12 bis 13 Linien Etwa 1750

Vaiśākhamāhātmya Aus dem Pātālakhanda des Padmapurana In 13 Kapiteln Stimmt mit der vorangehenden Hs uberein

Schliesst सूत उवाच ॥ यमब्राह्मणसंवादो मयाय वो निवेदितः । तस्य माधवमासस्य पुण्यदानप्रसङ्गतः ॥ २१२ ॥ प्रसङ्गादिदमाख्यात माहात्म्य किंचिदुत्तमम् । भानौ मेषगते विप्रा वैशाखे ह्यघशोधनम् ॥ २१३ ॥

229.

20/11 34 Bll, 12 Linien Nach der Schlusszeile ist die Handschrift im J 1795 geschrieben Die wirkliche Zeit ist aber wahrscheinlich 1827

Śivagītā, angeblich aus dem Padmapurāna. In 16 Kapiteln Beginnt अथातः संप्रवक्ष्यामि शुद्धकैवल्यमुक्तिदम् । अनुग्रहान्महेशस्य भवदुःखस्य भेषजम् ॥ १ ॥ Die Schrift beschaftigt sich mit dem Cultus des Śiva und der von ihm offenbarten Geheimlehre Sieh Catal Oxon Num 61 Die Unterschrift des letzten Kapitels lautet इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे ईश्वरराघवसंवादे सकलाध्यात्मको योगो नाम षोडशो ऽध्यायः ॥

230.

18¹/₂/10 6 Bll 9 Linien Etwa 1790

Zwei Stucke, welche angeblich aus dem Padmapurana entnommen sind

1) Foll 1—2a *Nṛsiṁhanāmastottaraśata*, 800 Epitheta von Nṛsiṁha In 16 Versen Beginnt श्रीलक्ष्मीनृसिंहाय नम ॥ श्री अस्य श्रीनृसिंहनामाष्टोत्तरशतमन्त्रस्य जटिलाख्यो भगवानृषि । अघोरसिंहो देवता । अनुष्टुप् छन्द । श्रीनृसिंहप्रीतये जपे विनियोग ॥ नरसिंहो महादेवो दिव्यसिंहो महाबल । उग्रसिंहो देवदेव उपेन्द्रश्चाग्निलोचन ॥ १ ॥ रौद्र सर्वो ध्रुव शौरिर्महावीर सविक्रम । अग्र कोलाहलश्चक्री विजयी जय अव्यय ॥ २ ॥ Die Epitheta reichen bis Vers 10 und sind an Anzahl kaum 100

2) Foll 2b—6b 58 Verse *Nṛsiṁhakavaca* Beginnt शशिकोटिमहाभास महादंष्ट्र नखायुध । नमस्ते नरसिंहाय भक्तानुग्रहकारक ॥ १ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ कवच नरसिंहस्य श्रोतुमिच्छामि दुर्लभम् । सर्वपापहर पुण्य सर्वशत्रुनिवारणम् ॥ २ ॥ विधान तस्य देवस्य कवचस्य यथोदितम् । प्रभाव च सुरश्रेष्ठ वक्तुमर्हस्यशेषत ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रणम्य शिरसा देव नरसिंह महाबलम् । वक्ष्यामि तस्य कवचममेद्य यत्सुरासुरै ॥ ४ ॥ क शक्नोति पर तस्य तेज सोढु महामुने । नरसिंहस्य देवस्य सर्वतेजमयस्य वै ॥ ५ ॥ विधान तस्य देवस्य कवचस्य यथोदितम् । प्रभाव च मुनिश्रेष्ठ (Ms सुरश्रेष्ठ) तदिहैकमना शृणु ॥ ६ ॥ प्राङ्मुख संमुखो भूत्वा शुचिर्मन्त्रगतमानस । प्रणव पूर्वमुच्चार्य कवच प्रारभेत्तत ॥ ७ ॥ श्री अस्य श्रीनृसिंहकवचस्य ब्रह्मा ऋषि । श्रीनृसिंहो देवता । अनुष्टुप् छन्द । श्रीनृसिंहप्रीत्यर्थ मम चिन्तितमनोर्थसिद्ध्यर्थ जपे विनियोग ॥ Fol 2 zweimal bezeichnet

Schliesst अतो नृसिंह परतो नृसिंहो यतो यतो यामि ततो नृसिंह । नृसिंहदेवात्पर न किंचित्तस्मान्नृसिंहं शरण प्रपद्ये ॥ ५७ ॥ चन्द्रार्धावृतनिस्ताधर्दशनो etc

231.

11/9¹/₂ 5 Bll 7 Linien Schrift von 180

Gurupaddhatinamaskara, Verehrung der Lehrer nach einer fälschlichen Angabe aus dem Padmapurana 50 Verse Fol 1 fehlt Fol 2a beginnt शक्तिश्चैव पराशर । व्यासशुकगौडसहितो गोविन्दश्चैव शकर ॥ ६ ॥ श्री हरिहरश्रीगुरवे नम परमगुरवे नम । परात्परमश्रीगुरवे नम ॥ ७ ॥ परमेष्ठिश्रीगुरवे नम । तस्मै श्रीगुरवे

नमः । नमो हरिहरहिरण्यगर्भेभ्यो गुरवे नमः ॥ ८ ॥ पराशरसत्यवतीहृदयकमलव्यासशुकसनकसनन्दनसनातनश्रीगुरुचरणकमलेभ्यो नमः ॥ ९ ॥

Schliesst अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम । तस्मात्कारुण्यभावेन रक्ष रक्ष महेश्वर ॥ ४९ ॥ कीटवारभोगवारनन्द्वारभूरिवारनन्दस्वरूपचैतन्यप्रकाश ॥ तीर्थाश्रमवनारण्यगिरिपर्वतसागराः । सरस्वती भारती च पुरी नामानि वै दश ॥ ५० ॥

Die Erwähnung von Anubhutisvarupacārya, Troṭaka, Pṛthvīdharācārya im Verein mit Vers 50 beweisen hinlänglich, dass die Schrift späten Ursprungs ist Vgl Catal Oxon Num 557

232.

23/10 7 Bll, 10 bis 14 Linien Geschrieben im J 1656 von Paṇḍyā Rāghava.

Janmāṣṭamīvrata, das Geburtsfest des Kṛṣṇa Nach der Unterschrift aus dem Brahmapurāṇa, wo es nicht vorkommt Beginnt नारद उवाच ॥ जयन्त्याश्चैव माहात्म्यं कथयस्व पितामह । तच्छ्रुत्वा चाहं गमिष्यामि तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि व्रतं तवाष्टमीषु च । जयं पुण्यस्य कुरुते चयं पापस्य यस्य तु ॥ २ ॥ स्मरणात्कीर्तनात्पाप सप्तजन्मार्जितं मुने । जयन्ती दहते सर्वं किं पुनर्योपवासिनाम् ॥ ३ ॥ कृष्णजन्माष्टमी लोके प्रसिद्धा पापनाशनी । क्रतुकोटिसमा ह्येषा तीर्थानामयुतैः समा ॥ ४ ॥ कपिलागोसहस्रं तु यो ददाति दिने दिने । तत्फलं समवाप्नोति जयन्त्याः समुपोषणे ॥ ५ ॥

Schliesst विस्पृशा च जयन्ती च तथा चोन्मीलिनी [तिथिः] । वञ्जुली (Fol 4b व्यञ्जुली) विजया चैव पक्षिता --- ॥ यदाष्टमी श्रावणकृष्णपक्षे करोति योगं शशिभार्यया सह । कृतोपवासं प्रकरोति विष्णोर्व्रतं हरेस्तुष्टिकरं कर्तौ तु ॥ Sieh Kṛṣṇajanmāṣṭamī, und den Auszug aus dem Viṣṇudharma

233.

23/13 9 Bll 14 bis 15 Linien Geschrieben in Prabhāsa im J 1617 von Dāmodara, Sohn von Viśvanātha

Lakṣmīsahasranāman, tausend Epitheta der Lakṣmī, aus dem Brahmapurāṇa. Beginnt अस्य श्रीलक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रस्य सनत्कुमार ऋषि. । अनुष्टुप्छन्दः । लक्ष्मीर्देवता । लक्ष्मीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे पूजने हवने नमने वा विनियोगः ॥ श्रियै नम. पद्मायै नम. प्रकृत्यै नम. etc

Der Schlusstitel lautet इत्यादिमश्रीब्रह्मपुराणे काश्मीरवर्णने

हिरण्यगर्भहृदयसर्वस्वं सर्वकामफलप्रदायकं सर्वलक्ष्मीप्रदं श्रीमहालक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रं चतुर्थीनिमोक्तं समाप्तम् ॥

234.

24/14 10 Bll 10 Linien Etwa 1720

1) Fol 1a *Caturalsaramantra* ऐँ श्रीं ह्रीं क्लीं इति मन्त्र । अस्य मन्त्रस्य भृगुर्ऋषिः । बृहदनु[ष्टुप्]छन्दः । श्रीर्देवता । श्रं बीजम् । ईं शक्तिः । रं कीलकम् । महासंपत्प्राप्तये विनियोगः । श्रां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । श्रीं तर्जनीभ्यां नमः । श्रूं मध्यमाभ्यां नमः । श्रैं अनामिकाभ्यां नमः । श्रौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । श्रः करतलपृष्ठाभ्यां नमः । श्रां हृदयाय नमः । श्रीं शिरसे स्वाहा । श्रूं शिखायै वषट् । श्रैं कवचाय हुं । श्रौं नेत्रत्रयाय वौषट् । श्रः अस्त्राय फट् ॥ अथ ध्यानम् ॥ माणिक्यप्रतिमप्रभा हिमनिभैस्तुङ्गैश्चतुर्भिर्गजैर्हस्ताग्राहितरत्नकुम्भसलिलैरासिच्यमाना सदा । हस्ताब्जैर्वरदानमञ्जुलयुगाभीतीर्दधाना हरे कान्ताकाङ्क्षितपारिजातलतिका वन्दे सरोजासनाम् ॥ श्रीलक्ष्मीनारायणाभ्यां नमः ॥

2) Fol 1b—2b *Lakṣmīkavaca* Unvollendet Beginnt अथ वक्ष्ये महेशानि कवचं सर्वकामदम् । यस्य विज्ञानमात्रेण भवेत्सर्वात्मवान्सदा (MS भवेत्साख्यान्सदा) शिव ॥ १ ॥ यो ऽर्चेन (नार्चन MS) तस्य देवेशि मन्त्रजाप्यं जपेन्नर । स भवेत्पार्वतीपुत्र सर्वशास्त्रपुरस्कृत ॥ २ ॥ विद्यारतार्थिना सेव्या विशेषः विष्णुवल्लभा ॥ अस्याश्चतुरक्षरीविष्णुवनितायाः कवचस्य भगवान् श्रीकृष्ण ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । वाग्भवी देवता । वाग्भव (?) बीजम् । लज्जा शक्तिः । रमा कीलकम् । कामबीजात्मकं कवचम् । मम कवित्वपाण्डित्यसर्वसिद्धिसमृद्धये विनियोगः ॥ ऐँकारो मस्तके पातु वाग्भवी सर्वसिद्धिदा । ह्रीं पातु चक्षुषोर्मध्ये चक्षुर्युग्मे तु शांकरी ॥

3) Fol 3a—10b *Lakṣmīsahasranāman* angeblich aus dem Ādibrahmapurāṇa Die ersten 23 Verse fehlen Beginnt निरूपापरा कला । अह तस्याः परं नाम्ना सहस्रं वेदम्यनुत्तमम् ॥ २४ ॥ एकं शृणुष्वावहितः परमैश्वर्यभूतिदम् । देव्याः सस्मृतिमात्रेण दारिद्र्यं याति भस्मताम् ॥ २५ ॥ श्रीं श्रीं पद्मा प्रकृतिः सत्त्वा शान्ता चिच्छक्तिरव्यया । केवला निष्कला शुद्धा व्यापिनी व्योमचारिणी ॥ २६ ॥

Schliesst महाविभूतिदयितं ये स्तुवन्त्यच्युतप्रियम् । ते प्राप्नुवन्ति परमां लक्ष्मीं सशुद्धमानसाः ॥ १६५ ॥ पद्मयोने पदं प्राप्य पठन्स्तोत्रमिदं क्रमात् । दिव्यमष्टगुणैश्वर्यं तत्प्रसादाच्च लब्धवान् ॥ १६६ ॥

इति श्रीआदिब्रह्मपुराणे काश्मीरवर्णने हिरण्यगर्भहृदयस्थं लक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रं संपूर्णं समाप्तम् ॥

235.

16/10 12 Bll 10 Linien Geschrieben im vorigen Jahrhundert von Vāsudeva einem Sohn von Rāmacandra

Suryacandraparvakatha aus dem Brahmapurāṇa in 126 Anustubh Fromme Gaben und Beobachtungen bei der Verfinsterung von Sonne und Mond Beginnt नारद उवाच ॥ एकदा ब्रह्मलोके नारदो भगवानृपि । पितरं तु नमस्कृत्यापृच्छद्ग्रहकारणम् ॥ १ ॥ सूर्यादयो ग्रहा सर्वे चरन्ति गगने यदा । तेषां तु ग्रहणं नास्ति कथं स्याद्रविचन्द्रयो ॥ २ ॥ को ऽपराधश्च को दोषो वलिनौ चन्द्रभास्करौ । तयोरपि कथं ग्रासो ग्रहणं केन जायते ॥ ३ ॥ एतन्मे पृच्छतो ब्रूहि वर्तते सशयो महान् । गगने खेचराणां तु बलवान्को ऽपि दृश्यते ॥ ४ ॥ कथयस्व प्रयत्नेन यद्यहं वल्लभस्तव । Darauf folgt die bekannte Erzählung von der Quirlung des Meeres und der Gewahrung der Bitte von Rahu der Sonne und dem Monde nachstellen zu durfen

Schliesst सूर्यग्रहो यदा रात्रौ दिवा चन्द्रग्रहो यदि । तत्र स्नानं न कुर्वीत दद्याद्दानं च न क्वचित् ॥ १२५ ॥ अमा वै सोमवारेण ग्रहणं यदि दृश्यते । हिरण्मणिभवत्यर्व (verderbt) कोटीपर्व समस्मृतम् ॥ १२६ ॥

236.

30/16 56 Bll 14 Linien Etwa 1780

Brahmavaivarta Der erste Teil Brahmakhanda in 30 Kapiteln Beginnt गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषा सुराश्च सर्वे मनवो मुनीन्द्रा । सरस्वतीश्रीगिरिजादिकाश्च नमन्ति देवं प्रणमामि तं विभुम् ॥ १ ॥ See Catal Oxon Num 65

237

35/16 97 Bll 9 Linien Etwa 1750

Brahmavaivartapurana Das erste Buch Brahmakhanda in 30 Kapiteln Beginnt गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषा सुराश्च सर्वे सनवो मुनीन्द्रा । सरस्वती श्रीगिरिजादिकाश्च नमन्ति देवं प्रणमामि तं विभुम् ॥ स्थूला तनु सुसुभगा दधत विराज विश्वानि लोमविवरेषु महान्तमाद्यम् । सृष्ट्युन्मुख स्वकलयापि ससर्ज सूक्ष्मा नित्या समेत्य हृदि यस्तमजं भजामि ॥ ध्यायन्ते ध्याननिष्ठा सुरनरमनवो योगिनो योगरूढा सन्त स्वप्ने ऽपि शान्त कतिकतिजनिभिर्यं नमस्यन्ति तप्त्वा । ध्याये स्वेच्छामयं तं त्रिगुणपरमहो निर्विकारं निरीहं भक्त्या ध्यानैक

हेतोर्निरूपममचिरं श्यामरूपं दधानम् ॥ वन्दे कृष्णं गुणातीतं परं ब्रह्माच्युतं यतः । आविर्बभूवुः प्रकृतिब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं etc ॥ अमृतपरमपूर्वं भारतीकामधेन्वा श्रुतिगणकृतवत्सो व्यासदेवो दुदोह । श्रुतिरुचिरपुराणं ब्रह्मवैवर्तमेतत्पिबत पिबत मुधा दुग्धमव्यग्रमिष्टम् ॥ श्री नमो भगवते ॥ नैमिषे निमिषारण्ये ऋषयः शौनकादयः । नित्यां नैमित्तिकीं कृत्वा क्रियां ऊषुः कुशासने ॥

Schliesst नारायणप्रिया लक्ष्मी सर्वसंपत्स्वरूपिणी । वागधिष्ठात्री देवी या सा पूज्या सरस्वती ॥ सावित्री वेदमाता च पूज्यरूपा विधेः प्रिया । शंकरस्य प्रिया दुर्गा यस्याः पुत्रो गणेश्वरः ॥ Catalog Oxon Num 65 66 Lalmitras Notices Num 1252

238.

31 16 140 Bll 1º bis 13 Linien Etwa 1 80

Brahmavaivarta Der zweite Teil Prakṛtikhaṇḍa Beginnt नारद उवाच ॥ गणेशजननी दुर्गा राधा लक्ष्मी सरस्वती । सावित्री च सृष्टिविधौ प्रकृतिः पञ्चधा स्मृता ॥ १ ॥ Bricht ab zu Ende des 56 Kapitels (Durgopakhyana)

239.

3º 14 370 Bll 9 bis 18 Linien Geschrieben von mehreren Händen um etwa 1810

Brahmavaivartapurana Krisnajanmakhanda das vierte Buch in 132 Kapiteln (A) Beginnt नारद उवाच ॥ श्रुतं प्रथमतो ब्रह्मन्ब्रह्मखण्डं मनोहरम् । ब्रह्मणो वदनाम्भोजात्परमाद्भुतमेव च ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon p 26b — Nach Fol 165 beginnt eine neue Zählung von 1 bis 201

Schliesst नमो ऽस्तु ब्राह्मणेभ्यश्च कृष्णाय परमात्मने । शिवाय ब्रह्मणे नित्यं गणेशाय नमो नमः ॥ ८० ॥ नमो देव्यै सरस्वत्यै पुराणगुरवे नमः । सर्वविघ्नविनाशिन्यै दुर्गादेव्यै नमो नमः ॥ ८१ ॥ युष्माकं पादपद्मानि दृष्ट्वा पुण्यानि शौनक । अद्य सिद्धाश्रमं यामि यत्र देवो गणेश्वरः ॥ ८२ ॥

240.

a) 31/14 24 Bll 12 bis 15 Linien
b 29/14 75 Bll 13 bis 15 Linien

Brahmavaivarta Krisnajanmakhanda (B)

Das erste Fragment reicht vom Anfang bis 6, 220, und ist etwa im Jahr 1790 geschrieben

Das zweite Fragment beginnt mit Kapitel 86 und geht bis an das Ende Geschrieben von Harikrisna im Jahr 1813

241.

29/14 161 Bll gewohnlich 12 Linien, in den zwei letzten Kānda resp 11 und 13 Abgeschrieben aus einem dem Vaishnava Nārāyanadāsa gehorigen Exemplar in den Jahren 1735/36 von Akhrāma in Khoha

Adhyatmaramāyana, ein zur Verherrlichung des Rāma als eines göttlichen Wesens, geschriebenes ziemlich spätes Gedicht Aus dem Brahmāndapurana Es scheint von einem Sivaïten verfasst zu sein, da die ganze Erzählung von Siva der Pārvatī mitgeteilt wird Natürlich ist es dem alten Rāmāyana entlehnt mit dem Unterschiede, dass in dem modernen Werk das Sektarische der Kultus von Rāma als Gott, gleich von Anfang hervortritt Beginnt सूत उवाच ॥ कदाचिन्नारदो योगी परानुग्रहवाञ्छया । पर्यटन्सकलाँल्लोकान्सत्यलोकमुपागमत् ॥ १ ॥ तत्र दृष्ट्वा मूर्तिमद्भिश्छन्दोभिः परिवेष्टितम् । बालार्कप्रभया सम्यग्भासयन्त सभागृहम् ॥ २ ॥ मार्कण्डेयादिमुनिभिः स्तूयमानं मुहुर्मुहुः । सर्वार्थगोचरज्ञान सरस्वत्या समन्वितम् ॥ ३ ॥ चतुर्मुख जगन्नाथं भक्ताभीष्टफलप्रदम् । प्रणम्य दण्डवद्भक्त्या तुष्टाव मुनिपुंगवः ॥ ४ ॥

1) Balakānda 7 Kapitel 13 Bll Foll 14—16 18—19 fehlen Das letztere von späterer Hand — 2) Ayodhyakanda 9 Kapitel 29 Bll Fol 1 fehlt — 3) Aranyakanda 10 Kapitel 25 Bll — 4) Kiskindhakānda 9 Kapitel 20 Bll — 5) Sundarakanda 5 Kapitel 14 Bll — 6) Yuddhakanda 16 Kapitel 41 Bll — 7) Uttarakanda 20 Bll Foll 55 61 62 fehlen

242.

26/15 202 Bll 12 Linien Etwa 1790

Adhyātmaramāyana

243.

30/12 16 Bll 9 bis 11 Linien Geschrieben von Misraji Anandamaji im J 1685

Rāmagītā, das fünfte Kapitel im Uttarakanda des Adhyatmarāmāyana in 62 Versen Rama belehrt seinen Bruder Laksmana, dass Heil nicht in der Werkthätigkeit sondern in dem von der Materie ungetrennten Brahman und in der Überzeugung zu finden ist, dass die individuelle Seele und die höchste Gottheit (d i Rama als Visnu) eins seien Der Text beginnt ततो जगन्मङ्गलमङ्गलात्मना विधाय रामायणकीर्तिमुत्तमाम् । चचार पूर्वाचरितं रघूत्तमो राजर्षिवर्यैरभिसेवितं यथा ॥ १ ॥ सौमित्रिणा पृष्ट उदारबुद्धिना रामः कथा प्राह पुरातनी शुभा । राज्ञः प्रमत्तस्य नृगस्य शापतो द्विजस्य तिर्यक्त्वमथाह राघव ॥ २ ॥

Schliesst विज्ञानमेतद्खिलं श्रुतिसारसंज्ञं वेदान्तवेद्यचरणेन

मय्येव गीतम् । यः श्रद्धया परिपठेद्गुरुभक्तियुक्तो मय्येव सो ऽमलमनाः प्रविलीयते ऽन्तः ॥ ६२ ॥

Der am Rande geschriebene Kommentar ist von Mahīdhara im Jahre 1603 verfasst Beginnt गणेशं कमलानाथं प्रणिपत्य गुरोः पदम् । करिष्ये रामगीताया व्याख्यानं बालवुद्धये ॥ १ ॥ अल्पग्रन्थेन ब्रह्मविद्या जिज्ञापयिषुर्वाल्मीकिः कथाप्रसङ्गमाह तत इति । जगतां मङ्गलस्यापि मङ्गलरूपेणात्मना उत्तमां रामायणकीर्तिं रावणादिवधेन स्वयशो विधाय राजर्षिवर्यैरुत्तमनृपैः काकुत्स्थादिभिः सेवितं [पूर्वाचरित B) धर्मं चचार सेवितवान् ॥ १ ॥

Schliesst नभोङ्गषड्रूपमिते च वर्षे मास्याश्विने क्रष्णदले भगाहे । विश्वेशपुर्यां (in Benares) नरसिंहतुष्ट्यै श्रीरामगीताविवृतिं (ergänze akarot) महीभाक् ॥ १ ॥

244.

29/13 6 Bll 9 bis 16 Linien Etwa 1700

Rāmagītā mit Mahīdhara's Kommentar

245.

28/16 14 Bll, Linien verschieden Etwa 1790

Rāmagītā Mit einem Kommentar von Rāmavarman Sohn von Himmatīvarman Der Kommentar beginnt अथ भगवाञ्छिवो रामलक्ष्मणसंवादमुखेन परं तत्त्वमुपदेष्टुमाह ।

246.

22/10 7 Bll 8 Linien Bl 6 fehlt Abschrift von etwa 1690

Āmardakīmahātmya in 82 Versen aus dem Brahmāṇḍapurāṇa Hier in einer längeren Recension als unter 282, 7 Beginnt मान्धातोवाच । एकादशी मम ब्रह्मन्महापुण्यफलप्रदाम् । ऋक्षयोगेन संयुक्तां कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ जया च विजया चैव जयन्ती पापनाशिनी । सर्वपापहरा चैव कर्तव्या फलकाङ्क्षिभिः ॥ २ ॥ एकादश्यां सिते पक्षे यदा ऋक्षं पुनर्वसुः । नाम्ना सा तु जया ख्याता तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥ ३ ॥ तामुपोष्य नरः पापान्मुच्यते नात्र संशयः । अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ४ ॥ यदा तु शुक्लद्वादश्यां नक्षत्रं श्रवणं भवेत् । विजया सा तिथिः प्रोक्ता तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥ ५ ॥ स्नातश्च सर्वतीर्थेषु स्नातस्तस्यां च यो नरः । सहस्रगुणितं दानं तथा वै विप्रभोजनम् । होमस्तथोपवासस्य ततो लक्षगुणा भवेत् ॥ ६ ॥ यदा तु शुक्लद्वादश्यां प्राजपत्यं हि जायते । जयन्ती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिः ॥ ७ ॥

सप्तजन्मकृत पाप स्वल्पं वा यदि वा बहु । तत्चालयति गोविन्द-स्त्वामाराधित प्रभु ॥ ८ ॥ यदा तु शुक्लद्वादश्या पुष्य भवति तारकम् । सा तिथिश्च महापुण्या कथिता पापनाशिनी ॥ ९ ॥

Āmardakı soll ein Baum sein der auch Dhatrīvrıksa genannt wird

247.

23/10 3 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1680

Kadalīvratravrata die Verehrung einer Kadalı (Musa Sapientum) am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Margasırsa In 43 Versen aus dem Brahmandapurana Beginnt नन्दिकेश्वर उवाच ॥ अवैधव्यकर ब्रूहि व्रत किंचिन्महेश्वर । भर्तृदु खं न चाप्नोति पुत्रदु खं तथैव च ॥ १ ॥ अपुत्रतामहद्दु ख दु ख चापि कुपुत्रताम् । एतान्येव तु दु खानि येन नारी वृषध्वज ॥ २ ॥ नाप्नोति मृत्यु लोके ऽस्मिन्वैधव्य सुरसत्तम । नारीणा तु हितार्थाय ब्रूहि शकर सुव्रतम् ॥ ३ ॥ सौभाग्य महदाप्नोति भर्तार चापि पूजितम् । सर्वावयवसपूर्णमनङ्गमिव चापरम् ॥ ४ ॥ सद्वृत्त शीलसपन्नं सर्वशास्त्रविशारदम् । ख्यातिश्रेष्ठं पूज्यतम तद्व्रत ब्रूहि शकर ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु ह्येकमना भूत्वा कदल्या व्रतमुत्तमम् । येन चीर्णेन नन्दीश छत कृत्या हि योषित ॥ ६ ॥ भवन्ति नैव विधवा नानपत्या कदाचन । तद्विधि शृणु नन्दीश यथा तत्क्रियते नृभि ॥ ७ ॥ शुक्लपक्षे त्रयोदश्या मार्गमासे ऽथवा शुभे । चिराचव्रतमुद्दिश्य कारयेत्कदली शुभाम् ॥ ८ ॥ स्नात्वा तत शुचिर्भूत्वा व्रती सिञ्चेद्वृहद्दकैं । सूत्रेण वेष्टयेद्भक्त्या गन्धधूपादि कारयेत् ॥ ९ ॥ नक्त कुर्वीत सायाह्ने वर्षं तु प्रतिमासत । तथैव कादलीवृक्ष नियमेन प्रपूजयेत् ॥ १० ॥ प्राप्ते मार्गशिरे मासि द्वादश्या चैव सुव्रती । नद्या गृहे तडागे वा स्नान कृत्वा समाहित ॥ ११ ॥ शिव सपूजयेत्स्वर्णमुमादेहार्धधारिणम् । एकभक्त तत कुर्यान्नियमेन इह व्रती ॥ १२ ॥ भोक्ष्ये ऽह चिद्दिन लक्ष्म्या सम्यगिष्टा सुरेश्वरीम् । त्वत्प्रसादाद्व्रत मे ऽस्तु निर्विघ्नेन सुरेश्वर ॥ १३ ॥

248

25/14 4 Bll 10 Linien Etwa 1800

Tulasīstavaca Lob der geheiligten Tulası Pflanze In 55 Versen Nach der Unterschrift das neunte Kapitel des Tulasımahatmya aus dem Brahmandapurana Beginnt ऋषय ऊचु ॥ श्रुत न सूत स कल सस्तव ( ) मङ्गलात्मकम् । तुलस्या कवच दिव्य वक्तुमर्हस्यशेषत ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ पुरा कृतयुगे विप्रा कैलासशिखरे ऽमले ।

तारकस्य वधार्थाय क्षतोद्योगस्तु शक्तिभृत् ॥ २ ॥ भगवन्तमुमानाथं पप्रच्छ प्रयत शुचि ।

249.

24/11 3 Bll 11 Lnen Etwa 1700

Navaratravratakatha aus dem Brahmandapurana Verehrung der Candika am Neumondstage des Monats Asvina Beginnt प्रणम्य विश्वजननीं शारदां गणनायकम् । तदनुग्रहमात्रेण करिष्यामि कथामिमाम् ॥ १ ॥ अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नम ॥ २ ॥ रुद्रादीनां च देवानामाचार्यो वै बृहस्पति । प्रणम्य लोकधातारं ब्रह्माणं तमुवाच ह ॥ ३ ॥ Der 22 Vers lautet ब्रह्मोवाच ॥ आश्विने शुक्लपक्षे वै तिथौ प्रतिपत्संज्ञके । गृह्णीयान्नियमं तत्र दन्तधावनपूर्वकम् ॥ Die Erzählung betrifft Satyavati die Tochter des Madrakonigs Dyumatsena

250

23/10 4 Bll 9 bs 11 Lnen Etwa 1780

Bhagavadavatara die kunftigen Erscheinungen von Visnu im eisernen Zeitalter Angeblich aus dem Brahmandapurana. In 2 Versen Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ त्वया परमकल्याण देवदेव जगत्पते । युगत्रयावताराणां कारणानि मम प्रभो ॥ १ ॥ कथितानि सविस्तारं चरितानि च सर्वश । कलौ कत्यवतारास्ते कथ्यतां विमलाशय ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो ऽहं कारणानि च सर्वश । चरितानि च सर्वज्ञ भूतभावन पूर्वज ॥ ३ ॥ Visnu wird als Krisna Budha Vitthalesa und Kalkin erscheinen Die folgenden Verse sind beachtenswert शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं मम । घोरे कलियुगे प्राप्ते सर्वधर्मविवर्जिते ॥ १६ ॥ पापपुञ्जतरे ऽपुण्ये म्लेच्छधर्मरते जने । तदाहं वल्लभकुले द्विजाचाररते ऽमले ॥ १७ ॥ अवतीर्य परं रूपं दर्शयिष्ये मनोहरम् । पृथिव्यां भारते वर्षे माथुरे मम मण्डले ॥ २८ ॥ कालिन्दी सरितां श्रेष्ठा यत्र गोवर्धनो गिरि । गोकुलं मत्पदं नित्यं यत्रास्ते वै मुदावहम् ॥ १९ ॥ - - विट्ठलेशेति विख्यातिं गमिष्ये जगतीतले । आदावहं चैकरूपो वज्ररूपधरस्तत ॥ २२ ॥ Ein Vitthalesa, der zu der Familie von Vallabha gehort erregt gerechtfertigtes Bedenken

Die Unterschrift lautet इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे भगवदवतारप्रश्नखण्डे भगवद्ब्रह्मसंवादे सप्तसप्ततितमो ऽध्याय ॥

251.

21/13 20 Bll 8 bis 9 Linien Sel rift von 1807

Lalıtasahasranaman, tausend Namen der Göttın Lalita aus dem Brahmandapurana In 181 Versen *Beginnt* श्री अस्य श्रीललितासहस्रनाममहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ऋषि । अनुष्टुप् छन्द । श्रीललिता परा भट्टारिका देवता । etc Der erste Vers ist श्रीमाता श्रीमहाराज्ञी श्रीमत्सिंहासनेश्वरी । चिदग्निकुण्डसंभूता देवकार्यसमुद्यता ॥ १ ॥

Schliesst श्रीचक्रराजनिलया श्रीमत्त्रिपुरसुन्दरी । श्रीशिवा शिवशक्त्यैक्यरूपा श्रीललिताम्बिका ॥ १८० ॥ इत्येतन्नामसहस्र कथित ते घटोद्भव । रहस्याना रहस्य च ललिताप्रीतिदायकम् ॥ १८१ ॥

252.

16/10 24 Bll 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 16 2 von Vi van tha

Lalıtasahasranaman Fol 1 fehlt Diese Handschrift unterscheidet sich von der vorhergehenden dadurch dass den tausend Namen 49 Verse als Einleitung (Dialog zwischen Agastya und Hayagriva) vorangehen und 84 Verse mit der ublichen Lobpreisung des Werl es folgen

Schliesst कीर्तय त्वमिदं भक्त्या कुम्भयोने निरन्तरम् ॥ ८३ ॥ तेन तुष्टा महादेवी तवाभीष्ट प्रयच्छति । इत्युक्त्वा श्रीहयग्रीवो ध्यात्वा श्रीललिताम्बिकाम् ॥ ८४ ॥ आनन्दमग्नहृदय सद्य पुलकितोऽभवत् ॥ इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे उत्तरखण्डे ललितोपाख्याने स्तोत्रखण्डे श्रीललितादेवीरहस्यसहस्रनाम पञ्चत्रिंशो ऽध्याय ॥

253

15/11 4 Bll 8 Linien Etwa 1810

Visnupanjara aus dem Brahmandapurana In 22 Versen Sieh Num 197 2

254

21/9½ 5 Bll 7 Linien Geschrieben in Mathurā im J 1654

1) *Visnupañjara* aus dem Brahmandapurana Hier in 19 Versen

2) *Damodarastotra* ohne Verfassernamen Hier in 20 Versen Sieh Govindadamodarastotra von Bilvamangala Beginnt श्रीकृष्ण विष्णो मधुकैटभारे भक्तानुकम्पिन्भगवन्मुरारे । त्रायस्व मा केशव लोकनाथ गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ १ ॥ प्रवालशोभाद्रवदिव्यकेशा वाताम्बुप्राशनपूर्णदेहा । मूले तरूणा मुनय पठन्ति गोविन्द° ॥ २ ॥ अग्रे कुरूणामथ पाण्डवाना etc

Schliesst गोविन्द गोविन्द हरे मुरारे गोविन्द गोविन्द मुकुन्द कृष्ण गोविन्द गोविन्द रथाङ्गपाणे गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ २० ॥

255.

19/13 23 Bl 7 Linien Etwa 1680

Veṅkaṭeśasahasranaman, tausend Namen des Viṣṇu, aus dem Veṅkatacalamāhātmya des Brahmāndapurāna In einem Gesprach zwischen Vasiṣṭha und Narada Beginnt वसिष्ठ उवाच ॥ भगवन्केन विधिना नामभिर्वेङ्कटेश्वरम् । पूजयामास तं देवं ब्रह्मा तु कमलैः शुभैः ॥ १ ॥ पृच्छामि तानि नामानि गुणयोगपराणि तु । मुख्यवर्तीनि किं ब्रूहि लक्षकाणि कथं विह ॥ २ ॥ नारद उवाच ॥ नामान्यनन्तानि हरेर्गुणयोगानि कानिचित् । मुख्यवर्तीनि चान्यानि लक्षकाणि पराणि च ॥ ३ ॥ एवमाद्यैः सर्वशब्दैरेको ज्ञेयः पर. पुमान् । आदिमध्यान्तरहितः स्वव्यक्तो ऽनन्तरूपधृक् ॥ ४ ॥ Nach den ublichen einleitenden Formeln folgen die Namen in 158 Versen Sie beginnen श्री वेङ्कटेशो विरूपाक्षो विश्वेशो विश्वभावन' । विश्वसृग्विश्वसंहर्ता विश्वप्राणो विराड्वपु ॥ १ ॥

Schliesst न्यूनकर्मा प्रपूर्तिं च कर्मणा समवाप्नुयात् । सर्वान्कामानवाप्नोति सत्यं सत्यं न संशय. ॥ १७१ ॥

256.

19½/7 2 Bll, 8 bis 9 Linien Etwa 1850

Sarasvatīstotra, in 14 Versen, angeblich aus dem Brahmāndapurana Der Anfang genau nach der Hs gegeben श्री अस्य श्रीसरस्वतीस्तोत्रमंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिरर्मिर्देवता गायत्र्यनुष्टुप् छंदः सर्वकर्मारंभे विनियोगः ॥ आरूढा श्वेतहंसे रमति च गगने दक्षिणे चाक्षसूत्रं वामे हस्ते च दिव्य व ॥ २॥ कनकमय पुस्तक ज्ञानमन्यया वीणा वादयती स्मृतकलयुगे ज्ञानशद्वि क्रीडति दिव्यरूपा करकमलधरा भारती सुप्रसन्ना ॥ १ ॥ श्वेतपद्मासना देवी श्वेतपद्मोपसोभिता श्वेताम्बरधरा देवी श्वेतगधानुलेपना अर्चिता मुनिभि सर्व. ऋषभिस्तुयते सदा एव ध्यात्वा सदा देवी वाञ्छित लभते नर. ॥ ३ ॥

Schliesst अविच्छेदं पठधीमान्मान् ध्यात्वा देवी सरस्वती ॥ १३ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सुभगो लकपूजितः वाञ्छित फलमाप्नोति सल्लोके (lies स्वर्लोके) नात्र संशय ॥ १४ ॥

257.

15/11 10 Bll, 10 Linien Etwa 1815

Sinhasthagurumāhātmya, 60 Verse aus dem Brahmāndapurāna, in denen das Baden in der Gautamī empfohlen wird, wenn Jupiter in das Zeichen des Löwen getreten ist Beginnt यस्मिन्दिने सुरगुरुः सिंहराशिगतो भवेत् । तस्मिंस्तु गौतमीस्नानं कोटिजन्मौघनाशनम् ॥ १ ॥ यस्यां तिथौ मृगेन्द्रेण युक्तो देवगुरुर्भवेत् । तस्यां तु गौतमीस्नानं कोटिजन्मौघनाशनम् ॥ २ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि भागीरथ्यवगाहनम् । सकृद्गोदावरीस्नानं सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥ ३ ॥

Zu Ende folgt eine Anweisung (prayoga), wie man sich zu der angegebenen Zeit zu verhalten habe

258.

25/11½ 4 Bll 9 Linien Etwa 1820

Hanumatkavaca, eine Formel zur Anrufung von Hanumat Aus dem Brahmāndapurana Beginnt एकदा सुखमासीनं शंकरं लोकशंकरम् । पप्रच्छ गिरिजा कान्त करपूर-(i e karpura)धवलं शिवम् ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेश लोकनाथ जगत्प्रभो । शोकाकुलानां लोकानां केन रक्षा भवेद्ध्रुवम् ॥ २ ॥ संग्रामे संकटे घोरे भूतप्रेतादिके भये । दुःखदावाग्निसंतप्तचेतसां दुःखभागिनाम् ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि लोकानां च हिताय वै । विभीषणाय रामेण प्रेम्णा दत्तं च यत्पुरा ॥ ४ ॥ कवचं कपिनाथस्य वायुपुत्रस्य धीमतः । गुह्यं तत्ते प्रवक्ष्यामि विशेषाच्छृणु सुन्दरि ॥ ५ ॥ etc

Auf Fol 3a beginnt ein Anruf an Hanumat Dieser fängt an श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमान्पूर्वतः पातु दक्षिणे पवनात्मजः । पातु प्रतीच्यां रक्षोघ्नः पातु सागरपारकः ॥ १६ ॥

Schliesst गले कट्यां बाहुमूले कण्ठे शिरसि धारयेत् । सर्वान्कामानवाप्नोति सत्यं श्रीरामभाषितम् ॥ ४२ ॥ Dasselbe Stuck ist in Florentine Mss Num 26 beschrieben

259.

24/9½ 5 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1830

Hanumatkavaca aus dem Brahmandapurana Weicht von der vorhergehenden Handschrift in einigen Stucken ab Beginnt श्री अस्य श्रीहनुमत्कवचस्तोत्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषिः । श्रीहनुमान्परमात्मा देवता । अनुष्टुप्छन्दः । मारुतात्मज इति बीजम् । अञ्जनीसूनुरिति शक्तिः । लक्ष्मणप्राणदाता इति जीवः । श्रीरामभक्तिरिति कवचम् । लङ्काप्रदाहक इति कीलकम् । मम सकलकार्यसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ।

Schliesst अञ्जनीवरपुत्राय रामेष्टाय प्रियाय च । सर्वलोकैकवीराय भविष्यद्ब्रह्मणे नमः ॥ २६ ॥ प्रथमे वादिमुखस्तम्भनं द्वितीये तु दुष्टनिवारणं तृतीये ग्रहभूतानि (wahrscheinlich grahabhūtanivaranam) चतुर्थे परकृतनाशनं पञ्चमे स्वकीयपीडानाशनं षष्ठे वैरिबन्धनाशनम् ॥

260

21/8½ 38 Bll 8 bis 12 Linien Schrift von etwa 1690 aber trotz dieses Alters wimmelt die Hs von Fehlern

Nasiketopakhyana oder *Nāsiketopakhyāna* die puranische Version der alten Naciketa sage wie sie sich in der Kathopanisad findet Wahrscheinlich ist die Sage in unserer fragmentarischen Hs aus dem Brahmandapurana entnommen Sieh Catal India Office 3445 3446 Vgl auch Varahapurana Kapitel 193 fgg

Paginiert 2—39 Fol 2 beginnt [म]हामाक्षो महातपा ॥ ९ ॥ तस्याश्रम परं रम्यमृषिभि पर्यसेव्यत । नानाद्रुमलताकीर्णं नानापुष्पोपशोभितम् ॥ १० ॥

Adhyaya 1 Uddalakacinta endet Fol 4 a 2) Candravati kanyaka aranye tyakta Fol 8 a 3) Pitaputrasamparka Fol 11 a 4) Candravatya vivaha Fol 17 b 5) Fol 20 b 6) Pitaputrasamvada Fol 24 a 7) Narakavarnana Fol 27 a 8) Pāpavarnana Fol 28 a 9) Papatmasastivicara Fol 31 a 10) Kritakritabhojana Fol 33 b 11) Sastikarana Fol 35 a 12) Fol 39 b Schliesst im ersten Vers des dreizehnten Kapitels

Der Name Nasiketa beruht auf einer wunderlichen Etymologie 3 20 नाशाग्रेण तु निर्यातो नाशकेतस्तदुच्यते ॥

261.

24/13 11 Bll 10 Linien Abgeschrieben zu Anfang dieses Jahrhunderts von Harisankara

Somavatyamavasyavrata angeblich aus dem Bhavisyapurana 107 Verse Beginnt शरतल्पगत भीष्ममुपागत्य युधिष्ठिर । कृतप्रणामो धर्मात्मा हित वचनमुक्तवान् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हतेषु कुरुमुख्येषु भीमसेनेन कोपिना । तथापरेषु भूतेषु हतेषु युधि जिष्णुना ॥ २ ॥ दुर्योधनकुमन्त्रेण जातो ऽस्माक कुलक्षय । न सन्ति भुवि पाताले बालवृद्धातुरादृते ॥ ३ ॥ अवशिष्टा वय पञ्च वंशे भारतसत्तके । एकातपत्रमपि च राज्य मह्य न रोचते ॥ ४ ॥ जीविते ऽपि जुगुप्सा मे न भोगेषु रति क्वचित् । दृष्ट्वा सततिविच्छेद सतापो हृदये ऽनिशम् ॥ ५ ॥ अश्वत्थामास्त्रनिर्दग्ध उत्तरागर्भसभव । अतो मे द्विगुण दु ख पिण्डविच्छेददर्शनात् ॥ ६ ॥ कि करोमि क्व गच्छामि पितामह वदाधुना । येन सपद्यते सद्य सततिश्चिरजीविनी ॥ ७ ॥

भीष्म उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतानां व्रतमुत्तमम् । यस्याचरणमात्रेण संततिश्चिरजीविनी ॥ ८ ॥ अमावास्या यदा पार्थ सोमवारयुता भवेत् । तस्यामश्वत्थमागत्य पूजयित्वा जनार्दनम् ॥ ९ ॥ अष्टोत्तरशतं कुर्यात्तस्मिन्वृक्षे प्रदक्षिणाः । तावत्सङ्ख्यान्युपादाय रत्नधातुफलानि च ॥ १० ॥ व्रतराजमिदं राजन्विष्णोः प्रीतिकरं परम् ।

Schliesst द्वादश ब्राह्मणा भोज्या घृतपायसलड्डुकैः । उपवीतानि वस्त्राणि तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणाम् । प्रणम्य दण्डवद्भूमौ प्रार्थयित्वा विसर्जयेत् ॥

Es folgt die kritische Bemerkung महानिबन्धेष्वदर्शनान्निर्मूलम् ॥

262.

29/14 2 Bll 12 Linien Geschrieben von Ramapratapa im J 1843

Akṣayanavamīmāhātmya, die Heiligkeit des neunten Tages in der lichten Hälfte des Monats Kārttika Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Eine Erzählung von Risiśṛṅga Sohn von Keśava dient zum Beweise der Wichtigkeit dieses Tages Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ शङ्खचक्रगदाधर । सर्वज्ञ जगतामीश नमस्तुभ्यं च केशव ॥ १ ॥ घोरे कलियुगे प्राप्ते जना मूर्खाश्च मत्सराः । सत्यशौचदयाहीना कामक्रोधेन पीडिताः ॥ २ ॥ निर्दयाश्च साहकारा कृतघ्नाश्चापि लम्पटाः ॥ ३ ॥ तेषामुद्धरणार्थाय धर्मं मे कथय प्रभो ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि कथां पौराणिकीं शुभाम् । यां श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ५ ॥ कार्त्तिके शुक्लनवमी कृतेरार्द्रा प्रकीर्तिता । स्नानं दानं कृतं जप्तं सर्वं तत्राक्षयं व्रजेत् ॥ ६ ॥ तस्यां च विधिवत्कृष्णं सौवर्णं तु प्रपूजयेत् । तुलस्या सहितं विष्णुं व्रती तत्र दिनत्रयम् ॥ ७ ॥ अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् । मायापुरेऽभवद्राजन्केशवो नाम वै द्विजः ॥ ८ ॥ गुणज्ञो धर्मसंपन्नो वेदाभ्यासी जितेन्द्रियः । ज्ञानविज्ञानसंपन्नो हरिभक्तिपरायणः ॥ ९ ॥ तस्यासीद्दयिता शुभ्रा पतिव्रतपरायणा । तस्यां कालेन संजातो पुत्रो वै ऋषिसंज्ञिकः ॥ १० ॥ ववर्ध च गृहे तस्मिन्मातृपित्रोश्च दुःखदः ॥ पितरौ तस्य वृद्धौ च कालेन मुक्तितां गतौ ॥ ११ ॥

Schliesst इदं ते ऽभिहितं राजन्गोप्यं परमनिर्मलम् ॥ ३९ ॥ अप्रकाश्यं सदा मह्यं तुभ्यं च कथितं मया । श्रद्धावान्यः शृणोत्येनत् श्रावयेद्वापि मानवः ॥ ४० ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति लभते मोक्षमक्षयम् ॥ ४१ ॥

263.

20/11 8 Bll 10 Linien Schlechte Abschrift von 1788

Agastyārghavidhi die Verehrung von Agastya mit Ehrengaben Daran schliessen sich mehrere Erzählungen, in denen seine Thaten geschildert werden Aus dem Bhavisyottarapurāna (nach Cod Oxon 76, Kapitel 103) Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ अगस्त्यव्रतमन्यच्च सर्वपापप्रणाशनम् । तच्छृणुष्व महीपाल कथ्यमानं मयाखिलम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणोमि कृष्ण मे ब्रूहि देवर्षेस्तस्य चेष्टितम् । जन्म चैवार्घदानं च कालं महमेतस्य च ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मित्रश्चैव वरुणश्चैव पूर्वमेतौ सुरोत्तमौ । मन्दरस्य समीपे तु चेरतुर्विपुलं तपः ॥ ३ ॥ तयोः सचोभणार्थाय वासवेन वराप्सराः । उर्वशी प्रेषयामासे रूपौदार्यगुणान्विता ॥ ४ ॥ तस्याः सद्दर्शनादेव चुभितौ तु सुरोत्तमौ । विकारमात्मनो बुद्धा कुम्भे बीजं सिसिचतु (सरातु MS) । निमेषार्धात्तदा जातो वसिष्ठो भगवानृषि. ॥ ५ ॥ अन्यो ऽगस्त्यस्तदा तत्र जातो दिव्यतपोधनः । मलयस्यैकदेशे तु वैखानसविधानतः । सभार्यासव्रतो विप्रस्तपस्तेपे सुदुश्चरम् ॥ ६ ॥

Schliesst ये पठन्ति नरा नित्यमगस्त्यार्घं शृणोति (?) च । न तेषा जायते किंचिदशुभ चेहजन्मनि । हंसयुक्तविमानेन स्वर्गं यान्ति नरोत्तम ॥

264.

25 10 7 Bll 7 Linien Bl 6 fehlt Schrift von 1510

Anañgatrayodaśīvrata aus dem Bhavisyottarapurāna, in etwa 70 Versen Eine Feier zu Ehren des Liebesgottes, welche am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Margasirsa gehalten wird Beginnt भगवन्भूतभव्येश संसारार्णवतारक । व्रत कथय मे किंचिद्रूपसौभाग्यदायकम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ किं कृतैर्बहुभिः पार्थ व्रतैरुत्तमचेष्टितैः । कायक्लेशकरैः क्रूरै रसाद्यैः कलशाद्यकैः (rasadyau kila sādyakaih MS) ॥ २ ॥ वरमेकापि वरदा कृतानङ्गत्रयोदशी । सौभाग्यारोग्यप्रियदा (śrīyadā MS) सर्वातङ्कनिवारिणी ॥ ३ ॥ सर्वदु खोपशमनी सर्वमाङ्गल्यवर्धनी । शृणुष्व तां महाबाहो कथयामि सविस्तरम् ॥ ४ ॥ पुरा दग्धेन कामेन त्रिनेत्रनयनाग्निना । भस्मीभूतेन लोकानां (loke 'smin Hemādri) संकल्पस्थेन पाण्डव (so Hemādri ranava MS) ॥ ५ ॥ अनङ्गेन कृता ह्येषा तेनानङ्गत्रयोदशी । प्रसिद्धा सा मनुष्याणां मासि मार्गशिरे शुभे ॥ ६ ॥ शुक्लपक्षे त्रयोदश्यां सोपवासो यतेन्द्रियः । स्नानं नद्यां तडागे वा गृहे वा नियतात्म-

वान् ॥ ७ ॥ कृत्वा समभ्यर्च्य विभुं विधिना शशिशेखरम् । पुष्पैर्धूपैः सनैवेद्यैर्ऋतुकालोत्सवैस्तथा ॥ ८ ॥ Vgl Hemādri Vratakhaṇḍa 2, 1

265.

27/12 10 Bll, 11 Linien Geschrieben von Chaṅgamiśra, Sohn von Daivajña Miśra Motīrāma im J 1835

Anantapūjā und *Anantavratodyāpana*, Verehrung von Viṣṇu und Abschluss der Feier, welche am vierzehnten der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada stattfinden Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव समासेन व्रतस्य परमाद्भुम् । उद्यापनविधिं ब्रूहि अनुग्राह्यो ऽस्मि केशव ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उद्यापनविधिं हित्वा न व्रतस्य फलं लभेत् । तस्माद्यथा तथा कुर्याद्वित्तशाठ्यं विवर्जयेत् ॥ २ ॥ मासि भाद्रपदे प्राप्ते परिपूर्णे व्रते ततः । शुक्लाया च चतुर्दश्यां ब्रह्मचारी व्रती ततः ॥ ३ ॥ एकभक्तेन नियमं कृत्वा भक्तिसमन्वितः । स्नात्वा नद्यां देवखाते तीर्थे प्रस्रवणे तथा ॥ ४ ॥ सर्वौषधैः सर्वगन्धैस्तिलकल्कैरथामलैः । वेदोक्तविधिना सम्यक्तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ ५ ॥ ततो गृहं समागत्य वेदीं कुर्यात्सुशोभनाम् । तत्रालिखेन्मण्डलकं पञ्चवर्णैः सुपेशलैः ॥ ६ ॥

Fol 4a इति हेमाद्रौ भविष्योत्तरे सोद्यापनमनन्तव्रतम् ॥ Sieh Hemādri Vratakhaṇḍa 2 p 36 Auch sonst werden Stücke aus *Hemādri citiert — Anantapūjā beginnt Fol 8a*

266.

18/11 14 Bll 11 Linien Etwa 1780

Ādityahṛdayastotra, ein Loblied auf die Sonne, in 173 Versen, aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Beginnt अर्जुन उवाच ॥ ज्ञानं च धर्मशास्त्राणां गुह्याद्गुह्यतरं तथा । मया कृष्ण परिज्ञातं वाङ्मयं सचराचरम् ॥ १ ॥ Der eigentliche Auszug aus dem Purāṇa beginnt अर्जुन उवाच ॥ नारायण सुरश्रेष्ठ पृच्छामि त्वां महायशः । कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठेत्सनातनम् ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पार्थ महाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव । यन्मां पृच्छस्युपस्थानं तत्पवित्रं विभावसोः ॥ ७ ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वरोगप्रशमनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ८ ॥ अमित्रदमनं पार्थ संग्रामे जयवर्धनम् । वर्धनं धनपुत्राणामादित्यहृदयं शृणु ॥ ९ ॥

Schliesst जपाकुसुमसंकाशं काश्यपेयं महाद्युतिम् । तमोघ्नं सर्वपापघ्नं प्रणतो ऽस्मि दिवाकरम् ॥ १७३ ॥ Gedruckt in Bṛhatstotraratnākara p 141

267.

24/11 5 Bll 18 bis 19 Linien Geschrieben in Rājanāgara im J 1748

1) *Ādityahṛdayastotra* hier in 179 Versen Beginnt शतानीक उवाच ॥ कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठन्ति सनातनम् । एतन्मे ब्रूहि विप्रेन्द्र प्रपद्ये शरणं तव ॥ १ ॥

2) *Lakṣmīnṛsiṁhakavaca* in Prosa Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ अनेकमन्त्रकोटिशो नृसिंहनाम समुच्चरेत् । अनेकविधिरक्षार्थे विपरीतादिनिवारणाय ।

3) *Gaṅgāstava* in 11 Versen Beginnt गङ्गातीरे हृते पापं गङ्गा शिवस्य मस्तके । स्वर्गस्य गामिनी गङ्गा हरिं गङ्गा नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥

268.

22/12 4 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1648 von Nathaji Sohn von Lyaji

Ṛṣipañcamīvrata, eine Feier am fünften Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada an welchem die sieben Ṛṣi verehrt werden Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ अन्यामपि च राजेन्द्र पञ्चमीमृषिसंयुताम् । कथयिष्यामि या कृत्वा नारी पापात्प्रमुच्यते ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशी पञ्चमी कृष्ण कथं वै ऋषिसञ्ज्ञिका । पातकान्मुच्यते कस्मान्नारी यदुकुलोद्वह ॥ २ ॥ पापान्यपि बहून्यत्र विद्यन्ते किल केशव । कृतायामृषिपञ्चम्यां कस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अज्ञानाज्ज्ञानतो वापि या स्त्री जाता रजस्वला ॥ उपस्पृशति भाण्डादीन्गृहकर्मणि संस्थिता ॥ ४ ॥ प्राप्नोति सा महापापमवश्यं नरकं व्रजेत् । शृणु तत्कारणं यस्माद्वर्ज्या नारी रजस्वला ॥ ५ ॥ Sieh Catal Florenz Nummer 28

269.

20/12 4 Bll 11 bis 14 Linien Geschrieben von Bhatta Raghu Suri Sunadhojabhidhana für Nārāyaṇagovinda etwa um 1720

Ṛṣipañcamīvrata Diese Handschrift unterscheidet sich von der vorigen nur durch einzelne Lesarten und einige zugesetzte Verse namentlich im Schlusse

270.

16/7 9 Bll 10 bis 11 Linien Schrift von 1719

Ṛṣipañcamīvrata aus derselben Quelle Voran gehen 20 Verse mit Gebeten (pūjā) Sie beginnen मूर्तब्रह्मण्यदेवस्य ब्रह्मणस्तेज उत्तमम् । सूर्यकोटीप्रतीकाशमृषिव्रतं विचिन्तयेत् ॥ १ ॥ इति

ध्यानमन्त्रः ॥ आगच्छन्तु महाभागाश्चतुर्वेदस्वरूपगा. । यावद्व्रतमहं कुर्वे कृपया भवतः प्रभो ॥ २ ॥ इत्यावाहनमन्त्रः ॥ नमः परमऋषिभ्यो देवऋषिभ्यो नमो नमः । आसनं स्थापितं तत्र यत्र हेमभवा मही ॥ ३ ॥ इत्यासनम् etc

¹ Das Kapitel aus dem Purāna besteht aus 102 Versen Es beginnt hier ऋषिव्रतं महापुण्यं स्त्रीणां च पापनाशनम् । कथयस्व कृपां कृत्वा यथापूर्वकृतं महत् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतानां व्रतमुत्तमम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण मुच्यन्ते पातकात्स्त्रियः ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृक्सा पञ्चमी कृष्ण कथं सा ऋषिसंज्ञिका । मुच्यन्ते पातकात्तस्मात्स्त्रियो यादवपुंगव ॥ ३ ॥ etc Die Wichtigkeit dieser Feier wird durch eine Erzählung erhärtet Jayaśrī hatte während ihrer Menstruation Hausgeräte berührt und wurde nach ihrem Tode in eine Hündin, und ihr Gatte Sumitra durch den Kontakt in einen Stier verwandelt Durch die Frömmigkeit ihres Sohnes Sumitra gelangten sie zur Seligkeit

Schliesst य इदं पठयेद्भक्त्या शृणोति श्रद्धयान्वित. । सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ १०१ ॥ ये कुर्वन्ति व्रतं नित्यं मासि मासि मुनिव्रतम् । ते सर्वपापनिर्मुक्ताः स्वर्गलोकं भजन्ति वै ॥ १०२ ॥

271.

23/13 10 Bll, 10 Linien Abgeschrieben von Bhata Nīlakaṇṭha im J 1663

Kumbhavrata oder *Kumbhavallivrata*, Verehrung der Bignonia Suaveolens Nach dem Schluss und den redenden Personen aus der Kaśyapasaṃhitā Aber auf Fol 7b findet sich die Unterschrift इति श्रीभविष्योत्तरे पुराणे कुम्भीव्रतचिरात्रव्रतं समाप्तम् ॥ Beginnt वैवस्वतेन मनुना पूर्वं पृष्टः प्रजापतिः । मारीचिं कश्यपं प्राह व्रतं पापभयापहम् ॥ १ ॥ कश्यप उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् । यत्कृतं मानवैर्भक्त्या*। सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥ चम्पाया सुपुरी (?) ह्यासीदिन्द्रद्युम्नो नराधिपः । तस्य चेन्दुमती भार्या रूपान्वयगुणान्विता ॥ ३ ॥ पतिव्रता पतिप्राणा नित्यधर्मपरायणा । तया सह महीपालो यावदास्ते मुदान्वित. ॥ ४ ॥ तावत्प्राप्तः सभामध्ये पुलस्त्यो मुनिसत्तमः । तमागतं मुनिं दृष्ट्वा राजा चैव समीपगम् ॥ ५ ॥ समुत्तस्थौ सपत्नीको अर्घं गृह्य विधानत. । स दत्त्वा ब्राह्मणस्यार्घं ब्रह्माणमिव वासव. ॥ ६ ॥ उवाच स्वागतं तस्मै मुने सर्वत्र ते सुखम् ।

*) Sonderbare Konstruktion

272.

28/18 8 Bll 9 Linien Geschrieben im J. 1761 von Nandarāma, Sohn von Bhikhā

Kṛiṣṇajanmāṣṭamīvrata, angeblich aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Die Feier des dem Kṛiṣṇa geweihten achten Tages in der dunklen Hälfte des Monats Śrāvaṇa Dieselbe wird auch Jayantīvrata genannt Ein Dialog zwischen Nārada und Brahman und Belehrung des Hariscandra von Sanatkumāra In 94 Versen.

Beginnt नारद उवाच ॥ जन्माष्टम्याश्च माहात्म्यं कथयस्व पितामह । यच्छ्रुत्वैव गमिष्यामि तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ १ ॥ यदनन्तफलं लोके परलोके महाफलम् । यच्छ्रुत्वा न भयं मृत्योस्तन्मे कथय कञ्ज ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सार्वभौमः पुरा ह्यासीद्धरिश्चन्द्रो महीपतिः । तस्य तुष्टो ददौ ब्रह्मा पुरीं वाराणसीं शुभाम् ॥ ३ ॥ तत्र स्थितं महीपालं देवगन्धर्वकिंनराः । उपासन्त महात्मानं पार्वतीशमिवामराः ॥ ४ ॥ तत्रस्थः स महीपालः सप्तद्वीपां वसुंधराम् । शशास धर्मेण पृथिवीं यथा पुत्रमिवौरसम् ॥ ५ ॥

Die Vollendung des Gelübdes wird in folgenden Versen beschrieben हरिश्चन्द्र उवाच ॥ जन्माष्टमीव्रतस्यास्य विधिं कथय मे प्रभो । उद्यापनं महापुण्यं येन पापैः प्रमुच्यते ॥ ६१ ॥ श्रीसनत्कुमार उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतस्यास्य सुशोभनम् । उद्यापनं यथातत्त्वं जन्माष्टम्याः क्रमेण च ॥ ६२ ॥ जन्माष्टमीदिनं यावत्पुनर्जन्माष्टमीदिनम् । तावत्काले प्रकर्तव्यं व्रतस्योद्यापनं ततः ॥ ६३ ॥ पुण्ये हि तद्दिनं प्राप्य कार्यमुद्यापनं शुभम् । कृष्णे वै श्रावणे मासि अष्टम्यां व्रतमाचरेत् ॥ ६४ ॥ उद्यापनं व्रतस्यास्य जन्माष्टम्याः सुरेश्वर । करिष्ये शास्त्रविधिना निर्विघ्नेन समाप्य तत् ॥ ६५ ॥

273.

23/10 12 Bll, 8 Linien Lṭwa 1870.

Kṛiṣṇajanmāṣṭamīvrata, angeblich aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Hier in 140 Versen Die Erzählung von Hariścandra und die Schlusshandlung fehlt Vergleiche Weber's Sanskrit-Katalog I, p 339

Schliesst स्त्रीबालवृद्धसहितो मित्रबन्धुसमन्वितः । विधिनानेन सहितो जयन्तीं प्रकरोति यः ॥ १३७ ॥ नारीं तारयते भक्त्या पुरुषांश्चैकविंशतिम् । न दौर्भाग्यं न वैधव्यं न तस्य कलहं गृहे ॥ १३८ ॥ संततं न वियोगं च न पश्यति धनक्षयम् । ससर्गेणापि यः कुर्यात्कृष्णजन्माष्टमीव्रतम् ॥ १३९ ॥ मनसा चेप्सितं कार्यं लभते मानवो भुवि । जन्माष्टमीव्रतमिदं श्रोतव्यं भक्तिभावतः ॥ १४० ॥

274.

23/10 26 Bll 8 Linien Geschrieben von Tulasibhatta einem Sohn von Premananda im J 1610

Kokilāvrata, eine Feier, welche am Vollmondstage des Āsadha beginnt und im Sravana endet Aus dem Bhavisyottarapurana Beginnt स जयति सिन्धुरवदनो देवो यत्पादपङ्कजस्मरणम् । वासरमणिरिव तमसा राशिं नाशयति विघ्नानाम् ॥ १ ॥ एवगुणेति आत्मन सकलकिल्बिषनाशनार्थ समस्तदुरितोपद्रवज्ञाताज्ञातदोषपरिहारार्थ पुत्रपौत्रादिसततिवृद्ध्यर्थ सर्वसौभाग्यप्राप्त्यर्थ यथामिलितद्रव्यै स्नानमह करिष्यते ॥ १ ॥ Das Purana beginnt ऋषिरुवाच ॥ कथयस्व कथा दिव्या कोकिलाव्रतमाश्रिताम् । कथ सा कोकिला जाता कथ पूज्या शुभप्रदा ॥ १ ॥ Es folgt eine lange Erzählung uber die Vernichtung des Opfers des Daksa bei welchem Parvatī aus Zorn uber die Vernachlassigung ihres Gatten sich ins Feuer sturzt. Sie war schon fruher von Siva in eine Kokila verwandelt worden

Von Fol 22 an folgt das Vratodyapana der Abschluss der Feier Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापनविधि ब्रूहि व्रतस्यास्य मम प्रभो । सर्व कथय देवेश सौभाग्य सुखमश्नुते ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रावणे मासे सम्प्राप्ते शुक्लपक्षे विशेषत । चतुर्दश्यामेकभक्त दन्तधावनपूर्वकम् ॥ २ ॥ उपवासस्य नियम कुर्याद्व्रतपरायण । पौर्णिमासुपवास च रात्रौ जागरण तत ॥ ३ ॥

275.

21/14½. 9 Bll 15 bis 16 Linien Etwa 1750

Candanasasthivrata eine Feier zu Ehren von Sonne (bei Tag) und Mond (bei Nacht) am sechsten Tag der dunklen Halfte des Monats Bhadrapada (मासे भाद्रपदे षष्ठी कृष्णपक्षे च पुत्रक । सा तिथिस्तु महत्पुण्या तिथीनामुत्तमा तिथि) Eingeflochten ist eine Erzählung (Katha) von Gautamas Gattin, die wegen eines Vergehens in eine Candalī verwandelt wurde 40 Verse aus dem Bhavisyottara purana Beginnt सूत उवाच ॥ उत्तमे च कुले जन्म केन धर्मेण प्राप्यते । उत्तमै सह सागत्यमुत्तमैर्जायते रति ॥ १ ॥ द्वादशी ये नरा पौष्या (पोष्या MS ein Verbum fehlt) चन्द्नषष्ठीव्रत तथा । न ते यमपुरी यान्ति वियोनि नैव दुर्गतिम् ॥ २ ॥

Schliesst कुरुक्षेत्रे स्वर्णदान स्नान तत्र रविग्रहे । तत्फल समवाप्नोति कथा श्रुत्वा व्रतादपि (MS कथा सुत्वा व्रतादपी) ॥ ४० ॥

276.

°2/1° 4 Bll 12 bis 14 Linien Geschrieben für Krisnaji in Rajanpura von Ranachoda Sohn von Kībaibya im J 1676

Jayapārvatīvrata eine Feier, welche zu Ehren von Pārvatī von dem dreizehnten Tage der lichten Hälfte bis zum dritten der dunkeln Hälfte des Monats Āsadha gehalten wird Angeblich aus dem Bhavisyottarapurāna In einem Dialog zwischen Brahman und Narada Der dreissigste Vers lautet आषाढे शुक्लपक्षे च त्रयोदश्यां समारभेत् । यावत्कृष्णतृतीया स्याद्व्रतं च सुखसंपदम् ॥

Beginnt पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव संसारार्णवतारकम् । भक्तिमुक्तिप्रदं नित्यं तद्व्रतं हि निवेदय ॥ १ ॥ यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः । पुत्रपौत्रसमायुक्ता नारी सौख्यमवाप्नुयात् ॥ २ ॥ धनधान्यसमायुक्ता सर्वलक्षणलक्षिता । येन व्रतप्रभावेण निश्चला सुखसंपदः ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ साधु देवि त्वया पृष्टं यद्व्रतं सुखसंपदम् ॥ ४ ॥ तद्व्रतं कथयिष्यामि शृणुष्वैकाग्रमानसा । नारदेन पुरा पृष्टं ब्रह्माणं च पितामहम् ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कथितं नारदस्याग्रे कथयामि तवाग्रतः । तद्व्रतं परमं गुह्यं शृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ६ ॥ नारद उवाच ॥ पितामह नमस्तुभ्यं स्रष्टा धाता नमो नमः । किंचिद्व्रतं मे कथय स्रष्टा त्वं हि सनातन ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति गुह्यतमं विप्र भूतानां हितकारकम् । यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो रुद्रलोकं स गच्छति ॥ ८ ॥ जयापार्वतिव्रतं नाम विख्यातं च महीतले । एतद्व्रतस्य चाख्यानं जीर्णं कथयतः शृणु ॥ ९ ॥ Ausser den Fehlern des Abschreibers ist das Ganze von Anfang an in nachlässigem Samskrit verfasst

Schliesst या देवी सर्वसौख्यं प्रददति विभवं चाचयं यौवने सौभाग्यं पुत्रपौत्रान्परमगुणवतो निश्चला संततिं च । etc

277.

°1/10 8 Bll 8 bis 10 Linien Geschrieben im J 1661

Bhaumavrata Verehrung des Gestirns Mars aus dem Bhavisyottarapurāna. Beginnt मङ्गलपूजनव्रतं लिख्यते । मङ्गलाय नमः । शिवगौरीसंवादे । श्री मार्गशीर्षे ऽथवा माघे गुरुशुक्रोदये तथा । शुक्लपक्षे तथा भौमे प्रथमे वेधवर्जिते ॥ १ ॥ विष्टिपाताद्यसंक्रान्ते काम्यव्रतं समाचरेत् । पुत्रकामो विशेषेण नारी वा पुरुषो ऽपि वा ॥ २ ॥

Nach Angabe der Ceremonien folgt auf Fol 5b ein Mantra in 21 Versen der wahrscheinlich allein aus dem Purāna herkommt

Beginnt धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्तेजसमप्रभम् । कौमारं शक्तिहस्तं च

मङ्गल प्रणमाम्यहम् ॥ १ ॥ हरस्वेदसमुद्भूत सर्वकामप्रदायकम् । सुप्रतीकारक देव भूमिपुत्र नमाम्यहम् ॥ २ ॥

Schliesst या या कामना मनसि धृत्वा व्रत करोति तस्या' कामनाया सिद्धिर्भवति ॥

278.

29/11 8 Bll 7 Linien Geschrieben 1690 von Tularama fur Lachiramaji

Mahalakshmivratakatha aus dem Bhavisyottarapurana, in 82 Versen Dieses Gelubde wird am achten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhadrapada unternommen und am achten der dunkeln Hälfte beendigt Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन व्रताना व्रतमुत्तमम् । येन लक्ष्मीश्च विख्याता कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ व्रतं चैव तु विख्यात शृणु राजन्युधिष्ठिर । श्रूयमाणेन मोक्ष च व्रते यज्ञादिक फलम् ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नास्ति मे निश्चयो देव भ्रामितो ऽह त्वया प्रभो । सत्य कथय मे स्वामिन्यदि तुष्टो जनार्दन ॥ ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मासे भाद्रपदे चैव अष्टम्या शुक्लपक्षयो । गृहीत्वा तु महाराज महालक्ष्म्या इद व्रतम् ॥ ४ ॥ कृष्णाष्टम्या च भोक्तव्य कृत्वा पूजाविधिक्रिया । एततसार मया ख्यातमिहलोके परत्र च ॥ ५ ॥ Darauf *folgt die ubliche Erzählung, wodurch die Wichtigkeit dieses Ge*lubdes dargethan wird

279.

$13^1/_2/10$ 6 Bll 7 bis 8 Linien Schrift von 1807

Śalagramastotra, Verehrung des Ammoniten Salagrama eines Steines mit verschiedenen Kreisen welcher in der Gandaki gefunden wird und Visnu geheiligt ist 32 Verse aus dem Gandakimaha*tmya des Bhavisyottarapurana* Beginnt श्रीशालग्रामस्तोत्रस्य भगवानृषि । देवी गायत्री छन्द । नारायणो देवता । श्रीशालग्रामस्तोत्रमन्त्रजपे विनियोग ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रीदेवदेव देवेश देवतार्चनमुत्तमम् । तत्सर्व श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ गण्डक्या चोत्तरे तीरे गिरिराजस्य दक्षिणे । दशयोजनविस्तीर्णे महाक्षेत्रवसुधरा ॥ २ ॥ शालग्रामो भवेद्देवो देवी द्वारावती भवेत् । उभयो सगमो यत्र मुक्तिस्तत्र न सशय ॥ ३ ॥ शालग्रामशिला यत्र यत्र द्वारावती शिला । उभयो सगमो यत्र मुक्तिस्तत्र न संशय ॥ ४ ॥ आजन्मकृतपापाना प्रायश्चित्त यदिच्छति । शालग्रामशिलावारि पापहारि नमो ऽस्तु ते ॥ ५ ॥ अकालमृत्युहरण सर्वव्याधिविनाशनम् । विष्णो पादोदक पीत्वा शिरसा धारया

त्यहम् ॥ ६ ॥ शङ्खमध्ये स्थितं तोयं भ्रामितं केशवोपरि । अङ्गलग्नं मनुष्याणां ब्रह्महत्यादिकं दहेत् ॥ ७ ॥ स्नानोदकं पिबेन्नित्यं चक्राङ्कितं शिलोद्भवम् । प्रक्षाल्य इति तत्तोयं ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ८ ॥

Schliesst विष्णोः पादोदकं पीत्वा कोटिजन्माघनाशनम् । शालग्राममिदं स्तोत्रं पठेन्मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥

280.

22/11 8 Bll 8 Linien Geschrieben von Bhairava im J 1768

Haritalikavrata aus dem Bhavisyottarapurāna. 95 Verse Dieselbe Legende wie im Skandapurāna, häufig in denselben Worten berichtet Beginnt मन्दारमालाकुलितालकायै कपालमालाङ्कितशेखराय । दिव्याम्बरायै च दिगम्बराय नमः शिवायै च नमः शिवाय ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । पञ्चाननं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ २ ॥ कपालखट्वाङ्गधरं महावृषभवाहनम् । भस्माङ्गं व्यालशोभाढ्यं शशाङ्ककृतशेखरम् ॥ ३ ॥ नीलजीमूतसंकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् । क्रीडां कृत्वा कियत्कालं गणेशैः परिवारितम् ॥ ४ ॥ विसृज्य तान्गणान्सर्वान्गौरी पृच्छति शंकरम् । पार्वत्युवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरं देव कथयस्व महेश्वर ॥ ५ ॥ सर्वेषामेव धर्माणामनायासं महत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि यदा नाथ तथ्यं ब्रूहि ममाग्रतः ॥ ६ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । अनादिमध्यनिधनस्त्वमेव भर्ता जगद्गुरुः ॥ ७ ॥

281.

30/13 4 Bll 12 Linien Etwa 1810

Haritalikavrata aus dem Bhavisyottarapurana Stimmt mit der vorhergehenden Handschrift überein, ist jedoch etwas abgekürzt Der Text schliesst auf Fol 3a Darauf folgen kurze Auszüge aus Mādhava, dem Divodasiya und Liñgapurana. Zuletzt kommt eine Angabe von Gebräuchen und Gebeten bei Verehrung der Parvatī und Siva Der Schluss fehlt

282.

21/11 25 Bll, 9 bis 13 Linien Schrift von Anf des 18 Jahrh

Legenden über verschiedene Feiertage Zum grössten Teil aus dem Bhavisyottarapurāna entlehnt

1) *Markatikurkutivrata*, gehalten im Monat Bhādrapada 42 Verse Foll 1b bis 4a Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ लोमशो नाम ब्रह्मर्षिर्मथुराया पुरागतः । सो ऽर्चितो वसुदेवेन देवक्या च युधिष्ठिर ॥ १ ॥ लोमश उवाच ॥ कंसेन निहताः पुत्रा जाता जाताः

पुन पुन । यथा चन्द्रमुखी दीना बभूव नघुषप्रिया ॥ २ ॥ किं विचीर्ण व्रतवर तया सततिकारकम् । सपत्नीदर्पदलन सौभाग्यारोग्यवर्धनम् ॥

2) *Durvāstamīvrata* 37 Verse Foll 4a bis 7b Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ भाद्रपदे सिते पक्षे अष्टम्या च युधिष्ठिर । दूर्वाष्टमीति विख्यात पुण्य सतानकारकम् ॥ १ ॥ न तस्य क्षयमायाति सतान सप्तपौरुषम् । नन्दते वर्धते नित्य यथा दूर्वा तथा गृहम् ॥ २ ॥

3) *Rsipañcamivrata*, gehalten am funften Tage der lichten Halfte des Monats Bhadrapada 68 Verse Foll 7b bis 11b Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु त्व राजशार्दूल ऋषीणामुत्तमम् व्रतम् । येन वै क्रियमाणेन सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ १ ॥

4) *Rsipañcamivratodyapanavidhi* 17 Verse Foll 11b bis 12b Beginnt चतुर्थ्यामेकभक्त तु साय गुरुगृह व्रजेत् । अस्मदीय व्रत विप्र कुरुष्व द्विजसत्तम ॥ १ ॥ Der letzte Vers lautet य पञ्चमीव्रतमिद प्रकरोति पुण्य पक्षे सिते भाद्रपदे च मासि । etc

5) *Śitalavrata* gehalten am siebenten Tage der dunkeln Halfte des Monats Sravana 57 Verse Foll 12b bis 15b Beginnt सुखासीन हरि दृष्ट्वा सुहृष्ट मुदिताननम् । कृताञ्जलिपुटा भूत्वा कुन्ती वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥

6) *Nirudakaikādaśivrata* gehalten am elften Tage der lichten Halfte des Monats Jyestha (Sakrabhidhanamase) 44 Verse Foll 15b bis 17b Beginnt देवदेव जगन्नाथ पुराण पुरुषोत्तमम् । शङ्खचक्रगदापाणि सृष्टिस्थित्यन्तकारिणम् ॥ १ ॥ पृच्छत्यात्मस्थितैनैव भीमसेनो महाबल । Dieser Teil scheint ebenfalls dem Bhavisyottara anzugehören

7) *Amardakivrata* aus dem Brahmandapurana 31 Verse Fol 17b bis 19a Beginnt मान्धातोवाच ॥ एकादशीमधुना ब्रह्मन्महापुण्यफलोदयाम् । विष्णुनक्षत्रसयुक्ता कथयस्व महामुने ॥ १ ॥ वसिष्ट उवाच ॥ जया च विजया चैव जयन्ती पापनाशिनी । सर्वपापहरा प्रोक्ता विधेया फलकाङ्क्षिभि ॥ २ ॥ एकादश्यां यदा राजन्नक्षत्र श्रवणं भवेत् । विजया नाम सा प्रोक्ता महाप्रेतलनाशिनी ॥ ३ ॥ एकादश्या यदा राजन्नक्षत्र च पुनर्वसु । तदा सा तु जया ख्याता महापातकनाशिनी ॥ ४ ॥ Sieh Nummer 246

8) *Jāgaranamahatmya* eine Nachtfeier zu Ehren Visnus am elften Tage 42 Verse Fol 19a bis 21a Beginnt श्रीमहादेव

उवाच ॥ कलिकल्मषसंभूतपटलेनावृते भृशम् । चक्षुषी पापिना तेषां ये न पश्यन्ति जागरम् ॥ १ ॥ Ohne Angabe der Quelle

9) वणिक्प्रेतोपाख्यान श्रवणद्वादशीमाहात्म्यम् । 82 Verse Foll 21 a bis 25 a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उपवासासमर्थाना सदैव पुरुषोत्तम । एका च द्वादशी पुण्या ता वदस्व ममानघ ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता । सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ २ ॥

10) Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ लोकानुग्रहकारक । श्रुत मया सुविस्तीर्ण दानधर्ममनुत्तमम् ॥ १ ॥ व्रतानामुत्तम यच्च तन्मे व्याख्यातुमर्हसि । भगवानुवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टो ऽहं यत्त्वयानघे ॥ २ ॥ प्रावृड्भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्यां श्रवणे बुधे । महायोग समुद्दिष्ट पद्मानां कारणं स्मृतम् ॥ ३ ॥ Von diesem Abschnitt ist nur ein geringer Teil erhalten

283.

28/12 69 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1664 von Bhapa bhata Sohn von Vyāsakalyāna

Bhagavatapurana, Skandha 2, mit der Bhāvārthadīpikā von Śrīdharasvāmin Der Kommentar beginnt द्वितीये तु दशाध्यायैः श्रीभागवतमादितः । उद्देशलक्षणोक्तिभ्यां सक्षेपेणोपवर्ण्यते ॥ १ ॥

284.

28/12 52 Bll 12 Linien Etwa 1660

Bhāgavatapurana, Skandha 2, mit demselben Kommentar

285.

28/12 70 Bll 1 mit 7 Linien 2 mit 9 Linien Etwa 1640

1) *Bhāgavatapurana*, Skandha 3, 1, 1 bis 3, 12, 21 Ein einzelnes Blatt, signiert 47 enthalt 3, 14, 26—36 Folia 6 35 36 38—46 fehlen

2) *Bhagavatapurana*, Skandha 4, 14, 9 bis 4, 24, 1. Folia 1—43 fehlen Beide Teile haben Randglossen

286.

28/12 178 Bll, 8 Linien Etwa 1660

Bhāgavatapurāna Skandha 5, mit dem Kommentar von Śrīdharasvāmin

287.

29/13 98 Bll 11 Linien. Etwa 1680

Bhāgavatapurana, Skandha 5, mit demselben Kommentar

288.

1) 38/16 2) 41/18. Zusammen 256 Bll, verschiedene Linien Beide Teile sind zu Anfang vorigen Jahrhunderts geschrieben

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 10, mit dem Kommentar von Śrīdharasvāmin In zwei Teilen. 1) Kapitel 1—49. 2) Kapitel 50—90.

289.

33/14. 144 Bll, 11 bis 13 Linien. Etwa 1690.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 10, die ersten 49 Kapitel, mit demselben Kommentar.

290.

27/12. *113 Bll*, *Linien verschieden*. *Schrift von Ende des 17 Jahrh*

Bhāgavatapurāṇa. Fragmente

1) Foll. 53—62. 1, 17, 13 bis zum Ende.
2) Foll. 76—93. 2, 5, 42 bis zum Ende
3) Foll. 55—94. 3, 16, 6 bis 26, 41.
4) Foll 98—120 3, 27, 6 bis zum Ende
5) Foll. 1—23. 4, 1, 1 bis 4, 8, 24

291.

36/17. 431 Bll, Linien verschieden. Gute Abschrift von etwa 1770

Bhāgavatapurāṇa Text der ersten 51 Kapitel des zehnten Buches, mit dem Kommentar Subodhinī von Vallabha Dikṣita, Sohn von Lakṣmaṇa Bhaṭṭa. — Foll. 1. 234—254 274—300 350—352. 476—480 fehlen Fol. 160 ist zweimal bezeichnet

292.

21/13 13 Bll., 15 Linien Bengali Schrift Etwa 1790

Rāsapañcādhyāyī, eine Schilderung des Tanzes von Kṛṣṇa mit den Schäferinnen. Kapitel 29 bis 33 aus dem zehnten Skandha des Bhāgavatapurāṇa Kapitel 29 (Rāsakrīḍā) beginnt श्रीबाद-रायणिरुवाच ॥ भगवानपि ता रात्रीः शरदोत्फुल्लमल्लिकाः । वीक्ष्य रन्तुं मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रितः ॥ — 30 (Bhagavadanveṣaṇa). श्रीशुक उवाच ॥ अन्तर्हिते भगवति सहसैव व्रजाङ्गनाः । अतप्यंस्तम-चक्षाणाः करिण्य इव यूथपम् ॥ — 31: श्रीगोपिका ऊचुः ॥ जयति तेऽधिकं जन्मना व्रजः श्रयत इन्दिरा शश्वदत्र हि । दयित दृश्यतां दिक्षु तावकास्त्वयि धृतासवस्त्वां विचिन्वते ॥ — 32 (Bhagavaddar-śana): बादरायणिरुवाच ॥ इति गोप्यः प्रगायन्त्यः प्रलपन्त्यश्च चि-त्रधा । रुरुदुः सुस्वरं राजन्कृष्णदर्शनलालसाः ॥ — 33: श्रीबाद-रायणिरुवाच ॥ इत्थं भगवतो गोप्यः श्रुत्वा वाचः सुपेशलाः । ज-हुर्विरहजं तापं तदङ्गोपचिताशिषः ॥

उवाच ॥ कलिकल्मषसंभूतपटलेनावृते भृशम् । चक्षुषी पापिना तेषां ये न पश्यन्ति जागरम् ॥ १ ॥ Ohne Angabe der Quelle

9) वणिकप्रेतोपाख्यान श्रवणद्वादशीमाहात्म्यम् । 82 Verse Foll 21a bis 25a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उपवासासमर्थाना सदैव पुरुषोत्तम । एका च द्वादशी पुण्या तां वदस्व ममानघ ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता । सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ २ ॥

10) Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ लोकानुग्रहकारक । श्रुतं मया सुविस्तीर्णं दानधर्ममनुत्तमम् ॥ १ ॥ व्रतानामुत्तमं यच्च तन्मे व्याख्यातुमर्हसि । भगवानुवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टो ऽहं यत्त्वयानघे ॥ २ ॥ प्रावृड्भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्यां श्रवणे बुधे । महायोगं समुद्दिष्टं पद्मानां कारणं स्मृतम् ॥ ३ ॥ Von diesem Abschnitt ist nur ein geringer Teil erhalten

283.

28/12 69 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1664 von Bāpū bhata Sohn von Vyāsakalyāna

Bhāgavatapurana, Skandha 2, mit der Bhāvārthadīpikā von Śrīdharasvāmin Der Kommentar beginnt द्वितीये तु दशाध्यायै श्रीभागवतमादितः । उद्देशलक्षणोक्तिभ्यां संक्षेपेणोपवर्ण्यते ॥ १ ॥

284.

28/12 52 Bll 12 Linien Etwa 1660

Bhāgavatapurana, Skandha 2, mit demselben Kommentar

285.

28/12 70 Bll 1 mit 7 Linien 2 mit 9 Linien Etwa 1640

1) *Bhāgavatapurāna*, Skandha 3, 1, 1 bis 3, 12, 21 Ein einzelnes Blatt signiert 17 enthält 3, 14, 26—30 Folia 6 35 36 38—46 fehlen

2) *Bhāgavatapurāna*, Skandha 4, 11, 9 bis 4 21, 1 Folia 1—43 fehlen Beide Teile haben Randglossen

286.

28/12 178 Bll., 8 Linien. Etwa 1600

Bhāgavatapurāna Skandha 5, mit dem Kommentar von Śrīdharasvāmin

287.

29/12 93 Bll 11 Linien. Etwa 1650

Bhāgavatapurāna Skandha 5, mit demselben Kommentar

288.

1) 38/16 2) 41/18 Zusammen 256 Bll, verschiedene Linien Beide Teile sind zu Anfang vorigen Jahrhunderts geschrieben

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 10, mit dem Kommentar von Śrīdharasvāmin. In zwei Teilen: 1) Kapitel 1—49 2) Kapitel 50—90.

289.

33/14. 144 Bll, 11 bis 13 Linien Etwa 1690.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 10, die ersten 49 Kapitel, mit demselben Kommentar.

290.

27/12 113 Bll, Linien verschieden Schrift von Ende des 17 Jahrh

Bhāgavatapurāṇa. Fragmente.

1) Foll. 53—62 1, 17, 13 bis zum Ende
2) Foll. 76—93. 2, 5, 42 bis zum Ende
3) Foll 55—94 3, 16, 6 bis 26, 41
4) Foll. 98—120 3, 27, 6 bis zum Ende
5) Foll 1—23. 4, 1, 1 bis 4, 8, 24

291.

36/17. 431 Bll., Linien verschieden Gute Abschrift von etwa 1770

Bhāgavatapurāṇa. Text der ersten 51 Kapitel des zehnten Buches, mit dem Kommentar Subodhinī von Vallabha Dīkṣita, Sohn von Lakṣmaṇa Bhaṭṭa. — Foll. 1. 234—254 274—300 350—352. 476—480 fehlen Fol 160 ist zweimal bezeichnet

292.

21/13. 13 Bll., 15 Linien Bengali Schrift Etwa 1790

Rāsapañcādhyāyī, eine Schilderung des Tanzes von Kṛṣṇa mit den Schäferinnen Kapitel 29 bis 33 aus dem zehnten Skandha des Bhāgavatapurāṇa Kapitel 29 (Rāsakrīdā) beginnt श्रीबादरायणिरुवाच ॥ भगवानपि ता रात्रीः शरदोत्फुल्लमल्लिकाः । वीक्ष्य रन्तुं मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रितः ॥ — 30 (Bhagavadanveṣaṇa). श्रीशुक उवाच ॥ अन्तर्हिते भगवति सहसैव व्रजाङ्गनाः । अतप्यंस्तमचक्षाणा करिण्य इव यूथपम् ॥ — 31 श्रीगोपिका ऊचुः ॥ जयति तेऽधिक जन्मना व्रजः श्रयत इन्दिरा शश्वदत्र हि । दयित दृश्यतां दिक्षु तावकास्त्वयि धृतासवस्त्वां विचिन्वते ॥ — 32 (Bhagavaddarśana): बादरायणिरुवाच ॥ इति गोप्यः प्रगायन्त्यः प्रलपन्त्यश्च चित्रधा । रुरुदुः सुस्वरं राजन्कृष्णदर्शनलालसाः ॥ — 33. श्रीबादरायणिरुवाच ॥ इत्थं भगवतो गोप्यः श्रुत्वा वाचः सुपेशलाः । जहुर्विरहजं तापं तदङ्गोपचिताशिषः ॥

उवाच ॥ कलिकल्मषसम्भूतपटलेनावृते भृशम् । चक्षुषी पापिना तेषां ये न पश्यन्ति आगरम् ॥ १ ॥ Ohne Angabe der Quelle

9) वणिक्प्रेतोपाख्यान श्रवणद्वादशीमाहात्म्यम् । 82 Verse Foll 21a bis 25a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उपवासासमर्थाना सदैव पुरुषोत्तम । एका च द्वादशी पुण्या तां वदस्व ममानघ ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता । सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ २ ॥

10) Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ लोकानुग्रहकारक । श्रुतं मया सुविस्तीर्णं दानधर्ममनुत्तमम् ॥ १ ॥ व्रतानामुत्तमं यच्च तन्मे व्याख्यातुमर्हसि । भगवानुवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टो ऽहं यत्त्वयानघे ॥ २ ॥ प्रावृड्भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्यां श्रवणे बुधे । महायोगं समुद्दिष्टं पद्मानां कारणं स्मृतम् ॥ ३ ॥ Von diesem Abschnitt *ist nur ein geringer Teil erhalten*

283.

28/12 69 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1664 von Bhāpā Hata Sohn von Vyāsakalyā a

Bhagavatapurāna, Skandha 2, mit der Bhavārthadīpikā von Śrīdharasvāmin Der Kommentar beginnt द्वितीये तु दशाध्यायै श्रीभागवतमादित । उद्देशनचणोक्तिभ्या सचेपेणोपवर्ण्यते ॥ १ ॥

284.

26 19 52 Bll 12 Linien Etwa 1660

Bhagavatapurana Skandha 2, mit demselben Kommentar

285.

28 12 70 Bll 1 mit 7 Linien 2 mit 9 Linien Etwa 1640

1) *Bhagavatapurana*, Skandha 3, 1 1 bis 3, 12, 21 Ein einzelnes Blatt signiert 47 enthalt 3, 14, 26—36 Folia 6 35 36 38—40 fehlen

2) *Bhagavatapurāna*, Skandha 4, 14, 9 bis 4 21, 1 Folia 1—13 fehlen Beide Teile haben Randglossen

286.

28/12 178 Bll, 8 Linien. Etwa 1660

Bhagavatapurana Skandha 5, mit dem Kommentar von Śrīdharasvāmin

287.

29 13 9 Bll, 11 Linien Etwa 1640

Bhagavatapurana Skandha 5, mit demselben Kommentar

288.

1) 38/16 2) 41/18 Zusammen 256 Bll verschiedene Linien Beide Teile sind zu Anfang vorigen Jahrhunderts geschrieben

Bhagavatapurāna, Skandha 10, mit dem Kommentar von Sridharasvamin In zwei Teilen 1) Kapitel 1—49 2) Kapitel 50—90

289.

33/14 144 Bll 11 bis 13 Linien Etwa 1690

Bhagavatapurana, Skandha 10, die ersten 49 Kapitel, mit demselben Kommentar

290.

27/19 113 Bll Linien verschieden Schrift vom Ende des 17 Jahrh

Bhagavatapurana Fragmente

1) Foll 53—62 1, 17, 13 bis zum Ende
2) Foll 76—93 2, 5 42 bis zum Ende
3) Foll 55—94 3, 16 6 bis 26, 41
4) Foll 98—120 3, 27 6 bis zum Ende
5) Foll 1—23 4, 1 1 bis 4 8 24

291.

36/17 431 Bll Linien verschieden Gute Abschrift von etwa 1700

Bhagavatapurana Text der ersten 51 Kapitel des zehnten Buches, mit dem Kommentar Subodhini von Vallabha Diksita Sohn von Laksmana Bhatta — Foll 1 234—254 274—300 350—352 476—480 fehlen Fol 160 ist zweimal bezeichnet

292.

21/13 13 Bll., 15 Linien Bengal Schrift Etwa 1790

Rasapañcadhyayi, eine Schilderung des Tanzes von Krisna mit den Schäferinnen Kapitel 29 bis 33 aus dem zehnten Skandha des Bhagavatapurana Kapitel 29 (Rasakrida) beginnt श्रीबाद्-रायणिरुवाच ॥ भगवानपि ता रात्री शरदोत्फुल्लमल्लिका । वीक्ष्य रन्तु मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रित ॥ — 30 (Bhagavadanvesana) श्रीशुक उवाच ॥ अन्तर्हिते भगवति सहसैव व्रजाङ्गना । अतप्यंस्तमचक्षाणा करिण्य इव यूथपम् ॥ — 31 श्रीगोपिका ऊचु ॥ जयति ते ऽधिक जन्मना व्रज श्रयत इन्दिरा शश्वदत्र हि । दयित दृश्यता दिक्षु तावकास्त्वयि धृतासवस्त्वा विचिन्वते ॥ — 32 (Bhagavaddarsana) बादरायणिरुवाच ॥ इति गोप्य प्रगायन्त्य प्रलपन्त्यश्च चित्रधा । रुरुदु सुस्वर राजन्कृष्णदर्शनलालसा ॥ — 33 श्रीबाद्-रायणिरुवाच ॥ इत्थं भगवतो गोप्य श्रुत्वा वाच सुपेशला । जहुर्विरहजं ताप तदङ्गोपचिताशिष ॥

293

22/12 5 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1860

Rasapañcadhyāyī Ein Fragment welches Kapitel 29 und 7 Verse des dreissigsten enthält

294

22/11 5 Bll 9 Linien Etwa 1800

Vedastuti oder *Śrutistuti* das siebenundachtzigste Kapitel des Bhāgavatapurāṇa 46 Verse Die Veden (śruti) welche redend eingeführt werden bekunden dass das unendliche Eigenschaften besitzende Brahman einzig in der Gestalt von Kṛṣṇa sich offenbart habe Deshalb sei dieses göttliche Wesen von allen welche ewige Erlösung wünschen mit vollkommener Hingebung zu verehren

Beginnt परीक्षित उवाच ॥ ब्रह्मन्ब्रह्मण्यनिर्देश्ये निर्गुणे गुणवृत्तय । कथ चरन्ति श्रुतय साक्षात्सदसत परे ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बुद्धीन्द्रियमन प्राणाञ्जनानामसृजत्प्रभु । मात्रार्थ च भवार्थ च आत्मने कल्पनाय च ॥ २ ॥ सैषा ह्युपनिषद्ब्राह्मी पूर्वेषा पूर्वजैर्धृता । श्रद्धया धारयेद्यस्ता क्षेम गच्छेदकिंचन ॥ ३ ॥ Glossen finden sich am Rande und in der Mitte

Schliesst यो ऽस्योत्प्रेक्षक आदिमध्यनिधने यो ऽव्यक्तजीवेश्वरो य सृष्ट्वेदमनुप्रविश्य ऋषिणा चक्रे पुर शास्ति ता । य संपद्य जहा त्यजामनुशयी सुप्त कुलाय यथा त कैवल्यनिरस्तयोनिमभय ध्यायेदजस्र हरिम् ॥ ४६ ॥

295

17/11 9 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1800

1) *Haṃsamantrarāja* Beginnt आदौ गुरुनमस्कार । ओ हस सोह स्वाहा । ओ अनेन मन्त्रेण ॥ ३६ ॥ प्राणायाम ॥ अथ न्यास । हस अङ्गुष्ठाभ्यां नम । ओ सोह तर्जनीभ्या नम । etc Die Spielerei mit haṃsaḥ soham ist leicht erkenntlich

2) Fol 2b *Catuḥślokībhāgavata* 7 Verse aus dem Bhāgavatapurāṇa 2 9 31—37, von denen 3—6 als besonders bedeutend angesehen werden Beginnt भगवानुवाच ॥ ज्ञान परमगुह्यं मे यद्विज्ञानसमन्वितम् ॥ सरहस्यं तदङ्ग च गृहाण गदित मया ॥ १ ॥

296

?/11 ? Bll 9 bis 11 Linien Geschrieben im J 1643

Ekādaśīmāhātmya, über die Feier des elften Tages in der hellen Hälfte des Monats Mārgaśīrṣa. Aus dem Matsyapurāṇa In 121 Versen Beginnt अर्जुन उवाच ॥ एकादश्युपवासस्य नक्तस्य

तु तथैव च । एकभक्तविशेषेण फल ब्रूहि जनार्दन ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हेमन्ते चैव सम्प्राप्ते मासे मार्गशिरे पुन । शुक्लपक्षे त्वया पार्थ उपोष्यैकादशी शुभा ॥ २ ॥

297.

23/10 6 Bll ~ bis 9 Li ien Ltwa 1860

Śanistotra, in 53 Versen, angeblich aus dem Matsyapurana wo es sich nicht vorfindet König Dasaratha bei einer drohenden Hungersnot infolge der Erscheinung des Planeten Saturn, begibt sich bewaffnet in die himmlischen Räume und nach dem Zusammentreffen mit Sani preist er diesen in einigen Strophen Beginnt ईश्वर उवाच ॥ रघुवंशे ऽतिविख्यातो राजा दशरथ पुरा । चक्रवर्ती स विज्ञेय सप्तद्वीपाधिप ह्यत ॥ १ ॥ कृत्तिकान्ते शनिं ज्ञात्वा दैवज्ञै ज्ञापितो नृप । रोहिणी भेदयित्वा तु शनिर्याति सुसाम्प्रतम् ॥ २ ॥ सकटभेदमत्युग्र सुरासुरभयकरम् । द्वादशाब्द सुदुर्भिक्ष भविष्यति सुदारुणम् ॥ ३ ॥ एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्य मन्त्रिभि सह पार्थिव । देशाश्च नगरग्रामा भयभीता समन्तत ॥ ४ ॥ वदन्ति सर्वलोकाश्च भयमेतदुपागतम् । आकुल च जगत्सर्व पौरजनपदादिकम् ॥ ५ ॥ पप्रच्छ प्रयतो राजा वसिष्ठप्रमुखान्द्विजान् । समाधानं किमत्रास्ति ब्रूहि मा द्विजसत्तम ॥ ६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ प्राजापत्ये तु नक्षत्रे तस्मिन्भिन्ने कुत प्रजा । असाध्य खल्वयोगो ऽयं ब्रह्मविष्णुशिवैरपि ॥ ७ ॥ इति सचिन्त्य मनसा साहस परमास्थित । समादाय धनुर्दिव्य दिव्यायुधसमन्वितम् ॥ ८ ॥ रथमारुह्य वेगेन ययौ नक्षत्रमण्डलम् । सपादयोजन लक्षं सूर्यस्योपरि सस्थितम् ॥ ९ ॥ Das Stotra beginnt Vers 24 राजा दशरथ स्तोत्रं सौरेरिदमथाकरोत् । नम कृष्णाय नीलाय शिखिकण्ठनिभाय च ॥ २४ ॥ नमो नीलमयूखाय नीलोत्पलधराय च ॥ २५ ॥ नमो विशालनेत्राय स्थूलरोम्णे नमो नम । नमो नित्यक्षुधार्ताय अतितृप्ताय नमो नम ॥ २६ ॥ Eine ähnliche Schrift findet sich nach Webers Katalog Num 1274 im Skandapurana.

Schliesst अपमृत्युविनाशाय दु खस्योद्धरणाय च । स्नातव्य तिलतैलेन शनिवारे सदा नरै ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेच्चैव चिशन्मितांस्तथैव च । पीडा तस्य न भवेत् (eine Silbe fehlt) शनैश्चरप्रसादत ॥ ५२ ॥ इति श्रीसूर्यपुत्रस्य स्तोत्रं दशरथकृतम् । ये शृण्वन्ति पठन्ति च पीडा तेषां न जायते ॥ ५३ ॥

298.

23/9 145 Bll 9 Linien Etwa 1580

Mārkaṇḍeyapurāṇa Fragmente Erhalten sind Folia 1 2 15—33 89—101 152—201 235—289 Schliesst Kapitel 102 7 Ein Paar Bll sind doppelt gezählt

299.

26/20 234 Bll Linien verschieden Bengal Schrift Etwa 1800

Devīmahātmya oder *Caṇḍīmāhātmya* oder *Saptaśatī*, eine Episode des Mārkaṇḍeyapurāṇa in 13 Kapiteln An den Rändern ist ein Kommentar von Gadādhara Tarkacārya beigeschrieben Die er beginnt प्रणम्य पद्मापतिपादपद्मं प्रकर्षद् विघ्नविघातदक्षम् । वितन्यते श्रीलगदाधरेण विप्रेण टीकेयमनल्पयत्नात् ॥

300.

22/14½. 79 Bll 10 Linien Schrift vor 1847

Devīmahātmya in 13 Kapiteln Der Text ist durch einzelne Verse vermehrt Die Handschrift enthält vier später zugefügte Kapitel und zwar eins am Anfang und drei am Ende

Der erste Zusatz reicht von Fol 1 bis Fol 9 b Beginnt मार्कंडेय उवाच ॥ यद्गुह्य परमं लोके etc Sieh Devīkavaca Num 309 Der Titel ist hier Brahmakavaca Hierauf folgt eine Argalāstuti in 23 Versen Beginnt जय त्वं देवि चामुण्डे जय भूतार्तिहारिणि । जय सर्वगते देवि कालरात्रि नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ जयन्ती मङ्गला कृष्णा भद्रकाली कपालिनी । दुर्गा शिवा क्षमा धात्री स्वाहा स्वधा नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ Zuletzt folgt in 14 Versen Bhagavatya Utkīlana Beginnt विशुद्धज्ञानदेहाय त्रिवेदीदिव्यचक्षुषे । श्रेयप्राप्तिनिमित्ताय नम सोमार्धधारिणे ॥ १ ॥ सर्वविघ्नविनाशाय मन्त्राणामभिकीलनम् । सो ऽपि क्षेममवाप्नोति सतत जापतत्पर ॥ २ ॥

Der Text beginnt तपस्यन्त महात्मान मार्कण्डेय महामुनिम् । व्यासशिष्यो महातेजा जैमिनि पर्यपृच्छत ॥ १ ॥ जैमिनिरुवाच ॥ महर्षे कथयोत्पत्तिं चण्डिकाया सविस्तरम् । यया सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ २ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ सावर्णि सूर्यतनयो etc *)

Von den drei nachträglichen Kapiteln (Fol. 69 a—79) heisst das erste Pradhānika weil es die vorzüglichsten Eigenschaften von Durgā beschreibt und wird von Nāgoji zu Anfang seines Kommentars erklärt 30 Verse Beginnt राजोवाच ॥ भगवद्वतारा मे चण्डि

*) In 88 5 werden die Mauryās unter den Daityas erwähnt

कायास्त्वयोदिता । एतेषा प्रकृति (Schol mulam karanam) ब्रह्मन्प्रधान वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ आराध्य यन्मया देव्या स्वरूप येन तद्द्विज । विधिना ब्रूहि सकल यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥

Das zweite in 10 Versen heisst Vaikṛtika und beginnt ऋषिरुवाच ॥ त्रिगुणा तामसी देवी सात्त्विकी या त्रिधोदिता । मा शर्वा भगवती दुर्गा रुद्रा भगवतीर्यते ॥ १ ॥ योगनिद्रा हरेरुक्ता महाकाली तमोगुणा । मधुकैटभनाशार्थ या तुष्टावाम्बुजासना ॥ २ ॥ Von Nāgoji ofter citiert

Das dritte in 25 Versen ist Rahasyakathana Kavaca betitelt und beginnt ऋषिरुवाच ॥ नन्दा भगवती नाम या भविष्यति नन्दजा । सा मुता पूजिता सर्व वशीकुर्याज्जगत्त्रयम् ॥ १ ॥ कनकोत्तमकान्ति सा सुकान्तिकनकाम्बरा । देवी कनकदामाढ्या कनकाङ्गदभूषणा ॥ २ ॥ Die beiden letzten Stücke sind mit 18 und 19 bezeichnet

301.

94/8 65 Bll 7 bis 9 Linien Etwa 1650

Devimahātmyavivarana ein einfacher und deutlicher Kommentar Foll 1 2 fehlen Reicht bis Adhyaya 13 14 auf Fol 64b Beginnt वृषगुल्मवीरुद्ध्याप्तत्वाद्दु प्रवेशं वन जगाम । प्रविवेश । इत स्वाम्यो गृहीतैश्वर्य ॥ ८ ॥ स तत्रा॰ स सुरथस्तत्र कानने द्विजवर्यसुमेधस सुमेधस इतिनाम्न प्रधानमुनेराश्रममद्राक्षीत् । किंभूत । प्रशान्तश्वापदाकीर्ण प्रशान्तैरहिंस्रै श्वापदै सिंहव्याघ्रादिभिराकीर्ण व्याप्तम् । अपरम् । मुनिशिष्योपशोभित मुने शिष्यैरन्तेवासिभिरुपशोभितं भूषितम् । मुनीना तप प्रभावेण आश्रमे दुष्टा अपि व्याघ्रादय शान्तता भजन्ते ॥ ९ ॥

Adhyaya 1 endet Fol 12b 2 Fol 19b Fol 24a 4 Fol 31a 5 Fol 37a 6 Fol 39a 7 Fol 41b 8 Fol 47a 9 Fol 51a 10 Fol 54a 11 Fol 61a 12 Fol 63a

302.

... 73 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1...

Kommentar zum *Devimahātmya* von Nāgoji Bhatta Reicht bis S 24 Ausser Purāṇa citiert er das Lakṣmītantra und Vārāhītantra Dieser Kommentar ist minder nützlich als der vorangehende und enthält viele unnütze grammatische Bemerkungen Beginnt मार्कण्डेयेन क्रौष्टुकि भागुरि प्रति उक्तं स्तोत्रं श्रिमिमि प्रति पक्षिरूपैर्मुनिपुत्रैरुक्त मार्कण्डेयपुराणे तद्यथामति व्याचक्ष्महे । तत्रादौ

व्याख्यास्यमानस्तोत्रे स्तूयमानदेवतास्वरूपं प्राधानिकरहस्याख्ये ग्रन्थविशेषे उक्तं विविच्य दृश्यते । तत्रादौ राज्ञः प्रश्नः । भगवन्नवतारा मे चण्डिकायास्त्वयोदिताः । etc

303

24/11 9 Bll 7 Linien Schrift von 1748

Rahasyatraya, drei nachträgliche Kapitel zum Devimahatmya Sieh Num 300 Beginnt राजोवाच ॥ भगवन्नवतारा मे चण्डिकायास्त्वयोदिताः । एतेषां प्रकृतिं ब्रह्मन्प्रधानं वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ आराध्यं यन्मया देव्याः स्वरूपं येन तद्द्विज । विधिना ब्रूहि सकलं यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इदं रहस्यं परममनाख्येयं प्रचक्षते । भक्तो ऽसीति न मे किंचित्तवावाच्यं नराधिप ॥ ३ ॥ सर्वस्याद्या महालक्ष्मीस्त्रिगुणा सकलेश्वरी । लक्ष्यालक्ष्यस्वरूपा सा व्याप्य कृत्स्नं व्यवस्थिता ॥ ४ ॥ मातुलिङ्गं गदां खेटं पानपात्रं च बिभ्रती । नागलिङ्गं च योनिं च बिभ्रती नृप मूर्धनि ॥ ५ ॥ तप्तकाञ्चनवर्णाभा तप्तकाञ्चनभूषणा । शून्यं तदखिलं लोकं विलोक्य परमेश्वरी ॥ ६ ॥ बभार रूपमपरं तमसा केवलेन हि ॥ ७ ॥ सा भिन्नाञ्जनसंकाशा दंष्ट्राङ्कितवरानना । विशाललोचना नारी बभूव तनुमध्यमा ॥ ८ ॥

Kapitel 1 Pradhanikanamarahasya 2 Vaikritikanamarahasya 3 Murtirahasya

304

26/11 7 Bll 15 Linien Schrift von 1759

1) Foll 1—5a *Varadaganesasahasranamastotra* tausend Namen des Wunschegewährenden Ganesa 141 Verse Angeblich aus dem Markandeyapurana In der Ausgabe der Bibliotheca Indica findet sich dieses Kapitel nicht vor Beginnt जैमिनिरुवाच ॥ यदस्ति परमं गुह्यं सर्वसिद्धिकरं नृणाम् । तन्मे ब्रूहि विशेषेण तातनाथपरं परं ॥ १ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृणु वत्स महाभाग रहस्यं सर्वकामदम् । धन्यं यशस्यमायुष्यं दारिद्र्यशमनं परम् ॥ २ ॥ अलक्ष्मीग्रहरक्षोघ्नं कलिदोषविनाशनम् । नाम्नां सहस्रं वक्ष्यामि वरदस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ पुरा तारकसंग्रामे स्कन्दायामिततेजसे । नामानि गणनाथस्य शंभुः प्रोवाच तानि हि ॥ ४ ॥ Die tausend Namen beginnen mit श्री गुरुर्गणेशो भगवान्वरदो विश्ववत्सलः । विश्वात्मा विश्वकृद्वेधा वीरो विश्वावसुप्रियः ॥ ५ ॥

2) Fol 5a *Ganeśakavaca* in 14 Versen Beginnt श्री अस्य गणेशकवचस्तोत्रमन्त्रस्य भृगुर्ऋषिः । गजवदनो देवता । अनुष्टुप्छन्दः ।

श्रीगजवदनप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः ॥ अथ ध्यानम् । गजवदनमचिन्त्यं तीक्ष्णदण्डं (lies °दन्तं) त्रिनेत्रं बृहदुदरमहेशं भूतराजं पुराणम् । अमरवरसुपूज्यं रक्तवर्णं सुरेशं पशुपतिसुतमीशं विघ्नराजं नमामि ॥ १ ॥ शिरो महेशपुत्रस्तु भालं पातु विनायकः । त्रिनेत्रो पातु मे नेत्रे शूर्पकर्णस्तथा श्रुती ॥ २ ॥

3) Foll. 5 b—6. *Baṭukabhairavastotra* in 59 Versen Eine Abkürzung des Āpaduddhārabhairavastavarāja

4) Fol. 7. *Laghusaptaśatikā*, ein Gedicht zu Ehren der Devī, in 17 Strophen. Von Pṛthvīdhara, einem Schüler von Śambhunātha. Beginnt: यत्कर्म धर्मनिलयं प्रवदन्ति तज्ज्ञा यज्ञादिकं तदखिलं सफलं त्वयैव । तच्चेतना यत इति प्रविचार्य चित्ते नित्ये त्वदीयचरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ १ ॥ पाथोधिनाथतनयापतिरेष शेषपर्यङ्कलालितवपुः पुरुषः पुराणः । त्वन्मोहपाशविवशो जगदम्ब सो ऽपि व्याघूर्णमाननयनः शयनं चकार ॥ २ ॥

Schliesst: श्रीसिद्धनाथापरनामधेयः श्रीशम्भुनाथो भुवनैकनाथः । तस्य प्रसादात्सुलभागमश्रीः पृथ्वीधरः स्तोत्रमिदं चकार ॥ १७ ॥

305.

28/17. 378 Bll, 13 Linien Geschrieben im Jahre 1707 von Jayakṛṣṇa, Sohn von Upādhyāya Śrīdhara

Liṅgapurāṇa. Beginnt: नमो रुद्राय हरये ब्रह्मणे परमात्मने । प्रधानपुरुषेशाय सर्गस्थित्यन्तकारिणे ॥ १ ॥ Der erste Teil mit 105 Kapiteln schliesst auf Fol 283a Der zweite Teil mit 53 Kapiteln beginnt: ऋषय ऊचुः ॥ कृष्णस्तुष्यति केनेह सर्वदेवेश्वरेश्वरः । वक्तुमर्हसि चास्माकं सूत सर्वार्थविद्भवान् ॥ Sieh Catal Ox p 44

306.

17/11½. 9 Bll, 11 Linien Etwa 1830

Śivakavacavidhi, Gebetsformeln an Śiva Angeblich aus dem Liṅgapurāṇa Beginnt: अथ शिवकवचविधिर्लिख्यते ॥ तत्र कालः कार्त्तिके मार्गशीर्षे वा मासे वैशाखसंज्ञिते । श्रावणे वहुले पक्षे जपस्यारम्भणं कुरु ॥ एकादशशतं कुर्यादेकादशसहस्रतः । उत्तमं मध्यमं प्रोक्तं कनिष्ठं च स्वशक्तितः ॥ शिवस्य कवचं जप्त्वा विभूति धारयेत्ततः । यक्षभूतपिशाचाद्य यक्षगन्धर्वराक्षसाः । जपतमस्य नश्यन्ति यः कुर्याच्छिवसंनिधौ ॥ शुचौ देशे समासीनो यथावत्कल्पितासनः । जितेन्द्रियो जितप्राणश्चिन्तयेच्छिवमव्ययम् ॥ अथ प्रयोगः ॥ देशकालौ संकीर्त्य ममेहजन्मनि जन्मान्तरे वा निखिलदुरितदौर्भाग्यदुःस्वप्ननिमि-

तयहभूतप्रेतपिशाचब्रह्मराचसादिबाधाशान्त्यर्थं पुत्रपौत्राद्यनवच्छिन्नसततिस्थिरलक्ष्मीशत्रुपराजयसदाभीष्टलाभसिद्ध्यर्थं श्रीसाम्बसदाशिवप्रीत्यर्थंममुकसंख्यया शिवकवचसहस्रवर्णोक्तमन्त्रजपं शिवपञ्चाचरेणामुककामनया स्वयं ब्राह्मणद्वारा वा शिवकवचोक्तमन्त्रजपमहं करिष्ये इति सकल्पादौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नान्दीश्राद्धमाचार्यादिवरणं च करिष्ये । उक्तरीत्या कुर्यात् ॥

Eine Stelle aus einem Purana beginnt auf Fol 7a ईश्वर उवाच ॥ सर्वेषां चैव धर्माणां पूर्वं सेवा यदा कृता । लक्षैकेन च सिध्यन्ति दशांशेन च होमयेत् ॥ भूतशुद्धिं पुरा कृत्वा न्यासजालमतः परम् । पुण्याहं वाचयित्वा तु आचार्यं वरयेत्ततः ॥

Schliesst ततश्च बन्धुभिः सार्धं व्रती भुञ्जीत वाग्यतः । एवं कृते विधाने तु जपः सपूर्णतां व्रजेत् ॥ इति श्रीलिङ्गपुराणे शिवकवचजपहवनविधानं सपूर्णम् ॥

307.

28/13 16 Bll 10 bis 14 Linien Ltwa 1810

Śivarātrivratakathā aus dem Lingapurana ein Dialog zwischen Siva und Parvati Beginnt अथ शिवरात्रिव्रतकथा । तत्र प्रयोगः ॥ पूर्वं शुद्धं भस्मानीय त्रिपुण्ड्रधारणम् । श्री ब्रह्मणे नमो ललाटे । श्री हव्यवाहनाय नमो हृदये । श्री स्कन्दाय नाभौ । श्री पूष्णे नमः कण्ठे । श्री रुद्राय नमो दक्षिणबाहुमूले । आदित्याय बाहुमध्ये । शशिने नमो मणिबन्धे । वामदेवाय नमो बाहुमूले । श्री प्रभञ्जनाय नमो बाहुमध्ये । श्री वसुभ्यो नमो मणिबन्धे । Diese Formeln erstrecken sich bis Fol 3b Das Stuck aus dem Purana beginnt dort अथ कथा ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं महेश्वरम् । पञ्चवक्त्रं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ पिनाकशोभितकरं खड्गखेटकधारिणम् । कपालखट्वाङ्गधरं सचन्द्रमुकुटान्वितम् ॥ कपालधारिणं भीमं वरदं चाभयप्रदम् । भस्माङ्गव्यालशोभाढ्यमस्थिमालाविभूषितम् ॥ नीलजीमूतसंकाशं कोटिसूर्यसमप्रभम् ॥ Vgl Sivaratrivrata aus dem Skandapurana Das ganze Stuck ist in Hemadris Vratakhanda 2 p 92 gedruckt

Schliesst wie im Vratakhanda p 114 गयायां पिण्डदानेन कार्त्तिके माधवाग्रतः । तत्फलं जायते नूनं श्रवणादेव पार्वति ॥

308.

29/15 5 Bll 12 Linien Ltwa 1 80

Mathurāmāhātmya die Heiligkeit von Mathura und der im Gebiet derselben liegenden Wallfahrtorte Aus dem Varahapurana

in 29 Kapiteln Beginnt श्रुत्वा देवस्य माहात्म्य लोहार्गलनिवासिन. । त्रैलोक्यनाथाधिपतेर्विस्मय परम गता ॥ १ ॥ धरण्युवाच ॥ पद्मपत्त्रविशालाच लोकनाथ जगत्पते । त्वत्प्रसादाच्च देवेश श्रुतं शास्त्र महोदयम् ॥ २ ॥ Gedruckt in der Ausgabe der Bibliotheca Indica p 850

309.

19½/10 5 Bll, 7 bis 9 Linien Schrift von 1799

Devikavaca, ein Gebet an Durga angeblich aus dem Varaha purāṇa 59 Verse Beginnt श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ यद्गुह्य परम लोके सर्वरचाकर नृणाम् । यन्न कस्यचिदाख्यात तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति गुह्यतम विप्र सर्वभूतोपकारकम् । देव्यास्तु कवच पुण्य तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥ प्रथम शैलपुत्रीति द्वितीयं ब्रह्मचारिणी । तृतीयं चन्द्रघण्टेति कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥ पञ्चम स्कन्दमाता च षष्ठ कात्यायनीति च । सप्तम कालरात्री च महागौरीति चाष्टमम् ॥ ४ ॥ नवम सिद्धिदा प्रोक्ता नव दुर्गा प्रकीर्तिता । उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥ ५ ॥ अग्निना दह्यमानस्तु शत्रुमध्ये गतो रणे । विषमे दुर्गमे चैव भयार्ता शरण गता । न तेषा जायते किंचिदशुभ रणसकटे ॥ ६ ॥ नापद तस्य पश्यामि शोकदु खभय न हि । यैस्तु भक्त्या स्मृता नून तेषामृद्धि प्रजायते ॥ ७ ॥

Schliesst देहान्ते परमं स्थान यत्सुरैरपि दुर्लभम् । प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामायाप्रसादत ॥ ५९ ॥ इति वाराहपुराणे हरिहरब्रह्मकवच संपूर्णम् ॥

310.

15/8 8 Bll 5 Linien Śāradā Schrift.

1) Fol 1—6b *Suprabhatastotra* in 23 Versen Beginnt कि तदुक्त सुप्रभात शंकरेण महात्मना । प्रभाते पठते यस्तु मुच्यते पापबन्धनात् ॥ १ ॥ ऋषय ऊचु ॥ श्रूयता राचसश्रेष्ठ सुप्रभात हरोदितम् । श्रुत्वा स्मृत्वा पठित्वा तु सर्वपापै प्रमुच्यते ॥ २ ॥ ब्रह्मा मुरारिस्त्रिपुरान्तकारी भानु शशी भूमिसुतो बुधश्च । गुरुश्च शुक्र शनिराहुकेतु कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ३ ॥

Schliesst उक्त प्रभातं परम पवित्रं प्रात स्मरेच्छृणुयाच्च भक्त्या । दु स्वप्ननाशो भवतीति शान्तिर्भवेच्च भक्तस्य हरप्रसादात् ॥ २३ ॥

Diese Verse sind aus dem vierzehnten Kapitel des Vamana purana entnommen

नारदः ॥ २ ॥ Wie oft geschieht, wird dieses in eine Erzählung von den Abenteuern eines Königs Maṅgala und seiner Gattinnen Cilladevī und Coladevī eingekleidet. Der zweite Teil beginnt nach 121: युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश पुराण पुरुषोत्तम । उद्यापनविधिं ब्रूहि सोमवारीव्रतस्य च ॥ १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृण्वन्तु पार्थिवाः सर्वे सावधाना वदाम्यहम् । न कस्यचिन्मया प्रोक्तं व्रतस्योद्यापनं शुभम् ॥ २ ॥ ˉˉˉमार्गशीर्षे तथा माघे फाल्गुने कार्त्तिके ऽपि वा । श्रावणे चाश्विने मासि कुर्यादुद्यापनं शुभम् ॥ ८ ॥

314.

25/13. 7 Bll, 14 bis 15 Linien. Etwa 1680

Pārvatyaparādhavrata, angeblich aus dem Śivapurāṇa 205 Verse. Beginnt. युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव ˉˉˉ । कथयस्व प्रसादेन व्रतं दौर्भाग्यनाशनम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पाण्डुपुत्र शृणुष्व त्वं व्रतं त्रैलोक्यदुर्लभम् । पार्वत्यपराधाख्यं रूपसौभाग्यवर्धनम् ॥ २ ॥ अपराधोद्भवं पापं नाशयेयद्व्रतोपमम् । यदुक्तमीश्वरेणेह पार्वतीं प्रति विस्तरात् ॥ ३ ॥ तदहं ते ऽभिधास्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् । पुराचलेश्वराऽऽरूढं त्रिनेत्रं प्राह सस्मिता ॥ ४ ॥ गिरिजा वद देवेश व्रतं किंचिन्महाफलम् । येन व्रतेन देवेश त्वय्युत्पन्न कुभावजम् । नश्यत्यद्य सपत्न्याहं गङ्गया जातमत्सरा ॥ ५ ॥ शिव उवाच ॥ शृणु पार्वत्यपराधस्य नाशनं व्रतमुत्तमम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ६ ॥ पार्वत्युवाच ॥ किमेतद्वद देवेश विधिस्तु कीदृशः स्मृतः । किं पुण्यं किं फलं तस्मिन्व्रते स्त्रीणां कृते शिव ॥ ७ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु पुण्ये ऽह्नि विधिपूर्वकम् । स्नात्वा शिवं शिवायुक्तमभ्यर्च्य विधिवत्ततः ॥ ८ ॥ शिवश्चाहं प्रकुर्वीत शिवायाः पूजनं ततः । इमं मन्त्रं समुच्चार्य व्रतारम्भणमाचरेत् ॥ ९ ॥ देवदेव महाभाग प्रलयोत्पत्तिकारक । निर्विघ्नं तु व्रतस्यास्य समाप्तिं कुरु मे विभो ॥ १० ॥ चातुर्मास्ये ऽथवा कार्यः प्रारम्भो हि व्रतस्य च । Enthält eine längere Erzählung von dem König Bhojarāja und Mṛigamukhī Das Gelübde wird am dreizehnten oder achten der dunkeln Hälfte der Monate Mārgaśīrṣa u s w zu Ende geführt

315.

22/11½. 10 Bll, 9 Linien Etwa 1760

Śivasahasranāman, 1091 Namen und Epitheta von *Śiva*, aus dem einundvierzigsten Kapitel des Saurapurāṇa 130 Verse. Beginnt: श्रीविष्णुरुवाच ॥ भवः शिवो हरो रुद्रः पुष्कलो पुष्कलोचनः ।

अग्रगण्यः सदाचारः शर्वः शम्भुर्महेश्वरः ॥ १ ॥. गङ्गाधरः शूलपाणिः परार्थैकप्रयोजनः । ईश्वरः स्थाणुरीशानः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ २ ॥ वरीयान्वरदो वन्द्य. शंकरः परमेश्वरः । सर्वज्ञः सर्वदेवादिर्गिरिधन्वा जटाधरः ॥ ३ ॥

Schliesst परमार्थगुरुर्व्यापी शुचिराश्रितवत्सलः । रसो रसज्ञः सारज्ञः सर्वसत्त्वावलम्बनः ॥ १२९ ॥ एवं नामसहस्रेण तुष्टाव गिरिजापतिम् । संपूज्य परया भक्त्या पुण्डरीकैर्द्विजोत्तमाः ॥ १३० ॥

317.

23/11 8 Bll 8 Linien Wahrscheinlich in der Mitte des 16 Jahrhunderts abgeschrieben

Abhayavrata aus dem Skandapurana Diese Feier wurde am elften Tage der lichten Hälfte des Mārgaśirṣa gehalten Beginnt वैशंपायन उवाच ॥ पञ्चमेनाश्वमेधेन सदा स्नातो युधिष्ठिरः । पर्यपृच्छत धर्मात्मा तदा व्यास महामुनिम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुता मे मानवा धर्मा वैदिकाश्चैव मे श्रुता । द्वैपायन तथा त्वं हि वैष्णव वक्तुमर्हसि ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुतास्ते मानवा धर्मा वैदिकाश्चैव संश्रुता । कलौ युगे न शक्यन्ते ते जेतु च नराधिप ॥ ३ ॥ सुखोपाय चाल्पधर्ममल्पक्लेश महाफलम् । पुराणाना च सर्वेषा सारभूत वदामि ते ॥ ४ ॥ एकादश्या न भुञ्जीत पक्षयोरुभयोरपि । द्वादश्या तु शुचिर्भूत्वा पूज्य सपूज्य केशवम् ॥ ५ ॥

Schliesst अभया एकादशी नाम कथितात्र मयाधुना । कृतकृत्यो ऽस्मि व्रतेन नात्र कार्या विचारणा ॥

318.

19/9½ 5 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben in Dholandhra von Dāmodara Sohn von Sadāśiva (aus Lūṇapura) im J 1585

Kapilāṣaṣṭhivrata aus dem Skandapurana in einem Zwiegespräch zwischen Yudhiṣṭhira und Kṛṣṇa In 67 Versen Diese Feier findet am Dienstag der dunklen Hälfte des Monats Bhadrapada unter dem Gestirn Rohinī und dem yoga Vyatīpāta statt Die Sonne, die an diesem Tage verehrt wird, muss ausserdem in dem Gestirn hasta stehn Den Priestern wird eine braunliche mit vergoldeten Hörnern und versilberten Hufen gezierte Kuh geschenkt

Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ धन्य चिरायुरारोग्य पुत्रपौत्रप्रदायकम् । व्रतानामपर पुण्य सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रूहि मा कृष्ण सर्वज्ञ भगवन्मधुसूदन । हस्त्यश्वरथसंकीर्ण दासीदासादिसंकुलम् ॥ २ ॥ धनधान्यसमायुक्तं पुत्रसौभाग्यसंकुलम् । तद्व्रत वद गोविन्द यदह तव वल्लभ ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथयामि पर गुह्य यन्मा त्वं परिपृच्छसि । पुरा रथतरे कल्पे ब्रह्मणा पद्मयोनिना ॥ ४ ॥ तद्व्रत कथित पार्थ स्कन्दायामिततेजसे । स्कन्द उवाच ॥ इद व्रत पर महाघोर पापप्रणाशनम् ॥ ५ ॥ कथयस्व महाबाहो यथास्ति विदित तव । ब्रह्मोवाच ॥ मासि भाद्रपदे पक्षे षष्ठ्या तु कृष्णभूमिजे ॥ ६ ॥ रोहिण्या चैव नक्षत्रे व्यतीपाते च षण्मुख । अस्मिन्योगे समुत्पन्ने - - - च यदा तिथि. । यदि हस्ते सहस्रांशुस्तदा कार्य व्रत युधि ॥ ७ ॥

अग्रगण्य सदाचार शर्व शम्भुर्महेश्वर ॥ १ ॥ गङ्गाधर शूलपाणि पराथिकप्रयोजन । ईश्वर स्थाणुरीशान सहस्राक्ष सहस्रपात् ॥ २ ॥ वरीयान्वरदो वन्द्य शकर परमेश्वर । सर्वज्ञ सर्वदेवादिर्गिरिधन्वा जटाधर ॥ ३ ॥

Schliesst परमार्थगुरुर्व्यापी शुचिराश्रितवत्सल । रसो रसज्ञ सारज्ञ सर्वसत्त्वावलम्बन ॥ १२९ ॥ एव नामसहस्रेण तुष्टाव गिरिजापतिम् । सपूज्य परया भक्त्या पुण्डरीकैर्द्विजोत्तमा ॥ १३० ॥

316.

$10^1/_2$ $11^1/$ 15 Bll , 9 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1809

1) Foll 1—12a *Akṣayanavamīvidhi* aus dem Skandapurana In 84 Versen Diese Feier fällt auf den neunten Tag der lichten Hälfte des Monats Karttika Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रप्रवर्तक । कार्त्तिके शुक्लपक्षे च नवमी या तिथिर्भवेत् ॥ १ ॥ तस्या विधि समाचक्ष्व ससारार्णवतारकम् । ब्रह्मोवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि नवमीख्या (?) परिक्रमम् ॥ २ ॥ An diesem Tage wird Krsna vor allem mit Kusmanda fruchten verehrt

2) Foll 12a—15b *Dipavali* Verehrung des Yama durch Darreichung von Lampen am dreizehnten oder am Tagesanbruch des vierzehnten Tages der dunkeln Hälfte des Monats Karttika Dipavali bezeichnet auch die ganze Feier $32^1/_2$ Verse Die Quelle dieser Verse ist nicht angegeben Beginnt सत्यभामोवाच ॥ दीपावली प्रजानाथ कौमुदी ब्रूहि मे प्रभो । किमर्थं दीयते दान तस्या का देवता भवेत् ॥ १ ॥ किं च तत्र भवेद्देव किं न देय वद प्रभो । प्रहर्षं को ऽत्र निर्दिष्ट क्रीडा कात्र प्रकीर्तिता ॥ २ ॥ इति सत्यावच श्रुत्वा भगवान्कमलेक्षण । साधूक्त कमलाकान्त प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्त्तिकस्यासिते पक्षे त्रयोदश्यां तु भामिनि । यमदीप नरो दद्यात्तत्वमृत्युर्विनश्यति ॥ ४ ॥

Da zuletzt von dem Segen an Kuhen die Rede ist und in Vers 29 der Berg Govardhana erwähnt wird (प्रातर्गोवधन पूज्यो द्यूत रात्रौ समाचरेत्) so erklärt sich die Unterschrift Govardhanapuja

Schliesst घृतं वहन्तु यज्ञार्थे मम पापं व्यपोहतु । अग्रत सतु मे गावो गावो मे सन्तु पृष्ठत ॥ ३२ ॥ गावो मे हृदये सतु गवां मध्ये वसाम्यहम् ॥

317.

23/11 8 Bll 8 Linien Wahrscheinlich in der Mitte des 16 Jahrhunderts abgeschrieben

Abhayavrata aus dem Skandapurana Diese Feier wurde am elften Tage der lichten Halfte des Margasirsa gehalten Beginnt वैशंपायन उवाच ॥ पञ्चमेनाश्वमेधेन सदा स्नातो युधिष्ठिर । पर्यपृच्छत धर्मात्मा तदा व्यास महामुनिम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुता मे मानवा धर्मा वैदिकाश्चैव मे श्रुता । द्वैपायन तथा त्व हि वैष्णव वक्तुमर्हसि ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुतास्ते मानवा धर्मा वैदिकाश्चैव सश्रुता । कलौ युगे न शक्यन्ते ते जेतु च नराधिप ॥ ३ ॥ सुखोपाय चाल्पधर्ममल्पक्केश महाफलम् । पुराणानां च सर्वेषा सारभूत वदामि ते ॥ ४ ॥ एकादश्या न भुञ्जीत पक्षयोरुभयोरपि । द्वादश्या तु शुचिर्भूत्वा पूज्य सपूज्य केशवम् ॥ ५ ॥

Schliesst अभया एकादशी नाम कथिताच मयाधुना । कृतकृत्यो ऽसि व्रतेन नात्र कार्या विचारणा ॥

318.

19/9[1]/2 5 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben in Dholandhri von Dāmodara Sohn von Sadasiva (aus Rājanpura) im J 1685

Kapilasasthivrata aus dem Skandapurana in einem Zwiegesprach zwischen Yudhisthira und Krsna In 67 Versen Diese Feier findet am Dienstag der dunklen Hälfte des Monats Bhadrapada unter dem Gestirn Rohini und dem yoga Vyatipata statt Die Sonne, die an diesem Tage verehrt wird, muss ausserdem in dem Gestirn hasta stehn Den Priestern wird eine braunliche mit vergoldeten Hornern und versilberten Hufen gezierte Kuh geschenkt

Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ धन्य चिरायुरारोग्य पुत्रपौत्रप्रदायकम् । व्रतानामपर पुण्य सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रूहि मा कृष्ण सर्वज्ञ भगवन्मधुसूदन । हस्त्यश्वरथसकीर्ण दासीदासादिसकुलम् ॥ २ ॥ धनधान्यसमायुक्त पुत्रसौभाग्यसकुलम् । तद्व्रत वद गोविन्द यद्यह तव वल्लभ ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथयामि पर गुह्य यन्मा त्व परिपृच्छसि । पुरा रथतरे कल्पे ब्रह्मणा पद्मयोनिना ॥ ४ ॥ तद्व्रत कथित पार्थ स्कन्दायामिततेजसे । स्कन्द उवाच ॥ इद व्रत पर ब्रह्मन्सौर पापप्रणाशनम् ॥ ५ ॥ कथयस्व महावाहो यद्यस्ति विदित तव । ब्रह्मोवाच ॥ मासि भाद्रपदे पक्षे पष्ठ्या तु कृष्णभूमिजे ॥ ६ ॥ रोहिण्या चैव नक्षत्रे व्यतीपाते च षण्मुख । अग्नियोगे समुत्पन्ने ‒ ‒ ‒ च यदा तिथि. । यदि हस्ते सहस्रांशुस्तदा कार्य व्रत बुधै ॥ ७ ॥

2) *Kārttikamāhātmya* Ein Kapitel aus dem zweiten Teile des Nāradīyapurāṇa 86 Verse Beginnt अथ नारदीयपुराणे वसिष्ठ प्रति मान्धातोवाच ॥ संप्राप्य कार्त्तिक मास राजा रुक्माङ्गदो मुने । मोहिनी मोहसयुक्ता कथ स बुभुजे वद ॥ १ ॥ विष्णुभक्तः श्रुतिपरः प्रवरः स महीभुजाम् । तस्मिन्पुण्यतमे मासे तस्या किमकरोन्नृपः ॥ २ ॥ Dasselbe Kapitel bis Vers 65 ist im ersten Teil des Vratakhanda von Hemādri p 772 mitgeteilt

3) *Kārttikamāhātmye Pañcanadamahiman* aus dem Kasikhanda 108 Verse Beginnt स्कन्द उवाच ॥ पापिना पापसघात प्रसह्य निजतेजसा । हरन्ति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य बलेन हि ॥ १ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरगे रवौ । प्रत्यब्द निर्मलानि स्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ २ ॥ Vers 1—4 aus Kasikhanda 59, 14—17 Vers 5 किरणा धूतपापा च etc Kasikhanda 59, 113 bis 60, 142, mit Auslassung vieler Verse

Schliesst पुरुषस्त्रीभिर्वै कार्यं कपिलानाम यद्व्रतम् । स्वर्गलोके भवेद्वास चिरं राज्यमकण्टकम् ॥ ६७ ॥

319.

°1/10 12 Bll 13 Linien Abschrift von etwa 1720

Kārttikamahātmya aus der Sanatkumarasamhita des Skanda purana Vier Kapitel und 56 Verse des funften Beginnt ऋषय ऊचु ॥ मुनिश्रेष्ठा वालखिल्या सर्वलोकहिते रता । कलौ कलुषचित्ताना लोकाना दीनभाषिणाम् ॥ १ ॥ ज्ञानविज्ञानहीनाना शिश्नोदरसुखैषिणाम् । क्षणभङ्गुरबुद्धीनां स्वार्थतत्परचेतसाम् ॥ २ ॥ कथ प्रसन्नो भगवान्भविष्यति जनार्दन । श्रुत चैवास्करमुखात्तद्व्रतमुत्तमम् ॥ ३ ॥

320.

°5/11 29 Bll 13 bis 17 Linien Geschrieben von Gopala Sohn von Kuka im J 1607

1) *Kārttikamahātmya* Sechzehn Kapitel aus dem Skanda purana Zwiegespräch zwischen Narada und Brahman Blatt 1 fehlt Paginiert 2—13 hierauf ein nicht signiertes Blatt, dann 18—27 Das zweite Blatt beginnt कथयस्व महापुण्य पुण्यशास्त्रावधारणे । धूपस्य यच्च माहात्म्य निर्माल्यस्य तु धारणे ॥ १५ ॥ 1) Unterschrift इति श्रीस्कन्दपुराणे ब्रह्मणोक्ते वैष्णवामृतसारोद्धारे कार्त्तिकमाहात्म्ये प्रथमो ऽध्याय ॥ 65 Verse Endet Fol 3b 2) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्त्तिकस्य तु माहात्म्य पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुत मुनिशार्दूल पावन दुष्कृता नृणाम् ॥ 44 Verse Unterschrift Pracimadhavamahiman 3) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्त्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुत्वा मुनिशार्दूल सर्वान्कामानवाप्स्यसि ॥ 64 Verse 4) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्त्तिकस्य तु माहात्म्य पुनरेव महामुने । कथयामि हरौ भक्ति तव भागवता वर ॥ १ ॥ यैर्न दत्त व्रत जप्त न स्मृत च हरे पदम् । न स्नात कार्त्तिके स्नान कि कि जातैर्नराधमै ॥ २ ॥ 140 Verse Unterschrift Sri vayupuranat karttike candanamahima Kein solches Kapitel findet sich im Vayupurana 5) 101 Verse Puspamahiman Fol 12b 6) 12 Verse Dhupadanamahātmya 7) 11 Verse Ghantanadamahatmya 8) 50 Verse Tirthamahiman 9) 25 Verse Visnukirtanamahiman 10) 55 Verse Dipamahatmya 11) 40 Verse Dipaprabodhanamahatmya Fol 18b 12) 33 Verse Dipamahatmya 13) 68 Verse Pūjaphala 14) 69 Verse Visnor Vijayaratho tsavamahatmya 15) 69 Verse Govindasya namamahatmya 16) 113 Verse Indradyumnaprabodhe Yamagitā Fol 27a

2) *Kārttikamāhātmya* Ein Kapitel aus dem zweiten Teile des Nāradīyapurāna 86 Verse Beginnt अथ नारदीयपुराणे वसिष्ठ प्रति मान्धातोवाच ॥ सम्प्राप्य कार्त्तिकं मासं राजा रुक्माङ्गदो मुने । मोहिनी मोहसयुक्ता कथ स बुभुजे वद ॥ १ ॥ विष्णुभक्तः श्रुतिपरः प्रवरः स महीभुजाम् । तस्मिन्पुण्यतमे मासे तस्या किमकरोन्नृप. ॥ २ ॥ Dasselbe Kapitel bis Vers 65 ist im ersten Teil des Vratakhanda von Hemādri p 772 mitgeteilt

3) *Kārttikamāhātmye Pañcanadamahiman* aus dem Kāśikhanda 108 Verse Beginnt स्कन्द उवाच ॥ पापिना पापसंघात प्रसह्य निर्जतेजसा । हरन्ति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य वलेन हि ॥ १ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरगे रवौ । प्रत्यब्द निर्मलानि स्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ २ ॥ Vers 1—4 aus Kaśikhanda 59, 14—17 Vers 5 किरणा धूतपापा च etc Kaśikhanda 59, 113 bis 60, 142, mit Auslassung vieler Verse

321.

29/11 99 Bll 10 Linien Anf des 18 Jahrh

Kāśikhanda aus dem Skandapurana Fragment Beginnt 26 108 (वज्रकालमुपित्वा तु नियतेन्द्रियमानस. । यद्यन्यत्र विपद्येत दैवयोगात्कुचिन्मिते ॥) und reicht bis zum Ende des 50 Kapitels des ersten Teiles Eine ausfuhrliche Beschreibung des ganzen Werkes ist im Catal Oxon unter Num 120—122 gegeben

Schliesst इति श्रीस्कन्दपुराणे काशीखण्डे खगोल्कगरुडेशयोर्वर्णनं नाम पञ्चाशत्तमो ऽध्याय. ॥

322.

27/13½ 3 Bll 10 Linien Etwa 1790

Daśaharāstotra oder *Gangāstotra*, ein Lobgedicht auf die von zehn Sünden befreiende Gaṅgā In 43 Versen Nach einer Einleitung folgen 29 Verse, welche aus dem Kaśikhanda Kapitel 27, Vers 1 (= 157) bis 28 (= 184) entnommen sind Die übrigen Verse sind spätere Zuthaten Die Einleitung beginnt चतुर्भुजा त्रिनेत्रां च सर्वावयवशोभिताम् । रत्नकुम्भसिताम्भोजवराभयनसत्कराम् ॥ १ ॥ श्वेतवस्त्रपरीधानां मुक्तामणिविभूषिताम् । एवं ध्यायेत्सुसौम्या च चन्द्रायुतसमप्रभाम् ॥ २ ॥ Der eigentliche Text fängt an ब्रह्मोवाच ॥ ओं नमो शिवायै गङ्गायै शिवदायै नमो नम' । नमस्ते विष्णुरूपिण्यै ब्रह्ममूर्त्यै नमो नम ॥ १ ॥ नमस्ते रुद्ररूपिण्यै शांकर्यै ते नमो नम । सर्वदेवस्वरूपिण्यै नमो भेषजमूर्तये ॥ २ ॥

Schliesst पुरुषस्त्रीभिर्वै कार्यं कपिलानाम यद्व्रतम् । स्वर्गलोके भवेद्वास चिरं राज्यमकण्टकम् ॥ ६७ ॥

319.

21/10 1⁰ Bll 13 Linien Abschrift von etwa 1790

Karttikamāhatmya aus der Sanatkumarasamhita des Skanda purana Vier Kapitel und 56 Verse des funften Beginnt ऋषय ऊचु ॥ मुनिश्रेष्ठा वालखिल्या सर्वलोकहिते रता । कलौ कलुषचित्ताना लोकाना दीनभाषिणाम् ॥ १ ॥ ज्ञानविज्ञानहीनाना शिश्नोदरसुखैषिणाम् । क्षणभङ्गुरबुद्धीनां स्वार्थतत्परचेतसाम् ॥ २ ॥ कथ प्रसन्नो भगवान्भविष्यति जनार्दन । श्रुत चेद्भास्करमुखात्तद्व्रत व्रतमुत्तमम् ॥ ३ ॥

320.

25/11 29 Bll 13 bis 17 Linien Geschrieben von Gopala Sohn von Kuka im J 1607

1) *Karttikamahatmya* Sechzehn Kapitel aus dem Skanda purana Zwiegesprach zwischen Narada und Brahman Blatt 1 fehlt Paginiert 2—13 hierauf ein nicht signiertes Blatt, dann 18—27 *Das zweite Blatt beginnt* कथयस्व महापुण्य पुण्यशास्त्रावधारणे । धूपस्य यच्च माहात्म्य निर्माल्यस्य तु धारणे ॥ १५ ॥ 1) Unterschrift इति श्रीस्कन्दपुराणे ब्रह्मणोक्ते वैष्णवामृतसारोद्धारे कार्त्तिकमाहात्म्ये प्रथमो ऽध्याय ॥ 65 Verse Endet Fol 3 b 2) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्त्तिकस्य तु माहात्म्य पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुत मुनिशार्दूल पावन दुष्कृता नृणाम् ॥ 44 Verse Unterschrift Pracimadhavamahiman 3) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्त्तिकस्य तु माहात्म्य पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुत्वा मुनिशार्दूल सर्वान्कामानवाप्स्यसि ॥ 64 Verse 4) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्त्तिकस्य तु माहात्म्य पुनरेव महामुने । कथयामि हरौ भक्ति तव भागवतावर ॥ १ ॥ यैर्न दत्त हुत जप्त न स्मृत च हरे पदम् । न कृत कार्त्तिके स्नान कि कि जातैस्तैर्नराधमै ॥ २ ॥ 140 Verse Unterschrift Sri vayupuranat Karttike candanamahima Kein solches Kapitel findet sich im Vayupurana 5) 101 Verse Puspamahiman Fol 12 b 6) 12 Verse Dhūpadanamahatmya 7) 11 Verse Ghantanadamahatmya 8) 50 Verse Tirthamahiman 9) 25 Verse *Visnukirtanamahiman* 10) 5 *Verse Dipamahatmya.* 11) 40 *Verse* Dipaprabodhanamahatmya Fol 18b 12) 33 Verse Dipamahatmya 13) 68 Verse Tūjaphala 14) 69 Verse Visnor Vijayarathotsavamahatmya 15) 69 Verse Govindasya namamahatmya 16) 113 Verse Indradyumnaprabodhe Yamagita Fol 27 a

2) *Kartlikamahatmya* Ein Kapitel aus dem zweiten Teile des Naradiyapurana 66 Verse Beginnt अथ नारदीयपुराणे वसिष्ठ प्रति मान्धातोवाच ॥ सम्प्राप्य कार्त्तिक मासं राजा रुक्माङ्गदो मुने । मोहिनी मोहसयुक्ता कथ स बुभुजे वद ॥ १ ॥ विष्णुभक्त श्रुतिपर प्रवर स महीभुजाम् । तस्मिन्पुण्यतमे मासे तस्या किमकरोन्नृप ॥ २ ॥ Dasselbe Kapitel bis Vers 65 ist im ersten Teil des Vratakhanda von Hemadri p 772 mitgeteilt

3) *Kārttikamāhatmye Pancanadamahiman* aus dem Kasi khanda 108 Verse Beginnt स्कन्द उवाच ॥ पापिना पापसघात प्रसह्य निजतेजसा । हरन्ति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य बलेन हि ॥ १ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरगे रवौ । प्रत्यब्द निर्मलानि स्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ २ ॥ Vers 1—4 aus Kaśikhanda 59 14—17 Vers 5 किरणा धूतपापा च *etc* Kaśikhanda 59 113 bis 60 142 mit Auslassung vieler Verse

321.

29/11 99 Bll 10 Linien Anf des 18 Jahrh

Kaśikhanda aus dem Skandapurana Fragment Beginnt 26 108 (वङ्कालमुषित्वा तु नियतेन्द्रियमानस । यद्यन्यत्र विपद्येत दैवयोगात्कुचिस्थिति ॥) und reicht bis zum Ende des 50 Kapitels des ersten Teiles Eine ausführliche Beschreibung des ganzen Werkes ist im Catal Oxon unter Num 120—122 gegeben

Schliesst इति श्रीस्कन्दपुराणे काशीखण्डे खखोल्कगरुडेशयोर्वर्णन नाम पञ्चाशत्तमो ऽध्याय ॥

322.

27/13½ 3 Bll 10 Linien Etwa 1791

Daśaharastotra oder *Gangastotra*, ein Lobgedicht auf die von zehn Sunden befreiende Ganga In 43 Versen Nach einer Einleitung folgen 29 Verse welche aus dem Kasikhanda Kapitel 27 Vers 1 (= 157) bis 28 (= 184) entnommen sind Die ubrigen Verse sind spätere Zuthaten Die Einleitung beginnt चतुर्भुजा त्रिनेत्रा च सर्वावयवशोभिताम् । रत्नकुम्भसिताम्भोजवराभयलसत्कराम् ॥ १ ॥ श्वेतवस्त्रपरीधाना मुक्तामणिविभूषिताम् । एव ध्यायेत्सुसौम्या च चन्द्रायुतसमप्रभाम् ॥ २ ॥ Der eigentliche Text fängt an ब्रह्मोवाच ॥ श्री नमो शिवायै गङ्गायै शिवदायै नमो नम । नमस्ते विष्णुरूपिण्यै ब्रह्ममूर्त्यै नमो नम ॥ १ ॥ नमस्ते रुद्ररूपिण्यै शाङ्कर्यै ते नमो नम । सर्वदेवस्वरूपिण्यै नमो भेषजमूर्तये ॥ २ ॥

Die zehn Sunden werden in den folgenden Versen angegeben अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानत ॥ ३० ॥ परदारोपसेवा च कायिकं त्रिविधं स्मृतम् । पारुष्यमनृतं चैव पैशुन्यं चापि सर्वश ॥ ३१ ॥ असंबद्धप्रलापश्च वाङ्मयं स्याच्चतुर्विधम् । परद्रव्येष्वभिध्यानं मनसानिष्टचिन्तनम् ॥ ३२ ॥ वितथाभिनिवेशश्च मानसं त्रिविधं स्मृतम् । एतानि दश पापानि हर त्वं मम जाह्नवि ॥ ३३ ॥

Schliesst नमामि गङ्गे तव पादपङ्कजं सुरासुरैर्वन्दितदिव्यरूपम् । भुक्तिं च मुक्तिं च ददासि नित्यं भावानुसारेण सदा नराणाम् ॥ ४३ ॥

323.

26/11 3º Bll 11 bis 15 Linien Etwa 1700

Kumārikākhaṇḍa aus dem Skandapurāṇa Beschreibung der Śiva geweihten Badeplätze und Tempel, nebst beiläufigen Legenden zu Ehren desselben Ein Zwiegespräch zwischen Nārada und Arjuna Adhyāya 1—12 — Paginiert 2—37 Foll 1 9 10 22 24 fehlen

Fol 2a beginnt अपृच्छत महामुनीन् । तीर्थानीमानि रम्याणि प्रभावाद्भुतानि च ॥ किमर्थं ब्रूत वर्ज्यन्ते सदैव ब्रह्मवादिभि ॥ तापसा ऊचु ॥ ग्राहा पञ्च वसन्त्येषु हरन्त्येषु तपोधनान् ॥ अत एतानि वर्ज्यन्ते तीर्थानि कुरुनन्दन । इति श्रुत्वा महाबाहुर्गमनाय मनो दधे ॥ ततस्तं तापसा प्रोचुर्गन्तुं नार्हसि फाल्गुन । बहवो भचितास्तैस्तु राजानो मुनयस्तथा ॥

Adhyāya 1 endet Fol 4b — 2 Fol 5a Beginnt सूत उवाच ॥ ततो द्विजैः परिवृतं नारदं देवपूजितम् । अभिगम्योपजग्राह सर्वानार्यं पृथक् पृथक् ॥ ततस्तं नारदं प्राह जयारातीन्धनंजय । धर्मे भवतु ते बुद्धिर्देवेषु ब्राह्मणेषु च ॥ — 3 Fol 13b Mahīpradurbhāva Beginnt एवं स्थानानि पुण्यानि यानि यानीह वै भुवि । निरीक्षस्तत्र तत्राह नारदो वीरसत्तम ॥ विचरन्मेदिनीं सर्वां प्राप्तो ऽहमाश्रमं भृगो । यत्र रेवा नदी पुण्या सप्तकल्पस्मरा वरा ॥ — 4 Fol 17i Dvādaśapraśnakathana Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ - - - न मन्तव्यं यदि ब्रह्मा स्वयं वदेत् । अमी च देवा सर्वत्र श्रौते मार्गे प्रतिष्ठिता ॥ — 5 Fol 21b Haralingasthānapratiṣṭha Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ इति श्रुत्वा फाल्गुनार्ह रोमाञ्चपुलकीकृत । स्वरूपं प्रकटीकृत्य ब्राह्मणानिदमब्रवम् ॥ — 6 Beginnt अर्जुन उवाच ॥ महीसागरमाहात्म्यमद्भुतं कीर्तितं त्वया । विस्मयं परमो मह्यं प्रहर्षश्चोपजायते ॥ तदहं

विस्तराच्छ्रोतुमिदमिच्छामि नारद । कस्य यज्ञे मही ग्लाना वह्निता पाभितापिता ॥ — Das Ende und der Anfang von 7 fehlt 7 Fol 26 b Mahipradurbhave Ulūkakhyana — 8 Fol 28 a Mahi° Madanakasya Mahatmyam Beginnt उलूक उवाच ॥ इतीदमुक्त मखिल पूर्वजन्मसमुद्भवम् । स्वरूपमायुषो हेतु कौशिकलस्य चेति मे ॥ — 9 Fol 29 a Mahi° Beginnt नारद उवाच ॥ गृध्रस्यैतद्वच श्रुत्वा दु खविस्मयसयुत । इन्द्रद्युम्नस्तमापृच्छ्य मरणायोपचक्रमे ॥ — 10 Fol 30 b Mahipradurbhave Kurmakhyanam samaptam Beginnt कूर्म उवाच ॥ शाण्डिल्य इति विख्यात पुराहमभव द्विज । बालभावे मया भूप क्रीडमानेन निर्मितम् ॥ पुरा प्रावृषि पांशूत्थ शिवायतनमुच्छ्रितम् ॥ — 11 Fol 32 b Mahipradurbhave Beginnt नारद उवाच ॥ अथ ते ददृशु पार्थ सयमस्य महामुनिम् । क्रियायोगसमायुक्त तपोमूर्तिधर यथा ॥ — 12 Unvollendet Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ इति तस्य मुनीन्द्रस्य भूपति शुश्रुवान्वच । प्राह नाह गमिष्यामि त्वा विहाय नर क्वचित् ॥ लिङ्गमाराधयाम्यद्य सर्व सिद्धिप्रद नृणाम् । त्वयैवानुगृहीतो ऽद्य यान्तु सर्वे यथागतम् ॥ In diesem Kapitel werden der Mahi sagara samgama und die dort befindlichen Linga gepriesen

Die Handschrift im India Office 389 (Catalogue Num 3644) und Notices by Haraprasad 1 65 enthalten den Anfang und einige Kapitel mehr Sie sind im Jahr 1803 geschrieben

324

20/1° 7 Bll 1° bis 13 Linien Etwa 1830

Kotiśvaratīrthaprabhāva die Heiligkeit des Wallfahrtortes Kotiśvara Aus dem Narmadakhanda des Skandapurana In 90 Versen Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणु ब्रह्मञ्छरीरस्य व्यवस्थान विनश्वरम् । प्रात सिद्ध यदन्न वै साय तच्च विनश्यति ॥ १ ॥ तदन्नरस सपुष्टे देहे का नित्यता द्विज । शुक्रशोणितसंभूत शरीर पाञ्चभौतिकम् ॥ २ ॥ etc कथयस्व प्रसादेन यदि तुष्टो ऽसि मे द्विज । येन तीर्थेन नश्यन्ति कोटिपापसमुद्भवा ॥ ८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ नर्मदाउत्तरे कूले कोटितीर्थमनुत्तमम् । अधिमासे च वैशाखे नर्मदास्नानमाचरेत् ॥ ९ ॥ स्वर्गमोक्षप्रद राजन्मर्त्यानां तीर्थसेवनम् । यस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापै प्रमुच्यते ॥ १० ॥

325

23/11 15 Bll 8 bis 9 Linien Geschrieben 1829 von Dayāśankara

Gurugītā, eine Lobrede auf den geistigen Erzieher (guru) In 142 Versen Aus dem Uttarakhanda des Skandapurana Beginnt

अस्य श्रीगुरुगीतास्तोत्रमन्त्रस्य परमशिव ऋषिः । etc Der Text beginnt Fol 4a ऋषिरुवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरा विद्या गुरुगीता विशेषत. । त्वत्प्रसादाच्च श्रीतव्या तत्सर्वं ब्रूहि मे सुत ॥ १ ॥ श्रीसूत उवाच ॥ कैलासशिखरे रम्ये भक्तिसाधननायकम् । प्रणम्य पार्वती भक्त्या शंकरं पर्यपृच्छत ॥ २ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ ओं नमो देवदेवेश परात्पर जगद्गुरो । सदाशिव महादेव गुरुदीक्षा प्रदेहि मे ॥ ३ ॥ केन मार्गेण भोः स्वामिन्देही ब्रह्ममयो भवेत् । त्वं कृपा कुरु मे स्वामिन्नमामि चरणं तव ॥ ४ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ । तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः ॥ ५ ॥ Catal Oxon N 123

326.

92/11 10 Bll 10 bis 14 Linien. Geschrieben im J 1840

Gurugītā, eine ausführlichere Recension in 189 Versen Die liturgische Einleitung weicht von der vorhergehenden ab

327.

29/12 6 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1700

Gotrirātrivratakathā, Verehrung der Kāmadhenu, welche am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Śravana oder Kārttika durch ein dreinächtliches Fasten verbunden mit frommen Gaben geschieht Einverleibt ist eine Erzählung, wie eine Kuh des Vasistha von einem Wolf befreit wurde In 150 Versen, welche aus dem Skandapurāna entnommen sind Beginnt नारायणं नमस्कृत्य नरं च etc ॥ १ ॥ निवृत्ते भारते युद्धे कुरुसैन्ये चयं गते । राजा धर्मसुत. श्रीमान्भ्रातृभि सह मोदितः ॥ २ ॥ मागधैः सूयमानस्तु स्वसैन्यगणशोभित. । श्रीकृष्णेन समायुक्त. प्रययौ हस्तिनापुरम् ॥ ३ ॥

Im Verlauf heisst es द्रौपद्युवाच ॥ कस्मिन्मासे प्रकर्तव्यं यथा दानं तथा विधिः । तत्सर्वं कथयाशु त्वं यदि तुष्टो ऽसि माधव ॥ १७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ नभस्ये सिते पक्षे च त्रयोदशी च या तिथिः । कार्त्तिके वा प्रकर्तव्यं सौभाग्यधनवाञ्छया ॥ १८ ॥ सूर्योदये समुत्थाय दन्तधावनपूर्वकम् । लक्ष्मीनारायणस्याग्रे त्रिरात्रोपोषणं गृहे ॥ १९ ॥

328.

28/13 9 Bll 9 Linien Schrift von 1761

Gotrirātrivratakathā in 96 Versen Diese kürzere Recension findet sich in Hemādris Vratakhanda 2, 293

329.

22/13 60 Bll 12 bis 13 Linien Gute Schrift von 1677

Purusottamamāsamāhātmya, die Heiligkeit des dem Visnu geweihten Schaltmonats (Adhimasa) Aus dem Skandapurāṇa, in 30 Kapitel In einem Zwiegespräch zwischen Sūta und Saunaka Wie gewöhnlich wird die Wichtigkeit dieses Monats durch eine Reihe von Sagen dargethan Beginnt auf Fol 5a श्रीमल्लम्बोदरेशाननन्दनानन्दवर्धन । विघ्नवल्लीकुठारेश प्रपद्ये सिन्धुरानन*) ॥ १ ॥ मल्लादिरष्टिकर्तृभ्यो मायन्निव मदालस । प्रह्लाण्डे इव कुम्भाग्ये विभ्रन्व्याहृनाननः ॥ २ ॥ कंजोद्भवसुतां नौमि भारतीमिव भारतीम् । धातेराङ्गसमासीनां मेनां कर्णावतंसिनीम् ॥ ३ ॥ वन्दे सद्गुरुपादाब्जं यत्कृपालेशनन्दिताः । जायन्ते सज्जना सद्य प्रपद्यार्णवपारगा ॥ ४ ॥ कदाचित्पर्यटस्तीर्थे यात्रामुद्दिश्य धार्मिक । सूतः पौराणिको व्यासशिष्यो धर्मार्थकोविद् ॥ ५ ॥ नैकतीर्थोऽभिस्नात. समगान्नैमिषालयम् । तत्रापश्यद्द्विजगणैर्वेष्टितं प्रकृतामिभि ॥ ६ ॥

1) Naimisāramye Sūtasaunakasamvada 2) Adhimasavijñapti 3) Kalamahimavarnana 4) Sribhagavata varavitarana 5) Medhamunimidhana 6) Durvasāgamana 7) Durvasaso vakya 8) Varapradana. 9) Risisutavinasti 10) Risiputryakhyana 11) 12) Dridhadhanvopakhyana 13) Rajanitivarnana 14) Rajño mrigayagamana 15) Rajñah paritapo 16) Valmikisamāgama 17) Srīvisnustava 18) Suparnānutapa 19) Sāmudrikādhyaya 20) Dvijaputranidhana 21) Sudevapralapa 22) Sudevatmajasamjivana 23) Purusottameti kartavyatavarnana 24) Purusottame kritasva karmano mahimavarnana 25) Valmikisamvāda 26) Dridhadhanvopakhyāna 27) Kadaryavipra khyana 28) Kapidehamoksa 29) Citrakamukti 30) Niyametikartavyatanirūpana

Schliesst जयन्ति सर्वे भुवि भूमिदेवास्तत्रातिसभ्या. किल मेदपाटाः । तत्रचतुर्विंशतिगोत्रजातास्ततो ऽपि ये गौतमवंशभूता ॥ ५० ॥ सद्वृत्तवृत्तानतिभाग्यपूर्णानसख्यसद्भव्यगुणौघसिन्धून् । श्रीव्यासराजाह्वयवंशभानून्नवीमि नित्यं नु सहस्रकृत्वः ॥ ५१ ॥

Als Einleitung wird bis Fol 4a ein Auszug aus dem Pratapamartanda über das Wesen des Schaltmonats und die Gebrauche in demselben gegeben Beginnt श्रीमद्वरदशुण्डाग्रपुष्कर नौमि नित्यश. । यन्निर्धूतपयपुञ्जात्सृष्टि. सेशा प्रकाशते ॥ १ ॥ अभेददृष्ट्या किल कौशलेशपदारविन्दाश्रितभक्तिभाज । मुनीशसतोषकशुभवृत्तास्ताम्पूरजिह्वासगुरुन्नता स. ॥ २ ॥

*) Statt der Vokative sind vielleicht Accusative zu setzen

Fol 4a—5b findet sich ein kurzer Auszug aus dem Rudrayamala mit der Unterschrift Adhimasanirnaya. Beginnt दुर्वासा उवाच ॥ श्रूयतां मलमासस्य माहात्म्यं कथयामि वः । यस्य श्रवणमात्रेण मुच्यते पापकञ्चुकात् ॥ १ ॥ अधिमासमनुप्राप्य शुक्लपक्षे तथापरे । तीर्थे वा यदि वा गेहे व्रतं कार्यं नरोत्तमैः ॥ २ ॥ प्रतिपद्दिवसेऽष्टम्यां पञ्चम्यां वा प्रयत्नतः । एकादश्यां च भूतायां चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ ३ ॥ संध्यायां नियमं कुर्याद्दन्तधावनपूर्वकम् । प्रातरुत्थाय मेधावी स्नात्वावश्यकमाचरेत् ॥ ४ ॥

330.

22/14 39 Bll 12 bis 14 Linien Geschrieben von Dayāsaṅkara im J 1767

Malamasamahatmya oder *Adhikamasamahatmya* die Wichtigkeit des Schaltmonats der Visnu geheiligt ist. 26 Kapitel aus dem Skandapurana Beginnt नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ एकदा मुनयः सर्वे शौनकाद्या धृतव्रताः । व्यासशिष्यं महाप्राज्ञं प्रोचुः सूतमकल्मषम् ॥ २ ॥ मुनय ऊचुः ॥ त्वत्तः श्रुतानि सर्वाणि व्रतानि विविधानि च । मासानां दुरितघ्नानि स्वर्गमोक्षप्रदानि च ॥ ३ ॥ न श्रुतं मलमासस्य व्रतं सर्वाघनाशनम् । कार्याणि विहितानीह कामतो विहितानि च ॥ ४ ॥ को देवः पूजनीयोऽत्र किं दानं को विधिः सूत । तत्सर्वं ब्रूहि नः सूत कृष्णद्वैपायनेरितम् ॥ ५ ॥ सूत उवाच ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे कथां पापप्रणाशिनीम् । लक्ष्मीमाधवसंवादं श्रवणादघनाशनम् ॥ ६ ॥ पुरा वैकुण्ठनिलये देवदेवं जनार्दनम् । सेवितं वैनतेयाद्यैर्दिव्यसिंहासने स्थितम् ॥ ७ ॥ कृताञ्जलिपुटा भूत्वा पप्रच्छ कमलालया । लक्ष्मीरुवाच ॥ देव केन विधानेन व्रतेन तपसाथवा । प्राप्यते तव सान्निध्यं तन्मे ब्रूहि सुविस्तरात् ॥ ८ ॥ विष्णुरुवाच ॥ सन्ति व्रतान्यनेकानि मम प्रीतिकराणि च । मलमासव्रतं तेषु मत्प्रीतिकरणं परम् ॥ ९ ॥

331.

30/10½ 38 Bll 9 bis 12 Linien Geschrieben Sakavāmadhye von Visnudāsa im J 1731

Margasirsamahatmya die Heiligkeit des dem Visnu geweihten Monats Margasirsa 16 Kapitel aus dem Uttarakhanda des Skandapurana Beginnt देवकीनन्दनं कृष्णं जगदानन्दकारकम् । भक्तिमुक्तिप्रदं वन्दे माधवं भक्तवत्सलम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ श्वेतद्वीपे समासीनं देवदेवं रमापतिम् । चतुर्मुखो नमस्कृत्य पप्रच्छ पितरं सदा ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हृषीकेश जगन्नाथ पुण्यश्रवणकीर्तन ।

प्रष्टव्यं ब्रूहि मे देव सर्वज्ञ सकलेश्वर ॥ ३ ॥ को देवस्तस्य किं दानं कथं स्नानं विधिश्च कः । पुरुषैश्चात्र किं कार्यं भोक्तव्य किं रमापते ॥ ४ ॥ मासाना मार्गशीर्षो ऽहमित्युक्त भवता पुरा । तस्य मासस्य माहात्म्य ज्ञातुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ५ ॥*) वक्तव्य किं तथा पूजा ध्यान मन्त्रादिक च यत् । तत्र यत्क्रियते कर्म तत्सर्वं ब्रूहि मे ऽच्युत ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पृष्ट त्वया ब्रह्मन्सर्वलोकोपकारिणा । यस्मिन्कृते कृतं सर्वमिष्टापूर्तादिक भवेत् ॥ ७ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्य सर्वतीर्थेषु यत्फलम् । तत्फल समवाप्नोति मार्गशीर्षे कृते सुत ॥ ८ ॥ तुलापुरुषदानाद्यैर्यत्फल लभते नरः । तत्फल प्राप्यते पुत्र माहात्म्यश्रवणात्किल ॥ ९ ॥

Kapitel 2 ब्रह्मोवाच ॥ त्वयोक्त विधिसयुक्त कर्तव्य मार्गशीर्षकम् । को विधिस्तस्य देवेश सर्व मे ब्रूहि केशव ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ रात्र्यावन्ते समुत्थाय उपस्पृश्य यथाविधि । नमस्कृत्य गुरुं स्वस्य संस्मरेन्मा ततो ऽनघ ॥ २ ॥

Kapitel 3 ब्रह्मोवाच ॥ पुण्ड्रक त्रिविध कार्यं तद्ब्रूहि मम केशव । पुण्ड्राणा श्रवणे ऽतीव कौतुक मम जायते ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि पुण्ड्र च त्रिविध स्मृतम् । तुलसीमृत्स्नया सार्धं श्रीगोपीचन्दनेन च ॥ २ ॥ हरिचन्दनेन च तत. कार्यं तत्र विचक्षणैः । गोपीचन्दनमाहात्म्य निबोध गदतो मम ॥ ३ ॥

Kapitel 4 ब्रह्मोवाच ॥ तव चक्राङ्कितं कृत्वा ह्यात्मानमथ दीक्षितः । पश्चाच तुलसीमालाफल मे ब्रूहि केशव ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तुलसीकाष्ठजा माला कण्ठस्थां तु वहेत्तु य (वहते तु य. B) । अपि शौचो ऽप्यनाचारो मामेवैति न संशयः ॥ २ ॥

Kapitel 5 ब्रह्मोवाच ॥ पञ्चामृतस्य स्नपनाद्यत्फल भवते हरे । शङ्खोदकेन यत्किंचित्तन्मे ब्रूहि ह्यज्ञसाच्युत ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ *क्षीरस्नान प्रकुर्वन्ति ये नरा मम मूर्धनि । शताश्वमेधजं पुण्य बिन्दुना* बिन्दुना स्मृतम् ॥ २ ॥

Kapitel 6 श्रीब्रह्मोवाच ॥ घण्टानादस्य माहात्म्य चन्दनस्य तथाच्युत । यत्फल लभ्यते स्वामिन् तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वत. ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ स्नानार्चनक्रियाकाले घण्टानाद करोति यः । पुरतो मम देवेश तस्य पुण्य फल शृणु ॥ २ ॥

---

*) *In B steht besser Vers 5 vor 4 — Verbesserungen sind zuweilen aus B genommen*

Kapitel 7 ब्रह्मोवाच ॥ माहात्म्यं वद मे देव पुष्पजातिसमुद्भवम् । येन येन च पुष्पेण यत्फलं लभते नरः ॥ १ ॥

Kapitel 8 ब्रह्मोवाच ॥ श्रीमत्तुलसिमाहात्म्यं यथावद्वर्णय प्रभो । यस्याः संनिधिमात्रेण प्रीतिर्भवति ते ऽधिका ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मणिकाञ्चनपुष्पाणि तथा मुक्तामयानि च । तुलसीपत्रदानस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ २ ॥

Kapitel 9 ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यस्य विधिं देव ब्रूहि मे तत्त्वतः प्रभो । अन्न कतिविधं चेष्टं व्यञ्जनादीन्यशेषतः ॥ १ ॥

Kapitel 10 ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यानन्तरं तात किं कर्तव्यं नृभिः प्रभो । यत्कर्तव्यं सहोमासे तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अथ भुक्तवते दत्त्वा जलैः कर्पूरवासितैः । आचमनं च ताम्बूल चन्दनैः करमार्जनम् ॥ २ ॥

Kapitel 11· ब्रह्मोवाच ॥ एकादश्याश्च माहात्म्यमुत्पत्तिं च विधानकम् । सर्वं ब्रूहि मम स्वामिन्कृपया भूतभावन ॥ १ ॥ २ ॥ काम्पिल्ये नगरे राजा वीरबाहुरिति श्रुतः । सत्यवादी जितक्रोधो ब्रह्मण्यो ऽममतत्परः ॥ ३ ॥

Kapitel 12 श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि जागरस्य च सप्तगम् । येन विज्ञातमात्रेण सुप्रभो ऽह सदा कलौ ॥ १ ॥

Kapitel 13 श्रीभगवानुवाच ॥ ततः प्रभाते द्वादश्यां कार्यं मत्योत्सवं बुधैः । मार्गशीर्षशुक्लपक्षे यथाविध्युपचारतः ॥ १ ॥

Kapitel 14 ये त्वया वै कृताः पूर्वं प्रश्नाः प्रश्नविदां वर । तान्वर्णयिष्ये क्रमशो निशामय मुनिश्चितम् ॥ १ ॥ महोमासे च देवो वै कीर्तियुक्तो हि केशवः । तस्य पूजा प्रकर्तव्या यथा पूर्वं प्रभाषिता ॥ २ ॥ ब्राह्मणं केशवं कृत्वा तत्पत्नीं कीर्तिकीर्तिता । दंपती विधिवत्पूज्यौ वस्त्राभरणधेनुभिः ॥ ३ ॥

Kapitel 15 श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु ध्यानं चतुर्वक्त्र यस्मै ऽहं प्रीतिमावह । श्रुतेनैव च सौभाग्यं लभते मानवो भुवि ॥ १ ॥ In diesem Kapitel wird das Bhagavatapurâṇa verherrlicht

Kapitel 16 ब्रह्मोवाच ॥ कस्मिंस्तीर्थे हि देवेश मार्गशीर्षो ऽधिकः स्मृतः । किं धर्मं च भवित्तस्मिंस्तत्सर्वं वदस्व मे ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ माथुरे ऽतिसुविख्यातमस्ति क्षेत्रं परं मम । मुरल्या च प्राप्ता च जन्मभूमिः प्रिया मम ॥ २ ॥

Schluss: अतिदुर्लभा हि महाक्षेत्रं पावना शुभा । मा वि

सप्राप्यते पुत्र सहोमासे न सशय ॥ ७० ॥ मम प्रीतिकर मास सर्वदा मम वल्लभम् । सर्व सप्राप्यते पुत्र मत्प्रसादाच्चतुर्मुख ॥ ७२ ॥

332.

31/12½ 31 Bll 11 bis 1° Linien Geschrieben in Jayanagara von Bhima arman im J 1810

Margasirsamahatmya (B) Nach dem ersten vierzehnten Kapitel ist das nächste irrtümlich wieder mit 14 statt 15 bezeichnet und das darauffolgende mit 15 statt 16 Das sechzehnte Kapitel ist bedeutend abgekurzt, es enthält 18 Verse, während A deren 71 hat

333.

16/10 4 Bll 9 Linien Etwa 1780

Yamagita aus dem Skandapurana 31 Verse Yama der Gott der Unterwelt, erklart seinem Boten welche Menschen nach dem Tode belohnt oder bestraft werden Beginnt भृत्य गच्छस्व भूलोके वैष्णवान्य परित्यज । अवैष्णवान्गृहीत्वा तु आनय नरकालयम् ॥ १ ॥ भृत्य उवाच ॥ किंपुरुष वैष्णवाना च अभक्ताना कथचन । तत्त्वत श्रोतुमिच्छामि तन्मे ब्रूहि महाप्रभो ॥ २ ॥ यम उवाच ॥ पतिव्रता गृहे यस्य सत्यवादी सदा नर । अतिथीन्पूजयेद्यस्तु दृष्ट्वा चतुर्निमेलय ॥ ३ ॥ कपिला पालयेद्यस्तु गोमय गृहमार्जनम् । पुस्तक पूजयेद्यस्तु दृष्ट्वा° ॥ ४ ॥ अग्निहोत्रसदानिष्ठान्वेदघोषपरायणान् । त्रिकाल कृतसध्यांश्च दृष्ट्वा° ॥ ५ ॥

Der 12 und 13 Vers lautet धर्म उवाच ॥ पापिष्ठ पुरुष दूत शृणु मत्त प्रयत्नत । प्रत्यह ब्रह्महतारमानय नरकालयम् ॥ १२ ॥ अश्वत्थच्छेदकर्तारं धात्रीन्यग्रोधच्छेदकम् । लतावल्लीसुगन्धानामानय° ॥ १३ ॥

Schliesst शाकिनीभूतप्रेतेषु भय नास्ति कदाचन । पठता शृण्वता चैव यमगीतामहास्तवम् ॥ ३० ॥ यमदूतमहापीडा स्वप्ने चैव न दृश्यते । सत्य सत्य पुन सत्य सत्यमेव न सशय ॥ ३१ ॥ Die Abschrift ist eine der schlechtesten

334.

21/10 12 Bl 7 Linien Etwa 1 50

Sivakavaca, ein Gebet an Siva, welches dem Schlusse nach das zwölfte Kapitel des Brahmottarakhanda des Skandapurana bildet Sieh die folgende Nummer Beginnt श्री अस्य श्रीशिवकवचस्तोत्रमालामन्त्रस्य ऋषभयोगी ऋषि सदाशिवरुद्रो देवता अनुष्टुप्छन्द etc Der Auszug aus dem Purana in 43 Versen fängt an ऋषभ उवाच ।

Kapitel 7 ब्रह्मोवाच ॥ माहात्म्यं वद मे देव पुष्पजातिसमुद्भवम् । येन येन च पुष्पेण यत्फलं लभते नरः ॥ १ ॥

Kapitel 8 ब्रह्मोवाच ॥ श्रीमत्तुलसिमाहात्म्यं यथावद्वर्णय प्रभो । यस्याः सन्निधिमात्रेण प्रीतिर्भवति ते ऽधिका ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मणिकाञ्चनपुष्पाणि तथा मुक्तामयानि च । तुलसीपत्रदानस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ २ ॥

Kapitel 9 ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यस्य विधिं देव ब्रूहि मे तत्त्वतः प्रभो । अन्नं कतिविधं चेष्ट व्यञ्जनादीन्यशेषतः ॥ १ ॥

Kapitel 10 ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यानन्तरं तात किं कर्तव्यं नृभिः प्रभो । यत्कर्तव्यं सहोमासे तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वत ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अथ भुक्तवते दत्त्वा जलं. कर्पूरवासितैः । आचमनं च ताम्बूलं चन्दनैः करमार्जनम् ॥ २ ॥

Kapitel 11 ब्रह्मोवाच ॥ एकादश्याश्च माहात्म्यमुत्पत्तिं च विधानकम् । सर्वं ब्रूहि मम स्वामिन्कृपया भूतभावन ॥ १ ॥ २ ॥ काम्पिल्ये नगरे राजा वीरवाहुरिति श्रुतः । सत्यवादी जितक्रोधो ब्रह्मज्ञो ऽममतत्परः ॥ ३ ॥

Kapitel 12 श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि जागरस्य च लक्षणम् । येन विज्ञातमात्रेण सुलभो ऽहं सदा कलौ ॥ १ ॥

Kapitel 13 श्रीभगवानुवाच ॥ ततः प्रभाते द्वादश्यां कार्यं मत्स्योत्सवं बुधैः । मार्गशीर्षशुक्लपक्षे यथाविध्युपचारतः ॥ १ ॥

Kapitel 14 ये त्वया वै कृताः पूर्वं प्रश्नाः प्रश्नविदां वर । तान्वर्णयिष्ये क्रमशो निशामय सुनिश्चितम् ॥ १ ॥ सहोमासे च देवो वै कीर्तियुक्तो हि केशवः । तस्य पूजा प्रकर्तव्या यथा पूर्वं प्रभाषिता ॥ २ ॥ ब्राह्मणं केशवं कृत्वा तत्पत्नीं कीर्तिकीर्तिता । दंपती विधिवत्पूज्यौ वस्त्राभरणधेनुभिः ॥ ३ ॥

Kapitel 15 श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु ध्यानं चतुर्वक्त्र वक्ष्ये ऽहं प्रीतिमाधव । श्रुतेनैव च सौभाग्यं लभते मानवो भुवि ॥ १ ॥ In diesem Kapitel wird das Bhāgavatapurāṇa verherrlicht

Kapitel 16 ब्रह्मोवाच ॥ कस्मिंस्तीर्थे हि देवेश मार्गशीर्षो ऽधिक स्मृतः । किं फलं च भवेत्तस्मिंस्तत्सर्वं वदस्व मे ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ माथुरे ऽतिसुविख्यातमस्ति क्षेत्रं परं मम । सुरम्या च प्रशस्ता च जन्मभूमिः प्रिया मम ॥ २ ॥

Schliesst अतिदुर्लभा हि मद्भक्तिर्मम वशकरा शुभा । सा वै

संप्राप्यते पुत्र सहोमासे न संशयः ॥ ७० ॥ मम प्रीतिकरं मासं सर्वदा मम वल्लभम् । सर्वं संप्राप्यते पुत्र मत्प्रसादाच्चतुर्मुख ॥ ७२ ॥

332.

31/12½. 31 Bll., 11 bis 12 Linien. Geschrieben in Jayanagara von Bhīmaśarman im J 1810

Mārgaśirsamāhātmya (B) Nach dem ersten vierzehnten Kapitel ist das nächste irrtümlich wieder mit 14 statt 15 bezeichnet, und das darauffolgende mit 15 statt 16 Das sechzehnte Kapitel ist bedeutend abgekürzt, es enthält 18 Verse, während A deren 71 hat

333.

16/10 4 Bll., 9 Linien Etwa 1780

Yamagita aus dem Skandapurāna 31 Verse Yama, der Gott der Unterwelt, erklärt seinem Boten, welche Menschen nach dem Tode belohnt oder bestraft werden Beginnt भृत्य गच्छस्व भूलोके वैष्णवाश्च परित्यज । अवैष्णवान्गृहीत्वा तु आनय नरकालयम् ॥ १ ॥ भृत्य उवाच ॥ किंपुरुष वैष्णवानां च अभक्ताना कथचन । तत्त्वतः श्रोतुमिच्छामि तन्मे ब्रूहि महाप्रभो ॥ २ ॥ यम उवाच ॥ पतिव्रता गृहे यस्य सत्यवादी सदा नरः । अतिथीन्पूजयेद्यस्तु दृष्ट्वा चक्षुर्निमीलय ॥ ३ ॥ कपिलां पालयेद्विप्रं गोमय गृहमार्जनम् । पुस्तक पूजयेद्यस्तु दृष्ट्वा° ॥ ४ ॥ अग्निहोत्रसदानिष्ठान्वेदघोषपरायणान् । त्रिकाल छतसध्याश्च दृष्ट्वा° ॥ ५ ॥

Der 12 und 13 Vers lautet धर्म उवाच ॥ पापिष्ठ पुरुषं दूत शृणु मत्तः प्रयत्नतः । प्रत्यह ब्रह्महतारमानय नरकालयम् ॥ १२ ॥ अश्वत्थच्छेदकर्तार धात्रीन्यग्रोधच्छेदकम् । लतावल्लीसुगन्धानामानय° ॥ १३ ॥

Schliesst शाकिनीभूतप्रेतेषु भयं नास्ति कदाचन । पठता शृण्वतां चैव यमगीतामहास्तवम् ॥ ३० ॥ यमदूतमहापीडा स्वप्ने चैव न दृश्यते । सत्यं सत्य पुन. सत्यं सत्यमेव न संशयः ॥ ३१ ॥ Die Abschrift ist eine der schlechtesten

334.

21/10 12 Bl., 7 Linien Etwa 1750

Śivakavaca, ein Gebet an Śiva, welches dem Schlusse nach das zwölfte Kapitel des Brahmottarakhanda des Skandapurana bildet. Sieh die folgende Nummer Beginnt ओं अस्य श्रीशिवकवचस्तोत्रमालामन्त्रस्य ऋषभयोगी ऋषिः सदाशिवरुद्रो देवता अनुष्टुप्छन्द. etc Der Auszug aus dem Purāna in 43 Versen fängt an ऋषभ उवाच ।

नमस्कृत्य महादेवं सर्वव्यापिनमीश्वरम् । वक्ष्ये शिवमयं वर्म सर्वरक्षाकरं नृणाम् ॥ १ ॥ शुचौ देशे समासीनो यथावत्कल्पितासनः । जितेन्द्रियो जितप्राणश्चिन्तयेच्छिवमव्ययम् ॥ २ ॥ हृत्पुण्डरीकान्तरसंनिविष्टं स्वतेजसा व्याप्तनभोवकाशम् । अतीन्द्रियं सूक्ष्ममनन्तमाद्यं ध्यायेत्परानन्दमयं महेशम् ॥ ३ ॥

335

31/17 60 Bll 15 b s 16 L n en Schr ft von Anf des 17 Jah h

Swamahatmya aus dem Brahmottarakhanda des Skandapurana 22 kapitel Beginnt ज्योतिर्मात्रस्वरूपाय ब्रह्मणे परमात्मने । शिवाय वि --- ॥ १ ॥ ऋषय ऊचु । आख्यातं भवता सूत विष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् । समस्ताघहरं पुण्यं समासेन श्रुतं च नः ॥ २ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामो माहात्म्यं त्रिपुरद्विषः । तद्भक्तानां च माहात्म्यमशेषाघहरं परम् ॥ ३ ॥ तन्मन्त्राणां तद्व्रतानां तत्पूजायाश्च सत्तम । तत्कथायाश्च तद्भक्तेः प्रभावमनुवर्णय ॥ ४ ॥

1) Pa cak arimahiman 2) Gokarnamahimavarnana 3) 4) Śivaca turdaśimahatmya 5) Sivapujavarnana 6) 7) Pradoṣapujavarnana 8) Somavaravratamahatmyakathana 9) Simantinyah prabhava kathana 10) Śivayogiprabhavavarnana 11) Rajaputropadeśa 12) Sivakavacopadeśa 13) Bhadrayuvarnana 14) Bhadrayu mahatmyavarnana 15—17) Bhasmamahatmyakathana 18) Vrata carana 19) Saradakhyana 20) Rudrakṣamahatmya 21) Hara dhyayamahimanuvarnana 22) Puranaśravananuvarnana

336

28/13 9 Bll 11 b s 13 L n en Schr ft von 1811

Sivaratrivrata eine Nachtfeier zu Ehren Sivas welche am vierzehnten der dunkeln Hälfte in der Mitte der Monate Magha und Phalguna gehalten wird 212 Verse aus dem Skandapurana Beginnt कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । पञ्चवक्त्रं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ १ ॥ कपालखट्वाङ्गधरं खड्गखेटकधारिणम् । पिनाकधारिणं भीमं वरदं चाभयप्रदम् ॥ २ ॥ भस्माङ्गव्यालशोभाढ्यं शशाङ्ककृतशेखरम् । नीलजीमूतसंकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ ३ ॥ क्रीडते भगवान्देवो गणैश्च परिवारितः । विसृज्य देवताः सर्वा एकाकी चोमया सह ॥ ४ ॥ तं दृष्ट्वा देवदेवेशं प्रहृष्टोत्फुल्ललोचना । एकाकिनं सुरवरं पप्रच्छ सादरं ततः ॥ ५ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन यद्गोप्यं व्रतमुत्तमम् । यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ६ ॥ व्रतानामुत्तमं देव भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् । तदहं श्रोतुमिच्छामि कथयस्व प्रसादतः ॥ ७ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि

परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम् । यन्न कस्मै मयाख्यातं रहस्यं मुक्तिदायकम् ॥ ८ ॥ Die Heiligkeit der Feier wird wie üblich durch eine lange Erzählung bewiesen

Auf Fol 9 folgen noch 4 Bll, in denen die ersten 80 Verse mit demselben Wortlaut wiederholt werden

337.

22/10 6 Bll, 12 Linien Etwa 1810

Śivarātrikatha. Dieselbe Sage, bedeutend gekurzt (98 Verse), und, wie es scheint, aus der vorhergehenden Darstellung ausgezogen

338.

22/11 24 Bll, 7 bis 10 Linien Schrift von 1809

Śivarātrikathā Ohne Angabe der Herkunft 242 Verse Beginnt सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । गौरी प्रोवाच भर्तारं विनयोत्फुल्ललोचना ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन यद्गोप्यं व्रतमुत्तमम् । श्रुतास्त्वयोक्ता देवेश व्रताना निर्णयाः शुभाः ॥ २ ॥ Enthalt dieselbe Erzahlung von dem zum Śiva cultus bekehrten Waidmann

339.

21/10 6 Bll, 13 Linien Geschrieben etwa 1800 von Nityananda Sohn des Ravidatta

Syamantakakhyana aus dem Skandapurāna (Sanatkumaranandikesvarasamvāda) In dieser Erzählung wird von einer Feier des Ganeśa gehandelt, welche am vierten Tage der lichten Halfte des Monats Bhādrapada zu halten ist Beginnt नन्दिकेश्वर उवाच ॥ शृणुष्वैकाग्रचित्तः सन्व्रतं गाणेश्वरं शुभम् । चतुर्थ्यां शुक्लपक्षे तु सदा कार्यं प्रयत्नतः ॥ सनत्कुमार योगीन्द्र यदिच्छेत्कुशलमात्मनः । नारी वा पुरुषो वापि यः कुर्याद्व्रतमुत्तमम् ॥ मोचयत्याशु विप्रेन्द्र सकटाद्वृतिनं नरम् । अपवादहरं चैव सर्वविघ्नप्रणाशनम् ॥ कान्तारे विषमे वापि गृहे राजकुले तथा । सर्वसिद्धिकरं चैव व्रतानामुत्तमोत्तमम् ॥ गजाननप्रियं चाथ त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् । अतो न विद्यते ब्रह्मन्सर्वसंकटनाशनम् ॥

Schliesst श्रावणस्यसिते पक्षे चतुर्थ्यामेकभुग्व्रती । व्रतं कुर्यान्नरोऽग्रस्य यावन्मासचतुष्टयम् ॥

340.

27/15 7 Bll, 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1817 von Dayāsankara, einem Sohn des Bhatavatanka Gangādhara

Foll 1—2 *Haritālikāvratapūjana*, uber einen Fasttag, der am dritten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada namentlich

von Frauen beobachtet wird Beginnt अथ भाद्रपदशुक्लतृतीयाया हरितालिकाव्रतम् । तच्च परविद्धाया कार्यम् । मुहूर्तमात्रसत्त्वे ऽपि दिने गौरीव्रतम् । परेति माधवोक्ति । तत्र व्रतविधि । मासपचादि उल्लिख्य । मम समस्तपापचयपूर्वकसप्तजन्मराज्यसौभाग्यादिविवृद्धये उमामहेश्वरसायुज्यतासिद्ध्यर्थं हरितालिकाव्रतमहं करिष्ये । तचादौ गौरीयुक्तमहेश्वरपूजनमहं करिष्ये ॥

Foll 3—7 Ein Kapitel von 130 Versen aus dem Skanda purana enthaltend eine Legende uber diese Feier Parvati, von ihrem Vater dem Visnu versprochen begiebt sich, um Siva zum Gatten zu bekommen in den Wald und hält dort das Haritalikavrata Dieses wird im Verlauf genauer beschrieben, und die Strafen werden geschildert welche die Frauen treffen, die an diesem dritten Tage Speise zu sich nehmen Beginnt कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृच्छति शंकरम् । गुह्याद्गुह्यतरं ब्रूहि व्रतं किंचित्सुरेश्वर ॥ १ ॥ सर्वज्ञ सर्वधर्मज्ञ अल्पायासेन यत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि जगन्नाथ तथ्यं ब्रूहि ममाग्रत ॥ २ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । आदिमध्यान्तरहितो भर्ता त्वं नो जगद्गुरु ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि व्रतं पूर्वं त्वया कृतम् । गुह्यं च मम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये ॥ ४ ॥ - - भाद्रे मासि सिते पक्षे तृतीया हस्तसोमयुक् । तत्रानुष्ठानमात्रेण सर्वपापै प्रमुच्यते ॥ ८ ॥ Vgl das Haritalikavrata aus dem Bhavisyottara

Fol 1a *Trikaśanti* Suhne, wenn unter Drillingen sich eine Tochter oder ein Sohn befindet 8 Verse Beginnt सुतत्रये सुता चेत्स्यात्तत्त्रये वा सुतो यदि । मातापित्रो कुलस्यापि तदनिष्टं महद्भवेत् ॥ १ ॥

Am Schluss findet sich die Angabe शान्त्यादि प्रयोगपारिजाते मत्कृते शान्तिरत्ने च ज्ञेय ॥ Demnach ruhren diese Verse von Kamalakara her

341.

??/11 11 Bll 7 Linien Etwa 1790

Ramastavaraja aus der Sanatkumarasamhita. 100 Verse Beginnt श्री अस्य श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रमन्त्रस्य सनत्कुमार ऋषिरनुष्टुप्छन्द । etc सूत उवाच ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं व्यासं सत्यवतीसुतम् । धर्मपुत्र प्रहृष्टात्मा प्रत्युवाच मुनीश्वरम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्योगिनां श्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद । किं तत्त्वं किं परं जाप्यं किं ध्यानं मुक्तिसाधनम् ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं ब्रूहि

मे मुनिसत्तम । श्रीवेदव्यास उवाच ॥ धर्मराज महाभाग शृणु वक्ष्यामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥ यत्परं यद्गुणातीतं यज्ज्योतिरमलं शिवम् । तदेव परमं तत्त्वं कैवल्यपदकारणम् ॥ ४ ॥ श्रीरामेति परं जाप्यं तारकब्रह्मसंज्ञकम् । ब्रह्महत्यादिपापघ्नमिति वेदविदो विदुः ॥ ५ ॥ Schliesst: रामरत्नमहं वन्दे चित्रकूटपतिं हरिम् । कौशल्याशुक्तिसंभूतं जानकीकण्ठभूषणम् ॥ १०० ॥ इति सनत्कुमारसंहितायां नारदोक्तं श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ Florentine Sanskrit Mss. Num. 56.

342.

22/10. 8 Bll., 10 Linien Etwa 1770.

Rāmastavarāja, nach der Unterschrift aus der Hiraṇyagarbhasaṃhitā, im übrigen von der vorhergehenden Nummer wenig abweichend.

343.

23/11. 8 Bll., 8 Linien. Geschrieben von Miśra Nānigarāma im J. 1767.

Janmāṣṭamīvrata, das Geburtsfest des Kṛṣṇa. Aus dem Viṣṇudharma. Beginnt: जयन्त्याश्चैव माहात्म्यं कथयस्व पितामह । etc. bis 5. incl. wie in dem Auszug aus dem Brahmapurāṇa Der Schluss ist verschieden: यानि कानि च तीर्थानि व्रतानि नियमानि च । जयन्तीवासरस्यास्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ सर्ववेदेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलम् । तत्फलं समवाप्नोति विष्णुलोकं स गच्छति ॥

344.

28/12. 7 Bll., 12 bis 17 Linien. Etwa 1760.

Dreizehn Kapitel aus dem *Viṣṇudharmottara*. Vielleicht gehören diese zur Haṅsagītā. 1) Nānāsnānavidhi. Beginnt: अथ विष्णुधर्मोत्तरात् नानास्नानविधिः ॥ पुष्करः ॥ स्नानान्यन्यानि ते वच्मि निबोध गदतो मम । रक्षोघ्नानि यशस्यानि मङ्गल्यानि विशेषतः ॥ १ ॥ स्नानं घृतेन कथितमायुषो वर्धनं परम् । राम गोशकृत्स्नानं परलक्ष्मीविवर्धनम् ॥ 2) Suvarṇadānavidhi: हंस उवाच ॥ सुवर्णमुत्तमं रत्नं धनानामपि चोत्तमम् । लोहानामुत्तमं चैव सर्वेषामपि चोत्तमम् ॥ 3) Sarvavastudānādhyāya: हंस उवाच ॥ नरस्त्वासनदानेन स्थानं सर्वत्र विन्दति । शय्यादानेन चाप्नोति भार्यां ब्राह्मणसत्तमाः ॥ 4) Dānādhyāya: हंस उवाच ॥ नृवाह्यं पुरुषो यस्तु द्विजे सम्यक् प्रयच्छति । अश्वमेधफलं तस्य कथितं द्विजसत्तमाः (द्विजाः MS.) ॥ 5) Vastradānādhyāya: हंस उवाच ॥ दानानामुत्तमं लोके वस्त्रदानं प्रकीर्तितम् । वासो हि सर्वदैवत्यं सर्वप्रायोत्यमश्नुते ॥

von Frauen beobachtet wird Beginnt: अथ भाद्रपदशुक्लतृतीयायां हरितालिकाव्रतम् । तच्च परविद्धायां कार्यम् । मुहूर्तमात्रसत्त्वे ऽपि दिने गौरीव्रतम् । परेति माधवोक्तिः । तत्र व्रतविधिः । मासप-चादि उल्लिख्य । मम समस्तपापक्षयपूर्वकसप्तजन्मराज्यसौभाग्यादिवि-वृद्धये उमामहेश्वरसायुज्यतासिद्ध्यर्थं हरितालिकाव्रतमहं करिष्ये । त-चादौ गौरीयुक्तमहेश्वरपूजनमहं करिष्ये ॥

Foll 3—7 Ein Kapitel von 130 Versen aus dem Skandapurana enthaltend eine Legende über diese Feier Parvati, von ihrem Vater dem Visnu versprochen, begiebt sich, um Siva zum Gatten zu bekommen, in den Wald und hält dort das Haritalikāvrata Dieses wird im Verlauf genauer beschrieben, und die Strafen werden geschildert, welche die Frauen treffen, die an diesem dritten Tage Speise zu sich nehmen Beginnt कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृच्छति शंकरम् । गुह्याद्गुह्यतरं ब्रूहि व्रतं किंचित्सुरेश्वर ॥ १ ॥ सर्वज्ञ सर्वधर्मज्ञ अल्पायासेन यत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि जगन्नाथ तथ्यं ब्रूहि ममाग्रतः ॥ २ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । आदिमध्यान्तरहितो भर्ता त्वं मे जगद्गुरुः ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि व्रतं पूर्वं त्वया कृतम् । गुह्यं च मम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये ॥ ४ ॥ " " भाद्रे मासि सिते पक्षे तृतीया हस्तसोमयुक् । तदनुष्ठानमात्रेण सर्व-पापैः प्रमुच्यते ॥ ८ ॥ Vgl das Haritālikāvrata aus dem Bhavisyottara

Fol 1a *Trikaśanti*, Suhne, wenn unter Drillingen sich eine Tochter oder ein Sohn befindet 8 Verse Beginnt सुतत्रये सुता चेत्स्यात्तत्त्रये वा सुतो यदि । मातापित्रोः कुलस्यापि तदनिष्टं महद्भवेत् ॥ १ ॥

Am Schluss findet sich die Angabe शान्त्यादि प्रयोगपारि-जाते मत्कृते शान्तिरत्ने च ज्ञेयं ॥ Demnach rühren diese Verse von Kamalakara her

341.

22/11 11 Bll 7 Linien Etwa 1790

Rāmastavarāja aus der Sanatkumārasaṃhitā 100 Verse Beginnt श्री अस्य श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रमन्त्रस्य सनत्कुमार ऋषि-रनुष्टुप्छन्दः । etc सूत उवाच ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं व्यासं सत्यव-तीसुतम् । धर्मपुत्रः प्रहृष्टात्मा प्रत्युवाच मुनीश्वरम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्योगिनां श्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद । किं तत्त्वं किं परं जाप्यं किं ध्यानं मुक्तिसाधनम् ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं ब्रूहि

मे मुनिसत्तम । श्रीवेदव्यास उवाच ॥ धर्मराज महाभाग शृणु वक्ष्यामि तत्त्वत ॥ ३ ॥ यत्पर यद्गुणातीत यज्ज्योतिरमल शिवम् । तदेव परम तत्त्व कैवल्यपदकारणम् ॥ ४ ॥ श्रीरामेति पर जाप्य तारकब्रह्मसज्ञकम् । ब्रह्महत्यादिपापघ्नमिति वेदविदो विदु ॥ ५ ॥

Schliesst रामरत्नमह वन्दे चित्रकूटपति हरिम् । कौशल्याशुक्तिसभूत जानकीकण्ठभूषणम् ॥ १०० ॥ इति सनत्कुमारसहिताया नारदोक्त श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्र सपूर्णम् ॥ Florentine Sanskrit Mss Num 76

342.

2?/10 8 Bll 10 Linien Etwa 17?0

Ramastavaraja, nach der Unterschrift aus der Hiranyagarbhasamhita, im übrigen von der vorhergehenden Nummer wenig abweichend

343.

?3/11 8 Bll 8 Linien Geschrieben von M ra Nāngarāma im J 1767

Janmastamivrata das Geburtsfest des Krisna Aus dem Visnudharma Beginnt जयन्त्यार्थेव माहात्म्यं कथयस्व पितामह । etc bis 5 incl wie in dem Auszug aus dem Brahmapurana Der Schluss ist verschieden यानि कानि च तीर्थानि व्रतानि नियमानि च । जयन्तीवासरस्यास्य कला नार्हन्ति षोडशीम् ॥ सर्ववेदेषु यत्पुण्य सर्वतीर्थेषु यत्फलम् । तत्फल समवाप्नोति विष्णुलोक स गच्छति ॥

344.

?8/1? 7 Bll 12 bis 1? Linien Etwa 1?60

Dreizehn Kapitel aus dem *Visnudharmottara* Vielleicht gehoren diese zur Hamsagita. 1) Nanasnanavidhi Beginnt अथ विष्णुधर्मोत्तरात् नानास्नानविधि ॥ पुष्कर ॥ स्नानान्यन्यानि ते वच्मि निबोध गदतो मम । रघोघ्नानि यशस्यानि मङ्गल्यानि विशेषत ॥ १ ॥ स्नान घृतेन कथितमायुषो वर्धनं परम् । राम गोशकृत्स्नानं परलक्ष्मीविवर्धनम् ॥ 2) Suvarnadanavidhi हस उवाच ॥ सुवर्णमुत्तम रत्न धनानामपि चोत्तमम् । लोहानामुत्तमं चैव सर्वेषामपि चोत्तमम् ॥ 3) Sarvavastudanadhyaya हंस उवाच ॥ गरस्त्वासनदानेन स्थानं सर्वत्र विन्दति । शय्यादानेन चाप्नोति भार्या ब्राह्मणसत्तमा ॥ 4) Danadhyaya हंस उवाच ॥ नृवाह्य पुरुषो यस्तु द्विजे सम्यक प्रयच्छति । अश्वमेधफल तस्य कथितं द्विजसत्तमा (द्विजा MS) ॥ 5) Vastradanadhyaya हस उवाच ॥ दानानामुत्तमं लोके वस्त्रदान प्रकीर्तितम् । वासो हि सर्वदैवत्य सर्वप्रायोत्यमग्रुते ॥

6) Dhānyadidanādhyāya धान्यानामुत्तमं दानं कथितं द्विजपुङ्गवाः । धान्येभ्यो ऽपि परं धान्य रक्तशाली प्रकीर्तितम् ॥ 7) Annadānādhyāya हंस उवाच ॥ सर्वेषामेव दानानामन्नदानं विशिष्यते । अन्नदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ 8) Pātrādhyāya ऋषय ऊचु. ॥ कस्य दानस्य कः पात्रं तद्वदस्व महामते । कस्मिन्देशे तथा काले किंचिद्दत्तं महत्फलम् ॥ हंस उवाच ॥ न दानं यशसे दद्यान्न भयान्नोपकारिणे । न नृत्यगीतशीलेभ्यो नास्तिकेभ्यश्च धार्मिकः ॥ 9) Kalayoge viśeṣadānādhyāyaḥ ऋषय ऊचुः ॥ दानं बहुफलं काले यस्मिन्यत्परिकीर्तितम् । तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुच्यसे ॥ हस उवाच ॥ संवत्सरे तु दातॄणां तिलस्य च महत्फलम् । परपूर्वे तथा दानं यवानां द्विजसत्तमाः ॥ 10) Nakṣatrasattrādhyāya ऋषय ऊचु ॥ व्रत नक्षत्रसत्राख्य सदान कथयस्व नः । सर्वधर्मभृता श्रेष्ठ प्रत्यक्षामलदर्शन ॥ हंस उवाच ॥ कृत्तिकासु महाभागः पायसेन च सर्पिषा । संतर्प्य ब्राह्मणान्साधूँल्लोकान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥ 11) Danānām kalayogataḥ phalam ऋषय ऊचुः ॥ भूय एव [त्वमा]चक्ष्व दानाना कालयोगत. । फल द्विजवरास्माक प्रत्यक्षामलदर्शन ॥ 12) Pativratastrīdharma ऋषय ऊचु' ॥ कथयस्व यथाप्राज्ञ (?) स्त्रीणा धर्मतः परम् । तद्वय श्रोतुमिच्छामस्त्व हि सर्वविदुच्यसे ॥ हस उवाच ॥ स्त्रीधर्म (zwei Silben abgerissen) एवाय विवाहे बन्धुभिः कृतः । सहधर्मचरी भर्तुर्भवेद्विसमीपत. ॥ 13) Lokapräptinamadhyāya ऋषय ऊचु. ॥ काले कान् (nämlich lokān) कर्मणा केन प्राप्नुवन्ति नरोत्तमा. । तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्व हि सर्वविदुच्यसे ॥ हस उवाच ॥ यो वै (HS जेवा) ससार पितर मातर गुरुमेव च । नित्य सपूजयेद्भक्त्या याम्ये लोके महीयते ॥

345.

16/12 5 Bll 13 bis 14 Linien Schrift von 1828

Aparājitastotra, eine Anrufung der Aparajitā, aus dem dritten Kanda des Visnudharmottara Der Name Aparajita bezeichnet die Energie des Visnu Das erhellt aus ihren Attributen Devi Vaisnavi, Kesavadayita, als auch insbesondere daraus, dass Visnu selbst auf Fol 2 b angerufen wird (Mahavaraha, Acyuta, Mahāpurusa, Vaikuntha, Narayana, Padmanabha, Govinda etc) Die Schrift dient als Beschwörung zur Vernichtung von Feinden (ओं हन हन दह दह पच पच मथ मथ विध्वंसय विध्वंसय विद्रावय विद्रावय चूर्णय चूर्णय शङ्खेन चक्रेण वज्रेण शूलेन गदया मुसलेन हलेन दण्डेन)

und zur Beseitigung von Krankheiten Beginnt श्रीविहारीजी ॥ श्रीं अस्यापराजितास्तोत्रमन्त्रस्य व्यास ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । श्रीअपराजिता देवता । श्रा ह्रूँ बीजम् । श्री श्रीः शक्तिः । श्रीं क्लीं कीलकम् । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग ॥ अथ ध्यानम् । नीलोत्पलदलश्यामां भुजगाभरणोज्ज्वलाम् । बालेन्दुमौलिनी देवी वैष्णवीमपराजिताम् । शङ्खचक्रधरां देवी वरदाभयशालिनीम् ॥ १ ॥ पीनोत्तुङ्गस्तनश्यामा वरपद्मासनासिनीम् । एवं ध्यात्वा पठेत्स्तोत्र सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ २ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ शृणुध्व मुनयः सर्वे सर्वकामार्थसिद्धिदाम् । असिद्धिसाधिनी देवी वैष्णवीमपराजिताम् ॥

Schliesst इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयकाण्डे त्रैलोक्यमोहनवैष्णवमदमोहिनीअपराजितास्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

346.

19/10 8 Bll 13 bis 15 Linien Geschrieben im J 1584 von Gokulaka

Ekādaśimāhātmya, die Heiligkeit des elften Tages in den beiden Hälften der zwölf Monate, aus dem Visnudharmottara Beginnt अथाष्टमहावासर एकादशीमहिमा लिख्यते । श्रीविष्णुधर्मोत्तरे । श्रीकृष्ण उवाच ॥ एकादश्याश्च विष्णोश्च नाममात्रमपि स्मरेत् । स चालयति पापानि बहूनि खलु फाल्गुन ॥ १ ॥ विष्णुरेकादशी गीता च तुलसी विप्रधेनव । अपारे दुःखसंसारे षट्पदी मुक्तिदायिनी ॥ २ ॥ Der eigentliche Text von 124 Ślokas beginnt auf Fol 3b श्रीकृष्ण उवाच ॥ मार्गमासे जयन्ती या तिथिरेकादशी स्मृता । देवकेशवसंज्ञो ऽहं विशालाक्षी प्रिया स्मृता ॥ १ ॥ मालतीकुसुमै पूजा नारङ्गार्घ प्रियो मम । नैवेद्यं मोदकैः कृत्वा सप्तधान्य ददस्व मे ॥ २ ॥

347.

15/10 13 Bll 10 bis 13 Linien Etwa 1830

Ekadaśimāhātmya aus derselben Quelle Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु तिथिरेव प्रियो ऽर्जुन । नामानि पार्थ पुष्पाणि फलानि च शृणुष्व मे ॥ १ ॥ मार्गशीर्षे जयन्ती सा तिथिरेकादशी स्मृता । etc 130 Verse

348.

25/12 11 Bll 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Rajābhiseka, Sprüche bei der Königssalbung Aus dem Visnudharmottara Nicht ganz vollständig Beginnt विष्णुधर्मोत्तरे । श्रीराम उवाच ॥ मन्त्रेण येन दैवज्ञः कुर्यात् [illegible] ष्येचनम् । तमहं

श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो वरुणनन्दन ॥ पुष्कर उवाच ॥ शृणुष्वावहितो मन्त्र राम कल्मषनाशनम् । येनाभिषिक्तो नृपतिश्चिर यशसि तिष्ठति ॥ राज्ञो ऽभिषेकमन्त्रान्ते दैवविल्कूलवारिणा । कुम्भाद्म्बुघण कुर्यान्मन्त्रान्ते कलश न्यसेत् ॥ सुरास्त्वामभिषिञ्चन्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । वासुदेवो जगन्नाथस्तथा सकर्षणो विभुः ॥ Alle göttlichen Wesen, Risis, Könige, belebte und unbelebte Wesen werden angerufen den König zu salben Schliesst तत शुद्धोदकेन स्नातो राजा वस्त्रालकारोष्णीषादि धृत्वा दर्पणे शुद्धे विलीनाज्ये च मुख दृष्ट्वा तत्पात्रसहित ब्राह्मणा —

349.

25/12 10 Bll 12 bis 15 Linien Etwa 1780

Sāntyadhyāya aus dem Visnudharmottara, Besänftigung übler Ereignisse durch Gebete und Gaben Zunächst werden einundzwanzig genannt Amritā, Abhayā, Saumyā, Vaisnavī, Raudrī, Brahmī, Aindrī, Vāyavī, Varunī, Kauverī, Bhārgavī, Prajāpatya, Tvāstrī, Kaumārī, Āgneyī, Matañginī, Gāndharvī, Nairritī, Āñgirasī, Yamyā, Parthivī Hierauf folgt die Beschwichtigung ausserordentlicher Naturereignisse, wie Mrigapaksivaikritya, Prasavavaikritya, Vastivaikritya — Unvollständig Beginnt राम उवाच ॥ शान्तीना मे समाचक्ष्व स्वस्तपाणि महाभुज । पितामहसमो लोके सर्वज्ञो ऽसि मतो मम ॥ १ ॥ पुष्कर उवाच ॥ अमृता सर्वदैवत्या अभया ब्रह्मदैवता । सौम्या च सोमदैवत्या कथिता भृगुनन्दन ॥ २ ॥ अन्यासा देवताज्ञान नाम्नैव कथित यथा । अथ वर्णास्तु शान्तीना निबोध गदतो मम ॥ ३ ॥ अमृता चित्रवर्णा स्यादभया तु शशिप्रभा । सौम्या शुक्लैव विज्ञेया नीला भवति वैष्णवी ॥ ४ ॥ बालार्कसदृशी रौद्री ब्राह्मी शङ्खसमप्रभा । रक्तवर्णा तथा चैन्द्री वायव्या हरिता भवेत् ॥ ५ ॥ etc

Fol 1a सर्वोत्पातप्रशमने अमृता चाभया स्मृता । सौम्या चैव महाशान्ति सर्वकामफलप्रदा ॥ १५ ॥ विशेषेण तु भौमेषु शान्तिः कार्यामृता भवेत् । अमृता चान्तरिक्षे तु सौम्या दिव्येषु भार्गव ॥ १६ ॥ विजिगीषुः परानेव त्वभियुक्तस्तथा परैः । भये महति संप्राप्ते त्वभया शान्तिरिष्यते ॥ १७ ॥ सौम्या प्रशस्यते शान्तिर्यज्ञकामस्य चैव वै । भूमिकम्पे समुत्पन्ने प्राप्ते चान्नक्षये तथा ॥ १८ ॥ अतिवृष्ट्यादिसभूते शलभाखुभयेषु च । चौरेषु वैष्णवी शान्तिः प्रपन्नेषु प्रकीर्तिता ॥ १९ ॥ पशूना मरणे प्राप्ते नराणामपि दारुणे । भूतेषु दृश्यमानेषु रौद्री शान्तिस्तथेष्यते ॥ २० ॥ etc Fol. 9 schliesst mit Arcāvikāraśanti Darauf eine Lücke

Fol 10 schliesst इति महाशान्तिः । अथाश्वशान्ति. ॥

350.

$26^{1}/_{2}/11^{1}/_{2}$ 11 Bll, 13 bis 16 Linien. Etwa 1750

Hansagītā aus dem Viṣṇudharmottara Behandelt in sechzehn Kapiteln die Pflichten eines Königs und das Civilrecht Am Ende stehen zwei Kapitel über den Vānaprasthaśrama und den Brahmāśrama Auf Fol 10b eine Lücke Kapitel 1. Rājadharmāḥ, 43 Verse, beginnt ऋषय ऊचुः ॥ आचक्ष्व राजधर्मांस्तु त्वमस्माकं द्विजोत्तम । राजधर्मेष्विहायत्तं त्रैलोक्यमखिलं यतः ॥ १ ॥ हंस उवाच ॥ स्वे स्वे वर्णे व्यवस्थानं वर्णाना पृथिवीपतेः । परो धर्मः सदा मोक्षस्तत्र यत्र भवेन्नरः ॥ २ ॥ देवब्राह्मणगोसाध्वीसाधूनामपि पूजनम् । निग्रहश्चैव दुष्टाना नृपतेर्धर्मकारणम् ॥ ३ ॥ Kapitel 2 Vyavahāra, 44 Verse ऋषय ऊचुः ॥ राज्ञो धर्मस्त्वया प्रोक्तो व्यवहारादृवेचणम् । तदस्माकं समाचक्ष्व त्व हि सर्वविदुच्यसे ॥ १ ॥ हंस उवाच ॥ आसन्कृतयुगे पूर्वं प्रजा धर्मनिबन्धनाः । ततस्त्रेतायुगे तेषा धर्मो नाशमुपागमत् ॥ २ ॥ धर्मे नष्टे मनुष्याणा व्यवहारः प्रवर्तितः । द्रष्टा च व्यवहाराणा राजा दण्डधरः कृत. ॥ ३ ॥ Kapitel 3 Bhogalakṣaṇa, 10 Verse हंस उवाच ॥ संयोगो दृश्यते यत्र न दृश्येतागमः क्वचित् । आगमः कारणं तत्र न भोगस्तत्र कारणम् ॥ १ ॥ आगमेन विशुद्धेन भोगो याति प्रमाणताम् । अविशुद्धागमो भोगः प्रामाण्यं नैव गच्छति ॥ २ ॥ Kapitel 4 Lekhalakṣaṇa, 25 Verse हंस उवाच ॥ पौरुषश्चैव दिव्यश्च निर्णयो द्विविधः स्मृतः । द्विविधः पौरुषस्तत्र लिखितं साक्षिणस्तथा ॥ १ ॥ Kapitel 5 Sakṣinirṇaya, 23 Verse हंस उवाच ॥ एकादशविध. साक्षी शास्त्रदृष्टो मनीषिभिः । कृतः पञ्चविधस्तत्र षड्विधो ऽकृत उच्यते ॥ १ ॥ Kapitel 6 Divyadharmaḥ 69 Verse हंस उवाच ॥ पौरुषं निर्णये प्रोक्त दिव्यं वक्ष्याम्यतः परम् । असाक्षिकेषु त्वर्थेषु मिथो विवदमानयोः ॥ १ ॥ Kapitel 7 Vivāhadharmāḥ, 27 Verse हंस उवाच ॥ एका द्वे च तथा तिस्रश्चतस्रश्च यथाक्रमम् । शूद्रविट्चत्रविप्राणा भार्याः प्रोक्ता मनीषिभिः ॥१॥ Kapitel 8 Dāyavibhāga, 21 Verse हंस उवाच ॥ औरसः पुत्रिकापुत्रः चेत्रजश्च तथा परः । पौनर्भवश्च कानीनः सहोढश्च तथा सुत. ॥ १ ॥ गूढोत्पन्नो दत्तकश्च क्रीतश्चैव तथा परः । अपविद्धस्तूपगतः शूद्रापुत्रस्तथैव च ॥ २ ॥ Kapitel 9 Ṛṇadāna und Nikṣepadana, 14 Verse सर्वोपायैर्धनी वित्तमृणिकादाप्नुयात्स्वकम् । न स राज्ञाभियोक्तव्य. स्वकं संसाधयेद्धनम् ॥ १ ॥ Kapitel 10 Deyādeya, 5 Verse हंस उवाच ॥ फलहेतोरुपायेन कर्म संभूय कुर्वताम् । आधारभूत. प्रक्षेप-

स्ततस्त्विष्टैयुरशकाः ॥ १ ॥ Kapitel 11 Bhrtikasilpipālaśuddhi, 11 Verse भृतकस्त्रिविधः प्रोक्तस्तस्य वच्यामि लचणम् । एकत्र कालावधिको देशावधिरथापरः ॥ १ ॥ Kapitel 12 Dandānuśasana, 22 Verse (?) हंस उवाच ॥ धन धर्मार्थकामाना मूलमाङ्गर्मनीषिणः । नृणा बहिश्चराः प्राणा द्रविण च प्रकीर्तितम् ॥ १ ॥ Kapitel 13 Vikrayanirnaya, 7 Verse विक्रीय पण्यं मूल्येन क्रीत यो तु न यच्छति । स्थावरस्य फलं दाप्यो जङ्गमस्य क्रियाफलम् ॥ १ ॥ Kapitel 14 Sasyahānidanda, 3 Verse हस उवाच ॥ सीमामध्ये तु जाताना वृचाणा चेत्रयोर्द्वयो॰ । फलं पुष्प च सामान्य चेत्रस्वामिषु निर्दिशेत् ॥ १ ॥ Kapitel 15 Vanaprastha, 8 Verse हंस उवाच ॥ गृहस्थस्तु यदा पश्येद्वलीपलितमात्मनः । अपत्यस्य चैवापत्य तदारण्य समाश्रयेत् ॥ १ ॥ Kapitel 16 Brahmāśrama, 14 Verse हस उवाच ॥ चतुर्थमायुषो भागं [प्राप्या]न्त्याश्रमे वसेत् । इत्वेष्टि विधिवत्पश्चात्सार्ववेदसदचिणाम् (paścāt sarvām vedam sadaksināṁ MS) ॥ १ ॥

351.

31/16 8 Bll, 11 bis 13 Linien Abschrift von 1818

Apāmārjanastotra, ein Gebet an Visnu zur Beseitigung von Krankheiten In einem Dialog zwischen Dalbhya und Pulastya, in 160 Versen Beginnt दाल्भ्य उवाच । भगवन्प्राणिनः सर्वे विषरोगाद्युपद्रवै । दुष्टग्रहोपघातैश्च सर्वकालमुपद्रुताः ॥ १ ॥ आभिचारिकक्रत्याभिः स्पर्शरोगैश्च दारुणैः । सदा सपीड्यमानास्ते तिष्ठन्ति मुनिसत्तम ॥ २ ॥ केन कर्मविपाकेन ग्रहरोगाद्युपद्रवाः । सभवन्ति नृणा तन्मे यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ व्रतोपवासैर्यैर्विष्णुर्नान्यजन्मनि तोषितः । ते नरा मुनिशार्दूल ग्रहरोगादिभागिन. ॥ ४ ॥ Schliesst य इद श्रावयेद्विमः श्रद्धाभक्तिसमन्वित. । ग्रहास्तेनोपसर्पन्ति न रोगा न च राचसा. ॥ १५९ ॥ धन्यो यशस्यः शत्रुघ्नः स्तवो ऽय मुनिसत्तम । पठता शृण्वता वापि ददाति परमा गतिम् ॥ १६० ॥

Nach der Unterschrift ist dieses stotra aus dem Bhavisyottara purāna entnommen In Weber's Berl Catal Num 1163 und in Florentine MSS Num 58 wird dasselbe als dem Visnudharmottara angehörig bezeichnet.

352.

23/13 56 Bll, 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1774

Ekādaśimāhatmya, die Heiligkeit des elften Tages sowohl in der lichten als der dunkeln Hälfte aller 12 Monate im Jahre

Dieser Tag ist dem Kṛṣṇa geweiht Auszüge in Bezug darauf werden aus verschiedenen Purāṇa gegeben

1) Margaśirṣaikādaśi Sakṣmamni Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ नारायण नमस्तुभ्यमव्ययायात्मरूपिणे । सृष्टिस्थित्यन्तकर्त्रे च केशवाय नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥

2) Margaśirṣasya Mokṣadā Sukla Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa Fol 7a Beginnt वन्दे त्वा देवदेवेश लक्ष्मीकान्त जगत्पते । लोकाना च हितार्थाय पापाना क्षयकारिणे ॥

3) Pausi Saphalā Kṛṣṇaikādaśi Aus dem Padmapurāṇa Fol 9b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ पौषस्य कृष्णपक्षे च का वा एकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

4) Pausi Sukla Putradā Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa Fol 13a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ्यता चैव भो ब्रह्मन्कृपा कृत्वा ममोपरि । पौषस्य शुक्लपक्षे च या वा एकादशी भवेत् ॥

5) Māghakṛṣṇa Tilada Aus dem Vāyupurāṇa Fol 16a. Beginnt ऋषय ऊचु ॥ भगवन्व्रतमाख्याहि पापघ्न पुण्यवर्धनम् । यत्कृत्वा मानवाना तु विष्णुलोको ऽक्षयो भवेत् ॥

6) Māghasuklā Jayā Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Fol 18a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ माघस्य कृष्णपक्षे च तिलदा कथिता त्वया । शुक्लाया ब्रूहि माहात्म्य कथा च मधुसूदन ॥

7) Phālgunakṛṣṇa Vijayā Aus dem Skandapurāṇa Fol 20b Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजया नाम या भवेत् । तस्या पुण्य तु भो स्वामिन्कथयस्व प्रसादत ॥

8) Phālgunaśukla Āmardakī Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa Fol 23a Beginnt मान्धातोवाच ॥ लोकाना चैव सर्वेषा हितार्थाय महामुने । पृच्छाम्येकादशी ब्रह्मन्सव्रत च वद तत्फलम् ॥

9) Caitrakṛṣṇa Pāpamocanikā Aus dem Skandapurāṇa Fol 26a Beginnt मान्धातोवाच ॥ पृच्छामि भगवस्त्वाह लोमश मुनिसत्तमम् ॥ चैत्रस्य प्रथमे पक्षे कापि चैकादशी भवेत् ॥

10) Caitraśukla Padmalalita Sie heisst auch Kāmavatī Aus dem Varāhapurāṇa Fol 29a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव नमस्तुभ्य कथयस्व ममाग्रत ॥ चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु किनामैकादशी भवेत् ॥

11) Vaisākhakṛṣṇa Varūthinī Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Fol 31a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वैशाखकृष्णपक्षे तु किनामैकादशी भवेत् । तस्यास्तु महिमान मे वद कृष्ण प्रसादत ॥

12) Vaiśākhaśuklā Mohinī Aus dem Kūrmapurāṇa Fol 31 b Beginnt श्रीराम उवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन व्रतानां व्रतमुत्तमम् । वसिष्ठ त्वं मुनिश्रेष्ठ महापापविनाशनम् ॥

13) Jyeṣṭhakṛṣṇā Aparā Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa Fol 33 b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ ज्येष्ठमासे ऽसितपक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्याः किं फलं का च देवता ॥

14) Jyeṣṭhaśuklā Nirjalā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa Fol 34 a Beginnt भीमसेन उवाच ॥ पितामह महाबुद्धे शृणु मे परमं वचः । युधिष्ठिरश्च कुन्ती च तथा द्रुपदनन्दिनी ॥

15) Āṣāḍhakṛṣṇā Yoginī Aus dem Brahmavaivarta Fol 36 a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ आषाढकृष्णपक्षे तु कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्यास्तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥

16) Āṣāḍhaśuklā Devaśayanī oder bloss Śayanī Aus dem Skandapurāṇa Fol 38 a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ आषाढस्य सिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्याः किं पुण्यं कृष्ण मे वद ॥

17) Śrāvaṇakṛṣṇā Kamalā Aus dem Brahmavaivartapurāṇa Fol 40 b Beginnt नारद उवाच ॥ कथ्यतां चैव भो ब्रह्मन्पिता त्वं च पितामहः । श्रावणस्यासिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् ॥

18) Śrāvaṇaśuklā Putradā Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Fol 41 b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रावणस्य सिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

19) Bhādrapadakṛṣṇā Ajā Aus dem Brahmavaivartapurāṇa Fol 44 a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ्यतां मम भोः कृष्ण कृष्णपक्षे च भाद्रके । किंनामैकादशी तस्या विधिश्च क उदाहृतः ॥

20) Bhādrapadaśukla Padmā Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa *Fol. 45 a Beginnt* श्रीनारद उवाच ॥ नभस्यशुक्लपक्षे वै कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

21) Āśvinakṛṣṇa Indirā Aus dem Brahmavaivartapurāṇa Fol 47 b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ आश्विनस्यासिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्याः को देव. किं फलं वद ॥

22) Āśvinaśukla Papāṅkuśā Aus dem Padmapurāṇa. Fol 50 a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव नमस्तुभ्यमनादिस्त्वं जगत्प्रभो । प्रभुस्त्वं च विभुस्त्वं च रूपधृक्च सदाव्ययः ॥

23) Kārttike Kṛṣṇapakṣe Ramaikadaśī Aus dem Brahmavaivartapurāṇa Fol 51 b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन मम स्नेहाज्जनार्दन । कार्त्तिकस्यासिते पक्षे किंनामैकादशी भवेत् ॥

24) Kārttikaśuklapakṣe Prabodhinī Aus dem Skandapurāṇa. Fol 54 b Beginnt नारद उवाच ॥ कार्त्तिके शुक्लपक्षे च प्रबोधिन्येकादशी शुभा । माहात्म्यं कथ्यतां तस्या विस्तरेण पितामह ॥

353.

28/12½, 3 Bll 10 und 11 Linien. Geschrieben in Savāījayapura von Rāmapratāpa im J 1843

Vijayapañcamī, eine Feier zu Ehren von Kṛṣṇa (Dāmodara) und Rādhā Diese wird am fünften Tage der lichten Hälfte des Monats Kārttika gehalten 49 Verse Beginnt (mit den nötigen Korrekturen) ऋषय ऊचुः ॥ सूत सूत महाभाग सर्वशास्त्रविशारद । पुण्यां तिथिं नो ब्रूहीति सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ शृण्वन्तु ऋषयः सर्वे सावधाना भवन्तु ते । विजयापञ्चमी नाम भक्तानां विजयप्रदा ॥ २ ॥ सर्वपापप्रशमनी सर्वदुःखविनाशिनी । यस्याः श्रवणमात्रेण महापापं प्रणश्यति ॥ ३ ॥ राधादामोदरपूजा सर्वकामफलप्रदा । दानं च विविधं कार्यं सर्वपापापनुत्तये ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णं राधया युक्तं पूजयेद्भक्तिमान्नरः । व्रतमात्रेण विप्रेन्द्रा सर्वपातकहानिदा ॥ ५ ॥

Der 37 Vers lautet भार्यापुत्रान्वितश्च धनधान्यसमृद्धिमान् । कार्त्तिकमासि शुक्लस्य विजयापञ्चमीदिने ॥

Schliesst स सर्वपातकं हित्वा वैकुण्ठे वासमाप्नुयात् । सर्वपापविनिर्मुक्तो लभते मोक्षमक्षयम् ॥ ४८ ॥ पठनाच्छ्रवणाच्चैव विजयापञ्चमीदिने । सर्वपापविशुद्धात्मा स्वर्गलोके महीयते ॥ ४९ ॥

354.

15/10 4 Bll, 9 bis 11 Linien Geschrieben in Indraprastha von Nṛsiṃha Miśra im Jahre 1799

Saṃkaṭacaturthīvrata eine Feier welche am vierten Tage der dunkeln Hälfte des Monats Mārgaśīrṣa (oder Vaiśākha Māgha Bhādrapada u s w) Nachts zu Ehren des Mondes gehalten wird. Beginnt पार्वत्युवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ शूलपाणे महेश्वर । गुह्याद्गुह्यतरं गुह्यं तद्व्रतं कथयस्व मे ॥ १ ॥ (द्विजादिचतुरो वर्णा नारी पतिपरायणा) । येनोपवासमात्रेण सर्वदुःखैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥ एतत्कथय धर्मज्ञ परोपकृतिवाञ्छया ॥ शिव उवाच ॥ एतदेव पुरा पृष्ट

(lies purappṛchad) द्रौपदी द्रुपदात्मजा ॥ ३ ॥ धौम्यमृषिवर देवि सर्वज्ञ कुलपूजितम् ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ब्रह्मस्त्वन्मुखसजात यथा ज्ञात छतं तथा ॥ ४ ॥ सकटे कि छत विप्र कथयस्व विधानत ॥ धौम्य उवाच ॥ कथयामि महादेवि सकटे यत्कृतं व्रत ॥ ५ ॥ मार्गशीर्षे ऽथ वैशाखे माघे भाद्रपदे तथा । अन्यमासि तथा देवि चतुर्थी यासितानघे ॥ ६ ॥ रात्रियोगेन कर्तव्य व्रतमेतच्छुभानने । सोमाय दापयेदर्घ मन्त्रोच्चारणविधि तथा ॥ ७ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ब्रह्मन्केन विधानेन पूजयेदर्घसयुतम् । तन्मे कथय सर्वज्ञ यद्विधान समासत ॥ ८ ॥ धौम्य उवाच ॥ अव्रण कलश स्थाप्य पञ्चरत्नसमन्वितम् । तस्योपरि न्यसेत्पात्र कास्यरौप्य मृद तथा ॥ ९ ॥ तण्डुल पूरयेत्पात्रं सवस्त्र सफल तथा । तस्योपरि न्यसेद्देव सोम रौप्यमयं शुभम् ॥ १० ॥ प्रतिमा च चतु कार्या ब्राह्मणांश्चतुरास्तथा । वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञान्सर्वशास्त्रविशारदान् ॥ ११ ॥ वरण कारयेत्सम्यक पश्चात्पूजा समाचरेत् । पञ्चामृतेन सस्नाप्य गन्धादि पूजयेत्तत ॥ १२ ॥

Schliesst इति भविष्य उमामहेश्वरसवादे मार्गकृष्णचतुर्थीकथा सपूर्णा ॥

355.

20/10 12 Bll 8 Linien Etwa 1780

Pāndavagīta 81 bis 91 Verse, in denen von den Panduiden die Verehrung von Krisna als das höchste Gut dargestellt wird Beginnt पाण्डव उवाच ॥ प्रह्लादनारदपराशरपुण्डरीकव्यासाम्बरीषशुकशौनकभीष्मकाद्या । रुक्माङ्गदार्जुनवसिष्ठविभीषणाद्या एतानहं परमभागवतान्नमामि ॥ १ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ धर्मो विवर्धति युधिष्ठिरकीर्तनेन पाप प्रणश्यति वृकोदरकीर्तनेन । शत्रुर्विनश्यति धनंजयकीर्तनेन माद्रीसुतौ कथयता न भवन्ति रोगा ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ये मानवा विगतरागपरापरज्ञा नारायण सुरगुरु सतत स्मरन्ति । ध्यानेन तेन हतकिल्बिषचेतनास्ते मातु पयोधररस न पुन पिबन्ति ॥ ३ ॥

356.

23/10 9 Bll 8 Linien Etwa 1780

Pandavagitā in 78 Versen

357.

20/10½ 15 Bll 7 Linien Geschrieben im J 1777 von Ruparama Sohn des Lujarī Jairāmajī für Surajemala, Sohn von Dayarāmajī

Pandavagita

358.

21/11. 20 Bll., 6 Linien. Geschrieben von Ratnākaradeva Śarman im J. 1834.

Pāṇḍavagītā.

359.

16/12. 14 Bll., 9 Linien. Geschrieben von Gaurīśaṅkara um etwa 1830

Pāṇḍavagītā.

360.

24/12. 8 Bll., 9 Linien. Etwa 1840.

Pāṇḍavagītā.

361.

27½/9. 10 Bll, 5 Linien Geschrieben von Cikunadāsa im J. 1851

Pāṇḍavagītā. Foll. 5 bis 7 fehlen.

362.

24/16. 50 Bll., 13 bis 15 Linien Geschrieben um etwa 1800 von Umāśaṅkara, Sohn von Dharaṇīdhara.

Kedārakalpa, Schilderung von Kedāra (Kedāranātha), einem wohlbekannten dem Śiva geheiligten Tempel in Garhwāl, Beschreibung der *Wallfahrtsörter und Liṅga auf dem Wege nach Kedāra*, und der Bergspitze Mahāpantha oder Mahāpatha Mit Mahāpantha wird sowohl das letzte Ziel für die *Pilgerfahrt* als auch das Werk (Śivakalpa), welches davon handelt, bezeichnet Angeblich aus dem Vidhvāntapurāṇa (d i. Legenden ohne Finsternis), einem wahrscheinlich erdichteten Titel. 21 Paṭala, in einem Dialog zwischen Śiva und Kārttika (Mahāsena). Das Werk stimmt im Ganzen mit dem Nandipurāṇa überein, welches im Catal Oxon Num 137 beschrieben ist, ist jedoch bedeutend abgekürzt (21 gegen 27 Kapitel) Der Text ist vielfach verändert, manchmal durch Zusätze erweitert, und oft so verwirrt, dass der Zusammenhang kaum verständlich ist Alle Texte legen ein Zeugnis dafür ab, dass der Verfasser die Gesetze der Grammatik auf die leichte Schulter nahm Nach dem Vers 21, 78 महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः (in der Oxforder Hs. 5, 54) kannte der Verfasser den Mahimnaḥstava von Puṣpadanta. *Beginnt.* श्रीकार्त्तिक उवाच ॥ मेरुपृष्ठे सुखासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । प्रणम्य च जगन्नाथं सर्वपूर्णमहेश्वरं ॥ १ ॥ अहं पृच्छां करोमीश साधकानां हिताय च । महापन्थेन यास्यन्ति किंचिच्छ्रुत्यापि मानवाः ॥ २ ॥ तस्यार्थं मे फलं ब्रूहि सत्य देव सदाशिव । गच्छन्ति साधकाः सर्वे स्वयंदेहेन शंकर ॥ 3 ॥ ईश्वर उवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा सप्त जन्मानि किल्विषम् । विनश्यति क्षतं तेषां ये शृण्वन्ति महापथं ॥ ४ ॥ महापन्थः परो धर्मस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः । रोचते (MS. rucanti) यदि लोकानां गतीनां परमा गतिः ॥ ५ ॥ दुर्लभं देवतानां च दुर्लभमितरे जने । दुर्लभं गणगन्धर्वैः पन्थशास्त्र

वदाम्यहम् ॥ ६ ॥ पन्थमध्ये महापन्थ पन्थाना पथमुत्तमम् । श्रुत्वा विघ्ना विनश्यन्ति पापानि सकलानि च ॥ ७ ॥

1 2 Svargagamanavidhi 2 beginnt (Oxf 5, 9) श्रीकार्त्तिक उवाच ॥ महापन्थ कुतो देव कुत्रस्थाने ऽस्ति पूजित । येन गच्छन्ति सिद्धेशा ससारे दु खपीडिता ॥ १ ॥ ब्रूहि वाक्य महादेव त्रिदशासुरपूजित । स्वयदेहेन देवेश स्वर्गे गच्छन्ति साधका ॥ २ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ शृणु स्कन्द महाप्राज्ञ एकचित्तो भव प्रिय । गच्छन्ति शिवसानिध्य महायोगास्तपस्विन ॥ ३ ॥ आश्विने चैव मासे तु गन्तव्य च महापथे । शुभर्क्षे च शुभे लग्ने नन्दापूर्णादिसत्तिथौ ॥ ४ ॥ शुभे वारे शुभे योगे गन्तव्य च महापथे । अघोरं च महामन्त्रमष्टपद्यादिनिर्मितम् ॥ ५ ॥ मन्त्रमध्ये महामन्त्र ये स्मरन्ति च नित्यश । प्रथमं तत्र गन्तव्यं ल(वालापुरी)लिता यत्र तिष्ठति ॥ ६ ॥ ललितापुरी महास्थान तत्र तिष्ठन्ति साधका । स्नात्वा मन्दाकिनीतीर्थे पश्चैते तत्र साधका ॥ ७ ॥ उपवासश्च कर्तव्यो मन्दाकिन्याश्च सगमे । तत्र स्थाने च स्नातव्यमेकरात्रं च जागरम् ॥ ८ ॥ महारुद्रप्रसादेन प्राप्त पन्थमनुत्तमम् । भद्रेश्वर महातीर्थं दृष्ट्वा हरति पातकम् ॥ ९ ॥ —
3 Aghoramantrarūpana 4 Nagapurivarnana 5 Brahmapurivarnana 6 Sankhapalapurīvarnana 7 Sutapalapurivarnana 8 Pindadana 9 Rajapurivarnana 10 Rudrabrahmanarūpanirūpana 11 Indrasimharūpasthāna 12 Campakapurivarnana 13 Risipurīvarnana 14 Ūrdhvapādapurivarnana 15 Hemapurīvarnana 16 Ghoravatipurivarnana. 17 Trimārgacaryasadhusambodha 18 Rudrapurivarnana 19 Indravanubrahmapurivarnana 20 Dharmapurivarnana 21 Lob des Mahapantha

363.

24/15 23 Bll 11 bis 12 Linien Geschrieben von Paganātha im J 1820

1 Foll 1—4b Aghoramantrasadhanaprakara Sadasivastotra, Śivakavaca, Parthivapūja vier kurze Stücke angeblich aus dem Rudrayamala entnommen Beginnt श्री कैलासदर्शनं पुण्यं स्वयंदेहे न संशय । येन देहेन यत्कर्म क्रियते कर्मकर्तृभि ॥ १ ॥ तद्देहे तत्र लभ्यं स्यात्कल्पकोटिशतैरपि । इदं देहयुत नैव कर्मणां लभते फलम् ॥ २ ॥ अतो धर्मसमूहेन नैन धर्म तु लोपयेत् । पद्म चाष्टदलं कुर्यात्तत्र पूजां समारभेत् ॥ ३ ॥ ध्यायेच्छ्रीशंकर तत्र पार्वतीवल्लभं हरम् । उपचारै षोडशकै सर्वशक्तिसमन्विते ॥ ४ ॥

2) Foll 4b—23 *Kedārakalpa* in zehn Paṭala Über die Heiligkeit des Kedāra im Himalaya Anpreisung des Wassers der

Mandakini In einem Dialog zwischen Isvara and Devi Verschieden von dem vorhergehenden Beginnt शैलराजस्य पृष्ठे तु शृणु स्थानानि पुत्र (?) मे । अतिपुण्या महादेवी नदी वैतरणी शुभा ॥ १ ॥ पितृणां तोयदानेन तृप्तिर्भवति पूर्वजान् (?) । तत्रापि परम देव पशेदद्री हिमालये ॥ २ ॥ हिमालये तु यद्दत्त तुष्टिमात्रं च काञ्चनम् । तेन दत्ता भवेत्सर्वा सप्तद्वीपा वसुधरा ॥ ३ ॥ आत्मान घातयेद्यस्तु भृगुतुङ्गेषु मानव । इन्द्रेण धारितछत्रो रुद्रलोक स गच्छति ॥ ४ ॥ गत्वा हिमालय पुण्य दृष्ट्वा माहेश्वर पदम् । वशान्स-तारयेत्सर्वो दश पूर्वान्दशापरान् ॥ ५ ॥ द्वितीय मध्यमस्थान तत्र मध्ये ह्रत मया । तत्र या सा नदी पूज्या महापुण्या सरस्वती ॥ ६ ॥ तत्तुङ्गे सा प्रनष्टापि प्रभाते तु प्रकाशिता । सरस्वती महाध्यानाद्देव-गन्धर्वसेविता ॥ ७ ॥ मध्यम चोदक पीत्वा गणो भवति मध्यम । ब्रह्मसूत्र समासाद्य सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ८ ॥

Schliesst ततो विशुद्धास्ते विप्रा केदारपरिचिन्तका । आस-न्निर्मलदेहाश्च केदारस्य प्रभावत ॥ इति ते कथित देवि लिङ्गमाहात्म्य-मद्भुतम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानव क्षणात् । शिवलोकम-वाप्नोति शुद्धात्मा नात्र सशय ॥

364.

25/10 13 Bll 14 bis 16 Linien Etwa 1650

Kedārakalpa Unvollständig Nach einer Unterschrift auf Fol 6b aus einem Sivapurana Die Verse sind durchgezählt und schliessen in der Mitte von 472 Die in dieser Handschrift gegebene Recension hält die Mitte zwischen Nummer 362 und der Oxforder Hs

Beginnt कार्त्तिकेय उवाच ॥ अह पृच्छा करोमीश लोकाना हित काम्यया । महापथं न पश्यन्ति केचिच्छ्रुतया स्वमानवा ॥ १ ॥ तस्यार्थे यत्फलं ब्रूहि सत्य देव सदाशिव । गच्छन्ति साधका सर्वे स्वर्यदेहेन शकर ॥ २ ॥ ईश्वर उवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा सप्त जन्मानि किल्बिषम् । ह्रत तेषा विनश्यन्ति (lies विनश्यति ह्रत तेषा) ये शृण्वन्ति महापथम् ॥ ३ ॥ दुर्लभ देवतानां च दुर्लभमितरे जने । दुर्लभ गणगन्धर्वैस्तच्छास्त्र च वदाम्यहम् ॥ ४ ॥ रम्य च दिव्यशास्त्र च भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् । श्रुत्वा विघ्ना विनश्यन्ति सर्वपापै प्रमुच्यते ॥ ५ ॥

Schliesst अस्मिन्नेव पुरे रम्ये वङ्कन्यास = Num 362 12 17 Oxford 19, 30

C. Kunstpoesie.

365.

25/10 20 Bll, 10 bis 11 Linien Handschrift von etwa 1680

Kumārasambhava, ein episches Gedicht von Kālidāsa Diese und die folgenden vier Handschriften enthalten nur die ersten sieben Gesänge Randglossen finden sich bis Fol 13a

366.

26/11 38 Bll, 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1689 in Nagarajoli von Anadarāma

Kumārasambhava

367.

25/11 42 Bll 9 bis 10 Linien. Abschrift von etwa 1710

Kumārasambhava

368.

23/12 54 Bll, 9 Linien Geschrieben im J 1776 von Rāmanānābhāī

Kumārasambhava

369.

25/14 29 Bll, 13 Linien Geschrieben im J 1800 für Visnurāma, Sohn von Nandarāma

Kumārasambhava

370.

23/11 42 Bll 9 Linien Etwa 1650

Kumārasambhava in acht Gesängen

371.

23/13 49 Bll 8 bis 9 Linien Der ältere Teil bis Fol 10 ist am Ende des vorigen Jahrhunderts das übrige etwa um 1820 geschrieben

Kumārasambhava in acht Gesängen

372.

23/12 104 Bll, 11 Linien. Geschrieben für Gaulaji Ātīja Trivedin Jādava aus Bradhnapura von Jā Somanātha in Bradhnapura im J 1583

Kumārasambhava, die ersten sieben Gesänge, mit dem Kommentar von Vallabhadeva Ānandadevasamtati Dieser Kommentar

wird von Mallinatha citiert und ist von ihm benutzt worden. Vallabhadeva hatte Vorganger, die er nur mit dem Ausdruck kecit bezeichnet Die Erklarung ist deutlich, aber nicht so gelehrt wie die von Mallinatha Mehrfach gibt er zwei verschiedene Deutungen

Die Pagination war ganz verwirrt und es bedurfte vieler Ausdauer die richtige Ordnung herzustellen

Die ersten neun Bll fehlen Nach der neuen Pagination beginnt auf Fol 1 das Ende von Sarga 1 23 Dieser endigt auf Fol 10 b — Sarga 2 beginnt mit dem Ende von Vers 1 und schliesst auf Fol 11 b mit dem Anfang von Vers 6 Fol 12 a schliesst mit dem Ende von Vers 62 Der zweite Sarga schliesst auf Fol 12 b — Sarga 3 Fol 30 b — Sarga 4 Fol 39 b — Sarga 5 Fol 63 a — Sarga 6 Fol 79 b — Sarga 7 Fol 104 b

373.

25/14 70 Bll 15 bis 16 Linien Geschrieben im J 1800 von Nanda rāma Sohn von Bhikha

Mallinathas Kommentar Samjivini zu den sieben ersten Gesangen des Kumarasambhava

374.

27/11 29 Bll 14 Linien Etwa 18°0

Ein anonymer Kommentar zum Kumarasambhava Reicht nur bis zum Ende des vierten Sarga Beginnt आशीर्नमस्क्रिया वस्तुनिर्देशश्चापि तन्मुखम् । सर्गबन्धो महाकाव्यमुच्यते तस्य लक्षणम् ॥ १ ॥

375.

24/9½ 67 Bll 13 Linien Schone Jaina Abschrift von etwa 1500

Raghuvanśa, ein episches Gedicht von Kalidasa In 19 Gesangen

376.

23/9 89 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben in Ajmer (Rāvasrimāla derajye Gha asipratape) von Joti Mukunda) im J 1540

Raghuvanśa

377.

27/9 70 Bll. 9 Linien Abgeschrieben in Benares im J 1660 von Gopala einem Sohn des Śukla Bhanuji

Raghuvanśa

378.

25/11 91 Bll 11 Linien Gute alte Handschrift von etwa 1700

Raghuvanśa Foll 1—33 a enthalten viele Randglossen

379.

22/13 154 Bll 8 bis 10 Linien Etwa von der Mitte des 18 Jahrh

Raghuvanśa

380.

25/11 63 Bll 15 bis 16 Linien Abgeschrieben im J 1765 in Bhujanagara von Ajabāli

Raghuvanśa

381.

22/12 136 Bll 10 bis 12 Linien Abgeschrieben im Anfang dieses Jahrhunderts von Visnurāma einem Sohn des Nandarāma.

Raghuvanśa

382.

20/9½ 5 Bll 5 bis 6 Linien Schrift von etwa 1840

1) Foll 1—4 *Raghuvanśa* Sarga 5, 1—15

2) Fol 5 mit 8 Linien und verschiedener Schrift Bruchstück einer Schrift *Sevaparadha* und *Nāmaparadha* Vergehen im Dienste von Krisna, und Missbrauch seines Namens Der Namaparādha lautet वैष्णवनिन्दादि १ । विष्णुशिवयो पृथगीश्वरबुद्धि २ । गुरुदेवे मनुष्यबुद्धि. ३ । वेदपुराणादिशास्त्रनिन्दा ४ । नाम्न्यर्थवाद ५ । नाम्नि कुव्याख्ययाक्लिष्टकल्पना ६ । नामबलेन पापे प्रवृत्ति ७ । अन्यशुभकर्मभिर्नामसामान्यदृष्टि ८ । अश्रद्दधाने नामोपदेश ९ । नाममाहात्म्ये श्रुते ऽप्यप्रीति ॥ १० ॥

383.

24/15 49 Bll 18 bis 26 Linien

Nalodaya ein episches Kunstgedicht in vier Ucchvāsa von einem unbestimmten Kalidasa Mit dem Kommentar Bodhini von Prajñakara Sohn von Vidyakara aus Mithila Erhalten sind Ucchvasa 1 2 bis 3, 15 Der Scholiast giebt zuerst den zusammenhängenden Text und teilt ihn meistens in die einzelnen Wörter ab Die erste europäische Ausgabe mit Übersetzung von F Benary erschien in Berlin 1830 4

384

24/10 69 Bll, 9 bis 10 Linien Geschrieben von Mahādeva im J 1626

Kirātarjuniya ein episches Gedicht in 18 Gesängen von Bharavi

385.

22 10 107 Bll 8 Linien Geschrieben von Dvārakānātha, Sohn von Gangārāma, im J 1696

Kirātarjuniya

386.

21/9 112 Bll 7 Linien Etwa 1550

Kirātarjuniya Foll ३६ ४९—६१ fehlen Die alte Schrift reicht vom Anfang bis 2 5 Die neue Schrift beginnt auf Fol 6 und geht bis Fol 23 Sie enthält den Schluss von 1, 6 und endet mit dem Titel des dritten Sarga Der ganze Band endigt in 18 31

396.

26/9 55 Bll 8 Linien Etwa 1790

Naisadhiyacarita Foll 1—54 und 57 12, 1—18, 149. Fol 57 enthalt 19, 19—30

397.

25/11 115 Bll 21 Linien Gute Jaina Schrift von etwa 1650

Naisadhiyaprakaśa, ein Kommentar zum Naiṣadhīyacarita, von Narayana mit dem Beinamen Vedarkara, Sohn von Narasiṁha Sarga 1—10 Beginnt वैदेही यस्य वामे जयति जयजनिर्द्विषो लक्ष्मणो ऽपि etc

398.

27/10 90 Bll 11 Linien Geschrieben von Govinda im J 1677

Naisadhiyaprakaśa von Nārāyana, Sohn von Narasimha und Madalasa Erhalten ist der Kommentar zu Sarga 1 2 und zu einem Stuck von 13 1) Sarga 1 Numeriert 1—53 Foll 35—40 fehlen 2) Sarga 2 Numeriert 1—33 3) Von Sarga 13 sind Folia 1 2 4 5 7—12 erhalten

399.

26/11 72 Bll bis Fol 73 10 Linien von da ab 9 Linien Etwa 1650

Kadambari, eine Erzählung von Bana Der erste Teil Begınnt mit Fol 4, in Petersons Ausgabe p 7, 6 und schliesst mit Fol 119, in derselben Ausgabe 173 8 — Foll ५ ८—१४ ७४—११३ fehlen

400.

28/12 55 Bll 13 Linien Etwa 1700

Kadambari Erster Teil Die ersten zwanzig Bll fehlen Fol 21 a beginnt मचिन्तयमहो प्रभावस्तपसाम् Peterson p 43 10 Sonst vollständig

401.

26/11 46 Bll 17 bis 18 Linien. Geschrieben im J 1464 Lakṣmīsāgarasurirājye

Damayantīcampū, ein Kunstgedicht in Prosa mit eingestreuten Versen, welches sich durch häufigen Doppelsinn auszeichnet Enthält die unvollendete Erzählung von Nala und Damayanti In sieben Kapiteln (Ucchvāsa) Von Trivikrama Bhatta, Sohn von Nemaditya. Sieh Catal Oxon Num 208 Beginnt जयति गिरिसुताया कामसतापवाहिन्युरसि रसनिषेकश्चान्द्रमश्चन्द्रमौलि । तदनु च विजयन्ते कीर्तिभाजा कवीनामसकृदमृतविन्दुस्यन्दिनो वाग्विलासा. ॥ १ ॥ Gedruckt mit dem Kommentar von Candapāla in Bombay 1886

402.

22/12 9 Bll, 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Nrisinhacampū, eine Dichtung in Prosa mit eingestreuten Versen Erzählung von Prahlāda, einem Sohn des Daitya Hiraṇyakaśipu, der für seine Anhänglichkeit an Visnu verfolgt zuletzt von dem Gotte reichlich belohnt wurde Gewidmet dem Fursten Govinda Dalapati, einem Sohn von Umāpati Dalapati, von Keśava Bhaṭṭa, Sohn von Ananta, Enkel von Keśava Diese Handschrift enthält den ersten Stabaka und 22 Paragraphen des zweiten, während im ganzen sechs bestehen sollen Beginnt कनकरुचिदुकूलः कुण्डलोद्भासिगल्लः भ्रमितभुवनभारः को ऽपि लीलावतारः । त्रिभुवनसुखकारी शेषधारी नृसिंहः परिकलितरमाङ्गो मङ्गलं नस्तनोतु ॥ १ ॥ Das zweite Kapitel beginnt शिशोर्वचनमाकर्ण्य प्रकुपितो राजा स्वर्णादि नाटयन्नाह ॥ यस्मादुत्पन्नशङ्का. प्रतिभटपृथिवीनायका. सायकाङ्काः कौपीनाङ्काः कथचिद्गिरिवरविवरे वासरान्वाहयन्ति । नम्रीभूतेन्द्रमुख्यामरमुकुटमहोराजिनीराजिताङ्घ्रिर्मत्तो ऽप्यास्ते पर' कस्तव जगति हरिर्व्योमपुष्पायमाण. ॥ १ ॥

403.

30/11 84 Bll, 12 Linien Etwa 1810

Pañcatantra, funf Bücher von Tierfabeln, von Visnusarman Von Anfang bis 3, p 193 (Linie 23) Ed Kosegarten

404.

26/11 55 Bll, 15 bis 18 Linien Etwa 1750

Pañcatantra Foll 2—56 P 5, 3 bis 195, 7 ed Kosegarten

405.

23/10 28 Bll, 15 bis 22 Linien Geschrieben von Māṇikyadeva Schüler von Śīladeva Sūri श्रीसंवति १६३४ वर्षे चैत्रसितप्रतिपदि रेवतीनक्षत्रे वैधृतियोगे श्रीबृहद्गच्छे पूज्यभ० श्रीश्री ५ भावदेवसूरिस्तत्पट्टे विजयवन्तभट्टारकश्रीश्रीश्री ३ शीलदेवसूरिस्तच्छिष्येण श्रीमाणिक्यदेवेनालेखि ॥

Hitopadeśa von Nārayana Paginiert 5—39 Foll 1—4 7 28 32—36 fehlen Fol 5a beginnt रोगशोकपरीतापबन्धनव्यसनानि च । आत्मापराधवृक्षाणां फलान्येतानि देहिनाम् ॥ Ausgabe von Schlegel und Lassen p 15 Kathasamgraha 1 endet Fol 13b, 2 Fol 23b, 3 Fol 31b, 4 Fol 39b

406.

33/20 30 Bll 32 Linien Schrift von 1856

Purusaparīkṣā, 44 moralische Erzählungen, geteilt in 4 Kapitel (Pariccheda) Verfasst in Prosa und Versen von Vidyāpati, und

dem König Śivasiṁha gewidmet, welcher zu Ende des vierzehnten Jahrhunderts lebte Beginnt ब्रह्मापि या नौति नुत सुराद्या यामर्चितो ऽप्यर्चयतीन्दुमौलि । या ध्यायति ध्यानगतो ऽपि विष्णु-स्तामादिशक्तिं शिरसा प्रपद्ये ॥ १ ॥ वीरेषु मान्य सुधिया वरेण्यो विद्यावतामादिविलेखनीय । श्रीदेवसिंहक्षितिपालसूनुर्जीयाच्चिरं श्री-शिवसिंहदेव ॥ २ ॥

Pariccheda 1 endet Seite 14 2 Seite 24 3 Seite 39

407.

22/13 55 Bll 10 Linien Geschrieben im J 1753

Bhojaprabandha eine Schilderung des Hoflebens von Bhoja von Dhara Verfasst von Ballāla Beginnt श्रीमतो धाराधीश्वरस्य श्रीभोजस्य प्रबन्धो लिख्यते । आदौ धारायां राज्ये सिन्धुलसंज्ञो राजा चिरं प्रजा पालितवान् । तस्य च वृद्धत्वे भोज इति पुत्रो ऽभवत् ।

Zu Ende findet sich die Bemerkung, die auch in anderen Handschriften steht धाराधीश्वरस्य शतशः प्रबन्धा सन्ति मया च यथामति कियन्त्यपि लोकत श्रुतानि वृत्तान्येकत्र कृतानि ।

408.

31/13 44 Bll 12 Linien Etwa 1760

Bhojaprabandha Folia 42—45 fehlen

409.

24/14 30 Bll 12 Linien. Abschrift von 1708

Bhojaprabandha Folia 16 18—28 31 33 34 37 39—47 50 52 56 fehlen

410.

35/12 16 Bll 12 Linien Anf des 18 Jahrh

Siṁhāsanadvātriṁśat, zweiunddreissig Erzählungen von den grossen Thaten des Königs Vikrama Beginnt य ब्रह्मवेदान्तविदो वदन्ति परं प्रधानं पुरुषं तथान्ये । विश्वोद्गतेः कारणमीश्वरं वा तस्मै नमो विघ्नविनाशनाय ॥ १ ॥ जाड्याब्धिमज्जनपारदाया पाण्डित्यदानैकविशारदाया । वीणाप्रवीणीकृतनारदाया स्मरामि पादाविह शारदाया ॥ २ ॥ स्वरूपमानन्दमयं मुनीनामगोचरं लोचनयोरतीव । मनीषिचेतोगृहदीप धाम वन्दामहे चेतसि रामनाम ॥ ३ ॥ निलीनमिन्द्रो पयसीव बिम्ब सदा यदेतत्किरणे विभाति । सदा तदानन्दमयं विवेकरूपं परं धाम शिवं भजामि ॥ ४ ॥ अधुना

मनस्विजनमनोरञ्जनाय द्वात्रिंशत्सिंहासनपुत्तलिकाविचित्रालापकौतूहलमनोहरगद्यपद्यमयः कथाप्रबन्धः कथ्यते ॥

411.

25/11 19 Bll, 7 Linien Abschrift von 1566

Meghadūta, ein beschreibendes Gedicht, von Kālidāsa Die Anzahl der Verse ist hier auf 127 angewachsen

412.

26/11 8 Bll, 13 Linien Geschrieben im J 1676 in Bhujanagara von Kāntivijaya

Meghadūta

413.

25/11 12 Bll 10 Linien Abschrift von 1811

Meghadūta

414.

26/11 13 Bll, 2 Linien des Textes Etwa 1790

Meghadūta, die ersten 26 Verse, mit dem Kommentar von Mallināthа

415.

27/12 17 Bll, 9 Linien Etwa 1860

Meghadūta in 124 Versen

416.

23/10½ 14 Bll, 25 bis 31 Linien Geschrieben von Vriddhicanda (Grāmakantalyāmadhye), Schüler von Śrīmānajī, praśiṣya von Jinabhadra Suri, im J 1830

Meghaduta Mit einer Avacūri von dem Jaina Kanakakīrtigani, Schüler von Jayamandira Er erklärt 125 Verse Folia 1—5 fehlen Die Zählung der Bll. ist von mir berichtigt Der Kommentar beginnt in der Mitte von Vers 5 Als Probe diene die Erklärung von 6 (जातं वंशे) हे मेघ त्वां पुष्करावर्तकानां वंशे जातं जानामि । पुष्करं पानीयमावर्तयन्ति पृथिव्यां भ्रामयन्ति पुष्करावर्तकाः । अथवा पुष्करवदावर्ता वर्तुला पयोबिन्दवो येषां पुष्करावर्तकाः । तेषां कीदृशे वंशे । भुवनविदिते भुवनप्रसिद्धे । कीदृशं त्वाम् । मघोनः शक्रस्य प्रकृतिपुरुष प्रधानपुरुषम् । पुन कीदृश त्वाम् । कामरूपमिच्छारूपम् । दुर्गादिसंचारक्षममित्यर्थं । हे पयोद सुखागमनं प्रयच्छ । तेन कारणेनाहं त्वयि विषये अर्थित्व गतः प्राप्तः । कस्मात् । विधिवशाद्दैवायत्ताद्भाग्यवशादित्यर्थ. । कीदृशो ऽहम् । दूरबन्धु. । दूरे बन्धुर्यस्य सः । विप्रयुक्तभार्यो ऽहं त्वयि याचकत्व प्राप्तः । अधिकगुणे पुंसि याञ्चा मोघापि विफलापि वरमीषत्प्रियं दातुर्गुणाढ्यत्वात् । अधमे पुरुषे निर्गुणे याञ्चा लब्धकामापि सफला-

भिलापापि न वरम् । ईप्सितप्रियमपि न भवतीत्यर्थः । दैवाद्धते वरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीव मनाक्प्रियमित्यमरः । अतस्त्वमधिकगुणो ऽसि त्वां प्रार्थये इति भावः ॥ ६ ॥

Der Scholiast gibt uber sich am Schluss den folgenden Bericht श्रीमच्छ्रीजिनचन्द्रसूरिगुरवो ऽभूवन्प्रतिष्ठाग्रयस्तेषामन्तिषद्-ग्रणीर्गणिगुणी नेचाम्बुजाको ऽभवत् । तच्छिष्यो जयमन्दिरो गणिवरो ऽभूत्तस्य शिष्येण वै काव्यस्यास्य समर्थितो ऽर्थनिचय श्रीमेघदूतस्य सन् ॥ १ ॥ कनककीर्तिगणिर्विदधात्यमु मथितमर्थमनर्थविनाशकम् । जलधराभिधदूतसमुद्भव निजधिया सुधियामपि वल्लभम् ॥ २ ॥

417.

16/8 46 Bll 6 Linien Schrift vom Ende des 17 Jahrl

Bhartriharisataka, Spruche von verschiedenen Dichtern, welche in fruher Zeit in drei sogenannte Centurien zusammengestellt und einem Dichter Bhartrihari zugeteilt wurden Unserer Hs fehlen Folia 1 2 13 und der Schluss Beginnt mit dem Vers चुत्क्षामो ऽपि etc || 12 || Das Nitisataka endet Fol 15 b, das Sringa rasataka Fol 32 a Schliesst Fol 49 b mit समोहयन्ति मदयन्ति || 107 ||

418.

20/9½ 38 Bll 8 Linien Geschrieben von Gumānī Vipra aus Mathura Sohn von Uderama Enkel von Harima im J 1687

Bhartriharisataka 1) Nitisataka endet Fol 13 a (103 Strophen) 2) Sringarasata Fol 24 b (100 Strophen) 3) Vairagyaśataka Fol 38 b (101 Strophen)

419.

30/13 57 Bll. 5 Linien Geschrieben in Saugāvati von Naunandarama Schuler von Savāirāma, für die beiden Sohne von Vallabhaji Ghasirama und Asairama, im J 1785

Bhartriharisataka Mit einer Gujarati Ubersetzung zwischen den Linien von Rupacandra Kavi Niti ataka endet Fol 18 b, Sringarasataka Fol 36 b, Vairagyaśataka Fol 57 a

420.

31/14 19 Bll 11 Linien Geschrieben in Savāijainagara von Lachirama einem Brahmanen aus Gujarāt, im J 1775

Bhartriharisataka Fol 1 fehlt Nitiśataka endet Fol 7 a Sringarasataka Fol 12 b, Vairagyaśataka Fol 19 a Einige Glossen am Rande stammen aus dem Kommentar von Dhanasara Mehrere Strophen sind an den Randern beigeschrieben, und bei den meisten derselben ist man zu dem Zweifel berechtigt, ob sie der ur sprunglichen Sammlung angehören Die Anfange derselben folgen

1) Nītiśataka: रक्तत्वं कमलानां । नम्रत्वेनोन्नमन्तः । इत्येतस्मिन्वा । यदि नाम दैवगत्या । दिग्गजकूर्मकुलाचल । अद्यापि नोज्झति हरः । यद्यपि चन्दनविटपी । यदि धनिनः सत्पुरुषाः । मर्कटस्य गले बद्धा । अरचितं तिष्ठति । इयमुच्चधियाम ॑ । — 2) Śriṅgāraśataka: बाले लीला । मत्तेभकुम्भ । अनाघ्रातं पुष्पं । सुधामयो ऽपि क्षयरोग । एतत्कामफलं लोके । तावदेवामृतमयी । — 3) Vairāgyaśataka: स्फुरत्स्फारज्योत्स्ना ।

421.

25/11. 39 Bll., 9 Linien. Schrift von 1769

Bhartriharīśataka. Vollständig. Nītiśataka endet Fol 12b, Śriṅgāraśataka Fol. 23a, Vairāgyaśataka Fol. 39a

422.

26/12. 54 Bll, 7 bis 10 Linien Geschrieben um etwa 1680 in Vairāṭanagara von Ganinarbada, einem Schüler von Śrīkarnagaṇi

Bhartriharīśataka Vollständig. Nītiśataka endet Fol. 17b Śriṅgārasataka endet Fol. 37b. Die ersten 44 Bll. enthalten Randglossen

423.

25/13. 39 Bll, Linien verschieden Etwa 1810.

1) *Nītiśataka* Foll. 1—27. Mit einem anonymen Kommentar. Dieser beginnt: विघ्नेशं विघ्नहर्तारं गणराजं नमाम्यहम् । शारदां वरदां नौमि जाड्यापनुत्तये तथा ॥ १ ॥ श्रीगोपालं नमस्कृत्य नत्वा गुरुपदं परम् । भर्तृहरिशतो ग्रन्थस्तस्य व्याख्यां करोम्यहम् ॥ २ ॥

2) Foll. 28—30. Ein Fragment des Śriṅgārasataka mit Kommentar.

3) Foll. 31—39. Ein Fragment des Vairāgyaśataka mit Kommentar.

427.

22/13 30 Bll 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1720

Gītagovinda

428.

21/10 28 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1730

Gītagovinda Foll 26 und 27 fehlen

429.

25/11 20 Bll 13 Linien Geschrieben im J 1780 von Māṇikyavijaya in Vibhītakanagara

Gītagovinda

430.

24/12 29 Bll 9 Linien Etwa 1780

Gītagovinda

431.

21/10 22 Bll 8 Linien Etwa 1730

Gītagovinda Reicht nur bis 7, 31

432.

28/11 27 Bll, 7 bis 8 Linien Bengali Schrift Etwa 1800

Gītagovinda

433.

24/11 53 Bll 5 Linien Etwa 1730

Gītagovinda Gezählt von 12—64 Zwei oder drei Bll fehlen am Anfang Reicht bis 11, 32

434.

$29^{1}/_{2}$/$16^{1}/_{2}$ 23 Bll 12 bis 13 Linien Schrift von 1857

Gītagovinda

435.

21/10 45 Bll 7 Linien im Text Etwa 1750

Gītagovinda, mit dem zwischen den Linien und an den Randern geschriebenen, abgekurzten, Rasakadambakallolini genannten Kommentar von Bhagavaddāsa Dieser beginnt इष्टदेवतास्मरणलक्षणमङ्गलप्रतिपादकं पद्यमिदं प्रथमम् ॥ Der vierte Vers wird so erklart इदानीं ग्रन्थनिर्दोषत्वाय प्रामाण्यापादनाय च केनचिन्महाभागवतेन महाकविसभाया वर्णितं पद्यं संगृह्यते । वाच इति ॥ उमापतिधरनामा कविर्वाचः पल्लवयति विस्तारयति । व्यङ्ग्यार्थशून्यं शब्दार्थगुणशून्यं चास्य कवित्वमिति ध्वनितम् । शरणनामा कविर्दुरूहस्य विषमार्थकाव्यस्य शीघ्ररचने स्तुत्यः । गूढार्थत्वादिदोषयुक्तं प्रसादादिगुणरहितमस्य काव्यमिति । शृङ्गाररस एवोत्तरः श्रेष्ठो यत्र यत्सत्प्रमेयं तस्य रचनैः कवितायाः ग्रथनैर्गोवर्धनाचार्येण सह स्पर्धावान्को ऽपि न विश्रुतो न ख्यातः । रसान्तरप्रवेशेन

माधुर्यादिगुणसंपन्नपदरचनाया सो ऽप्यशक्त एवेति भाव । तथा धोईकवि श्रवणमात्रादेव ग्रन्थादियाही न तु तस्य कवितायाः कौशलमिति । च्मापतिपदेनाहंकारित्व चाद्य वेति ध्वनितम् । गिरा संदर्भशुद्धि गुम्फवैशिष्ट्य गुणालकारसंपन्नग्रथनविशेषं जयदेव एव जानीते नान्य । भगवद्गुणवर्णनाकरत्वादिति भाव ॥ ४ ॥

Sarga 1 endet Fol 9a 2 Fol 12b 3 Fol 14b 4 Fol 18a 5 Fol 20b 6 Fol 23a 7 Fol 28b 8 Fol 30b 9 Fol 32a 10 Fol 35a 11 Fol 40b 12 Fol 45b

Der Kommentar schliesst श्रीमद्वृन्दावनेश्वरीप्रियतमचरणपङ्कजहमकरन्दास्वादनपटुचञ्चरीकसभापणमध्यानन्दान्दोलचपलहृदयेन श्रीमद्भगवद्दासेन भगवज्जनपरितोषाय विरचितेयं रसकदम्बकल्लोलिनी ॥ १ ॥

436.

21/11 48 Bll 12 bis 14 Linien Ltwa 1680

Gitagovinda Text und anonymer Kommentar Paginiert 32—80 Fol 42 fehlt Beginnt in 5 11 8 und schliesst in 12 15 — Der Kommentar zu 5 11 9 lautet साकाङ्क्षगुणानाह ॥ त्वन्नामसमेतं कृत संकेतो यस्मिन् तम् । त्वन्नामध्वनिरेवात्र प्रधानकार्यम् । एवंभूतं मृदुवेणु वादयते । मृदुत्व यतस्त्वागमने कृतादर । वेणुरत्र पाविकाख्यचतुश्छिद्रो द्वादशाङ्गुल । त्वदुद्देशकमिति त्वत्कर्णार्थं मन्द मन्दं वादयते । नन्विति अहो ते तनुसंगतो य पवनस्त्वद्देशादागतो वायुस्तेन चलितमपि रेणु बहु मनुते । त्वन्नात्रपटवासमिवादरति ॥

रचाधुना ॥ अपराधसुन्दरं नाम य पठेच्छिवसंनिधौ । शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥ Gedruckt in Bṛhatstotraratnakara p 110

438.

18/10 4 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1680

Omkārastotra in 10 Sragdhara Versen mit zwei Anhängseln in Anustubh Beginnt ओंकारे आदिरूपे खहततवक्रविधे श्वेतपीते च कृष्णे नीले रक्ते कपोते तत्पदरहिते (Metrum unrichtig) सर्ववर्णे विवर्णे । प्राणापाने समाने विपरितकरणे व्यान उदानपीठे एको व्यापी शिवो ऽहमिति वदति हरिर्नास्ति देवो द्वितीय ॥ १ ॥ पाताले चान्तरिचे दशदिशि गगने सप्तशैले समुद्रे भक्षे काष्ठे च लोष्टे खितिजलपवने स्थावरे जङ्गमे वा । बीजे सर्वौषधीनामसुरसुरजने पुष्पपत्रे तृणाग्रे एको व्या॰ ॥ २ ॥

Schliesst कोटितीर्थसम पुण्य कोटियज्ञफल लभेत् । इद स्तोत्र पठित्वा तु ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ १२ ॥ इति श्रीआदिपुराणे शिवागमे ओंकारस्तोत्र समाप्तम् ॥

Die gefälschte Zuteilung an das Adipurana ist dazu bestimmt dem mittelmässigen Gedichte einige Würde zu verleihen

439.

17/9 4 Bll. 6 Linien Etwa 1860

Gaṅgaṣṭaka acht Strophen zum Lobe der Ganga Valmiki zugeschrieben Eine neunte Strophe verheisst dem Leser viel Heil Beginnt मात शैलसुतासपत्नि वसुधाशृङ्गारहारावलि स्वर्गारोहणवैजयन्ति भवती भागीरथी प्रार्थये । त्वत्तीरे वसतस्त्वदम्बु पिबतस्त्वद्वीचिषु प्रेङ्खतस्त्वन्नाम स्मरतस्त्वदर्पितदृश स्यान्मे शरीरव्यय ॥ १ ॥

440.

29/13 15 Bll 10 bis 13 Linien Schrift vom Anf dieses Jahrh

Bhāminīvilāsa ein Gedicht in vier Abteilungen von Jagannatha Panditaraja Die gegenwärtige Handschrift enthält den ersten Paricheda in 101 Versen und fünf Verse des zweiten Mit einem kurzen Kommentar von Bhattacaryavarya Laksmana der sich mit dem Titel Devarsi zu belegen beliebt. Der Kommentar heisst Bhaminivilasabhūsana und beginnt विष्णु गोपीविधुर वन्दे राधाविनोदकुशल तम् । कुञ्जगृहे निवसन्तं नन्दात्मज मृगाङ्कनाराकम् ॥ १ ॥ Der Kommentar zum zweiten Paricheda beginnt अधुना चण्डकोदण्डधृयामं देववल्लभम् । सुरारातिविमर्दं वन्दे च वक्षे च भूषणम् ॥ १ ॥

441.

21/10 1? Bll 9 Linien Abschrift von etwa 1860

Gaṅgālaharı oder *Gaṅgapıyusalaharı*, ein Lobgedicht auf die Gaṅga, von Jagannātha Pandita In 56 Strophen Beginnt समृद्ध सौभाग्य सकलवसुधाया किमपि तन्महैश्वर्यं लीलाजनितजगतः खण्डपरशो । श्रुतीना सर्वस्वं सुकृतमथ मूर्तं सुमनसा सुधासौन्दर्यं ते सलिलमशिव न शमयतु ॥ १ ॥

Der letzte Vers lautet यदि चेदुपेचसे त्व गतिहीन सर्वतो निराश माम् । वद करुणावति गङ्गे कतमो विषयस्तवास्ति करुणाया ॥ ५६ ॥

442.

22/11 6 Bll 11 Linien Etwa 1870

Gaṅgalaharı oder *Pıyūsalaharı* von Jagannatha Pandita 52 Verse

443.

?6/13¹/ 15 Bll 7 bis 13 Linien Etwa 18?0

Gaṅgālaharı, mit einer Übersetzung in Hindı 54 Verse

Schliesst यैस्त्व दृष्टा तैर्न दृष्ट कृतान्तो यैस्त्व पीता तैर्न पीत स्तनाम्भ । यैर्वा मग्न तैन मग्न भवाब्धौ मातर्गङ्गे यैर्मृत नो मृत ते ॥ ५४ ॥

444.

21/11 3 Bll 11 Linien Geschrieben von Laksmırama ım J 1?65

Govındadāmodarastotra, ein Anruf an Govinda von Bılvamaṅgala, in 56 Versen Beginnt अग्रे कुरूणामथ पाण्डवाना दुःशासनेनाहृतवस्त्रकेशा । कृष्णा तदाक्रोशदनन्यनाथा गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ १ ॥

Schliesst mit dem von einem Späteren hinzugefugten Vers सुखावसाने इदमेव गेय दु खावसाने इदमेव ध्येयं । देहावसाने इदमेव जाप्य गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ ५६ ॥ Sieh Num 254 2 und Florentine Mss Num 84

445.

33/15 8 Bll 14 Linien Schrift von 17 9

1) Fol 1—4 a *Laghucanakya Rājanītiśāstra*, moralische Sentenzen, welche unter dem Namen von Canakya gehen Geteilt in 8 Adhyaya Beginnt प्रणम्य शंकरं देव ब्रह्माणं च जगद्गुरुम् । विष्णु प्रणम्य शिरसा वक्ष्ये शास्त्रसमुच्चयम् ॥ १ ॥ चाणक्येन स्वय प्रोक्तं नीतिशास्त्रसमुच्चयम् । तमहं संप्रवक्ष्यामि नराणा बुद्धिवर्धनम् ॥ २ ॥

2) *Vṛddhacaṇakya* ebenfalls in 8 Kapiteln Beginnt प्रणम्य शिरसा विष्णु त्रैलोक्याधिपति प्रभुम् । नानाशास्त्रोद्धृत वक्ष्ये राजनीतिसमुच्चयम् ॥ १ ॥ अधीत्येद यथाशास्त्र नरो ज्ञास्यति तत्त्वत । धर्मोपदेशविख्यात कार्याकार्य शुभाशुभम् ॥

446

21 12 16 Bll 13 Linien Geschrieben von Vṛddhicanda in Udayapura im Jahr 1804

1) *Laghucaṇakya* in 8 Adhyayah Foll 1—6 fehlen und es beginnt mit 6 5

2) *Vṛddhacaṇakya* in 8 Adhyayah Beide sind von einer Übersetzung in Hindi begleitet

447

25 12½ 6 Bll 11 bis 13 Linien Bengal Schrift Geschrieben von Bhagavāndasa für Koradāsa Vairagin um etwa 1820

Caṇakyarajanīti in 108 Versen Die Anordnung der Verse weicht von der in Häberlins und Webers Ausgabe ab

448

26 1 13 Bll 7 Linien Etwa 1790

Candravalikavya ein lyrisches Gedicht in welchem die Gestalt der Candravalī einer Geliebten des Kṛṣṇa geschildert wird Unvollständig Nur 78 Strophen in verschiedenen Metren sind erhalten Die Seiten haben die Überschrift द्रा॰ न॰ was auf einen anderen Namen des Gedichtes hindeutet Beginnt मुदा चन्द्रावल्या कुसुमशयनीयादि रचितु सहास प्रोक्ता स्वप्रणयिसहचर्य प्रमुदिता । निकुञ्जेष्वन्योन्य कृतविविधतल्पेषु सरसा कथा स्वस्वामिन्या सपदि कथयन्ति प्रियतमाम् ॥ १ ॥ अशेषसुकृतोदयैरखिलमङ्गलैर्वेधसा मनोरथशतै सदा मनसि भावितैर्निर्मिते । अहन्यतिमनोहरे निजगृहाद्विहारेच्छया सखीशतवृताचलद्व्रजवनेषु चन्द्रावली ॥ २ ॥ समुद्ग्रथितमालतीकुरवकादिपुष्पावलीगलत्परिमलोन्मदभ्रमरयूथसनादितम् । उदारमतिचित्रितं मृगमदादिभिर्बिभ्रती मनोभवमदापहं कमपि केशपाशं सखि ॥ ३ ॥

449

27 12 4 Bll 8 bis 9 Linien Geschrieben von Phākulo Rādhākṛṣṇa im J 176

Padmapuṣpāñjali Bhavānīstotra ein Kunstgedicht von Ramakṛṣṇa welcher die Bhavanī in 22 Versen feiert Die ersten zwei Strophen gebe ich genau nach der Handschrift अयि गिरिनन्दिन*) नन्दितमेदिनि विश्वविनोदिनि नन्दनुते गिरिवरवन्ध्य**)

*) nandini **) Vindhya

शिरोधिनिवासिनि विष्णुविलासिनि जिष्णुनुते । भगवति हे शितिकण्ठकुटम्बिनि भूर*)कुटम्बिनि भूतिकृते जय जय हे महिषासुरमर्द्दिनि रम्यकपर्द्दिनि शैलसुते ॥ १ ॥ सुरवरवर्षिणि दुर्धरधर्षिणि दुर्मयमर्षिणि**) हर्षरते त्रिभुवनपोषिणि शंकरतोषिणि कल्मषमोषिणि घोषरते । दनुजनिरोषिणि दुर्मद[मोषि]णि दुर्मदरोषिणि सिन्धुसुते जय जय हे° ॥ २ ॥

Schliesst सुमित सुमित ***) सुसमाधिना नियमिना यमितो ऽनुदिन पठेत् । परमया रमया ननु सेव्यते परिजनो स्वजनो प चि†) त भजेत् ॥ २२ ॥

450.

14/11 2 Bll 10 bis 1? Linien Etwa 1810 Beide Hss wimmeln von Fehlern

Mangalastaka von einem Kalidasa 13 Verse Der Dichter fleht Götter Heilige, geweihte Städte Flüsse Bäume u s w um Heil an Dem Titel nach sollte das Gedicht aus 8 Strophen bestehn doch lag die Versuchung nahe durch Zufügung von angerufenen Dingen es zu erweitern Dies zeigt sich namentlich in der zweiten Hs Metrum Sardulavikridita Beginnt श्रीमत्पङ्कजविष्टरो हरिहरो वायुर्महेन्द्रो ऽनलश्चन्द्रो भास्करवित्तपालवरुणा प्रेताधिराजो ग्रहा । प्रद्युम्नो नलकूबर सुरगजश्चिन्तामणि कौस्तुभ स्वामी शक्तिधरश्च लाङ्गलधरो कुर्वन्तु (so B कुर्वन्ति A) नो मङ्गलम् ॥ १ ॥

Schliesst इत्येव वरमङ्गलाष्टकमिदं पापौघविध्वसन पुण्य सप्रतिकालिदासकविता das übrige ganz unbrauchbar

451.

16/9¹. 6 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1 80

Mangalastaka in 20 Versen Von diesen sind 10 auch in A vorhanden jedoch in verschiedener Stellung und eigenen Lesarten Beginnt श्रीमद्विघ्नहरो गजाननधरो गौरीसुत सर्वग श्रीलम्बोदरविघ्नराजसहितो विद्यानिधि पूरित । सिन्दूराञ्चतमोदकै सुकुसुमैर्देवै सदा वन्दित सो देवो गणनायको मम सदा कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ।

Schliesst इत्युक्तं वरमङ्गलाष्टकमिदं दु स्वप्नविध्वसन पुण्य पातकनाशनं कविवरश्रीकालिदासेन य । उत्थायोपसि नित्यमेव पठति प्रीतान्तरात्मा पुमान्कृत्य स्नात्स तु विघ्नवारगशिर शार्दूलविक्रीडितम् ॥ २० ॥

---

*) bhari **) durm kha ***) s m tal stim tal †) pi ca

Ein Anfänger in der Poesie hat vier Verse zugefügt, von denen einer mitgeteilt wird ऐंद्रो द्विरदध्वजः शिवः वृषध्वज धर्मो महिषध्वज स्रष्टा हंसध्वजर्जुनः कपीध्वज विष्णौ गरुडध्वजः कामो मकरध्वज नलौ धूमध्वज कार्त्तिक केकिध्वज । सुशाना भेकध्वजश्च रलौ मृगध्वज कुर्व ॥

452.

22/9 9 Bll, 6 Linien Etwa 1700

Mahimnahstava, ein Hymnus an Śiva in 32 Strophen, einem Genius Puṣpadanta zugeschrieben Beginnt महिम्नः पारं ते परमविदुषो यद्यसदृशी स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः । अथावाच्य सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गृणन्ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकर. ॥ १ ॥ अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयोरतद्व्यावृत्त्या य चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि । स कस्य स्तोतव्य. कतिविधगुणः कस्य विषयः पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥ २ ॥

Schliesst असितगिरिसम स्यात्कज्जल सिन्धुपात्रे सुरतरुवरशाखा लेखिनी पत्त्रमुर्वी । लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं तदपि तव गुणानामीश पार न याति ॥ ३२ ॥ Die hierauf folgenden Verse sind unecht

453.

21/10 21 Bll, 7 bis 10 Linien Geschrieben im J 1831 von Sundaralāla

Mahimnahstava mit einem anonymen Kommentar Dieser beginnt हे हर तव महिम्नो महत्त्वस्य पर पारमित्यर्थमवसानमविदुषो ऽजानत. पुरुषस्य स्तुतिर्यद्यसदृश्यननुरूपा तर्हि ब्रह्मादीनामपिगिरो वाचस्त्वयि त्वद्विषये ऽवसन्नाः कुण्ठिताः ।

454.

23/15 15 Bll 14 bis 15 Linien Etwa 1800

Mahimnahstava mit demselben Kommentar Folia 9 10 fehlen

455.

30/11 16 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben um etwa 1810 von Gangaprasāda

Mahimnahstava mit einem Kommentar von Śaṅkara, Sohn von Ratnākara und Bhāgirathī Beginnt गजानन नमस्कृत्य रेणुका कुलदेवताम् । रत्नाकरं च पितरमम्बा भागीरथी तथा ॥ १ ॥ शाण्डिल्यगोत्रसभूत. शंकरः शंकराङ्घ्रिभाक् । महिम्नाख्यस्तुतेर्व्याख्या सक्षेपेण करोम्यहम् ॥ २ ॥ पुष्पदन्तनामा कश्चिद्गन्धर्वराजः कदाचि-

च्छिवनिर्माल्यबिल्वपत्त्रोल्लङ्घनेनान्धतामापन्नस्तद्दोषापनुत्तये परमकारुणिक भक्तार्तिहारक भगवन्त भवभयहन्तार श्रीशैलजावल्लभं धत्तूरपुष्पपूजनेन गल्लवाद्यादिनातितरा सतोष्य त श्रीसदाशिवं स्तुतिवचनताभासमापन्नैर्द्वात्रिंशत्सख्याकै श्लोकैरस्तौषीत् ॥

456.

23/16 14 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1800

Śaṅkara's Kommentar ohne Text. Die ersten beiden Blatter fehlen

457.

24/12 34 Bll, 8 bis 13 Linien Etwa 1720

Mahimnahstava in 42 Versen, mit einem Kommentar von Ramamdeva Nach dem Scholiasten ist das Gedicht aus dem siebenten Teile des Śivarahasya entnommen und besteht aus 33 Versen Der Kommentar beginnt यस्य त्वा शिरसा विधाय विहिता ब्रह्मादिदेवा पुन. स्थित्युत्पत्तिलयानमी प्रतिदिन तन्वन्ति सा(?)निन्दिताः । प्राणायामपरै. शुकादिमुनिभिश्चित्ते शिव चिद्घनं ध्यानप्राप्यमुपास्महे तदमल गौरीरफेन मह. ॥ १ ॥ श्रीमद्गुरुपदद्वन्द्वसेवया लब्धशेमुषि. । रामदेव' प्रकुरुते महिम्नो ऽर्थप्रदीपिकाम् ॥ २ ॥ नानार्थप्रतिपादिका प्रतिदिनं श्रीशम्भुभुक्तिप्रदामज्ञानान्धतम प्रकाण्डपटलीहन्त्री सुबुद्धिप्रदाम् । नानाग्रन्थविलोकनाकुलधिया प्रायेण सनिर्मिता संत साधुसभाजनासहृदया सशोधयन्तु स्फुटम् ॥ ३ ॥ महिम्न. स्तोत्र शिवरहस्ये सप्तमांशे द्रष्टव्य त्रयोदशाध्याये ॥ ओ नम शिवाय । इह खलु श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणालोचनया शिवस्य ध्येयत्वं स्तुत्यत्वं च निर्णीय स्वस्य च कैलासान्तर्गतानन्दमन्दिरे स्वकल्पितदिव्यकथाप्रस्तावे गौरी विनोदयतो हरस्य सेवासमयवैमुख्येन शप्त' पुष्पदन्त. शिवकृपयैव शापस्यान्तमिच्छन् चयस्त्रिंशच्छ्लोकेन हर स्तौति ॥

458.

32/13 23 Bll., 7 bis 10 Linien Etwa 1890

Mahimnahstava, mit demselben Kommentar Abschrift aus der vorhergehenden Handschrift mit Wiedergabe ihrer zahlreichen Fehler Reicht nur bis Vers 25

459.

21/9[1], 7 Bll 9 bis 12 Linien Geschrieben um etwa 1810 von Kāśīnātha Gandajīātu

Mahimnahstotra, ein Gedicht zum Preise von Śiva, welches dem Gotte Visnu zugeschrieben wird Eine Nachahmung von dem Mahimnahstava von Puspadanta 46 Verse, von denen die ersten

40 in Śikhariṇī Metrum abgefasst, die übrigen 6 in Anuṣṭubh später zugefügt sind Beginnt श्रीविष्णुरुवाच ॥ महेशानन्ताद्य त्रिगुणरहितामेय विमल स्वराकारापारामितगुणगणाकारनिवृते । निराधाराधारामरवर निराकार परम प्रभापूराकारावरपर नमो ऽवेद्य शिव ते ॥ १ ॥ नमो वेदाविद्याखिलजगदुपादाननियत स्वतन्त्रासामन्तानवधृतनिजाकारविरते । निवर्तन्ते वाचः शिवमजरमप्राप्य मनसा यतो ऽशक्ताः स्तोतु सकृदपि गुणातीत शिव ते ॥ २ ॥ त्वदन्यद्वस्त्वेक न हि भुवि समस्त न भवतो विभिन्न विश्वात्मन्न च परममस्तीश भवत. । ध्रुव मायातीतस्त्वमसि सतत नात्रविषये न ते सत्य सत्य क्वचिदपि नमो ऽवार्य शिव ते ॥ ३ ॥

Schliesst त्वयापि शांकर लिङ्ग पूजनीय प्रयत्नतः । विहायैवान्यदेवाना पूजन श्रेय सर्वदा ॥ ४६ ॥

460.

20/10 2 Bll 7 Linien Geschrieben von Gaṅgārama um etwa 1830

Yamunāṣṭaka, acht Strophen in Śikhariṇī Metrum, von einem ungenannten Verfasser Verschieden von den beiden Yamunāṣṭaka, welche Śaṅkarācarya zugeschrieben werden Alle acht beginnen mit dem Wort kadacit Die erste lautet कदाचित्ते तीरे जननि जननीवाक्यममृत गृहीत्वा शुद्धत्व ध्रुवपदमगान्मातृसहित. । महिम्नः श्रुत्वा ते प्रचुरतरविश्चि ध्रुवजनस्तपस्तप्त्वा सद्यः शरणमिति प्राप्तस्तव तटम् ॥ १ ॥

Schliesst कदाचिच्छ्रीकृष्णे दृढतमहतान्यायपनिचयान्कुरु त्व दृष्टिं मा तव महिमनि स्व भव दृढा । कदा भ्रातुर्लोक बङ्कतरहठो मे सुतजला श्रय मे मा यान्तु (?) इति ह जननि प्रार्थनमिदम् ॥ ८ ॥

461.

23/11 3 Bll 8 Linien Etwa 1750

Yamunāṣṭapadi, ein gereimtes lyrisches Gedicht auf Kriṣṇa's Spiele mit den Schaferinnen an der Yamuna, von Viṭṭhaleśvara Offenbar eine Nachahmung von Jayadeva's Gitagovinda Beginnt वसन्तरागेण गीयते ॥ विभ्रमसभ्रमलोलविलोचनसूचितसचितभावम् । कापि दृगञ्चलकुवलयनिकरै रचति त कलरावम् ॥ १ ॥ हरिरिह व्रजयुवतीशतसङ्गे । विलसति करिणीगणवृतवारणवर इव रतिपतिमानभङ्गे ॥ ध्रु । स्मितरुचिरुचिरतराननकमलमुदीक्ष्य हरिमतिकन्दम् । चुम्बति कापि नितम्बवती करतलधृतचिबुकममन्दम् ॥ २ ॥ उद्भटभावविभावितचापलमोहननिधुवनशाली । रमयति कामपि पीनघनस्तनविलुलितनववनमाली ॥ ३ ॥

Schliesst. निजव्रजजनावनायात्र गोवर्धने राधिकाहृदयगतहृद्य-करकमले । रतिमतिशयितरसविठ्ठलस्याशु कुरु वेणुनिनादाह्वानसरत्ने ॥ ८ ॥ Im ganzen 18 Verse

462.

22/15 3 Bll, 23 Linien Etwa 1750

Rākṣasakāvya, ein Gedicht von 20 Strophen, und Kommentar. Seinen Namen hat es wahrscheinlich davon, weil darin wenig gebräuchliche Wortformen vorkommen, und Wörter in ungewöhnlichen Bedeutungen angewendet werden. Der Text beginnt कश्चिद्वन वञ्जवन विचरन्वयःस्थो वश्या वनात्मवदना वनिता वनार्द्राम् । तर्वर्यरिप्रदमुदीक्ष्य समुत्थित खे ना गामिमा मदकलः सकला बभाषे ॥ १ ॥

Der Kommentar beginnt कश्चिदिति । कश्चिदित्यनिर्दिष्टनामा पुरुषो वन काननं वञ्जवनानि यस्मिंस्तद्वञ्जवनम् । वञ्जुदकमित्यर्थः । etc

463.

25/12 3 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1801

Rādhikāvinoda, ein Kunstgedicht in 19 Strophen, von Rāmacandra, Sohn von Janārdana, Enkel von Puruṣottama Beginnt मालीनो घनमाली मालीनो वलमाली । मालीनो वनमाली मालीनो ऽवतु माली ॥ १ ॥

464.

22/13 10 Bll, 12 bis 13 Linien Geschrieben von Mahadeva Sohn von Bhaṭṭa Śiva, im J 1756

Rāmāyanasāra, ein Abriss der Ramāyana Geschichte, in 102 Sardūlavikrīḍita Versen Einem Ṛṣi Agniveśa zugeschrieben Blatt 1 fehlt Vers 7 beginnt भ्रातुस्तत्र पुनः समागमभयात्त्यक्त्वान्तिकस्थानक etc

Schliesst इत्येतच्चरितं पठति रघुपतेर्यो नरो वा शृणोति etc

465.

26/11 6 Bll 17 bis 18 Linien Etwa 1580

Laghustava, ein Gedicht in 21 Versen, zum Preise der Göttin Tripurā In dieser Handschrift wird das Gedicht Sarasvatīstotra genannt und dem Laghu Paṇḍita zugeschrieben Die zweiundzwanzigste Strophe in einem verschiedenen Metrum ist später zugefügt Am Rande befindet sich ein anonymer Kommentar Der Text bildet den ersten Teil der Pañcastavī und ist in der Kāvyamālā III, etc abgedruckt Beginnt ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्येललाट प्रभा ॥

Der Kommentar beginnt एषा त्रिपुरा देवी त्रिभिः पदैर्वाक्यैर्वच्यमाणैंकारप्रभृतिभि' । अथवा पदै. स्थानैर्ललाटशिरोहृद्रूपैः ।

सहसा झटिति बलेन वा वो युष्माकमघ छिन्द्यात् । नाशयतु । अघमिति पापे दारिद्र्ये मरणे च ॥

466.

16/9 7 Bll 7 Linien Schrift von 1690

Laghustava in 21 Versen Ohne Kommentar

467.

17/10½ 4 Bll, 9 Linien Schrift von 1739

Laghustava in 21 Versen Ohne Kommentar

468.

23/14 6 Bll 10 Linien Geschrieben in Gapaṭanauagara in Gujarāt im J 1847

Laghustava in 21 Versen Ohne Kommentar

469.

27/12 6 Bll 15 Linien Etwa 1600

Laghustavaṭīka, ein anonymer Kommentar Beginnt ऐन्द्र° ॥ केवलाचरशुद्ध्यर्थमर्थमात्रप्रतीतये । लघुस्तवमहावृत्तिरुद्धृता ज्ञानतो मया ॥ अथाचरकथनम् । एषासौ त्रिपुरा त्रिभि पदैर्वाग्भिर्वक्ष्यमाणैं-कारप्रभृतिभि । अथवा पदै· स्थानैर्ललाटशिरोहृद्रूपे । सहसा झटिति सबलेन वा वो युष्माकमघं पाप दारिद्र्य वा मरण वा छिन्द्यात् । अपनयेत् ॥

470.

22/11 7 Bll 15 bis 16 Linien Abschrift von etwa 1730

Lalitastavaratna, ein Gedicht zu Ehren der Gottin Lalita in 212 Arya Versen, von Śaṅkarasvamin Blatt 5 fehlt Beginnt वन्दे गजेन्द्रवदनं वामाङ्कारूढवल्लभाश्लिष्टम् । कुङ्कुमपरागशोण कुवलयिनीजालकोरकापीडम् ॥ १ ॥ स जयति सुवर्णशैल सकलजगच्चक्रसघटितमूर्ति । काञ्चननिकुञ्जवाटीकन्दलदमरीप्रपञ्चसंगीत ॥ २ ॥ हरिहयनैर्ऋतमारुतहरितामन्तेष्ववस्थित तस्य । विनुम सानुत्रितयं विधिहरिगौरीशविष्टपाधारम् ॥ ३ ॥ मध्ये पुनर्मनोहररत्नरुचिस्तवकरञ्जितदिगन्तम् । उपरि चतुःशतयोजनमुत्तुङ्ग शृङ्गपुंगवमुपासे ॥ ४ ॥ तत्र चतुःशतयोजनपरिणाहं देवशिल्पिना रचितम् । नानासालमनोज्ञं नमाम्यहं नगरमादिविद्यायाः ॥ ५ ॥

Endigt ललितायाः स्तवरत्न ललितपदाभि प्रणीतमार्याभि । प्रतिदिनमवनौ पठता फलानि वक्तु प्रगल्भते सैव ॥ २१२ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छंकरस्वामिविरचित स्तवरत्न समाप्तम् ॥

In den Notices von Rajendralalamitra, Num 1509 wird das Gedicht Durvasas zugeschrieben

471.

24/10 3 Bll 8 Linien Schrift von 1861

Śivatāṇḍava, ein Lobgedicht auf Śiva welches Daśavadana d i Rāvaṇa, dem Dämonenkönig von Lanka zugeteilt wird In 14 Pañcacāmara Versen Beginnt जटाकटाहसंभ्रमभ्रमन्निलिम्पनिर्झ-रीविलोलवीचिवल्लरीविराजमानमूर्धनि । धगद्धगद्धगज्ज्वलल्ललाटपट्ट-पावके किशोरचन्द्रशेखरे रतिः प्रतिक्षणं मम ॥ १ ॥ धराधरेन्द्रनन्दि-नीविलासबन्धुबन्धुरस्फुरद्दिगन्तसंततिप्रमोदमानमानसे । कृपाकटाक्षधो-रणीनिरुद्धदुर्धरापदि क्वचिद्दिगम्बरे मनो विनोदमेतु वस्तुनि ॥ २ ॥

Schliesst प्रचण्डवाडवानलप्रभाशुभप्रचारगा (Ms रगि) महा-ष्टसिद्धिकामिनी जनावधूतजल्पना । विमुक्तवामलोचना विवाहकालि-कध्वनिः शिवेति मन्त्रभूषणा जगज्जयाय जायताम् ॥ १४ ॥

472.

21/10 5 Bll 8 Linien Abschrift von etwa 1850

Śṛṅgaratilaka, erotische Verse, welche mit Unrecht dem ältern Kālidāsa zugeschrieben werden Diese Hs stimmt abgesehen von einigen Varianten mit der Ausgabe von Gildemeister (im Anhang zu seinem Meghadūta) überein Jedoch finden sich, wie es bei solchen in verschiedenen Versmaassen geschriebenen Gedichten oft der Fall ist, einige Zugaben Nämlich nach 19 he rohiṇi tvam asi rātrikarasya bhāryā, nach 22 yadi katham api daivad durga mārge skhalitvā. Am Schluss ambujam ambuni jātam na hi kvacij jātam ambujād ambu | Murabhidi tad viparītam caraṇasaroje mahānadī jātā ॥ २६ ॥

473.

23/15 32 Bll 16 Linien Śāradā Schrift

Stutikusumāñjali ein Gedicht zum Preis des Śiva in 39 Gesängen, von Jagaddhara Bhaṭṭa Die gegenwärtige Handschrift enthält das Gedicht von Anfang bis 10, 16 Bis Fol 13a finden sich interlineare Glossen Beginnt ह्लादव्रजैरमलैरनर्गलैर्जीवनैरघ-हरैर्नवैरियम् । स्वामिन क्षमशमचमें चण रोद्धुमर्हति मन सर-स्वती ॥ १ ॥

Gedruckt in der Kāvyamālā 23 Bombay 1891

474.

29/12 2 Bll, 10 Linien Abschrift vom Ende des 17 Jahrh

Svāminyaṣṭaka, 8 Verse in Śikhariṇī metrum zu Ehren von Rādhā, verfasst von Viṭṭhaleśvara dem Sohn des Vallabhācārya Ein neunter Vers ist am Ende zugefügt. Beginnt रहस्य श्रीरा-धेत्यखिलनिगमानामिव धनं निगूढं मद्वाणी जयतु सततं जातु न परम् । प्रदोषे दृङ्मोषे पुलिनगमनायातिमधुरं चलं तस्याश्चचरण-

युगमासा मनसि मे ॥ १ ॥ अमन्दप्रेमार्द्रप्रियकरतलं कुङ्कुममिपात्कु-चद्वन्द्वे वक्षस्यपि दधति (?) चारु सततम् । कृपा कुर्याद्राधा मयि रुचिरहेमाद्रिशिखरोदितमाबृएमेघक्षयहरहरि चुचुकमिषात् ॥ २ ॥ निमन्त्य प्रातर्या निजहृदयनाथं निरुपमा समाकार्यैकाकिन्यतिघनव-नादात्मभवने । विधायोन्मादादि स्वयमतिमुदा भोजयति सा मयि प्रीता राधा भवतु तु हरिसङ्गार्पितमनाः ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीमद्गोपीजनचरणपङ्केरुहयुगानुगलानन्दमोनि-धिनिभृतवाक्कायमनसा । मयेह प्रादुर्भावितमतिसुखं श्रीविट्ठलपदा-भिधेये मय्येव प्रतिफलतु सर्वच सततम् ॥ ९ ॥ Fehlerhafte Strophe

475.

26/10 3 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1800

Svāminīstotra, ein Hymnus auf Rādhā von Viṭṭhaleśvara Dreizehn Verse in verschiedenen Metren Beginnt यदैव श्रीराधे रहसि मिलति त्वा मधुपतिस्तदैवोचार्याहं निजचरणदास्ये निगदिता । मुदा चन्द्रावल्या शशिमुखि कृतार्थास्मि भवती तथा संपन्ने मा स्मरति यदि मत्प्रेषणविधौ ॥ १ ॥ कदाचित्कालिन्द्यामहनि तरलापाङ्गरुचिरा समाप्लुत्याकण्ठं किमपि परिधायाशु वसनम् । स्मरेम्मा चेदुत्तारितव-सनसंक्षालनविधौ कृतार्थाहं भूयान्निजचरणदासीति भवती ॥ २ ॥

Schliesst गेहान्निकुञ्जे निशि सगतायाः प्रियेण तल्पे विनिवे-शितायाः । स्वकेशवृन्दैस्तव पादपङ्कजे समार्जयिष्यामि मुदा कदा नु ॥ १३ ॥

476.

24/10 7 Bll 9 Linien Etwa 1840

Durghaṭaślokāḥ, eine Anzahl von künstlichen Versen Mit einem Kommentar Beide unvollständig Erhalten sind 14 Verse Sie beginnen 1) लक्ष्मीवन्थतकूरसू रणदहिन्दुर्धक् चमः पापडी । 2) येन ध्वस्तमनोभवेन वलिजित्कायः पुरा स्त्रीकृतो । 3) गोकर्ण-राडाभरणं यदीयं यन्नव्यहव्यादजमाददाह । 4) गौरीचण भूधर-जाहिनाथ. पत्र तृतीयं दयितोपवीतम् । 5) केष्टामानगजायुक्ता वार्चवीश्वरगोजगाः । 6) सुरारिरिपुभृत्यस्य तस्य तातस्य वाहनम् । 7) नागसञ्जीरिपोः कन्या सा कन्या यस्य वल्लभा । 8) आसादयति यद्रूपं करेणुः करेणविना । 9) को निर्दग्धस्त्रिपुररिपुणा कश्च कर्णस्य हन्ता । 10) गच्छन्ति क्वाजिवक्त्री कृतनिजतनवः का भिनत्ति स्वकूलं । 11) चय्याद्या. किं धनं किं भवति मृगमदे । 12) व्यामोहं तव भिन्दन्तु छिन्दन्तु तव दुरितानि च । 13) अपूर्वो ऽय मया दृष्टः

कान्तः कमललोचने । 14) बिम्बाकार सुधाधार कान्तावदनपद्भजम् ॥

Der Kommentar beginnt हे लक्ष्मीवन् त्व मा सेवकमव्याः । रच । किंभूतस्त्वम् । क्षतकूः । क्षत को पृथिव्या ऊः अवन रचण येन स क्षतकूः ।

477.

23/15 12 Bll, 12 Linien Die Abschrift von 1867 wurde für Mulji Abhaya aṅkara angefertigt Sie ist äusserst nachlässig

Subhāsitaślokāh, 177 moralische Verse, die aus verschiedenen Sammlungen zusammengestellt sind Beginnt अथ साहित्यश्लोका लिख्यन्ते ॥ अज्ञानतिमिरान्धाना ज्ञानाञ्जनशलाकया । नेत्रमुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १ ॥ येन प्रबोधदीपेन नरस्याभ्यन्तरं तम. । सदात्मा निर्मलीचक्रे तस्मै श्रीगुरवे नम. ॥ २ ॥ अखण्डमण्डलाकारं यद्व्याप्तं सचराचरम् । येन मे दर्शितं पन्थास्तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३ ॥

Schliesst mit देवगुरुप्रसादेन जिह्वाग्रे च सरस्वती । तेनाहं नृप जानामि भानुमति तिल यथा ॥ १११ ॥ इति साहित्यशास्त्रेषु सुभाषितं संपूर्णम् ॥

478.

32/14 1 Bll, 15 Linien Ltwa 1790

1) *Kaliyugāstaka,* ein Lobgedicht auf das eiserne Zeitalter, in 9 Versen, von Harsakīrti Beginnt यत्र श्रीजगदीश्वरस्य भजनं यत्र श्रुतीना श्रुतिर्यत्राध्यर्चिरवावरी (?) सुविदुषा गोष्ठीसुधा स्वीरसी । सीमा यत्र मितद्रवो ऽपि दधते शेषो विशेषाद्भुव सूर्याचन्द्रमसावपि क्षितिभृतो का तत्कलौ न्यूनता ॥ १ ॥

Der vierte Vers lautet श्रीमद्विक्रमभोजभर्तृहरय. श्रीवस्तुपालादयः श्रीहर्षामरकालिदासकवयो यत्राभवन्भूपणम् । वादिश्रीप्रभुदेवसूरिसुगुरुः श्रीहेमसूर्यादयो जाता यत्र विचित्रराजि स कलि श्लाघ्यः कथ स्यान्न हि ॥ ४ ॥

Schliesst तस्मात्पुण्यविधानसाधनरता. सद्बुद्धिशुद्धाशया आनन्दामृतपाठिनः प्रतिदिनं विशेषैरध्यायिन. । ये शृण्वन्ति पठन्ति वा कलियुगश्रेष्ठाष्टकं मानवास्तेषां संततहर्षकीर्तिसुखदो भूयाद्विभूत्यै कलि. ॥ ९ ॥

2) *Śāradastotra* in 11 Versen, von Harsakīrti Beginnt शारदा जयति विश्वसारदा ऽसारदा वरविधा विधा शारदा ।

शारदामृतमयूखचन्द्रिका ज्योतिरस्तजनजाड्यतन्द्रिका ॥ १ ॥ चन्द्रचन्दनहिमेन्दुसुन्दरा शुभ्रवस्त्रसुखमातिभासुरा । दिव्यभूषणरुच वितन्वती भारती दिशतु सा सुभारतीम् ॥ २ ॥

Schliesst सारसारदनव नव प्रगे य पठेदुदयमाचगे खगे । तस्य वश्यमुपयान्ति निर्भरं हर्षकीर्तिसुखसंपदश्चिरम् ॥ ११ ॥

479.

22½/9 41 Bll bis Fol 21 7 bis 11 Linien von Fol 23 ab 12 bis 16 Linien Die ersten 21 Blätter sind um etwa 1740 die übrigen um etwa 1690 geschrieben

Abhijnanaśakuntala von Kalidasa In der sogenannten Devanagari Recension Foll 20 22 fehlen

Añka 1 schliesst 12 b, 3 Fol 24 b, 4 Fol 28 a, 5 Fol 33 a, 6 Fol 40 b — Fol 21 beginnt in Böhtlingk s Ausgabe p 32, 9, Fol 23 beginnt ibid p 23, 15 Schliesst gegen das Ende des siebenten Añka (प्रीतिपिशुनेन) bei Böhtlingk p 109, 8

480.

26/12 76 Bll 8 Linien Etwa 1700

Anargharaghava, ein Drama in 7 Akten, von Murari 1) 8 b 2) 19 a 3) 31 a 4) 47 a 5) 60 a Nach Fol 72 b fehlt alles von 6, 64 bis 7, 46 Bricht ab in 7, 79

481.

22/11 105 Bll 7 Linien Etwa 1830

Prabodhacandrodaya, ein philosophisches Drama in 6 Akten, von Kriṣnamiśra

482.

25/15 43 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben von Bhaṭa Banijaka im J 1669

Prabodhacandrodaya Folia 1—18 fehlen Beginnt in Añka 3, 9 ed Brockhaus

---

489.

2° 11 38 Bll 9 Linien Etwa 1820

Parāśarasmṛti oder *Parāśaradharmaśāstra* in 12 Adhyāyaḥ Beginnt अथातो हिमशैलाग्रे देवदारुवनालये । व्यासमेकाग्रमासीनमपृच्छनृषय पुरा ॥ १ ॥ मानुषाणा हितं धर्मं वर्तमाने कलौ युगे । शौचाचार यथावच्च वद सत्यवतीसुत ॥ २ ॥

490.

21/15 37 Bll 12 bis 13 Linien Schrift von 1846

Parāśarasmṛti

491.

25/12 24 Bll 9 Linien Gute Handschrift von 1691

Parāśarasmṛti Das erste Blatt fehlt

492

25½/11 26 Bll 9 bis 11 Linien Geschrieben in Karn Kuṇḍalapuri von Rādhākrṣṇa im J 1757

Laghu Parāśarasmṛti eine eigentumliche Recension in 10 Kapiteln und 486 Versen

Kapitel 1 = 1 in Parāśarasmṛti beginnt अथातो हिमशैलाग्रे देवदारुवनाश्रये । व्यासमेकाग्रमासीन पप्रच्छुर्मुनयस्तदा ॥ १ ॥ मनुष्याणा हितं धर्मं वर्तमान कलौ युगे । शौचाशौच यथाशक्त्या वद सत्यवतीसुत ॥ २ ॥ Kulanirṇaya 63 Verse — Kapitel 2 = 2 3 Beginnt अत परं गृहस्थस्य धर्माचार कलौ युगे । धर्म साधारण शक्त्या चतुर्वर्णक्रमागतम् ॥ १ ॥ संप्रवक्ष्याम्यह यूयं [पूर्वं] पराशरप्रबोधितम् । षट्कर्मसहितो विप्र कृषिकर्म तु कारयेत् ॥ २ ॥ Sutakanirṇaya 59 Verse — Kapitel 3 = 4 Beginnt अतिमानादतिक्रोधात्स्नेहाद्वा यदिवा भयात् । समाधिकमनृतं ब्रूते गतिस्तस्य न विद्यते ॥ १ ॥ पूयशोणितसंपूर्णे ह्यन्धे तमसि मज्जति । षष्टिवर्षसहस्राणि नरक पर्युपासते ॥ २ ॥ 36 Verse — Kapitel 4 = 5—7 Beginnt वृकश्वानशृगालैश्च यदि दष्टस्तु ब्राह्मण । स्नात्वा जपेच्च गायत्री पवित्रां वेदमातरम् ॥ १ ॥ गवां शृङ्गोदके स्नानं महानद्यास्तु संगमे । समुद्रदर्शनाद्वापि शुना दष्ट शुचिर्भवेत् ॥ २ ॥ Dravyaśuddhi 90 Verse — Kapitel 5 = 8 Beginnt गवां बन्धनयुक्तेषु [योक्त्रेषु] भवेन्मृत्युरकामत । अकामात्कृतपापस्य प्रायश्चित्त कथं भवेत् ॥ १ ॥ वेदवेदाङ्गविद्विप्रा धर्मशास्त्रवहश्रुता । स्वकर्मनिरता शान्तास्तेषां पापं निवेदयेत् ॥ २ ॥ Gohatyaśuddhinirṇaya 70 Verse — Kapitel 6 = 9 Beginnt गवां संरक्षणार्थाय न

दुर्येद्रोधवन्धनम् । न वन्धन गवा विन्द्यात्कामाकामकृत च यत् ॥ १ ॥ Goprayaścitta 58 Verse — Kapitel 7 = 10 Beginnt चातुर्वर्ण्येषु सर्वेषु हिता वक्ष्यामि निष्कृतिम् । अगम्यागमने चैव द्विजश्चान्द्रायणं व्रजेत् ॥ १ ॥ एकैक वर्धयेद्ग्रास शुक्ले कृष्णे तु ह्रासयेत् । अमावास्या न भुञ्जीत एष चान्द्रायणो विधि ॥ २ ॥ Agamyagamana nirnaya 44 Verse Kapitel 8 = 11 Beginnt अमेध्यमपि गोमासं चाण्डालस्यान्नमथापि वा । यदि भुक्त तु विप्रेण कृच्छ्र चान्द्रायण चरेत् ॥ १ ॥ तथैव क्षत्रियो वैश्यो ऽप्यर्धं चान्द्रायण चरेत् । शूद्रो ऽप्येव यदि भुङ्क्ते प्राजापत्य समाचरेत् ॥ २ ॥ Caturvarnacikitsa 41 Verse — Kapitel 9 = dem ersten Teil von 12 Beginnt दु स्वप्न यदि पश्येत etc Snananirnava 20 Verse — Kapitel 10 = 12 64 fgg Beginnt चातुर्वर्ण्येषु चोत्पन्नो ब्रह्महा गुरुतल्पग । सेतुदर्शनसयुक्त प्रायश्चित्त कथ भवेत् ॥ १ ॥ Samudrasnanamahapatakana 13 Verse — Die Summe aller Verse beträgt 486

Foll 4—7 rühren von einer späteren Hand her Fol 8 nicht bezeichnet doch fehlt nichts

493.

27/11 24 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1780

Vrddha Haritasmrti Dieses verhältnismässig moderne Werk enthält die Satzungen einer speciell Visnuitischen Sekte Von der alten Vrddha Haritasmrti ist es völlig verschieden Die Handschrift ist unvollständig und der Text stimmt mit der Ausgabe in dem Dharmasamgraha von Bombay 1884 8° Es fehlen Folia 1 2 4—16 23—26 28—40 42—50 56 60—62 65 66 70 und das Schlussblatt Das erhaltene ist mit der genannten Ausgabe verglichen

Blatt 1a beginnt चक्रमेक तु वामरे । वैष्णवाना तु हेतीना = p 164 — Blatt 2a = 199 1 — Blatt 5a = p 222 — Blatt 9a = p 252 — Blatt 10a = p 274 — Blatt 15a = p 288 — Blatt 18a = p 296 — Blatt 20a = p 307 — Blatt 24a = p 317 24b schliesst श्रवण कीर्तन सेवा सत्कृत्य करण तथा p 319 Der siebente Adhyaya endet auf Blatt 19a

494.

25½/10 40 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1680

Caturvimśatismrti Ein Fragment des zweiten Teiles über Prayaścitta, von Anfang (Vers 93 bis 210 nach meiner Abschrift von Haug 134), mit dem Kommentar von Bhattoji Diksita Der letztere citiert zur Erläuterung aus den ihm bekannten Gesetzbüchern eine grosse Anzahl von Stellen, von welchen der ursprüngliche

Text fast erstickt wird Beginnt अथ प्रायश्चित्तप्रकरणम् ॥ प्रायश्चित्तशब्दस्य पापनिवर्तनक्षमधर्मविशेषे योगरूढ । प्रायस्य चित्त शोधनमिति व्युत्पत्ते । प्रायस्य चित्तिचित्तयोरिति पारस्करादिगणे पाठात्सुट ॥ उक्त च । प्राय पाप विनिर्दिष्ट चित्त तस्य विशोधनमिति । मुने । प्रायो नाम तप प्रोक्त चित्त निश्चय उच्यते । तपोनिश्चयसयोगात्प्रायश्चित्त प्रकीर्तितमिति ॥ पाप चाष्टधा । महापातकम् । अनुपातकम् । उपपातकम् । जातिभ्रंशकरम् । सकरीकरणम् । अपात्रीकरणम् । मलिनीकरणम् । प्रकीर्णक चेति ॥

Der Text schliesst auf Fol 39a mit den 3 Versen 208—210, beginnend धर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठा कदाचित्पापमागता । जपहोमादिकं तेभ्यो विशेषेणाभिधीयते ॥

Die Caturvinśatismṛti wird zuerst von Aparārka citiert

495.

22/10 53 Bll 11 bis 15 Linien *Geschrieben von Āpābhatta mit dem* Beinamen Vaidya im J 1727

Smṛtyarthasāra von Śrīdhara, Sohn von Nāgaviṣṇu Das Werk wird auch Ādismṛtyarthasāra genannt Die gegenwärtige Handschrift enthält den dritten und letzten Teil Prāyaścittaprakarana, über die Sühnung von Vergehen Beginnt कामधेनौ प्रदीपे ऽब्धौ कल्पवृक्षलतादिषु । शम्भुद्रविडकेदारलोक्षटादीश्च च भाषितम् ॥ मन्वत्रियाज्ञवल्क्यादिव्याख्यातृप्रतिपादितम् । स्मृत्यर्थसार वक्ष्यामि सुखानुष्ठानसिद्धये ॥ अथ प्रायश्चित्तान्युच्यन्ते ॥ तत्र पापानामचीर्णप्रायश्चित्ताना नरकभोगान्ते कर्मविपाका उच्यन्ते । अज्ञानाद्ब्रह्महा क्रमाच्छृगालश्वसूकरोष्ट्राणा योनि याति । सुराप खरपुल्कशश्वेणानाम् । Er citiert den Smṛtiratnākara Fol 49a den Tīrthasamgrahakara Fol 52a Die einzelnen Teile des Werkes werden in der Anukramanika am Schlusse angegeben

Schliesst इद स्मृत्यर्थसाराख्यं नागविष्ण्वार्यसूनुना । यज्वना श्रीधरार्येण श्रुतिस्मृतिविदा कृतम् ॥ धर्मशास्त्र पठञ्छृण्वञ्छ्रावयन्धारयन्नपि । आयु प्रजा श्रिय कीर्ति धनं पुण्य च विन्दति ॥

496.

33/13 122 Bll 11 Linien Etwa 1770

Caturvargacintāmani von Hemādri Fragmente des *Dāna Khanda* Paginiert 62—217 Es fehlen Foll 66 70—78 127—150 Fol 62a beginnt धीयते ॥ मत्स्ये । सूत उवाच । अथात सप्रवक्ष्यामि महादानानुकीर्तनम् । दानधर्मे ऽपि यत्प्रोक्त विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ Ausgabe in der Bibl Ind p 166

Schliesst मृन्मयेषु तु पात्रेषु पूर्वादिषु क्रमेण तु । घृत चीर दधि चौद्रमेव दत्त्वा यथा ॰

497.

25/11 92 Bll, 11 bis 12 Linien Etwa 1680

Kalanirnaya oder *Kālamādhava*, Bestimmung der Zeitlaufte fur feierliche Handlungen, von Sāyana. Er benutzte in grossem Maasse Hemādri. Geteilt in fünf Bucher Beginnt वागीशाद्याः सुमनसः etc ॥ १ ॥ व्याख्याय माधवाचार्यो धर्मान्पाराशरानथ । तदनुष्ठानकालस्य निर्णयं वक्तुमुद्यतः ॥ Folia 71—75 fehlen

1) Upodghātaprakarana Fol 14 b 2) Vatsaraprakarana 36 b 3) Pratipannirnayaprakarana 67 b Von dem vierten Buch ist nur ein Teil übrig, nämlich bis Seite 243, 8 von unten in der Ausgabe in der Bibliotheca Indica

498.

24/12 15 Bll, 15 Linien Etwa 1690

Kālanirnayadīpikā, Definition in metrischer Form der Zeiten für verschiedene Gebräuche Von *Ramacandra* einem Sohn von Krisna Beginnt कालचक्रप्रयोक्तारं नत्वा श्रीविठ्ठलं गुरून् । धर्मज्ञानार्थमातन्मः कालनिर्णयदीपिकाम् ॥ १ ॥ यद्यप्यर्थवशात्प्राप्त स्फुटतायै क्वचित्क्वचित् । प्रपद्यते स्वशब्देन मूलग्रन्थानुसारतः ॥ २ ॥ Er benutzte Sāyana's Kālanirnaya Die Anordnung des Stoffes weicht jedoch ab

Die Handschrift reicht nur bis Vers 190 Nach Fol 14 sind zwei Blätter (Vers 145—179) ausgefallen

499.

21/18 19 Bll 17 bis 20 Linien Etwa 1810

Krityaratnāvali, uber die Gebrauche in den 12 Monaten des Jahres, verfasst im Jahre 1649 von Rāmacandra Bhatta aus der Tatsat-Familie, einem Sohne von Bhatta Vitthala Enkel von Bālakrisna Ein Fragment. Beginnt नमस्कृत्य रमानाथं भट्टविठ्ठलसूनुना । कृत्यरत्नावली रम्या तन्यते विदुषां मुदे ॥ १ ॥ तत्र चैत्रशुक्लप्रतिपदि संवत्सरारम्भविधिः । तत्र प्रतिपदौदयिकी ग्राह्या । चैत्रमासि जगद्ब्रह्मा ससर्ज प्रथमे ऽहनि । शुक्लपचे समग्रं तु तदा सूर्योदये सतीति ब्रह्मपुराणात् ॥ दिनद्वयेन व्याप्ती तदस्पर्शे च पूर्वैव । वत्सरादौ वसन्तादौ बलिराज्ये तथैव च । पूर्वविद्धैव कर्तव्या प्रतिपत्सर्वा (lies सर्वदा) बुधैरिति वृद्धवसिष्ठोक्तेः ।

Caitrakritya 3 b Vaisakhakritya 4 b Jyesthakritya 5 b Āsādhakritya 6 b Śrāvanakritya 9 a Bhādrapadakritya 16 a Die Hs bricht im Āsvinakritya ab

Von besonderen Schriften und Autoren citiert er Atharvavedinām Gṛhyapariśiṣṭa, Adbhutasāgara, Ananta Bhaṭṭa, Ācārapradīpa, Kalatattvavivecana, Jyotiḥparāśara, Divodasīya, Dīpikā, Nirṇayadīpa Nirṇayāmṛta, Nṛsiṁhaprasāda, Purāṇasamuccaya, Pṛthvīcandrodaya, Prayogapārijāta, Bhārgavārcanadīpikā, Mādhava, Rāmārcanacandrikā, Rāmarcanadīpikā, Saṁnyāsapaddhati, Smṛtidarpaṇa, Smṛtiratnavali, Smṛtisaṁgraha Ausserdem erwähnt er Fol 16 b seinen Grossvater von mütterlicher Seite, nämlich Raghunātha Bhatta.

500.

24/11 189 Bll, 10 bis 12 Linien Ausgezeichnete Handschrift vom Ende des 17 Jahrh

Nirṇayamrita, ein Kompendium der geistlichen Gebräuche, von Allaḍanātha, einem Sohn von Siddha Lakṣmaṇa Er widmete sein Werk dem König Sūryasena, Vater von Devasena und Bruder von Pratāpasena Die königliche Familie stammte von den Cahuvāna ab und regierte in Ekacakra an der Yamunā Die angegebene Reihe von Herrschern ist Sarūpa Karnadeva Uddharana Candrasena Suryasena Beginnt कारणमेक जगता वारणमास्येन तारण विपदाम् । किमपि महो महनीयं प्रत्यूहव्यूहदारणं वन्दे ॥ Vgl Catal IO Nummer 1579 Das Werk enthält 4 Abschnitte, nämlich Tithivrataprakarana, Śrāddhaprakarana, Dravyaśuddhiprakarana, Aśaucaprakarana Der Verfasser citiert Anantabhatta und Anantabhaṭṭīya, Apararka, Arnava (s Smritimaharnava), Kāṭhakagṛhyapariśiṣṭa, Kalādarśa, Kṛtyakalpataru, Gāñgeya 111 a, Gṛhyapariśiṣṭa, Caturviṁśatimata, Cintamani, Jyotiḥsagara, Jyotirvasiṣṭha, Tridandi f, Dāmodarīya, Durgotsava, Devadasīya, Dhavala (?), Pārijāta, Purāṇasamuccaya, Puṣkarapurana 107 b, Badarayana, Bhāskara jy, Bhimaparakrama, Bhoja, Bhojarajīya, Mahādevīya, Mitakṣarā, Maitrāyaṇīyagṛhyapariśiṣṭa, Maitreyasūtra 144 b, Mokseśvara 12 a, Ratnamala jy, Rāmakautuka, Rūpanārayaṇiya oft, Lalla Asti, Vidyābhaṭṭapaddhati, Viśvarūpanibandha, Sañkaragitāḥ, Ṣaṭtriṁśanmata, Saṁvatsarapradīpa, Sāṁkhyāyani 125 b, Suresvara, Smriticandrikā, Smṛtimaharnava, Smṛtisaṁgraha, Smṛtisamuccaya, Smṛtyarthasāra, Hemādri (Pariśiṣṭa)

501.

26/14 43 Bll, 15 bis 17 Linien Geschrieben in Jalamdharapura von Bhavānīrāma im J 1810

Ācārādarśa, ein Werk, welches die täglichen Gebräuche nach den Vorschriften der Vājasaneyins behandelt Von Srīdatta Beginnt दीक्षितो रणयज्ञेषु विबुधानन्ददायिषु । हरिरब्धिसुतावक्त्रसोमपीती पुनातु वः ॥ १ ॥ Sieh Catalogue India Office Num 1613. Fol. 4 b citiert er sein Chandogāhnika, und Fol 13 a sein Śiṣṭakopa Nach Fol 22 fehlt ein Blatt Nach diesem lag ein Blatt, welches jetzt mit 31 bezeichnet ist.

502.

21/15. 55 Bll, 13 bis 15 Linien Etwa 1810.

Ācārādarśa von Śrīdatta.
Die ersten sieben Blätter fehlen.

503.

26/11. 14 Bll., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1540 von Nārāyaṇa, einem Sohn von Devākara

Āśaucadaśaka, zehn Verse in *Śārdūlavikrīḍita*-Metrum, von Vijñāneśvara, mit einem Kommentar von Hari In der Handschrift des India Office Num. 1749 heisst der Kommentator Harihara. Von diesen, in der Mitākṣarā vergebens gesuchten Versen lauten die ersten vier: मातुर्गर्भविपत्त्यघं त्रिदिवसं मासत्रये ऽतो यथा-
मासाहं त्रिषु सूतकावधिरतः स्नानं पितुः सर्वदा । ज्ञातीनां पतना-
दि जातमरणे पित्रोर्दशाहं सदा नाम्नः प्राक्तदपीति सूतकवशाज्ज्ञातुर्द-
शाहं परम् ॥ १ ॥ ज्ञातीनां दशनात्तुराद्व्रतविधेः प्रागाशवो ऽह-
स्त्र्यहं चौलात्प्राग्दहनाद्यये परमहर्नाम्नो ऽत्र दन्तात्त्र्यहम् । त्यागे
चैवमथ व्रताद्दशदिनं जन्मन्यपीत्यं सदा मासं पुंप्रसवे तु मातुरपर-
त्वेतद्दशाहाधिकम् ॥ २ ॥ कन्यास्वाशुतिरा चुरादथ दिनं दाने त्र्यहं
चोभयोर्जात्युक्तं रतुसंभवे*) पितृकुलस्योढासु भर्तुर्भवेत् । सूतास्वासु
मृतासु वा पितृगृहे तस्य त्रिरात्रं दिनं तत्पत्नस्य पराश्रयास्वपि तथा
भर्त्रोश्च तत्पत्नयोः ॥ ३ ॥ दाहाद्याहितवह्निकेषु मरणादन्येषु तेषां
पुनः संस्कारे त्र्यहमाहिताग्निविषये तस्मिन्दशाहं लघम् । शिष्टाहं
विदिते ऽन्तरा दशदिने ऽतीते त्र्यहं स्नानवो ऽत्यब्दे स्यादतिकालजं
न जनने नैवानुपेतात्यये ॥ ४ ॥

Der schlichte aber gute Kommentar beginnt· विज्ञानेश्वरविर-
चितमुनिजनवाक्यैर्मिताक्षरामध्यात् । आशौचदशकवृत्तिं वदति हरिर्हं-
रिहरौ नत्वा ॥ अत्र तावद्विज्ञानेश्वरयोगीन्द्रश्चतुर्वर्णलोकस्य जन्मनि
सूतिभवं सूतकं मरणे शवभवं शावं सूतकशावशुद्ध्यर्थं वृत्तदशकं शार्दू-
लविक्रीडितेन चकार ॥

504.

18/11 6 Bll., 9 bis 10 Linien Schrift von 1591.

Trinśacchloki oder *Āśaucatrinśacchloki* 30 Sragdharā Strophen, über Verunreinigung und deren Beseitigung Von einem anonymen Verfasser. Beginnt: षण्मासाभ्यन्तरेषु स्वपुरुषनिहिते गर्भमात्रे विनष्टे
माता तन्माससंख्यासमदिनमशुचिः स्नानशुद्धाः सपिण्डाः । etc

---

*) रतु des Metrums willen für ṛtu

505.

21/11 20 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1730

Triṃśacchloki mit einem Kommentar von einem gewissen Bhaṭṭacarya Der letztere beginnt नत्वा गणेश्वरं देवं शारदां गुरुमात्मनः । आशौचसंग्रहंत्रिंशच्छ्लोकव्याख्यां करोम्यहं ॥ तत्र स्मार्तक्रममुल्लङ्घ्य लोकप्रसिद्धक्रममनुसरन्गर्भनिमित्ताशौचक्रमेणाशौचं प्रतिपादयति । षण्मासाभ्यन्तरेषु etc

506.

27/12 16 Bll 10 bis 18 Linien Geschrieben von Nandalāla etwa um 1690

Triṃśacchloki mit demselben Kommentar Der Text schliesst दत्त्वा पिण्डं सपिण्डाः परशवदहनस्नापकाश्च व्रजित्वा तद्वेश्मद्वारि चाश्म प्रशमितमनसो निम्बपत्त्रं विदश्य । आचम्याग्न्यम्बुदूर्वाङ्कुरवरवृषभानक्षतान्गोमयं वा स्पृष्ट्वा सिद्धार्थतैलान्यथ दृषदि पदं न्यस्य सर्वे विशेयुः ॥ ३० ॥

Der Kommentar endigt अथ शवं दग्ध्वा आगतानां प्रेतगृहप्रवेशनविधिं विशेषेण वृत्तेनाह । दत्त्वेति etc

507

21/10 15 Bll 15 bis 18 Linien Etwa 1700

Triṃśacchloki mit demselben Kommentar

508.

21/11 56 Bll 7 bis 9 Linien Etwa 1798

Triṃśacchloki Derselbe Kommentar ohne Text

509.

°0/11 208 Bll 9 bis 10 Linien Anf des 18 Jahrh

Prayogaratna von Bhatta Narayana Sohn von Bhaṭṭa Rameśvara, verfasst in Benares (Cod A) In diesem Werke gibt der Verfasser eine genaue Beschreibung der 18 indischen Sakramente und anderer daran sich schliessenden häuslichen Gebräuche Beginnt श्रीरामं सपरीवारं गणेशं च सरस्वतीम् । आश्वलायनतच्छिष्यान्प्रणम्य पितरं गुरुम् ॥ १ ॥ भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायणः सुधीः । प्रयोगरत्नं कुरुते काश्यां शिष्टेष्टतुष्टये ॥ २ ॥ Vor allem benutzte er das Prayogapaṛijata. Von anderen seltenen Werken erwähnt er den Jyotiḥprakaśa Siddhantaśekhara und den Verfasser der Kṛṣṇabhaṭṭi (Fol. 117 a)

Paribhāṣaprakaraṇa Fol 73 b Garbhadhana Fol 88 b Puṃsavananavalobhane Karmanī Fol 91 a Sīmantonnayana Fol 94 a Jatakarman Fol 97 b Namakaraṇa Fol 99 b Niskramaṇa Fol 102 b Annaprāśana Fol 102 b Cuḍakarman Fol 110 a

Upanayana Fol 119a Samavartana Fol 138a Vivaha Fol 170b Fol 187a आश्वलायनमाचार्यं प्रणम्य पितरं गुरुम् । भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायण सुधी ॥ १ ॥ पञ्चविंशतिसंस्कारेपूक्ता द्वादशसस्कृती । पाकयज्ञान्सप्त शिष्टान्वक्ति शिष्टतुष्टये ॥ २ ॥ Sravana karman Fol 190a Sarpabali Fol 191a Asvayujikarman Fol 192a Smartagrayana Fol 193b Pratyavarohana Fol 196b Pindapitryajna Fol 201a Saptamisraddhaprayoga Fol. 203a Astami sraddha prayoga Fol 204b Anvastakakhyanavami raddhaprayoga Fol 208b

510.

91/13 65 Bll 12 bis 15 Linien Ende des 17 Jahrh

Ein grosses Fragment des *Prayogaratna* von Narayana Bhatta. Foll 1—67, aber 2 und 3 fehlen Beginnt mit Garbhalambhanakhya, Garbhadhana und schliesst in der Mitte des Kapitels Grihapravesaniyahoma. Cod A 84a—160a Beginnt तत्राय क्रम । कर्ता मातरभ्यङ्गस्नानं कृत्वा पत्नीमपि नवोदककुम्भसलिले स्नापयित्वा etc

511.

94/10 39 Bll 10 bis 12 Linien Etwa 1690

Ein grösseres Fragment des *Prayogaratna* von Narayana Bhatta Paginiert 1—45 doch fehlen Foll 2—14 Fol 1a beginnt mit Garbhadhana तत्र रजोदर्शनात्षोडशाहोरात्राण्यृतु ॥ Niskramanaprayoga endet Fol 15b Upaveanavidhi Fol 16a Annaprasana Fol 16b Vaidhapanaprayoga Fol 19a Cudakarmaprayoga Fol 22a Upanayanaprayoga Fol 30a Medhajanana Fol 31a Mahanamnivrataprayoga Fol 36a Mahavratapiayoga Fol 36a Upanisadvrataprayoga Fol 36b Godanavratapiayoga Fol 38a Brahmacarivratalopaprayascitta Fol 49a Samavartana prayoga Fol 44a Die zwei letzten Blatter enthalten den Anfang des Kapitels uber Vivaha

512.

24/13 91 Bll 16 bis 1 Linien Geschrieben im J 1703 von Jivana Sohn von Bhatta Narhari

Upasanakhyah Sayampratarhomah bis *Astakavikritisraddha prayogah* aus dem Prayogaratna von Narayana Bhatta Entspricht dem Codex A von Fol 172b 5 bis zu Ende Beginnt अथोपसनाख्य सायंप्रातर्होमो ऽभिधीयते । स च विवाहोत्तरकालीने सायंकाले भद्राव्यतीपातादिसभवे ऽपि कृते ऽकृते वा गृहप्रवेशनीयहोमोत्तर आरम्भणीय ।

513

21/12 14 Bll 10 Linien Etwa 1700

Drei Kapitel aus dem Prayogaratna des Narayana Bhatta

1) Fol 1 *Iṣṭimadhye Grahaṇanirṇaya* der zu beobachtende Ritus wenn während des Feueropfers eine Mondfinsternis oder Sonnenfinsternis eintritt Beginnt अन्वाधानेष्टिमध्ये चन्द्रग्रहण चेदिष्टिदिने हविरासादनान्त कृत्वा । अन्वाधानेष्टिमध्ये चन्द्रग्रहणदोषप्रायश्चित्तार्थमाज्यहोमं करिष्य इति संकल्प्य नवोनवो भवतीत्यस्य etc. Findet sich in Cod A Fol 60a

2) Foll 2—4 *Sāyamprātarhomavidhi*, die Darbringung im Feuer am Abend und Morgen Beginnt यजमान कृतसंध्यावन्दन प्रादुष्कृतस्याग्ने पश्चिमत उपविश्याचम्य प्राणानायम्य देशकालौ निर्दिश्य । अमिरूपपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सायंप्रातर्होमौ होष्ये । तत्रेदानीं सायतनाख्य होमं करिष्य इति संकल्प्य । चत्वारि शृङ्गा etc Findet sich in Cod A Fol 174b

3) Foll 5—14 *Duṣṭarajodarśanaśānti* Beginnt रजोदर्शनानन्तर पञ्चमदिने चन्द्रताराद्यनुकूले शुचौ देशे सुस्नात सुस्नातया पत्न्या युत प्राङ्मुख उपविश्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा मम पत्न्या प्रथमरजोदर्शने ऽमुकदुष्टमासादिसूचितसकलारिष्टनिरसनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सग्रहमखा शौनकोक्ता शान्ति करिष्य इति संकल्प्य etc Findet sich in Cod A Fol 75a

514

24/13 2 Bll 12 Lnen Etwa 1740

Pratyavarohaṇaprayoga eine mit der Verehrung von Schlangen verbundene Handlung welche am Vollmondstage oder am vierzehnten Tage des Monats Mārgaśīrṣa geübt wird Das nähere ist in Aśvalāyana Gṛhyasūtra 2 3 und in Śāṅkhāyana Gṛhyasūtra 4 15 angegeben Unser Kapitel ist dem Prayogaratna von Nārāyaṇa Bhaṭṭa entnommen obgleich diese Quelle nicht genannt wird

Beginnt अथ प्रत्यवरोहणम् । तच्च मार्गशीर्ष्यां पौर्णमास्यां तत्पूर्वेद्युश्चतुर्दश्यां वा कार्यम् । दिवैव गृहकुड्यलेपनतदाच्छादननिम्नोन्नतभूमिसमीकरणप्रच्छादापामार्गाद्युन्मूलनरूप निवेशनालंकरण विधाय फलरहितधान्यतृणाख्यपलालनिर्मित च शयनार्थं कट सपाद्य सकल्पपूर्वकं प्रत्यवरोहणाङ्ग नान्दीश्राद्ध विधायास्तमिते सूर्ये सायमौपासनं कृत्वा शुचि पवित्रे धृत्वा देशकालौ संकीर्त्य मम स्त्रीपुत्रादिसहितस्य जलस्थलचरसर्पबाधानिवृत्त्यभयहेमन्तसौमनस्यद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं नित्यविधिरूपं प्रत्यवरोहणाख्य कर्म करिष्य इति संकल्प्याग्निमुपसमाधाय etc

Schliesst इदमपि कर्म केचिन्नुक्त्वा कुर्वन्ति । युक्तं तु पवित्रक्षेपणान्तमुपवासी कृत्वा भुक्त्वा शयीतेति ॥

515.

22/10 4 Bll 8 Linien Etwa 1780

Madhuparka, über einen Methtrank, der dem Bräutigam vor der Hochzeit gereicht wird Angeblich aus dem Prayogaratna, wo das betreffende Kapitel ganz verschieden lautet Beginnt कन्यार्थिने गृहागतायास्मै स्नातकाय वराय कन्यादानाङ्गभूत मधुपर्कं करिष्य इति सकल्प्य प्रागुक्तविष्टरमादाय विष्टरो विष्टरो विष्टर प्रतिगृह्यताम् । प्रतिगृह्णामि ।

516.

19/11 4 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1750

Vriddhiśraddhaprayoga ein Opfer an die Manen bei freudigen häuslichen Ereignissen, angeblich aus dem Prayogaratna, mit dem es nicht übereinstimmt. Beginnt गौरी पद्मा शची मेधा सावित्री विजया जया । देवसेना स्वधा स्वाहा मातरो लोकमातर ॥ १ ॥ धृति पुष्टिस्तथा तुष्टिरात्मन कुलदेवता । ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा । वाराही च तथेन्द्राणी चामुण्डा सप्त मातर ॥ गौर्यादिषोडशमातृभ्यो नम । आवाहयामीति ॥

517.

30/13½ 295 Bll 14 Linien Gute Schrift von etwa 1800

Jayasinhakalpadruma ein Festkalender, verfasst im Jahr 1714, von Ratnakara, Sohn von Devabhatta, unter König Jayasinha dem Gründer von Jaipur in Rajputana (1728) Beginnt करीन्द्रानन चारुचन्द्रावतंस स्रवद्गण्डपालीमिलद्भृङ्गमालम् । अपर्णासुत विघ्नपूग हरन्त गणेश सुरेश तमाद्य प्रपद्ये ॥ १ ॥ Der Verfasser behandelt seinen Gegenstand in 18 Kapiteln (Stabaka) Die Werke die er insbesondere benutzt hat, sind Hemadri's Caturvargacintamani, Madanapala's Madanaratna, Sayana's Kalanirnaya, Alladanatha's Nirnayamrita, Kamalakara's Nirnayasindhu Andere Schriften hat er fast ohne Ausnahme seinen Vorgängern entnommen Dennoch gebührt ihm das Lob, dass er die im achtzehnten Jahrhundert verfassten Werke ähnlichen Stoffes an Gründlichkeit übertrifft Sieh Catal Oxon Num 665—667 Lalmitra's Notices Num 1705

Die Handschrift enthält nur die ersten 12 Stabaka 1) Kalanirupana endet Fol. 23 a 2) Samkrantinirnaya Fol 48 b 3) Pratipatkritya Fol. 96 a 4) Dvitiyaprakarana Fol. 107 a 5) Tritiyaprakarana Fol 132 b 6) Caturthinirnaya Fol 161 b 7) Pañcaminirnaya Fol 178 b 8) Ṣaṣṭhinirnaya Fol 189 b 9) Saptaminirnaya Fol 207 a 10) Aṣṭaminirnaya Fol 257 a 11) Navaminirnaya Fol 284 b 12) Dvadaśiprakarana Fol 418 b

Paginiert 1—418, doch fehlen Foll 157 158 237—239, 277—279 285—288 294—404 im ganzen 123 Folia Bricht ab im Anfang des dreizehnten Stabaka

518.

27/12 308 Bll 10 Linien Etwa 1810

Vratarāja, verfasst in Benares im Jahr 1737 von Viśvanātha Sohn von Gopala Beginnt श्रीकारविघ्नेशगुरू सरस्वती गौरीशसूर्यं च हरिं च भैरवम् । प्रणम्य देवान्कुरुते हि ग्रन्थं दैवज्ञशर्मा जगतो हिताय ॥ १ ॥ विष्ण्वर्चनं दानशिवार्चनं च उत्सर्गधर्मं व्रतनिर्णयं च । वेदात्पुराणात्स्मृतितश्च तद्वद्व्रतोक्तसिद्धान्तविधिं विधत्ते ॥ २ ॥ संगृह्य सर्वस्य मतं पुराणं सिद्धान्तवाक्यं मुनिभिः प्रणीतम् । लोकोपकाराय कृतो निबन्धो व्रतप्रकाश' सुधिया मुदे स्यात् ॥ ३ ॥ Sich Cod. Oxon Num 663 664

1) Paribhāṣā endet Fol 37b 2) Dvitīyāvratāni Fol 66a 4) *Caturthīvratāni Fol 153a* 6) *Ṣaṣṭhīvratāni Fol* 185a 8) Aṣṭamīvratāni Fol 254b 9) Navamīvratāni Fol 287a 10) Daśamīvratāni Fol 295a 11) Ekadaśīvratani Fol 400a 12) Dvādaśīvratāni Fol 419b Schliesst in den Trayodaśīvratāni gegen Ende des Sampradoṣavrata

Paginiert 1—440, doch fehlen Folia 39—65 93—104 113 —128 139—145 156—175 177—184 195—219 346—361 Nach 376 kommt 378, doch fehlt nichts Fol 433 ist auch mit 434 gezeichnet, aber es fehlt nichts Im ganzen fehlen 132 Blätter

519.

27/12 34 Bll 10 bis 11 Linien Schrift von 1810

Ein Fragment des Vratarāja aus der vorangehenden HS herausgeschält. Beginnt [भवं]तो ब्रुवतु । अस्तु पुण्याहं । in A. Fol 26a 8 Paginiert 23—56 Schliesst in dem Abschnitt kārttikaśuklapratipad, welcher wegen der Lucken in A fehlt

520.

28 11 31 Bll 11 Linien Geschrieben von Haraprasāda Svāmin in Indraprastha im J 1758

Aurdhvadehikapaddhati oder *Antyeṣṭipaddhati*, ein Leitfaden für Todtenceremonien, von Narāyaṇa Bhaṭṭa, einem Sohn von Rameśvara Bhaṭṭa Er folgt den Vorschriften von Āśvalāyana Blätter 1—22 und 35 fehlen Das Werk beginnt mit Tṛtīyadinakṛtya पूर्वेद्युस्तृतीयदिनविधिं करिष्य इत्यश्मोपरि तिलाञ्जलयः पञ्च चयो दश वा स्नात्वा etc Vṛṣotsargavidhi Fol 26b Sapiṇḍīkaraṇa Fol 31b Upayogino nirṇayāḥ Fol 45b Narayaṇabali Fol 50a Garbhastmaraṇavidhi Fol 53a

Schliesst भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायणः सुधीः । व्यधत्त रुचिरां काण्वामौर्ध्वदेहिकपद्धतिम् ॥ आश्वलायनमार्गेण सन्ति पद्धतयः शतम् । ताभ्यस्त्वस्या विशेषो यः पण्डितैः सो ऽवधार्यताम् ॥

Das ganze Werk ist von Eggeling im Katalog des India Office unter Num. 480 ausfuhrlich behandelt worden. Zu den angeführten Autoritäten habe ich nur das Devajānīya und die Vidhānamālā zuzufügen.

521.

22/10. 27 Bll, 10 Linien Etwa 1680.

Aurdhvadehikapaddhati von demselben. Der Anfang und das Ende fehlt. Beginnt: ततः प्राणोत्क्रमणानन्तरं चायुजः सजातीया ब्राह्मणाद्यो ऽतरुणा मुक्तकेशाः शवं प्रच्छादितमुखं प्राक्शिरसमूर्ध्वमुखं दाहदेशं प्रति नयेयुः । अग्निः स्मार्तो ऽग्नयो वा श्रौताः शवाग्रे ऽन्येन नेतव्याः । प्रेताग्निमध्ये ऽन्येन न गन्तव्यम् ।

Daśāhakṛitya 14 b. Vṛisotsarga 18 b. Mahaikoddista 19 a Ekoddiṣṭavidhi 19 b. Ekādaśāhakṛitya 20 b. Sodaśaśrāddhāni 21 b. Sapiṇḍīkaraṇa 25 a Udakumbhaśrāddhāntakṛitya

Śivasvāmin wird Fol. 18 b citiert.

522.

26/9. 54 Bll, 8 bis 9 Linien. Schrift vom Ende des 17. Jahrh

Tulāpuruṣamahādānaprayoga, die Gebräuche, welche stattfinden, wenn ein Mann allerlei Gaben macht, die dem Gewicht seines Körpers gleichkommen. Von Nārāyana Bhaṭṭa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeṣvara. Angeblich aus seinem Prayogaratna Beginnt विघ्नेशवाण्यौ रघुनाथतातौ प्रणम्य रामेश्वरभट्टसूनुः । नारायणाख्यस्तनुते विचार्य तुलामहादानविधिप्रयोगम् ॥ तुलापुरुषमहादानं चिकीर्षुः शुभदिने तीर्थादौ मण्डपं कर्तुं यथायोगं मार्जनदहनखननादिना सूत्युक्तमार्गेण भूमिं संशोध्य सम्यक्समीकुर्यात् । ततो द्वादशाङ्गुलशङ्कुमालक्ष्ते मण्डले शङ्कुच्छायाप्रवेशनिर्गमाभ्यां प्राची प्रसाध्य पुण्यतिथौ पूर्वाह्ले गन्धादिना गणपतिं कूर्मं शेषं वसुधा ब्राह्मणांश्च पूजयित्वा भूम्यै अर्घ्यं दत्त्वा मण्डपादि कुर्यात् । तथा हि । देशकालौ स्मृत्वाद्य तुलापुरुषमहादानोपयोगि मण्डपकुण्डादि कर्तुं गणेशकूर्मशेषवसुधाब्राह्मणपूजाभूम्यर्घ्यदानानि करिष्य इति संकल्पं विधाय गणेशादीन्पूजयेत् । पुण्याहवाचनमपीच्छन्ति केचित् ॥

523.

22/10. 121 Bll., 10 Linien Geschrieben im J. 1675 von Bālakrisna.

Tristhalīsetu, ein Werk uber Wallfahrten nach Benares, Gayā und Prayāga, von Nārāyanu Bhaṭṭa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeśvara. Diese Handschrift enthält nur den ersten Teil *Sāmānyapraghaṭṭaka*, allgemeine Vorschriften bei dem Besuch dieser Orte. Beginnt: सरस्वतीं नमस्यामः प्रत्यूहव्यूहहानये । यदेकतानचित्तानां चित्ते संविचित्तिरुत्तमा ॥ १ ॥ Abschnitte sind:

Tīrthavatıanuupana 6a Yanavicarı 17b Tırthayatrāyam Kalı śuddhih 24a Tıthagamanavidhi 30a Yatraniyamah 35a Tīrthapraptidınakrtya 36b Tırthopavasa 40b Mundanavıcara 59a Tīrthasnanavidhi 61b Tīrthatarpana 65a Nadīrajodosa 67a Tīrthaśraddhe vihitaniṣiddhani 86a Tīrthaśrāddhavicāra 94b Tīrthaśraddhadhikarinaḥ 98a Tīrthaśraddhaprakarana 110b Asthikṣepavidhi 115a Prakīrnakas Tīrthadharmah 125b

Narayana citiert viele bekannte Werke, nur das Citrapatha mahatmya Fol 69b ist bis jetzt nicht bekannt geworden

524.

25/16 615 Bll 11 Linien Geschrieben im J 1784 von Śaṅkara Sohn von Kṛpaśaṅkara Enkel von Hariśaṅkara Urenkel von Jayakrsna Grossurenkel von Keśava

Nirnayasindhu, eine vollständige Darstellung Brahmanischer Gebrauche In drei Buchern (Paricheda) Verfasst im Jahr 1612 von Kamalakara Sohn von Ramakrsna, Enkel von Nārayana Beginnt कारुण्यैकनिकेतं रामं सीतालतायुतम् । विश्वामित्रान्ववायव्रततिसमालम्बशाखिनं वन्दे ॥ १ ॥ Sieh Catal India Office Num 1584 1585

525.

25/12 330 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1790

Nirnayasindhu Drittes Buch. Beginnt श्रीरामकृष्णतनयकमलाकरसज्ञित । निरूप्य तिथिकृत्य तु प्रकीर्णं वक्तुमुद्यत ॥ तत्रादौ सस्कारेषु गर्भाधानम् ॥

Die beiden mit 263a und 263b bezeichneten Blatter (fruher ४४ ४५) sind an die richtige Stelle gesetzt

526.

21/11½ 91 Bll 9 bis 15 Linien Etwa 1780

Nirnayasindhu Das erste Buch endet Fol 59a Das zweite beginnt अथ सवत्सरप्रतिपद्मारभ्य तिथिनिर्णयस्तत्कृत्य च निरूप्यते ॥ Bricht ab in den Worten मुहूर्ते रोहिणी अष्टम्या पूर्वा वा यदि वा-परा । दूर्वाष्टमी

527.

32/16 36 Bll 14 Linien Ganz unvollstandig Etwa 1830

Śudradharmatattva, uber die Pflichten und Rechte eines Śūdra, von Kamalakara Bhatta. Beginnt प्रणम्य रामं पितरौ कमलाकरशर्मणा । रामकृष्णतनूजेन शूद्रधर्मो निरूप्यते ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxf Num 654

528.

20/9 24 Bll, 6 bis 8 Linien Schrift von 180°

Śudradharmatattva von Kamalakara

529.

28/10. 17 Bll, 9 Linien. Etwa 1840

Śrāvaṇīprayoga, die Ceremonien bei dem zeitweiligen Einstellen des Vedenstudiums und der Wiederaufnahme desselben. Von Kamalākara Bhaṭṭa Beginnt: आदौ पञ्चगव्यं कृत्वा । यत्त्वगस्थिगतं पापं देहे तिष्ठति मामके । प्राशनात्पञ्चगव्यस्य दहत्यग्निरिवेन्धनम् ॥ प्राश्याचम्य । अद्य पूर्वोच्चरितगुणविशेषणविशिष्टायां शुभतिथौ । अध्यायानामुपाकर्म श्रावण्यां श्रवणेन तु । तन्मासे हस्तयुक्तायां पञ्चम्यां वात इष्यते ॥ अवृद्ध्यौषधयस्तस्मिन्मासे तु न भवन्ति चेत् । तदा भाद्रपदे मासे श्रवणेन करोति तत् ॥ उपाकर्मदिने शुचौ देशे सुस्नातः सुखासीन आचार्यः प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य । ममैतेषां ब्राह्मणानां चाधीतानां छन्दआदीनां यातयामतानिरासेनाप्यायनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमेभिर्ब्राह्मणैः सहान्तरितमुत्सर्जनाख्यं कर्मोपाकर्मदिने करिष्ये । तदादौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं च करिष्ये ॥ Über beide Handlungen sieh Hemādri Pariśiṣṭa 2, 395

Utsarjanakarman endet Fol 15b, darauf bis zu Ende folgt Upākarman.

Schliesst: भूमिं स्पृष्ट्वा गुरुं वृद्धांश्च नमस्कुर्यात् । परेद्युर्गणेशादीन्नत्वा प्रणवेन प्रारम्भसमाप्तिं कुर्यात् ॥

530.

34/13. 30 Bll, 11 Linien. Etwa 1780

Dānamayūkha, der siebente Teil des Bhagavantabhāskara, von Nīlakaṇṭha, Sohn von Śaṅkara Die Handschrift enthält etwa den fünften Teil des ganzen Beginnt यो लीलया संतनुते ऽत्र विश्वं तत्पालयत्यात्मनि विश्वरूपे । लयं नयत्याशु च पूर्णरूपः शिवं तनोत्वाशु रविर्ममासौ ॥ १ ॥ श्रुतीः स्मृतीर्वीक्ष्य पुराणजात तत्तन्निबन्धानपि सन्निबन्धान् । श्रीशंकरस्यात्मज एष दाने श्रीनीलकण्ठो विवृणोति कृत्यम् ॥ २ ॥ परस्वोत्पत्त्यन्तो द्रव्यत्यागो दानम् ॥

Endigt in Dvārapūjā

531.

26/12. 46 Bll, 9 Linien Etwa 1780

Rājābhiṣekaprayoga, die Förmlichkeiten bei der Salbung eines Königs Aus dem Nītimayūkha von Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha, Sohn von Bhaṭṭa Śaṅkara. Beginnt अथ प्रयोगः । तत्र यदा पूर्वराजनि मृते ऽन्यो ऽभिषिच्यते तदा सांवत्सरपुरोहितौ त नित्यस्नानप्रकारेण तिलसर्षपैः स्नाप्य राष्ट्रे ऽयं राजेति तस्य जयमुद्घोष्य पूर्वराजासनादासनान्तरमुपवेश्य मन्त्र्यादिकं नगरजनांश्च दर्शयेताम् । राजा च

तान्सत्कृत्य कारागृहनिगडबद्धान्मुक्त्वाभयं दत्त्वा तदासनस्थ एव राज्यं कुर्वन्कालं प्रतीक्षेत । प्राप्ते चाभिषेककाल आत्मानमभिषिञ्चयेत् । पूर्वस्मिन्राजनि जीवति कारणान्तरेणान्याभिषेके तु न कालप्रतीक्षान्तो विधिः । किंत्वभिषेककाले ऽभिषेक एव ॥

Schliesst: एताश्चान्याश्च राजेन्द्र नद्यस्त्वां विविधोदकाः । सर्वपापप्रशमनाः सर्वलोकस्य मातरः । सतोयपूर्णैः कलशैरभिषिञ्चन्तु पार्थिव ॥ एतैर्यथोक्तं नृपराज राज्ये दत्ताभिषेकः पृथिवीं समग्राम् । ससागरां भुङ्क्ष्व चिरं च जीव धर्मे च ते बुद्धिरतीव चास्तु ॥

532.

31/11 220 Bll, 13 Linien. Geschrieben im J 1680 von Kiśora, Sohn von Miśra Bhagavanta, unter der Regierung von Rāmasiṅghadeva.

Vratārka, eine ausführliche Darstellung der Indischen Feste, nach den Purānen und älteren Sammlern, wie Hemādri. Von Bhaṭṭa Śaṅkara, Sohn von Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha (dessen Mayūkhās er citiert), Enkel von Bhaṭṭa Śaṅkara Beginnt. दिवाकरपदद्वन्द्वं फलद्वन्द्वप्रदायकम् । त्रैलोक्यतमसो नाशकर्तृ तत्प्रणमाम्यहम् ॥ Einige Blätter fehlen. Ausführlich behandelt von Eggeling im Katalog des India Office Num 1684.

533.

34/15. 200 Bll, 14 Linien Schrift von 1799.

Vratārka Foll. 23—50. 134—137 fehlen.

534.

19/11 7 Bll, 16 Linien Geschrieben im J. 1687 von Kāmeśvara, einem Sohn von Śukla Śrīvallabha.

Anantavratapūjāpaddhati, ein Leitfaden zur Beobachtung der Anantafeier, welche am vierzehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada gehalten wird. Dieses ist ein Auszug aus Śaṅkara's Vratārka. Beginnt: अथानन्तव्रतम् । भाद्रशुक्लचतुर्दश्यामनन्तव्रतम् । व्रतार्के । तच्च त्रिमुहूर्तव्यापिन्यां कार्यम् । मुहूर्तमपि चेद्भाद्रे पौर्णमास्यां चतुर्दशी । संपूर्णां तां विदुस्तस्यां पूजयेद्विष्णुमव्ययम् ॥ तथा । भाद्रपदस्यान्ते चतुर्दश्यां द्विजोत्तम । पौर्णमास्याः समायोगे व्रतं चानन्तकं चरेदिति स्कान्दभविष्योक्तेः ।

Schliesst: इति भविष्योत्तरे ऽनन्तव्रतपूजापद्धतिः ।

535.

18/11. 6 Bll, 10 bis 12 Linien. Abschrift von etwa 1780.

Rathasaptamī und *Acalāsaptamī*, zwei Auszüge aus Śaṅkara's Vratārka. Beide Feierlichkeiten finden am siebenten des Monats Māgha statt. Die Rathasaptamī beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं

सा क्रियते कृष्ण मनुष्ये रथसप्तमी । चक्रवर्तित्वफलदा या विख्याता त्वया मम ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आसीत्काम्बोजविषये यशोवर्मा नराधिप । वृद्धे वयसि तस्यासीत्सर्वव्याधियुत सुत' ॥ २ ॥

Die Acala Saptami beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ स्त्रिय सुरूपा स्यु' सुभगा सुप्रजास्तथा । पुण्य च महत्त्वात्र सर्वमेतत्फल यत ॥ १ ॥ Sieh Hemadris Vratakhanda 1, 642 643

536

??/1? 7 Bll 9 bis 10 Linien Die Schrift datiert etwa von 17?0

Samkastacaturthivrata aus dem Vratarka von Sankara und zwar gleich zu Anfang des Abschnittes von der Feier des vierten Monatstages Beginnt अथ चतुर्थीव्रतानि । तत्र श्रावणे ऽशुक्लचतुर्थी संकष्टचतुर्थी । सा च चन्द्रोदयव्यापिनी ग्राह्या । श्रावणे बहुले पक्षे चतुर्थ्यां च विधूदये । गणेशं पूजयित्वा तु चन्द्रायार्घ्यं प्रदीयत इति कथाया तत्र च पूजाविधानात् ।

Am Schluss heisst es लाखित नाहालचन्द्परोपकारार्थं । पठनार्थं पाठक॰ । यादवरामेणमिद पुस्तक ।

537.

16½/11 11 Bll 8 Linien Schrift von 1?60

Bhūtaśuddhyādi praṇapratisthā Weihung des Athems Dieser geht wie bei anderen wichtigen rituellen Gebrauchen die Bhūtaśuddhi voran ein einleitender Akt bei welchem die funf Elemente des Korpers durch Gebete geläutert werden Beginnt अपसर्पन्तु ते भूता ॰ज्ञया ॥ दृशाचरेण मन्त्रेण प्राणायामत्रय देशकालकीर्तनम् ॥ अत्राद्य ॰र्थमशेषपापक्षयार्थमभीष्टसिद्धफलप्राप्त्यर्थे जप करिष्ये । तदङ्गतया विहित भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठादिक करिष्ये । दक्षिणे सरस्वत्यै नम । शङ्खनिधये नम । वामभागे । श्री लक्ष्म्यै नम । श्री पद्मनिधये नम । पृथ्वि त्वयेति मेरुपृष्ठ ऋषि । सुतल छन्द । कूर्मो देवता । आसनदाने विनियोग । पृथ्वि त्वया ॰सन । श्री विश्वशक्त्यै । श्री मायाशक्त्यै । श्री भूर्भुव॰ । आत्मासनाय नम । अनेन मन्त्रेण पुष्पादिनासनदानम् । ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मासशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखाबन्धे चामुण्डे अपराजिते ॥ इति शिखाबन्धनम् । अपक्रामन्तु भू॰ रभेत् । सर्वभूतनिवारकाय शार्ङ्गाय सशराय सुदर्शनायास्त्रराजाय हुं फट । अनेन मन्त्रेण तालत्रय कृत्वा स्वस्य परित सर्वदिक्ष्वस्त्रमुद्राप्रदर्शनम् ॥

Pranapratistha beginnt Fol 6a प्राणप्रतिष्ठामन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषय । ऋग्यजुःसामानि छन्दांसि । प्राणशक्तिर्देवता ।

आ बीजम् । ह्रीं शक्ति । क्रों कीलकम् । प्राणप्रतिष्ठापने विनियोग । ब्रह्मविष्णुमहेश्वरेभ्य ऋषिभ्यो नम शिरसि । ऋग्यजु सामभ्यश्छन्दोभ्यो नमो मुखे । प्राणशक्त्यै देवतायै नमो हृदये । आंबीजाय नमो नाभौ । ह्रींशक्तये नमो गुह्ये । क्रोंकीलाय नम पादयो । प्राणप्रतिष्ठापनविनियोगाय नम सर्वाङ्गे । etc bis Fol 8b

Sristimatrikanyasa Karasthamatrikanyasa Antaramatrikanyasa Bahirmatrikanyasa bis Fol 11a gehoren zur mystischen Verehrung der Buchstaben

Schliesst अथ ध्यानम् ॥ वर्णां वर्णाम्बुमालाङ्गी भारती भा(?)-रलोचनाम् । रक्तसिंहासना देवी वन्दे ऽह सिद्धमातृकाम् ॥

538.

15/7 4 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1800

Bhutasuddhi eine kurzere Behandlung des vorangehenden Gegenstandes Beginnt शौचादि पठन् गृहमागच्छेत् । गृहमागत्य हस्तपाद् प्रचाल्य देवताद्वारि । द्वां द्वारश्रियै नम । दं देहल्यै । द्वारस्य दक्षिणोत्तरयो पार्श्वयोर्धात्रे विधात्रे गङ्गायै यमुनायै पद्मनिधये शङ्खनिधये इति सपूज्य वामाङ्ग सकोचयन्नन्त प्रविश्य वास्तुपुरुषाय° ब्रह्मणे° । मृद्वासने उपविश्य मण्डूकाधाराय° कूर्माय° अनन्ताय° पृथिव्यै° आधारशक्तये° आधारशक्तिकमलासनाय° । पृथिव्या मेरुपृष्ठ ऋषि । सुतल छन्द । कूर्मो देवता । आसनोपवेशने विनियोग । पृथ्वि त्वया धृता लोका देवि त्व विष्णुना धृता । त्व च धारय मा देवि पवित्र कुरु चासनमिति संपूज्य वामपाद-पार्ष्णिघाततालत्रय कृत्वा । अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता दिवि सस्थिता । ये चात्र विघ्नकर्तारस्ते नश्यन्तु शिवाज्ञया ॥ १ ॥ इति मन्त्रेण नाराचमुद्रया भूतान्युत्सार्य सहस्रार हुं फट । इति छोटिकया दिग्बन्ध विधाय रमिति चक्रमुद्रयाग्निप्राकार विभाव्य बद्धासनो भूतशुद्धि कुर्यात् । यथा । पादादिजान्वन्तां पृथ्वी जले विलापयामि । जान्वादिपाद्यान्त जल तेजसि वि° etc

Schliesst ततो डादिठान्त न्यसेदिति स्थिति । चाद्यकारान्त न्यसेदिति सहार । पुन सृष्टिस्थिती गृहस्थेन कार्ये इति सप्रदाय ॥ इति वह्निर्मातृका ॥

539.

26/14 39 Bll 9 Linien Etwa 1780

Samskarabhaskara uber die sechzehn hauslichen Sakramente von Risibudha, Sohn von Gangadhara, Enkel von Visvanatha mit dem Beinamen Sauca Sonderbar ist dass in einer Unterschrift

auf Fol 63b ein anderer Verfasser angegeben ist nämlich Padmakara, Sohn von Gopala Enkel von Narayana mit dem Beinamen Dikshita Das Werk gehört der Vajasaneyisakha an, und berucksichtigt häufig das Grhyasūtra von Paraskara Beginnt यो ऽभूच्छ्रौचोपनामा वुधमुकुटमणिर्विश्वनाथप्रसिद्धस्तज्जो गङ्गाधराख्य चितिसुरमहित सर्ववेदार्थवेत्ता । तत्पुत्र साधुशील शतपथनिपुणो याज्ञिकैर्वन्द्यमान पुण्यात्मा सर्वकाले जयति ऋषिवुध शिष्यसघार्चिताङ्घ्रि॰ ॥ १ ॥ करोति विदुषा प्रीत्यै सर्वसस्कारभास्करम् । सूत्र हरिहर कर्क वासुदेवौ समाहित ॥ २ ॥ आलोक्य सम्यङ्मतिना सरल सुगम नवम् । यस्यावलोकनेनैव स्फुरन्ति हन्दि तत्वशात् ॥

Garbhadhana beginnt mit rajodarsana anti welche auf Fol. 63b endigt Garbhadhana endigt 65b Pumsavana 67b Simanton navana 72a Jatakarman 77b Namakarana 83a Nishkramana 84a Annaprasana 85b Cudakarana 89b Bricht ab im neunten Abschnitt uber Upanayana

तत्र वरपित्रादिर्गन्धाचतवस्त्रयुग्मभूषणताम्बूलपुष्पादि गृहीत्वा कन्यादातृगृहं गत्वा कन्यां पूजयेत् । ततः कन्यादाता प्राङ्मुख उपविश्य देशकालौ स्मृत्वा करिष्यमाणविवाहाङ्गभूतं वाग्दानमहं करिष्य इति सकल्प्य गणपतिं कलशं च यथाचारं सपूज्य कन्यापूजयितारं गन्धताम्बूलादिना पूजयेत् । स च दातारम् ॥

Schliesst प्रथमे ऽह्नि गृहप्रवेशाकरणे कालानाह वल्लभः । वधूप्रवेशः प्रथमे तृतीये शुभप्रदः । पञ्चमके ऽथवास्ते । द्वितीयके वाथ चतुर्थके वा षष्ठे वियोगामयदुःखदः स्यात् ॥ नियतकाले ऽपि कदाचिन्निषेधमाह गर्गः । व्यतीपाते च सक्रान्तौ ग्रहणे वैधृतावपि । अमाश्राद्धे च विष्ट्यादौ प्राप्तकाले ऽपि नाचरेदिति ॥

542.

26/12 12 Bll, 11 bis 12 Linien Etwa 1720.

Vidhānamālā, eine Sammlung verschiedener Ceremonien, besonders zur Abwehr von widerwärtigen Ereignissen Wahrscheinlich von Nṛsiṃha Bhaṭṭa Sieh Catal India Office Num 1769 Die vorliegende Handschrift enthält ein kleines Bruchstuck (Fol 110—121), nämlich den Schluss von Vināyakapūjāvidhi, das Navagrahamakhavidhana, und den Anfang von Kākamaithunadṛṣṭajanitavighnaśamanavidhi Das zweite Stuck beginnt याज्ञवल्क्यः । श्रीकामः शान्तिकामो वा [ग्रहयज्ञं समाचरेत् । वृष्ट्यायुःपुष्टिकामो वा] तथैवाभिचरन्नपि ॥

Das letzte Stuck schliesst निमित्तेन विना काकमैथुनं यस्तु पश्यति । प्रकृतिविकृतिं याति षण्मासान्मरणं भवेत् ॥

543.

25/11 6 Bll 13 Linien Etwa 1680

Bālarakṣa, die Bewahrung eines Kindes vor dem bosen Einfluss von zwölf weiblichen Dämonen wahrend der ersten zwölf Tage und zwölf Monate Dieses geschieht durch geeignete Arzneien und Anrufung der genannten Teufelinnen Aus der Vidhānamala von Nṛsiṃha in einem aus zwölf Kapiteln bestehenden Auszug aus dem Skandapurāṇa Beginnt विधानमालायाम् ॥ अथ प्रसङ्गेन लघुजातकोक्तानि बालरचोपयोगीनि द्वादश विधानानि । तान्येव स्कन्दपुराणे स्कन्दसूर्यसंवादे ॥ सूर्य उवाच ॥ आहारश्चैव निद्रा च रुदितं हास्यमेव च । स्वाभाविकमिदं देव कर्म चैषां षडानन ॥ १ ॥ कर्मणस्त्वावश्यकत्वात्कथं पापं प्रजायते । पापं विना कथं व्याधिपीडयत्यखिलाञ्छिशून् ॥ २ ॥ तेषां कर्मफलं किं वा मातापित्रोस्तु कर्मजम् । जन्मनः समयस्याथ तन्ममाचक्ष्व सुव्रत ॥ ३ ॥ स्कन्द

उवाच ॥ सूर्य येन विपाकेन शिशूनां जायते ऽगद् । तत्सर्व कथयिष्यामि पृच्छते ते दिवाकर ॥ ४ ॥ लङ्कायां रावणो नाम पौलस्त्यो राक्षसेश्वर । स्वसारस्तस्य वीरस्य द्वादशासन्महाभया ॥ ५ ॥ Diese zwölf Schwestern erlangen durch grosse Busse von Śiva die Verwilligung sich am Marke junger Kinder zu letzen. Sie heissen Vimocanī, Mohinī, Sunandā, Pūtanā, Āsurī Revatī, Śakunī Piśacikā Pīśinī, Mahāmarī, Kālikā, Bhaminī. Sie werden in je einem Kapitel besprochen.

Schliesst एव छते विधाने तु बालक चेममाप्नुयात् । इत्थं ते कथित सूर्य शान्तिकल्लघुजातकम् ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ येन पापेन चाश्चानाम्मनुजाना गदो भवेत् । तत्सर्वं पूर्वमेव समुक्तवानसि षण्मुख ॥

544.

24/14. 2 Bll. 12 bis 13 Linien. Etwa 1800.

Pradoṣanirnaya, Bestimmung der Länge der Abendzeit (Pradoṣa) nach Sonnenuntergang zur Verehrung des Śiva am dreizehnten Mondentage. Ein Kapitel aus dem Purusārthacintāmaṇi von Viṣṇu Bhaṭṭa, Sohn von Rāmakṛṣṇa. Beginnt अथ प्रदोषनिर्णय । हेमाद्रौ विश्वादर्शे । प्रदोषो ऽस्तमयादूर्ध्वं घटिकात्रयमुच्यते । गौडग्रन्थे तु दण्डद्वयात्मक एव प्रदोष उक्तः ॥ Das Material zu diesem Stücke ist aus Hemādris Pariśeṣakhaṇḍa 2, 112 und aus dem Kālamādhava p. 134 entlehnt. Ausserdem wird der Jayasiṃhapratāpa erwähnt.

546.

24/10¹/₂ 6 Bll, 11 bis 12 Linien Geschrieben von Vaisnavaratnadasa im J 1828

Sutakanirnaya, die durch die Geburt oder den Tod eines Kindes verursachte Unreinheit und Ausnahmen von derselben. Von Bhattoji Diksita Beginnt पराशरः (3, 15) ॥ आ चतुर्थाद्भवेत्स्रावः पातः पञ्चमषष्ठयोः । अत ऊर्ध्वं प्रसूतिः स्यादिति ॥ तत्र स्रावे आद्यमासत्रये मातुस्त्रिरात्रमाशौचम् । उपरि आषष्ठं माससमसंख्यदिनमाशौचम् । चतुर्थे चत्वारि पञ्चमे पञ्च षष्ठे षडित्यर्थः । सपिण्डाना तु स्नानमात्रेण शुद्धिः स्रावे पाते तु त्रिरात्रम् ॥

Schliesst auf Fol 6a तदुक्तं विश्वश्लोक्या । तातांम्बाचार्यकेभ्यो ऽनलतिलजलदो ब्रह्मचारी तदीयाशौच (Verse 13) इति ॥ प्रक्रान्तप्रायश्चित्तानामाशौचं नास्ति । पूर्वप्रवृत्तचौलोपनयनादिसंस्कारेषु यज्ञदेवताप्रतिष्ठारामाद्युत्सर्गादिष्वप्येवमिति ॥

Auf Fol 6b finden sich 14 Linien von einer alteren Hand Sie beginnen जयन्तीव्रतवन्नित्य काम्यं चैकादशीव्रतम् ॥ अरुणोदयवेधो ऽत्र वेध. सूर्योदये तथा । उक्तौ द्वादशमीवेधौ वैष्णवस्मार्तयोः क्रमात् ॥ Citiert wird der Vaisnavanirnaya (एकादशी द्वादशी वैतुभय वर्धते यदा । तदा पूर्वदिनं त्याज्यं स्मार्तैर्ग्राह्य परं दिनम् ॥).

547.

20¹/₂/11¹/₂ 15 Bll, 12 bis 13 Linien Geschrieben von Nāhnūrāma im J 1694

Tithinirnaya Anonym Foll 1 2 fehlen Fol 3b beginnt दमनोत्सवः । त्रयोदश्यामनङ्गव्रतं । सा पूर्वा । चैत्रशुक्लचतुर्दशी पूर्वा ग्राह्या । मधोः श्रावणमासस्य या च शुक्लचतुर्दशी । सा रात्रिव्यापिनी ग्राह्या नान्या शुक्ला कदाचनेति हेमाद्रौ बौधायनोक्तेः । अथ चैत्रपूर्णिमासामान्यनिर्णयात्पूर्वैव । अत्र चित्रवस्त्रदानम् । मन्दे वार्के गुरौ वापि वारेष्वेतेषु चैत्रिका । तत्राश्वमेधजं पुण्यं केन श्राद्धादिभिर्भवेत् ॥ अत्र सर्वदेवाना दमनपूजोक्ता । इयं मन्वादिरपि सा च पूर्वा । चैत्रकृष्णत्रयोदश्या महावारुणीयोगो गौडे प्रसिद्धः । तदुक्त वाचस्पतिकृतौ शूलपाणौ च स्कान्दे । वारुणेन समायुक्ता मधौ कृष्णत्रयोदशी । गङ्गाया यदि लभ्येत सूर्यग्रहशतैः समा ॥ शनिवारसमायुक्ता सा महावारुणी स्मृता । शुभयोगसमायुक्ता शनौ शतभिषा यदि । महामहेति विख्याता त्रिकोटिकुलमुद्धरेत् ॥ चैत्रकृष्णचतुर्दश्यां विशेषः । चैत्रकृष्णचतुर्दश्यां य. त्वात्वा (lies स्नायात्) शिवसंनिधौ । न प्रेतत्वमवाप्नोति गङ्गायां च विशेषतः ॥ इति चैत्रमासः ॥

Die Feiertage in den 12 Monaten werden in aller Kürze behandelt. Der Verfasser hat ein grösseres Werk über dasselbe Thema geschrieben. Auf Fol 13 b findet sich die Stelle asya vistaro brihadgranthe und auf 14 a und 15 b vistaras tatraiva. Er citiert Stellen aus mehreren Purana. Von Schriftstellern hat er namentlich Hemadri und Madhava (Kalanirnaya) benutzt. Ausserdem erwähnt er *Aśvalayana und den Kommentar zu diesem von Narayana*, Kalpataru, Gaudanibandha, Cintamani, Jyotirnibandha, Tattva (von Raghunandana), Divodasa, Nirnayadipa, Nirnayamrita, Ratnakośa, Vacaspati, Samnyasapaddhati.

Die Unterschrift lautet तिथिनिर्णय समाप्त ॥ दैवज्ञगुरुगोवि-न्दपादाम्भोजप्रसादत । पौषशुक्लत्रयोदश्या नाहूरामो ऽलिखद्गुरौ ॥ १ ॥

548

21/10 97 Bll 6 bis 8 Linien Etwa 1700

Tithinirnayasamkṣepa, ein Festkalender für die zwölf Monate des Jahres hauptsächlich gestützt auf Sayanas Kalanirnaya und Hemadris Caturvargacintamani. Von Bhattoji Dikṣita, Sohn von Lakṣmidhara. Beginnt चैत्रशुक्लप्रतिपदि संवत्सरारम्भ । तत्रौदयिकी तिथिर्ग्राह्या । चैत्रे मासि जगद्ब्रह्मा ससर्ज प्रथमे ऽहनि । शुक्लपक्षे समग्र तु तदा सूर्योदये सति । इति हेमाद्रौ ब्राह्मोक्ति ॥

Caitra endet Fol 8 b, Vaiśakha 14 b, Jyeṣtha 17 a, Aṣadha 21 a, Śravana 26 b, Bhadrapada 49 a, Aśvina 63 a, Karttika 75 b, Margaśirṣa 78 a, Pauṣa 81 b, Magha 86 b*), Phalguna 98 a.

Er citiert Atharvavedinam Grihyapariśiṣta 24 b, Adbhutasara 24 a, Anantabhaṭṭa 10 b, Apararka, Acarapradipa 20 b, Kalpataru 8 a 78 a, Kathakagrihya 47 b, Kaladarśa 3 b 10 b 12 a etc, Kalottaratantra 22 a, Kaundinya 61 a, Gayadasanibandha (dinadvaye candrodaye caturdaśyabhave caturdaśyam caturthayame snanam) 65 b, Govindarnava 1 b 7 a 10 a 49 b, Caturvimśatimata 40 b, Candrodaya 48 b, Sieh Prithvicandrodaya, Camatkaracintamani 21 b, Damaratantra 58 a, Tristhalisetu 8 a etc, Divodasiya 10 a 21 a 24 b etc, Dipika 7 a 9 b 22 a etc, Devasvamin 48 a, Narayanavritti 46 a 60 b, Nimbadityasampradayinah 25 b, Nirnayadipa 49 a, Nirnayadipika 37 a, Nirnayamrita 2 b etc, Nrisimhaprasada 50 b, Parijata 23 b Sieh Prayogaparijata, Puranasamuccaya 27 b 28 a 83 b 96 a, Prithvicandrodaya 4 b 8 a 8 b 12 a etc, Prayogaparijata 36 b 41 b, Bhargavarcanadipika 12 b 18 b 20 b etc, Bhurijanman 52 b (Bhurijanma kaścit sakṣad devipūjanam karyam iti jajalpa), 53 b (yat tu *Bhurijanma jajalpa vacanam vina ratrau yapanya grihane pramana* bhavaj jagaranasya caṅgatvat purvavaśapiny eva grahyeti tad Bhurijanmano mandaprajñasya durbuddhivilasitamatram ity upekṣaniyam), Mandana 70 b, Madanaratna oft, Ratnakośa 43 a (yat samdhyam

---

* Diva ūrdhva welche zu Māgha gehört beginnt 87 a und endet 90 b

atikrantah kimcidudbhinnatarakah | vijayo nama kalo yam sarvaka ryarthasadhakah) Rajamartanda 57 b Ramarcanacandrika 6 b 18 a 20 b Rudrayamala 41 b 54 a Lalla 96 b Vacaspatini bandha 7 b Gadyavisnu 17 a Sarvajnanarayana 66 b Smrti candrika 3 b 12 b Smrtidarpana 39 a 65 b Smrtiratnavali 41 a Smrtisamgraha 41 a 55 b Smrtyarthasara 10 a 41 b Hara datta 60 b

Fol 28 ist nicht bezeichnet doch fehlt nichts

549.

25/12 35 Bll 12 bis 13 Linien Foll 1—24 sind etwa 1780 von Durlabharama einem Sohn von Jayananda die übrigen etwas später geschrieben

Tithinirnayasamksepa von Bhattoji Reicht bis Fol 26 Darauf folgt aus einem ähnlichen Werke Jayantinirnaya Ramana vaminirnaya Ekadasinirnaya Kamyaikadasinirnaya, Sivaratri, Ma hanavami Vijayadasami Dipotsavanirnaya

550.

23/10 16 Bll 11 Linien Etwa 1820

Karmavipaka der Erfolg schlechter Thaten der sich in ver schiedenen Krankheiten äussert und die Gaben durch welche diese geheilt werden können Angeblich aus dem Jñanabhaskara Beginnt अरुण उवाच ॥ कथं कार्यो दिवानाथ पृच्छाकाले ऽस्य यो विधि । तत्तत्कर्मविमोचाय तत्र निष्कृतिसूचक ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ आधिव्याधिमतो जन्तोर्विरक्तिर्जायते यदा । दैवज्ञ स तदा प्राप्य निज दुःख निवेदयेत् ॥ २ ॥ ततस्तु मुनिमाहूय दैवज्ञ मुनिकोविदम् । श्रद्धया परया सम्यक्पूजयेद्विविधार्हणैः ॥ ३ ॥ विप्रानन्यांश्च सद्वृत्तान्समाहूय गुणान्वितान् । सुशुभे भूप्रदेशे तु पूजयेदिष्टदेवतम् ॥ ४ ॥ पुस्तकस्य ततो ज्ञानभास्कर सम्यगर्चयेत् । भूरिद्रविणदानाद्यैर्विशेष-विविधार्हणैः ॥ ५ ॥

Unvollständig Auf Fol 2 werden folgende Quellen angegeben कर्मविपाककर्मप्रकाशसूर्यार्णववीरसिंहावलोकनहोरासंहिताज्ञानभास्क-रसातत्नायन एतेभ्यो ग्रन्थेभ्यो विचार कार्यं । Diese Angabe genügt um zu zeigen dass diese Schrift mit dem Jñanabhaskara im losesten Zusammenhang steht Fol 5 अथ पाण्डुरोगे ॥ देवगुरु-ब्राह्मणद्रव्यापहारी पाण्डुरोगवान् । अन्यजागमने मर्त्यः पाण्डुरोगी प्रजायते । छृच्छ्रचान्द्रायणम् । पलरजतपृथ्वीदानम् ॥

551.

24¹/10 11 Bll 9 bis 14 Linien Schrift von 1851

Karmavipaka aus dem Jnanabhaskara Mehrere Kapitel Paginiert 1—15 Foll 9—12 fehlen Unbrauchbare Handschrift

Beginnt श्रीअरुण उवाच ॥ तुभ्यं नमो श्रुतिमण्डनाय (°मडलाय HS) सर्वात्मने सकलसाचिक(साचिक HS)पौरुषाय । सर्वस्थितिप्रलयकारणाय रचास्थिताय सकलस्य शुभाशुभस्य ॥ १ ॥

Karmamocanapujavidhi (कर्मोचार° HS) Fol 3a Karmavipake purvajanmajatidesagramakathanam Fol 5a Vyayabhavalaksana Fol 7a Brahmaghatakrtakarmabrahmadosanivarana Fol 7b Garbhapatadosakathanam sastho dhyayah Fol 13b Garbhasrava dosakathanam nama saptamo dhyayah Fol 14b

552.

24/15 16" Bll I nien verschieden Etwa 1680

Karmavipaka, Ursachen von Krankheiten und anderen Unglucksfallen welche unter bestimmten Astralverbindungen eintreten und durch Sunden in einem fruheren Dasein bedingt sind Fromme Gaben zur Abwehr derselben Dialog zwischen Surya und Aruna Das Werk ist der zweite Teil des Jñanabhaskara welcher im Katalog des India Office Num 2719 beschrieben ist

Diese Handschrift besteht aus verschiedenen Fragmenten die ohne Hulfe eines vollständigen Codex nicht geordnet werden können

553.

20/15 9 Bll, 11 Linien Schrift von 1864

Sadvargaphala, sechs Kapitel uber Nativitat, angeblich aus dem Jnanabhaskara Beginnt अरुण उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश लोकाना हितकारक । चिह्नज्ञान दयानाथ वद मे च यथातथम् ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ वैनतेय महाभाग शृणु चैकमनानघ । ग्रहैश्चिह्नान्यनेकानि देहिना वदतो हि ते ॥ २ ॥ लग्नात्पड्वर्गतो नाथ वदेच्चिह्नान्यनेकश । तानि सर्वाण्यनेकानि दैवज्ञै सप्रकाशयेत् ॥ ३ ॥

Horaphala 15 Verse Dreskanaphala 17 Verse Saptamsaphala 16 Verse Navamsaphala 15 Verse Dvadasamsaphala 13 Verse Trimsamsaphala 9 Verse

554.

21/11 43 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1730

Karmavipaka aus dem Sarvasarasamgraha Suryarnava Ein Dialog zwischen Surya und Aruna — Erhalten sind 27 (26) Adhyaya und 9 Verse von 28 (27) Auf Fol 3 findet sich die Unterschrift iti Satatapiyoktakarmavipakapanibhasa, weil von Vers 15 an eine Reihe von Slokas aus dem ersten Kapitel der Satatapasmrti eingeschaltet sind — Paginiert 1—44, aber Fol 39 fehlt — हेरम्बाय नमस्तुभ्यं विघ्ननाशाय ते नम । प्रवीराय निशाय पार्वतीनन्दनाय च ॥ १ ॥ अरुण उवाच ॥ कालचक्राधिराजाय सम्राजाय [च] ते नम । तमोराशिविनाशाय दुःखनाशाय ते नम ॥ २ ॥

कर्मसाक्षी जगच्चक्षुस्तेजोराशिः सनातनः । स्वप्रभो देवराजस्त्वं तस्मात्पृच्छामि ते प्रभो ॥ ३ ॥ द्वादशात्मन्ग्रहाध्यक्ष दया कुरु दिवाकर । पूर्वकर्म कथ जातं तन्मे ब्रूहि प्रभाकर ॥ ४ ॥ जन्मान्तरकृत कर्म कथ जीवसमागमम् । केन कर्मविपाकेन गच्छन्ति का गतिं पुनः ॥ ५ ॥ एत मे संशय स्वामिन् छेत्तुमर्हस्यशेषत' । दीनबन्धो दयासिन्धो सत्यं ब्रूहि सनातन ॥ ६ ॥

Der zweite oder erste Adhyāya beginnt अरुण उवाच ॥ कस्मात्कर्मण आढ्यं चिह्नानि पूर्वजानि च । ऋषयः शुद्धकर्माणास्तद्वदस्व पृथक्पृथक् ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ पक्षिराज वदिष्यामि यत्ते मनसि वर्तते । ज्ञान ज्ञानधर्ममय साक्षात्सत्यप्रत्ययकारकम् ॥ २ ॥ प्रकृत्या समीहितो जीवो नित्य कर्मणि संस्थितः । सत्त्वात्संजायते कर्म देवलोकप्रदायकम् ॥ ३ ॥

Adhyāya 7—13 handeln von den Ursachen der Krankheiten und deren Heilung durch gute Thaten Adhyāya 15—26 Über den bösen Einfluss der Zodiakalbilder bei der Geburt und die Mittel ihn zu verhüten

555.

32/15 41 Bll 9 Linien Schrift von 1827

Karmavipāka aus dem Sūryārṇava In einem Dialog zwischen Brahman und Nārada. In zwölf Kapiteln Beginnt नारायणं नमस्कृत्य नर etc ॥ १ ॥ नैमिषे निमिषक्षेत्रे ऋषय. शौनकादय' । पप्रच्छु. सूतं धर्मज्ञमिद् वचनमब्रुवन् ॥ २ ॥ केन कर्मसुखप्राप्तिर्दुःख केन च कर्मणा । पूर्वजन्मकृतं कर्म प्रायश्चित्तं कथ भवेत् ॥ ३ ॥ श्रीसूत उवाच ॥ पुरा कृतयुगस्यादौ ब्रह्मलोकं गतो मुनिः । ददर्श लोकनाथेश सर्वज्ञ प्रपितामहम् ॥ ४ ॥

Schliesst तत्फल लभते मर्त्यो विपाकश्रवणे कृते । पुत्रार्थी लभते पुत्रं धनार्थी लभते धनम् ॥ ५६ ॥ रोगार्तो मुच्यते रोगाद्विपाक श्रवणात्ततः । सर्वशास्त्र विमोक्ष्यैतच्छोधितं कथितं मया ॥ ५७ ॥ श्रियै च यशसे नित्य पुत्रपौत्रादिवर्धनम् ॥ Florence Mss Num 128 Foll 16—21 (5, 2 bis 6, 53) fehlen

556.

28 18 51 Bll 12 Linien Circa 1680

Mahārṇavakarmavipāka, die aus schlechten Thaten in einem früheren Dasein verursachten Krankheiten, deren Sühnung durch Gebete und Gaben Verfasst von Viśvesvara Bhaṭṭa, einem Sohn von Peddibhaṭṭa, aber seinem Gönner Māndhātṛ, einem Sohn von Madanapāla, zugeschrieben Nach Catalogue of the India Office Num 1763 bestand das Werk aus 10 Kapiteln (Taraṅga) Die

gegenwärtige Handschrift enthält die ersten 22 Taraṅga und einen Teil von 23. Doch fehlen Foll. 1. 6 7. Die ersten sieben Kapitel enthalten die Einleitung.

8. Kṣayaroga beginnt 14 b. 9. Śūlaroga 18 a 10. Jvara 22 a. 11. Śvāsa 23 b. 12. Sopha 26 a. 13. Pāṇḍuroga 27 b 14. Antrapīḍā 29 a. 15 Vraṇa 30 b. 16. Vātaroga 38 b. 17. Pitta 42 a 18. Śleṣman 42 b 19. Apasmāra 43 a. 20 Śiroroga 45 a. 21. Mukharoga 46 a 22. Nāsikāroga 51 a 23. Netraroga 51 b

Die am häufigsten citierten Werke sind Karmavipākasaṃgraha, Karmavipākasamuccaya, Karmavipākasāra und Śātātapa's Karmavipāka

557.

32/11. 30 Bll., 13 bis 15 Linien Abschrift von etwa 1750.

Sāragrāha Karmavipāka oder vollständiger *Sarvaśāstrasāragrāha Karmavipāka*, Sühnung der in einem früheren Leben begangenen schlechten Handlungen und Heilung der durch sie hervorgerufenen Krankheiten durch fromme Gaben und Gelübde Die Handschrift ist unvollständig, denn es fehlen die ersten sechs *Blätter und in der Mitte andere sechs und der Schluss* — Fol 15 a Aihikaprāyaścittādhikāre Dānādhidaivānukathanam Fol 43 a Prāyaścittādhikārah Atha Dānaprasaṃsā Das letzte Blatt ist mit 102 bezeichnet. Sieh Catalogue IO. Num 1767

558.

22/12. 15 Bll 14 Linien Etwa 1740.

Der Anfang des *Sāragrāha Karmavipāka* ohne die Vorrede des Verfassers Beginnt· ऋषीन्प्रति नाशकेतः (i e Nāciketah) कथयति पृथिव्यादिपञ्चतत्त्वेन शरीरप्रतिबाधं तु ॥ ऋतुकाल समासाद्य शुक्रशोणितयोर्द्रवम् । प्रथमे मासि कलिलं जायते । Unterschrift इति सारग्राहे कर्मविपाके दैवकल्पनाकरणं नाम etc Im *zweiten Kapitel werden die Einteilung des Werkes und dessen* Quellen angegeben: अथ प्रकरणाधिकारसंख्या । तत्र । ग्रन्थे प्रकरणान्यत्र पञ्चपञ्चाशदेव हि । अधिकाराः पञ्चयुक्ताश्च चत्वारिंशत्समन्विताः । शतत्रयं परिख्याता दानाना शान्तिकर्मणाम् । पञ्चाशद्विरहितानि अष्टौ चैव शतानि तु । चत्वार्येव सहस्राणि ग्रन्थसंख्या प्रकीर्तिता । एवमङ्काधिकाराणा ग्रन्थसंख्या प्रकीर्तिता । न संशयो ऽत्र कर्तव्यस्तन्न्यूनमधिकं भवेत् ॥ ४ ॥ अथ सारग्रहणम् । पञ्चशतिसमायुक्तं विज्ञानेशात् (lies Vijñāneśāt) शतद्वयम् । आचारदीपात् त्रिशतं सार्धकं ज्ञानमण्डलात् । शतमेकं सपञ्चाशदायुर्वेदात्समुद्धृतम् । सहस्रं मौलुगेर्मुख्यं समुदायप्रयोजितम् । तथा बालचिकित्सायाः सार्धं चैव शतद्वयम् । समुद्धृतं पुराणेभ्यः सहस्रं शतपञ्चकम् ।

Schliesst auf Fol 15 b mit Mṛtabhāryasya śāntiḥ

559.

35/19 18 Bll 10 Linien Etwa 1780

Krtyasara uber die taglichen Gebrauche, nach der Sama veda Schule Fragment Beginnt स्मृतौ पुराणानि विलोक्य गृह्य भूपालगोपालनिबन्धन च । छन्दोगकृत्यानि दिनेन यानि नत्वा हरिं तत्र वदामि सारम् ॥ १ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते संध्यापूर्वकदण्डद्वयात्मके विबुध्य सुप्रसन्नमानसो धर्मादिकार्यं विचिन्त्य शयनादुत्थाय रात्रिवासस्त्यक्त्वा वाससी परिधाय नेत्रे मुखं च प्रक्षाल्य द्विराचामेत् ।

Acamanavidhi beginnt Fol 3b Snanavidhi 6b Samdhya 12a Tarpana 14b Japakrtavyata 18b

Unter den wenigen citierten Schriften ist nur Smrtimanjusa 3a zu bemerken

560

98/10 28 Bll 11 Linien Etwa 1650

Garbhadhanadyah Samskarah ein Fragment aus einem Werke uber Prayoga Stimmt im ganzen mit dem Prayogaratna uberein ohne identisch zu sein Blätter २९—५६ Beginnt बलवर्धन ॥ पूर्णाहुत्यामिलो नाम क्रोधाग्निराभिचारिके । वश्यार्थे कामदो नाम वनदाहे तु दूषक ॥ कुक्षौ तु जाठरो ज्ञेय क्रव्यादो मृतदाहने । वह्निनामा लक्षहोमे कोटिहोमे हुताशन ॥ समुद्रे वाडवो ह्यग्नि क्षये संवर्तकस्तथा । ब्रह्मा वै गार्हपत्यश्च ईश्वरो दक्षिणस्तथा ॥ विष्णुराहवनीय स्यादग्निहोत्रे त्रयो ऽग्नय । ज्ञात्वैवमग्निनामानि गृह्यकर्म समारभेत् ॥ इति संक्षेपेण परिभाषा ॥

अथ गर्भाधानाद्या सस्कारा वक्ष्यन्ते । तत्रादौ प्रथमरजोदर्शनशान्तिरुच्यते ।

Fol 50b अथ चन्द्रसूर्योपरागकाले प्रथमरजोदर्शनशान्तिविशेष उच्यते । अथ प्रयोग । प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा मम पत्न्याश्चन्द्रोपरागे प्रथमरजोदर्शनसूचितारिष्टनिरासनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सग्रहमखा शान्ति करिष्ये ।

Fol 52a अथ विच्छिन्नस्याग्नेः पुन सधानम् । आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ सकीर्त्य एतावत्कालगृह्याग्निविच्छेदजनितप्रत्यवायपरिहारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थममुकप्रायश्चित्तममुकप्रत्याम्नायेन यथाशक्ति यथाकाल करिष्ये ।

Fol 54a अथ गर्भाधानम् । रजोदर्शनात्षोडशाहोरात्राणामृतुस्तन्मध्ये आद्यरात्रिचतुष्क पर्वादिनिषिद्धदिनानि च वर्जयित्वा मघामूलादिव्यतिरिक्ते शुभे काले दंपत्योश्चन्द्रानुकूल्ये गर्भाधानं कार्यम् ।

Fol 56b अथ पुंसवनानवलोभनसीमन्तोन्नयनकर्मणां प्रयोग ।

561.

29/11 12 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1735 von Josi Manasārāma

Yajñopavitavidhi, in Gemassheit mit mehreren Gṛhyasutra namentlich dem Paraskaragṛhya Die Schrift umfasst zugleich den Vratabandha, Vedarambha und das Samavartana Beginnt शुक्ले पचे चन्द्रतारानुकूले दिने कुमारस्य पिता मातृपूजापूर्वकमाभ्युदयिक श्राद्धं कृत्वा कुमारस्य वपन कारयित्वा कर्माङ्गत्वेन ब्राह्मणत्रयं भोजयित्वा कुमार च भोजयित्वा वहिश्शालाया पञ्च भूसंस्कारान्कृत्वा लौकिकाग्नि स्थापयेत् । अग्ने पश्चात्प्राङ्मुख उपविश्य प्राणायाम कृत्वा संकल्पं करोति । अद्येहेत्यादि । अमुककुमारस्योपनयनमह करिष्ये । तत स्नाचान्त पुष्पमालादिभिरलङ्कृत कुमारमग्ने पश्चात्स्वस्य दक्षिणतो ऽवस्थाप्य । प्रत्यङ्मुखमिति रेणु । ब्रह्मचर्यमागामिति ब्रूहीत्याचार्यो वदति । ब्रह्मचर्यमागामिति कुमारो ब्रूयात् । ब्रह्मचार्यसानीत्याचार्यो वदति । ब्रह्मचार्यसानीति कुमारो ब्रूयात् ॥

Die Stelle auf Fol 11a 8 अथ स्नातस्य नियमान्वक्ष्याम bis Fol 11b 10 सर्वेषां मित्रमिव व्यवहरेत् gibt fast wortlich Paraskaragṛhya 2, 7 wieder

Schliesst अभिषेक तिलक कुर्यात् । दक्षिणा मन्त्रपाठ ॥

562.

21/9 39 Bll 7 Linien Geschrieben von Josi Šāmalāla in Viranpurī im J 1861

Yajñopavitavidhi Die ersten zwei Blatter fehlen Nach dem Paraskaragṛhyasutra aus welchem viele Stellen und die vedischen Sprüche entlehnt sind Fol 3 beginnt ग्नकृत्वाग्नि स्थापयेत् । Fol 5a Yajñopavitaparidhana beginnt यज्ञोपवीतमिति परब्रह्म ऋषि । परमात्मा देवता । देवी गायत्री छन्द । श्रौतस्मार्तधर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थे यज्ञोपवीतधारणे विनियोग ॥ Fol 12a Gayatripradana कास्यपात्रे तण्डुलान्प्रसार्य सुवर्णशलाकया गायत्री लिखेत् ॥ Fol 16a Brahmacarino dharmaḥ षट द्वादशापरिमिता वा । भिक्षया ह्यासां भिक्षामाचार्याय निवेदयित्वा गुरुणानुज्ञातो भिक्षा भुञ्जीत । भोजनानन्तर संध्यापर्यन्त तिष्ठेत् ॥ Vratabandha schliesst Fol 17b Bhl Vedarambhah आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वास्य ब्रह्मचारिणो वेदारम्भाख्य कर्माहं करिष्ये ॥ Fol 21b Samavartanaprayoga आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वास्य ब्रह्मचारिणो गृहस्थाश्रम प्राप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं समावर्तनाख्य कर्माहं करिष्ये ॥

563.

21/11 2 Bll 14 Linien Etwa 1780

Yajñopavitanityadhāraṇavidhi, die Bereitung einer neuen Opferschnur welche mit neun Fäden angefertigt wird. Nach dem Ritual des Yajurveda. Beginnt: अथ यजुर्वेदोक्तयज्ञोपवीतसंस्कारविधिप्रारम्भ ॥ आचमन प्राणायाम कृत्वा । अथ सकल्प । मम श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानयोग्यतासिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतमभिमन्त्रण च करिष्ये । तदङ्गतया यज्ञोपवीतधारण च करिष्ये । गायत्र्या दशवार प्रोक्ष्य । ब्रह्म जज्ञान प्रथम etc इति मन्त्रेण सूत्रकरणम् ॥ इद विष्णुर्वि चक्रमे etc इति मन्त्रेण त्रिगुणीकृत्य ॥ त्र्यम्बक यजामहे etc इति मन्त्रेण ग्रन्थिबन्धनम् ॥

Schliesst: अथ जीर्णयज्ञोपवीतविसर्जनमन्त्र ॥ पवित्रवन्त यदि जीर्णवन्त वेदान्तवेद्य परब्रह्ममायम् । आयुष्यमग्र्य प्रतिमुञ्च शुभ्रं जीर्णोपवीत विसृजस्तु (?) तेज ॥ Vgl Num 561

564.

24/11 3 Bll 10 Linien Etwa 1790

Yajñopavitasamskara, die Zubereitung der beim Opfer getragenen heiligen Schnur. Beginnt: आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ सकीर्त्य श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीसस्कार करिष्ये । मार्जन करोति । Dieses geschicht durch die Recitation von vedischen Hymnen, welche in drei Abschnitte geteilt sind, nämlich apo hi sthā mayubhuvah, yena pāvaka caksasa, citram devanam ud agād anikam.

Schliesst: आदित्य दर्शयित्वा दशवार गायत्री जपेत् । श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतधारण करिष्ये । यज्ञोपवीत परम पवित्र प्रजापतेर्यत्सहज पुरस्तात् । आयुष्यमग्र्य प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीत बलमस्तु तेज ॥

565.

21/10 30 Bll 7 Linien Etwa 1800

Upanayanapaddhati, die Einführung eines Knaben beim Lehrer zum Studium des Veda. Die Handschrift hat keinen rechten Anfang. Beginnt: अथ गर्भाष्टमे वा कार्यम् । मनु । ब्रह्मवर्चसकामस्य कार्यं विप्रस्य पञ्चमे ॥ विष्णु । षष्ठे तु धनकामस्य विद्याकामस्य सप्तमे । अष्टमे सर्वकामस्य नवमे कान्तिमिच्छत ॥ वराहसूत्रे । उत्तरायणे गते सूर्ये कर्तव्य ह्युपनायनम् ॥ वराह । माघादिपञ्चमासेपु मेखलाबन्धन स्मृतम् । ज्येष्ठमासेन ज्येष्ठस्य जन्ममासेन सर्वथा ॥ गर्ग । पितैवोपनयेत्पुत्र तदभावे पितु पिता । तदभावे

पितुर्भ्राता तदभावे सहोदर । उपायने ऽधिकारी स्यात्पूर्वाभावे पर पर ॥ अधिकारिसिद्धये प्रायश्चित्तमाह वृद्धविष्णु । कृच्छ्रत्रय चोपनेता त्रीन्कृच्छ्रान्वा वटुश्चरेत् ॥ आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा । अस्य कुमारस्य द्विजत्वसिद्ध्यर्थं वेदाध्ययनाधिकारार्थमुपनयनमह करिष्ये ॥

Yajnopavitapiadhana 4a Gayatripradana 9b Brahmacarino dharmah 14a Vratabandha 15a Vedarambha 17b Yajnopavita vratavisarganta 29a Kesantaprayoga 30b

566.

20/10 7 Bll 11 Linien Ptra 1820

Upakarana, die Vorbereitung zum Lesen des Veda Nach der Taittiriya Schule Beginnt अथोपाकारणम् । श्रावण्यां पौर्णमास्यामाचार्यं शिष्यै सह कृतप्राणायाम श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमध्यायमुपाकरिष्ये । इति सकल्प्य महानद्यादौ विधिवत्स्नात्वा पुण्याहवाचनं नान्दीश्राद्ध च कृत्वा नव पवित्राणि प्रजापति सोममग्निं विश्वान्देवान्साहितीर्याज्ञिकीर्वारुणीर्देवता उपनिषत्त्रय ब्रह्माण स्वायभुव सदसस्पतिमिति नव ऋषीन्निवीतिनो ऽर्चयन्ति तर्पयन्ति । प्रजापतिं काण्डऋषि तर्पयामि । सोम काण्डऋषि तर्पयामि । अग्नि काण्डऋषि तर्पयामि ।

In der Mitte finden sich die vier ersten Kandikah von der Taittiriyasamhita, nämlich 1 1, 1 1—4 und dann Taittiriya brahmana 1, 1 1 1—5

Schliesst एवमेवोत्सर्गो ऽप्यन्यूनाधिक्य कार्य । तत्र श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमध्यायमुत्स्रक्ष्य इति सकल्पे विशेष । अध्यापनसमये । यो वा अग्रस्य॰ ॥

567.

22/10 22 Bll., 7 bis 8 Linien Lira 1 50

Utsargakarman, die zeitweilige Einstellung des Vedastudiums Blatt 1—6 und der Schluss fehlen Fol 7 beginnt श्रीमद्भगवतो महापुरुषस्य विष्णोराज्ञाप्रवर्तमानस्य । अद्य ब्रह्मणो द्वितीयपरार्धे तदादौ श्रीश्वेतवाराहकल्पे सप्तमे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे कलियुगे कलिप्रथमचरणे भरतवर्षे भरतखण्डे जम्बूद्वीपे आर्यावर्तान्तर्गतब्रह्मावर्तैकदेशे विष्णुप्रजापतिक्षेत्रे श्रीमहानद्या गङ्गायमुनयो पश्चिमे तटे नर्मदाया उत्तरे तटे विक्रमशके बौद्धावतारे अमुकप्रभवादिसंवत्सरे उत्तरायणदक्षिणायने गते सूर्ये अमुकऋतौ महामाङ्गल्यप्रदमासोत्तमे मासे अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे अमु-

कनचचे अमुकराशिस्थिते चन्द्रे अमुकराशिस्थिते सूर्ये अमुकराशिस्थिते देवगुरौ शेषेषु ग्रहेषु यथायथास्थानस्थितेषु सत्सु एवगुणविशेषणविशिष्टाया पुण्यतिथौ मम, कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकसमस्तपापचयार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं श्रावण्युत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं तथा च छन्दसामुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं स्नानविधिना स्नानमह करिष्ये । उरुं हीति तोयमामन्त्र्य etc

Fol 19 findet sich das Mandalabrāhmana aus Śatapathabrāhmana 10, 5, 2, 1—23 Fol 28a Tarpana

Schliesst ॐ मोदास्तृप्यन्तीति प्रजापतिऋषिः । त्रिष्टुप्छन्दः । आपो देवताः । देवमनुष्यपितृतर्पणे विनियोगः ॥

568.

23/11 6 Bll 11 Linien Geschrieben in Sihora von Ratneśvara, Sohn von Pandyā Devākara Enkel von Hari, im J 1745.

Utsangatarpana, eine Darbringung, wenn das Studium des Veda beendet ist Beginnt तर्पणं ये न कुर्वन्ति ऋषिसंतोषकारकाः । ते भवन्ति महापापा मज्जन्ति नरके पुनः ॥ १ ॥ पापकर्मा दुराचारा ये च विश्वासघातकाः । ते सर्वे निष्कृत यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ २ ॥ वेदविस्रावका यान्ति वेदविक्रयिणस्तथा । ते सर्वे निष्कृत यान्ति ऋषीणा चैव तर्पणात् ॥ ३ ॥ अनध्यायेष्वनध्याये प्रदोषे च विशेषतः । ते सर्वे निष्कृत यान्ति ऋषीणा चैव तर्पणात् ॥ ४ ॥ सर्वं उपहारान्गृहीत्वा तीर्थे गच्छेत् । आ नो भद्रादि शान्तिसूक्तं पठेत् । पश्चाड्डि(द्वि?)माद्रिप्रयोगोच्चारः । प्रथमसूत्रोक्तविधिना स्नानं कर्तव्यम् । तत्र स्नानाङ्गतर्पणम् । यथा । ब्रह्मादयो देवास्तृप्यन्ताम् । देवपत्न्यस्तृ॰ । देवसुतास्तृ॰ । etc

Auf Fol 6b folgt von jungerer Hand ein *Gāyatrītarpana*, und dieses beginnt· प्राणायामो ऽथ संकल्प ऋषिश्छन्दस्तथैव च । देवता च षडङ्गश्च आवाहनमतः परं ॥ १ ॥ अस्मिन्काले सर्वव्यापिसवितृप्रीतये गायत्रीतर्पणमहं करिष्ये ॥

569.

24/15. 7 Bll 14 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1866

Nityanaimittika-Ksauranirnaya, über das obligatorische und gelegentliche Rasieren Bestimmung der Gestirne, unter denen, und der Zeiten, in welchen es geschehen soll Beginnt अथ नित्यनैमित्तिकक्षौरनिर्णयः सर्वस्मादुत्सृज्य (lies uddhrtya) सर्वेषा क्रियते ॥ तत्रादौ नित्यविचारः । तस्य ग्रन्थकारवारादौ दोषः ॥

Schliesst मिताचरायाम् । न ब्रह्मचारिण कुर्युरुदक पतिता न च ॥ तथा च मनु । आदिष्टी नोदक कुर्यात् (5, 88) ब्रह्मचारिजनस्य च ॥

Citiert werden Nirnayasindhu (dreimal), Muhurtamartanda und eine unbekannte Acaryasasthi

570.

21/9 4 Bll 8 b s 9 Linien Etwa 1790

Cudakaranakesantau, das Haarschneiden beim einjährigen Kinde und das Bartscheren beim sechzehnjährigen Knaben Nach dem Paraskaragrihyasutra Beginnt अथ चूडाकरणकेशान्तौ तन्त्रेणोच्येते । तत्र सावत्सरिकस्य चूडाकरणम् । सवत्सरे व्यतीते चूडाकरण कर्तव्यमित्यर्थ । तृतीये वा संवत्सरे । अल्पावशिष्टे चूडाकर्म कर्तव्यम् ।

Schliesst केशान्ते सवत्सर ब्रह्मचर्य द्वादशरात्र षड्रात्र वा त्रिरात्र वा । एते चत्वारो ब्रह्मचर्यविकल्पा पूर्वपूर्वाभावे ज्ञेया । केशान्त उत्तरकालमेव । अवपन यावज्जीव शास्त्रीयवपनव्यतिरेकेण ॥

571.

$29^{1}/_{2}/9^{1}/_{2}$ 33 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Visvaprakasapaddhati, eine Encyklopädie von rituellen Gebräuchen von Visvanatha Sohn von Purusottama Ein Fragment paginiert 270—302 Dieses enthält 1) die Suhnung von Fieber und anderen Krankheiten wenn sie unter bestimmten Gestirnen auftreten Foll 270—295 a 2) Vastuprakarana das Bauen eines Hauses Unvollendet Fol 270 a 3 schliesst das Kapitel Duhsvapnaprayascitta Darauf folgt अथाश्विन्यादिनक्षत्रेषु ज्वरादिरोगोत्पत्तिशान्ति ॥ अश्विन्यादिषु ऋक्षेषु रोगोत्पत्तिर्यदा भवेत् । चरणे चरणे चैव दिनसख्या हि कथ्यते ॥ आर्द्रादिकमृगान्ते च रेखाचितयवेधके । रवीन्दुनाम नक्षत्रमेकरेखा भवेद्यदि । तस्य काल विजानीयादित्युक्त ब्रह्मयामले ॥ भरण्यार्द्रामिमूलेषु द्विदैवे पितृसार्पभे । सर्पदष्टो न जीवेत्स गरुडाद्रक्षितो ऽपि सन् ॥

Das Vastuprakarana beginnt गृहस्थस्य क्रिया सर्वा न सिध्यन्ति गृहं विना । यतस्तस्माद्गृहारम्भप्रवेशसमयौ ब्रुवे ॥ १ ॥ Sieh Lalmitras Notices Num 4116 Der Verfasser citiert ausser anderen bekannten Werken und Schriftstellern das Kurmayamala Fol 295 b und den Astronomen Brahmasambhu Fol 297 b Auch gibt er lang Stellen aus dem Visnudharma

572.

29 19 13 Bll 3 bis 11 Linien Etwa 1700

Caulopanayana das Haarabschneiden bei einem Knaben, und die Einführung beim Lehrer Ein Stuck aus der Visvaprakasa

paddhati, welche von Viśvanātha im Jahre 1544 verfasst wurde. Beginnt भद्रकर्णेति त नमामि गजाननमित्यन्त पठित्वा प्राणानायम्य । विष्णु ३ इत्यादितिथिश्रवणान्ते अस्य कुमारस्य गार्भिकबैजिकैनोनिर्हरणार्थं चौलोपनयाख्ये कर्मणी कर्तु कर्मण पुण्याहवाचनमह करिष्ये । तदादौ गणेशवरुणपूजन च करिष्ये । गणाना त्वेति गणेशम् । इम मे वरुणेति वरुणम् ॥ ब्राह्मणान्प्रार्थयेत् । ओ कर्मण पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्तु । पुण्याह कर्मणो ऽस्तु ॥ ३ ॥

Fol 3b अथोपनयनम् ॥ आचार्य स्वशरीरशुद्ध्यर्थं कृच्छ्रत्रयप्रत्याम्नाय दत्त्वा । कुमारस्य शुद्ध्यर्थं वह्नि सन्निधौ कृच्छ्रत्रयं कारयित्वा । गायत्रीसहस्र कृत्वा । पुन कृच्छ्रत्रय कृत्वा । कर्मण पुण्याह वाचयित्वा । आभ्युदयिक विधाय । कृतशौच कौपीनाच्छन्न कुमारमग्ने पश्चादुपवेश्येमं कुमारं वेदपूर्वकसकलविद्याग्रहणयोग्यतासिद्ध्यर्थमुपनेष्ये । इति सकल्प्य । तत कुमारस्य त्रिसूत्र प्रक्षिप्य आचम्य । कुमारस्यायुष्याभिवृद्ध्यर्थमिडा वाचयिष्ये ॥

Fol 11a अथ चतुर्थे ऽहनि पालाश कर्म कुर्वन्यामात्प्राचीमुदीची वा दिशमुपनिष्क्रम्य गृहे वा पालाशशाखा प्रतिष्ठाप्य पलाशस्याधस्तात्स्थण्डिल कृत्वा तत्रोपनयनाग्नि प्रतिष्ठाप्य कर्मण पुण्याह वाचयित्वाभ्युदयिक विधाय गणेशवरुणौ सपूज्य प्राणानायम्य तिथ्युल्लेखनान्ते ऽस्य कुमारस्य मेधाजननार्थं मेधाजननाख्य पालाश कर्म करिष्य इति सकल्प्य etc

Schliesst तथा च । मेखलाजिनदण्डांश्च पालाशाग्रे तु निक्षिपेत् । वाससी ब्रह्मणे दत्त्वा बटुरन्यानि धारयेदिति ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वाशिषो वाचयित्वा ब्रह्मणे पयस्विनी गा दद्यात् ॥ इति मेधाजननचतुर्थीहोमविधि ॥

573.

23 9 27 Bll 6 Zeilen Etwa 1800

Vivāhapaddhati, eine Darstellung der Hochzeitsgebräuche nach dem Ritus der Vājasaneyins von Rāmadatta, Sohn von Gaṇeśa, Enkel von Rudradeva. Die Einleitung mit der Angabe des Verfassers und seiner Vorfahren fehlt. Die Handschrift enthält eine etwas verschiedene Recension von der in der Ausgabe von Bombay (Nirṇaya Sāgar Press 1886 8°) gegebenen. Beginnt (Ausg. von Bombay p. 10) अथ विवाह ॥ तत्रादौ कन्याहस्तेन षोडशहस्तमण्डपं [विधाय] तद्दक्षिणदिशि पश्चिमा दिशमाश्रित्य मण्डपमंमपमुत्तराभिमुखं कौतुकागारं मण्डपाद्बहिरैशान्यां आमातृचतुर्हस्त-

[परिमिता] सिकतादिपरिष्कृता तुषकेशशर्करादिशून्यवेणुनिर्मिता वेदी च कारयेत् ॥

Schliesst अथ वेदितो मण्डपमागत्य दूर्वाचतादिग्रहणम् । ततस्त्रिरात्रमचारालवणाशिनावध शायिनौ निवृत्तमैथुनौ भवत । ततश्चतुर्थ्यामपररात्रे चतुर्थीकर्म ॥

574.

22/10 9 Bll 8 Linien Etwa 1700

Vivahakarman Hochzeitsceremonien Beginnt अथातो गृह्यस्थालीपाकाना कर्म । दर्भैः परिसमुह्य । गोमयेनोपलिप्य । स्रुवेणोल्लिख्य । अनामिकयाङ्गुष्ठेनोद्धृत्य । उदकेनाभ्युक्ष्य । अग्निमुपसमाधाय । दक्षिणतो ब्रह्मासनम् । उत्तरत प्रणीतासनम् । तत्र ब्रह्मोपवेशनम् । यावत्कर्म समाप्यते तावत्त्व ब्रह्मा भव । ब्रह्मानुज्ञात प्रणीताप्रणयनम् । ईशानादिपूर्वाग्रैर्दर्भैरेकमुष्ट्या परिस्तरणम् । पात्रासादनम् । पवित्रच्छेदनानि ॥

Schliesst वरस्य मन्त्रपाठ । ध्रुवावेक्षणमन्त्र । अथ स्त्रिया मन्त्रपाठ । सा यदि न पश्येत्पश्यामीत्येव ब्रूयात् । त्रिरात्रमक्षारलवणाशिनौ स्याताम् । अध शयीयाताम् । etc

575.

20/10 18 Bll 8 Linien Etwa 1680

Vivahapaddhati Nach dem Yajurveda Unvollendet Beginnt करे मदनफलयुत डोरक वध्नीयात् । वरपिता स्वगृहे मातृकापूजनं नान्दीश्राद्ध च कृत्वा ग्रहयज्ञ च कुर्यात् । वरस्य करे मदनफलयुत डोरक वध्नीयात् । कन्यादातोरूपोषण यावत्कन्यादान क्रियते । अथ मधुपर्कसामग्री कुर्यात् । प्रथम कन्यादातुर्यजमानस्योत्तराभिमुखोपवेशनार्थमासनं स्थापयेत् । यजमानस्य दक्षिणभागे उत्तराभिमुखोपवेशनार्थं पत्न्या आसनं स्थापयेत् । पूर्वाभिमुखोपवेशनार्थं वरस्यासन तदभिमुखोपवेशनार्थं कन्याया आसन स्थापयेत् ॥

Schliesst अथ चरुस्थालीपाकहोम । प्रजापतये स्वाहा । इद प्रजापतये । एतासामाहुतीनां संस्रवमुदकपात्रे निक्षिपेत् । ततश्चरो स्विष्टकृत् । अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा ॥

576.

24/10 4 Bll 11 bis 12 Linien Etwa Anf des 17 Jahrh

Vivahapatalavivarana, ein Bruchstuck in 64 Versen aus der Laghukarika von Kaika welche hier seinem Vater Visnusarman

zugeteilt wird Beginnt अथ लघुकारिका लिख्यते ॥ पतन्ति कृमिकीटाद्या भ्रमन्ति वसुधातले । तेषामुद्धरणार्थाय दर्भैः परिसमूहनम् ॥ १ ॥ पुरा त्विन्द्रस्य वज्रेण हतो वृत्रो महासुर । मेदकीलालसाछिन्ना (lies सछन्ना videlicet पृथिवी) तस्यार्थमुपलिप्यते ॥ २ ॥ गणशान्तिविवाहे च वृषोत्सर्गव्रतैरपि । कुर्याद्विदलदर्भैश्च विधिपरिसमूहनम् ॥ ३ ॥ ग्रहीतव्यास्त्रयो दर्भा कनिष्ठाङ्गुलिमध्यत । दक्षिणे चोत्तरे कुर्याद्विधिपरिसमूहनम् ॥ ४ ॥

Schliesst अहतं यन्त्रनिर्मुक्तं वस्त्रं प्रोक्तं स्वयंभुवा । माङ्गल्येषु च तच्छस्तं तावत्काल न सर्वदा ॥ ६४ ॥

577.

2^0/10 8 Bll 9 bis 13 Linien Etwa 1780

Danaprayoga uber wohlthätige Gaben Auszuge aus einem Werk uber Schenkungen Folia 1 2 8 fehlen

Fol 3a beginnt स्वर्यं अमुकपर्वणि रथदानमहं करिष्ये । अत्र चन्दनादिपूजनम् ।

Fol 3a Goh pujanam Beginnt पृथिव्यै नम ॥ १ ॥ पार्श्वेषु । ब्रह्मणे नम ॥ २ ॥ शिरसि । स्कन्दाय नम ॥ ३ ॥

Fol 4a Ubhayatomukhīdana 4b Danadevatah 5a Danaprayoga 5a Ubhayadharmah Vergleiche Hemadri Danadharma 1 99 Fol 6a Danapratigrahasvikara 6b Mahişidana etc 9b Holikapujana

Das erste mit 2 bezeichnete Blatt gehort nicht hierher Beginnt पूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं विष्णो यथोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । इदमत्र चन्दनं समर्पयामि ॥

578.

26/12 7 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1680

Danavidhi, uber fromme Schenkungen. Auszug aus einem grösseren Werk Unvollendet. Beginnt अथ दानविधिर्लिख्यते ॥ तिलदानविधि । सर्वेषामेव दानानां तिलदानं परं स्मृतम् । अथर्य सर्वदानानां तिलदानमिहोच्यते ॥ तिला पवित्रमतुलं प्रवदन्ति महर्षय । प्रदाने यत्फलं तेषां तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वेषामेव दानानां तिलदानं परं मतम् । सर्वपापहरं तद्धि पवित्रं स्वर्ग्यमेव च ॥

Tiladanavidhi Fol. 2b Tilamrigadanavidhi Tilapatradanavidhi 3a. Patradana 4a Udakadana 5a. Dharmaghatadana Asvatthasevana 1 Galantikadana 6a Prapadana 7b Die meisten Citate sind aus dem Danakhanda entnommen ohne identisch zu sein

579.

28/10 6 Bll 10 Linien Gute Schrift von 1798

Danasagara, uber fromme Gaben an die Brahmanen Erhalten sind Foll 3—8 Diese Blatter scheinen ein Bruchstuck eines grosseren Werkes zu sein Beginnt ए प्रेतस्य स्वर्गकाम इमा सोपकरणविलचणा शय्या विष्णुदेवताका अमुकगोत्राय अमुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमह सम्प्रददे इति कुशत्रयतिलजलैर्ब्राह्मणस्य दक्षिणहस्ते दद्यात् स्वस्तीति प्रतिवचनम् ॥

Von pag 1b bis 7a werden 16 Geschenke behandelt भूदीपान्न जल वस्त्र ताम्बूल फलमुत्तमम् । गन्धं छत्र पादुका च आसन पुष्पमेव च । व्यजन रजत हेम शय्या शृङ्गी (= धेनु) च षोडश ॥

Pag 5a अथ सोपकरणवत्सतरीसहितकपिलादानम् ।

Schliesst तत काञ्चनदक्षिणा दत्त्वा कामस्तुति पठेत् । ततः शतावधिभोज्यदाने महाभारतोक्तफलमिति ॥ इति दानसागर समाप्त ॥ तत कृताञ्जलिर्भूत्वा कुर्वीतद्दानकर्माच्छिद्रमस्तु । अस्मिन्कर्मणि यद्वैगुण्य जात तद्दोषोपशमनाय श्रीविष्णुस्मरणमह करिष्ये ॥ इति दानसागर समाप्त ॥

Die Ränder fuhren uber दानसाग den Titel सपिंडि

580.

24/11 6 Bll 10 bis 11 Linien Etwa 1670

Godanaprayoga über Schenkung von Kuhen und die dabei anzuwendenden Gebete Beginnt अथातिदानानि दानकमलाकरे हेमाद्रौ भविष्ये ॥ चीराङ्करतिदानानि गाव पृथ्वी सरस्वती । नरकादुद्धरन्त्येता जपवापनदोहने ॥ तत्र गोदान हेमाद्रौ विष्णु ॥ गोप्रदानेन स्वर्गमाप्नोति दशधेनुप्रदो गोलोक शतसहस्रदश्च ब्रह्मलोकम् ॥ अङ्गिरा । गौरेकस्यैव दातव्या श्रोत्रियस्याग्निहोत्रिणे । सा हि तारयते पूर्वान्सदा सप्त च सप्त च ॥ गुणफलमेतत् ॥ हारीत । वङ्कचीरा च यो गा वै ब्राह्मणायोपपादयेत् । उत्तारयेत्स आत्मानं सप्त सप्त कुलानि च ॥ जाबाल । होमार्थमग्निहोत्रस्य यो गा दद्याद्याचिताम् । त्रिर्वित्तपूर्णा पृथिवी तेन दत्ता न सशय ॥

Der prayoga beginnt Fol 3b 11 पुण्ये काले कुशतिलयवजलहस्तो देशकालौ स्मृत्वा आत्मना सहैकविंशतिपुरुषतारणार्थं चतुर्दशकुलोत्तारणार्थं स्वर्गप्राप्त्यर्थं वा त्रिर्वित्तपूर्णपृथिवीदानफलसमफलप्राप्त्यर्थं वा यथाशक्ति गोदानमह करिष्ये । इति सकल्प्य पात्र वृत्वा सपूज्य गा पूजयेत् । शृङ्गमूलयोर्ब्रह्मविष्णुभ्या नम । etc

Schliesst ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधाकृतम्। एकत्र मन्त्रास्तिष्ठन्ति हविरेकत्र तिष्ठति ॥ ततो भूयसीं दत्त्वा कर्मेश्वरार्पणं कुर्यात्।

581.

95 11 4 Bll 9 Linien Geschrieben im J 1739 in Sahapura von Ratnesvara einem Sohne von Pandya Devakara

Godanaprayoga, die bei der Schenkung von Kühen üblichen Gebräuche Beginnt आचम्य प्राणानायम्य विष्णुं स्मृत्वा देशकालौ सकीर्त्य मम श्रीमहाविष्णोः प्रीतये अमुककामनासिद्धये वा अमुकदानमहं करिष्ये। इति सकल्प्य दानविधिना दानं कुर्यात्। तत्र प्रयोग। इह भुवनकोशे भूर्लोके जम्बूद्वीपे भारतखण्डे आर्यावर्तान्तर्गतब्रह्मावर्तैकदेशे विष्णुचेत्रे सकलजगत्स्रष्टुः परार्धद्वयजीविनो ब्रह्मणो द्वितीये परार्धे प्रथमपञ्चाशद्तीते द्वितीयपञ्चाशदादिमे वर्षे प्रथममासे प्रथमे पचे प्रथमे ऽहनि द्वितीये यामे तृतीये मुहूर्ते श्वेतवराहकल्पे सप्तमे वर्षे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतितमे कलियुगे तत्प्रथमचरणे श्रीविष्णोर्बुद्धाख्ये नवमावतारे एतावति कलौ गते सति अमुकनामसवत्सरे अमुकायने अमुकऋतौ मासि पचे तिथौ वासरे च यथावर्तमाननचत्रयोगकरणमुहूर्तसमवाये एवगुणविशिष्टे पुण्ये देशे काले च मम सकलपापचयार्थं [विधि]पूर्वकं महाविष्णोः प्रीतये ऽमुककामनासिद्धये वा एतत्कर्माहं करिष्ये। इदं दानं वाहं करिष्ये। इति साधारणप्रयोग ॥ अथ साधारणो गोदानविधि। मत्स्यपुराणे। दशसौवर्णिके शृङ्गे खुरा पञ्चपलान्विता। पञ्चाशत्पलिकं ताम्रं कांस्यं वापि तथैव च ॥ १ ॥

Schliesst यथा कथंचिद्दत्त्वा गां धेनुं वाधेनुमेव वा। अरोगामपरिक्लिष्टां दत्त्वा स्वर्गे महीयते ॥

582.

92 8 6 Bll 8 *Linien* *Schrift von 1803*

Godanaprayoga, angeblich aus dem Skandapurana Beginnt अथ गोदानप्रयोगो लिख्यते ॥ आचमनं विष्णुस्मरणम्। ततो हस्ते कुशतिलयवजलान्यादाय। अद्येत्यादि॰ श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलावाप्त्यर्थं गोदानमहं करिष्ये। ततो ब्राह्मणवरणम्। अद्यास्मिन्गोदानकर्मणि कृताकृतावेचणब्रह्मकर्म कर्तुमेभिः पुष्पाचतफलताम्बूलैरासनहस्तमुद्राकर्णमुद्रा वार्हस्य (wahrscheinlich fehlt hier etwas) सवासोभिर्वा ताम्रत्याम्रायद्रव्येण अमुकगोत्रममुकप्रवरं शाखाध्यायिनममुकशर्माणं ब्राह्मणं गोदानप्रतिग्राहित्वेन त्वामहं वृणे। वृतो ऽस्मीति ब्रूयात्। वृतेनेति पठेत् ॥

वैतरणी नदीम् । तर्तुकामो ददाम्येता तुभ्य वैतरणी नम ॥ ५ ॥
Sieh Hemadri Danakhanda p 473

Schliesst अथ षोडशमहादानानि ॥ अन्नपानीयवस्त्राणि पादत्राण कमण्डलु । छत्र यष्टिशिला स्वर्ण रूप्य दण्डो हसन्तिका ॥ १ ॥ दीपताम्बूलपुष्पाणि चन्दनानि च षोडश । महादानानि चैतानि समोक्तानि महर्षिभि ॥ २ ॥

585.

15/8 16 Bll, 9 b s 11 L n en Etwa 1810

Prayaścitta, Busse fur begangene Ubeltbaten Ceremonien fur diesen Zweck und Gaben an die Priester, um deren Ablass zu erhalten Unvollendet Beginnt अथ प्रायश्चित्त लिख्यते ॥ कृतस्नान शुद्धे वाससी परिधाय बद्धशिख कृततिलक कुशोपग्रह पूर्वाभिमुख उपविश्याचम्य प्राणायाम कृत्वा । अद्येत्यादि देशकालमुच्चार्य मम सकलपातकनिवृत्त्यर्थ विष्णुपूजनपूर्वक देहशुद्ध्यर्थ प्रायश्चित्तमह करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्त विष्णो पञ्चोपचारै पूजनमह करिष्ये । इदमच चन्दनं समर्पयामि । पुष्प स° । धूप स° । दीप स° । नैवेद्य स° । फल स° । ताम्बूल स° । दक्षिणा स° । विष्णो पूजनविधे परिपूर्णतास्तु । तत छिन्नवासा पार्षद प्रदक्षिणीकृत्य हृदयेन दूयमानेन साष्टाङ्ग प्रणमेत् । ततस्तै कि ते कार्य मिथ्या मा वादी सत्यमेव वदेत्यादि । पृष्टे गोवृषयो प्रत्येक प्रत्याम्नायत्वेन यथाशक्ति स्वर्णरूप्ययोर्निष्क तदर्ध वा निधाय । मम जन्मप्रभृत्यद्यदिन यावज्ज्ञानाज्ञानकामाकामसकृद्सकृत्कायिकवाचिकमानसिकसासर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तपीतापीतसकलपातकोपपातकगुरुलघुपातकसकरीकरणमलिनीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकाना निरासार्थमनुग्रह कृत्वा प्रायश्चित्तमुपदिशन्तु भवन्त ॥ तत्र प्रार्थना । सर्वे धर्मविवेक्तारो गोप्तार सकला द्विजा । मम देहस्य संशुद्धि कुर्वन्तु द्विजसत्तमा ॥ मया कृत महाघोर ज्ञातमज्ञात किल्बिषम् । प्रसाद क्रियता (wahrscheinlich प्रसाद्) मह्य शुभानुज्ञा प्रयच्छत ॥

Schliesst auf Fol 16a गन्धमाल्यादिपूजां यथाशक्ति विधाय मम जन्मप्रभृति मरणान्तं नानाविधपापप्रशमनार्थं ॥

586

98½ 9 13 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1810

Prāyaścittendušekharasāsaṃgraha eine kürzere Fassung seines Prāyaścittendu ekhara (Notices von Ralmitra Num 1735) von Nāgoji, Sohn von Siva Bhatta Fragment Fol 1a ist zum

Teil auf Fol 13a wiederholt. Beginnt यद्यथाविध्यनुष्ठानादुपचि
तमशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चित्तम् । तुलापुरुषादावतिव्याप्तिवारणायैवेति
न तु फलान्तरजनकमित्यर्थः । पापनिवर्तनक्षमधर्मविशेषे योगरूढो
ऽयं शब्द इति तत्त्वम् । सकेतविशेषसंबन्धेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव
तत्त्वम् । अत एव कृच्छ्रभेदप्रायश्चित्ते तद्व्यवहार इत्यन्ये ॥

Diese Schrift ist eine blosse Kompilation aus anderen Werken. Das vollständige Werk ist im Catalogue India Office Num. 1727 beschrieben.

587.

1/11. 90 Bll. 7 bis 9 Linien. Etwa 1790.

Ekādaśāhakṛtya, ein elftägiges Todtenopfer. Beginnt आचमनम् । प्राणायाम । अद्येत्यादिप्रयोग । अपसव्यम् । अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतत्वोत्तारणार्थमसद्गतिविनाशनार्थं सद्गतिस्वर्गलोकफल-प्राप्त्यर्थं प्रेतलोकनिवारणार्थं विष्णुलोकफलप्राप्त्यर्थमेकादशाहकर्मप्रा-रम्भनिमित्तं प्रायश्चित्तदानम् । मम जन्मप्रभृत्यद्यदिनं यावज्ज्ञाताज्ञातकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तपीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसंकरीकरणमलिनीकरणापात्रीकरणजातिभ्रंशकरणप्रकीर्णपातकानां निरासेन मरणकाले शुद्ध्यर्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । Das Werk ist ziemlich späten Ursprungs, die Handschrift schlecht.

588.

19/10. 6 Bll. 6 Linien. Etwa 1604.

Ekoddiṣṭaśrāddhapaddhati, Todtenfeier für einen einzelnen Verstorbenen. Beginnt नात्र विश्वे देवा । एकं ब्राह्मणम् । वाचं कृत्वा । अपसव्यम् । पित्रेत्यणकि॰ गोत्र॰ अमुकशर्मन् एतत्ते पाद्यम् । सव्यम् । आचमनं प्राणायाम ॥

Schliesst एकोद्दिष्टश्राद्धपरिपूर्णतास्तु । यस्य स्मृत्यादि समापयेत् ॥

589.

19/9. [illegible] Bll. 1[illegible] Linien. Etwa 1[illegible]80.

Ekoddiṣṭaśrāddha. Beginnt एकोद्दिष्टश्राद्धम् । तत्र पूर्वदिने कृतनियम श्राद्धदिने प्रातर्वस्त्रयुगेन कृतस्नानः पञ्चगव्योपलेपनज्वलदङ्गारभ्रमणगौरमृत्तिकाच्छादने श्राद्धभूमिसंस्कारं कृत्वा वस्त्रादिना वेष्टयित्वा तिलानग्रे सर्षपांश्चकीर्य पित्रासनस्थानाद्वामभागे श्राद्धदेववस्तून्यासाद्य कृतस्नानादिर्मध्याह्ने शुचिर्भूत्वा शुक्लद्विवासा पादौ प्र-क्षाल्याचम्य श्राद्धदेशमागच्छेत् । तत्र स्वयं पाकं कुर्यात् ।

वैतरणी नदीम् । तर्तुकामो ददाम्येतां तुभ्यं वैतरणी नम ॥ ५ ॥
Sieh Hemadri Danakhanda p 473

Schliesst अथ षोडशमहादानानि ॥ अन्नपानीयवस्त्राणि पादत्राण कमण्डलु । छत्रं यष्टिस्तिला स्वर्ण रूप्य दण्डो हसन्तिका ॥ १ ॥ दीपताम्बूलपुष्पाणि चन्दनानि च षोडश । महादानानि चैतानि समोक्तानि महर्षिभि ॥ २ ॥

585.

15/8 16 Bll 9 b s 11 Linien Etwa 1810

Prayaścitta, Busse fur begangene Übelthaten Ceremonien fur diesen Zweck und Gaben an die Priester, um deren Ablass zu erhalten Unvollendet Beginnt अथ प्रायश्चित्त लिख्यते ॥ कृतस्नान शुद्धे वाससी परिधाय बद्धशिख कृततिलक कुशोपग्रह पूर्वाभिमुख उपविश्याचम्य प्राणायाम कृत्वा । अद्येत्यादि देशकालसु चार्य मम सकलपातकनिवृत्त्यर्थं विष्णुपूजनपूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तमह करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्त विष्णो पञ्चोपचारैं पूजनमह करिष्ये । इदमद्य चन्दन समर्पयामि । पुष्पं स॰ । धूप स॰ । दीप स॰ । नैवेद्य स॰ । फल स॰ । ताम्बूल स॰ । दक्षिणा स॰ । विष्णो पूजनविधे परिपूर्णतास्तु । तत क्लिन्नवासा पार्षद् प्रदक्षिणीकृत्य हृदयेन दूयमानेन साष्टाङ्ग प्रणमेत् । ततस्ते किं ते कार्यं मिथ्या मा वादी सत्यमेव वदेत्यादि । पृष्टे गोवृषयो प्रत्येक प्रत्याम्नाय त्वेन यथाशक्ति स्वर्णरूप्ययोर्निष्क तदर्धं वा निधाय । मम जन्मप्रभृत्यद्यदिन यावज्ज्ञानाज्ञानकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तपीतापीतसकलपातकोपपातकगुरुलघुपातकसकरीकरणमलिनीकरणजातिभ्रंशकरणप्रकीर्णपातकाना निरासाथ मनुग्रह कृत्वा प्रायश्चित्तमुपदिशन्तु भवन्त ॥ तत्र प्रार्थना । सर्वे धर्मविवेक्तारो गोप्तार सकला द्विजा । मम देहस्य सशुद्धि कुर्वन्तु द्विजसत्तमा ॥ मया कृत महाघोर ज्ञातमज्ञात किल्बिषम् । प्रसादं क्रियता (wahrscheinlich प्रसाद्) मह्य शुभानुज्ञा प्रयच्छत ॥

Schliesst auf Fol 16a गन्धमाल्यादिपूजा यथाशक्ति विधाय मम जन्मप्रभृति मरणान्त नानाविधपापप्रशमनार्थं ॥

586

$28^{1}/_{2}/9$ 13 Bll 9 b s 10 Linien Etwa 1810

Prayaścittendusekharasarasangraha eine kurzere Fassung seines Prayaścittendusekhara (Notices von Lalmitra Num 1735) von Nagoji Sohn von Siva Bhatta Fragment Fol 1a ist zum

Teil auf Fol 18a wiederholt Beginnt यद्यथाविध्यनुष्ठानादुपचितमशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चित्तम्। तुलापुरुषादावतिव्याप्तिवारणायैवेति न तु फलान्तरजनकमित्यर्थः । पापनिवर्तनक्षमधर्मविशेषे योगरूढो ऽयं शब्द इति तत्त्वम् । सङ्केतविशेषसंबन्धेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव तत्त्वम् । अत एव कृत्वङ्गभेदप्रायश्चित्ते तद्व्यवहार इत्यन्ये ॥

Diese Schrift ist eine blosse Kompilation aus anderen Werken Das vollständige Werk ist im Catalogue India Office Num 1727 beschrieben

587.

21/11 90 Bll 7 bis 9 Linien Etwa 1790

Ekādaśāhakṛtya ein elftägiges Todtenopfer Beginnt आचमनम् । प्राणायाम । अद्येत्यादिप्रयोग । अपसव्यम् । अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतलोकोत्तारणार्थमसद्गतिविनाशनार्थं सद्गतिस्वर्गलोकफलप्राप्त्यर्थं प्रेतलोकनिवारणार्थं विष्णुलोकफलप्राप्त्यर्थमेकादशाहकर्मप्रारम्भनिमित्त प्रायश्चित्तदानम् । मम जन्मप्रभृत्यद्यदिन यावज्ज्ञाताज्ञातकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तपीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसंकरीकरणमलिनीकरणापात्रीकरणजातिभ्रंशकरणप्रकीर्णपातकानां निरासेन मरणकाले शुद्ध्यर्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । Das Werk ist ziemlich späten Ursprungs die Handschrift schlecht

588.

19/10 6 Bll 6 Linien Etwa 1604

Ekoddiṣṭaśrāddhapaddhati Todtenfeier für einen einzelnen Verstorbenen Beginnt नात्र विश्वे देवा । एकं ब्राह्मणम् । वाचं कृत्वा । अपसव्यम् । पितृचरणकि॰ गोत्र॰ अमुकशर्मन् एतत्ते पाद्यम् । सव्यम् । आचमनं प्राणायाम ॥

Schliesst एकोद्दिष्टश्राद्धपरिपूर्णतास्तु । यस्य स्मृत्यादि चमापयेत् ॥

589.

19/9 5 Bll 12 Linien Etwa 1780

Ekoddiṣṭaśraddha Beginnt एकोद्दिष्टश्राद्धम् । तत्र पूर्वदिने कृतनियम श्राद्धदिने प्रातर्वस्त्रयुगेन कृतस्नान पञ्चगव्योपलेपनज्वलदङ्गारभ्रमणगोरमृत्तिकाच्छादने श्राद्धभूमिसंस्कारं कृत्वा वस्त्रादिना वेष्टयित्वा तिलानग्रे सर्षपानवकीर्य पित्रासनस्थानाद्वामभागे श्राद्धदेववस्तून्यासाद्य कृतस्नानादिर्मध्याह्ने शुचिर्भूत्वा शुक्लद्विवासा पादौ प्रक्षाल्याचम्य श्राद्धदेशमागच्छेत् । तत्र स्वयं पाकं कुर्यात् ।

वैतरणी नदीम् । तर्तुकामो ददाम्येतां तुभ्यं वैतरणी नम ॥ ५ ॥
Sieh Hemadri Danakhanda p 473

Schliesst अथ षोडशमहादानानि ॥ अन्नपानीयवस्त्राणि पादत्राणं कमण्डलु । छत्रं यष्टिस्तिला स्वर्णं रूप्यं दण्डो हसन्तिका ॥ १ ॥ दीपताम्बूलपुष्पाणि चन्दनानि च षोडश । महादानानि चैतानि संप्रोक्तानि महर्षिभि ॥ २ ॥

585.

15/8 16 Bll, 9 bis 11 Linien Etwa 1810

Prāyaścitta, Busse für begangene Ubelthaten Ceremonien für diesen Zweck und Gaben an die Priester, um deren Ablass zu erhalten Unvollendet Beginnt अथ प्रायश्चित्तं लिख्यते ॥ कृतस्नानः शुद्धे वाससी परिधाय बद्धशिखः कृततिलकः कुशोपग्रहः पूर्वाभिमुख उपविश्याचम्य प्राणायामं कृत्वा । अद्येत्यादि देशकालमुच्चार्य मम सकलपातकनिवृत्त्यर्थं विष्णुपूजनपूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं विष्णोः पञ्चोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । इदमत्र चन्दनं समर्पयामि । पुष्पं स° । धूपं स° । दीपं स° । नैवेद्यं स° । फलं स° । ताम्बूलं स° । दक्षिणां स° । विष्णोः पूजनविधिः परिपूर्णतास्तु । ततः क्लिन्नवासाः पार्षदः प्रदक्षिणीकृत्य हृदयेन दूयमानेन साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ततस्तैः किं ते कार्यं मिथ्या मा वादीः सत्यमेव वदेत्यादि । पृष्टे गोवृषयोः प्रत्येकं प्रत्याम्नायत्वेन यथाशक्ति स्वर्णरूप्ययोर्निष्कं तदर्धं वा निधाय । मम जन्मप्रभृत्यद्यदिनं यावज्ज्ञानाज्ञानकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तपीतापीतसकलपातकोपपातकगुरुलघुपातकसंकरीकरणमलिनीकरणजातिभ्रंशकरणप्रकीर्णपातकानां निरासार्थमनुग्रहं कृत्वा प्रायश्चित्तमुपदिशन्तु भवन्तः ॥ तत्र प्रार्थना । सर्वे धर्मविवेक्तारो गोप्तारः सकला द्विजाः । मम देहस्य संशुद्धिं कुर्वन्तु द्विजसत्तमाः ॥ मया कृतं महाघोरं ज्ञातमज्ञातं किल्बिषम् । प्रसादं क्रियतां (wahrscheinlich प्रसादः) मह्यं शुभानुज्ञां प्रयच्छत ॥

Schliesst auf Fol 16a गन्धमाल्यादिपूजां यथाशक्ति विधाय मम जन्मप्रभृति मरणान्तं नानाविधपापप्रशमनार्थं ॥

586.

$981/_{3}$ 13 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1810

Prāyaścittenduśekharasāramṅraha eine kürzere Fassung seines Prāyaścittendu ekhara (Notices von Lalmitra Num 1735) von Nāgoji, Sohn von Śiva Bhaṭṭa Fragment Fol 1a ist zum

Teil auf Fol 13a wiederholt Beginnt यद्यथाविध्यनुष्ठानादुपचितमशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चित्तम् । तुलापुरुषादावतिव्याप्तिवारणायैवेति न तु फलान्तरजनकमित्यर्थः । पापनिवर्तनचमधर्मविशेषे योगरूढो ऽयं शब्द इति तत्त्वम् । सकेतविशेषसंबन्धेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव तत्त्वम् । अत एव कलङ्कभेदप्रायश्चित्ते तद्व्यवहार इत्यन्ये ॥

Diese Schrift ist eine blosse Kompilation aus anderen Werken Das vollständige Werk ist im Catalogue India Office Num 1727 beschrieben

587.

21/11 90 Bll, 7 bis 9 Linien Etwa 1790

Ekadaśahakritya, ein elftägiges Todtenopfer Beginnt आचमनम् । प्राणायामः । अद्येत्यादिप्रयोगः । अपसव्यम् । अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतलोकोत्तारणार्थमसद्गतिविनाशनार्थं सद्गतिस्वर्गलोकफलप्राप्त्यर्थं प्रेतलोकनिवारणार्थं विष्णुलोकफलप्राप्त्यर्थमेकादशाहकर्मप्रारम्भनिमित्तं प्रायश्चित्तदानम् । मम जन्मप्रभृत्यद्यदिन यावज्ज्ञाताज्ञातकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तपीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसंकरीकरणमलिनीकरणापात्रीकरणजातिभ्रंशकरणप्रकीर्णपातकानां निरासेन मरणकाले शुद्ध्यर्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । Das Werk ist ziemlich spaten Ursprungs, die Handschrift schlecht

588.

19/10 6 Bll 6 Linien Etwa 1604

Ekoddistaśrāddhapaddhati, Todtenfeier fur einen einzelnen Verstorbenen Beginnt नात्र विश्वे देवा. । एकं ब्राह्मणम् । वाचं कृत्वा । अपसव्यम् । पित्रेचणक्षि॰ गोत्र॰ अमुकशर्मन् एतत्ते पाद्यम् । सव्यम् । आचमनं प्राणायामः ॥

Schliesst एकोद्दिष्टश्राद्धपरिपूर्णतास्तु । यस्य स्मृत्यादि चमापयेत् ॥

589.

19/9 5 Bll 12 Linien Etwa 1780

Ekoddistaśrāddha Beginnt एकोद्दिष्टश्राद्धम् । तत्र पूर्वदिने कृतनियमः श्राद्धदिने प्रातर्वस्त्रयुगेन कृतस्नानं पञ्चगव्योपलेपनज्वलदङ्गारभ्रमणगौरमृत्तिकाच्छादनैः श्राद्धभूमिसंस्कारं कृत्वा वस्त्रादिना वेष्टयित्वा तिलानग्रे सर्षपानवकीर्य पित्रासनस्थानाद्वामभागे श्राद्धदेवमनून्यासाद्य कृतस्नानादिर्मध्याह्ने शुचिर्भूत्वा शुक्लदिवासाः पादौ प्रक्षाल्याचम्य श्राद्धदेशमागच्छेत् । तत्र स्वयं पाकं कुर्यात् ।

Schliesst हस्तौ पादौ तत प्रचाल्याचम्य श्राद्धसपूर्णताकाम विष्णु स्मरेत् । श्री प्रमादात्कुर्वता कर्म प्रच्यवेत्ताध्वरेषु च । न्यून सपूर्णतामेति विष्णोश्च स्मरणादपि ॥ ततो गोग्रासो ऽतीतभाग काकग्रास श्वानग्रास सकल्पेन । तत [स्वय] भुञ्जीत ॥

590

21/10 4 Bll 8 Line Schrift von 1853

Kriyapaddhati die Gebräuche bei der Fortschaffung der Leiche zum Scheiterhaufen Beginnt अथ षट पिण्डा । मृतस्थाने शवनाम्ना पिण्डदानम् । तत कर्ताचम्य प्राणानायम्य । कुशोपग्रहो बद्धशिखो मृतस्य दक्षिणपार्श्वे दक्षिणाभिमुख उपविश्य सकल्प्य । अद्येत्यादिप्रयोग । अपसव्यम् । अमुकगोत्रामुकमृतदाहार्थमुत्क्रान्त्यादिषट्पिण्डदानमह करिष्ये । अवनेजनम् । अमुकगोत्रस्यामुकमृतस्य शवनिमित्त पिण्डस्थाने ऽवनेजनम् । दक्षिणाग्रे कुशास्तरणम् । पिण्डदानम् । अमुकगोत्रस्यामुकमृतस्य शवनिमित्तमेष पिण्डो मद्दत्तस्तवो पतिष्ठताम् ॥

591

23/10 11 Bll 8 bis 10 Linien Geschrieben im J 1667 von Rāuli Sivarama für Rāuli Raghupati

Tripindisraddhaprayoga, über Todtenopfer mit drei Opferkuchen nämlich aus Gerste Reis Sesam bereitet Beginnt अथ त्रिपिण्डीश्राद्धप्रयोग ॥ तत्रादौ कर्ता तीर्थे गत्वा माध्याह्निक स्नानादिक विधाय शुचि सन् । पूर्वमेव प्रकल्पितेन गोमयेनोपलिप्य स्थाने कृतकुशोपग्रह स्वाचान्तो विष्णो षोडशोपचारै सपूज्य । ततो ऽपसव्य कृत्वा दक्षिणाभिमुख उपविश्य प्रागग्रेषु कुशेषूदङ्मुखोपविष्टाना त्रयाणामेव ब्राह्मणाना निमन्त्रण कुर्यात् ॥

Schliesst यत्कृत तत्सुकृतमस्तु । येन कृत तत्पूर्णमस्तु । शिव मस्तु । स्वस्तिरस्तु ॥

592

21/10 3 Bll 8 Line Schrift von 1634

Daśāhakarman eine zehntägige Todtenfeier Beginnt आचमन प्राणायाम । अद्येत्यादि॰ । अपसव्यम् । गोत्रस्य प्रेतस्य प्रेतत्वो द्धरणार्थ प्रथममरणदिनादारभ्य दशाहपर्यन्तानामेकतन्त्रेण श्राद्धमह करिष्ये । गोत्रस्य प्रेतस्य प्रथमे ऽहनि शिरोनिष्पत्त्यर्थं पादार्घं मद्दत्तं तवोपतिष्ठताम् । गोत्रस्य प्रेतस्य द्वितीये ऽहनि कर्णाक्षिमुखनासिका निष्पादनार्थ पादा॰ । गोत्रस्य प्रेतस्य तृतीये ऽहनि ग्रीवाभुजवक्षसा

निष्पादनार्थं पादार्घं॰ । गोत्रस्य प्रेतस्य चतुर्थे ऽहन्युदरनाभिलिङ्गयोनिकटिपृष्ठनिष्पादनार्थं पा॰ ॥

Schliesst असन्ततिविनाश सन्ततिप्राप्ति । अद्येतन एकादश आद्ययोग्यताप्राप्ति । भद्रं करोति विसर्जनम् । सव्यम् । पिण्डोद्धरण पिण्डान्नवाह्य ॥ इति दशगात्रविधिश्राद्ध समाप्तम् ॥

593.

91/10 33 Bll 8 Linien Geschrieben von Pandya Sevakarama im J 1893

Nilavrisotsarga die Freilassung eines schwarzen Stieres bei Exequien für verstorbene Vorfahren Beginnt अथ निलोद्वाहकर्म लिख्यते । तत्र सामग्रि । श्रीफल १० । सोपारि ४० । गुगल । कंकु । मिठुल २ । नाडाछडि । सर्वौषधि । पारेक । टोपरु । वाहण ४ । गोलि १ । दिवापाडा ६ । चरुडा १ । धोतिया २ ॥ etc

Die Schrift ist in einem verderbten Sanskrit untermischt mit Gujarati Wörtern abgefasst und der Schreiber hat das seinige gethan um das wenige Verständliche zu korrumpieren

594

90/11 16 Bll 7 bis 8 Linien Schrift von 1692

Nilotsargakarmavidhi, die Freilassung eines schwarzen Stieres in Verbindung mit einem Manenopfer Beginnt पूर्वं चतुर्दशमातृणा स्थापनम् । वसोर्धारान्त नान्दीमुखश्राद्धम् । तदनन्तर ग्रहशान्ति । अद्येत्यादिप्रयोग । गोत्राणा पित्रादीनाममुकशर्मणामुत्तरलोकप्राप्त्यर्थ मात्मन कामफलावाप्त्यर्थं कर्मकाम आभ्युदयिक तदङ्गभूतगणशान्तिककर्माधिकाराद्यनीलोद्वाहपूर्वक नवग्रहयज्ञप्रारम्भनिमित्तमुत्पन्नोत्स्यमाननवग्रहोपसर्गनिवृत्त्यर्थं ब्रह्मन्नाचार्यप्रमुखऋत्विजामर्घमधुपर्काद्यर्चन मह करिष्ये । वरणपूर्वं स्वस्तिवाचनम् । ग्रहशान्ति । तत पर नीलोत्सर्गविधि प्रायश्चित्तार्थं श्रीविष्णो षोडशोपचारैः पूजनम् ॥

Schliesst तिला लोह हिरण्य च कर्पास लवण तथा । सप्त धान्य चितिर्गाव एकैक पावन स्मृतम् ॥

595.

30/10 13 Bll, 6 bis 7 Linien In Bengali Schrift Etwa 1790

Parvanasraddha Manenfeier am Neumondstage Nach den *Vorschriften der Yajurvedaschule in Mithila* Die Abhandlung ist nur ein Teil eines grösseren Werkes Fol 6 fehlt Beginnt तत श्राद्धकर्ता श्राद्धस्थान गत्वा कुशहस्त आचान्त पूर्वाभिमुख स्वस्तिवाचनपूर्वकम् । श्री शङ्खचक्रधर विष्णु द्विभुज पीतवाससम् । प्रारम्भे

कर्मणां विप्रः पुण्डरीक सरेद्धरिमिति पठित्वा विष्णु संस्मृत्य कुशमये ब्राह्मणान्स्थापयित्वा सहस्रशीर्षेत्यादिमन्त्रेण पाद्यादिभिरभ्यर्च्य सपूज्य वा पश्चिमदेशे पूर्वाभिमुखं देवब्राह्मण कुशासने सस्थाप्य । अपसव्येन पित्रादिब्राह्मण दक्षिणदिग्युत्तराभिमुखेन कुशासने सस्थाप्य तद्दक्षिणे मातामहादिब्राह्मण कुशासने सस्थाप्य सर्वत्र ब्राह्मणदक्षिणे तिलयुक्तजलपुटक दद्यात् ॥

Fol 10a 20 Verse uber Shodasi Fol 12 halb zerrissen — Auf Fol 12a fangt Sāmvatsarikaikoddiṣṭaśraddha an Hier beginnt eine neue Zahlung Aber nur 1b und Fol 6 sind erhalten

596.

$18^1/_6/12^1/_2$ 8 Bll, 11 bis 12 Linien Geschrieben von Mathuresa im J 1855

Parvanaśrāddha Mit Versen aus der Vājasaneyisamhitā

Beginnt अपराह्णे स्नात' शुक्लद्विवासाः शुचिराचम्य वेष्टित श्राद्धदेशमागच्छेत् । ततः प्राङ्मुख उपविश्य सिद्धान्नसभवे सिद्धमिति पाचिकां पृष्ट्वा पत्त्रपुष्पाणि । श्रीं भूम्यै नम. ३ । अक्रोधनै. शौचपरै. सतत ब्रह्मचारिभि. । भवितव्य भवद्भिश्च मया च श्राद्धकर्मणि ॥ १ ॥ श्रीं अपवित्र इत्यादि पठित्वा श्रीं पुण्डरीकाक्षः पुनात्विति शङ्खचक्रधर विष्णुं द्विभुज पीतकौशेयवासस ध्यायेत् । कुशत्रयानीतजलैः श्राद्धवस्तुनि सिञ्चेत् । सर्वपापविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितै. । भवितव्य भवद्भिश्च मया च श्राद्धकर्मणि ॥ श्रीं नमो नमस्ते गोविन्द पुराण पुरुषोत्तम । इद श्राद्ध हृषीकेश रक्ष त्वं सर्वतोदिशम् ॥ १ ॥ ततः कुशत्रयतिलजलै. सकल्प कुर्यात् । श्रीं अद्यामुकमासीयामुकतिथौ अमुकगोत्राणा पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणा तथामुकगोत्राणा मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणा पार्वणश्राद्धमह करिष्ये । ततो गायत्री त्रिर्जपेत् । श्रीं देवताभ्य. पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च । नम स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव नमो नमः ॥ १ ॥ इत्यादि त्रिर्जपेत् । तत उत्तराभिमुखो दक्षिणोत्तरक्रमासादितकुशत्रयात्मकासनद्वये प्रथम दक्षिणासन सयवमुत्सृजेत् । श्रीं अद्यामुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणा पार्वणश्राद्धसंबन्धिनो विश्वे देवा इदमासनं वो नम इति कुशत्रययवजलैरुत्सृजेत् । श्रीं अद्यामुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धसबन्धिनो विश्वे देवा इदमासन वो नम इत्यपरमुत्सृजेत् ॥

Schliesst श्रीं प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रच्यवेताध्वरेषु यत् । स्मर-

णादेव तद्विष्णोः संपूर्णं स्यादिति श्रुतिः । ततः श्राद्धीयवस्तूनि ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् । [तदलाभे B] ऽम्भसि चिपेत् ॥

Nach der Unterschrift in dieser Handschrift stammt die Abhandlung aus dem Śrāddhaviveka

597.

$18^1/_2/9^1/_2$ 6 Bll, 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Pārvanaśrāddha Diese Handschrift weicht nur in einigen Punkten von der vorangehenden ab. Paginiert 1—5 7 Das sechste Blatt fehlt, das siebente ist später ergänzt

598.

$22^1/_2/11$. 10 Bll, 8 bis 11 Linien Etwa 1650

Pārvanaśrāddha Unvollständig Beginnt ततः प्राङ्गणे गोमयोपलिप्तायां भूमौ प्रथम विश्वदेवब्राह्मणं निमन्त्रयेत् । ताम्बूलमादाय । अद्येहेत्यादिवाचनं कृत्वा । अमुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां तथामुकगोत्राणामस्मन्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धकृत्ये पित्रादित्रयश्राद्धसंबन्धिनो विश्वे देवा मातामहादिश्राद्धसंबन्धिनो विश्वे देवाः पुरूरवोमाद्रवसंज्ञका*) अद्यकर्तव्यपार्वणश्राद्धपूर्वक[म]नेन पूगीफलेन विश्वे देवा यूयं निमन्त्रिताः । निमन्त्रिताः स्मः । अक्रोधनैः शौचपरैः सतत सत्यवादिभिः । भवितव्य भवद्भिश्च मया च श्राद्धकारिणा ॥ सर्वायासविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः । भवितव्यं भवद्भिश्च मया च श्राद्धकर्मणि ॥ ततो ऽपसव्यं पितृब्राह्मण निमन्त्रयेत् । ताम्बूलमादाय दक्षिणादिमुखो भूत्वा । अद्येहामुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणामद्यकर्तव्यपार्वणश्राद्धकृत्ये ऽनेन ताम्बूलेन पूगीफलेन ब्राह्मण त्वं मया निमन्त्रितः । निमन्त्रितो ऽस्मि । अक्रोधनैरिति पठनीयम् ॥

Schliesst. अस्मिञ्छ्राद्धे यत्कृत तत्कृतं सुकृतमस्तु । यन्न कृतं तद्ब्राह्मणाना वचनात्परिपूर्णमस्तु ॥ etc

599.

23/13 7 Bll, 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Yatinam Antyeṣṭividhi, Exequien von Seiten eines Sohnes für seinen Vater, der den Grad eines Yati erlangt hat Beginnt अथ यतीनामन्त्येष्टिविधिं व्याख्यास्यामः ॥ स्नात्वा गृहस्थः शुद्धात्मा यतिसंस्कारमारभेत् । शिक्ये शरीरमारोप्य गन्धपुष्पैरलंकृतम् ॥ १ ॥

---

*) पुरूरवा माद्रवाश्च पार्वणे समुदाहृतो । Śrāddhatattva

घोषिता जयशब्देन शङ्खनादरवैरपि । प्राचीमुदीची गत्वा तु शुद्धदेशे समाश्रयेत् ॥ २ ॥ नदीतीरे ऽश्वत्थवृक्षे अथवापि सुरालये । अधस्ताद्ब्रह्मवृक्षस्य गर्त कुर्याद्यथाविधि ॥ ३ ॥ ततो व्याहृतिभि प्रोक्ष्य दण्डप्रमाणमधोगर्त चतुरस्र देवयजन खानयित्वा तन्मध्ये सूक्ष्मगत सार्धहस्तमात्र कृत्वा व्याहृतिभि पञ्चगव्येन संप्रोक्ष्य दक्षिणाग्रान्दर्भानास्तीर्य सावित्र्या शरीर प्रक्षाल्य पुरुषसूक्तेन स्नाप्य शङ्खोदकेन प्रणवेनाष्टोत्तरशतसख्यया स्नाप्य etc

Auf Fol ₅b अथ यतीनामाराधनपूजनविधि — Schliesst एव विसृज्य हरिकीर्तनसयुक्त तद्दिने रात्रौ जागरण कुर्यात् । पश्चादेकादशाहे पार्वण श्राद्ध कृत्वा पश्चाद्यथाशक्ति ब्राह्मणान्भोजयित्वा भुञ्जीतेति । दक्षिणा दद्यात् । वेदोक्तविधिना पुत्रेण यतीना समाराधनविधि कर्तव्य ॥

600

24/11 12 Bll 12 L ien Et ra 1 ⁰0

S ipm lika anasraddha Beginnt तीर्थे गत्वा स्नान कुर्यात् । मध्याह्निक कृत्वा । कुशोपग्रह । बद्धशिख । आचमनम् । प्राणायाम । ततो विष्णुपूजनम् । अद्येत्यादिप्रयोग । एव ग्रहविशेषेण विशिष्टाया पुण्यतिथौ । अपसव्यम् । गोत्राणा प्रेतपितृपितामहप्रपितामहानाम् । तथा च गोत्राणा प्रेताभर्तृमातृपितामहाना द्वादशाहे सपिण्डीश्राद्धकरणे ऽधिकारार्थम् । सव्यम् । विष्णु[पूजनं] षोडशभिरुपचारै करिष्ये ।

601

21/10 18 Bll 9 Lin en Schrift vo 1 ₈8

Sap i ndikaranaśraddl a D s erste Blatt fehlt Das zweite beginnt सव्यम् । प्रथमादिदशाहपर्यन्तानामेकतन्त्रेण श्राद्धमहं करिष्ये । ओ कुरुष्व । प्रेतमूले दर्भ गृहीत्वा प्रथमे ऽहनि शरीरावयवमूर्धनिष्पादनार्थममुकगोत्र अमुकप्रेत अवनेजनमिद ते ।

Schliesst ततो बद्धाञ्जलिपुटो भूत्वेद् वाक्य पठेत् । एष वो ऽनुगत प्रेत प्रेतपितरस्त दधामि व । शिवमस्त्विति शेषाणाम् । जय वा स्थिरजीवनम् । अद्येत्यादि पुन पृष्ट्वा । पार्वणवत्समापयेत् ॥

602

⁹1/10 24 Bll 8 I nien Schr it on 1853

Sapindil ara iasraddl a Beginnt प्राङ्मुख उपविश्य । आचम्य प्राणानायम्य । बद्धशिख कुशोपग्रह । अद्येत्यादि । अपसव्यम् । गोत्रस्य अमुकप्रेतकर्तृहेतो प्रेतस्य । स्त्रीणा विशेष । गोत्राणा

प्रेतकर्तुर्हेतोः प्रेतायाः सपिण्डीकरणनिमित्तकगोत्राणां प्रेतपितृपितामहप्रपितामहानां अमुकअमुकशर्मणां वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणामेकोद्दिष्टपार्वणश्राद्धप्रारम्भनिमित्तम् । सव्यम् । सपिण्डीकरणश्राद्धनिमित्त विष्णोः षोडशोपचारपूजनमहं करिष्ये । प्रथमं विष्णुपूजनं । पुरुषसूक्तेन न्यासः ॥

Schliesst सपिण्डीकरणे श्राद्धभोगीनः सचैल स्नान कुर्यात् ॥

603.

26/12 9 Bll, 12 Linien Geschrieben im J 1777 von Ratneśvara Sohn von Paṇḍyā Devākara, Enkel von Paṇḍyā Hari, Grossenkel von Paṇḍyā Harikṛṣṇa

Śrāddhapaddhati, eine Anleitung zu einer Todtenfeier

Beginnt· अमावास्यायामपराह्णोपक्रमे ब्राह्मणान्स्नातानाहृतान्प्राङ्गणे शुचिः शुक्लवासाः कृताञ्जलिर्दर्भेषु तिष्ठन्स्वागतमिति पृष्टे सुस्वागतमिति तैरुक्ते गोमयोपलिप्तायां भूमौ पीठाद्यासनेषूपवेश्य दक्षिणहस्तेन ब्राह्मणदक्षिणजानु स्पृष्ट्वा देवब्राह्मणान्प्राङ्मुखान्पितृब्राह्मणानुदङ्मुखानामन्त्रयेत् । ओं अद्य पित्रादित्रयसंबन्धिविश्वदेवश्राद्धार्थं युवामहमामन्त्रये । ओं अद्य मातामहादित्रयसंबन्धिविश्वदेवश्राद्धार्थं युवामहमामन्त्रये ।

Schliesst ईशानविष्णुकमलासनकार्त्तिकेयवह्नित्रयार्करजनीशगणेश्वराणाम् । क्रौञ्चामरेन्द्रकलशोद्भवकश्यपानां पादान्नमामि सतत पितृमुक्तिहेतोः ॥ १ ॥ आयु. प्रजां धनं विद्यां स्वर्गं मोक्षं सुखानि च । प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहाः ॥ २ ॥

604.

21/10 14 Bll, 7 Linien Ltwa 1730

Śrāddhapaddhati Beginnt श्राद्धारम्भे षोडशोपचारकर्तव्यतामाह । पादौ प्रक्षाल्याचम्य । षोडशोपचारकर्तव्यतामाह । देशकालपात्रद्रव्यश्राद्धसंपत् । अद्येत्या° । एवंगुणविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ अमुकश्राद्धप्रारम्भनिमित्तं विष्णोः षोडशोपचारैः पूजनार्चनमहं करिष्ये । ओं सहस्रशीर्षा ऋचा १६ करयोः पादयोर्जान्वोः कट्यां नाभौ हृदि तथा । कण्ठे बाह्वोर्मुखे नेत्रे वामादिशिरसि न्यसेत् । यथा देहे तथा देवे । ओं सहस्रशीर्षेति विष्णव आवाहयामि पुरुष एवेति विष्णव आसनम् ॥

Schliesst कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वा प्रकृतिस्वभावात् । करोमि यद्यत्सकलं परस्मै श्रीनारायणेति समर्पयामि ॥

605

21/10 17 Bll 8 Linien Schrift von 1818

Śrāddhapaddhati Beginnt अथ श्राद्धपद्धतिर्लिख्यते ॥ आचम्य प्राणानायम्य अद्येत्यादि मासे पक्षे तिथौ वासरे । अपसव्यम् । गोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानां गोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानां सपत्नीकानां विश्वेदेवपूर्वकदशश्राद्धाङ्गभूतं सर्वं विष्णोः षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । प्रथमस्तु देहन्यास । सहस्रशीर्षा पुरुष etc

Schliesst यमोऽसि यमदूतोऽसि वायसोऽसि महाबल । अहोरात्रकृतं पापं बलिं भक्षन्तु वायसाः ॥ इति श्रीदर्शश्राद्धपद्धति संपूर्णा ॥ Blatt 2 fehlt

606.

21/10 6 Bll 7 bis 9 Linien Schrift von 18?3

Śrāddhapaddhati Dieselbe Version

607.

20/9 8 Bll 9 Linien Schrift von 1675

Śrāddhapaddhati Scheint der Sāma Schule anzugehören Beginnt प्रथमं नित्यकर्म स्नानम् । अद्यादिप्रयोग संध्यादितर्पण सूर्यार्घं । गायत्रीजप । षोडशोपचारपूजा नैवेद्यम् । दैवे क्षण क्रियतां यथा प्राप्नोति भवान् । अक्रोधनैः शौचपरैः सततं ब्रह्मचारिभि । भवितव्यं भवद्भिश्च मया च श्राद्धकारिणा ॥ सर्वायासविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः । भवद्भिर्दैवकार्यं च संपाद्य मे प्रसीदत ॥ स्वागतं भवताम् । सुस्वागतम् ।

Schliesst आयुः प्रजां धनं विद्यां स्वर्गसौख्यं सुखानि च । प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहा ॥

608

21/11 7 Bll 13 Linien Etwa 1800

Śrāddhapaddhati Beginnt अथ श्राद्धविधि । आचमनम् । विष्णुपूजनम् । पुष्करादीनि तीर्थानि गङ्गाद्याः सरितस्तथा । आगच्छन्तु पवित्राणि स्नानकाले सदा तव ॥ श्रीवरुणदेवते एष तेऽर्घः ॥ १ ॥ इदं महि महापुण्यं महापापविनाशनम् । दर्शनात्स्पर्शनाद्देवि ब्रह्महत्यामपोहसि ॥ श्रीमहि एष तेऽर्घः ॥ २ ॥ गङ्गागङ्गेति यो ब्रूयाद्योजनानां शतैरपि । मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ श्रीगङ्गे एष तेऽर्घः ॥ ३ ॥

609.

26/10. 22 Bll., 9 Linien. Sehr fehlerhafte Abschrift von 1796.

Śrāddhapaddhati mit Versen aus der Vājasaneyisamhitā Foll. 1. 2. 23—30 fehlen. Die ersten vier Linien von Fol. 3a reichen hin die Beschaffenheit der Handschrift zu zeigen: न् निधाय । अभिग्यय । चितां प्रदक्षिणीकृत्य शवस्याङ्गति ह्यात् । असात्वमधिमंत्रः स्वाहा । शवदाहे रोदनं कारयेत् दक्षिणाभिमुखोपविश्य अपेताध्यायं यमसूक्त जपेत् । रसेद्रोमन्दग्धो योवियोन लभेक्षाय्यती गतिं । प्रायश्चित्तं प्रकुर्व्वीत वांधवाः पापशुद्धये ॥ १ ॥ दरिद्रो पि न दग्धो यो नृपः कस्याचिदायदि । के

In Bezug auf den Titel ist zu bemerken, dass die Kehrseiten nur die Silben श्राद्ध॰ tragen.

Schliesst: कलशोदके सूर्यामेधाय दापयेत् । कलस्थानि धापयेत् स्वस्तिवाचन तिलकं दक्षिणा तिलकं आशीर्वाद् ॥ इति श्रवणादिचयोदशाहद्यपरिपूर्णः ॥

610.

22/9½. 13 Bll, 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Śrāddhavidhi in 208 Ślokas Das erste Blatt von einer verschiedenen Hand. Beginnt: अथ श्राद्धविधिं वक्ष्ये यथावन्मुनिभाषितम् । येन संपूर्णतां याति हव्यं कव्यं तथैव च ॥ १ ॥ पितृश्राद्धमकुर्वाणो अन्नं भुङ्क्ते न तत्सुतः । पुनः संवत्सरं यावत्पितृणां रुधिरं पिवेत् ॥ २ ॥ स्वयं प्रक्षालयेत्पादौ पत्नी प्रक्षालनं ददेत् । आचामेन्मण्डलं गत्वा द्वितीयं चोत्तरां दिशम् ॥ ३ ॥ पादप्रक्षालनस्थाने स्वस्ति यत्कुरुते द्विजः । स वज्रो यजमानस्य कर्तारं (lies कर्ता च) नरकं व्रजेत् ॥ ४ ॥ विप्रः पादोदकस्थाने कुर्यादाचमनं तु यः । रुधिरं तु जलं ज्ञेयं निराशाः पितरो गताः ॥ ५ ॥ पादप्रक्षालनस्थाने आचामेदस्तु दक्षिणे । तज्जलं च भवेद्रेतो निराशाः पितरो गताः ॥ ६ ॥ पादोदकोच्छिष्टवारिद्वयं संगतिमाव्रजेत् । उच्छिष्टं तत्पितृन्याति अपि श्राद्धे गयाकृते ॥ ७ ॥

Schliesst: झंझंकारी भवेत्प्रेतः शिरःकम्पी च वायसः । पात्रत्यागी भवेदन्ध अन्ततो नरकं व्रजेत् ॥ २०७ ॥ अव्रतभोजने श्राद्धे एकपङ्क्तिर्यदा भवेत् । शूद्रा (mehrere Wörter fehlen) निराशाः पितरो गताः ॥ २०८ ॥

611.

33/14. 8 Bll, 13 Linien Etwa 1790.

Jīvaśrāddha, Gebräuche bei einem Todtenopfer, welches ein Mann bei bevorstehendem Tode für sich oder einen anderen am

dreizehnten Tage der dunkeln Hälfte irgend eines Monats vollzieht. Die dabei verwendeten Verse, namentlich der Hymnus Sahasraśirsan, sind aus der Vājasaneyisaṃhitā entnommen Der Verfasser war ein Sohn von Dāmodara, sein eigener Name ist undeutlich Unvollständige und schlechte Abschrift. Beginnt अथ ब्रह्मपुराणोक्त-जीवच्छ्राद्धपद्धतिः । कल्पतरुस्थ (d i कल्पतरोः) चतुर्थकाण्डे उक्तम् ॥ कातीयानुगता वक्ति भट्टदामोदराङ्गज ॥ १ ॥ विदुषामपि अनुष्ठाने संशयो जायते यतः । सौकार्यार्थमतो वक्ति सुधीगौरीच(?)-पण्डितः ॥ २ ॥ पुत्राधिकाररहितः स्वीयमन्यस्य वा देशकाले श्रद्धाधनव्यवस्थाधिके सति जीवश्राद्ध कर्तुमिच्छुर्यस्यां कस्याचित्कृष्णद्वादश्यां संनिहितमरणोचितस्मृतिपुराणाद्युक्तदानानि यथाशक्ति दत्त्वा कृतोपवासस्तच त्रयोदश्यां कृतस्नानादिः कृतनित्यकृत्यो गङ्गातीरादिदेशे तदसंभवे शुद्धाया भूमौ गोमयोपलिप्तायां धौतवस्त्रद्वयधरः कुशपाणिः प्राङ्मुख उपविश्याचम्य कुशयवतिलजलान्यादाय ओं तत्सदित्यादिसंकल्पदीपिकोक्तमागुक्तप्रकारेणोल्लिख्यामुकगोचस्यामुकदेशकालमुक्तामुकदेवशर्मणो जीवश्राद्धमह करिष्ये etc Vergleiche Hemādri Pariśeṣakhaṇḍa 1, 1704

Schliesst ओं अद्य जीवश्राद्धे रुद्र[पिण्ड]ः । एष युष्मभ्यं पिण्ड. स्वधा इति कुशमध्ये तृतीय सूर्यपिण्डमादाय ओं अद्य जीव -

612.

24/9 4 Bll, 8 Linien Geschrieben im J 1751 in Sihora von Ratneśvara, einem Sohn des Paṇḍyā Devākara

Sahagamanavidhi, die Gebräuche, welche angewendet werden, wenn eine Frau bei dem Tode ihres Gatten mit ihm den Scheiterhaufen besteigt Beginnt मृते भर्तरि या नारी धर्मशीला दृढव्रता । अनुगच्छति भर्तारं शृणु तस्या हि यत्फलम् ॥ १ ॥ मातृकं पैतृकं चैव यत्र कन्या प्रदीयते । तद्धि वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ २ ॥ तिस्रः कोट्यो ऽर्धकोटी च यानि रोमाणि मानुषे । तावत्कालं वसेत्स्वर्गे भर्तारं यानुगच्छति ॥ ३ ॥ व्यालग्राही यथा सर्पं बलादुद्धरते बिलात् । एवं पतिव्रता नारी भर्तारं यानुगच्छति ॥ ४ ॥ ततः समभ्यर्च्य सुवासिनीनां चतुष्टयं कुङ्कुमचन्दनाञ्जनैः । स्वयं च ताभिः सह पत्युरग्रे भर्तृपदद्वयं चिन्तयती व्रजन्ति (?) ॥ ५ ॥

613.

27/11¹/₂ 79 Bll, 7 bis 11 Linien Geschrieben in Manoharapura von Balirāma, Sohn von Gopāla, Enkel von Ghanaśyāma, Grossenkel von Jośī Jīvā, im J 1636

Nāradottara, ein Zwiegespräch zwischen Nārada und Kṛiṣṇa über rituelle Fragen Paginiert 12—102 Foll 1—11 36 61

74—84 fehlen, 45 zweimal bezeichnet Fol. 12 a beginnt त दृधाति तस्मात्प्रजातिरमृता Śatap Brāhmaṇa 7, 3, 1, 46 Fernere Auszüge aus demselben Brāhmaṇa finden sich bis Fol 16, und am Ende steht die unverständliche Unterschrift पद्यत्तटलाडशान्ति ॥

Ṣaḍaṅgarudranyāsa Fol 17 a Yajñakarman 18 b Sthāpanavidhi 20 b. Āvāhana 23 b Rakṣāvidhāna 27 b Gaṇayāga 37 a Dvādaśamūrtisthāpanavidhi (betrifft Gaṇeśa Das ganze Blatt falsch gestellt) Mātṛpūjā 38 b*) Nāndīmukhaśrāddha 45 b (1) Ṛtvigvaraṇa 46 b Madhuparka 51 a Brāhmaṇārcana 52 a Ṣaḍṛtupūjā 54 a Nāradottare varuṇī (statt varaṇam) samāptam 55 a Kalaśa 55 a iti Kalaśagaṇeśanavagrahavaidikamantrapratiṣṭhā 60 a Pañcagavya 60 b Catuḥṣaṣṭivāstu 62 a Aṣṭau pūrvadevatāḥ 65 a Aṣṭau dakṣiṇadevatāḥ 67 b Aṣṭāv uttaradevatāḥ 71 a Nāradottare toraṇapatākāvidhāna 86 b Kṣetrapāla 86 b Yoginīpūjā 89 a Jalayātrāvidhāna 89 b Agnikārya 93 a Iti ānandapaddhati ravi-prabhāva kuṇḍakuṇḍikāpaṭalam samāptam 95 a. Vaiśvānaranyāsa 95 b Sapta lokapālāḥ 97 a. Navagrahapūjā 98 b Pañca lokapālāḥ 98 b Adhidevatāḥ und Pratyadhidevatāḥ 99 b Nakṣatra 101 a Dvādaśarāśiphala 101 b Āhvāna 101 b

Schliesst नमो नमः कारणवामनाय गोब्राह्मणहिताय च । जगद्धिताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २१ ॥

614.

15/9 14 Bll, 5 Linien Geschrieben zu Anf dieses Jahrhunderts

Ajapāgāyatrījapa, Meditationen beim stillen Hersagen einer bestimmten Form von Gāyatrī, nämlich हंस हसाय विद्महे सोहंसोहं सु धीमही । तन्नो हसः प्रचोदयात् ॥ Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय हस्तौ पादौ प्रचाल्य । भस्मोद्धूलनं कृत्वाचम्यासन उपविश्य । स्वशिरसि सहस्राराधोमुखकमलकर्णिकान्तर्गतं निजगुरुं ध्यात्वा । श्वेतालकारालकृतं वामे धृतचारुकलेवरं स्वशक्त्या रक्ताम्बरया सहित ध्यायेत् । दण्डवत्प्रणम्य । अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ Später अस्य श्रीअजपागायत्रीमन्त्रस्य हस ऋषिः । अव्यक्तगायत्री छन्दः । हसः स्वरूपी परमात्मा देवता । ह वीजं । सः शक्तिः । सोहं कीलकम् ।

Schliesst हसो गणेशो विधिरेव हसः । हंसो हरिर्हंसमयश्च प्रभुः । हसो हि जीवो गुरुरेव हसः । हसो ऽहमात्मा परमात्मा हंसः ॥ १ ॥ समुद्रमेखले देवि पर्वतस्तनमण्डले । विष्णुपत्नि नमस्तुभ्यं पादस्पर्शं चमस्व मे ॥

*) Fol 40 schliesst sich unmittelbar an 38 an

615.

°1/9 7 Bll 7 Linien Geschrieben von Gopālaja im J 1715

Anantavratapuja, Verehrung des Visnu Es folgt der verderbte Text der ersten Seite grade so wie er in der Handschrift sich findet अष्टदलतथ मडदल कत्वा ॥ तस्योपरि कलशस्थापनं ॥ द्यौव पिता इति मन्त्रप्रतिष्ठाकर्णं ॥ तदस्तु मित्रावरुणा ऋ १ ॥ अथ पूजा ॥ शातिरस्तु° ॥ ओश्रनतपूजोपाहाद्र्व्याणा° ॥ स्तु° ॥ अवेत्यादि एवंगु° ॥ धौ° ॥ सकलकामनयासिध्यर्थ अनंतपूजनषोडशोपचारै पूजनाधर्चन्महं करिष्ये ॥ अनंते अनत परिवित आगा ऋ १ ॥ सहस्रशिर्षा ऋ १ ॥ ओअमताय सु ॥ देहन्यास ॥ देवन्यासे विन्योग ॥

616.

20/10 13 Bll 7 bis 8 L n en Geschrieben in J 1820 von Bhata Devaśaṅkara einem Sohn von Bhata Ānandaji

Anantapujana, Verehrung des Visnu Beginnt अवेत्यादिप्रयोग । एव यहगुणविशेषेण विशिष्टाया पुण्यतिथौ मम सभार्यस्य पुत्रपौत्रधनधान्यादिसकलवाञ्छितफलप्रदप्राप्तय ऐहिकामुष्मिकानन्तप्रीतये स्वीकृतस्य चतुर्दशवार्षिकस्यानन्तस्य परिपालनाय प्रतिवर्पविहितमनन्तचतुर्दशीनिमित्तमनन्तपूजन वायननिवेदन चाहं करिष्ये । इति सकल्प ॥

Endigt इति वायनदान । अथ प्रार्थना । संवत्सरकृतां पूजां सपाद्य विधिना मया । व्रजेदानीमनन्त त्वं विष्णुलोके यथेच्छया ॥

617.

$26^1/_2/14^1/_2$ 6 Bll 10 Linien Etwa 1820

Apośānavidhi, das Spulen des Mundes vor und nach dem Essen begleitet von Anrufungen gottlicher Wesen (im Dativ und svaha) und vedischen Sprüchen Vor dem Essen wird der Mantra अमृतोपस्तरणमसि zu Schluss der Mantra अमृतापिधानमसि recitiert Ausser Yajnavalkya 1 31 106 ist Hemadris Pariśesa khanda 1 1381 fgg, Acaradarsa 70a ब्रह्मपुराणे । अपोशानं च गृह्णीयात्सर्वतीर्थमयं च यत् । अमृतोपस्तरणमसीति विष्णोरन्नमयस्य च ॥ Brhannaradiyapurana 25 42 आपोशाने चाचमने पेयद्रव्येषु च द्विज । शब्दं न कारयेद्विप्रा कुर्याच्चेन्नारकी भवेत् ॥ zu vergleichen

Die HS ist schlecht, deshalb wird der Anfang ohne Anderung wiedergegeben तत्र कुंडिन्ने (lies स्थण्डिले) वा पचनाग्निसंह्रूत्यच्य तत्पयात्प्राद्मुख उपविश्य कुशपाणि प्राणानायम्य अन्नायमाहात्मांगन्त्र- मदे अमुकमसे अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे यथावर्त्तमाननधच

योगकरणलग्नमुहूर्त्तसमवाये एवंगुणविशिष्टायां पुण्यतिथौ मम पुत्रस्य संस्कारान्नसंस्कारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं वैश्वदेवेन यक्ष्ये ॥

618.

23/10 5 Bll 6 Linien Schrift von 1799

Abdamūrtipuja, Anrufung der Götter und göttlicher Weisen zu Anfang des Jahres Beginnt अथाब्दमूर्ति । प्रयोगपारिजाते वाराहतन्त्रत् । अब्दमूर्तौ देवतानां पूजनं सम्यगाचरेत् । आयुरारोग्यवृद्ध्यर्थं नो चेद्विघ्ना पदे पदे ॥ १ ॥ अतो ऽस्या नित्यत्वम् । तत्र प्रयोग । प्रथमदिने कृतब्रह्मचर्यादिनियम प्रातर्नित्यकृत्य विधायोद्वर्तनगन्धतैलतीर्थाद्भि सुप्रक्षालितगात्र प्रसन्नमना नवाम्बरधर पङ्क्तिशद्देवता. पूजयेत् । यथा । आदौ गणेशम् । पूर्वं ब्राह्मणकरे चाचतान्दत्त्वा स्वस्ति वाचयेत् । ताञ्छिरसि धृत्वाचम्य प्राणानायम्येष्टदेवतां ध्यात्वा संकल्पं कुर्यात् । अद्यवासरे ऽमुकगोत्रो ऽहममुकशर्माहमात्मन शरीरारोग्यार्थमनेकग्रहजनितपीडानिवृत्त्यर्थमुत्तरोत्तरलक्ष्मीवृद्ध्यर्थं राजद्वारे जयार्थं स्त्रीपुत्रधनधान्यादिसकलाभीष्टसिद्ध्यै सुमङ्गले ऽस्मिन्नब्दारम्भे गणेशादिसर्वदेवताराधनं दीर्घचिरजीव्यश्वत्थामादिमार्कण्डेयाराधनमहं करिष्ये ॥

619.

21/10 6 Bll. 8 Linien Etwa 1830

Ardhodayavidhi Vorschriften für die Feier des Ardhodaya Ardhodaya ist der Mondwechsel in den Monaten Pausa oder Magha wenn dieser auf einen Sonntag unter dem Gestirn Sravana und dem yoga Vyatīpata fällt Sieh Hemadri Vratakhanda 2 246 — Beginnt अथार्धोदयव्रतस्य पात्रदानपत्ते सविधिप्रयोग ॥ निर्णयामृते । माघपुष्ययोरमावास्या रविवारश्रवणनक्षत्रव्यतीपातयोगैर्युक्ता चेदसावर्धोदयाख्य कोटिग्रहणसंनिभो योग ॥ तदुक्तं महाभारते । अमार्कपातश्रवणैर्युक्ता चेत्पौषमाघयो । अर्धोदय स विज्ञेय कोटिसूर्यग्रहै सम । दिवैव योग शस्तो ऽयं न च रात्रौ कदाचनेति ॥ स्कान्दपुराणे । अर्धोदये तु संप्राप्ते सर्वं गङ्गासमं जलम् । शुद्धात्मानो द्विजा सर्वे भवेयुर्ब्रह्मसंमिता । यत्किंचिद्दीयते दानं तद्दानं मेरुसंनिभमिति ॥ तथाचैव दानादौ विशेष उक्त । चतुःषष्टिपलं मुख्यममत्र तत्र कारयेत् । चत्वारिंशत्पलं वाथ पञ्चविंशतिमेव वा ॥ निधाय पायसं तत्र पद्ममष्टदलं लिखेत् । पद्मस्य कर्णिकायां तु कर्षमात्रं सुवर्णकम् ॥

Schliesst दाता चानेन कृतपात्रादित्रयदानेन श्रीविष्णुर्मे प्री-

यतामिति कृतकर्मा विप्रस्तर्पण कुर्यात् । अत्र मौनकरणादयो धर्मा आकारतो ज्ञेया । शूद्रकर्तृकदाने तु प्रणवादिमन्त्रोच्चारणवर्जितयमेवेतिकर्तव्यता ॥

620.

23/12 1 Bl 14 Linien Etwa 1780

Rsipañcamīvratodyapana die Vollendung des den sieben Rsi geweihten funften Tages Beginnt सप्तधान्यमयं सर्वतोभद्रं मण्डलं कृत्वा । खण्डेन्दौ त्रिपदा कोणे शृङ्खला पञ्चकोष्ठके । एकादशपदा वल्लिमुद्रा द्वादशमेव च । पञ्च पञ्च गोधूमाश्च चतुर्विंशतितण्डुला । एव क्रमेण सर्वतोभद्र कार्यम् । मध्यकर्णिकायां ब्रह्म जज्ञान॰ ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि । उत्तरे वायव्याम् । सोममा॰ ।

Schliesst सप्तऋषीणां विसर्जनम् । यान्तु मुनिगणा सर्वे पूजामादाय पार्थिव । ब्राह्मणाना विसर्जनम् ॥

621.

??/11 22 Bll 8 bis 9 Linien Schrift von 1793

Krsnajanmatithividhi das Baden des Bildes von Krsna an seinem Geburtsfeste Die dabei gebrauchten Spruche sind grösstenteils vedisch Beginnt नत्वा वृन्दाटवीनाथौ प्रभूणां विनिदेशतः । लिख्यते लोकशास्त्राभ्यां कृष्णजन्मतिथेर्विधि ॥ १ ॥ अथ पूर्वे ऽह्नि सप्तम्यां स्नानवेदिपरिष्क्रियाम् । कुर्यान्मङ्गलवादित्रगीतपूर्वकमङ्गने ॥ २ ॥ तत्पुरो दीर्घिकाकार क्वचिद्व खातमाचरेत् । रोपयेत्कदलीस्तम्भानस्या कोणचतुष्टये ॥ ३ ॥ रक्तैस्तान्सप्तधा सूत्रै सर्वत परिवेष्टयेत् । चन्द्रातपं तदुपरि [वि]स्तार्य नवचित्रितम् ॥ ४ ॥ पताकारोपण सुष्ठु कुर्यात्तद्दिक्चतुष्टये । मङ्गलानि च वस्तूनि स्थापयेत्तत्र सर्वत ॥ ५ ॥

Schliesst य एवविधिना कुर्यात्तस्य सुष्ठुफल शृणु । गोविन्दस्य प्रियो भूत्वा गाढप्रेमभरान्वित । वृन्दावने सदा तस्य साक्षात्सेवा समाचरेत् ॥

622

2?/13 29 Bll 7 Linien Geschrieben von Nathusa kara Sohn von Lila a kara im J 1844

Janmastamīvrata Beginnt पारणा तिथिभान्ते कार्या । तदाह भृगु । जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च । पूर्वविद्धैव कर्तव्या तिथिभान्ते च पारणा ॥ निषेधो ऽपि ब्रह्मवैवर्ते । अष्टम्यामथ रोहिण्यां न कुर्यात्पारणं क्वचित् । हन्यात्पुराकृतं कर्म उपवासार्जित फलम् ॥ तिथिरष्टगुण हन्ति नक्षत्र च चतुर्गुणम् । तस्मात्प्रयत्नत कुर्यात्तिथिभान्ते च पारणम् । इति मुख्यपक्ष ॥

Janmastamivratapaddhati endet Fol 8a Darauf folgt Udyapanavidhi in einem Dialog zwischen Yudhiṣṭhira und Kṛṣṇa an geblich aus dem Bhaviṣyottarapurana युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापनविधि ब्रूहि देवदेव दयानिधे । येन सपूर्णता याति व्रतमेतदनुत्तमम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्णा तिथिमनुप्राप्य वित्तचित्तादिसयुताम् । पूर्वेद्युरेकभक्ताशी स्वपेन्मा सस्मरन्हृदि ॥

623

24/11 7 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1784 in Simhapura von Vireśvara Sohn von Pandya Patneśvara, Enkel von Pandyā Devakara

Janmastamivratapūja Beginnt तत्रादौ सुस्नात शुद्धाम्बरधर कृतनित्यक्रिय सवितानानानारङ्गविचित्रगृहे गोमयोपलिप्तभूमौ यथोक्तमण्डलोद्धार विधाय तत्र यथोक्तकलशान्निधाय समस्तपूजोपहारद्रव्याणि परित सस्थाप्य द्वारपूजादिरवन्धस्वस्तिवाचनपूर्वकम् । अद्येत्यादि देशकालौ सकीर्त्य ममामुककामनासिद्धये श्रीबालकृष्णपूजन करिष्ये । इति सकल्प्य । मण्डलाधिष्ठातृदेवताप्रतिष्ठापूर्वक भूशुद्धिभूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठान्तमातृकाबहिर्मातृकान्यासान्विधाय तत्कल्पोक्तन्यास कुर्यात् । तद्यथा । दक्षपादे लक्ष्मीगोपालाभ्या नम । वामपादे श्रीगोकुलेशाभ्या नम । etc

Die Beendigung der Feier wird auf Fol 7 kurz angegeben

624.

25/14 12 Bll 14 Linien Schrift von 1805

Jayantinirnaya uber den Geburtstag des Krisna Geteilt in vier Kapitel, namlich Ramanavami Krisnajanmastami Nrisimhajayanti, Vamanajayanti Beginnt हारीतस्मृतौ । श्रीरामनवमीविषये । तस्मिन्नवम्या शुक्ले तु नक्षत्रे ऽदितिदैवते । तत्र जातो जगन्नाथो राघव पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ पाराशरस्मृतौ । मेषे चैत्रे शुक्लपक्षे नवम्या च पुनर्वसौ । तस्या जातो जगन्नाथ काकुत्स्थो रावणद्विपन् ॥ २ ॥ श्रीविष्णुसहितायाम् । नवमी पूर्वविद्धा तु सऋचा सकलामपि । विहाय शुद्धा दशमीमुपोष्य व्रतमाचरेत् ॥ ३ ॥

Kapitel 2 beginnt श्रीविष्णुरहस्ये । अष्टमी कृष्णपक्षस्य रोहिणीऋक्षसंयुता । भवेत्प्रौष्ठपदे मासे जयन्ती नाम सा स्मृता ॥ १ ॥ Kapitel 3 beginnt शुक्लपक्षे चतुर्दश्या मासे माधवसज्ञके । प्रादुर्भूतो नृपञ्चास्यस्तस्मात्ता समुपोषयेत् ॥ Kapitel 4 beginnt पाराशरस्मृतौ । मासि भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्या विष्णुदैवतम् । अदित्या तु समुद्भूतं ज्ञेयं तु वामनाख्यया ॥

Von be onderen Werken werden erwähnt Aniruddhasamhita Jayottarasamhita Jyotisarnava Dasanirnaya Paramasamhita.

यतामिति कृतकर्मा विप्रतर्पणं कुर्यात् । अत्र मौनकरणादयो धर्मा आकारतो ज्ञेयाः । शूद्रकर्तृकदाने तु प्रणवादिमन्त्रोच्चारणवर्जितेयमेवेतिकर्तव्यता ॥

620.

3/19 1 Bl 14 Linien Etwa 1 80

Ṛṣipañcamīvratodyāpana die Vollendung des den sieben Ṛṣi geweihten fünften Tages Beginnt सप्तधान्यमयं सर्वतोभद्रमण्डलं कृत्वा । खण्डेन्दौ चिपदा कोणे शृङ्खला पञ्चकोष्ठके । एकादशपदा वल्लिमुद्रा द्वादशमेव च । पञ्च पञ्च गोधूमाश्च चतुर्विंशतितण्डुला । एवं क्रमेण सर्वतोभद्रं कार्यम् । मध्यकर्णिकायां ब्रह्म जज्ञानं° ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि । उत्तरे वायव्याम् । सोममा° ।

Schliesst सप्तऋषीणां विसर्जनम् । यान्तु मुनिगणाः सर्वे पूजामादाय पार्थिव । ब्राह्मणानां विसर्जनम् ॥

621.

22/11 22 Bll 8 bis 9 Linien Schrift von 1793

Kṛṣṇajanmatithividhi das Baden des Bildes von Kṛṣṇa an seinem Geburtsfeste Die dabei gebrauchten Sprüche sind grössten teils vedisch Beginnt नत्वा वृन्दाटवीनाथौ प्रभूणां विनिर्दिशत । लिख्यते लोकशास्त्राभ्यां कृष्णजन्मतिथेर्विधिः ॥ १ ॥ अथ पूर्वे ऽह्नि सप्तम्यां स्नानवेदिपरिष्क्रियाम् । कुर्यान्मङ्गलवादित्रगीतपूर्वकमङ्गने ॥ २ ॥ तत्पुरो दीर्घिकाकारं लघिष्ठं खातमाचरेत् । रोपयेत्कदलीस्तम्भानस्या कोणचतुष्टये ॥ ३ ॥ रक्तैस्तन्तुसमूहैः सूत्रैः सर्वतः परिवेष्टयेत् । चन्द्रातपं तदुपरि [वि]स्तार्य नवचित्रितम् ॥ ४ ॥ पताकारोपणं सुष्ठु कुर्याद्दिक्चतुष्टये । मङ्गलानि च वस्तूनि स्थापयेत्तत्र सर्वतः ॥ ५ ॥

Schliesst य एवंविधिना कुर्यात्तस्य सुष्ठुफलं शृणु । गोविन्दस्य प्रियो भूत्वा गाढप्रेमभरान्वितः । वृन्दावने सदा तस्य साक्षात्सेवां समाचरेत् ॥

622

29/13 29 Bll 7 Linien Geschrieben von Nathuśaṅkara Sohn von Lālaśaṅkara im J 1844

Janmāṣṭamīvrata Beginnt पारणा तिथिभान्ते कार्या । तदाह भृगुः । जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च । पूर्वविद्धैव कर्तव्या तिथिभान्ते च पारणा ॥ निषेधो ऽपि ब्रह्मवैवर्ते । अष्टम्यामथ रोहिण्यां न कुर्यात्पारणं क्वचित् । हन्यात्पुराकृतं कर्म उपवासार्जितं फलम् ॥ तिथिरष्टगुणं हन्ति नक्षत्रं च चतुर्गुणम् । तस्मात्प्रयत्नतः कुर्यात्तिथिभान्ते च पारणम् । इति मुख्यपक्षः ॥

Janmastamivratapaddhati endet Fol 8a Darauf folgt Udyapanavidhi in einem Dialog zwischen Yudhisthira und Krsna angeblich aus dem Bhavisvottarapurana युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापनविधि ब्रूहि देवदेव दयानिधे । येन सपूर्णता याति व्रतमेतदनुत्तमम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्णा तिथिमनुप्राप्य वित्तचित्तादिसयुताम् । पूर्वेद्युरेकभक्ताशी स्वपेन्मा सस्मरन्हृदि ॥

623

24/11 7 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1784 in Sinhapura von Vireśvara Sohn von Pandya Ratnesvara Enkel von Pandya Devakara

Janmastamivratapuja Beginnt तत्रादौ सुस्नात शुद्धाम्बरधर कृतनित्यक्रिय सवितानननानारङ्गविचित्रगृहे गोमयोपलिप्तभूमौ यथोक्तमण्डलोद्धार विधाय तत्र यथोक्तकलशान्निधाय समस्तपूजोपहारद्रव्याणि परित सस्थाप्य द्वारपूजादिग्बन्धस्वस्तिवाचनपूर्वकम् । अद्येत्यादि देशकालौ सकीर्त्य ममामुककामनासिद्धये श्रीबालकृष्णपूजन करिष्ये । इति सकल्प्य । मण्डलाधिष्ठातृदेवताप्रतिष्ठापूर्वक भूशुद्धिभूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठान्तमातृकावहिर्मातृकान्यासान्विधाय तत्कार्योक्तन्यास कुर्यात् । तद्यथा । दक्षपादे लक्ष्मीगोपालाभ्या नम । वामपादे श्रीगोकुलेशाभ्या नम । etc

Die Beendigung der Feier wird auf Fol 7 kurz angegeben

624.

25/14 12 Bll 14 Linien Schrift von 1805

Jayantinirnaya uber den Geburtstag des Krsna Geteilt in vier Kapitel namlich Ramanavami Krsnajanmastami Nrsinhajayanti, Vamanajayanti Beginnt हारीतस्मृतौ । श्रीरामनवमीविषये । तस्मिन्नवम्या शुक्ले तु नक्षत्रे ऽदितिदैवते । तत्र जातो जगन्नाथो राघव पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ पाराशरस्मृतौ । मेषे चैत्रे शुक्लपक्षे नवम्यां च पुनर्वसौ । तस्या जातो जगन्नाथ काकुत्स्थो रावणद्विपन् ॥ २ ॥ श्रीविष्णुसहितायाम् । नवमी पूर्वविद्धा तु सक्षया सकलामपि । विहाय शुद्धां दशमीमुपोष्य व्रतमाचरेत् ॥ ३ ॥

Kapitel 2 beginnt श्रीविष्णुरहस्ये । अष्टमी कृष्णपक्षस्य रोहिणीऋक्षसंयुता । भवेत्प्रौष्ठपदे मासे जयन्ती नाम सा स्मृता ॥ १ ॥ Kapitel 3 beginnt शुक्लपक्षे चतुर्दश्या मासे माधवसंज्ञके । प्रादुर्भूतो नृपञ्चास्यस्तस्मात्ता समुपोषयेत् ॥ Kapitel 4 beginnt पाराशरस्मृतौ । मासि भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्या विष्णुदैवतम् । अदित्या तु समुद्भूत ज्ञेय तु वामनाख्यया ॥

Von be onderen Werken werden erwahnt Aniruddhasamhita Jayottarasamhita Jyotisarnava Danarnava Paramasamhita.

625.

21/12 8 Bll 11 Linien Geschrieben von Nandarāma Bhikkhaya im J 1800

Gaṇapatimahapūjana Verehrung des Gaṇeśa Beginnt वक्रतुण्ड महाकाय सूर्यकोटीसमप्रभ । अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सिद्धिद् । वक्रतुण्डाय नम ॥ १ ॥ श्रीगुरुभ्यो नम । श्रीपरमगुरुभ्यो नम । सर्वेभ्यो देवेभ्यो नम । मातापितृभ्यो नम ॥ अद्येत्यादि यथावर्तमाननक्षत्रयोगे करणे मुहूर्ते तिथौ वासरे एवग्रहगुणविशिष्टाया सकलपापक्षयार्थं मम समस्तकामनाफलसिद्ध्यर्थं हेरम्बप्रीत्यर्थं गणपतिस्थापनप्रतिष्ठा[र्थं] पञ्चोपचारै पूजनमह करिष्ये । आचमन प्राणायामो गणपतिस्मरणम् । हेरम्बाय नम । आचमनम् । एकदन्ताय नम । आचमनम् । कपिलदेवाय नम । आचमनम् । तत आवाहनम् । हे हेरम्ब त्वमेह्येहि । अम्बिकात्र्यम्बकात्मज सिद्धिबुद्धियुत त्र्यक्ष लक्षलाभप्रदो भव ॥

626.

21/10 6 Bll 9 Linien Schrift von 1823

Gaṇapatimanasapūjana die geistige Verehrung von Gaṇeśa in 56 Versen von Śivadatta Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते निगमागमज्ञैर्मुनिप्रवीरैर्जगदीश्वरैश्च । नताङ्घ्रिपद्म वरद गणेश सबोधये ऽह च जगद्धितार्थम् ॥ १ ॥ उषसि मङ्गलैर्मागधस्तवैर्गीतगायनैर्झटिति जागृहि । नेत्रपङ्कजे पश्य सेवक जगदिद विभो त्व सुखीकुरु ॥ २ ॥ प्रबोध स० ॥ आवहये त गणराजदेव रक्तोत्पलभासमशेषवन्द्यम् । विघ्नान्तक श्रेयकर गणेश शिव प्रशान्त निजबोधपूर्णम् ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीमद्धयग्रीवानन्दसरस्वतीना चरणारविन्दाराधनतत्परेण शिवदत्ताख्यानेन विरचित गणपतेर्मानसाख्य पूजनमिदम् ॥

627.

25/12 7 Bll 11 Linien Etwa 1720

Gaṇeśacaturthivrata eine Feier welche zu Ehren von Gaṇeśa am vierten Tage in der dunkelen Hälfte des Monats Śravaṇa vor Mondaufgang gehalten wird Die Schrift besteht aus zwei Teilen einem ceremoniellen und einem Auszug aus einem nicht genannten Purāṇa Der erste beginnt श्रावणादिव्रतं कुर्यात् । प्रात काले शौचाचमनं दन्तधावनं स्नानं कुर्यात् । सकल्प । निराहारो ऽद्य देवेश यावच्चन्द्रोदयो भवेत् । भोक्ष्यामि पूजयित्वाहं गणेश शरणं मम ॥ ततो मध्याह्ने शुक्लतिलस्नानं कुर्यात् । नित्यकर्म कुर्यात् । रात्रौ चन्द्रोदयात्पूर्वं गणेशपूजा कुर्यात् । अष्टदलं कुर्यात् । तस्योपरि कलश

संस्थाप्य तस्योपरि वस्त्र पूत ताम्रपात्रं विन्यस्य तस्योपरि गणेशप्रतिमा प्रतिष्ठाप्य ततस्तिथिश्रवण कुर्यात् । मम समस्तकामनावाप्त्यर्थं श्रीमहागणपतिप्रीत्यर्थं संकष्टचतुर्थीव्रतं गणेशपूजा करिष्ये ॥ लम्बोदर चतुर्बाहु त्रिनेत्रं रक्तवर्णकम् । नानाभरणशोभाढ्यं प्रसन्नास्यं विचिन्तयेत् ॥ लम्बोदराय नमः ॥

Das Stuck aus einem Purāna beginnt ऋषय ऊचुः ॥ दारिद्र्यव्याधिशोकार्तैर्नानासकष्टसंयुतैः । क्षुधया पीड्यमानैश्च राज्यभ्रष्टैर्नयोत्तमैः ॥ १ ॥ धनहीनैर्नरैः स्कन्द सर्वोपद्रवपीडितैः । कथ कार्यस्त्वोपाय. पुन.श्चेमार्थसिद्धये ॥ २ ॥ Im Verlauf heisst es गणेश उवाच ॥ श्रावणे बहुले पक्षे चतुर्थ्यां तु विधूदये ॥ १८ ॥ तस्मिन्दिने व्रत कार्यं सकष्टार्थे सुरेश्वरि । प्रातः शुचिर्भवेत्स्नात्वा दन्तधावनपूर्वकम् ॥ १९ ॥

628.

21/10 18 Bll, 7 bis 8 Linien Geschrieben im J 1794

Ganapatisahasranamāvali, tausend Namen des Ganesa Beginnt अथेत्यादि° । ओंकारः सर्वत्र । गणेश्वराय° १ ॥ गणक्रीडाय° २ ॥ गणनाथाय° ३ ॥ etc

Schliesst गणंजयो गणपतिर्हेरम्बो धरणीधरः । महागणपतिर्बुद्धिप्रियः क्षिप्रप्रसाधनः ॥ १ ॥ अमोघसिद्धिरमृतो मन्त्रश्चिन्तामणिर्विधि. ॥

629.

20/9 19 Bll, 9 Linien Geschrieben auf Papier aus der Fabrik von Giordano Magniani um etwa 1850

Gakarādiganapatisahasranāmāvali, eine Liste von 1008 Namen von Ganeśa, welche alle mit dem Buchstaben g anfangen Sie werden im Dativ mit folgendem namah aufgezählt Wahrscheinlich sind sie einer besonderen Schrift entnommen Beginnt श्रीगणेशाय नमः । अथ गकारादिगणपतिसहस्रनामप्रारम्भ. ॥ ओंमन्महागणेशाय । गणेश्वराय नमः । गणाध्यक्षाय नमः । गणाराध्याय नमः । गणप्रियाय नमः । गणनाथाय नम. । गणस्वामिने नमः । गणेशाय नमः ॥

630.

23/10 33 Bll 7 Linien Etwa 1760

Mahāganapatipūjāpaddhati, Ceremonien bei der Anbetung des Ganesa Beginnt एका लिङ्गे गुदे तिस्रो दश वामकरे तथा । उभयोः सप्त दातव्या मृदस्तिस्रस्तु पादयोः (MS पादयोश्च त्रिभिस्त्रिभि) ॥ १ ॥ तत. साधको ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय कृत्वा शौचादिक सुधीः । यथा । एका लिङ्गे करे तिस्र उभयोर्मृद्द्वय स्मृतम् । पञ्चापाने

दृष्टीकस्मिन्नुभयो सप्त मृत्तिका ॥ १ ॥ एतच्छौच गृहस्थस्य द्विगुणं ब्रह्मचारिण । त्रिगुणं वानप्रस्थस्य यतेश्चापि चतुर्गुणम् ॥ २ ॥ गन्धलेपक्षयकर शौच कुर्यादतन्द्रित । मृज्जलाभ्या पाणिपादौ विक्षि प्रक्षाल्य । ओ क्ली कामदेवाय सर्वजनमोहनाय स्वाहा । इति त्रिराचम्य । ओ मूलेन त्रि प्राणानायम्य दन्तधावन कुर्यात् ॥

631.

23/10 13 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1752 von Kameśvara einem Sohn von Vallabhadatta

Siddhivināyakavrata Verehrung des Gaṇeśa in Übereinstimmung mit dem Skandapurana Der Anfang etwas verbessert, lautet सिद्धिविनायकव्रत लिख्यते ॥ प्रात शुक्लतिलै स्नात्वा मध्याह्ने पूजयेन्नृप । स्वशक्त्या गणनाथस्य स्वर्णरौप्यमयाकृतिम् ॥ १ ॥ अथवा मृन्मयी कुर्याद्वित्तशाठ्य न कारयेत् । दक्षिणे परशुदन्त च पाशमोदकवामकम् ॥ २ ॥ चन्दनेन लिखेत्पद्म कर्णिकाकेसरान्वितम् । रक्तवस्त्रै सुम (?)*) दत्त्वा स्थापयेत्त घटोपरि ॥ ३ ॥ विघ्नेश्वर हृदि ध्यात्वा सकल्प्यासनपूर्वकम् । पूजयेद्भक्तिभावेन शान्तचित्तेन चेतसा ॥ ४ ॥

Schliesst नमस्ते विघ्नराजाय सर्वसिद्धिप्रदायक । यमस्य मत्कृता पूजा गृहीत्वा विहर प्रभो ॥ १ ॥ मन्त्रेणानेन राजेन्द्र देवदेव जगद्गुरु (pujayitva zu ergänzen) । न्यूनाधिकक्षत मोहात्परिपूर्ण तदस्तु मे ॥ २ ॥

632.

29¹/ /13 4 Bll 13 bis 14 Linien Etwa 1740

Vināyakaśānti Gebete und Formalitäten zur Besänftigung und Verehrung von Ganeśa Beginnt आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ सकीर्त्यास्य कुमारस्योपनयनकर्मणो निर्विघ्नफलसिद्ध्यर्थं मम सकुटुम्बस्य सपरिवारस्य विनायकोपसर्गोत्पद्यमानोपशान्त्यर्थमुत्तमश्रीप्राप्त्यर्थं मम सपत्नीकस्यायुष्कामार्थं पुष्टिकामार्थमधिराज्यादिधर्मादिसमृद्ध्यर्थं गोमहिष्याद्यतिवृद्ध्यर्थमागामिकविघ्नकदम्बकप्रध्वसनार्थं समस्ताभिचारादिपरकृतदुष्टरोगनिवृत्त्यर्थं शत्रुक्षयार्थं मम सपत्नीकस्य वशोद्भवपुत्रपौत्राभिवृद्ध्यर्थमायुरारोग्यैश्वर्यावाप्तये ऽभिलषितमनोरथाना सिद्धये निर्विघ्नेन कर्मणा सिद्ध्यर्थं ग्रहमखयुतविनायकशान्ति करिष्ये । तदङ्ग स्वस्तिपुण्याहवाचनमातृकापूजन नान्दीश्राद्ध च करिष्ये । निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपूजन च करिष्ये ॥

*) Gemeint ist raktavastraiḥ sumam

Die Schrift beruht hauptsächlich auf der Yajnavalkyasmrti 1 270—293 Citiert werden nur Madanaratna Mitaksara Mi harnava, Aparārka

633.

22/10 5 Bll 9 Linien Etwa 1720

Daśarathalalitavrata oder *Daśaṅgalalitavrata* eine Feier der Göttin Lalita einer Form der Durga Beginnt अद्य तिथौ । मम दशरथललिताव्रतसाङ्गतासिद्ध्यर्थं दशाङ्गललितादेवीशिवपार्वतीचन्द्ररोहिणीना पूजनमह करिष्ये । सुवर्णादिमूर्तीनामग्न्युत्तारणम् । पञ्चामृतस्नानम् । पञ्चोपचारैः सपूज्य । अथ षोडशोपचारैः पूजनम् । व्रतेशदेवतानाम्ना देहन्यास समारभेत् । गायत्र्यावथ (?) नाम्ना च न्यास कुर्याच्च षोडश ॥ मृन्मयी कारयेद्देवी दशसख्या च पूजयेत् । पूजयेल्ललिता देवी व्रते सर्वत्र सर्वदाम् ॥

Schliesst पूजयेद्भक्तियुक्तेन चेतसा पाण्डवस्य च । दशरथस्य या देवी तुष्टय पुत्रदायिका ॥ १ ॥ ममापि ललिते तद्वत्प्रसन्ना भव शोभने । अवैधव्यं धन धान्य सर्वान्कामान्प्रयच्छ मे ॥ २ ॥ श्रद्धया श्रद्धया वापि भक्त्या च यत्कृत मया । तत्सर्वं चम्यता देव प्रसीद परमेश्वर ॥ ३ ॥ अपराधसहस्राणि क्रियन्ते ऽहर्निशं मया । दासो ऽहमिति मा मत्वा द्विजराज प्रसीदतु ॥ Vgl die Darstellung aus dem Skandapurana in Hemadris Vratakhanda 2 510

634

20/11 21 Bll 7 bis 8 Linien Schrift von 1824

Grahasthapana Herbeirufung der neuen Planeten Beginnt अथ ग्रहस्थापनम् ॥ तत्राय प्रयोग । अद्येत्यादि ग्रहपीठे देवतास्थापनमह करिष्ये । प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषि । परमात्मा देवता । देवी गायत्री छन्द । व्याहृतीना क्रमेण जमदग्निभरद्वाजभृगव ऋषय । अग्निवायुसूर्या देवता । देवी गायत्री देवी उष्णिक देवी बृहती छन्दासि । सूर्याद्यावाहने विनियोग । केचित्तु मन्त्रानथावाहने आहु । तत्र पीठमध्ये वर्तुले द्वादशाङ्गुले मण्डले प्राङ्मुख सूर्यं रक्त पुष्पाचतै । आ कृष्णेनेति हिरण्यस्तूप ऋषि । त्रिष्टुप्छन्द । सविता देवता । सूर्यावाहने विनियोग । ओ आ कृष्णेन रजसा । ओ भूर्भुव स्व । कलिङ्गदेशोद्भव काश्यपसगोत्र भो सूर्य इहागच्छ इह तिष्ठेति स्थापयेत् ॥ १ ॥

635.

21/11 23 Bll 9 Linien Geschrieben von Avicalarāma im J 1703

Navagrahamakha Opfer für die neun Planeten Vasiṣṭha zu geschrieben 250 Verse Beginnt सविताद्यग्रहान्सर्वान्प्रणम्य ऋषि

सत्तम । मख नवग्रह ब्रूते वसिष्ठो मुनिपुंगव ॥ १ ॥ श्रद्धया पृच्छ्यमानस्तु रामेण विनयेन तु । राम उवाच ॥ वेदवेदाङ्गशास्त्रेषु कुशलस्त्व महामुने ॥ २ ॥ किमर्थं मे वने वास. कस्माद्राज्याद्विवासित । रामस्य वचन श्रुत्वा वसिष्ठो भाषते ऽखिलम् ॥ ३ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ सुरासुरास्तथा यचा सर्वे वर्णा द्विजातिका. । खेचरे प्रतिकूलेसु लभन्ते विविधापदम् ॥ ४ ॥ ग्रहा राज्य प्रयच्छन्ति ग्रहा राज्य हरन्ति च । ग्रहैस्तु व्यापित सर्व त्रैलोक्य सचराचरम् ॥ ५ ॥

636.

23/10 12 Bll, 9 Linien Etwa 1750

Grahaśanti oder *Vasisthi Santi* oder *Navagrahamakha* Hier in 193 Versen Der fehlerhafte Schlussvers lautet इति विरचितमेतत् शान्तिक कामनार्थे पठति परमभक्त्या शुद्धचित्त पुमान् य । न च भवति कदाचिद्रोगमोहादिकादीन् स भवति मतिमान्यो पुत्रवान् कीर्त्तिवाश्च ॥ १९३ ॥

637.

20/9 13 Bll 8 bis 9 Linien Geschrieben von Meheta Janārdana aus Mehemadābād im J 1613

Navagrahamakha Foll 1 5 15 fehlen Auf Fol 6b findet sich Navagrahamukhakarmani, und auf Fol 16a asya Navagraha mukhahavanakritena Das u ist vom Übel, und die Handschrift, obwohl alt, ist voll von Fehlern Der Anfang von Fol 2a wird genau nach der HS wiedergegeben तुष्टि आत्मदेवतया सह गणेशेनाद्विकाह्याता*) । वृद्धी पूज्यायतुर्दिश । कुडलमा वसोधारा । सप्तधारा घृतेन तु । कारयेत्पंचधारा वा ॥ श्रीर्लक्ष्मीधृतिर्मेधा स्वाहा प्रज्ञा सरस्वती ॥ घृतेन मातर सर्वा पूजयेद्द्वि धीक्रमात् । जया विजयाचैव सीमंते मुखाश्रहा ॥ प्राशने श्रीया लीला । चौरे भद्रा सुभद्रिका । व्रतबधेषु ज्ञातव्या । ईश्वरी भुवनेश्वरी । विवाहेषु च कर्तव्या सुभद्रा सर्वतोमुखी ॥ गृहप्रवेशे कर्तव्या नागेन्द्री पद्मवासिनी ।

Matripūjana 3b Ritvigvarana Arghadana 7a Grihyasthālipakakarman 8a Grahasthapana 10a Devatasthapana beginnt 10a Dikpālasthāpana 12b Āśīrvāda, Brahmaṇānām nama skara 16b

638.

$20^1/_2$ $9^1/_2$ 31 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1740

Grahayajñaprayoga, mit Versen aus der Vājasaneyisamhitā. Unvollendet. Fol 29 nicht bezeichnet, doch mangelt nichts Nach

*) Lies Ga e endrika hy eta.

Fol 30 fehlt ein Blatt Beginnt समूर्त चेम कल्याण शुभ भवतु ॥ आचमन प्राणायाम । आशु शिशान इत्यनुवाक पठति ॥ काण्ड १० ॥ मातृगृह कृत्वा गृहमध्ये ऽचतपूजनम् (°पूजेन HS) । श्रीगणनाथपूर्वं गौर्यादिचतुर्दशमातृणा कुलस्वामिनी (?) च (lies kulasvaminyasca) आवाहनपूर्वक समन्त्र वा द्वितीयोद्देशे स्थापन प्रतिनामपूर्वकम् ॥ तच पद्मपुराणे ॥ गणेश स्थापयामि । गौरी स्थापयामि । पद्मा स्थाप यामि । शची स्थापयामि । मेधा स्थापयामि । साविची स्थापयामि । विजया स्थापयामि । जया स्थापयामि । देवसेना स्थापयामि । स्वधा स्थापयामि । स्वाहा स्थापयामि । मातर लोकमातर स्थापयामि । धृती स्थापयामि । पुष्टी स्थापयामि । तुष्टी स्थापयामि । आत्मदेवता स्थापयामि । आदौ गणपति पूज्यो अन्ते ऽभ्यर्च्यात्मदेवता ॥

Matṛsthapana Fol 3 b *Vṛddhiśraddha* 10 b *Grahasthapana* 18 a *Nakṣatrasthapana* 23 a *Dikpalasthapana* 27 a *Amṛtahoma* 30 a Das Jahr der Abfassung dieser Schrift (namlich 1692) scheint aus folgender Stelle hervorzugehen Fol 10 b अथ श्रीब्रह्मणो द्वितीयपरार्धे श्रीश्वेतवाराहकल्पे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतमे कलियुगे प्रथमचरणे सवत्सरे संवत ˉ अष्टाचत्वारिंशत्यधिकसप्तदशशततमे वर्षे उत्तरायणे वर्षाऋतौ चैचमासे कृष्णपचे चयोदश्या पुण्यतिथौ शनिवासरे यथास्थितनचचयोगकरणमुहूर्ते एवमादिगुणविशिष्टाया पुण्यतिथौ मम सुतस्य वा सुताया विवाहोत्सवकर्मप्रारम्भे तदङ्गवासिष्ठोक्तनवग्रहमखशान्तिकप्रारम्भनिमित्तमाचार्यब्रह्मऋत्विजामर्घमह करिष्ये ॥

639

96/11 34 Bll 8 L nen. Geschrieben im J 1717 von Dharmeśvara Śarman

Grahaśantividhi Gebete zur Suhnung des ublen Einflusses der neun Planeten Beginnt मातृकास्थापनविधि । गजास्य गणनाथ त्व सर्वविघ्नविनाशन । लम्बोदर त्रिनेत्र त्वमागच्छ गणनायक ॥ १ ॥ गणाना त्वेति गणनाथ स्थापयामि ॥ १ ॥ हिमाद्रितनया देवी वरदा भैरवप्रियाम् । लम्बोदरस्य जननी गौरीमावाहयाम्यहम् ॥ २ ॥ आय गौरिति गौरी स्थापयामि ॥ २ ॥ सुवर्णस्था पद्महस्ता विष्णोर्वच स्थलस्थिताम् । त्रैलोक्यपूजिता देवी पद्मामावाहयाम्यहम् ॥ ३ ॥ हिरण्यरूपेति पद्मा स्थापयामि ॥ ३ ॥

Fol 13a ग्रहस्थापनम् । वृत्तमण्डलमादित्ये चतुरस्र निशाकरे । महीपुत्रे त्रिकोण स्याद्बुधे वै बाणसन्निभम् ॥ १ ॥ गुरवे पट्टिशाकार पञ्चकोण तु भार्गवे । धनुषाकृति मन्दे च सूर्याकार तु राहवे ॥ २ ॥

केतूनां तु ध्वजाकारं मण्डलानि क्रमेण तु । शुक्रार्कौ प्राङ्मुखौ ज्ञेयौ गुरुसौम्यावुदङ्मुखौ । प्रत्यङ्मुखौ शनिः सोमः शेषा दक्षिणतोमुखाः ॥

Schliesst· अथ शूद्राभिषेकः ॥ आदित्या वसवो रुद्रा विश्वे देवा मरुद्गणाः । लोकपालाः प्रयच्छन्तु मङ्गलानि श्रियं यशः ॥ गायत्री चैव सावित्री शची लक्ष्मीः सरस्वती । मृडानी मातरः सर्वा भवन्तु वरदाः सदा ॥ नारदाद्या ऋषिगणा ये चान्ये च तपोधनाः । भवन्तु यजमानस्य आशीर्वादपरायणाः ॥ ऋग्वेदो ऽथ यजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वणः । ब्रह्मवक्त्रस्थिता नित्यं निघ्नन्तु तव शात्रवान् ॥ तिलकवर्धापनी आशीर्वादाः ॥

640.

21½/11. 34 Bll, 10 bis 11 Linien Geschrieben von Sevārāma im J 1839

Saṃkṣepa-Grahaśānti Beginnt: आदौ स्नानसंध्यादेवार्चनवैश्वदेवान्तं कर्म कुर्यात् ॥ वृद्धावादौ क्षये चान्ते मध्ये जुहूति पर्वणि । एकोद्दिष्टे तथा चान्ते वैश्वदेवो ऽभिधीयते ॥ १ ॥ अथ मातृपूजानिमित्तमाह ॥ अकृत्वा मातृयाग तु वैदिक यः समाचरेत् । तस्य क्रोधसमाविष्टा हिंसामिच्छन्ति मातरः ॥ २ ॥ गृहनिर्गमवामाङ्गे वसोर्धारा च वेदिका । कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृहे वै पूर्वदक्षिणे ॥ ३ ॥ गृहे तु पश्चिमद्वारि गृहे चैवोत्तरामुखम् । कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृहनिर्गमदक्षिणे ॥ ४ ॥ कुड्यलग्नां वसोर्धारां सप्तधारां घृतेन तु । कारयेत्पञ्चधारां वा नातिनीचां न चोच्छ्रिताम् ॥ ५ ॥ हस्तमात्रप्रमाणं च गृहनिर्गमदक्षिणे । वसोर्धारा तु कर्तव्या वसोर्मन्त्रेण कारयेत् ॥ ६ ॥ मातृवायव्यदिग्भागे गणेशं तु प्रतिष्ठयेत् । तत ईशानदिग्भागे कुलदेवीं प्रपूजयेत् ॥ ७ ॥

Fol 5b: इति प्रतिष्ठा । अथ पूजा । Fol 6b: इति मातृपूजनविधिः । Fol 8b· अथ ब्रह्माचार्यऋत्विग्वरणम् । प्रथममर्घबन्धनम् । Fol 10b· अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म । Fol. 11b: अथ कोष्ठकरणम् । अत्रावसरे ग्रहस्थापनम् । Fol 15a: इति देवतास्थापनमन्त्राः । Fol 18a: इति पञ्च लोकपालाः । Fol 20b: इति नक्षत्रस्थापनमन्त्राः । Fol. 21b: सप्तद्वीपस्थापनमन्त्राः । Fol. 22a: इति सप्तसमुद्रम् । Fol 22b. सप्तपातालम् । Fol. 23b: इत्यूर्ध्वसप्तलोकाः । Fol. 26b: दिक्पालस्थापनमन्त्राः । Fol. 27a: कलशस्थापनमन्त्राः । Fol. 28a: अथ दिक्पालपूजा । Fol. 30a: अथ समिदादिहोमः । Fol. 31a· इति नवग्रहहोममन्त्रः । Fol 33b: इति पूर्णाहुतिः ।

Schliesst इदमर्घ्ये । रुद्रकलशे त्यागः । पुष्पाञ्जलिं गृहीत्वा वैश्वानरस्तुतिं पठित्वा पुष्पाञ्जलिं दद्यात् । हस्ताभ्यां पुष्पाक्षतानि गृहीत्वा । भो भो वह्ने महाशक्ते महाकर्मप्रसाधक । कर्मान्तरे ऽपि संप्राप्ते सांनिध्यं कुरु सादरम् ॥ १ ॥ यान्तु देवगणाः सर्वे पूजामादाय मामिकीम् । इष्टकामप्रदानाय पुनरागमनाय च ॥ २ ॥

641.

26/12 26 Bll, 8 Linien Geschrieben von Yadurāma aus Gāndhīnila, gehörig zu Rajapura um etwa 1690

Navagrahaśantipaddhati, eine Anleitung zur Beschwichtigung der neun Planeten Beginnt इह भुवनकोशे भूर्लोके जम्बुद्वीपे नैमिषारण्ये आर्यावर्तान्तर्गतब्रह्मावर्तैकदेशे अर्बुदारण्ये कुमारिकाक्षेत्रे महानद्योः श्रीनर्मदासरस्वत्योरन्तराले श्रीदेवब्राह्मणानां संनिधौ पुण्ये देशे काले च अद्य श्रीब्रह्मणो द्वितीये परार्धे तदादौ श्रीवाराहकल्पे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे कलौ युगे प्रथमचरणे संवत्सरे षोडशशते यथानामवर्षे अमुकायने अमुकऋतौ अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे अमुकयोगे अमुककरणे एवंगुणग्रहविशिष्टायां पुण्यतिथौ अमुकगोत्रस्य अमुकयजमाननाम्नस्य अमुककर्मणां वृद्धिनिमित्तं गौर्यादिषोडशमातॄणां वसोर्धारासहितानां अस्मिन्पुण्याहे गौर्यादीनां नवग्रहशान्तिनिमित्त तथा च गणेशाम्बिकासहितानां स्थापनपूजनप्रतिष्ठां अहं करिष्ये ।

Schliesst आदित्यश्चन्द्रो भौमो बुधो जीवः सितो ऽर्कजः । ग्रहास्त्वामभिषिञ्चन्तु राहुः केतुश्च तर्पिताः ॥ ११ ॥ संवत्सरो ऽयने मासास्तिथिर्वाराश्च नाडिकाः । मुहूर्ताद्याभिषिञ्चन्तु नक्षत्राणि दिवानिशम् ॥ १२ ॥ इत्येव रुद्रकुम्भेन कर्तारमभिषिञ्चयेत् । सर्वान्कामानवाप्नोति प्रसीदन्ति नक्षचराः ॥ १३ ॥ इत्यभिषेकं कृत्वा तिलकाशीर्वादाः ॥

642.

15/10 2 Bll, 8 Linien Etwa 1770

Navagrahastotra, ein Lobgesang auf die neun Planeten, Vyāsa zugeschrieben In 15 Versen Beginnt जपाकुसुमसंकाशं काश्यपेयं महाद्युतिम् । धारक*) सर्वपापघ्नं प्रणतो ऽस्मि दिवाकरम् ॥ १ ॥ दधिशङ्खतुषाराभं क्षीरोदार्णवसंभवम् । नमामि शशिनं भक्त्या शंभोर्मुकुटभूषणम् ॥ २ ॥ धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्तेजःसमप्रभम् । कुमारं शक्तिहस्तं च लोहिताङ्गं नमाम्यहम् ॥ ३ ॥

*) MS धार.

Schliesst इद् पवित्रमायुष्य दुःखपापप्रणाशनम् । दुःस्वप्ननाशन स्तोत्र पाण्डवै परिकीर्तितम् ॥ १४ ॥ य पठेत्प्रातरुत्थाय वैष्णव स्तोत्रमुत्तमम् । सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णो सायुज्यमाप्नुयात् ॥ १५ ॥

643.

19/11 8 Bll 9 Linien Schrift von 1766

Navagrahajapavidhi, Gebete an die neun Planeten, mit Versen aus dem Yajurveda Beginnt श्री आ कृष्णेनेति हिरण्यस्तूप ऋषि सूर्यो देवता त्रिष्टुप्छन्द । श्रीसूर्यप्रीत्यर्थे विनियोग । आ कृष्णेनेत्यङ्गुष्ठाभ्या नम । रजसेति तर्ज० । वर्तमान इति मध्य० । निवेशयन्नमृत मर्त्य चेत्यना० । हिरण्ययेन सविता रथेन कनि० । आ देवो याति भुवनानि पश्यन् । करतलकरपृष्ठा० । एव हृदयादिन्यास ॥

644.

21/10 13 Bll. 9 bis 11 Linien Etwa 1800

Navagrahajapavidhi, Anrufung der neun Planeten mit neun Versen aus der Vajasaneyisamhita Beginnt अथ ग्रहबीजानि ॥ अद्येत्यादि मम ग्रहबाधानिवारणार्थं ब्राह्मणद्वारा ग्रहजपमहं करिष्ये । आदौ सूर्यजप । आ कृष्णेनेति हिरण्यस्तूप ऋषि सविता देवता त्रिष्टुप् छन्द सूर्यप्रीत्यर्थे जपे विनियोग । आ कृष्णेन रजसेत्यङ्गुष्ठाभ्यां नम । श्री वर्तमानो निवेशयन्निति तर्जनीभ्यां नम । श्री अमृतं मर्त्य चेति मध्यमाभ्या नम । श्री हिरण्ययेन सविता रथेनेत्यनामिकाभ्यां नम । श्री देवो यातीति कनिष्ठिकाभ्या नम । श्री भुवनानि पश्यन्निति करतलपृष्ठाभ्या नम ॥

अथ हृदयादिन्यास ॥ आ कृष्णेन रजसेति हृदयाय नम । श्री वर्तमानो निवेशयन्निति शिरसे स्वाहा । श्री अमृत मर्त्य चेति शिखायै वषट । श्री हिरण्ययेन सविता रथेनेति कवचाय हुं । श्री देवो यातीति नेत्रत्रयाय वषट् । श्री भुवनानि पश्यन्नित्यस्त्राय फट् ॥ अथाङ्गन्यास ॥ श्री आ कृष्णेनेति शिरसि । श्री रजसेति ललाटे । श्री वर्तमान इति मुखे । श्री निवेशयन्निति हृदये । श्री अमृतं मर्त्य चेति कट्याम् । श्री हिरण्ययेन सवितेति जह्वयो । श्री रथेनेति जान्वो । श्री देवो यातीति गुल्फयो । श्री भुवनानि पश्यन्निति पादयो ॥

अथाक्षरन्यास सर्वाङ्गेषु ॥ श्री आ केशान्ते । श्री कृ मुखवृत्ते । श्री ष्णे नेत्रयो । श्री न कर्णयो । श्री र नासापुटे । श्री ज

गण्डयो । ओं सा ओष्ठयो । ओं व दन्तपङ्क्त्यो । ओं र्तं मूर्ध्नि । ओं मा आस्ये । ओं न दक्षिणबाहुमूले । ओं नि कूर्परे । ओं वे मणिबन्धे । ओं श अङ्गुलिमूले । ओं य अङ्गुल्यग्रे । ओं न्न वामबाहुमूले । ओं मृ कूर्परे (MS कर्पयो) । ओं तं मणिबन्धे । ओं म अङ्गुलिमूले । ओं र्त्यं अङ्गुल्यग्रे । ओं च दक्षोरुमूले । ओं हि जानुनि । ओं र गुल्फे । ओं ण्य अङ्गुलिमूले । ओं ये अङ्गुल्यग्रे । ओं न वामोरुमूले । ओं स जानुनि । ओं वि गुल्फे । ओं ता अङ्गुलिमूले । ओं र अङ्गुल्यग्रे । ओं थे पार्श्वयो । ओं ना पृष्ठे । ओं दे नाभौ । ओं वो उदरे । ओं या हृदि । ओं ति दोर्मूले । ओं भु कक्षयो । ओं व कक्षयो । ओं ना हृदयादिहस्तयो । ओं नि हृदयादिपादयो । ओं प हृदयादिजठरे । ओं श्यन् हृदयादिषु ॥ इति मातृकान्यास ॥

अथ ध्यानम् । प्रभाकर पद्मकरो द्विबाहु पद्मद्युति सप्ततुरङ्गवाहन । दिवाकरो लोकगुरु किरीटी मयि प्रसाद विदधातु देव ॥

अथ बीजम् ॥ ओं ह्रा ह्री ह्रौं स । ओं भूर्भुव स्व । आ कृष्णेन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृत मर्त्यं च । हिरण्ययेन सविता रथेना देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ ओं स्व । ओं भुव । ओं भू । ओं स । ओं ह्रौं ह्री ह्रा ॥

Dieselben Formeln mit geringen Abweichungen erscheinen bei der Anbetung der übrigen acht Planeten

645.

18/8 9 Bll 8 bis 9 Linien Geschrieben in D[illegible]lapura von Vyāsa L[illegible]lapat[illegible]

Grahajapya Diese Schrift ist eine Abkürzung der vorhergehenden

646

32/11 41 Bll 12 bis 13 Linien Etwa 1860

Pañcadaśī Tithi, über den fünfzehnten Tag in beiden Hälften des Monats und die darin fallenden Feste Ein Bruchstück aus einem anonymen modernen Werke welches zum grossen Teile auf dem Kalanirṇava von Sayana beruht Fol 6 ist zweimal bezeichnet und Fol 17 fehlt Beginnt अथ पञ्चदशी तिथि प्रस्तूयते । इय च सामान्यतस्तिथिसामान्यप्रस्तावे निरूपितप्राया विशेषतस्त्वत्र विचार्यते । तत्र चन्द्रमण्डलस्य प्रथमद्वितीयादिवर्धमानाना क्षीयमाणाना चलाना मध्ये पञ्चदशकलान्वयव्यतिरेकस्वरूपत्वात्पञ्चदशीत्यन्वर्थसञ्ज्ञया

व्यवह्रियते । सा चेयं शुक्लकृष्णपचीयत्वेन पूर्णिमामावास्या चेति द्विधा भिद्यते ॥

Citiert werden Candesvara, Nirnayapradipa, Purascaranacandrika, Purascaranasamuccaya Vyavaharaaratnavali, Sarasamgraha etc — Ein Teil fehlt im Schluss

647.

22/12 12 Bll 8 Zeilen Ftwa 1760

Mandalakarikah Vorschriften zur Bereitung von mystischen Kreisen In zehn Kapiteln Beginnt अथ वेद्युपरि मण्डलरचना कथ्यते ॥ मण्डल मङ्गल पुसां यज्ञविघ्नस्य वारणम् । गुह्ये मनोरमं कार्य काम्यनैमित्तिके विधौ ॥ पूजित विधिवद्देव तत्रस्थ यस्तु पश्यति । ससारगतिविच्छेदो जायते तस्य दर्शनात् ॥ मण्डल तेन विख्यात शक्यं गन्धर्वसिद्धिदम् । मण्डल यज्ञभूमेस्तु निगोपार्थं तथैव च ॥ यज्ञस्य यजमानार्थं सर्वदेवालय पर । ध्वसनाय च रक्षसु दानवानां भयाय च ॥ मण्डलाना च नामानि शृणु देवि वरानने । भद्रं च सर्वतोभद्र लतालिङ्गोद्भव तथा ॥ लिङ्गोद्भव च पद्म च स्वस्तिक धनुराकृति । त्रिकोणमष्टकोण च वृत्त शङ्खाब्जमेव च ॥ शङ्ख गद च चक्र च चक्राब्ज योनिमण्डलम् । षट्कोण पञ्चकोण च द्वादशार शराकृति ॥ षोडशार सहस्रार शतार सूर्यमण्डलम् । हस्तिकर्ण च गोकर्णमश्वकर्ण गदाकृति ॥ नवनाभ त्रिनाभ च पद्मनाभमुमाप्रियम् । गौरीतिलकसंज्ञ च त्रैपुर चन्द्रमण्डलम् ॥ त्रैलोक्यक्षोभण चैव त्रिपुरक्षोभण तथा । जगदन्त च टङ्काभ नागवन्धं खगध्वजम् ॥ त्रिलिङ्गमेकलिङ्ग च नवलिङ्ग हरप्रियम् ॥ वैष्णवे भैरवे योगे योगिनीनां च स्थापने । मण्डल नवनाभ तु पुत्रायुर्बलवर्धनम् ॥ त्रिपुरस्थापने श्वेतमण्डल नवनाभकम् । शम्भोस्तु सर्वतोभद्र लिङ्ग स्वस्तिकमेव च ॥

Sarvatobhadra 5b Bhadraka 6b Cakrumvinda 8a Linga svastika 9a Padmasvastika 9a Latalingodbhava 10a Kapitel 7 und 8 ohne Titel Mandalaracana 11a Mandalapuja 12a Bruchstuck eines grosseren Werkes

Schliesst गन्धादिना प्रपूज्य मण्डल भक्ष्यभोज्यैः समन्तात्प्रपूर्य दीपिकादिभिरुद्योत्य वस्त्रेण वेष्टयेत् ॥ Nur zwei Werke werden Fol 3a erwahnt अन्येषा मण्डलाना तु सर्वेषामतिविस्तरात् । शैवादिष्वादिमग्रन्थेषूद्धारस्य प्रकल्पनम् । तत्त्वसागरसंज्ञाया सहिताया प्रपञ्चितम् । यथाविधि बृहत्पञ्चराचादिष्वागमेष्वपि ॥

648.

21/14 11 Bll 8 Zeilen Schrift von 1845

Mandaladevatasthapana die Herbeirufung der Götter und göttlicher Wesen in einen Kreis bei einer feierlichen Handlung

Dieses geschieht mit Anwendung von vedischen Versen Nach dem Schluss aus dem Vratārka Beginnt अथ मण्डलदेवतास्थापनम् ॥ तत्र मध्ये ब्रह्माणम् । ब्रह्म जज्ञानमिति गौतमो वामदेवो ब्रह्मा । त्रिष्टुप् । ब्रह्मप्रीत्यर्थे ब्रह्मावाहने विनियोग. । ओं ब्रह्म जज्ञान प्रथमं etc । मध्ये ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि ॥ तत उदीचीमारभ्य वायवीपर्यन्त सोमादयो वाय्वन्ता अष्टौ लोकपाला. स्थापनीया. । तत्र आप्यायस्व गौतमः सोमो गायत्री । सोमप्रीत्यर्थे सोमावाहने विनियोग. । ओं आप्यायस्व समेतु ते etc

Schliesst auf Fol 9b अरुन्धतीमा° मि । तद्वाह्ये पूर्वादि । ऐन्द्रीमा° मि । कौमारीमा° । ब्राह्मीमा° मि । वाराहीमा° मि । चामुण्डामा° मि । वैष्णवीमा° मि । माहेश्वरीमा° मि । वैनायकीमा° मि । इत्यष्टौ शक्ती. प्रतिष्ठाप्य प्रत्येक सह वा पूजयेत् ॥ इति मण्डलदेवता व्रतार्के ॥

Darauf folgen zwei kurze Abschnitte uberschrieben अथ सर्वतोभद्रमण्डलं परिशिष्टात्प्रदीपे und चतुर्लिङ्गोद्भवं लैङ्गे । Der letzte hat die Unterschrift इति श्रीकमलाकरभट्टकृते पूर्तकमलाकरे ध्वजोच्छ्राय. समाप्तः ॥ Sie beginnen respective 1 एकविंशतिरेखाभिर्मण्डल तु भवेदिह । खण्डेन्दुस्त्रिपदा कोणे शृङ्खला षट्पदा मता ॥ und 2 ततो ध्वजाग्रे देवस्य वाहनं विष्णौ गरुडं etc

649.

24/12 5 Bll 9 bis 11 Linien Abschrift von 1784

Rāmanavamīvrata, die Beobachtung des neunten Tages in der lichten Hälfte des Monats Caitra, zu Ehren von Rama Mitgeteilt in einem Gespräch zwischen Sutīkṣṇa und Agastya, und der Agastyasamhitā entlehnt 65 Verse Beginnt सुतीक्ष्ण उवाच ॥ कथयस्व प्रयत्नेन श्रीरामनवमीव्रतम् । येन वै क्रियमाणेन सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ १ ॥ Im Verlauf heisst es चैत्रे मासे नवम्यां तु शुक्लपक्षे रघूत्तमः । प्रादुरासीत्पुरा विप्र परं ब्रह्मैव केवलम् ॥ ६ ॥ श्रीरामनवमी प्रोक्ता कोटिसूर्यग्रहाधिका । चैत्रे शुक्ले तु नवमी पुनर्वसुयुता यदि ॥ ७ ॥

650.

24 12 4 Bll., 9 Linien Schrift von 1586

Rāmakavaca oder *Rāmarakṣāstotra*, ein Lobgedicht auf Rāma in 42 Versen, Valmiki zugeschrieben Beginnt अस्य श्रीरामरक्षास्तोत्रमन्त्रस्य कौशिको विश्वामित्र ऋषिः । अनुष्टुप्छन्द. । राघसमर्दन श्रीरामचन्द्रो देवता । etc कूजन्त राम रामेति मधुर मधुराक्ष-

रम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥ २ ॥ चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमक्षरं पुंसां महापातकनाशनम् ॥ ३ ॥ दक्षिणे लक्ष्मणो यस्य वामे तु जनकात्मजा । पुरतो मारुतिर्यस्य तं वन्दे रघुनन्दनम् ॥ ४ ॥

Schliesst. रामो राजमणिः सदा विजयते रामं रमेशं भजे रामेणाभिहता निशाचरचमू रामाय तस्मै नमः । रामान्नास्ति परायणं किमपरं रामस्य दासो ऽस्म्यहं रामे चित्तलयः सदा भवतु मे हे राम मां मा त्यज ॥ ४१ ॥ मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् । वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शरणं प्रपद्ये ॥ ४२ ॥

651.

19/12. 4 Bll., 12 Linien. Abschrift von etwa 1850.

Rāmarakṣāstotra Dasselbe Gedicht mit Auslassung einiger und Substitution anderer Strophen. Gegen Ende sind mehrere Verse nur in Pratīka gegeben

652.

$21^1/_2$/11. 5 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Rāmakavaca oder *Rāmarakṣā*, hier in 43 Versen. Einige Strophen sind umgestellt und einige zugefügt. Beginnt: चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमक्षरं पुंसां महापातकनाशनम् ॥ १ ॥ श्रीराम राम रणकर्कश राम राम श्रीराम राम भरताग्रज राम राम । श्रीराम राम रघुनन्दन राम राम श्रीराम राम शरणं भव राम राम ॥ २ ॥

Schliesst कल्याणानां निदानं कलिमलमथनं पावनं पावनानां पाथेयं यन्मुमुक्षोः सपदि परपदप्राप्तये प्रस्थितस्य । विश्रामस्थानमेकं कविवरवचसां जीवनं सज्जनानां बीजं धर्मद्रुमस्य प्रभवतु भवतां भूतये रामनाम ॥ ४२*) ॥ धन्यायोध्या दशरथनृपः सा च माता च धन्या धन्यो वंशो रघुपतिभवो यत्र रामावतारः । धन्या वाणी कविवरमुखे रामनामप्रपन्ना धन्यो लोकः प्रतिदिनमसौ रामनाम शृणोति ॥ ४३ ॥

653.

28/15. 13 Bll., 10 bis 12 Linien Schrift von 1808.

Mahārudrapaddhati, Verehrung des Rudra. Beginnt· अथ मङ्गलाचरणम् ॥ श्रों गणनाथं नमस्कृत्य नमस्कृत्य पितामहम् । विष्णुं रुद्रं श्रियं देवीं दिननाथं निशाकरम् ॥ १ ॥ धरणीगर्भसंभूतं शशि-

---

*) Mahānāṭaka 1, 8

पुत्रं बृहस्पतिम् । दैत्याचार्यं नमस्कृत्य सूर्यपुत्रं शनैश्चरम् ॥ २ ॥ राहुं केतुं नमस्कृत्य यज्ञारम्भे विशेषतः । शक्रादिदेवताः सर्वा ऋषींश्चैव तपोधनान् ॥ ३ ॥ etc. अन्ये विद्यातपोयुक्ता वेदशास्त्रविचक्षणाः । तान्सर्वान्प्रणिपत्याहं रुद्रयज्ञं समारभे ॥ ६ ॥ ओं नमो रुद्राय नमः ॥ अथ महारुद्रपद्धतिः ॥ सुदिने शोभने चन्द्रे विद्यादिदोषवर्जिते । ब्राह्मे मुहूर्त उत्थाय शुचिः प्राणान्नियम्य च ॥ १ ॥ गुरो रुद्रस्य चरणौ नत्वा नद्यादिकं व्रजेत् । सूत्रोक्तविधिना शौचपूर्वं स्नानमाचरेत् ॥ २ ॥ ओं नमो भगवते रुद्राय दशाक्षरमन्त्रः । अथ दशाक्षरमन्त्रेण त्रिः प्राणायामं कृत्वा । तेन मन्त्रेणैकादशवारं निमज्य । तेनैवात्मानमभिषिच्य । स्नानाङ्गतर्पणं विधाय । वाससी परिधाय तिलकं त्रिपुण्ड्राणि कृत्वा । इमा रुद्राय तवस इति सूर्यार्घ्यं दत्त्वा etc

654.

22/14 24 Bll, 11 bis 13 Linien Schrift von 1736.

Mahārudrapaddhati, angeblich nach dem Liṅgapurāṇa und dem Āgama. Foll 1 und 10 fehlen Stimmt im ganzen mit der vorangehenden Handschrift, nur ist die Anordnung des Stoffes verschieden Für die Bestimmung der Abfassungszeit ist es wichtig, dass auf Fol. 12a—14b der Kautukabandhaprayoga (d i die feierliche Anlegung von Seiten eines Ācārya einer funffachen wollenen Schnur an die Hand eines Mannes und einer Frau, welcher Akt mit dem Vortrag von vedischen Hymnen begleitet ist) aus dem Prayogaratna von Nārāyaṇa, Sohn von Rāmeśvara, wortlich wiederholt ist Das zweite Blatt beginnt: तो यः सुरासुरैः । सर्वविघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ५ ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके । शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ६ ॥ सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषाममङ्गलम् । येषां हृदिस्थो भगवान्मङ्गलायतनो हरिः ॥ ७ ॥ तदेव लग्नं सुदिनं तदेव तारावलं चन्द्रबलं तदेव । विद्याबलं दैवबलं तदेव लक्ष्मीपते ते ऽङ्घ्रियुगं स्मरामि ॥ ८ ॥ यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः । तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्रुवाणीति (dhruvā nitir Mhbh.) मतिर्मम ॥ ९ ॥ सर्वेष्वारम्भकार्येषु त्रयस्त्रिभुवनेश्वराः । देवा दिशन्तु नः सिद्धिं ब्रह्मेशानजनार्दनाः ॥ १० ॥

655.

25/11. 55 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1680

Mahārudrapaddhati, verfasst im 1459 von Paraśurāma, Sohn von Karna. In acht Kapiteln. Das letzte Blatt 56 fehlt. Beginnt श्रीगणेशं गुरुं नत्वा शारदां च वरप्रदाम् । विप्रः परशुरामाख्यः कुरुते रुद्रपद्धतिम् ॥ १ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदातारं सोमं सोमार्धधारिणम् ।

सदानन्दमयं शान्तं शिव वन्दे शिवप्रदम् ॥ २ ॥ पूर्वाचार्यकृतीर्दृष्ट्वा स्मृतीश्चागमसमतीः । दृष्टी पदीर्मुनीन्द्रोक्तीः क्रियते रुद्रपद्धति ॥ ३ ॥ पञ्चाङ्गजपितु रुद्रान्याजुर्वेदान्द्विजन्मनाम् । मद्विधाना च मुग्धानां प्रबोधाय प्रबोधिनी ॥ ४ ॥ पञ्चाङ्गसत्वकाः पञ्च रुद्राः प्रोक्ता विपश्चिता । एकाद्या अतिरुद्रान्ता. षडङ्गसहिता हिता ॥ ५ ॥

1) Rudrajapapraśaṃsā 5 a 2) Kuṇḍamaṇḍapalakṣaṇa 12 a 3) Itikartavyatā 22 a 4) Dehaśuddhi 24 a 5) Pīṭhapūjā 31 a 6) Nyāsavidhi 40 a 7) Āhutipātralakṣaṇa 43 b 8) Homavidhi

656.

21/10 24 Bll 7 Linien Geschrieben im Anf dieses Jahrh von Mathurānātha einem Sārasvata Brahman

Lakṣmīnarāyaṇahṛdaya, Gebete an Lakṣmī und Narāyaṇa Beginnt श्री अस्य श्रीलक्ष्मीनारायणहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषि । Die Gebete beginnen उद्यत्कोटिदिवाकराभमनिशं शङ्ख गदा पङ्कज चक्र बिभ्रतम् etc — श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायण· पर । नारायण पर ब्रह्म नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ Das Gebet an Lakṣmī beginnt हस्तद्वयेन कमले धारयन्ती स्वलीलया । हारनूपुरसयुक्ता लक्ष्मीदेवी विचिन्तयेत् ॥ Das Ganze soll aus dem oft citierten Ātharvaṇarahasya genommen sein

657.

21/10 4 Bll 12 bis 14 Linien Geschrieben im J 1841

Lakṣmīpūjanavidhi, Gebräuche bei der Verehrung der Lakṣmī Beginnt अथ महालक्ष्मीपूजा षोडशोपचारेण कर्तव्या । आदौ मध्ये यथोक्तपूजनम् । अन्ते पञ्चोपचारेण हस्तपादौ प्रक्षाल्य धौतवस्त्र परिधाय पूर्वाभिमुख आसने उपविश्य पूजनं कर्तव्यम् ॥ Die Meditation beginnt mit क्षीरसागरसभूता क्षीरवर्णसमप्रभा । क्षीरवर्णसम वस्त्र दधाना हरिवल्लभा ॥ Vgl Mahālakṣmīpūjā

658.

18/12 7 Bll 11 bis 12 Linien Abschrift von 1764

Viṣṇupūjana Verehrung des Viṣṇu In 68 Versen Beginnt अथ श्रीमद्भगवद्विष्णुपूजने उपचाराणां पद्यानि ॥ अथ ध्यान ॥ ध्यायामि देवं प्रणवादिभूतैर्दशावतारैरवेदकर वरेण्यम् । प्रसन्नवक्त्र जलधिस्थमीशमनन्तमाद्य कमलायुत च ॥ १ ॥ भ्रूस्मश्रुनेत्राणि च पिङ्गलानि रथाङ्गशङ्खाब्जगदा दधान । ब्रह्माण्डलक्षावृतरोमराजि पीतांशुक पीतसुगन्धिलिप्तम् ॥ २ ॥

Schliesst. अथ चमापणम् । न्यूनातिरिक्तानि परिस्फुटानि यानीह कर्माणि मया कृतानि । चम्याणि चैतानि मम चमस्व प्रयाहि तुष्टः पुनरागमाय ॥

659.

21/10. 5 Bll., 8 Linien. Geschrieben von Śukla Samyatarāma im J. 1803

Viṣṇupūjana, Verehrung von Viṣṇu Beginnt. विष्णुपूजनम् । आचमनं प्राणा° । अद्येत्यादी° । मम समस्तपापचयद्वारा श्रीलक्ष्मीनारायणप्रीत्यर्थं विष्णोः षोडशोपचारपूजनमहं करिष्ये । सहस्रशी° १ ॥ वामहस्ते । पुरुष एवेदं ॥ २ ॥ दक्षिणहस्ते । एतावानस्य° 3 । etc

Schliesst: श्रीविष्णोः षोडशोपचारपूजनकृतस्य विधेर्न्यूनमतिरिक्तं तत्सर्वं भवतां ब्राह्मणानां वचनाच्छ्रीमहाविष्णुप्रसादात्परिपूर्णमस्तु ॥

660.

30/14. 4 Bll., 9 Linien Etwa 1860

Viṣṇupūjā in 25 Versen, und dann *Rāmapūjā* Aus der Schule des Rāmānuja Beginnt. अथ शङ्खप्रार्थनम् । त्वं पुरा सागरोत्पन्नो विष्णुनाभिधृतः करे । नमन्ति सर्वदेवास्त्वां पाञ्चजन्य नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ अथ गरुडघण्टामन्त्रः । सर्ववाद्यमयी घण्टा देवदेवस्य वल्लभा । त्वां विना नैव सर्वेषां शुभं भवति शोभने ॥ २ ॥ अथ विष्णवावाहनम् । आगच्छ भगवन्विष्णो स्वस्थानात्परमेश्वर । अहं पूजां करिष्यामि सदा त्वं सम्मुखो भव ॥ ३ ॥

Die Rāmapūjā beginnt· ओं रामानुजगुरुप्रमाणायोध्याधर्मशाला । चित्रकूटसुखविलासगोदावरीप्रदक्षिणश्वेतधनुपतीर्थ । —

661.

17/11. 6 Bll., 12 Linien Etwa 1800

Devapūjana, Verehrung des Viṣṇu Beginnt सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो गणाधिपः ॥ धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा । संग्रामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ शुक्लाम्बरधरं देव शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरासुरैः । सर्वविघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके । शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमो ऽस्तु ते ॥ सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषाममङ्गलम् । येषां हृदिस्थो भगवान्मङ्गलायतनो हरिः ॥ तदेव लग्नं सुदिनं तदेव

तारावल चन्द्रवल तदेव । विद्यावल दैववल तदेव लक्ष्मीपते ते ऽङ्घ्रिवल स्मरामि ॥ Das Purusasūkta ist dreimal wiederholt Vgl 654

Schliesst आवाहन न जानामि न जानामि तवार्चनम् । पूजा चैव न जानामि चम्यता परमेश्वर ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वर । यत्पूजित मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

662.

$19^{1}/_{2}/9^{1}/_{2}$ 6 Bll 8 Linien Schrift vom J 1783

Pujaarnana, Verehrung der Gotter, namentlich von Ganesa und Visnu Mit Versen aus der Vajasaneyisamhita Spätere Slokas sind diesen beigesellt Beginnt सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णक । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो विनायक ॥ १ ॥ धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजानन. । द्वादशैतानि नामानि य पठेच्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा । सग्रामे सकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ शुक्लाम्बरधर देव शशिवर्ण चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदन ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ ४ ॥ लाभस्तेषा जयस्तेषां कुतस्तेषा पराजय । येषामिन्दीवरश्यामो हृदयस्थो जनार्दन ॥ ५ ॥ अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो य. सुरासुरैः । सर्वविघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नम ॥ ६ ॥ वक्रतुण्ड महाकाय सूर्यकोटिसमप्रभ । अविघ्न कुरु मे देव सर्वकार्येषु सिद्धिद ॥ ७ ॥ द्यौः शान्तिरन्तरिक्ष शान्ति etc (Vs 36, 17)

Schliesst यान्तु देवगणा. सर्वे पूजामादाय मामिकीम् । ऋद्धि तु विपुलान्भोगान्पुनरागमनाय च ॥

663.

$20^{1}/_{2}/9$ 6 Bll 8 bis 11 Linien Schrift von 1758

Pujaarnana Diese Handschrift ist älter und genauer als die vorangehende Auch enthalt sie einige Verse mehr, aber sie ist minder deutlich geschrieben

664.

16 8 2 Bll, 7 Linien Etwa 1720

Visnuhrdaya, Gebet an Visnu Beginnt श्री नारायणाय पुरुषाय पुरुषरूपाय वासुदेवाय नमो नम ॥ श्री माधवाय पुरुषाय पुरुषरूपाय वासुदेवाय नमो नम. ॥ u s w Wer diese Formeln herbetet, wird von allen Sünden befreit und geht ins Himmelreich ein

665.

19/10 19 Bll, 9 Linien Abschrift von etwa 1860

Visnor Nāmasahasrāvali Tausend und ein Name des Visnu in Prosa Beginnt १ ओं विश्वस्मै नमः । २ ओं विष्णवे नमः । ३ ओं वषट्काराय नमः । ४ ओं भूतभव्यभवत्प्रभवे नमः ।

Schliesst १००० ओं सर्वप्रहरणायुधाय नमः । १००१ ओं सर्वप्रहरणायुधाय नमः ॥ Sieh das Visnusahasranāman Num 165

666.

28/11 2 Bll, 12 Linien Geschrieben von Krisnadeva, Sohn von Bhatta Jayadeva, etwa im J 1750

Vaiśvadeva, die Verehrung aller Götter Beginnt अथातो वैश्वदेवविधिं व्याख्यास्याम. । आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा । पञ्चसूनाजनितदोषपरिहारार्थमन्नात्मनो वा सस्कारार्थ वैश्वदेवाख्य कर्म करिष्ये । तदङ्गत्वेन स्थण्डिले पञ्चभूसस्कारानग्निप्रतिष्ठापनमह करिष्ये । दर्भै परिसमुह्य गोमयेनोपलिप्य दर्भेणोल्लिख्यानामिकाङ्गुष्ठेनोद्धृत्योदकेनाभ्युक्ष्याग्निमुपसमाधाय । अथ देवताभिधानम् ।

Schliesst गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ आत्मससारवाहन । यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ हुताशन ॥ आवाहन न जानामि न जानामि विसर्जनम् । पूजा चैव न जानामि त्वं गति' परमेश्वर ॥ अनेन वैश्वदेवाख्येन कर्मणा तेन यज्ञेश्वरः प्रीयता न मम । इति वैश्वदेवः ॥

667.

19/11 5 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1750

Śravanadvādaśīvrata, eine Feier, welche am zwölften Tage der lichten Hälfte des Monats Sravana gehalten wird Der Verfasser ist Kalyanarāya Die Abhandlung beginnt यत्पदाम्बुरुहध्यानं चिन्तामणिरिवाखिलान् । ददते ऽर्थास्तमेवाह वन्दे श्रीविट्ठलेश्वरम् ॥ १ ॥ अथ श्रवणद्वादशीनिर्णयो मात्स्ये । द्वादश्यां शुक्लपक्षे तु नभस्ये श्रवण यदि । उपोष्यैकादशी तत्र द्वादशीमप्युपोषयेत् । भविष्योत्तरात् । मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता । सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ सगमे सरिता स्नात्वा द्वादशी समुपोषित. । समग्र फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ श्रवणद्वादशी यद्येकादश्यामेव स्यात्तदा विष्णुशृङ्खलयोग स्यात्तत्रैकेनोपवासेनैकादशीव्रत श्रवणद्वादशीव्रत च द्वयमपि कृत भवति ॥

Der Verfasser citiert das Nirnayamrita und den Tattvārthadīpa

668.

17/10 7 Bll 9 Linien Abschrift von 1648

Surapadıadaśıvrata aus einem Zwiegespräch von Uma mit Mahesvara Der Text ist ganz korrumpiert Dieses zeigt den Anfang पूर्व देवकथा सह कृष्णस्य रुक्मिण्यार्थे अवीनयात् । कति सजाता । १ तत पश्चात् नारदेन कृष्णाय । इदं कथितं । सत्यभामाया । विरूपा । परीणय । कृष्णेन सत्यभामा परीणीता । सा सत्यभामा वीरूपा दृष्टा । गोपिता । रुक्मिण्या कथितं मात मम कृष्णवल्लभा । भगनीय दर्शापयात् । ३

Dieser Festtag wird am zwölften der dunkeln Hälfte des Pausa Monats gehalten Am Schluss heisst es इती श्री उमामहेश्वरसवादे नीलद्दही द्वादशीवृत सपूर्णं

669.

17/11 28 Bll 7 Linien Etwa 1860

Suryavrata, Verehrung der Sonne Unvollständig Beginnt तथादौ सूर्यव्रत मदनरत्ने सौरधर्मे च ॥ कैलासशिखरे रम्ये तप्तकाञ्चनसंनिभे । नानागणसमाकीर्णे देवर्षिसिद्धसेविते ॥ १ ॥ इन्द्रनीलमहानीलपद्मरागसमाकुले । चन्द्रसूर्यप्रतीकाशे ब्रह्मादिसुरसेविते ॥ २ ॥ तत्र सिंहासनासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । त्र्यक्षं दशभुजं शंभुं पञ्चवक्त्रं महेश्वरम् ॥ ३ ॥ सेवितं सुरसंघातैरुमासार्धं जगत्पतिम् । प्रणम्य शिरसा देवं स्कन्दो वचनमब्रवीत् ॥ ४ ॥ स्कन्द उवाच ॥ कृतान्यनेकतीर्थानि व्रतानि नियमाश्च ये । दानानि विविधानीश श्रुतानि जगदीश्वर ॥ ५ ॥ कुरुक्षेत्रादिक्षेत्राणि पवित्राश्रमाश्च ये । तपोजपसमाधिश्च श्रुताश्च परमेश्वर ॥ ६ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं कृतैश्च व्रतकोटिभि । सर्वदानैश्च तपसा यत्फलं जायते प्रभो ॥ ७ ॥ यत्पुण्यं कुरुभि सर्वं कृतैर्यज्ञै सदक्षिणै । महारुद्रजपैर्लक्षैर्यत्फलं च द्विजन्मनाम् ॥ ८ ॥ तद्व्रत देवदेवेश सत्य ब्रूहि महेश्वर । येन संजायते सर्वतीर्थाधिकफलं नृणाम् ॥ ९ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं व्रतम् । मया पूर्वं न कस्यापि कथित सुरपुंगव ॥ १० ॥ प्रत्यक्षो ऽयं महातेजा देवो ऽस्ति भुवनत्रये । आदित्यस्तेजसा नाथ सर्वदेवमयो महान् ॥ ११ ॥ पवित्रं जायते विश्वमुदिते भास्करे सदा । सर्वतीर्थानि जातानि जायन्ते भास्करोदयात् ॥ १२ ॥ पावनं पावनाना च चक्षुश्चक्षुष्मतामसौ । तेजसा परमं तेजो देवानां दैवतं महत् ॥ १३ ॥

Schliesst अनेन विधिना यस्तु करोति भास्करव्रत । Stimmt uberein mit Florence Num 163

670.

°8/11 2 Bll 12 Linien Geschrieben von Pamesvara im J 1874

Suryavratavidhana, Verehrung der Sonne 55 Verse Beginnt सूर्य उवाच ॥ आदित्यव्रतं । तदुक्त सौरधर्मेण ॥ यस्योदये स्वाज्जगत प्रवोधो य कर्मसाची भुवनस्य गोप्ता । कुष्ठादिकव्याधिविनाशनो य स भास्करो वो दुरित निहन्यात् ॥ १ ॥ मान्धातोवाच वसिष्ठसंवादे ॥ Hemadri in Vratakhanda II, 552 भगवन्ज्ञानिना श्रेष्ठ कथयस्व प्रसादत । त्वद्वक्त्राच्छ्रोतुमिच्छामि व्रत पापप्रणाशनम् ॥ २ ॥ सर्वकामप्रद चैव सर्वामयप्रणाशनम् । भानोस्तुष्टिकरं ब्रह्मन्भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यस्योदये सुरगणा मुनिसघा सचारणा । दैत्यदानवसंघाश्च कुर्वन्ति सततार्चनम् ॥ ४ ॥ यस्योदये तु सर्वेषा प्रवोधो नृपसत्तम । तस्य देवस्य वक्ष्यामि व्रत राजन्स विस्तरम् ॥ ५ ॥

Schliesst इति श्रीसौरधर्मोत्तरे वसिष्ठमान्धातृसवादे वसिष्ठ प्रोक्त श्रीसूर्यव्रतविधान समाप्तम् ॥

671.

°4/9 11 Bll 8 Linien Abschrift von etwa 1700

Homavidhi Verehrung der Gotter, insbesondere der Planeten. Beginnt यजमान स्नात्वा नित्यकर्म निर्वर्त्य मौहूर्तिके काले देशकालौ सकीर्त्य । अमुककर्म करिष्ये । तदङ्गत्वेन ग्रहानुकूल्यसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ग्रहयज्ञ करिष्ये । तत्रादौ गणपतिपूजनमह करिष्ये ।

Schliesst इमं मन्त्रमुक्त्वा । धावद्धरिणपृष्ठगत ध्वजवरदानधारिण धूम्रवर्णं वायुमावाहयामि ॥ ४ ॥ तद्दक्षिणतो व्याहृत्यनन्तरम् । आदित्यत्वस्येत्यस्य वत्सो ऽन्तरिचा गायत्री । आदित्यत्वस्य Hier bricht die Schrift ab

672.

°0/10 6 Bll 12 bis 13 Lin e Etwa 1650

Jagaranalaksana, uber ein Nachtfest welches zu Ehren Visnu s am elften Tage der beiden Monatshalften gehalten wird Aushebung von Stellen aus mehreren Purana Beginnt तथा स्कन्दपुराणे जागरणलक्षण ब्रह्मोक्तम् । शृणु नारद वक्ष्यामि जागरस्य च लक्षणम् । येन विज्ञातमात्रेण दुर्लभो न जनार्दन ॥ १ ॥ गीत वाद्य च नृत्यं च पुराणपठन तथा । धूप दीप च नैवेद्य पुष्प गन्धानुलेपनम् ॥ २ ॥ फलमर्घ्य च श्रद्धा च दानमिन्द्रियसंयमम् । सत्यान्वित

विनिद्र च मुदा युक्त क्रियान्वितम् ॥ ३ ॥ सायय चैव सो ऽहं पापालापादिवर्जितम् । प्रदक्षिणासमायुक्तमनिर्विण्णेन चेतसा ॥ ४ ॥ यामे यामे महाभाग कुर्यादारात्रिकं हरे । षड्गुणसयुक्तमेकादश्या तु जागरम् । य करोति नरो भक्त्या न पुनर्जायते भुवि ॥ ५ ॥ य एव कुरुते भक्त्या वित्तशाठ्यविवर्जितम् । जागर वासरे विष्णोर्लीयते परमात्मनि ॥ ६ ॥ धनवान्वित्तशाठ्येन य करोति प्रजागरम् । तेनात्मा हारितो नून किमन्येन दुरात्मना ॥ ७ ॥

Schliesst तथा च प्रह्लादसहितायां प्रह्लादवाक्यानि । यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि च । अन्नमाश्रित्य तिष्ठन्ति संप्राप्ते हरिवासरे ॥ ८० ॥ यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च । कृष्णस्य जागरे तानि विलय यान्ति खण्डश ॥ ८१ ॥

673

21/10 5 Bll 9 L n en Schrift von 1853

Dehaśuddhiprayaścitta, eine Busse zur Reinigung des Körpers Beginnt आचम्य प्राणानायम्य । देशकालौ सकीर्त्य । अद्येत्यादि° मम सपत्नीकस्य वा देहशुद्धिप्रायश्चित्त करिष्ये । पुन । मम देहशुद्ध्यर्थ प्रायश्चित्ताङ्गभूत विष्णुपूजापूर्वकं पर्यन्तपूजन पुस्तकपूजनं च करिष्ये । तत्र निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजन च करिष्ये । तानि कृत्वा विष्णवे नम पूजनम् । ब्राह्मणेभ्यो नम । गोमिथुनद्रव्यस्य स्थापनम् । क्लिन्नवासा साष्टाङ्ग प्रणमेत् । ब्राह्मणा जङ्गम तीर्थं निर्जल सार्वकामिकम् । येषा वाक्योदकेनैव शुध्यन्ति मलिना जना ॥

674

28/3 8 Bll 8 Lin en Geschr eben im J 1523

Navaratrakatha, eine Erzählung von dem Einfluss der Feier des Navaratra welche am ersten Tage des Monats Aśvina gehalten wird 97 Verse wahrscheinlich aus einem Purana Beginnt नारद उवाच ॥ आश्विनस्य सिते पक्षे यद्व्रत नवरात्रकम् । सर्वकामप्रदं रम्य तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ शृणु नारद प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् । धन्य यशस्य सुखद सर्वदु खविनाशनम् ॥ २ ॥ यदुक्तं मुनिशार्दूल सर्वसंपत्तिदायकम् । आश्विने मासि संप्राप्ते पूर्वस्मिन्दिवसे शुभे ॥ ३ ॥ स्नात्वा जलाशये पुण्ये महानदीसर सु च । शरीरचिन्ता निर्वर्त्य दम्भलोभविवर्जित ॥ ४ ॥

675

28/12½ 6 Bl 8 Lin en Etwa 1760

Tarpanavidhi, Libation bei der Todtenfeier für verstorbene Vorfahren Mit Versen aus der Vajasaneyisamhita Beginnt

अथ तर्पणविधिर्लिख्यते ॥ आदौ मध्याह्नसंध्यां कृत्वा । आचमन प्राणायाम च कृत्वा । अद्य श्रीमद्भगवतो॰ एवगुणविशेषविशिष्टाया पुण्यतिथौ । अपसव्यम् । अमुकगोत्राणा पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणाम् । अमुकगोत्राणा मातृपितामहीप्रपितामहीनाममुकशर्मणाम् । अमुकगोत्राणा मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकशर्मणाम् । समस्तदेवर्षिमनुष्यपितृणा परलोके तृपादोयनिवारणार्थं विष्णोराज्ञया । सव्यम् । तर्पणविधिना तर्पणमह करिष्ये ॥ यवकुशान्गृहीत्वा करसंपुट कृत्वा । इषे त्वोर्जे त्वा etc

Fol 2ᵃ मोदास्तृप्यन्ताम् । प्रमोदास्तृप्यन्ताम् । सुमुखस्तृप्यताम् । दुर्मुखस्तृप्यताम् । अविघ्नस्तृप्यताम् । विघ्नकर्तारस्तृप्यन्ताम् । ब्रह्मा तृप्यताम् । विष्णुस्तृप्यताम् । रुद्रस्तृप्यताम् । etc

Schliesst अद्य पूर्वोच्चरित॰ स्नानसंध्याब्रह्मयज्ञनित्यतर्पणसूर्योपस्थानकृतस्य विधेर्न्यूनातिरिक्त सर्वं भवता ब्राह्मणाना वचनान्महाविष्णो प्रसादात्सर्वविधे परिपूर्णतास्तु ॥

676

13¹ /8 14 Bll 0 b s 10 Linien Etwa 1790

Nityatarpana Die Handschrift ist sehr fehlerhaft Beginnt ओ पुष्कराद्यानि तीर्थानि गङ्गाद्या सरितस्तथा । आगच्छन्तु पवित्राणि स्नानकाले सदा मम ॥ १ ॥ etc अद्येत्यादि शुभपुण्यतिथौ ममैकोद्दिष्टसमस्तपूर्वजोद्धरणार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञ नित्यतर्पण च करिष्ये ॥ Im ganzen stimmt dies Ms mit der vorangehenden Schrift uberein

Schliesst मन्त्रहीन क्रियाहीनं भक्तिहीन सुरेश्वर । यत्पूजितो मया देव परिपूर्ण तदस्तु मे ॥

677.

17/13 3 Bll 16 Linien Sāradā Schrift

Bṛhattarpana die grosse Spende an Götter und Wesen Beginnt अथ तर्पणम् । सव्येन ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिव । शिवशक्तिश्च ये साक्षात्कारणानामधीश्वरा । ते सर्वे सन्निधौ सदेहैस्तृप्यन्तु शिवसंनिधौ ॥ १ ॥ नन्द्याद्या द्वारपाला ये गणेशाद्यास्तथैव च । अनन्ताद्याश्च विद्येशा इन्द्राद्याश्चैव लोकपा । तृप्यन्तु ते तथा मातृगणा ये हि जयादय । आदित्याद्या ग्रहा ये च नागा पद्मादयश्च ये । वज्रादीनि तथास्त्राणि तृप्यन्तु शिवसंनिधौ ॥ २ ॥ अष्टौ वसुगणा ये च रुद्रा एकादशाश्च ये । सप्तर्षयो वसिष्ठाद्यास्तथान्ये मनुजर्षय । ये च देवर्षय सिद्धास्तृप्यन्तु शिवसंनिधौ ॥ ३ ॥

Schliesst आब्रह्मस्तम्भपर्यन्तं देवर्षिपितृमानवा । तृप्यन्तु सर्वे पितरो मातृमातामहादय ॥ अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनाम् । आ ब्रह्मभुवनाल्लोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥ इति बृहत्तर्पणम् ॥

678

29/11 2 Bll 8 bis 10 Linien Abschrift von 1811

Brahmayajñaprayoga die tägliche Andacht Beginnt अथ ब्रह्मयज्ञप्रयोग । ग्रामाद्बहि प्रागुदीच्यां दिशि नदीतीरे तदभावे गृहे वा शुचिर्भूत्वा पादौ प्रक्षाल्याचम्य ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयार्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये इति सकल्प्य । विद्युदसि विद्य मे पाप्मानमृतात्सत्यमुपैमि इति हस्ताववनिज्य त्रिराचामेत् ।

Endet ऊर्जं वहन्तीरमृत घृत पय कीलाल परिस्रुत । स्वधा स्थ तर्पयत मे पितृन् ॥

679.

18½/9½ 4 Bll 9 Linien Etwa 1780

Brahmayajña mit vorangehender Madhyāhnikasaṃdhyā Die letztere beginnt अथ माध्याह्निकसध्याप्रारम्भ ॥ ओ केशवाय नम । हरे श्रीकृष्णाय नम ॥ उत्तिष्ठन्तु ते भूता ये भूता भूमिभारका । एतेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म समारभेत् ॥ ओ भू । ० । यात् । ओमापो० । रो । मम उपा० । माध्याह्निकसध्यामुपासिष्ये । आपो हि ष्ठा म० । या च न ॥

Der Brahmayajña beginnt Fol 3a श्रीमन्नारायण । ओ केशवाय नम । हरे श्रीकृष्णाय नम । ओ भू । ० । प्रचोदयात् । ओमापो ज्योति० । वरो ॥ अथ पूर्वोच्चरित एवगुणविशेषणविशिष्टाया शुभपुण्यतिथौ सकलशास्त्रश्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं देवऋष्याचार्यपितृतृप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये ॥

Schliesst अनेन ब्रह्मयज्ञदेवऋषिपितृतर्पणेन भगवान्समस्तपितृस्वरूपी श्रीमज्जनार्दनो वासुदेव प्रीयता etc

680

21/10 2 Bll 9 Linien Etwa 1810

Mudrālakṣaṇa verschiedene Stellungen der Finger und Hände während der mystischen Andacht Beginnt विपरीतकरौ कृत्वा मध्यमे मध्यमे कुरु । अङ्गुष्ठाभ्या कनिष्ठाभ्या संपीड्य सरले तत । तर्जन्यौ दण्डवत्कृत्वा मध्यमेस्थे ह्यनामिके । सर्वसंक्षोभिणी मुद्रा त्रैलोक्यक्षोभकारिणी ॥ १ ॥ विपरीतौ करौ कृत्वा मध्यमामध्यमे कुरु । अङ्गुष्ठाभ्यां कनिष्ठाभ्यां सपीड्य सरले तत । मध्यमे तर्जनीयुग्मे सरले

स्यात्तदा भवेत् । सर्वविद्रविणी मुद्रा द्रावयेत्तु चराचर ॥ २ ॥
Der Text ist unverändert gelassen

681.

23/10 6 Bll 9 bis 14 Linien Geschrieben im J 1767 von Viresvara Sohn von Pandya Ratnesvara

Mulaśanti, Suhne fur die Geburt eines Kindes unter dem Gestirn Mula Nach Saunaka. Beginnt उक्तकाले गोमुखप्रसव कृत्वा देशकालौ सकीर्त्य ममास्य कुमारस्य कुमार्या वा मूलप्रथमचरणादिजन्मसूचितपित्ररिष्टादिशान्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शौनकोक्तविधिना सनवग्रहमखा मूलजननशान्ति करिष्य इति सकल्प्य गणेशपूजनपुण्याहवाचनमातृकापूजननान्दीश्राद्धानि कृत्वाचार्य ब्रह्माणमृत्विज श्चाष्टौ चतुरो वा वृत्वा मधुपर्कवस्त्रालकारादिभिर्यथाविभवमर्चयेत् । तत आचार्य प्राणानायम्यास्मिन्कर्मण्याचार्यकर्म करिष्य इति सकल्प्य यदत्र संस्थितमिति सर्षपान्विकीर्यापो हि ष्ठेति मन्त्रै कर्मभूमि प्रोक्ष्य सलक्षणमण्डपे मण्डपदेवतापूजनादि कुर्यात् ॥

Schliesst यस्य स्मृत्येति जपित्वा शान्तिसूक्तजप कारयित्वा सुहृद्युक्तो भुञ्जीतेति ॥

682.

23/10 7 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben von Sukla Harsakara im J 1759

Vāstupūjapaddhati, eine Anleitung zu den Gebräuchen welche bei der Betretung eines neuen Hauses angewendet werden Beginnt वास्तुशास्त्रानुसारेण शिलेष्टकाकाष्ठादिमय कृत्वा गन्धादिभिरलकृत्य गृहाङ्गणे ईशादिभागे चतुर्द्वार यथोक्त मण्डपं विधाय तोरणादिक बद्ध्वा तन्मध्ये हस्तमात्र समेखल योनिकुण्ड कुर्यात् । ईशाने ग्रहपीठ पूर्वे वास्तुपीठ कुर्यात् । यजमानस्य वस्त्रपरिधानम् । गणपतिस्मरण मातृकास्थापन वसोर्धारा । कुङ्कुमार्चनम् । प्रतिष्ठा । पूजा । वृद्धिश्राद्धम् । अर्घबन्धनम् । मण्डपे आगत्य यजमानहस्ते अर्घदानम् । आशु शिशान इत्यनुवाकजप । प्रयोगोच्चार । आचार्यब्रह्मर्त्विजा वरणम् । वरुणश्राद्धम् । कुण्डलमुद्रिकावस्त्रादिदान ब्राह्मणानामर्चनम् । अर्घविसर्जनम् । अर्घवन्दनम् । यजमानस्य रक्षाबन्धनम् । स्वस्तिवाचनम् । मण्डपे सर्षपविकिरणम् । तत्र मन्त्रा । यदत्र संस्थित भूत स्थानमाश्रित्य सर्वदा । स्थान त्यक्त्वा तु तत्सर्वमन्यत्र प्रतिगच्छतु ॥ अपक्रामन्तु भूतानि पिशाचा सर्वतोदिशम् । सर्वेषामविरोधेन वास्तुशान्ति समारभे ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या अपक्रामन्तु

राचसा । स्थानादस्माद्गजन्त्वन्यत् स्वीकरोमि भुव त्विमाम् ॥ पश्चात्पञ्चगव्येन गृहमोचणम् ॥

Schliesst तच मन्त्र । अन्न प्रजापति साचादन्नमेव जनार्दन । अन्नाञ्चवन्ति भूतानि जगदन्नेन वर्धते ॥ पश्चात्कुद्दमृत्तिकया गर्तपूरणम् । गोमयेनोपलेपनम् । तत्र चन्दनपुष्पाचत प्रचिप्य । पश्चाद्यज मानस्य सपरिवारस्य वास्तुकलशरुद्रकलशोदकेनाभिषेक । तिलक आशीर्वाद । भूयसी दचिणा दानम् । सर्वोपहारमाचार्याय दद्यात् । अथ पूर्वोचरितेत्यादि ॥

683

24/11 6 Bll 13 L n en Etwa 1760

Vastup yapaddhati hier Vastuśanti genannt Weicht nur in Kleinigkeiten von der vorhergehenden Handschrift ab

684.

20/10 15 Bll 8 L n en Schrift von 1837

Vastuśanti Weihe eines neugebauten Hauses Beginnt ज्योति शास्त्रोक्तगृहप्रवेशदिनात्पूर्वे ऽह्नि सपत्नीक शुचिर्यजमान प्राङ्मुख प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा गृहारम्भादावस्य वास्तो शुभ तासिद्ध्यर्थ सनवग्रहमखा वास्तुशान्ति करिष्य इति सकल्प्य । तदङ्गत्वेन गणेशपूजन पुण्याहवाचन मातृकापूजननान्दीश्राद्धाचार्यत्विग्वरणानि करिष्य इति सकल्प्य । तानि कृत्वाचार्यादीनलकारादिवस्त्रादिभि सपूजयेत् । ऋत्विजश्चत्वार । तत आचार्य कर्म करिष्य इति सकल्प्य गौरसर्षपान्विकिरेदेभिर्मन्त्रै ॥ यद्च सस्थित भूत स्थानमाश्रित्य सर्वदा । स्थान त्यक्त्वा तु तत्सर्व यत्रस्थ तत्र गच्छतु ॥ १ ॥ अपक्रामन्तु भूतानि पिशाचा सर्वतोदिशम् । सर्वेषामविरोधेन शान्तिकर्म समारभे ॥ २ ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या अपक्रामन्तु राचसा । स्थानादस्माद्गजन्त्वन्यत्स्वीकरोमि भुव त्विमाम् ॥ ३ ॥

Schliesst ततो गृहाद्बहिर्गत्वा प्राङ्गणे गोमयेनोपलिप्य तत्र चतुर्दिक्षु रक्तोदकेन माषभक्तेन दीपवलि दद्यात् ॥

685.

16/10 5 Bll 13 Lin en Geschrieben im J 1674 in Kāmpurī von Bhaṭṭa Gopala Sohn von Bhaṭṭa Sukadeva

Vāstuśānti in 79 Versen Beginnt अथात सप्रवक्ष्यामि सक्षेप शृणु तत्त्वत । सुतल वितल चैव नितल तलमेव च ॥ १ ॥ तल तलातलमित्याङ्ग सुतलं च रसातलम् ॥ रसातले स्थित कूर्मो वास यस्तु तलान्तरे ॥ २ ॥ महातले स्थित शेष सुगर्भोदरसंस्थित ।

नितले वसते वास्तुर्वास्तुर्भूतलसंस्थितः ॥ ३ ॥ तस्याहं च जगन्नाथ करिष्ये भूपरिग्रहम् । ऐशान्या च शिरो यस्य पादौ नैर्ऋत्यगोचरे ॥ ४ ॥

Schliesst वास्तूपशमनं कृत्वा ततः सूत्रेण वेष्टयेत् । रक्षोघ्नपावमानेन सूक्तेन भवनादिके ॥ ७२ ॥ नृत्यं मङ्गलवाद्यं च कुर्याद्ब्राह्मणवाचनम् । अनेन विधिना यस्तु प्रतिसंवत्सरं बुधः ॥ ७३ ॥ गृहे वायतने कुर्यान्न स दुःखमवाप्नुयात् । न च व्याधिभयं तस्य न च बन्धुधनक्षयः ॥ ७४ ॥ जीवेद्वर्षशतं स्वर्गे कल्पमेकं वसेन्नरः । सुरान्ये राजगृहे ग्रामे शतपदं जपेत् । राजाभिषेके नगरे महाप्राकारपूजने ॥ ७५ ॥ क्षेत्रे गजाश्वशालाया सहस्रपदिकं जपेत् । वापिकूपतडागादिदीर्घिकादौ जलाश्रये ॥ ७६ ॥ एकाशीतिपदं वास्तु पूजयेत्तत्र पारगः । गृहे गोश्वादिशालेषु चतुःषष्टिपदं जपेत् ॥ ७७ ॥ (सहस्रपदो वास्तुः) पथ्यधिकशतो ब्रह्मा अर्यमा देवतास्तथा । कर्णे दशपदश्चैव बाह्ये पञ्चदशस्तथा ॥ ७८ ॥ मध्ये कर्णे दशश्चै(?)व शेषा विंशत्पदास्तथा । सहस्रपदिको वास्तुर्ज्ञेयस्तज्ज्ञैर्यथाक्रमम् ॥ ७९ ॥

686.

21/10 15 Bll, 6 Linien Etwa 1840

Vastuśānti Unvollständig Beginnt आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य करिष्यमाणस्य मण्डपस्य प्रासादस्य वा प्रारम्भकर्मणि निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणेशाम्बिकाकूर्मानन्तभूम्यादीना पूजनमहं करिष्ये । इति संकल्प्य गणेशादिस्थापितदेवताभ्यो नम । आसनादिपुष्पाञ्जलिपर्यन्ता पूजा विधायार्घ्यं गृहीत्वा । रक्ष रक्ष गणाध्यक्ष त्र्यक्ष त्रैलोक्यरक्षक । भक्तानां त्वं भयत्राता त्राता भव भवार्णवात् ॥ Der Text ist sehr verderbt

687.

21/11 7 Bll 9 Linien Etwa 1780

Vastuśānti, die Gebräuche bei der Betretung eines neu erbauten Hauses von Seiten eines Südra Unvollständig Beginnt अथ शूद्राणां वास्तुशान्तिर्लिख्यते ॥ सुमुखश्चेत्यादि । शास्त्रोक्तपुण्यं मम सकुटुम्बस्य सपरिवारस्य नूतनगृहप्रवेशाङ्गभूतवास्तुपुरुषप्रीतिद्वारा सुखायुर्लक्ष्मीपुत्रपौत्राद्यनेकसुखप्राप्त्यर्थं सुखेन निवासार्थं समग्रवास्तुशान्तिकर्माहं करिष्ये । तदङ्गभूतं गणपतिपूजनपूर्वकं ब्रह्माचार्याद्यृत्विजां वरणं पुण्याहवाचनं च करिष्ये ॥ अथ गणपतिपूजनम् ॥ हे हेरम्ब त्वमेह्येहि अम्बिकात्र्यम्बकात्मज । सिद्धिबुद्धिपते त्र्यक्ष लक्षलाभपते. पिता ॥ etc

Fol 7b schliesst भूमिः पश्चिमतो भौमात्स्कन्दो दक्षिणतः स्मृतः । विष्णुः प्राच्यां बुधात्स्थाप्यो पश्चान्नारायणः स्मृत. ॥ इन्द्रः पश्चाद्गुरोश्चैव

ब्रह्मा स्याप्यो ऽथ पूर्वत । इन्द्राणी पश्चिमे शुक्रात्प्राच्यामिन्द्रस्त-थैव च ॥

688.

28/12 6 Bll 12 Linien Etwa 1780

1) *Vastusastra* Eine Seite mit zwölf Versen Beginnt अथ निर्दोष वास्तु लिख्यते । अव्यक्त वास्तुसभूत येन विश्व चराचरम् । तस्मै सभाय (शान्ताय?) देवाय नम श्रीविश्वकर्मणे ॥ १ ॥ विश्व उवाच ॥ निर्दोष वास्तु कथ देव निर्दोषं प्रासादनिर्णय । निर्दोष मन्दिर सर्व कथयस्वापराजित ॥ २ ॥ अपराजित उवाच ॥ सत्य सत्य महाभाग यत्त्वया परिपृच्छते । कथयामि न सदेहो निर्दोष शृणु साम्प्रतम् ॥ ३ ॥ निर्दोष शास्त्रदृष्टीना निर्दोष जीर्णमेव च । निर्दोष ब्राह्मणो वर्जन्निर्दोष सिध्यते ध्रुवम् ॥ ४ ॥

2) Foll 2—3a विश्व उवाच ॥ वापीकूपतडागाना कुण्डादीना जलाश्रये । देवताग्रे भवेद्रूच कथ मानमप्राजिते ॥ १ ॥ अप्राजि-तोवाच ॥ (पुरस्य बाह्यभ्यन्तरेषु विविधे) स्याज्जलाश्रय देवताग्रे भवेत्स्थान कुण्ड विविधमुच्यते ॥ २ ॥

Beide Stellen sind sehr korrumpiert, und kommen wahrscheinlich aus derselben Quelle Statt Aprajita ist Aparajita zu lesen was an die Aparajitapriccha erinnert Unterschrift इति चतुर्वापी समाप्तं ।

3) Foll 4—6 70 Verse in denen der Grundplan für 25 Paläste angegeben wird Der Text ist verderbt und der folgende Anfang ohne alle Veränderung gegeben श्रीविश्वकर्मो-वाच ॥ समधाराचतो वचे प्रासादपर्वतोपमा सियरैर्विविधाकारैरने काडकभुमिते १ आद्य पचाडको ज्ञेयो केसरी नाम नामत तावंतो चतुरो वृद्धि यावदेकोतर शत २ Die 25 Namen der Paläste sind Kesarin Sarvatobhadra Nandana Nandiśala, Nandiśa Mandira Vriśa Amritodbhava Hemavat Hemakūta, Kailasa, Prithivijaya Indranila Mahanila, Bhūdhara Ratnakūtaka Vairajya Padmaraga, Vajra Mukutojjvala Airavata Rajahaṁsa Garuda Vrishabha Meru

Unterschrift इति सूत्रसतानगुणकिर्तिकेशराजसपूर्णं भवतु ॥ Vergleiche das Fragment der Aparajitapriccha in dem Catalogue of the Sanskrit M S in the India Office Num 3152, p 1141b Lini 3 und 14 Der Verfasser hiess Bhuvanadeva

689.

23/10 2 Bll 9 Linien Etwa 1780

Sola oj icārapuj ui lhi, 16 Arten und Gaben bei der Verehrung von Visnu Diese sind soweit sie in dieser Hs erhalten

sind: āvāhana, āsana, pādya, arghya, snāna, ācamana, vastra, yajñopavita, candana, puṣpa, dhūpa, dīpa, naivedya, tāmbūla — 18 Verse, aber Vers 14 ist ausgelassen. Beginnt: सर्ववाद्यमयि घण्टे (ghantā HS) देवदेव जगत्पते । त्वां विना देवदेवस्य न शोभन्ति सुशोभने ॥ १ ॥ इति घण्टामन्त्रः ॥ आगच्छ भगवन्देव स्वस्थानात्परमेश्वर । अहं पूजां करिष्यामि सदा त्वं संमुखो भव ॥ इति विष्णवे आवाहनम् ॥

Schliesst: पापो ऽहं पापकर्माहं पापात्मा पापसंभवः । त्राहि मा पुण्डरीकाक्ष प्रसीद परमेश्वर ॥ १७ ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वर । पूजितस्त्वं (pūjito 'ham HS) मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

690.

28/12. 8 Bll, 12 bis 14 Linien Schrift von 1686 Die HS gehörte dem Bhaṭṭa Jīvana aus Mahārāṣṭra.

Saṃdhyā, die drei Tagesgebete, nach der Āśvalāyanaśākhā Beginnt: केशव नारायण माधव गोविन्द विष्णु मधुसूदन त्रिविक्रम वामन श्रीधर हृषीकेश पद्मनाभ दामोदर संकर्षण वासुदेव प्रद्युम्न अनिरुद्ध पुरुषोत्तम अधोक्षज नारसिंह अच्युत जनार्दन उपेन्द्र हरि कृष्णाय नमः । विष्णु विष्णु । प्रणवस्य परब्रह्म ऋषिः । परमात्मा देवता । गायत्री छन्दः । प्राणायामे विनियोगः । ओं भूः ओं भुव ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः ओं सत्यम् । ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । ओमापो ज्योती रसो ऽमृतं ब्रह्म भूर्भुव. स्वरोम् । इति त्रिः ३ ॥ ममोपात्तदुरितक्षयार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातःसंध्यामुपासिष्ये ॥

Fol 4a· आचमनं मार्जनान्तं पूर्ववत् । आपः पुनन्त्विति मन्त्रस्य याज्ञवल्क्य ऋषिः । आपमन्युमन्युपतयो देवता । प्रकृतिश्छन्दः । आपःप्राशने विनियोगः ॥

Fol 5a अथ सायंसंध्यामुपासे । मार्जनं कृत्वा । अग्निश्चेति मन्त्रस्य नारायण ऋषिः । अग्निमन्युमन्युपतयो देवता । गायत्री छन्दः । सायंसंध्यामन्त्राचमने विनियोगः ॥

Fol 6a—7a Ein kurzes Kapitel über Brahmayajña. Beginnt आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये । Darauf folgt Tarpaṇa Beginnt प्रजापतिस्तृप्यतु । ब्रह्मा तृप्यतु । वेदास्तृप्यन्तु ।

691.

21/10 9 Bll 7 bis 11 Linien Etwa 1720

Samdhya Morgengebet, Mittaggebet, Abendgebet Diese Handschrift enthält nur die zwei ersten Fol 5 fehlt. Beginnt श्री केशव • नारायण • माधव • गोविन्द • विष्णु • मधुसूदन • त्रिविक्रम • वामन • श्रीधर • हृषीकेश • पद्मनाभ • दामोदर • सकर्षण • वासुदेव • प्रद्युम्न • अनिरुद्ध • पुरुषोत्तम • अधोक्षज • नृसिंह • अच्युत • जनार्दन उपेन्द्र • हरि • कृष्ण • ॥ २४ ॥ श्री विष्णु २ श्री वाक २ प्राण २ चक्षु २ श्री श्रोत्र श्री नाभि श्री हृदयं श्री कण्ठ श्री शिर श्री शिखा श्री वाहुभ्या यशो वल । श्री आप । अपवित्रो वा इत्यस्य वामदेव ऋषि । गायत्री छन्द । विष्णुर्देवता । पवित्रीकरणे विनियोग । श्री अपवित्र पवित्रो वा सर्वावस्था गतो ऽपि वा । य स्मरेत्पुण्डरीकाक्ष स वाह्याभ्यन्तर शुचि । श्री पुण्डरीकाक्षाय नम । श्री विष्णुप्रेरणया श्रीविष्णुप्रीतये प्रात सन्ध्योपासनमह करिष्ये ॥

Die Madhyahnasamdhya beginnt auf Fol 10a सर्व पूर्ववत् । आवाहनम् । सावित्री युवती शुक्ला शुक्लवस्त्रा त्रिलोचनाम् । त्रिशूलिनी वृषारूढा यजुर्वेदेन सयुताम् ॥

692.

18/11½ 11 Bll 9 Linien Geschrieben von Raghunātha in Svāmipura im J 1810

Samdhyavidhi, die drei Tagesgebete mit vedischen Versen und tantrischer Färbung Beginnt अथ सध्याविधिर्लिख्यते । यथा विधि स्नात्वाचम्य आसने स्थित्वोष्णादिमार्जनम् । विष्णु २ । वाक २ । प्राण २ ॥ चक्षु २ । श्रोत्र २ । नाभिहृदयकण्ठशिर शिखा । वाहुभ्या यशो वलम् । प्राणायाम । अपवित्र पवित्र इत्यस्य नारायण ऋषि । अनुष्टुप् छन्द । पुण्डरीकाक्षो देवता । मम पवित्रकरणे विनियोग ॥ श्री अपवित्र पवित्रो वा सर्वावस्था गतो ऽपि वा । य स्मरेत्पुण्डरीकाक्ष स वाह्याभ्यन्तर शुचि ॥ १ ॥ जलाभिषेक । गायत्र्या शिखाबन्धनम् । गायत्र्या शिखा दक्षिणावर्तेन त्रिरावर्त्य वध्नीत ॥ श्री ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मासशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे ह्यपराजिते ॥ उपात्तदुरितक्षयार्थं ब्रह्मावाप्त्यै प्रात सध्यामह करिष्ये इति संकल्प ॥

Die Madhyahnasamdhya beginnt auf Fol 9a अथ मध्याह्नसंध्या प्रात सध्यावत् । सकल्पावाहनाचमनाञ्जलिप्रक्षेपे विशेषो यथा ।

उपात्तदुरितक्षयार्थं रुद्रव्याप्त्यै मध्याह्नसंध्योपासनमहं करिष्ये ॥ अन्यत्पूर्ववत् ॥ Die Sāyaṃsaṃdhyā ist Viṣṇu geweiht.

693.

18/9. 10 Bll, 7 Linien. Etwa 1750.

Saṃdhyāprayoga nach der Taittirīyasaṃhitā Foll. 1—7. Die Unterschiede der Madhyāhnasaṃdhyā und Sāyaṃsaṃdhyā sind ganz kurz angedeutet. Beginnt: अथ संध्याप्रयोगः ॥ ओं वामे बहून्कुशान्दक्षिणे पाणौ सपवित्रं कुशत्रयं च धृत्वा सप्रणवगायत्र्या शिखां बद्ध्वा ऐशान्यभिमुख आचम्य ऋतमित्यभिमन्त्र्य पुनराचामेत् । ततो वारिणात्मानं वेष्टयित्वा सप्रणवगायत्र्या रक्षां कुर्यात् । तत ओंकारस्य ब्रह्मा ऋषिर्गायत्री छन्दो ऽग्निर्देवता शुक्लो वर्णः सर्वकर्मारम्भे विनियोगः । ओं सप्तव्याहृतीनां प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बृहतीपङ्क्तित्रिष्टुब्जगत्यश्छन्दांस्यग्निवाय्वादित्यबृहस्पतिवरुणेन्द्रविश्वेदेवा देवता अनादिष्टप्रायश्चित्ते प्राणायामे विनियोगः ॥

Schliesst: ओं अग्निश्च मेति रुद्र ऋषिः प्रकृतिश्छन्दो ऽग्निर्देवता । अपामुपस्पर्शने विनियोगः ॥ अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षन्तां यदह्ना पापमकार्षं मनसा वाचा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिश्ना अहस्तदवलुम्पतु यत्किंचिद्दुरितं मयि इदमहमापो ऽमृतयोनौ सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहेति सायमाचामेत् । शेषं पूर्ववत् ॥ इति त्रिकालसध्या ॥

Nach Fol. 7 folgen 3 Bll bezeichnet 3 4. 8 aus einem Tarpaṇa Fol. 3 beginnt· कश्यपाद्धरितः कश्यपः शिल्पात्कश्यपाच्छिल्पः कश्यपः कश्यपान्नैध्रुविः etc (Śatap Br. 14, 9, 4, 33) Fol 8 schliesst अमुकगोत्रेणामुकशर्मणा मया कृतेन ब्रह्मयज्ञपूर्वकदेवऋषिमनुष्यपितृतर्पणेन भगवान्पितृरूपी जनार्दनः प्रीयताम् ॥ इति कात्यायनोक्तनित्यतर्पणविधिः समाप्तिमगात् ॥

694.

26/12 7 Bll, 12 bis 13 Linien Etwa 1680.

Saṃdhyātarpaṇamantrāḥ, einige Texte, die sich auf die Saṃdhyā beziehen, zum grösseren Teil aus dem Taittirīyāraṇyaka Mit einem anonymen Kommentar Fol. 1 fehlt Der erste Vers auf Fol 2b beginnt (T. Ā. 10, 25)· सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षन्ताम् । etc. Kommentar: मा मां सूर्यश्च मन्युश्च मन्युपतयश्च रक्षन्ताम् । मन्युर्यज्ञः । मन्युपतयो यज्ञपतय इन्द्रादयः । केभ्यो रक्षन्ताम् । मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यः । आसङ्गयज्ञकृतेभ्य इत्यर्थः । यद्वा मन्युः क्रोधः । क्रोधपतय इन्द्रियाणि । क्रोधकृतेभ्यः

पापेभ्यो रचन्ता क्रोधानुत्पादनेन । तथा च ममैतादृशः क्रोधो मा भवतु येनाहमकार्यं करोमीत्यर्थः ॥ Die nächsten Verse sind अग्निश्च मा मन्युश्च etc आपो हि ष्ठा etc आपः पुनन्तु पृथिवी etc Der letzte Vers ist नमो वः पितरो रसाय etc

695.

20/12 21 Bll, 9 Linien Etwa 1750

Saṃdhyātarpaṇavidhi Beginnt· अथ त्रिकालसंध्या लिख्यते ॥ मम (नव?) वाससी परिधाय मृदोष्ठ करौ प्रक्षाल्य गङ्गामृङ्गस्रचन्दनादिना शिवविष्णुनामोच्चारणपूर्वकं ललाटनाभिहृदयकण्ठदक्षिणकुक्षिबाहुकर्णमूलवामकुक्षिबाहुकर्णमूलपृष्ठवशाधऊर्ध्वभागेषु । ललाटे केशव विद्यान्नारायणमथोदरे । हृदये माधव विद्याङ्गोविन्दं कण्ठमूलके ॥ कुक्षौ च दक्षिणे विष्णुं बाहौ च मधुसूदनम् । त्रिविक्रम कर्णमूले वामे कुक्षौ च वामनम् ॥ वामे बाहौ श्रीधर च हृषीकेशं च कर्णके । अधःपृष्ठे पद्मनाभ ग्रीवाया च जनार्दनम् । करचालनतोयेन वासुदेव च मूर्धनि ॥ इति नामोच्चारणपूर्वकं वा । तिलक विधाय पवित्रकुशपाणिः । हरि ओं ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मासशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे चापराजिते ॥ १ ॥ ओं अच्युतानन्त गोविन्देति नीलकण्ठ ऋषि. । परमात्मा देवता । गायत्री छन्दः । आचमने विनियोगः । प्रथम त्रिराचमनम् ॥

Schliesst देवा गातुविदो गातु वित्त्वा गातुमित । मनसस्पत इम देव यज्ञ स्वाहा वाते धाः ॥ इति विसर्जयेत् ॥

696.

25/13. 4 Bll, 11 bis 12 Linien Schrift von 1792

Saṃdhyāvandana, nach der Schule von Rāmānuja Beginnt श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ अच्युताय नमः । अनन्ताय नमः । गोविन्दाय नमः । त्रिराचम्य । केशवाय नमः । नारायणाय नमः । माधवाय नम. । गोविन्दाय नमः । विष्णवे नमः । मधुसूदनाय नम । त्रिविक्रमाय नमः । वामनाय नमः । श्रीधराय नम. । हृषीकेशाय नमः । पद्मनाभाय नमः । दामोदराय नम. । इत्यङ्गस्पर्शनम् । ओ भूः ओ भुवः ओ स्वः ओं महः ओ जनः ओ तप. ओ सत्यम् । ओ तत्सवितुर्वरेण्य भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ओमापो ज्योती रसो ऽमृत ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् । इति प्राणायामः ॥ श्रीभगवदाज्ञया भगवत्कैंकर्यार्थं प्रात.सध्यावन्दनं करिष्ये । इति सकल्पः । आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न etc

Mādhyāhnika beginnt Fol. 3 b: आचमन प्राणायामः संकल्पो मार्जनम् । आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम् । पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम् ॥

Sāyamsamdhyāvandana beginnt Fol. 4 b अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षन्ताम् ।

697.

24/11 4 Bll., 12 Linien Geschrieben von Viśrāma im J 1623

Samdhyā (Trikālasamdhyā) Blatt 3 fehlt. Beginnt. ओं अद्य समस्तपुण्यकालावयवयोगेषु सर्वपापक्षयार्थं विष्णोः प्रीत्यर्थं प्रातः-संध्योपासनमहं करिष्ये । ओं अच्युतानन्त गोविन्देति । नीलकण्ठ ऋषिः । गोविन्दो देवता । त्रिष्टुप्छन्दः । आचमने विनियोगः । ओं भूः अच्युताय नमः । ऋग्वेदः प्रीणातु । ओं भूः स्वाहा ॥ १ ॥ ओं भुवः अनन्ताय नमः । यजुर्वेदः प्रीणातु । ओं भुवः स्वाहा ॥ २ ॥ ओं स्वः गोविन्दाय नमः । सामवेदः प्रीणातु । ओं स्वः स्वाहा ॥ ३ ॥ ओं ओं अष्टमाजने (?) नमः । अथर्ववेदः प्रीणातु । इत्याचमनत्रयम् ॥ ओं भूः पुनातु । ओं भुवः पुनातु । ओं स्वः पुनातु । ओं जनः पुनातु । ओं तपः पुनातु । ओं महः पुनातु । ओं सत्य पुनातु । ओं समस्ततीर्थानि पुनन्तु । ओं गङ्गा पुनातु । इति देहमार्जनम् ॥

Die Madhyāhnasamdhyā beginnt auf Fol 5 a एवं पूर्ववत् । मध्याह्नसंध्योपासनमहं करिष्ये । आवाहनम् । सावित्री युवती शुक्ला etc Darauf folgt in Kurze die Sāyamsamdhyā

698.

27/15 16 Bll., 10 Linien Etwa 1820

1) Foll 1—12 *Trikālasamdhyā* Beginnt प्रातःसंध्या सनक्षत्रा मध्याह्ने रविमस्तके । अपराह्णे तु या संध्या रविनक्षत्रवर्जिता (MS rivarjayet) ॥ १ ॥ स्वकाले वन्दिता संध्या सा संध्या फलदायिनी । अकाले वन्दिता संध्या संध्या वन्ध्या वधूरिव ॥ २ ॥ संध्याकाले व्यतिक्रान्ते ऋचं वाच पुनर्मनः । ऋच वाच त्रयं जप्त्वा ततः संध्यामुपासयेत् ॥ ३ ॥ ऋचं वाचं प्रपद्ये मनो यजुः प्रपद्ये साम प्राणं प्रपद्ये चक्षुः श्रोत्र प्रपद्ये वागोजः सहौजो मयि प्राणापानौ ॥ यन्मे छिद्रं चक्षुषो हृदयस्य मनसो वातितृणं बृहस्पतिर्मे तद्दधातु । शं नो भवतु भुवनस्य यस्पतिः ॥ ओ भूर्भुवः स्वः । ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् (Vs. 36, 1—3) ॥ पुनर्मनः पुनरायुर्म आगन्पुनः प्राणः पुनरात्मा

म आगन्पुनश्चक्षु पुन श्रोत्र म आगन् । वैश्वानरो अदब्धस्तनूपा अग्निर्न पातु दुरितादवद्यात् ॥ अथाचमनम् । आत्मतत्त्वं शोधयामि स्वाहा । विद्यातत्त्व शोधयामि स्वाहा । शिवतत्त्व शोधयामि स्वाहा । अथ प्राणायाम । ओ सप्तव्याहृतीना विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजगौतमात्रिवसिष्ठकश्यपा ऋषय । अग्निर्वायु सूर्यो बृहस्पतिर्वरुण इन्द्रो विश्वे देवा देवता । गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बृहती पङ्क्तिस्त्रिष्टुब्जगती छन्दांसि ॥

Fol 11a Madhyahnasamdhya आचमनं प्राणायाम शिखाबन्धनादि पूर्ववत् । अथावाहने विशेष । अथावाहनम् । ओ सावित्री युवती शुक्ला etc

Fol 12a Sayamsamdhya आचमन प्राणायाम शिखाबन्धनादि पूर्ववत् । आवाहने विशेष । अथावाहनम् ॥ ओ वृद्धा सरस्वती कृष्णा पीतवस्त्रा चतुर्भुजाम् । शङ्खचक्रगदापद्महस्तां गरुडवाहिनीम् ॥

2) Fol 13 *Apośanavidhi* Beginnt अग्निरस्मि जन्मनेत्यात्मानमग्नि ध्यात्वा । ओ भूपतये स्वाहा । ओ भुवनपतये स्वाहा । ओ भूताना पतये स्वाहा । इति बलिदानम् । अन्तश्चरसि भूतेषु गुहाया विश्वतोमुख । etc Ein Fragment Sieh Num 617, p 4b

3) Foll 14 15 अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म ॥ दर्भैं परिसमुह्य । गोमयेनोपलिप्य । कुशेनोल्लिख्य । उदकेनाभ्युक्ष्य । अग्निमुपसमाधाय । ओशाण्डिल्यगोत्राय पावकनाम्ने वैश्वानराय यज्ञियपुरुषायावाहयामीदमच चन्दन च पुष्पम् ॥ अथ ध्यानम् । आ वो देवास ईमहे वामं प्रयत्यध्वरे । आ वो देवास आशिषो यज्ञियासो हवामहे ॥

4) Fol 16a Ein Text von 10 Zeilen ohne besondere Bezeichnung Beginnt चतुरस्र मण्डल कुर्यात् । तत्र पात्र निधाय । तन्मध्ये परिवेषणम् । पितु नु स्तोपमित्यन्न स्तुत्वा ।

Schliesst इत्यन्नं परिसिच्य । इति प्रोक्ष्य । Dies ist ein Bruchstuck des Apośanavidhi und findet sich in Num 617 auf Fol 4a b

699.

15/9¹/ 55 Bll, 5 Linien Geschrieben von Ma rsa kara im J 1855

Chandoganam Āhnikam enthalt die Gebete am Morgen Mittag und Abend Von Sivarama Sohn von Virama Beginnt प्रणम्य तात विश्वाम विघ्नेशं जगदम्बिकाम् । ब्राह्मण्यमाश्रित यत्र प्रात कृत्यादिकर्मणि ॥ १ ॥ विधि तस्य प्रवक्ष्यामि छन्दोगानां हिताय वै । शिष्याणामुपकाराय तथा च विदुषां मुदे ॥ २ ॥ ब्राह्मे

मुहूर्त उत्थाय श्रीपरमेश्वरं स्मृत्वा यथावन्मूत्रपुरीषोत्सर्गं कृत्वा प्रक्षालितचरणः प्राङ्मुखो [उदङ्मुखो] वोपविश्याचामेत् । साङ्गुष्ठहस्तेन पाणिसितमणिमज्जनपर्याप्ता अपो गृहीत्वा सव्येनान्वालभ्य ब्राह्मेण तीर्थेन त्रिराचम्याङ्गुष्ठमूलेन मुखं द्विरुन्मृज्य पादावभ्युक्ष्य जलान्तरेण शिरो ऽभ्युक्ष्येन्द्रियाणि जलार्द्रहस्तेन स्पृशेत् ।

Prātaḥsaṃdhyā endet Fol. 14 b Die Madhyāhnasaṃdhyā beginnt ibid.: स च नद्यादौ विधिना स्नात्वा संध्यां कुर्यात् । स्नानविधिरस्मत्कृतकृत्यचिन्तामणौ द्रष्टव्यः । Die Sāyaṃsaṃdhyā beginnt Fol. 54 a· सायंसंध्योपासनमहं करिष्य इति संकल्पः । ध्यानावाहने विशेषः ।

700.

18/11. 10 Bl., 12 bis 13 Linien. Etwa 1815

Siṃhasthaguruvidhi, das Baden im Ganges und andere Ceremonien, namentlich das Haarscheeren, wenn Jupiter im Zeichen des Löwen steht Beginnt पुण्याहादिचय कृत्वा गङ्गां प्रति गच्छेत् । श्लोकचतुष्टयं पठेत् ॥ आदित्यो गणनाथश्च विष्णुश्चैव महेश्वरः । गच्छन्तु सहिता देवाः स्नानार्थं गौतमी सुराः ॥ १ ॥ आयान्तु पितरः सर्वे ये ऽस्मत्तः श्राद्धकाङ्क्षिणः । यास्यामि गौतमी गङ्गां सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥ २ ॥ ब्रह्मचर्यादिभिर्युक्तो व्रतैर्देवि कृपां कुरु । तव यात्रां विधास्यामि सर्वकार्यार्थसिद्धये ॥ ३ ॥ नमो देवि महापुण्ये पुण्यतोये शुभैर्वृते । तव यात्रां विधास्यामि प्रसीद गौतमात्मजे ॥ ४ ॥ Eine Lücke auf Fol 5.

701.

23/12. 7 Bll., 12 Linien. Etwa 1740

Puṇyāhavācana, Segensprüche, welche beim Anfang und Ende wichtiger Ereignisse von Brahmanen recitiert werden Beginnt कृतमङ्गलस्नानः स्वलंकृतः प्राङ्मुख उपविश्य । सुमुखश्चैकदन्तश्च धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो॰ । विद्यारम्भे विवाहे च । शुक्लाम्बरधरं देवं॰ । लाभस्तेषां जयस्तेषां॰ । अभीप्सितार्थ॰ । सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये॰ । सर्वदा सर्व॰ । तदेव लग्नं॰ ॥ Sieh Svastivācana.

Schliesst · आदित्यश्चन्द्रमा भौमो बुधजीवसितार्कजाः । ग्रहास्त्वामभिषिञ्चन्तु राहुः केतुश्च तर्पिताः ॥ देवदानवगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः । ऋषयो मुनयो गावो देवमातर एव च । देवपत्न्यो द्रुमा नागा दैत्याश्चाप्सरसां गणाः ॥

702.

20/9 24 Bll 8 bis 9 Linien Geschrieben auf Europäischem Papier um etwa 1870

Puṇyāhavācana Segenswünsche von Seiten der Priester bei Gelegenheit der Verheiratung eines Sohnes Unvollständig Beginnt अथ पुण्याहवाचन लिख्यते ॥ आचमनं कृत्वा देशकालौ संकीर्त्य ममात्मन पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थममुकनाम्न कुमारस्य श्वो विवाहाख्य कर्म करिष्ये । (अथ विवाहाख्य कर्म करिष्ये) अस्य पाणिग्रहणसमये ग्रहानुकूल्यसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमाचार्यऋत्विग्द्वारा नवग्रहमखाख्य कर्म करिष्ये । तदङ्ग[तया] आदौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थ महागणपतिपूजन पुण्याहवाचन मातृकापूजन नान्दीश्राद्ध मण्डपप्रतिष्ठाकुलदेवतास्थापनादि च करिष्ये ॥

Nur die folgenden Abschnitte sind in der nachlässig geschriebenen Handschrift bezeichnet Puṇyāhavācana endet Fol 6a Mātṛkāpūjana Fol 7a Nāndīśrāddha Fol 8b Maṇḍapadevatāsthāpana Fol 9b Sthaṇḍilādikarman beginnt 9b—Fol 12a तत आचार्यो अवेत्यादि । आत्मन पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थ (आदि) नवग्रह(देवग्रह)देवताप्रीत्यर्थमावाहनाद्यर्चन पूजनं चेदानीमहं करिष्ये । Balidāna endet Fol 22b

Ein Puṇyāhavācana wird aus dem Bahvṛcapariśiṣṭa in Hemādris Dānakhaṇḍa p 146 mitgeteilt

703.

23/10 6 Bll 6 Linien Geschrieben von einem Sohn des Mādhavrāji um 1720

Svastivācana Segenssprüche für besondere Gelegenheiten Beginnt अवनिगतजानुमण्डल कमलमुकुलसदृशमञ्जलि शिरस्याधाय दक्षिणेन पाणिना सुवर्णपूर्णकलश धारयित्वा दीर्घायुषो नागा नद्यो गिरयस्त्रीणि विष्णुपदानि च तेन आयु प्रमाणेन पुण्याह दीर्घमायुरस्तु । शिवा आप सन्तु । सौमनस्यमस्तु । गन्धा पान्तु सुमङ्गल्यं चास्तु । पुष्पाणि पान्तु सश्रियमस्तु । अक्षता पान्त्वारोग्यमस्तु । ताम्बूलानि पान्त्वैश्वर्यमस्तु । दक्षिणा पान्त्वायुष्यमस्तु । Aus Hemādris Dānakhaṇḍa p 146

704.

28/15 8 Bll 11 Linien Geschrieben im J 1798

Svastivācana Beginnt संपूज्य गन्धमाल्याद्यैर्ब्राह्मणान्स्वस्ति वाचयेत् । धर्मकर्मणि माङ्गल्ये सग्रामाद्भुतदर्शने ॥ पुण्याहवाचन दैवे ब्राह्मणस्य विधीयते । एतदेव निरोङ्कार कुर्यात्क्षत्रियवैश्ययो ॥ २ ॥

Diese Handschrift enthält eine ausführlichere Recension des Textes als die vorhergehende Nach der Unterschrift stammt der Text aus dem Dānakhaṇḍa Sieh diesen p 145

705.

32/14 13 Bll 17 bis 22 Linien Etwa 1790

Sarvadevapratiṣṭhā, über die Aufstellung und Weihung von Götterbildern Eine Abhandlung, welche auch über die Erbauung von Tempeln (maṇḍapa) und die Einrichtung von Gruben für das heilige Feuer (kuṇḍa) ausführlich berichtet Zugleich werden die dabei angewendeten Gebräuche und vedische sowie anderweitige Sprüche mitgeteilt Unvollständig Zu vergleichen ist Matsyapurāṇa Kapitel 264 Pratiṣṭhānukīrtane Maṇḍapavarṇanam Beginnt अथ सर्वदेवप्रतिष्ठा लिख्यते ॥ उदगयने माघादिपञ्चमासेषु शुक्लपक्षे चतुर्थी पञ्चम्यष्टमी चतुर्दशी वा कृष्णपक्षे दशम्यन्ताना निषिद्धतिथिवर्जितानामन्यतमस्या तिथौ निषिद्धास्वपि स्वदेवत्याया यजमानस्य चन्द्रसूर्यताराबलान्विताया प्रतिष्ठा कार्या ॥

Fol 1b आचम्य प्राणानायम्य बद्धशिख कुशहस्त सपत्नीको गणपतिं ध्यायन्प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा संकल्प कुर्यात् । सुमुखश्चेत्यादि । देशकालौ सकीर्त्य । अमुकगोत्रस्यामुकशर्मण सहदारापत्यस्यात्मन समस्तपापक्षयार्थं ब्राह्मणद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मण्डपादि कर्तुं निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं पितृतो मातृतश्च दशपूर्वान्दशापरान्सहदारापत्यमात्मान चेति पुरुषानुद्धर्तुं यथाविभव देशकालाद्यनुसारत श्रीअमुकदेवप्रतिष्ठा कर्तुं तदङ्गतया विहितकर्मार्थं मण्डपादि कर्तुं निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनमाचार्यादिवरण च करिष्ये । इति सकल्प ॥

Fol 3a Maṇḍapakaraṇam Tasya parimāṇam Kuṇḍaracanā 4b Stambharopaṇa 4b Arghyakaraṇa 7a Homadravyapraveśa 9a Vāstupūjāvidhi 10a Kṣetrapālapīṭha 11a

Citiert werden das Devīpurāṇa und Matsyapurāṇa Ausserdem Trivikramapaddhati Fol 8b Sarvasiddhāntaśekhara Fol 8a

706.

26 9 24 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1752 von Vijayarāma

Kuṇḍamaṇḍapasiddhi Errichtung von Gruben zur Bewahrung des heiligen Feuers und Hallen zum Opfer Verfasst im Jahr 1620 von Viṭṭhala Dīkṣita Sohn von Bubaśarman Text und Kommentar Beginnt गाढ ध्वान्तमनेकभानुजठरे राजत्कनाधारिणि मोदप्रचकफरीयुग दरदनत्पन्ने ऽणुद्दीरावनि । सर्णोत्तुङ्गगिरिद्वयाधरचरी दीना कलिन्दात्मजा पर्यायर्यमिदं शिवामिति वदन्मेर

शिवः पातु वः ॥ १ ॥ कृष्णात्रिगोत्रे नितरां पवित्रे पवित्रकर्माजनि वृषशर्मा । तत्सूनुना विट्ठलदीक्षितेन विरच्यते मण्डपकुण्डसिद्धिः ॥ २ ॥

Der Kommentar beginnt मत्तमतङ्गजवदन साधितविघ्नावलीसदनम् । गौरीहरयोस्तोकं पालितलोकं हृदालम्बे ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 798

707.

25/11 44 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1800

Kundamandapasiddhi Text und Kommentar .

— —

E. Bhakti.

708.

20/15 21 Bll, 11 Linien Etwa 1710

Kṛṣṇasahasranāman, tausend Namen des Kṛṣṇa, aus dem Bhāgavatasārasamuccaya von Vallabhācārya (Vaiśvānaraproktam Sahasranāmastotram) In 257 Versen Beginnt पुराण[पुरुषो यश्च] पुरुषोत्तम उच्यते । नाम्ना सहस्रं वक्ष्यामि तस्य भागवताद्धृत ॥ १ ॥ यस्य प्रसादाद्वागीशाः प्रजेशा विभवोन्नताः । क्षुद्रा अपि भवन्त्याशु श्रीकृष्ण तं नतो ऽस्म्यहम् ॥ २ ॥ अनन्ता एव कृष्णस्य लीलानामप्रवर्तकाः । उक्ता भागवते गूढाः प्रकटा अपि कुत्रचित् ॥ ३ ॥ अतस्तानि प्रवक्ष्यामि नामानि मुरवैरिणः । सहस्रं यैस्तु पठितैः पठित स्याच्छुकामृतम् ॥ ४ ॥ कृष्णनामसहस्रस्य ऋषिरग्निर्निरूपितः । गायत्री च तथा छन्दो देवता पुरुषोत्तमः ॥ ५ ॥

709.

27/10 7 Bll, 9 Linien Etwa 1790

Vallabhāṣṭakavivaraṇa, ein Kommentar von Vallabhācārya zu einem Hymnus in 8 Strophen von seinem Sohn Viṭṭhaleśvara Dieser begann श्रीमद्वृन्दावनेन्दु॰ Das erste Blatt fehlt Die übrigen Verse beginnen 2 नाविर्भूयात् 3 न ह्यन्य 4 प्रादुर्भूतेन 5 उष्णत्वैकस्वभाव 6 आम्नायोक्तम् 7 स्वामिन् 8 अज्ञानादीनि ।

Schliesst पितृपादाब्जकृपया विवृत वल्लभाष्टकम् । कृपयन्तु सदाचार्या भृत्ये श्रीवल्लभे मयि ॥ १ ॥ इति श्रीपितृपादाब्जपरागारक्तचेतसा । श्रीवल्लभेन विवृतमखिलं वल्लभाष्टकम् ॥ इति श्रीमत्प्रभुचरणैकशरणश्रीश्रीवल्लभविरचितं श्रीवल्लभाष्टकविवरणं संपूर्णम् ॥ श्रीमदाचार्यरूप श्रीविट्ठलेशोदिताष्टकम् । श्रीवल्लभोज्ज्वलं भक्त्या मज्जन्म्यस्मिन् त्रिसंगमे ॥

710.

30/15½ 20 Bll 14 Linien Etwa 1780

Vidvanmandana von Vitthala, Sohn von Vallabhacarya Unvollendet In einer Streitschrift sucht der Verfasser, nach Art der Vaisnava Schule von Visnusvamin, zu beweisen, dass die Seele (Jiva) und die Gottheit (Brahman) nicht verschieden (Śuddhadvaitavada) und dass Krisna die höchste Gottheit sei Beginnt निजमुरलिकानादाह्वानागतव्रजसुन्दरीनिरुपमनवस्नेहाम्भोधिर्विचिचतरोर्मिभि । किमपि परितश्चार्द्रार्द्रो ऽस्तु (स्तय) प्रभु प्रकटीभवन्प्रतियुवतिसमेदेनास्मदृशा विषय सदा ॥ १ ॥ पितृचरणान्नत्वाह हरिरिति मार्गाम्बुजातमार्तण्डात् । तदनुग्रहत किंचिल्लिखामि यत्नाद्यथाबुद्धि ॥ २ ॥ श्रुतिसूत्रादिमणिभिर्जटिल युक्तिमौक्तिकै । ग्रथित कुरुते विद्वन्मण्डन विट्ठल सुधी ॥ ३ ॥ इह हि विविधवृजिनतापोपतप्यमाननिखिलजनापवर्गाय श्रुतिस्मृतिपुराणेषु श्रवणाद्य प्रतिपाद्यन्ते तेषा विषयश्च ब्रह्मैवोच्यते । तन्निर्धर्मक सधर्मक वेति भवति विप्रपत्तिर्जिज्ञासूनामुभयरूपत्वेनापि श्रूयमाणत्वात् ॥

711.

26/10 53 Bll Linien verschieden Etwa 1750

Sarasamgraha Dieses nach dem Ende des 16 Jahrhunderts verfasste Werk zerfällt in zwei Teile Der erste bis Fol 19b enthält eine Sammlung von poetischen Sprüchen, deren grösserer Teil bekannt ist Der zweite von da ab gibt die besonderen Satzungen der Vaisnavas (Bhagavatas) Unvollständig Fol 17 fehlt Beginnt सर्वस्थूलतर गजेन्द्रवदन लम्बोदर सुन्दर विघ्नेश मधुगन्धलुब्धमधुपव्यालोलगण्डस्थलम् । दन्ताघातविदारिताहितजनं सिन्दूरशोभाकर वन्दे शैलसुतासुत गणपति सिद्धिप्रद कामदम् ॥ १ ॥ Der zweite Teil beginnt श्रीमते रामानुजाय नम ॥ वेदे रामायणे चैव भारते भरतर्षभ । आदौ मध्ये तथा चान्ते हरि सर्वत्र गीयते ॥ १ ॥ — सात्त्विकानि पुराणानि तथैव स्मृतिरेव च । वैष्णवाना मुदार्थाय क्रियते सारसग्रह ॥ ११ ॥

Ausser Puranen und Smrtis werden Acaradarśa Āśaucadarśa Mantramahodadhi Sarasamuccaya (dh) Smrtisaravali citiert

712

26/10½ 80 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1620

Visnubhakticandrodaya Verehrung von Visnu geteilt infolge des gewählten Wortes Candra in 16 Kala Von Nrsimharanya Eine Handschrift, welche Bhandarkar in BP 1 76 erwähnt ist im Jahr 1410 datiert Das vorliegende Fragment ist mit 101—185 paginiert, doch fehlen Foll 104—107 117 Die achte Kala

endet Fol 109a 9 Fol 120a 10 Fol 120a 11 Fol 136b 12 Fol 142b 13 Fol 159b 14 Fol 162b 15 Fol 177a 16 bricht ab in Karavīramahiman

Der Verfasser gründet seine Behandlung hauptsächlich auf die Purāna Ausserdem citiert er Tattvasāra, Tattvasāgara, Nṛsiṁhasarvasva, Yogavāsiṣṭha, Viṣṇurahasya, Vaiṣṇavatantra, Saura dharmah

713.

24/10½ 7 Bll, 11 bis 14 Linien Etwa 1840

Durjanamukhacapetikā, eine polemische Schrift von einem nicht genannten Verfasser Er sucht zu beweisen, dass Nārāyana einen höheren Rang einnehme als Śiva, und dass der erstere sich in Rāma verkörpert habe Zu diesem Zwecke citiert er viele Stellen aus Upanisads und Purānen, namentlich dem Bhāgavata purāna. — Unvollständig Beginnt चित्ते स्मरामि श्रीकृष्ण श्यामं शोभितकौस्तुभम् । चतुर्मुखेशसंपूज्यपादपद्मं व्रजाधिपम् ॥ १ ॥ श्रीवेङ्कटाद्रिवसतिं श्रीमन्नारायणं च तम् । श्रीरङ्गेशं च*) भुवि वैकुण्ठादेशिकं भजे ॥ २ ॥ श्रीशपादाब्जमहिमदर्शने ऽप्यन्धलोचनान् (श्रीश ist Viṣṇu Der Sinn ist maltrātiert) । तत्पारम्यज्ञापनाय श्रमो ऽयं सन्निरिष्यताम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्रामानुजाचार्यमतविद्वेषिपामरैः । वहूकृतान्नरान्द्देवान् जीवानेव जगौ श्रुतिः ॥ ४ ॥ तेषामधिपतिर्ब्रह्मा ततो जातः शिवो ऽपि यः । श्रीविष्णुपदसंभूतगङ्गाधारिजटाभरः ॥ ५ ॥ शिवपारम्यनिर्वाहग्रहिलोच्चास्यदुर्मुखे । पराङ्मुखकरी काचिच्चपेटा श्रुतिभिर्दृढ ॥ ६ ॥ श्रुतिः स्मृतिर्भारतं च पुराणं सूत्रसार्थकम् । एक नारायणं सर्वेशेषिणं प्राहुरीश्वरम् ॥ ७ ॥ अथ श्रीमतो नारायणस्य सर्वेश्वरत्वसमर्थनाय परःकोटिश्रुतिशिरोभिस्तदुपजीविस्मृतिपुराणेतिहासादिभिः पामरान्धजीवानां ज्ञानचक्षुर्दानाय महानेव श्रमो व्यधायि । तदर्थं पूर्वाचार्यैरपि स्वीयग्रन्थप्रणयनेन सो ऽकारि । तदुपजीविना मया च दुर्जनचपेटिकेयं विरच्यते ॥

Der Stil verrät einen Schriftsteller aus dem neunzehnten Jahrhundert

714.

21/9 4 Bll 11 bis 13 Linien Etwa 1790

Puṣpadhyāya 76 Ślokas Geschenke von Blumen und andere Gaben zu Ehren der Götter und insbesondere von Viṣṇu Beginnt आरामोपहृतं पुष्पमारण्यं पुष्पमेव च । क्रीतं प्रतिग्रहे लब्धं

*) Randglosse ohne च gibt भुवि स्वीयधामा Das Metrum bleibt unrichtig.

पुष्पमेतच्चतुर्विधम् ॥ १ ॥ उत्तमं पुष्पमारण्यं गृहीतं स्वयमेव च । मध्यमं पुष्पमारामे क्रीतं स्यादधमं तथा ॥ २ ॥ प्रतिग्रहे च यल्लब्धं तत्पुष्पमधमाधमम् । शूद्रेण पुष्पमानीतं निष्फलं तद्विदुर्बुधा ॥ ३ ॥ पुष्पं पत्रं निषिद्धं तु त्रुटितं छिन्नमेव च । शुष्कं दग्धं परित्याज्यं शूद्रानीतं परित्यजेत् ॥ ४ ॥ त्रुटिते चार्थनाशः स्याच्छिन्ने चैव बलक्षय । शुष्के चायुःक्षयो हि स्याद्दग्धे पुष्पे प्रजाक्षय ॥ ५ ॥ नैकपुष्पं द्विधा कुर्यान्न भिन्द्यात्कलिकामपि । पद्मोत्पलाना भेदे तु ब्रह्महत्यादिपातकम् ॥ ६ ॥ छिन्नं च दलहीनं च भूमौ च पतितं तथा । विहगैरुपभुक्तं च तन्न गृह्णन्ति देवता ॥ ७ ॥ Die Blumen werden einzeln aufgezahlt und die Tulası nimmt unter diesen eine hervorragende Stellung ein

Schliesst सर्वापराधशमनी प्रणतिस्तु कृता नृणाम् । त्रिषु लोकेषु विख्याता कृता देवे महाफला ॥ ७४ ॥ सर्वनादमयी घण्टा असुराणां त्रासकारिणी । घण्टारवे सुरा हृष्टा नादोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ७५ ॥ पाद्यान्ते मधुपर्कान्ते वस्त्रान्ते भोजनादनु । देवायाचमनं दद्यात्पितृमन्त्रेण भक्तित ॥ ७६ ॥

715.

22/12 6 Bll 11 Linien Etwa 1750

Alımandarastotra ein Lobgedicht auf Krısna welches gewohnlich Yamunacarya zugeschrieben wird In verschiedenen Metren Nach Codd Oxon 227 bestand das Gedicht aus 69 Versen Hier fehlt das letzte Blatt und das sechste Blatt schliesst mit 62

Beginnt स्वादयन्निह सर्वेषां त्रय्यन्तार्थं सुदुर्ग्रहम् । स्तोत्रयामास योगीन्द्रस्तं वन्दे यामुनाह्वयम् ॥ १ ॥ नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नम । नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नम ॥ २ ॥ नमो यामुनपादाब्जरेणुभि पावितात्मने । विदिताखिलवेद्याय गुरवे विदितात्मने ॥ ३ ॥ नमोऽचिन्त्याद्भुताक्लिष्टज्ञानवैराग्यराशये नाथाय मुनयेऽगाधभगवद्भक्तिसिन्धवे ॥ ४ ॥ तस्मै नमो मधुजिदङ्घ्रिसरोजतत्त्वज्ञानानुरागमहिमातिशयान्तसीम्ने । नाथाय नाथमुनयेऽत्र परत्र चापि नित्यं यदीयचरणौ शरणं मदीयम् ॥ ५ ॥ भूयो नमोऽपरिमिताच्युतभक्तितत्त्वज्ञानामृताब्धिपरिवाहशुभैर्वचोभि । लोकेऽवतीर्णपरमार्थसमग्रभक्तियोगाय नाथमुनये यमिनां वराय ॥ ६ ॥ तत्त्वेन यश्चिदचिदीश्वरतत्स्वभावभोगापवर्गतदुपायगतीरुदार । संदर्शयन्निरमिमीत पुराणरत्नं तस्मै नमो मुनिवराय पराशराय ॥ ७ ॥

716.

14/23   9 Bll   23 Linien   Etwa 1790

Ekādaśīnirṇaya, eine Zusammenstellung von Stellen aus verschiedenen Purāṇa, die sich auf den den Vaiṣṇavas oder Bhāgavatas geheiligten elften Tag (Harivāsara) der beiden Mondhälften aller Monate des Jahres beziehen Zugleich wird bestimmt unter welcher Bedingung das für diesen Tag angeordnete Fasten nicht stattfinden oder auf den nächsten Tag verlegt werden soll Der Kompilator hat namentlich Hemādri benutzt. Von besonderen Schriften citiert er den Harivāsarapradīpa Fol. 1a 3a 4b 6a das Ācāratilaka Fol 2a

Nach dem Schluss ist dieses aus 193 Versen bestehende Kapitel aus dem *Sadācārasārasaṃgraha* entnommen Im Sadācārasaṃgraha welcher Śaṅkara, Sohn von Nīlakaṇṭha zugeschrieben wird, heisst der siebente Abschnitt [ekadaśī] dvādaśīvratanirṇaya Catal Ind Office Num 1800

Beginnt अथ एकादशीनिर्णय ॥ अवतु व कमलाकुचमण्डले प्रणिहित कमलाधिपते कर । कनकनिर्मितकुम्भमुखार्पितो नवतमालतरोरिव पल्लव ॥ नानादु खसमाकीर्णे संसारे नरजन्मनि । एकादश्युपवासो य स धन्य स च बुद्धिमान् ॥ १ ॥ पद्मे पद्मे तु सम्प्राप्ते एकादश्या तु वैष्णव । कुर्याद्व्रत महाविष्णो छत रुक्माङ्गदादिभि ॥ २ ॥

Schliesst एकादश्याश्च माहात्म्य पदमेकं शृणोति य । ब्रह्महत्यादिपापानि नश्यन्ते नात्र सशय ॥ ९४ ॥

717.

30/9   11 Bll, 12 bis 14 Linien   Bengālī Schrift   Etwa 1780

Brahmasaṃhitā fünfter Adhyāya über die göttliche Natur von Kriṣṇa Unvollständig Auf den mit Roth bezeichneten Text folgt Vers für Vers ein Digdarśinī genannter Kommentar Beginnt अथ ब्रह्मसहिता लिख्यते ॥ ईश्वर परम कृष्ण सच्चिदानन्दविग्रह । अनादिरादिर्गोविन्द सर्वकारणकारणम् ॥ १ ॥ सहस्रपत्त्र कमल गोकुलाख्यं महत्पदम् । तत्कर्णिकारं तद्धाम तदनन्तांशसम्भवम् ॥ २ ॥ टीका ॥ अथ तस्य तद्रूपतासाधक नित्यधाम प्रतिपादयति । सहस्रपत्त्रमित्यादि । सहस्राणि पत्त्राणि यत्र तत्कमल सहस्रपत्त्रकमलम् । भूमिश्चिन्तामणिगणमयीति वक्ष्यमाणचिन्तामणिमयं पद्मं तद्रूप । तच्च महत्सर्वोत्कृष्ट पदम् । महत श्रीकृष्णाख्यस्य महाभागवतो वा पद महावैकुण्ठरूपमित्यर्थ । तत्तु नानाप्रकार श्रूयते इत्याशङ्क्य प्रकारविशेषत्वेन निश्चिनोति गोकुलाख्यमिति । गोकुलमित्याख्या रूढिर्यस्य तद्गो गोपावासमित्यर्थं । रूढिर्योगमपहरतीति न्यायेन तस्यैव प्रतीते । एतदेवाभिप्रेत्य प्रोक्तं श्रीदशमे । भगवान्गोकुलेश्वर इति ॥ etc

Der Text und Kommentar reicht bis zur Strophe 45 क्षीर यथा दधिविकारविशेषयोगात् Vgl Catalogue India Office Num 2511 (2 17) Den von Eggeling aus dem Kommentar ausgezogenen Schriften habe ich aus unserem Fragmente nur die folgenden beizufugen Radhakrsnarcanadipika, Svayambhuvagama Brhadvamana Bhagavatsamdarbha Ādivaraha

718.

28/11[1] 26 Bll 10 bis 1° Linien Bengali Schrift Etwa 1780

Madhyalilaślokavali ein Verzeichnis der im Madhyakanda des Caitanyacaritamrta vorkommenden Samskrtverse Paginiert 8—33 folglich fehlen die ersten sieben Blatter Der Madhyakanda enthält 25 Paricheda unsere HS beginnt in der Mitte des neunten

Die meisten Stellen sind aus dem Bhagavatapurana entnommen Ausserdem sind die folgenden Werke genannt Katyayanasamhita Fol 22 b वर हुतवहज्वालापञ्जरान्तर्व्यवस्थिति । न शौरिचिन्ताविमुखजनसंभापवैशसम् ॥ Gautamiya 25 b Naradapañcaratra Naradiya 15 b Padmapurana Brahmasamhita oft Bhagavadgita oft Mahabharata Valmikapurana 21 a eine neue Bezeichnung des Ramayana Visnupurana Skandapurana Hayaśirsapancaratra 24 a Viele Verse werden bloss mit तथा हि eingefuhrt.

Andere Werke welche der Bengalischen Bhakti schule angehören sind Ujjvalanilamani Fol 10 b 26 a — Karnamrta d i Krsnakarnamrta von Bilvamangala 20 a 25 a Siehe Bilvamangala — Govindalilamrta 12 b 13 — Caitanyacandrodaya oft — Danakelikaumudi 10 b — Bilvamangala 8 b 11 a Siehe Karnamrta — Bhaktirasamrtasindhu 14 b 18 b Siehe Rasamrtasindhu, Haribhaktirasamrtasindhu — Bhagavatamrta 18 b — Rasamrtasindhu 14 a 21 b Siehe Bhaktirasamrtasindhu — Lalitamadhava 14 b 17 a — Visvaprakaśa 27 a 28 a — Stavamala 9 b — Haribhaktirasamrtasindhu 25 a Haribhaktivilasa 23 a — Haribhaktisudhodaya 13 b 15 b 16 a etc

719.

28/12 11 Bll 10 bis 11 Linien Bengali Schrift Etwa 1800

Krsnalila Verse zu Ehren von Krsna und Radha, und zu gleicher Zeit von Caitanya einer Personifikation von Krsna Diese Verse, im ganzen 158 oder 160 sind aus einer Anzahl von Purana und Gedichten ausgehoben, und in 20 Abschnitte von ungleicher Länge eingeteilt Auch scheint in einer vollständigen Sammlung eine Teilung in Adyalila, Madhyalila Antyalila (nur diese ist vorhanden) vorgewaltet zu haben Der ungenannte Kompilator (Granthakara) hat mehrere eigene Verse hinzugefugt und gibt seine Quellen zum grössten Teile an Diese sind Adipurana Fol 7 b

Ujjvala Fol 8 b. Karnāmṛta Fol. 10 b. Gītagovinda von Jayadeva Fol. 9 b. Govindalīlāmṛita Fol. 2 b 9 b 10 a. b. 11 a. Caitanyacaritrakāvya Fol 6 b Caitanyastavakalpavṛiksa Fol. 10 a b Nṛisinhapurāṇa Fol 5 a Bhavagavadgītā Fol 6 a Bhāgavatapurāṇa sehr oft Rasāmṛitasindhu Fol 1 b Lalitamādhava Fol. 11 a Vidagdhamādhava Fol. 1 b. Visṇupurāṇa Fol. 5 b. Selbst der erotische Vers aus Kirātārjunīya 8, 37 wird Fol. 8 a citiert. — Karṇapūra Fol 10 a Kriṣṇacaitanya Fol. 11 b.

Beginnt: पङ्गुं लङ्घयते शैलं मूकमावर्तयेच्छ्रुतिम् । यत्कृपा तमहं वन्दे कृष्णचैतन्यमीश्वरम् ॥ १ ॥ तथा हि ॥ दुर्गमे पथि मे ऽन्धस्य स्खलत्पादगतेर्मुहुः । स्वकृपायष्टिदानेन सन्तः सन्त्ववलम्बनम् ॥ २ ॥ तथा हि ॥ जयतां सुरतौ पङ्गोर्मम मन्दमतेर्गती । मत्सर्वस्वपदाम्भोजौ राधामदनमोहनौ ॥ ३ ॥ तथा हि ॥ दीव्यद्वृन्दारण्यकल्पद्रुमाधः श्रीमद्रत्नागारसिंहासनस्थौ । श्रीमद्राधाश्रीलगोविन्ददेवौ प्रेष्ठालीभिः सेव्यमानौ स्मरामि ॥ ४ ॥

Schliesst: ग्रन्थकारस्य ॥ चरितामृतमेतच्छ्रीलकृष्णचैतन्यविष्णोः शुभदमशुभनाशि श्रद्धयास्वादयेद्यस्तदमलपादपद्मे भृङ्गतामेत्य सो ऽयं रसयति रसमुच्चैः प्रेममाध्वीकपूरः ॥

720.

29/10. 2 Bll., 12 bis 13 Linien. Bengālī-Schrift. Etwa 1820

1) *Gauracandrasyāṣṭakālalīlāsmaraṇadaśaka*, ein Lobgedicht auf Caitanya, in 10 Śārdūlavikrīḍita-Versen, denen später ein elfter *hinzugefügt ist*. *Beginnt*: श्रीगौराङ्गमहाप्रभोश्चरणयोर्या केशशेषादिभिः सेवा गम्यतमा स्वभक्तविहिता शान्तिर्यया (सान्तिर्यया MS) लभ्यते । तां तन्मानसिकस्मृतिं (स्थितिं MS) प्रथयितुं भाव्यां सदा सत्तमैः स्तौमि प्रात्यहिकं तदीयचरितं श्रीमन्नवद्वीपजम् ॥ १ ॥ रात्र्यन्ते शयनोत्थितः सुरसरित्स्नातो ऽन्नभोजी प्रगे पूर्वाह्णे स्वगणैर्नसत्युपवने तैर्भाति मध्याह्नके । यः पूर्मौंचपराह्णके निजगृहे सायं गृहे ऽथाङ्गणे श्रीवासस्य निशामुखे निशि च सन्गौरः स नो रक्षतात् ॥ २ ॥

Der zehnte Vers lautet श्रीरासाङ्गण आवृतो निजगणैः सार्धं प्रभुभ्यां मटन्नृत्यैस्तानमृदङ्गवादनपरैर्गायद्भिरुल्लसन् (?) । भ्राम्यन् श्रीलगदाधरेण सहितो नक्तं विहृत्याद्भुतं स्वागारे शयनालये स्वपिति यस्तं गौरमध्येम्यहम् ॥ १० ॥ Der elfte beginnt श्रीगौराङ्गविधोः स्वधामनि नवद्वीपे ऽष्टकालोद्भवां etc Die im Titel genannten acht Zeiten beziehen sich auf die im zweiten Verse genannten Beschäftigungen von Kriṣṇacaitanya

In Lālmitra's Notices Num. 1621 wird das Gedicht einem

Viśvanatha Cakravartin, hingegen in Haraprasada's Notices I, Num 105, einem Naraharisarakara zugeteilt

2) Ein Gedicht auf Caitanya ohne Titel in 10 Anuṣṭubh Versen Beginnt चामीकरतडिद्गौरचूडावन्धमनोरमम् । लीलालकावृते भाले विभ्राजत्तिलकोत्तमम्° ॥ १ ॥

Schliesst सकीर्तनरसे मग्न नृत्यन्त प्रेमविह्वलम् । प्रेमाश्रुभि प्लावयन्त स्वस्वभक्तधरातलम्° ॥ १० ॥ Zu den Accusativen ist aus dem ersten Gedicht der dort von Vers 3 ab gebrauchte Refrain तं गौरमधेम्यहम् zu ergänzen Aus diesem Grunde bewährt sich dieser Teil als eine Nachahmung des ersten

721.

32/11 9 Bll 9 bis 12 Linien Bengāli Schrift Etwa 1840

Gauraṅgaganoddeśadīpikā eine Schilderung der Schuler von Caitanya Verfasst von Kavikarnapura im Jahre 1577 Beginnt य श्रीवृन्दावनभुवि पुरा सच्चिदानन्दसान्द्रो गौराङ्गैभि सदृशरुचिभि श्यामधामा ननर्त । तासा शश्वद्दृढतरपरीरम्भसंभेदत किं गौराङ्ग सञ्जयति स नवद्वीपमालम्बमान ॥ १ ॥ नमस्यामो ऽस्यैव प्रियपरिजनान्वत्सलहृद प्रभोरद्वैताद्नीनपि जगदघौघचयक्षत । समानप्रेमाण समगुणगणासुल्यकरुणा स्वरूपाया ये ऽमी सरसमधुरास्तानपि नुम ॥ २ ॥

Schliesst श्रीगौराङ्गगणोद्देशदीपिका रचिता मया । दीप्यता परमानन्दसदोहभक्तवेश्मनि ॥ शाके वसुग्रहमिते मनुनैव युक्ते ग्रन्थो ऽयमाविरभवत्कतम समस्तात् । चैतन्यचरितामृतमपचित्ते शोध्य स माकलितगौरगणाख्य एष ॥

Das Jahr der Verfassung ist im Catal des India Office Num 2510 als शाके रसारसमिते मनुनैव युक्ते angegeben Das ergibt 1540 In Haraprasada's Notices II p 50 findet sich wie bei uns वसुग्रह

722.

97½/10 6 Bll 10 bis 11 Linien Bengāli Schrift Etwa 1690

Caitanyabhāgavata, 97 Verse zum Lobe von Krisna und Caitanya, in drei Abteilungen (Kanda) Diese Verse sind zum grössten Teil aus dem Mahabharata, Jaiminibharata und Puraṇas (Padmapurana, Naradiya und besonders Bhagavatapurana) ausgezogen Nur drei Verse sind bestimmten Personen zugeteilt. Der erste Kanda mit 30 Versen beginnt आजानुलम्बितभुजौ कनकावदातौ संकीर्तनैकपितरौ कमलायताक्षौ । विश्वंभरौ द्विजवरौ युगधर्मपालौ वन्दे जगत्प्रियकरौ करुणावतारौ ॥ १ ॥ नमस्त्रिका-

लसत्याय जगन्नाथसुताय च । सभृत्याय सपुत्राय सकलत्राय ते नमः ॥ २ ॥ मुरारिगुप्तस्य ॥ अवतीर्णौ स्वकारुण्यौ परिच्छिन्नौ सदीश्वरौ । श्रीकृष्णचैतन्यनित्यानन्दौ द्वौ भ्रातरौ भजे ॥ ३ ॥ जयति जयति देवः कृष्णचैतन्यचन्द्रो जयति जयति कीर्तिस्तस्य नित्यपवित्रा । जयति जयति भृत्यस्तस्य विश्वेशमूर्तेर्जयति जयति नित्यस्तस्य सर्वप्रियाणाम् ॥ ४ ॥

2) Madhyakāṇḍa, 31 Verse. Beginnt: कारुण्यभक्तिदातृने (ले?) चैतन्यगुणवर्णने । अमायाकथने नास्ति नित्यानन्दसमः प्रभो ॥ १ ॥ वन्दे ऽद्वैतं सदानन्दं सुन्दराख्यं महाप्रभुम् । दीनैकबान्धवं शान्तं श्रीशान्तिपुरनायकम् ॥ २ ॥ नानानन्दसुधापूर्णं विग्रहं कीर्तनप्रियम् । वन्दे श्रीहरिदासाख्यमीश्वरं जगतः पतिम् ॥ ३ ॥

3) Antyakāṇḍa, 30 Verse. Beginnt: प्रासादाग्रे (प्रसादाग्रे MS) निवसति पुरः स्मेरवक्त्रारविन्दो ममात्मकस्मितसुवदनो बाल्यगोपालमूर्तिः ॥ १ ॥

Schliesst: तर्को ऽप्रतिष्ठः श्रुतयो विभिन्ना नासावृषिर्यस्य मतं न भिन्नम् । धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां महाजनो येन गतः स पन्थाः ॥ ३० ॥*)

Ein Vers von Sārvabhauma 3, 7 lautet: कालान्नष्टं भक्तियोगं निजं यः प्रादुष्कर्तुं कृष्णचैतन्यनामा । आविर्भूतस्तस्य पादारविन्दे गाढं गाढं लीयतां चित्तभृङ्ग ॥ Ein anderer von Caitanya. गृह्णीयाद्यवनीपाणी [गङ्के]द्वा (in der HS. sind die beiden ersten Silben verwischt) शौण्डिकालयम् । तथापि ब्रह्मणो वन्द्यं नित्यानन्दपदाम्बुजम् ॥

723.

19/9½. 1 Bll, 10 Linien Etwa 1810.

Nimbādityastotra, ein Lobgedicht auf Nimbāditya, dem Haupte einer Vaiṣṇava-Sekte, von Mahānta Maṅgaladāsa. 9 Verse श्रीमते सर्वविद्यानां प्रभवाय सुवर्मणे । आचार्याय मुनीन्द्राय श्रीनिम्बाय नमो नमः ॥ १ ॥ निम्बादित्याय देवाय जगज्जन्मादिकारिणे । सुदर्शनाय ताराय नमस्ते चक्ररूपिणे ॥ २ ॥ नमः कल्याणरूपाय निर्दोषगुणशालिने । प्रज्ञानघनरूपाय शुद्धसत्त्वाय ते नमः ॥ ३ ॥ सूर्यकोटिप्रकाशाय कोटीन्दुशीतलाय च । शेषानिश्चिततत्त्वाय तत्त्व-

*) महाजन sind die Grossen oder Edlen Der Pöbel erkennt niemals den rechten Weg.

रूपाय ते नम ॥ ४ ॥ वितताय पवित्राय नियमानन्दरूपिणे । प्रवर्तकाय शास्त्राणा नमस्ते शास्त्रयोनये ॥ ५ ॥ वसता नैमिषारण्ये मुनीना कार्यकारिणे । तन्मध्ये मुनिरूपेण वसते प्रभवे नम ॥ ६ ॥ लीला समश्नते नित्य कृष्णस्य परमात्मने । निम्बग्रामनिवासाय वि श्वेशाय नमो ऽस्तु ते ॥ ७ ॥ स्थापिता येन द्वार्वत्या तप्तमुद्रा कलौ युगे । निम्बार्काय नमस्तस्मै दुष्कृतामन्तकारिणे ॥ ८ ॥ य इद पठति स्तोत्र निम्बादित्यस्य बुद्धिमान् । तस्य क्वापि भय नास्ति सूर्यस्य तमसीव तु ॥ ९ ॥

724.

$18^1/_2/8^1/$ 57 Bll 7 bis 8 Linien Etwa 1760

Bhaktiratnavali verfasst in Benares im Jahr 1634 von Visnupuri aus Tirabhukti In dieser Schrift sind 405 Verse welche sich auf die Andacht zu Krisna beziehen, aus dem Bhagavatapurana ausgezogen und in 13 Kapitel eingeteilt Beginnt ये मुक्तावपि नि स्पृहा प्रतिपद प्रोन्मीलितानन्ददा यामास्थाय समस्तमस्तकमणि कुर्वन्ति य स्वे वशे । तान्भक्तानपि ता च भक्तिमपि त भक्तप्रिय श्रीहरि वन्दे सततमर्थये ऽनुदिवस नित्य शरण्य भजे ॥ १ ॥ सत्सदाचारानुमितश्रुतिबोधित प्रारिप्सितनिर्विघ्नसमाप्तिकारण श्री कृष्णकीर्तनरूप मङ्गलमाचरति श्रीभागवतपद्येनैव श्रीशुकवाक्येन दशमे ॥ जयति जननिवासो देवकीजन्मवादो यदुवरपरिषत्स्वैर्दोर्भिरस्यन्नधर्मम् । स्थिरचरवृजिनघ्न सुस्मितश्रीमुखेन व्रजपुरवनिताना वर्धयन्कामदेवम् ॥ १ ॥ Bhag Pur 90 25

Kapitel 1) Fol 15b 116 Verse. 2) Fol 23a 65 Verse 3) Fol 27b 32 Verse 4) Fol 34b 45 Verse 5) Fol 43a 57 Verse 6) Fol 46b 26 Verse 7) Fol 51b 31 Verse 8) Fol 53a 9 Verse 9) Fol 53b 4 Verse 10) Fol 54b 4 Verse 11) Fol 54b 2 Verse 12) Fol 55a 2 Verse 13) Fol 57a 12 Verse

Der Verfasser schliesst mit den folgenden Versen इत्येषा बहुयत्नत कृतवता श्रीभक्तिरत्नावली तत्रोत्यैव तथैव संप्रकटिता तत्कान्तिमाला मया । अत्र श्रीधरसत्तमोक्तिलिखने न्यूनाधिक यत्कृतं तत्चन्तु सुधियो ऽहृय स्वरसनालुब्धस्य मे चापलम् ॥ महायज्ञशरप्राणशशाङ्क १५५५ गणिते शके फाल्गुनशुक्लपक्षस्य द्वितीयायां सुमङ्गले ॥ वाराणस्यां महेशस्य सांनिध्ये हरिमन्दिरे । भक्तिरत्नावली सिद्धा सहिता कान्तिमालया ॥ Von seinem Kommentar Kantimala finden sich in dieser Handschrift nur vier Verse

725.

31/10½, 3 Bll 10 bis 11 Linien Bengali Schrift. Etwa 1800

Bhagavaddhyānavidhi, ein Gedicht zu Ehren von Kṛṣṇa in Vṛndāvana 37 Verse, von denen die zwei letzten später zugefügt sind Beginnt अथ प्रकटसौरभोद्गलितमाध्विकोत्फुल्लसत्प्रसूननवपल्ल-
वप्रकरनम्रशाखिद्रुमे । प्रफुल्लनवमञ्जरीललितवल्लरीवेष्टिते स्मरेच्छिशि-
रित शिव शितमतिस्तु वृन्दावनम् ॥ १ ॥ विकासिसुमनोरसास्वदन-
मञ्जुलै सचरच्छिलीमुखमुखोद्गतैर्मुखरितान्तर झङ्कृते । कपोतशुकसारि-
कापरभृतादिभि पत्त्रिभिर्विराणितमितस्ततो भुजगशत्रुनृत्याकुलम् ॥ २ ॥
कलिन्ददुहितुश्चलल्लहरिविप्रुपा वाहिभिर्विनिद्रसरसोरुहोदररजश्चयोद्धू-
सरै । प्रदीपितमनोभवव्रजविलासिनीवाससा विलोलनविहारिभि
सततसेवित मारुतै ॥ ३ ॥ प्रवालनवपल्लव मरकतच्छद वज्रमौक्तिक-
प्रकरकोरक कमलरागनानाफलम्*) । स्थविष्ठमखिलर्तुभि सततसेवित
कामद तदन्तरपि कल्पकाङ्घ्रिपमुदञ्चित चिन्तये ॥ ४ ॥

Schliesst नानाविधश्रुतिगणान्वितसप्तरागग्रामत्रयीगतमनोहर-
मूर्छनाभि । संप्रीणयन्तमुदिताभिरमु महत्या सचिन्तयेन्नभसि धातृसुत
मुनीन्द्रम् ॥ ३५ ॥ ध्यात्वैव भगवन्त तं समाराध्य च यथासुखम् ।
आदौ संपूजयेत्सर्वैरुपचारैश्च मानसै ॥ ३६ ॥ अथ वहि पूजा ॥
अनुज्ञां देहि भगवन्वहिर्यागे मम प्रभो । श्रीकृष्णमित्यनुज्ञाप्य वहि-
पूजा समाचरेत् ॥ ३७ ॥

726.

20/9 8 Bll. 10 Linien Etwa 1790

Bhagavadārādhanakrama Aufeinanderfolge der Andacht an Viṣṇu von Morgen bis Abend Gehört der Schule von Rāmānuja an Paginiert 1—9, aber Fol 2 fehlt Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते
उत्थाय ध्यानपूर्वकं श्रीहरिर्हरिरिति सप्रश्नत्व उच्चार्य हस्तौ पादौ
प्रक्षाल्याचम्य तस्मिन्नेव शयने प्राङ्मुख स्थित्वा गुरुपरंपरामनुसंधाय
स्वाचार्य ध्यात्वा तदनन्तरम् ॥ सत्सङ्गाद्भवनिःस्पृहो गुरुमुखाच्छ्रीश
प्रपद्यात्मवान्प्रारब्धं परिभुज्य कर्म सकलं प्रक्षीणकर्मान्तर । न्यासादेव
निरङ्कुशेश्वरदयानिर्लूनमायान्वयो हार्दानुग्रहलब्धमध्यधमनिद्वाराद्बहि-
र्निर्गत ॥ १ ॥ मुक्तो ऽर्चिर्दिनपूर्वपक्षषडुदङ्मासाब्दवातांशुमद्ग्लौवि-
द्युद्वरुणेन्द्रधातृमहत सीमान्तसिन्ध्वामृत । श्रीवैकुण्ठमुपेत्य नित्यमजडं
तस्मिन्परब्रह्मण सायुज्य समवाप्य नन्दति समं तेनैव धन्य पुमान् ॥ २ ॥
इति श्लोकद्वयं चानुसंधाय । नम श्चितिध (Ende von Fol 1b)

*) Dieser Halbvers metrisch unrichtig

Die Verehrung geschieht hauptsächlich durch Nyasa, d. i. Bewegung der Hände und Finger, indem bekannte mystische Silben ausgesprochen und die Glieder des Korpers berührt werden. Die achtsilbige Formel „om Nārāyanāya namah" wird mehrfach zergliedert wiederholt.

Schliesst ततो भगवते ऽर्घ्यं दद्यात् । श्रीं भगवन्मन्त्रमूर्ते स्वपद्मासाद्येति स्वहृदये उद्वास्य प्रणम्य पूर्ववच्छरणमुपगच्छेत् । पार्षदान्प्रणम्य कपाट बद्धा रक्षा कृत्वा प्रणम्य तेनैव भगवन्निवेदितान्नेन वैश्वदेवादिक कृत्वा भुञ्जेत् । भोजने लुप्ते प्राणामिहोत्रमन्त्रजपः । तदनन्तर मनुपाराशरशुकशौनकादिमहर्षिप्रबन्धाञ्छ्रवणमननजपादिभिरभ्यसेत् । तत सायाह्ने संध्यावन्दनं कृत्वा लक्ष्मीपरिष्वङ्गव्यञ्जकमाधवशब्दमुच्चरन्भगवच्चरणारविन्दयोर्न्यस्तशिरस्कः शयीत । निविच्छेदे ध्यायेत्संकीर्तयेच्च ॥

727.

20/14 3 Bll, 16 bis 17 Linien Bengāli Schrift Etwa 1780

Smaranapaddhati, Verehrung von Kṛṣṇa und Rādhā in Vṛndāvana, nach der Lehre von Krisnacaitanya und seiner Schule

Beginnt तत्र मध्याह्नसमयस्मरणप्रक्रिया । तत्र साधकः स्नानादिक विधाय प्राङ्मुखीभूय श्रीगुरोश्चरणमाधुरी मनसा विभाव्य प्रणमेत् । तद्यथा । अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नम. श्रीपरमगुरुभ्यो नमः श्रीपरापरगुरुभ्यो नमः श्रीपरमेष्ठिगुरुभ्यो नम. श्रीकृष्णचैतन्यचन्द्राय नमः श्रीनित्यानन्दचन्द्राय नमः श्रीअद्वैतचन्द्राय नमः श्रीरूपगोस्वामिपादादिभ्यो नमः श्रीगौरभक्तवृन्देभ्यो नमः श्रीसर्वेभ्यो वैष्णवेभ्यो नम. श्रीराधिकारतिलम्पटाय नमः श्रीव्रजराजकुमाराय नमः श्रीराधिकायै नमः श्रीललितादिसखीगणेभ्यो नम. श्रीवृन्दावनाय नमः श्रीकुण्डाय नम. श्रीश्यामकुण्डाय नमः श्रीगोवर्धनाय नमः श्रीयमुनायै नम ॥

Fol 3a findet sich ein Ānandastotra beginnend श्रीकृष्णः परमानन्दो गोविन्दो नन्दनन्दन. । तमालश्यामलरुचिः शिखण्डकृतशेखर. ॥ Diese Schrift wird auf Fol 3b Ānandacandrikā genannt

Schliesst अथ तुलस्यै जलदानम् ॥ गोविन्दवल्लभा देवीं जगच्चैतन्यकारिणीम् । स्नापयामि जगद्धात्रीं कृष्णभक्तिप्रदायिनीम् ॥ ततः प्रणतिः । या दृष्टा निखिलाघसंघशमनी स्पृष्टा वपुःपावनी रोगाणामभिवन्दिता निरसिनी सिक्तान्तकत्रासिनी । प्रत्यासक्तिविधायिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपिता न्यस्ता तच्चरणे विमुक्तिफलदा तस्यै तुलस्यै नमः ॥

F. Grammatik, Wörterbücher, Metrik.

728.

28/10 30 Bll 12 bis 16 Linien Geschrieben im J 1753 von Samtosarāma Lāk ābl avanasamīpe Vajavadākhyanagare

Astādhyāyī Pāninis grammatische Regeln in acht Kapiteln

729.

28/10 48 Bll. 6 bis 9 Linien Geschrieben von Misra Krisnacandra im J 1774

Astadhyayi Die Handschrift bestand aus 63 Blättern Jetzt fehlen Foll 14 22 23 25—36

730.

32/16 28 Bll 12 Linien Etwa 1550

Astadhyayi

731

26/11 27 Bll 8 Linien Geschrieben im J 1498 in Rājapura von Duve Somanātha Sohn von Duve Nātha Die Hs umfasste 54 Blätter aber 1—27 fehlen

Aṣṭadhyāyī Beginnt mit 5, 1 7 und reicht bis zum Ende

732.

28/11 59 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Astādhyāyī

733.

26/10½ 47 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1830

Mahābhasyapradīpoddyota ein Kommentar zu Kaiyaṭas Mahabhasyapradipa von Nagoji Bhaṭṭa Sohn von Siva Bhaṭṭa Das MS enthält den Kommentar zu Ahnika 1 4 1 bis 1 4 4 incl

Beginnt आ कडारात् । असमस्तनिर्देशो ऽयम् । नन्वविद्वानां सं ज्ञानां विरोधमूलकविप्रतिषेधशास्त्राप्रवृत्ते कैमर्थ्यमनुपपन्नमत आह ।
आ कडारादिति ॥ Ausgabe des Mahabhasya mit dem Bhasya von Kaiyaṭa Benares 1871 Adhyaya 1 259 — Das erste Ahnika endet Fol 11 b, das zweite Fol 22 b, das dritte Fol 38 b, das vierte Fol. 47 a

Schliesst इति श्रीकालोपनामकशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजीभट्टकृते भाष्यप्रदीपोद्योते प्रथमस्य चतुर्थे चतुर्थमाह्निकम् । पादो ऽध्यायश्च समाप्तः ॥ हरिदीक्षितपादाब्जसेवनावाप्तबुद्धिनागेशविदुषा कृतो ऽयं संग्रहो मुदा ॥

734.

28/12 15 Bll, 11 bis 13 Linien Abschrift von 1797

Dhatupātha Pāniniya, das Wurzelverzeichnis der Schule von Pānini. Beginnt: भू सत्तायाम् । उदात्तः । परस्मैभाषः । एध वृद्धौ । स्पर्ध संघर्षे ।

735.

29/14. 9 Bll, 15 bis 16 Linien. Abschrift von 1808.

Dhātupāṭha Pāninīya

736.

23/11. 18 Bll, 9 bis 12 Linien Diese Abschrift von 1816 gehorte einem Bhikambhaṭa mit dem Beinamen Kavīsvara.

Dhātupātha Pāṇinīya

737.

22/11. 33 Bll., 7 Linien. Abgeschrieben von Misra Mānakacandra im J 1814

Dhātupātha Pāninīya.

738.

25/10. 14 Bll, 12 Linien Ganz moderne Abschrift.

Dhātupātha Pāninīya. Mit Interpolationen Durga und Bhojadeva werden citiert.

739.

28/4. 2 Bll, 17 und 15 Linien. Etwa 1700.

Anitkārikāḥ, ein Verzeichnis der Verba, welche in den allgemeinen Tempora kein mittleres i annehmen. In 11 Versen Diese sind in der Kāsikāvṛtti zu Pānini 7, 2, 10 angegeben, und von Bohtlingk in seiner Ausgabe von Pāṇini 2, 317 gedruckt. Ein Kommentar begleitet die Regeln Diese beginnen: अनिट् स्वरान्तो भवतीति दृश्यतामिमांस्तु सेटः प्रवदन्ति तद्विदः । अदन्तमृदन्तमृतां च वृङ्वृञौ श्विडीङिवर्णेष्वथ शीङ्श्रिआवपि ॥ १ ॥ Der Kommentar beginnt: अनिडिति स्वरान्तो धातुरनिड् भवतीति दृश्यताम् । तु पुनरिमान्सेटस्तद्विदो धातुवेत्तारः पण्डिताः प्रवदन्ति कथयन्ति । इमान्काम् । अदन्तमकारान्तम् । अड्ढ लक्षणे पदे च । कथ वाक्यप्रबन्धे इत्यादि । ऋदन्तमृकारान्तम् । पॄ पालनपूरणयोः । गॄ निगरणे इत्यादि । ऋतामृकारान्तानां मध्ये वृङ् संभक्तौ वृञ् वरणे

इत्येतौ । इवर्णोव्विवर्णान्तेषु टुओश्वि (इव) गतिवृद्ध्योः । डीङ् विहायसा गतौ । शीङ् स्वप्ने । श्रिञ् सेवायामित्येताम् ॥ १ ॥

740.

28/14 2 Bll 15 Linien Etwa 1750

Paribhasapatha, die grammatischen Paribhasah der Schule von Panini Zusammen 136 Beginnt एकदेशस्थिता शास्त्रे भवने याति दीपताम् । परितो व्यापृता भाषा परिभाषा प्रचक्षते ॥ व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहादलक्षणम् ॥ १ ॥ न हि कार्यी निमित्तत्वेनाश्रीयते ॥ २ ॥ इतरेतराश्रयाण्यपि कार्याणि शास्त्रे प्रकल्पन्ते ॥ ३ ॥ यदागमास्तद्गुणीभूतास्तद्ग्रहणेन गृह्यन्ते ॥ ४ ॥

Schliesst गौणमुख्ययोर्मुख्ये कार्यसंप्रत्ययः ॥ १३६ ॥ Die Anordnung dieser Regeln entspricht dem Kommentar von Siradeva

741.

25/11 58 Bll 10 bis 11 Linien Schrift von 1851

Paribhasendusekhara, eine Erklärung der in Paninis Grammatik, dem Mahabhasya und Varttika befindlichen Paribhasas von Nagoji Bhatta Beginnt नत्वा साम्बं शिवं ब्रह्म नागेशः कुरुते सुधीः । बालानां सुखबोधाय परिभाषेन्दुशेखरम् ॥ १ ॥ प्राचीनवैयाकरणतन्त्रे वाचनिकान्यत्र पाणिनीयतन्त्रे ज्ञापकन्यायसिद्धानि भाष्यवार्त्तिकयोर्निबद्धानि यानि परिभाषारूपाणि तानि व्याख्यायन्ते ॥ Herausgegeben und übersetzt von Kielhorn

742.

25/11 84 Bll., 11 Linien Gute Handschrift von etwa 1700

Prakriyakaumudi von Ramacandra, Sohn von Krisna Er gehört zu den ersten Grammatikern, welche die Regeln von Panini systematisch geordnet haben Er gibt kurze Erklärungen zu den Sutra Dieser erste Teil enthält das Subanta, d i die Lautlehre, Deklination, Komposition, Ableitung u. s w Beginnt श्रीमद्विट्ठलमानम्य पाणिन्यादिमुनीन्गुरून् । प्रक्रियाकौमुदीं कुर्मः पाणिनीयानुसारिणीम् ॥

743.

27/11½ 96 Bll Bis Fol 84 7 bis 9 Linien Fol 85—97 10 bis 12 Linien Fol 1—84 von etwa 1700 die übrigen von etwa 1740

Prakriyakaumudi Erster Teil Samdhi bis Samasa. Fol 83 fehlt Von Fol. 87 ist die Handschrift durch 5 neuere Blätter ergänzt Lautlehre (Samdhi) endet Fol 14b Deklination (Svādi) Fol 47b Indeklinable Wörter (Avyaya) Fol 49a Bildung des Femininum (Strīpratyayah) Fol 58a Karakaprakriyā (Die Konstruktion der Kasus) Fol 72a. Wortzusammensetzung (Samasa) Fol 97a.

744.

26/13 109 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1548

Prakriyākaumudi Der zweite Teil Über Konjugation primäre Ableitung und vedische Formen — Sieh Catalogue of the India Office Num 613

745.

26/11 90 Bll 11 Linien Etwa 1600

Prakriyākaumudi Dieselben Stucke wie in der vorhergehenden Handschrift Das erste Blatt fehlt

746.

26/8½ 42 Bll 9 bis 12 Linien Etwa 1680

Prasāda, ein Kommentar zu der Prakriyakaumudi von Viṭṭhala Sohn von Nṛsiṁha Enkel von Ramacandra dem Verfasser der Prakriyakaumudi Ein Bruchstuck vom Anfang bis fast ans Ende der Visargasamdhi oder genauer bis Fol 14a 7 der Hs 743 Beginnt श्रीमद्विट्ठलमेकमव्ययमज शब्दात्मक ब्रह्म य etc Sieh Catal India Office Num 618 Über die von ihm citierten Schriftsteller und Werke vgl Catal Oxon Num 355

747.

25/11 430 Bll 10 bis 14 Linien Die vier ersten Teile sind in den Jahren 1784—89 in Dhār pura von Durlabharama einem Sohn von Jayananda abgeschrieben Der fünfte Teil rührt von einer altern Hand her

Siddhantakaumudi von Bhaṭṭoji Dikṣita Vollständig In Indien mehrmals gedruckt.

1) Lautlehre bis Samasaśrayavidhayah Foll 1—111 2) Taddhita Foll 1—74 Damit schliesst das Purvardha 3) Konjugation Foll. 1—128 4) Kṛtya und Kṛdanta Foll 1—74

5) Vaidikaprakriya Foll 1—43 Endigt mit den Geschlechtsregeln

748.

25/10 298 Bll. 9 bis 15 Linien Geschrieben von Vīresvara im J 1771

Siddhāntakaumudi Foll 1—12 und 20 fehlen Fol 13a beginnt र्थे तदादिग्रहणम् । Calcuttaer Ausgabe von 1863 p 91, line 13 —

Halanta napuṁsakaliṅgaḥ Schluss der Deklination, endet Fol 43b Avyaya Fol 44b Strīpratyayaḥ Fol 52b Vibhaktyarthaḥ Fol 62b Samasa Fol 89b Taddhitaprakriya Fol 153b Dviruktiprakriya Fol 156b Tiñantaprakriya Fol 256b Kṛtya und Kṛdanta Fol 311

749.

25/11 103 Bll 11 bis 14 Linien Abschrift von etwa 1790

Siddhantakaumudi Der Tiñanta Teil

750.

25/11 55 Bll (235—289), 11 Linien Abgeschrieben im J 1804 von Dinakara, Sohn von Vṛindāvana

Siddhāntakaumudi Der Teil über Kṛitya und Kridanta

751.

24/11 26 Bll, 10 Linien Moderne Abschrift vom Ende des vorigen Jahrhunderts

Siddhāntakaumudi Die Vaidikaprakriya, soweit sie in Pāninis Grammatik gelehrt wird Endigt mit P 8, 4, 27

752.

27/11. 155 Bll, 8 Linien Abgeschrieben von Vīreśvara Bhaṭṭa im J 1657

Praudhamanoramā, Bhaṭṭojis Kommentar zu seiner Siddhānta kaumudi Der vorliegende Band enthalt das Tiñantakaṇḍa

753.

24/10 467 Bll, 10 bis 14 Linien Das ganze MS ist von zwei Schreibern abgeschrieben der grossere Teil jedoch von Durlabharama Sohn von Jayānanda etwa um 1790

Tattvabodhini, ein Kommentar zur Siddhāntakaumudi, von Jñaneśvara Sarasvatī Beginnt नत्वा विश्वेश्वरं साम्बं इत्वा च गुरुवन्दनम् । सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या क्रियते तत्त्वबोधिनी ॥ १ ॥

Die Handschrift besteht aus zwei Banden Der erste enthielt 229 Bll Jetzt fehlen Foll 122 163 183—185 Die einzelnen Teile sind संज्ञाप्रकरण endet Fol 13a परिभाषाप्रकरण Fol 17b स्वरसंधि Fol 36a हलसंधि Fol 42b विसर्गसंधि Fol 45a स्वादिसंधि Fol. 50b अजन्ताः पुलिङ्गा. Fol. 95a अजन्ता स्त्रीलिङ्गाः Fol 101a अजन्ता नपुसकलिङ्गा. Fol 105b हलन्ता. पुंलिङ्गाः Fol 138a हलन्ता. स्त्रीलिङ्गाः Fol 139a हलन्ता नपुसकलिङ्गाः Fol 143b अव्ययानि Fol 149a स्त्रीप्रत्यया Fol 182b विभक्त्यर्थाः Fol 229b

Der zweite Band besteht aus drei Abteilungen. 1) *Samāsa* 82 Bll — 2) *Taddhita* 71 Bll Unvollständig Fol 70 schliesst in der genannten Ausgabe 1, p 630, 11 Fol 71 wiederholt einen Teil von Fol 60b und 61a. — 3) *Tiñanta* 88 Bl. Unvollständig Schliesst mit sphurati sphurano Ausgabe 2, 153 — Fol 89 90 enthalten ein Stück von den Unadisūtra.

754.

29/12 371 Bll 7 Linien Etwa 1830.

Laghuśabdenduśekhara, eine Abkurzung des Bṛhacchabdendu śekhara, Kommentar zur Siddhāntakaumudi, von Nāgeśa, Sohn von

Śiva Blatt 1 Beginnt पातञ्जले महाभाष्ये कृतभूरिपरिश्रम । शिवभट्टसुतो धीमान्सतीदेव्यास्तु गर्भज ॥ १ ॥ याचकाना कल्पतरोररिकक्षहुताशनात् । शृङ्गवेरपुराधीशाद्रामतो लब्धजीवक ॥ २ ॥ नत्वा फणीश नागेशस्तनुते ऽर्थप्रकाशकम् । मनोरमोमार्धदेह लघुशब्देन्दुशेखरम् ॥ ३ ॥ Nageśa citiert seine eigenen Werke Bhasyapradipoddyota und Paribhasendusekhara Die Handschrift enthält nur einen geringen Teil des ganzen

सञ्ज्ञाप्रकरण endet Fol 65 a परिभाषाप्रकरण Fol 77 a अच्संधि Fol 131 a हल्संधि Fol 143 b विसर्गसंधि Fol 150 a. स्वादिसंधि Fol 162 b अजन्ता पुंलिङ्गा Fol 249 b अजन्ता स्त्रीलिङ्गा Fol 267 a अजन्ता नपुंसकलिङ्गा Fol 276 b हलन्ता पुंलिङ्गा Fol 343 a हलन्ता स्त्रीलिङ्गा Fol 344 a हलन्ता नपुंसकलिङ्गा Fol 351 a अव्ययानि Fol 361 a Darauf folgen स्त्रीप्रत्यया bis Siddhantakaumudi 1, p 213 sütra 7, 3, 47

755.

I 29/12 19 Linien II 31/11 10 bis 12 Linien Insgesammt 295 Bll Foll 1—38 sind um etwa 1890 die übrigen um etwa 1840 geschrieben

Laghuśabdenduśekhara Grossere Stucke

I Foll 1—38 सञ्ज्ञाप्रकरण endet Fol 26 b परिभाषाप्रकरण Fol 31 a Acsandhi auf Fol 38 b schliesst in Siddhantakaumudi 1 p 39, sutra 6 1 79

II 1) Fol 32 a beginnt in Siddhantakaumudi *Tiṅanta* 2 p 81 sutra 7 4 68 Foll 99 endet in Sk Lakararthaprakriya 2 p 295 sutra 3 4 5 Der Schluss fehlt — 2) Nach Fol 99 folgt Fol 147 und beginnt in *Karaka* Sk 1 256 sutra 1 4 52 Nach 148 folgt 150 aber es fehlt nichts *Vibhaktyarthāh* schliesst auf Fol 170 a Darauf folgt *Samasa* *Luksamāsa* Fol 217 a *Samasasraya* endet auf Fol 220 Sk 1, 485 sutra 6 1 185 — 3) Nach Fol 220 folgt Fol. 247 Beginnt in Sk 1, 611 *Taddhita* sutra 4 4, 36 *Taddhitaprakriya* schliesst Fol 273 b Fol 276 endet in *Dviruktaprakriya* Das letzte Blatt fehlt Nach 261 paginiert 263 aber es fehlt nichts

III 24 Blatter *Kṛdanta* Nach Fol 10 folgt 12, aber es fehlt nichts

IV 61 Blätter *Svaraprakriya* 11 zweimal paginiert

756.

31/12 4 Bll 10 bis 12 Linien Etwa 1820

Avyayani die in der Siddhantakaumudi nach Panini 1, 1 37 flg aufgezählten Partikeln mit den in der Praudhamanorama ge

gebenen Erklärungen Beginnt स्वरादिनिपातमव्ययम् । स्वरादयश्च निपाताश्चेति समाहारद्वंद्व । स्वरिति स्वर्गे परलोके च । अन्तरिति मध्ये । प्रातर् प्रत्यूषे । पुनरप्रथमे विशेषे च । सनुतरन्तर्धाने । स्वराद्या पद्य रेफान्ता ॥

Schliesst वगाह इति । आदिरेवाकारो लुप्यते नान्यो ऽपिना साहचर्यात् ॥

757.

95/11 118 Bll 8 I s 10 Linien Etwa 1760

Madhyasiddhantakaumudi der mittlere Auszug aus der Siddhantakaumudi von Varadaraja Beginnt नत्वा वरदराज श्रीगुरून्भट्टोजिदीक्षितान् । करोति पाणिनीयाना मध्यसिद्धान्तकौमुदीम् ॥ १ ॥ Unvollstandig

Adadi beginnt Fol 71a Lakarartthaprakriya endet Fol 116b Vibhaktyartha Fol 146b Ekasesa Fol 166a Bricht ab in den Samasanta Sieh Catal Oxon Num 367

Blatt 5 ist zweimal gezählt Folia 7—21 39—71 fehlen

758.

95/10 35 Bll 15 Linien Etwa 1690

Vaiyakaranabhusana allgemeine Sprachlehre von Konda Bhatta Sohn von Rangoji Bhatta und Neffe auf vaterlicher Seite von Bhattoji Diksita dessen Sabdakaustubha er benutzt hat Die HS enthalt nur die ersten 20 Karika und des Verfassers eigenen Kommentar zu 19 Beginnt श्रीलक्ष्मीरमण नौमि गौरीरमणरूपिणम् । स्फोटरूपं यत सर्व जगदेतद्विवर्तते ॥ १ ॥ अशेषफलदातार भवाब्धितरणे तरिम् । शेषाशेषलाभाय प्रार्थये शेषभूषणम् ॥ २ ॥ वाग्देवी यस्य जिह्वाग्रे नरीनर्त्ति सदा मुदा । भट्टोजिदीक्षितमह पितृव्य नौमि सिद्धये ॥ ३ ॥ पाणिन्यादिमुनीन्प्रणम्य पितर रङ्गोजिभट्टाभिध द्वैतध्वान्तनिवारणादिफलिका पुण्यावबाग्देवताम् । दुण्ढि गौतमजैमिनीयवचनव्याख्यातृभिर्दूषितान्सिद्धान्तानुपपत्तिभि प्रकटये तेषां वचो दूषये ॥ ४ ॥ नत्वा गणेशपादाब्ज गुरूनथ सरस्वतीम् । श्रीकौण्डभट्ट कुर्वे ऽह वैयाकरणभूषणम् ॥ ५ ॥ प्रारिप्सितप्रतिबन्धकव्यूहोपशमनाय विरचितं श्रीपतञ्जलिस्मरणरूप मङ्गल शिष्यशिक्षार्थ निबध्नन् चिकीर्षित प्रतिजानीते ॥ फणिभाषितभाष्याब्धे शब्दकौस्तुभ उद्धृत । तत्र निर्णीत एवार्थ संक्षेपेणेह कथ्यते ॥ Der letzte Vers bezieht sich auf eine Zeile in der Einleitung zum Sabdakaustubha.

759.

25/10 30 Bll 13 bis 17 Linien Etwa 1720

Vaiyakaranabhusanasāra, ein Auszug aus dem obigen Werke mit einigen Verbesserungen, von Koṇḍa Bhaṭṭa Über dieses Werk sieh Catal Oxon Num 402

760.

22/10 53 Bll 6 bis 9 Linien Etwa 18?0

Śabdaśobha, eine Elementargrammatik, von Nilakaṇṭha, Sohn von Janardana, im Jahr 1637 verfasst Beginnt सानन्द शतशो नत्वा शिवयोश्चरणद्वयम् । शब्दशोभा वय कुर्मे शिशुव्युत्पत्तिसंपदे ॥ अ इ उ ऋ ऌ etc Bricht zu Ende der Verba der sechsten Klasse ab Sieh Florentine MSS Num 185 (wo in der letzten Linie निजकृतिराधायि zu lesen ist)

761.

25/11 4 Bll, 13 Linien Abgeschrieben im J 1801 von Nandarāma für seinen Sohn Visnurama

Sarasvatisūtrapatha, die Regeln der Sarasvati Grammatik Beginnt वन्दे ब्रह्म शिव वन्दे वन्दे देवी सरस्वतीम् । लक्ष्मी वन्दे हरि वन्दे वन्दे सिद्धार्थदेवताम् ॥ १ ॥ सञ्ज्ञा सधिर्विभक्तिश्च युष्म-दस्मच्च कारकम् । तद्धित स्त्री समासश्च दशधाख्यातमिष्यते ॥ २ ॥ सूत्रसप्तशती यस्मै ददौ साक्षात्सरस्वती । अनुभूतस्वरूपाय तस्मै श्रीगुरवे नम ॥ ३ ॥ सञ्ज्ञा च परिभाषा च विधिर्नियम एव च । प्रतिषेधोऽधिकारश्च षड्विध सूत्रलक्षणम् ॥ ४ ॥ अतिदेशोऽनुवादश्च विभाषा च निपातनम् । एतच्चतुष्टय क्षिप्त्वा दशधा कैश्चिदुच्यते ॥ ५ ॥ अल्पाक्षरमसंदिग्धं सारवद्विश्वतोमुखम् । अक्षोभ्यमनवद्य च सूत्रं सूत्रविदो विदु ॥ ६ ॥ कृतश्च प्रत्यया धातोर्विभक्त्यन्त पदं स्मृतम् । वाक्य तत्समुदायश्च सा वाक्कामधुगुच्यते ॥ ७ ॥ Diese sieben Verse entspringen einer spätern Quelle Bemerkenswert ist, dass im dritten die Regeln selbst Anubhutisvarupa zugeschrieben werden Hierauf folgen die eigentlichen Sutra, beginnend mit अ इ उ ऋ ऌ समाना ।

762.

25/10 11 Bll 7 Linien Geschrieben von Bhaṭṭa Manisa kara Sohn von Haraprasāda etwa im J 1830

Sarasvatisutrapātha Beginnt mit denselben etwas umgestellten sieben Śloka Diese werden von keinem Kommentator erklärt

763.

31/14 80 Bll 12 Linien Schrift von 1829

Siddhantacandrikā, ein Kommentar zu den Sarasvatisutra von Ramacandrāśrama Beginnt नमस्कृत्य महेशान मत बुद्धा पतञ्जले । वाणीप्रणीतसूत्राणां कुर्वे सिद्धान्तचन्द्रिकाम् ॥ १ ॥ अ इ उ ऋ लृ समाना । अनेन क्रमेणैते वर्णा ज्ञेयास्ते च समानसञ्ज्ञका ॥ Die Sūtra sind dem Texte einverleibt

Samjnaprakarana Fol 2a Visargasamdhi 5b Yusmadasmadnirupana 19a Avyayani 19b Stripratyayah 21b Vibhaktyarthah 24a Samasaprakriya 29b Taddhitaprakriya 36a (Hier schliesst die erste Halfte) Akhyataprakriya 67a Kridantaprakriya 80b Diese enthalt von 73a bis 77a die Unadi

764.

28/13 128 Bll Bis Fol 15a 12 Linien von da ab 10 Linien Geschrieben in Jayanagara in Rajasthan von Vrajadasa im J 1857

Siddhantacandrika Von Fol 91b ab Glossen zwischen den Linien und an den Randern

765.

27/14 78 Bll 12 Linien Schrift von Anf. dieses Jahrh.

Siddhantacandrika

766.

28/16 48 Bll 14 Linien Abschrift von etwa 1780

Siddhantacandrika, ein Kommentar zu den Sarasvatisutra von Ramacandrāśrama Die vorliegende HS enthalt nur die Akhyataprakriya, die Lehre vom Verbum Beginnt धातो ॥ इदमधिक्रियते । वक्ष्यमाणा प्रत्यया धातोर्ज्ञेया ॥ भ्वादि ॥ क्रियावाचनो भ्वादिर्धातुसञ्ज्ञ स्यात् ॥ आदनुदात्तङित ॥ अनुदात्तेतो ङितश्च धातोरात्मात् ॥

Schluss समुच्चये तु सक्तून्पिब धाना खादेत्यभ्यवहरति । पिबत खादतेत्यभ्यवहरय । अत्र भुञ्ज दाधिकमास्वादस्वेत्यभ्यवहरते । भुङ्क्ष्वमास्वादध्वमित्यभ्यवहरध्वे । पचे हि स्वौ - - -

767.

28/16 48 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1810

Siddhantacandrika von Ramacandrāśrama Derselbe Teil

768.

25/12 44 Bll 7 Linien Geschrieben von Misra Ruparāma für Rāmaprasāda im J 1810

Siddhantacandrikā Der letzte Teil Kridantaprakriya Beginnt छत्कर्तरि ॥ वक्ष्यमाण प्रत्यय छतसञ्ज्ञक स च कर्तरि ॥

769.

30/13 34 Bll, 20 Linien Etwa 1810

*Sadananda*s Subkommentar Subodhini zu Ramacandrasramas Erklarung der Sarasvatisutra, und zwar nur zu den Krit suffixen Beginnt प्रतोष्ट्य जगन्नाथ सदानन्देन समुदा । सिद्धान्तचन्द्रिकावृत्ति क्रियते क्रत्प्रकाशिका ॥ १ ॥ क्त्कर्तरि । उत्सर्गत. कर्तरीति बोध्यम् ।

Die beiden Strophen am Schluss sind in schlechtem Zustand श्रीमत्पाठकभक्तिविनया नन्दन्ति सद्विद्याया नानाशास्त्रविचारजातपरमानन्दा । सवेगादिगुणैर्वशीकृतजना विख्यातकीर्तिप्रभा. संवर्वत्यपि तेपका विनयावान् शिष्य सदानन्द[क]. ॥ १ ॥ निधिनन्दर्षिवर्षे सदानन्द. सुधीमुदे । सिद्धान्तचन्द्रिकावृत्ति क्रदन्ते चक्रवानृजुम् ॥ २ ॥ Wenn unter varsa hier Saka gemeint ist, so wurde dieser Kommentar im Jahr 1778 verfasst sein

770.

19/8 86 Bll 8 bis 11 Linien Etwa 1840

Sārasvataprakriyā, Anubhutisvarupas Kommentar zu den Sarasvatisutra Die Sutra sind im Kommentar eingeschlossen Beginnt प्रणम्य परमात्मानं बालधीवृद्धिसिद्धये । सारस्वतीमृजु कुर्वे प्रक्रिया नातिविस्तराम् ॥ १ ॥ इन्द्रादयो ऽपि यस्यान्त न ययु शब्दवारिधे । प्रक्रिया तस्य क्रत्स्नस्य क्षमो वक्तु नर कथम् ॥ २ ॥ तत्र तावत्सञ्ज्ञा संव्यवहाराय संगृह्यते ॥ अ इ उ ऋ लृ समाना ॥ अनेन प्रत्याहारग्रहणाय वर्णा परिगण्यन्ते तेषा समानसञ्ज्ञा च विधीयते ॥

Die erste Vritti endet Fol 49a II, 76b III, 85b Sieh Catal Oxon Num 382

771.

28/14 71 Bll 10 Linien Schrift von Samvat 1696 i e 1640 Dieses Datum ist später in Sv 1756 i e 1700 verwandelt worden

Sarasvataprakriya von Anubhutisvarupa Diese Handschrift enthält die Akhyataprakriya (endet Fol 55b) und die Kridantaprakriya (endet Fol 71b) Die erstere beginnt लक्ष्मीनृसिंहं प्रणिपत्य काशां बुधाश्च पद्माकरभट्टमुख्यान् । सारस्वतीया च तिबन्तवृत्तिं क्रमाल्लिखेय गणपप्रसादात् ॥ १ ॥ अथाख्यातप्रत्यया निरूप्यन्ते । धातो । वक्ष्यमाना. प्रत्यया धातोर्ज्ञेया ॥ Die Kridantaprakriya schliesst सद्रूपान्तो ऽनुभूत्यादि. शब्दो ऽभूदत्र सार्थक । स मस्करी

शुभां चक्रे प्रक्रियां चतुरोचिताम् ॥ १ ॥ अयताद्बो हयग्रीवः कमलाकर ईश्वरः । सुरासुरनराकारमधुपापीतपत्कजः ॥ २ ॥

772.

23/12 135 Bll., 8 bis 9 Linien. Schlechte Abschrift von etwa 1870.

Dieselben beiden Teile der *Sārasvataprakriyā*.

773.

24/10. 40 Bll., 10 Linien Geschrieben in Sāṅgānera im J. 1728.

Sārasvataprakriyā. Kommentar Subodhikā von *Candrakīrti* zu der *Kṛidantaprakriyā*. Dieser Teil ist mit 273—312 bezeichnet Beginnt: अथेत्याख्यातकथनानन्तरं कृत्प्रत्यया निरूप्यन्ते ॥ Candrakīrti lebte unter Salem Shah (1545—1553) Sieh Bhandarkar's Report for 1882—1883, p 43. Am Schluss gibt er die Aufeinanderfolge von Jaina-Lehrern von Śrīdevasūri (geboren 1118) bis auf sich selbst. Vergleiche Weber's Katalog Num. 1639 und Florentine MSS. Num. 183.

774.

20/12. 85 Bll., 8 bis 11 Linien Schrift von 1781.

Sārasvataprakriyā. Kommentar von *Mahīdāsa Bhatta* womit wahrscheinlich der bekannte Mahīdhara (vgl. Catal. Oxon p. 172 b) gemeint ist. Das gegenwärtige MS enthält die Ākhyātaprakriyā bis zum Ende des Lakārārtha. Foll 56—89 fehlen — Mahīdāsa wiederholt meistenteils den Text unverändert, doch citiert er mehr Sūtra und fügt Beispiele hinzu

775.

16/10½. 137 Bll, 7 bis 9 Linien Schrift von 1800.

Mahīdāsa Bhatta's Kommentar zu demselben Teil. Foll 1 40. 53. 120. 125. 126 fehlen. Fol 70 ist auch mit 71 bezeichnet, doch fehlt nichts.

776.

26/10. 5 Bll, 12 Linien Etwa 1720.

Dhātupātha der Sārasvatī Grammatik. Mit Randbemerkungen in Guzzarati. Beginnt: प्रणम्य परमात्मानं बालव्युत्पत्तिसिद्धये । सारस्वतीयधातूनां पाठो व्याख्यायतेऽल्पतः ॥ उदात्ताः सेट एष्टव्या अनुदात्तास्तथानिटः । इत्युत्सर्गप्रवादोऽयमपवादोऽपि कुत्रचित् ॥ उदात्तेतः स्मृतये ते परस्मैपदभाजिनः । ङानुदात्तानुबन्धानामात्मनेपदमिष्यते ॥ क्रियैवोत्सर्गतो वाच्या धातूनां कारकादिषु । प्रत्ययार्थं प्रधानं स्यात्क्रियाविच्छिन्नता यतः ॥ पूर्वा प्रकृतिरुत्सर्गात्प्रत्ययः प्रकृतेः परः । ईषदर्थे यथाप्यथो द्राघा यथागुडा यथा ॥ भू सत्तायां उदात्तः । एध वृद्धौ । स्पर्ध संघर्षे ।

777.

35/7 121 Bll 4 bis 8 Linien Bengāli Schrift von 1851

Mugdhabodha, eine Samskrit-Grammatik von Vopadeva In unserem Exemplare sind grossere Bruchstucke von zwei Handschriften derselben Grammatik vereint, welche jetzt nach ihrer Zusammengehörigkeit geordnet sind Die von mir an den Randern mit Bleistift bezeichneten Zahlen beziehen sich auf die Ausgabe von Calcutta 1826 8⁰

778.

27/11 36 Bll, 5 bis 8 Linien Bengāli Schrift Etwa 1790

Kavikalpadruma von Vopadeva, ein Verzeichnis der Verbalwurzeln, geordnet nach dem schliessenden Vokal und Konsonanten Dieser Dhatupatha gehort zu Vopadevas Mugdhabodha Beginnt शब्दाकरकरग्राममर्थमण्डलमण्डलम् । ज्ञानात्मानमनाद्यन्तमादित्य तमुपास्महे ॥ Sieh Catal Ox Num 397 — Das letzte Blatt fehlt.

779.

20/9 32 Bll, 7 bis 8 Linien Geschrieben um etwa 1810, von Gaṅgāvisnu Misra für Nārāyanadasa

Kavikalpadruma Folia 1—4 fehlen

780.

24/11 8 Bll, 13 Linien Abschrift von 1562

Liṅganuśasana, Geschlechtsregeln in 138 Versen, von Hemacandra Beginnt पुलिङ्ग कटणथपभमयरपसस्तुन्तमिमनलौ किम्तिव् । ननडौ घघञौ द. किर्भावे खो ऽकर्तरि च क· स्यात् ॥ १ ॥

Herausgegeben und ubersetzt von Otto Franke Göttingen 1886

781.

30/12 8 Bll 11 Linien Gute Schrift von 1721

Liṅgānuśasana von Hemacandra

782.

26/11 7 Bll, Linien verschieden Etwa 1650

Vākyaprakāśa, Syntax des Verbums sowohl des finitum, als seiner Participialableitungen Als Zusatz werden die sekundären Derivata (Taddhita) als auch die Komposita kurz behandelt In 129 Sūtra Die Terminologie beruht naturlich auf Hemacandras Grammatik Die Beispiele sind in Samskrit und Jain Prakrit gegeben Verfasst in Siddhapura von dem Jaina Udayadharma, Schuler von Ratnasiṁha Sūri, im Jahr 1451 Am Rande befindet sich ein Kommentar von einem anonymen Verfasser Der Text beginnt प्रणम्यात्मविदं विद्यागुरु श्रीदेववर्धनम् । मुग्धबुद्धिप्रबोधार्थमुक्तियुक्ति प्रतन्यते ॥ १ ॥ द्विधोक्ति· प्रध्वरा वक्रा प्रध्वरा

कर्तरि स्मृता । वक्ता कर्मणि भावे च धातोः साध्यादनाप्यत *) ॥ २ ॥ कर्तरि प्रथमा तत्र प्रथरोक्ता क्रिया पुनः । कर्त्रपेचार्थवचना धात्वपेचपदद्वया ॥ ३ ॥

Schliesst गुरुतपगणगगनाङ्गणतरणिश्रीरत्नसिंहसूरीणाम् । शिष्याणुनेदमौक्तिकमुदितमुदयधर्मसञ्ज्ञेन ॥ १३० ॥ मुनिगगनशरेन्दु १५०७ मिते वर्षे हर्षेण सिद्वपुरनगरे । प्राथमिकस्मृतिहेतोर्विहितो वाक्यप्रकाशो ऽयम् ॥ १३१ ॥ Sieh Florentine MSS Num 180

Der Kommentar beginnt श्रीजिनेन्द्रमानम्य श्रीगुरूणां प्रसादत । बालानां बुद्धिबोधार्थमौक्तिकं विवृणोम्यहम् ॥ १ ॥

783.

261/a/12 22 Bll 11 bis 12 Linien Schrift von 1841

Prabodhacandrika, ein Abriss der Grammatik in einfachen Sätzen, welche sich meistens auf Rama beziehen Von Vajala König von Pattana, für seinen Sohn Hiradhara verfasst In acht Abteilungen Beginnt हरिहरगुरुभक्तः सर्वलोकानुरक्तस्त्रिभुवनगतकीर्तिः कान्तिकन्दर्पमूर्तिः । रणरिपुगणकालो वैजलः चोणिपालो जयति जगति दाता सर्वकर्मावधाता ॥ १ ॥ चन्द्रावतीवदनचन्द्रचकोरधीरः श्रीविक्रमार्कतनयो नयतत्त्ववेत्ता । चौहानवंशतिलकः पटनाधिनाथो राजा परं जयति वैजलदेवनामा ॥ २ ॥

1) svadi, Deklination 93 Verse endet Fol 6a 2) tyadi Konjugation 31 Verse Fol 7b 3) karaka Gebrauch der Kasus 56 Verse, Fol 10a 4) karaka Zusätze zu dem vorigen Kapitel 65 Verse, Fol 13a. 5) krit primäre Ableitung 35 Verse Fol 11b 6) samasa Zusammensetzung 39 Verse Fol 16b 7) taddhita sekundäre Ableitung 39 Verse Fol 18b 8) samdhi Lautlehre, 71 Verse, Fol 21b Sieh Catalogue India Office Num 898

784.

31/13 59 Bll 7 Linien Ltwa 1850

Prabodhacandrika

785.

20/10 5 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1850

Rūpāvalisamāsacakra uber Komposita gemäss der Rūpāvalī Grammatik Beginnt समासो लिख्यते । प्रयोगस्त्रिविध । कर्तरि प्रयोग कर्मणि प्रयोगो भावे प्रयोग इति भेदेन । स च कर्तरि प्रयोग सकर्मकाकर्मकभेदेन द्विविध । सकर्मककर्तरि प्रयोगो यथा

*) Schol साप्यात्सकर्मकाद्धातो. । अनाप्यतो ऽकर्मकाद्धातो. ।

कृष्णो भक्तान्त्रचति । अकर्मककर्तरि प्रयोगो यथा कृष्णस्तिष्ठति । कर्मणि प्रयोगो यथा विष्णुना प्रपञ्च क्रियते । भावे प्रयोगो यथा कृष्णेन स्थीयते । इति प्रयोगप्रकार ॥ आदौ कर्तृपद वाच्य द्वितीयादिपद तत । क्तातुमुख्यच्च मध्ये तु कुर्यादन्ते क्रियापदम् ॥ १ ॥ विशेषणं पुरस्कृत्य विशेष्य तदनन्तरम् । कर्मक्रियायुक्तमेतद्भवेदन्वयलचणम् ॥ २ ॥ यल्लिङ्ग यद्वचन या च विभक्तिर्विशेष्यस्य । तल्लिङ्ग तद्वचन सा च विभक्तिर्विशेषणस्य ॥ ३ ॥ षोढा समास सचेपादष्टाविंशतिधा पुन । नित्यानित्यविभेदेन लुगलुक्केन च द्विधा ॥ ४ ॥

786.

28/11 21 Bll 10 Linien Abgeschrieben von Harinarayana im J 1823

Dhaturupavali Proben von Konjugation der Verba verschiedener Klassen durch alle Tempora Beginnt अथ तिङन्तरूपावली लिख्यते । लट लिट लुट लृट लेट लोट लङ लिङ लुङ लृङ ॥ एषु पञ्चमो लकारश्छन्दोमात्रगोचर ॥ वर्तमानकाले लट् ॥ १ ॥ परोक्षे भूतकाले लिट् ॥ २ ॥ अनद्यतनभविष्यत्काले लुट् ॥ ३ ॥ भविष्यत्काले लृट ॥ ४ ॥

787.

33/16 6 Bll 8 Linien Schrift von diesem Jahrhundert

Samskritamañjari Elementarunterricht in der Samskritgrammatik von Harikrisna Vollständig Beginnt निम्बादित्यमह वन्दे रङ्गदेवी सखी वराम् । सुदर्शनायुधश्रेष्ठ सर्वेषा ज्ञानद गुरुम् ॥ १ ॥ मञ्जरी सस्कृतस्यैषा चित्रपदसमन्विता । शिशूना सुख बोधाय हरिकृष्णेन रच्यते ॥ २ ॥ त्वया मया युवाभ्या आवाभ्यां युष्माभिरस्माभि तेन ताभ्या ते स्नानार्थे गम्यते अगमि गमिष्यते गन्तव्य गमनीयं गत गत्वा etc

Schliesst एवमेव प्रयोक्तव्य बालसंस्कृतबोधनम् । हरिकृष्णेन रचिता सस्कृते पद्मञ्जरी ॥

788

23/11 47 Bll 15 bis 16 Linien Schrift von 1783

Amarakośa oder *Namalingānuśasana*, das bekannte älteste Wörterbuch von Amarasimha

789.

25/12 62 Bll 11 bis 16 Linien Schrift von 1749

Amarakośa

790.

28/12 82 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Amarakośa Kānda 1 Fol 16a — Kānda 2 Fol 55b — Kānda 3 Fol 82b

791.

25/16 99 Bll, 12 bis 19 Linien Geschrieben im J 1809

Amarakośa

792.

25/11 68 Bll, 10 Linien Etwa 1810

Amarakośa

793.

30/14 114 Bll, 8 bis 14 Linien Etwa 1780

Amarakośa Nur der erste Kānda, mit dem Kommentar Vyākhyāsudhā von Bhanujidiksita, einem Sohn von Bhaṭṭojidiksita Der Text steht in der Mitte, der Kommentar an den Rändern Der letztere beginnt वल्लभीवल्लभ नत्वा गिर भट्टोजिदीचितम् । विदधे व्याख्या मुनित्रयमतानुगाम् । Dieser Kommentar ist in Catal Oxon Num 415 416 behandelt

Schliesst इति श्रीवघेलवशोद्भवश्रीमहीधरविषयाधिप ‾ (d i König eines Berglandes) श्रीकीर्तिसिंहदेवाज्ञया श्रीभट्टोजिदीचितात्मजभानुदीचितविरचितायाममरटीकाया व्याख्यासुधाख्याया प्रथम. खण्ड. सपूर्णमगात् ॥

794.

28/11 194 Bll 9 bis 14 Linien Etwa 1550

Amarakośodghaṭana, Bhaṭṭa Kṣirasvāmin's Kommentar zum Amarakośa Kanda 1 schliesst Fol 44a, 2 schliesst Fol 173a Foll 1 2 und Foll 74—91 fehlen Beginnt in der Mitte des vierten Verses der Einleitung Fol 73b endet 2, 4 3, 10 Fol 92a beginnt 2 4, 5, 29 Die Handschrift endet auf Fol 214b जठरः कठिने ऽपि स्यात् 3, 4, 25, 191 Eine Analyse des ganzen Werkes ist in ZDMG 28, 103 gegeben

Die Ränder sind von Würmern zerfressen, weshalb den Lesern bei der Benutzung Vorsicht zu empfehlen ist

795.

30/13 11 Bll., 11 bis 13 Linien Geschrieben von Jatarama im J 1770

Anekārthadhvanimañjarī, ein homonymisches Glossar in drei Abteilungen, von Mahakṣapaṇaka. Die verschiedenen Handschriften dieses Glossars haben in den drei Kapiteln mehr oder weniger Verse Diese HS hat in 1 100, in 2 63½, in 3 33 Verse Im ersten Kapitel werden die Homonyme in einem ganzen im zweiten in einem halben, im dritten in einem viertel Sloka behandelt Die gemeinsame Unterschrift ist इति काश्मीराम्नाये महाक्षपणकविरचितानेकार्थमञ्जर्यां - - -

Beginnt शुद्धवर्णमनेकार्थं शब्दमौक्तिकमुत्तमम् । कण्ठे कुर्वन्तु (kurvanti MS) विद्वांस श्रद्दधाना दिवानिशम् ॥ १ ॥ शब्दाम्भोधियंतो ऽनन्त कुतो व्याख्या प्रवर्तते । स्वानुबोधैकमानाय तस्मै वागात्मने नम ॥ २ ॥ सरस्वत्या प्रसादेन कविर्बध्नाति यत्पदम् । प्रसिद्धमप्रसिद्ध वा तत्प्रमाण च साधु च ॥ ३ ॥ शिव शर्व शिव शुक्ला शिव कील शिव पशु । शिवा गौरी शिवा क्रोष्ट्री शिव श्रेष्ठ शिवाभया ॥ ४ ॥

Schliesst असत्यप्रियौ च व्यलीकौ वचो वाक्य च गीर्मता । अन्तेवासी च शिष्ये च नापिते च तथा स्मृत ॥ ३२ ॥ अन्तेवासिगणाना च नानाशब्दार्थस्मारणे । उपतिष्ठते च सौभाग्य पठतां शृण्वतामपि (श्रद्धावतामति MS) ॥ ३३ ॥

796.

30[1]/2/10 9 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben etwa um 1860 auf Europaischem Papier von 1857 von Ramakri namoresvara Pāṭhaka

Anekarthadhvanimanjari Kapitel 1 95 2 67 3 19 Verse

Schliesst सघाते पूरणे पूर सूर सूर्यनरेन्द्रयो । काव्य शुक्रे कवित्वे ऽपि गाङ्गेयो गुहभीष्मयो ॥ १९ ॥

797.

92/12 5 Bll 15 bis 16 Linien Etwa 1750

Anekarthadhvanimañjari Erhalten ist das erste Kapitel und acht Verse vom zweiten

798.

29/11 51 Bll 13 Linien Jaina Schrift von 1562

Abhidhanacintamani Namamala, der erste oder synonymische Teil von Hemacandras Lexikon In 6 Kanda

1) Devadhidevakanda 86 Verse Fol 4b 2) Devakanda 250 Verse Fol 13b 3) Martyakanda 598 Verse Fol 32a 4) Tiryakkanda 422 Verse Fol 45b 5) Narakakanda 7 Verse Fol 45b 6) Samanyakanda 178 Verse Fol 51a — An den Randern bis Fol 17 (3, 130) sind Scholien beigeschrieben, die meistenteils grammatischen und etymologischen Inhalts sind

799.

26/11 53 Bll 13 Linien Geschrieben im J 1694 von Muni Bhīmaji ka Schuler von Mahimāprabhu Suri

Abhidhanacintamani

800.

26/11 45 Bll 17 bis 18 Linien Schrift von 1585

Abhidhanacintāmani

801.

26/11 69 Bll 6 bis 17 Linien Etwa 1600

Abhidhānacintāmaṇi mit Randglossen (Avacūrṇi) Foll 1. 16—18 32 47 50—53 fehlen

802.

25/12 17 Bll , 15 Linien Geschrieben in Rānerabandira im J 1769

Abhidhānacintāmaṇi Das ganze dritte Buch und die zwanzig ersten Verse des vierten

803.

23/11 12 Bll 9 Linien Etwa 1800

1) Foll 1—5a *Mātṛkānighaṇṭa*, ein Glossar der Bedeutungen der Buchstaben des Alphabets In 73 Versen Beginnt श्रीनृसिंहं गणेशान भारतीमीश्वर शिवम् । नत्वा वक्ष्ये मातृकाया निघण्टं बालवुद्धये ॥ १ ॥ ध्रुवस्तारस्त्रिवृद्ब्रह्मवेदादिस्तारको ऽव्यय । प्रणवश्च त्रिमात्रो ऽपि ओंकारो ज्योतिरादिम ॥ २ ॥ आ २ ॥ श्रीकण्ठ केशवाङ्कस्थो (MS शव कस्थो) निवृत्तश्च स्वरादिक । अकारो मातृकाद्यश्च वात इत्यपि कीर्तित ॥ 3 ॥ Gedruckt im Dvadasakośanām Saṃgrahaḥ Benares 1873

2) Foll 5a—6 Eine Fortsetzung nach den Regeln einzelner Tantra Beginnt अथ कादिमते प्रोक्ता शकरेण शिवां प्रति । अकारादिक्षकारान्ता वर्णसञ्ज्ञा क्रमाद्ब्रुवे ॥ वातो मरुद्यापिवह्नी धरा क्ष्मा जलवारिणी । विभु ख च चरशुचो भुवन स्वं च शक्तियुक ॥ Schliesst हकार शिवमाकाश लकार भूमिवीजकम् । चकार चेत्रपाल च तथा नृसिंहवीजकम् (nämlich vidyut) ॥ इति वीजनिघण्टु ॥

3) Foll 7—12 Die Bedeutungen von den Ausrufungen in Tantra tabellarisch dargestellt. Der folgende Anfang möge genugen

प्रणव । वाग्भव । माया । लक्ष्मी । काम । पाश । कला ।
ओँ ऐँ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ आँ ईं

गरुड । अङ्कुश । काली । सिद्दा । धर्म । जया ।
ह्रौँ क्रोँ क्रीँ ह्रँ हुँ हूँ

804.

25 11 4 Bll 15 bis 16 Linien Geschrieben im J 1705 von Muni Lāmavijaya (Suratibandire)

Vṛttaratnākara Metrik in sechs Adhyāyāḥ von Bhaṭṭa Kedāra, Sohn von Pabbeka Beginnt सुखसतानसिद्ध्यर्थं नत्वा ब्रह्माच्युतार्चितम् । गौरीविनायकोपेतं शंकरं लोकशंकरम् ॥ १ ॥ वेदार्थशैवशास्त्रज्ञ पब्बेको ऽभूद्द्विजोत्तम । तस्य पुत्रो ऽस्ति केदारः शिवपादार्चने रत ॥ २ ॥

805.

29/10 10 Bll 11 Linien Geschrieben im J 1706 von Atmarama.

Vrittaratnakara

806.

26/12 7 Bll 11 Linien Etwa 1680

Vrittaratnakara Mit Randglossen

807.

20/9 14 Bll 8 bis 10 Linien Geschrieben von Vidyārthin Narottama im J 1894

Vrittaratnakara

808.

24/11 29 Bll 15 bis 16 Linien Etwa 1770

Vrittaratnākara mit einem Kommentar von Srīkaṇṭha Der letztere beginnt देहावलम्बितव्याल नत्वा सुरगणस्तुतम् । गणेशं क्रियते वृत्तिर्वृत्तरत्नाकराश्रया ॥ Der Kommentar citiert zu 1, 8 einen Gītaratnākara

Folia 13 14 fehlen Ebenso fehlt der Schluss des Werkes Bricht gegen das Ende des sechsten Adhyaya ab

809.

25/10 2 Bll 15 Linien Etwa 1700

Śrutabodha, ein Abriss der Indischen Metrik, welcher irgend einem Kalidasa zugeschrieben wird Die HS enthalt 45 Verse statt der gewöhnlichen 41

810.

13½/8 10 Bll 6 bis 7 Linien Etwa 1790

Śrutabodha 40 Verse

811.

22/11 14 Bll 6 bis 9 Linien Etwa 1780

Śrutabodha Mit einem anonymen kurzen Kommentar Dieser beginnt प्रणम्य निजपादाब्ज बालानां सुखबुद्धये । सक्षेपत करोम्यत्र वृत्त श्रुतबुधस्य च ॥ १ ॥

812.

26/13 5 Bll 16 bis 18 Linien Etwa 1760

Śrutabodha in 39 Versen, mit einem Kommentar von einem Gurjara. Dieser beginnt नत्वा गणेशमथ शंकरमब्जनाभ सूर्यं शिवा शिवकरीं जगदार्तिहन्त्रीम् । श्रीकालिदासरचितं सुभग सुवृत्तिं छन्दो-वर श्रुतविबोधमह वृणोमि ॥ १ ॥

813.

19½/9 21 Bll., 7 bis 10 Linien Etwa 1830

Śrutabodha Mit einem Kommentar von Nagaji, Sohn von Hariji Der Kommentar zum ersten Verse lautet अहं कालिदास-नामा कविरविस्तरं श्रुतबोधं तत्प्रवक्ष्यामि । न विस्तरं विद्यते यस्य

तद्विस्तरम् । श्रुत शास्त्र श्लोकादिरचन बोधयति ज्ञापयति तच्छ्रुतबोधम् । यद्वा श्रुते बोध ज्ञानं यस्मात्तत् । येन श्रुतबोधेन छन्दसा लक्षणं श्रुतमात्रेण श्रवणमात्रेण बुध्यते । श्रुतमेव मात्राप्रमाण यस्य तच्छ्रुतमात्रं तेन । लक्ष्यते येन परमार्थसल्लक्षणम् ॥ १ ॥

Das erste Blatt ist eine Wiederholung von Fol 3a Der Anfang der Vorrede des Kommentators auf Fol 2 und 3a fehlt Sie beginnt mit dem neunten Vers Der Abschreiber, der sie wahrscheinlich in seinem Original nicht vorfand, erachtete es für notig Fol 1 fur das fehlende zu substituieren

814.

24/14 11 Bll 10 bis 16 Linien Abschrift von 1795

Śrutabodha Mit dem Kommentar Subodhini des Manohara Sarman, verfertigt auf Wunsch des Königs Manikyamalla Der Kommentar beginnt वन्दे विश्वेश्वर देव वाचस्पतिमुखाम्गुरुन् । मातर पितर नत्वा निर्विघ्नेप्सितसिद्धये ॥ १ ॥ नत्वा भवानीचरणारविन्द मनोहरेण क्रियते विचार्य । माणिक्यमल्लक्षितिपालतुष्ट्यै सुबोधिनीय श्रुतबोधटीका ॥ २ ॥

815.

25/10 15 Bll 13 Linien Schrift von Anf dieses Jahrh

Śrutabodha Mit einem Kommentar von dem Jaina Hansaraja Dieser beginnt auf Fol 3a nachdem der Text vorangegangen ist शुभजननसमर्थावादिनाथस्य पादावसुरसुरमनुष्यैर्भूरिवन्द्यौ हि नत्वा । ललितपदसुरम्या शास्त्रबोधस्य टीका मुनिरहमिह कुर्वे हंसराजो विचित्राम् ॥ १ ॥ Der Text ist im Kommentar wiederholt Nach Lalmitra s Notices Num 2747 war Hansaraja ein Schuler des Jimūtananda mit dem Beinamen Nanaka

816.

26½/13 5 Bll 9 Linien Etwa 1830

Chandomañjarī ein Kompendium der Metrik von Gangadasa Sohn von Gopaladasa Die Handschrift reicht nur bis an das Ende des zweiten Stabaka Beginnt देव प्रणम्य गोपालं वैद्यगोपालदासज॰ । सतोपातनयश्छन्दो गङ्गादासस्तनोत्यद ॥ सन्ति यद्यपि भूयांसश्छन्दोग्रन्था मनीषिणाम् । तथापि सारमाकृष्य नवकार्थ्यो मनोरम ॥ इयमच्युतलीलाढ्या सद्वृत्ता जातिशालिनी । छन्दसा मञ्जरी कान्ता सभ्यकण्ठे लगिष्यति ॥ पद्यं चतुष्पदी तच्च वृत्तं जातिरिति द्विधा । वृत्तमक्षरसंख्यातं जातिर्मात्राकृता भवेत् ॥ Catal Oxon Num 465

G Poetik (Alamkāra).

817.

97/10 74 Bll 9 bis 11 Linien Schrift von Anf des 17 Jahrh

Kavyaprakaśa, das gangbarste Werk uber Poetik, von Mammata Beginnt ग्रन्थारम्भे विघ्नविघाताय समुचितेष्टदेवता ग्रन्थकृत्परामृशति ॥

818.

26/10 39 Bll 10 Linien Schrift von 1840

Kavyaprakaśa Vollständig

Schliesst पुस्तकमिदं दाधीचकुलोद्भवमरुद्देशनिवासिन इदानी जयपुरस्थहरगोविंदशर्मण द्विजवर्यस्य संवत् १८९६ (i e 1840)

819.

24/14 10 Bll 15 bis 18 Linien Etwa 1790

Candraloka ein Lehrbuch der Poetik, von Jayadeva, Sohn von Mahadeva und Sumitra Die ersten funf Kapitel Beginnt उद्वैरस्यति मन्दतांचिरमला लोकत्रयीदर्शिका सा नेत्रत्रितयीव खण्डपरशोर्वाग्देवता दीव्यति ॥ १ ॥ Diese Strophe ist mangelhaft Nach mandata fehlen mehrere Stucke 1 Laksanamayukha 2 Dosanirūpanamayūkha 3 Kavyalaksanamayukha. 4 Gunamayukha. 5 Alamkaramayukha

820.

96/9½ 40 Bll Bis 34 a 7 Linien von da ab 8 bis 9 Linien Etwa 1800

Candraloka von Jayadeva, mit dem Beinamen Piyūsavarsa Sohn von Mahadeva und Sumitra Mit dem im Jahr 1583 verfassten Kommentar Candralokaprakaśa Saradagama von Pradyotana Bhattacarya Sohn von Balabhadra Der Kommentar beginnt पृथ्वी पृथ्वी न पद्मा न च वहति नभस्तुङ्गतामुत्तमाङ्गात्पाणिप्रक्षेपयोग्यं दधति दश दिश किंच नैवावकाशम् । Siehe Lalmitras Notices Num 1784, und Florence MSS Num 467 — Ioll 2b und 3a sind durch Feuchtigkeit sehr beschadigt Die Unterschrift

von Pradyotana zu dem ersten Mayukha lautet इति चन्द्रालोकालकारे वाग्विचार प्रथमो मयूख ॥ १ ॥ श्रीवीरभद्रभूपतिनिर्देशात्प्राप्तसत्त्वेन । प्रथममयूखे रचितश्चन्द्रालोकप्रकाशो ऽयम् ॥ इति श्रीमहाराजाधिराजरामचन्द्रदेवात्मजयुवराजश्रीवीरभद्रदेवादिष्टमिश्रबलभद्रात्मजसकलशास्त्रारविन्दप्रद्योतनभट्टाचार्यविरचिते चन्द्रालोकप्रकाशे शरदागमे प्रथमो मयूख । Die Handschrift bricht in 5 58 ab Eine Ausgabe des Candraloka mit dem Kommentar von Vaidyanatha erschien in Benares im Jahr 1884

821.

25/11 19 Bll 17 bis 20 Linien Etwa 1780

Sahityadarpana von Viśvanatha Kaviraja Sohn von Candra Sekhara Fragment Paginiert 4—22 Fol. 4a beginnt जातिगोपिपड्डादिषु गोत्वादिका । Ausgabe in der Bibl Indica p 10 13 Der zweite Paricheda endet Fol 7a, der dritte Fol 22a Sieh Catal Oxon Num 510

Schliesst zu Anfang des vierten Paricheda अत्र द्वितीयकदल्यादि Ausgabe p 100, 17

822.

25/11 21 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1680

Vagbhatālamkāra Poetik, von Vagbhaṭa einem Sohn von Soma In fünf Kapiteln Beginnt श्रियं दिशतु वो देव श्रीनाभेयजिन सदा । मोक्षमार्गं सतां ब्रूते यदागमपदावली ॥ १ ॥ Die Handschrift enthalt Glossen am Rande und in der Mitte — Sieh Catal Oxon Num 509

823.

$31/13^1/_2$ 15 Bll 10 Linien Etwa 1710

Vāgbhatālamkāra

824.

26/11 ‐ Bll. 29 bis 30 Linien Schrift von 15‐0

Vāgbhatālamkārāvacuri, ein von einem Jaina verfasster Kommentar Dieser ist ein ausführlicher Auszug aus Siṁhaganis Kommentar welcher in der Kavyamala 48 abgedruckt ist Beginnt श्रियं॰ । श्रीनाभेयजिनो व श्रिय दिशतिति संटङ्कघटना । नाभेरपत्यं नाभेय । इतो ऽनित्र इत्येयण । श्रिया युक्तो नाभेय । श्रीनाभेयश्चासौ जिनश्च । दीव्यति दिव्यकेवलज्ञानश्रिया दीप्यत इति देव । सदा सर्वकालं । यत्तदोर्नित्यसंबन्ध इत्युक्ते स इति गम्यते ॥

825.

93/10 9 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1735 von Vrajarāja Sohn von Bhata Hansaraja

Kuvalayanandakarikah, die Grundregeln aus Appayyadīkṣita s Kuvalayananda Dieses MS beginnt परस्परतपःसंपत्फलायितपरस्परौ । प्रपञ्चमातापितरौ प्राञ्चौ जायापती स्तुम ॥ १ ॥ उपमा यत्र सादृश्यलक्ष्मीरुल्लसति द्वयो. । हंसीव कृष्ण ते कीर्तिः स्वर्गङ्गामवगाहते ॥ २ ॥

826.

25/10 9 Bll 8 Linien Et va 1760

Kuvalayanandakarikah

827.

29/13 6 Bll 12 Linien Abschrift von 1772

Kuvalayanandakarikah

828.

$24^1/_2/10^1/_2$ 8 Bll 11 Linien Schrift von Anf dieses Jahrh

Kuvalayanandakarikah

829.

23/10 15 Bll 13 bis 15 Linien Abschrift von 1770

Kuvalayanandakarikah, mit den Definitionen und einzelnen Beispielen

830.

$20/9^1/_2$ 157 Bll., 8 bis 10 Linien Geschrieben in Kāśī von Kāśīnātha Sohn von Mahādeva Neffe auf mütterlicher Seite von Rāmakṛṣṇa im J 1708

Kuvalayananda das vollständige Werk.

831.

22/10 110 Bll 7 bis 10 Linien Geschrieben von Umasankara Sohn von Jayasankara im J 1785

Kuvalayananda

832.

30/11 96 Bll 8 bis 11 Linien Abgeschrieben von Bhavānīśankara in Śakraprastha im J 1745

Kuvalayānanda

833.

93/10 80 Bll 8 bis 14 Linien Geschrieben in Kheḍā von Vyasa Āśārāma im J 1805

Kuvalayananda Fol 57 ist zweimal bezeichnet Deshalb müssen die Zahlen um eins weitergerückt werden

834.

31/14 104 Bll 11 bis 12 Linien Schrift von 1833

Alamkāracandrikā ein Kommentar zum Kuvalayananda von Vaidyanatha Sohn von Tatsat Rama Bhaṭṭa Beginnt अनुचिन्त्य

महालक्ष्मी हरिलोचनचन्द्रिकाम् । कुर्वे कुवलयानन्दसदलंकारचन्द्रिकाम् ॥

835.

21/12 29 Bll, 9 bis 14 Linien Handschrift von 1677.

Rasatarañginī, über die acht Grundtöne der Poesie, in acht Kapiteln, von Bhānudatta, Sohn von Gaṇanātha, aus Mithilā Beginnt लक्ष्मीमालोक्य लुभ्यन्निगममुपहसन्क्षोचयन्यज्ञजन्मूम्चचं शोणाचि पक्ष्मसमिति दृग्मुख वीक्ष्य रोमाञ्चमञ्चन् । हत्वा हैयंगवीन चकितमपसरन्नीक्षरत्नैर्दिगन्तान्सिञ्चन्दन्तेन भूमिं तिलमिव तुलयन्पातु मा पीतवासाः ॥ १ ॥ भारत्याः शास्त्रकान्तारश्रान्तायाः शैत्यकारिणी । क्रियते भानुना भूरिरसा रसतरङ्गिणी ॥ २ ॥ Die Regeln beruhen auf dem sechsten und siebenten Kapitel von Bharata's Nāṭyaśāstra Im ersten Kapitel citiert er eine Rasaratnadīpikā.

836.

25/11. 27 Bll, 12 Linien. Etwa 1700

Rasatarañginī

837.

27/13 55 Bll, 7 Linien Etwa 1810

Rasatarañginī

838.

$28^1/_2/12^1/_2$ 41 Bll, 9 Linien Schrift von 1837

Rasatarañginī

839.

25/11 19 Bll, 12 bis 17 Linien Etwa 1790

Rasatarañginī Mit Randglossen Schliesst im Anfang des siebenten Kapitels

840.

$24/9^1/_2$ 42 Bll 8 Linien Geschrieben im J 1649 in Ahmedābād in Guzerāt von Vaidya Govardhana, Sohn von Vāsudeva

Rasatarañginī

Die Unterschrift lautet शरखमुनिचन्द्रमितशरदि सहसि मासि सितपक्षे चतुर्दश्यां सवितृवासरे गुर्जरप्रदेशे अहिम्मदावादनगरनिवासिना उदीच्यटोलकीयाज्ञातीयसकलगुणगणालंकृतधान्वन्तरीयरचनाप्रवीणवासुदेवसुतात्मजवैद्यगोवर्धनेनालेखीयं स्वपठनाय रसतरङ्गिणी। Von derselben Hand geschrieben folgt darauf संवत् १७०६ वर्षे पौ(?)षवदि ६ गुरुवासरे मेदपाटज्ञातीयवीजपुरवास्तव्यव्यासरघुनाथेन लिखितम् ॥

848.

25/11 12 Bll 14 Linien Abschrift von 1640

Vidagdhamukhamandana, die Kunst Räthsel zu fertigen mit Beispielen, von dem Buddhisten Dharmadāsa In vier Abschnitten Beginnt सिद्धौषधानि भवदुःखमहागदानां etc

849.

26/12 12 Bll 14 bis 15 Linien Geschrieben in Burahamapuranagara im S den im J 1663

Vidagdhamukhamandana Vollständig Mit Randglossen

850.

23/14 13 Bll 7 bis 15 Linien Etwa 1810

Vidagdhamukhamandana und Kommentar Von Anfang bis 2, 13 Der anonyme Kommentar stimmt mit Florentine Samskrit MSS Num 216 überein

851.

27/9 4 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1700

Alamkāramañjarī von Nirmala (MS Tirmala) Sohn von Vallabha Bhatta, verfasst in Kāśī In 43 Versen Der Verfasser behandelt in dieser Schrift die Poetik die sich mit dem Schmuck des inneren Stoffes dichterischer Werke beschäftigt (arthalamkāra) Er gibt ganz kurze Definitionen und belegt sie durch seine eigenen Verse — Foll 2 3 fehlen Beginnt कपोललम्बिरोलम्बबिम्बकोलाहलाकुलम् । अम्बालम्बानुरागाढ्यालम्बे लम्बोदराननम् ॥ १ ॥ ज्ञातुमिच्छन्त्यलंकारानल्पेन श्रवणेन ये । कुर्वन्तु कर्णयोरुच्चैरर्थालंकारमञ्जरीम् ॥ २ ॥ स्वभावोक्त्युपमारूपकदीपकातिशयोक्तिसमासोक्तिविपर्यायोक्तिविशेषोक्तिसहोक्तिव्यतिरेकविभावनाक्षेपोत्प्रेक्षोदात्तापह्नुतिश्लेषार्थान्तरन्यासावृत्तिव्याजस्तुतिनिदर्शनाप्रस्तुतप्रशंसापरिवृत्तिविरोधहेतुसूक्ष्मरसवदूर्जस्विप्रेय क्रमसमाहिततुल्ययोगितालेशसंशयानन्वयोपमेयोपमासंकीर्णभाविकाशिषो मुख्यालंकाराः । इतरे तद्भेदास्ते क्रमेणोदाह्रियन्ते ॥ स्वभावकथनं स्वभावोक्तिर्यथा ॥ लोलत्कुन्तलवारिबिन्दुविगतश्रीखण्डबिन्दु etc

Schliesst अर्थालंकारजातं हि मुख्यमेतावदेव हि । अन्ये वैकल्पिकाः सर्वे विज्ञेया किल तद्भवाः ॥ ४२ ॥ काश्यां वल्लभभट्टस्य पुत्रेण निरमाय्यसौ । निर्मला तिर्मलाख्येन रम्यालंकारमञ्जरी ॥ ४३ ॥

852.

15/8 14 Bll. 5 Linien Etwa 1790

Ratirahasya das Geheimnis der Wollust ein erotisches Werk, verfasst von Kukkoka für Vainyadatta. In dieser Handschrift ist das Werk in dreizehn Kapitel während es sonst nur in zehn

H. Philosophie.

856.

29/13 45 Bll 11 Linien Etwa 1780

Śāstradīpikāprakāśa, ein Kommentar zu Pārthasārathis Śāstradīpikā, von Anantadeva, Sohn von Āpadeva Erhalten ist 1, 2, 7 bis zu Ende von 1, 3, 30 1, 3 1 beginnt auf Fol 19a चिकीर्षितविचारस्याध्यायसंगतिमाह । कथमिति । स्मृत्यादिविचारस्यापि प्रमाणविचारत्वाद्भवत्यध्यायसंगतिरित्याशय । पूर्वोत्तरग्रन्थयोरुपजीव्योपजीवकभावमाह । तत्रेति ॥ Foll 1—9 fehlen

Seltsamer Weise schreibt er (auf Fol 19a) den gewöhnlich ihm selbst zugeteilten Bhaṭṭālaṃkāra seinem Vater zu विस्तरेण चैतन्मतं निराकृतं तातचरणैर्भाट्टालंकारे ॥

857.

28/11 15 Bll 9 bis 13 Linien Etwa 1800

Mīmāṃsānyāyaprakāśa, die Grundzüge der Mīmāṃsā von Āpadeva, einem Sohn von Anantadeva Die Handschrift ist unvollständig Beginnt यत्कृपालेशमात्रेण पुरुषार्थचतुष्टयम् । प्राप्यते तमहं वन्दे गोविन्दं भक्तवत्सलम् ॥ १ ॥ अनन्तगुणसंपन्नमनन्तभजनप्रियम् । अनन्तरूपिणं वन्दे गुरुमानन्दरूपिणम् ॥ २ ॥ Sieh Catal Oxon Num 524

Schliesst यथा प्रयाजादिषु समिधो यजतीत्यत्र हि दृष्टविशेषस्यानिर्देशात्समि –

858.

27/11 94 Bll 13 bis 15 Linien Etwa 1740

Brahmasūtra mit Śaṅkarācāryas Bhāṣya

1 Foll 9—45 entspricht der p 69—254 in der Ausgabe der Bibl Indica Folia 33—41 und 44 fehlen

2 Foll. 3—60 enthalten 2 1, 4 bis 2 4 9 Folia 24—55 fehlen

3 Ein einzelnes Blatt bezeichnet 62 enthält 3, 1, 27

4 Foll 1—38 4 1, 1 bis 4, 4 22 Folia 14 15 26 27 37 fehlen.

859.

97/11 138 Bll 15 Linien Etwa 1740

Brahmasūtra und Bhāsya von Śaṅkarācārya

1 Der erste Adhyāya endet Fol 75a Folia 12—32 42 43 45 66 69 71 74 fehlen Nach 75 eine neue Zählung

2 Der zweite Adhyāya endet Fol 65b Folia 3—16 18—23 35 36 49 56 57 59 60 fehlen Neue Zählung

3 Der dritte Adhyāya endet Fol 68b Folia 1 2 19 26 28—45 48 55 58 59 62 fehlen Neue Zählung

4 Endet in 4 4, 21 Folia 1—13 16—25 28 29 fehlen

860.

11/10 75 Bll 6 bis 7 Linien Schrift von der Mitte dieses Jahrh

Brahmasutrabhāsya oder *Śārīrakamīmāṃsābhāṣya* von Śaṅkarācārya Fragmentarisch

Foll. 1—8 bezeichnet 7—14 entsprechen der Ausgabe in der Bibliotheca Indica p 31—55

Foll 9—65 bezeichnet 1—57 entsprechen derselben Ausgabe p 74—166 und schliessen mit dem ersten Pada des ersten Adhyāya

Fol 66 entspricht der p 168—170

Foll 67—74 entsprechen der p 172—184

Fol 75 entspricht der p 779—780

861.

30/15½ 8 Bll 15 bis 17 Linien Etwa 1760

Brahmasutrabhasya (Govindabhasya) von Govinda mit einem Kommentar von Vidyavibhusana Ein Fragment welches die Einleitung und ein Stuck des ersten Sutra enthält Der Text beginnt सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मशिवादिस्तुत भजद्रूपम् । गोविन्दं तमचिन्त्यं हेतुमदोषं नमस्याम ॥ १ ॥ सूत्रांशुभिस्तमांसि व्युदस्य वस्तूनि यः परीचयते । स जयति सात्यवतेयो हरिरनुवृत्तो नतप्रेष्ठः ॥ २ ॥ द्वापरे वेदेषु समुत्सन्नेषु सकीर्णप्रज्ञैर्ब्रह्मादिभिरभ्यर्थितो भगवान्पुरुषोत्तमः कृष्णद्वैपायनः सत्तागुह्यत्य विवभाज । तदर्थनिर्णेत्री चतुर्लक्षणी ब्रह्ममीमांसामाविश्चकारेत्यस्ति प्रथा स्कान्दी ॥

Der Kommentar beginnt नित्यं निवसतु हृदये चैतन्यात्मा मुरारिर्नः । निरवद्यो निर्वृतिमान्गजपतिरनुकम्पया यस्य ॥ १ ॥ आस्य यस्य निदेशाद्रचित विद्याविभूषणेनेदम् । गोविन्दः स परात्मा मयापि सूक्ष्मं करोत्वस्मिन् ॥ २ ॥ आम्नायमूर्ध्वरसिका कृष्णपदाम्भोरुहा-

सक्ता । सन्त करुणावन्तो मयि प्रसादं वितन्वतामनिशम् ॥ ३ ॥ अधीत्य सर्वान्वेदान्तान्गुरोर्लक्ष्मीधरप्रियात् । दृष्ट्वा सांख्यादिशास्त्राणि भाष्य पाठ्यमिदं बुधे ॥ ४ ॥ छतस्नानादिरासीनो गुरु शिष्यश्च धीरधी । पाठयेच्छृणुयान्नाथ्य शान्तिपूर्वोत्तर द्विज ॥ ५ ॥ अथ ब्रह्मसूत्राणि व्याचिख्यासुर्भाष्यकार शास्त्रप्रतिपाद्य स्वेष्टदेव प्रणमति सत्यमिति । तं सर्वेश्वर नमस्यामो वयमिति स्वसतीर्थ्यशिष्याद्यभिप्रायेण बहुवचनम् । तेन केवलाद्वैतवादजीवातुरेकजीववादो निरस्त ॥

862.

26/12. 287 Bll. 5 bis 11 Linien. Etwa 1790.

Pañcadaśī in drei Pañcaka, von denen jedes in fünf Kapitel geteilt ist. Von Sāyaṇa. Dazu der Kommentar von Rāmakṛṣṇa. Der Text beginnt: नत्वा श्रीशंकरानन्दगुरुपादाम्बुजन्मने । सविलासमहामोहग्राहग्रासैककर्मणे ॥ १ ॥ Der Kommentar beginnt: नत्वा श्रीभारततीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ । प्रत्यक्तत्त्वविवेकस्य क्रियते पददीपिका ॥ Sieh Catal. Oxon. Num. 540.

Die Handschrift ist vollständig, nur sind die fehlenden Blätter durch neue ersetzt.

863.

28/14. 190 Bll. 12 Linien. Schrift von 1 56.

Pañcadaśī mit dem Kommentar von Rāmakṛṣṇa. Folia 4ʳ—234. Von 1. 20 (im Advaitaviveka) bis zum Schluss des Werkes.

864

34/16. 51 Bll. Linien verschieden. Schrift von 1780.

Pañcadaśī mit dem Kommentar von Rāmakṛṣṇa. Nur das erste Vivekapañcaka.

865.

31/16½. 10 Bll. 19 bis 21 Linien. Etwa 1 80.

Vedāntaparibhāṣā, eine Einleitung in den Vedānta, von Dharmarājādhvarīndra, Schüler von Veṅkaṭanātha und Vorschüler von Nṛsiṃha Yatīndra. Dharmarāja bestreitet die Ansichten von zehn Kommentatoren des Tattvacintāmaṇi. Das Werk ist in acht Kapitel (Pariccheda) eingeteilt, von denen die vorliegende Handschrift nur die ersten sechs enthält. Beginnt: यदविद्याविलासेन भूतभौतिकसृष्टय । त नौमि परमात्मान सच्चिदानन्दविग्रहम् ॥ १ ॥ यदन्तेवासिपञ्चास्यैर्निरस्ता भेदिवारणा । तं प्रणौमि नृसिंहाख्य यतीन्द्र परम गुरुम् ॥ २ ॥ श्रीमद्वेङ्कटनाथाख्यान्वेलाङ्गुडिनिवासिन । जगद्गुरूनह वन्दे सर्वतन्त्रप्रवर्तकान् ॥ ३ ॥ येन चिन्तामणिटीका

दृग्टीकाविभञ्जनी*) तर्कचूडामणिर्नाम कृता विद्वन्मनोरमा ॥ ४ ॥ तेन बोधाय मन्दानां वेदान्तार्थावलम्बिनी । धर्मराजाध्वरीन्द्रेण परिभाषा वितन्यते ॥ ५ ॥ इह खलु धर्मार्थकाममोक्षाख्येषु चतुर्विधपुरुषार्थेषु मोक्ष एव परमपुरुषार्थः etc

Pratyaksaparicheda Fol 5 b. Anumāna Fol. 6 a Upamāna Fol 6 b Āgama Fol 8 b. Arthāpatti Fol. 9 a. Anupalabdhiparicheda 10 a

866.

24/11. 11 Bll, 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1652.

Vedāntasāra, ein Grundriss der Vedānta-Philosophie, von Sadānanda. Vielfach herausgegeben Das erste Blatt fehlt

867.

22/10. 17 Bll., 9 bis 10 Linien. Geschrieben 1766 für Josī Harilālji

Vedāntasāra Beginnt: अखण्डं सच्चिदानन्दमवाङ्मनसगोचरम् । आत्मानमखिलाधारमाश्रये ऽभीष्टसिद्धये ॥ १ ॥ अर्थतो ऽप्यद्वयानन्दानतीतद्वैतभानतः । गुरूनाराध्य वेदान्तसारं वक्ष्ये यथामति ॥ २ ॥

868.

26/10. 30 Bll, 6 bis 7 Linien Geschrieben von Śivarāma um etwa 1760

Vedāntasāra.

869.

27/12. 12 Bll, 11 Linien. Etwa 1720.

Vedāntasāra

870.

26/14. 11 Bll., 14 bis 16 Linien Geschrieben im J. 1859

Vedāntasāra

871.

21/12. 65 Bll, 10 Linien. Geschrieben von Miśra Śivarūpa im J 1709

Vedāntasāra mit dem Kommentar von Nṛsiṁha, einem Schüler von Kṛṣṇānanda Er verfasste diesen im Jahr 1589 und beginnt: रामानन्दं गुरुं नत्वा परमानन्दमद्वयम् । वक्ष्ये वेदान्तसारस्य टीकां नाम्ना सुबोधिनीम् ॥ १ ॥ इह खलु कश्चिन्महापुरुषो etc

Schliesst: गोवर्धनप्रेरणया विमुक्तक्षेत्रे पवित्रे नरसिंहयोगी । वेदान्तसारस्य चकार टीकां सुबोधिनीं विश्वपतेः पुरस्तात् ॥ १ ॥

---

*) Randbemerkung: दृग्टीकेति यज्ञपतिजयदेवरुचिदत्तादिकृतप्रभालोकप्रकाशप्रभृतीनि चिन्तामणिव्याख्यानानि दृग् प्रसिद्धानि तेषां छाचित्प्रभञ्जनादित्यर्थः ॥

जाते पञ्चशताधिके दशशते संवत्सराणां पुनः संजाते दशवत्सरे प्रभवरश्रीशालिवाहे शके । प्राप्ते दुर्मुखवत्सरे शुभशुचौ मासे ऽनुमत्यां तिथौ प्राप्ते भार्गववासरे नरहरिष्टीकां चकारोज्ज्वलाम् ॥ २ ॥

872.

29/11 40 Bll 5 bis 13 Linien Geschrieben im J 1740

Vedantasara mit demselben Kommentar Die zwei ersten Blätter fehlen

873.

24/11 98 Bll, 15 Linien Geschrieben von Sumerudasa Vaisnava in Raivatapura (Caturbhujalaye) im J 1770

Vedantasara mit demselben Kommentar

874.

20/10 5 Bll 6 Linien Abgeschrieben von Ganapati im J 1849

Aparadhasundarastotra ein an Siva gerichtetes Gebet um Vergebung von Sunden 19 Verse Sankaracarya zugeschrieben Beginnt वन्दे देवमुमापतिं सुरगुरुं वन्दे जगत्कारणं वन्दे पन्नगभूषणं मृगधरं वन्दे पशूनां पतिं । वन्दे सूर्यशशाङ्कवह्निनयनं वन्दे मुकुन्दप्रियं वन्दे भक्तजनाश्रयं च वरदं वन्दे शिवं शंकरम् ॥ १ ॥ शान्तं पद्मासनस्थं शशधरमुकुटं पञ्चवक्त्रं त्रिनेत्रं शूलं वज्रं च खड्गं परशुमभयदं दक्षिणाङ्गे वहन्तम् । नागं पाशं च घण्टां डमरुकसहितं साङ्कुशं वामभागे नानालंकारयुक्तं स्फटिकमणिनिभं पार्वतीशं भजामि ॥ २ ॥ Schliesst, denn der neunzehnte Vers ist später zugefügt हेतवे जगतामेव संसारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्यानां शम्भवे गुरवे नमः ॥१८॥

875.

23/14 4 Bll 12 Linien Abschrift von 1869

Atmabodha in 67 Anustubh von Sankaracarya Beginnt तपोभिः क्षीणपापानां शान्तानां वीतरागिणाम् । मुमुक्षूणामपेक्ष्यो ऽयमात्मबोधो विधीयते ॥ १ ॥ बोधो ऽन्यसाधनेभ्यो हि साक्षान्मोक्षैकसाधनम् । पाकस्य वह्निवज्ज्ञानं विना मोक्षो न सिध्यति ॥ २ ॥ Schliesst दिग्देशकालाद्यनपेक्ष्य सर्वगं शीतादिहृन्नित्यसुखं निरञ्जनम् । यः स्वात्मतीर्थं भजते विनिष्क्रियः स सर्ववित्सर्वगतो ऽमृतो भवेत् ॥ ६७ ॥

876.

26/11 5 Bll 9 bis 10 Linien Schlechte Handschrift von 1846

Atmabodha von Sankaracarya Nach 32 (अमनस्त्वान्न मे दुःखं) ist derselbe unten gegebene Vers (एतस्माज्जायते प्राणो) eingeschoben Einige Verse sind umgestellt

Am Schluss finden sich von jüngerer Hand geschrieben die ersten fünf Verse des *Bhajagovindastotra*

877.

26/12 19 Bll 10 Linien Abschrift von 1743

Ātmabodha mit einem Kommentar von Madhusūdana Sarasvatī Der Kommentar beginnt शतमखपूजितपाद शतपथमनसो ऽप्यगोचराकारम् । विकसितजलरुहनेत्रमुमाछायाङ्कमाश्रये*) शभुम् ॥ १ ॥ टीका । इह भगवाञ्छकराचार्य उत्तमाधिकारिणा वेदान्तप्रस्थानत्रय निर्माय तदवलोकनासमर्थाना मन्दबुद्धीनामनुग्रहार्थ सर्ववेदान्तसिद्धान्तसग्रहमात्मबोधाख्य प्रकरण निदिदर्शयिषु प्रतिजानीते ॥

878.

18/12 16 Bll 13 Linien Abschrift von 1809

Ātmabodha mit demselben Kommentar

879.

30/13 10 Bll 14 bis 15 Linien Abschrift von 1819

Ātmabodha mit demselben Kommentar

880.

26/12 21 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1820

Ātmabodha mit demselben Kommentar Die letzten vier HSS schieben nach Vers 32 den folgenden ein एतस्माज्जायते प्राणो मन सर्वेन्द्रियाणि च । ख वायुर्ज्योतिरापश्च पृथ्वी विश्वस्य धारिणी । der jedoch vom Kommentar nicht erklärt wird

881.

33/13 29 Bll 9 bis 14 Linien Schrift von 1758

Mahāvākyavivaraṇa von Śaṅkarācārya In dieser Abhandlung werden vier aus drei Wörtern bestehende bedeutsame Sätze aus Upaniṣads der vier Veden ausgehoben, ihrem Wortlaut nach erklärt und daran allgemeine vedantische Betrachtungen angeknüpft Das ganze wird in zwölf Siddhānta eingeteilt je drei für jeden Satz Beginnt अथातो महावाक्यार्थविवरण कथयति । विवरण नाम विचार । समस्तविषयवासनाविनिर्मुक्त परमहस केवल निर्विशेषो ब्रह्मचिन्मात्रमेव तिष्ठति । स परमहसो यत्र कुत्रापि तिष्ठति । कि करोति केवल द्वादशमहावाक्यविचार करोति । तन्महावाक्य कीदृक् । तत्रोपनिषदानि वाक्यानि । आदौ तावदृग्वेदस्य प्रज्ञानमानन्द ब्रह्म ।

---

*) उमा stört das Metrum Es wäre leicht dieses in दुर्गा oder काली etc zu ändern Andere HSS lesen सीताछायाङ्कमाश्रये रामम् ॥

अहं ब्रह्मास्मीति यजुर्वेदस्य । तत्त्वमसीति सामवेदस्य । अयमात्मा ब्रह्मेत्याथर्वणवेदस्य ॥

882

°3/10 11 Bll Linien Geschrieben von Harisaṅkara etwa im J 1800

Tripurasundarīmānasapūjana die geistige Verehrung der Tripura in 73 Versen in verschiedenen Metren von Śaṅkarācārya Beginnt सुधासिन्धोर्मध्ये सुरविटपिवाटीपरिवृते मणिद्वीपे नीपोप वनवति चिन्तामणिगृहे । शिवाकारे मञ्चे परमशिवपर्यङ्कनिलया भजन्ति त्वा धन्या कतिचन चिदानन्दलहरीम् ॥ १ ॥ उपसि मागधमङ्गलगायनैर्झटिति जागृहि जागृहि जागृहि । अतिकृपार्द्रकटाक्षनिरीक्षणैर्जगदिदं जगदम्ब सुखीकुरु ॥ २ ॥ कनकमयवितर्दिशोभमानं दिशि दिशि पूर्णसुवर्णकुम्भयुक्तम् । मणिमयमण्डप(statt mandapa lies gṛha)मध्यमेहि मातर्मयि कृपया हि समर्चनं ग्रहीतुम् ॥ ३ ॥

Schliesst प्रत्यहं भक्तिसंयुक्तो यः पूजनमिदं पठेत् । वाग्वादिन्या प्रसादेन वत्सरात्स कविर्भवेत् ॥ ७३ ॥ Unter dem Titel Catuḥṣaṣṭyupacāramānasapūjāstotra in der Kāvyamālā IX 101 abgedruckt Dort fehlt der erste Vers Ebenso in Florence MSS Num 229

883

19/9 ° Bll 7 bis 8 Linien Etwa 1 00

Bhajagovindastotra ein Hymnus an Govinda Śaṅkarācārya zugeschrieben 14 Verse Fehlerhafte Abschrift Beginnt भज गोविन्दं भज गोविन्दं गोविन्दं गोविन्दं भज मूढमते । प्राप्ते संनिहिते प्राणे नहि नहि रक्षति दुष्कृतकरणे ॥ १ ॥ बालस्तावत्क्रीडासक्तस्तरुणस्तावत्तरुणीरक्तः । वृद्धस्तावच्चिन्तामग्नः परमे ब्रह्मणि को ऽपि न लग्नः ॥ २ ॥ Diese Strophe findet sich auch im Mohamudgara

884

°4/10 10 Bll 1° bis 14 Linien Geschrieben im J 1861 von Abhayasaṅkara

[illegible] in 156 Ārya Versen Śaṅkarācārya zugeschrieben Beginnt श्रीगुरुचरणद्वन्द्वं वन्दे ऽहं मथितदुःसहद्वन्द्वम् । भ्रान्तिग्रहोपशान्तिं पांसुमयं यस्य भसितमातनुते ॥ १ ॥ देशिकवरं दयालुं वन्दे ऽहं निहतसकलसन्देहम् । यच्चरणद्वयमद्वयमनुभवमुपदिशति तत्पदस्यार्थम् ॥ २ ॥ संसारदावपावकसंतप्तः सकलसाधनोपेतः । स्वात्मनिरूपणनिपुणैर्वाक्यैः शिष्यः प्रबोध्यते गुरुणा ॥ ३ ॥ Der Kern der Abhandlung ist im achten Verse ausgesprochen अन्नप्राणमनोमयविज्ञानानन्दपञ्चकोशानाम् । एकैकान्तरभाजां भजति विवेकात्मकाशतामात्मा ॥

Schliesst अज्ञानान्धविहन्ता विरचितविज्ञानपङ्कजोल्लास । मानसगगनतले मे भासयति श्रीनिवासगुरुभानुः ॥ १५६ ॥

885.

23/10 19 Bll, 7 Linien Abschrift von etwa 1730 gemacht von Mauchārāma Bhaṭa Mevāḍājñātīya

Ānandalaharī oder *Saundaryalaharī*, ein Hymnus an Pārvatī, als Śakti von Śiva, in 103 Versen, von Śaṅkarācārya Beginnt

शिवः शक्त्या युक्तो यदि भवति शक्तः प्रभवितुं ।

Schliesst प्रदीपज्वालाभिर्दिवसकरनीराजनविधिः etc

886.

21/10 13 Bll 9 Linien Geschrieben Gaṅgāgautamītīre Tryambakanāthasamīpe Abschrift von etwa 1750

Ānandalaharī

887.

30/11 33 Bll, 7 bis 18 Linien Geschrieben im J 1816 von Govindarāma

Ānandalaharī, mit dem Saubhāgyavardhinī genannten Kommentar von Kaivalyāśrama Sieh Catalogus Oxon Num 168

Die Handschrift bestand aus 48 Blättern, aber 1—15 fehlen Sie beginnt mit Vers 19

888.

20/11 4 Bll 8 bis 9 Linien Abschrift von etwa 1820

Zwei kurze zum Vedānta gehörige Stücke

1) *Brahmamahiman*, in 12 Versen, Hastāmalaka zugeschrieben Beginnt न वर्णो विप्राद्यो मयि न च जडत्वादिकलना जडो ऽयं देहादिः प्रभवति मदाधारचलनः । अलिप्तो ऽहं शुद्धो गगन इव मे बोधवपुषो धिया ब्रह्मानन्दे निरवधिमहिम्नो विरहणम् ॥ १ ॥ न भाष्यो ऽहं बुद्ध्या सुदृगपि न वाचा न करणैर्मदाधाराः सर्वे मतिवचनचक्षुःप्रभृतय. । अवेद्यस्याखण्डानुभववपुषो मे ऽनवरतं धिया° ॥ २ ॥

Schliesst यमाहुर्वेदान्ताः परमपदमीशो ऽपि वचनैरखण्डं ब्रह्माख्यं विधिमुपनिषेधैरविरतम् । स एवाहं वालो विधिहरिहरात्मातिविमले निजानन्दे क्रीडे विगतमलविभ्रान्तिरहित. ॥ १२ ॥

2) *Brahmanāmāvalī* in 23 Versen Beginnt सकृच्छ्रवणमात्रेण ब्रह्मज्ञानं यतो भवेत् । ब्रह्मनामावलीमाला सर्वेषां मोक्षसिद्धये ॥ १ ॥ असङ्गो ऽहमसङ्गो ऽहमसङ्गो ऽहं पुन. पुन. । सच्चिदानन्दरूपो ऽहमहमेवाहमव्ययः ॥ Dieser hausbackene Ton geht durch alle Verse durch

889.

99/10 55 Bll 11 bis 12 Linien Der erste Teil ist etwa um 1750 der zweite vielleicht um 1780 geschrieben

Advaitacandrikā ein Kommentar zur *Advaitasiddhi* von Madhusūdana, verfasst von Brahmānanda Sarasvatī einem Schüler von Paramānanda Sarasvatī Zwei Fragmente Das erste reicht von 3 bis 22, das zweite hat eine neue Zählung nämlich 3—38 Der Schreiber hat Nummer 13 übergangen aber es fehlt nichts Das erste beginnt त्वनेन पौनरुक्त्य अनुच्छित्तिपदेनैव चेष्टसिद्धे धर्मपदवैयर्थ्यं च । Das zweite beginnt णि सशयकोट्यो सत्वत्वादितदभावयोरन्यतराश्रये अन्यथा निश्चिते सशयमङ्गीकृत्य । und schliesst mit dem vierten Pariccheda Der Kolophon lautet महानुभावधौरेयशिवरामाख्यवर्णिन । एतद्ग्रन्थस्य कर्तारौ लेखका केवल वयम् ॥ श्रीनारायणतीर्थाना षटशास्त्रीपारमीयुषाम् । चरणौ शरणीकृत्य तीर्ण सारस्वतार्णव ॥ भजे श्रीपरमानन्दसरस्वत्यङ्घ्रिपङ्कजम् । यत्कृपादृष्टिलेशेन तीर्ण ससारसागर ॥ etc

890.

25/11 47 Bll 12 bis 15 Linien Geschrieben in Saṃgamakṣetra von Śukla Dāmodara einem Sohn von Śukla Caturbhuja in Saṃvat 154 (?) Die vierte Zahl ist wie oft ausgelassen

Tattvāloka, Vertheidigung des Vedanta gegen die Ansichten der Naiyāyikaḥ und Vaiśeṣikaḥ Von Janārdana einem Schüler von Anubhūtisvarūpa In zwei Adhyāya und 60 Abschnitten Foll 34—36 fehlen Beginnt शुद्धानन्दघनो ऽपि दुःखयुतता ध्वान्ताधिरूढो ऽधुनाध्यस्तेत्स्वात्मनि यश्च विश्वमखिल चक्रे प्रकृत्यन्वित । यस्मिन्रज्जुभुजङ्गवत्त्रिभुवन भाति भ्रमान्निर्भये सो ऽहं (lies ऽयं) नित्यनिरामयामृतवपु ससारदार पर ॥ १ ॥ प्रकटार्थनिबन्धाब्धेरुद्धृतन्यायरत्नकै । वितनोति तमोध्वस्त्यै तत्त्वालोक जनार्दन ॥ २ ॥ इह खल्वद्वैते विवदमानं वादिवृन्द वावदीतितराम् । न तत्त्वमस्यादिशास्त्राज्जीवस्य ब्रह्मात्मना प्रमितिरुदयमासादयति । ससारित्वग्राहकप्रत्यक्षविरोधादिति । तदसारम् । तत्प्रत्यक्षतासिद्धे । तथा हि । न तावदिद बाह्याक्षज नापि मानसम् ॥

Citiert werden Udayana (mehrmals) Brahmaprakāśikākāra Fol 11a, Bhāskara und die Bhāskarīyāḥ Foll 13b 14b Śambhu Fol 7b, Sugatamatavaināśikaprabhṛtayaḥ Fol 8b Alle diese werden getadelt

Schliesst शारीरकमहाभाष्यप्रकटार्थनिबन्धनम् । जनार्दनो निरीक्ष्येम तत्त्वालोक विनिर्ममे ॥ १ ॥ न विद्यते यत्र विशाल्लजाल-

मायाकुलग्लानिकलाकलापः । शुद्धस्वभाव परमार्थरूप वेदान्तवेद्य तदह भवामीति (wohl tam aham namāmīti) सिद्धम् ॥ २ ॥ श्रीमदनुभूतिस्वरूपाचार्यशिष्येण विद्वद्वृन्दपादारविन्दप्रणतकंधरेण श्रीमता जनार्दनेन विनिर्मिते तत्त्वालोके द्वितीयो ऽध्यायः ॥

891.

26/11 34 Bll, 7 Linien Etwa 1840

Tattvanusamdhāna, eine philosophische Erörterung der vier Mahavakya, von Mahādeva Vedāntin, einem Schüler von Svayam prakāśa Unvollständig Beginnt ब्रह्माहं यत्प्रसादेन मयि विश्व प्रकल्पितम् । श्रीमत्स्वयप्रकाशाख्य प्रणौमि जगता गुरुम् ॥ १ ॥ देहो नाहं श्रोत्रवागादिकानि नाहं बुद्धिर्नाहमध्यासमूलम् । नाहं सत्यानन्दरूपश्चिदात्मा मायासाक्षी कृष्ण एवाहमस्मि ॥ २ ॥ अथ मोक्षस्य वाक्यार्थज्ञानाधीनत्वात् । (Glosse tāni ca tattvam asi, aham brahmāsmi, ayam ātma brahma, prajñānam ānandam brahmeti catvāri mahāvakyani) तदर्थं तत्पदार्थं निरूपयामः ॥ Sieh Catal India Office Num 2388

892.

$20^1/_2, 9^1/_2$ 17 Bll, 9 bis 10 Linien Etwa 1820

Tattvānusamdhāna von Mahādeva Vedantin Unvollständig Fol 17b schliesst अव्युत्पन्नस्य सगतिः गृहाभावान्न वाक्यार्थप्रमा पदपदार्थयोः स्मार्यस्मारकभावः सगतिः । सा द्विधा शक्तिर्लक्षणा चेति । शक्तिर्नाम मुख्या वृत्तिः । पदपदार्थयोर्वाच्यवाचकभावसंबन्ध इति । सा च द्विविधा योगो –

893.

20/11 8 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1810

Tattvabodha, ein Katechismus von den Grundbegriffen des Vedanta, in Frage und Antwort, von einem Schüler von Vāsudevendra Beginnt वासुदेवेन्द्रयोगीन्द्रं नत्वा ज्ञानप्रदं गुरुम् । मुमुक्षूणां हितार्थाय तत्त्वबोधो विधीयते ॥ १ ॥ साधनचतुष्टयसपन्नाधिकारिणा मोक्षसाधनभूतं तत्त्वविवेकप्रकार वक्ष्यामः ॥ साधनचतुष्टयं किम् । नित्यानित्यवस्तुविवेकः ॥ १ ॥ इहामुत्रफलभोगविरागः ॥ २ ॥ शमादिषट्कसपत्तिः ॥ ३ ॥ मुमुक्षुत्वं चेति ॥ ४ ॥ नित्यं वस्त्वेकं ब्रह्म तद्व्यतिरिक्तं सर्वमनित्यम् । अयमेव नित्यानित्यवस्तुविवेकः ॥ विरागः कः । इह सर्वभोगेष्विच्छाराहित्यम् ॥ शमादिसाधनसंपत्तिः का । शमो दमस्तपस्तितिक्षा श्रद्धा समाधानं चेति ॥

Schliesst तनु त्यजति वा काश्यां श्वपचस्य गृहे ऽथवा । ज्ञानसमाप्तिसमये मुक्तो ऽसौ विगताशय । इति स्मृतेश्च ॥

894.

26/9 4 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Tattvabodha

895.

20/11 7 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben in Dhatrpura von Durlabharama Sohn von Jayānanda im J 1801

Tattvabodha In dieser Handschrift fälschlich Sankaracarya zugeschrieben

896.

23/10 21 Bll 7 bis 8 Linien Schrift vom 18 Jahrh

Astāvakragita oder *Avadhutanubhūti* von einem unbekannten Verfasser 21 Kapitel welche 302 Verse enthalten Beginnt मुक्तिमिच्छसि चेत्तात विषयान्विषवत्त्यज । क्षमार्जवदयातोषसत्यं पीयूषवद्भज ॥ १ ॥ न पृथ्वी न जलं नाग्निर्न वायुर्द्यौर्न वा भवान् । एषां साक्षिणमात्मानं चिद्रूपं विद्धि मुक्तये ॥ २ ॥ यदि देहं पृथक्कृत्य चिति विश्रम्य तिष्ठसि । अधुनैव सुखी शान्तो बन्धमुक्तो भविष्यसि ॥ ३ ॥

Schliesst mit einem Kapitel welches die Einteilung des ganzen Werkes angiebt Letzter Vers विंशत्येकमिते खण्डे श्लोकैरात्मामि मध्यके । अवधूतानुभूतेश्च श्लोका संख्याक्रमा अमी ॥ Sieh Cod Oxon Num 558

897.

20/13 14 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1750

Astavakragita Mit dem Kommentar von Visvesvara

Diese Schrift mit dem Kommentar von Visvesvara ist in Indien mehrfach herausgegeben worden

898

25/11 45 Bll 10 bis 1 Linien Etwa 1 90

Astavakragita mit dem Kommentar Ādhyatmapradipika von Visvesvara Der letztere beginnt यदज्ञानाज्जगज्जातं यद्विज्ञानाद्विलीयते । तं नत्वा सच्चिदानन्दं कुर्वे ऽध्यात्मप्रदीपिकाम् ॥ १ ॥

899

33/15 6 Bll 10 Linien Schrift von Anf dieses Jahrh

Uttaragita scheinbar eine Fortsetzung der Bhagavadgita eine Vedanta Abhandlung in drei Kapiteln. Ziemlich alt da Gaudapada einen Kommentar zu ihr geschrieben hat Beginnt अर्जुन उवाच ॥

यद्देक निष्कल ब्रह्म व्योमातीत निरञ्जनम् । अप्रतर्क्यमविज्ञेय विनाशोत्पत्तिवर्जितम् ॥ १ ॥ कारण योगनिर्मुक्त हेतुसाधनवर्जितम् । हृदयाम्बुजमध्यस्थ ज्ञानज्ञेयस्वरूपकम् । तत्क्षणादेव मुच्येत यज्ज्ञानाद्ब्रूहि केशव ॥ २ ॥

900.

19/12 8 Bll 8 Linien Ltwa 1690

Gitasara oder *Bhagavadgitasara* in 95 Versen, uber die Heiligkeit des Omkara und die Vertiefung in das Brahman (Dhyanayoga) In einem Dialog zwischen Arjuna und Krisna Beginnt अस्य श्रीगीतास्तोत्रमन्त्रस्य ओंकारस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषय । etc अर्जुन उवाच ॥ ओंकारस्य तु माहात्म्य रूप स्थान पर तथा । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु साधु महाबाहो यन्मा त्व परिपृच्छसि । विस्तरेण प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदत शृणु ॥ २ ॥ पृथिव्यादिश्च ऋग्वेदो भूरित्येव पितामह । अकारेपु लय प्राप्ते प्रथमे प्रणवांशके ॥ ३ ॥ etc

Schliesst निर्मथ्य चतुरो वेदान्मुनिना भारत कृतम् । सार निर्मथ्य कृष्णेन गुडाकेशमुखे ऽमृतम् ॥ ९३ ॥ गीताज्ञानामृत पीत्वा पुनर्जन्म न विद्यते । पुण्य पापहर प्राप्य ससारभयनाशनम् ॥ ९४ ॥ जपता शृण्वता चैव गीतासारमनुत्तमम् । य पठेत्प्रातरुत्थाय गङ्गास्नान दिने दिने ॥ ९५ ॥

901.

18 / 10½ 8 Bll 10 bis 19 Linien Geschrieben in 13 era von Bha de Sohn von Kalyana um etwa 1800

Gitasara in 101 Versen Beginnt अर्जुन उवाच ॥ ओंकारस्य च माहात्म्य रूप स्थान फल तथा । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पार्थ महाबाहो यन्मा त्व परिपृच्छसि । विस्तरेण प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदत शृणु ॥ २ ॥ अस्य श्रीगीतासारमन्त्रस्य भगवान्वेदव्यास ऋषि । प्रणवो [बीजम्] । अनुष्टुप् छन्द । अग्निवायुसूर्या देवता । आहवनीयगार्हपत्यदक्षिणाग्निस्थानानि ऋग्यजुःसामवेदात्मकानि पीतश्वेतानि वर्णानि । श्री अग्रयो मन्त्रस्य ओंओंओंओंकारस्य रूप ज्ञानाग्निस्थानानि । ओं भूर्भुव स्व स्वाहा जपमह करिष्ये । अकार इति बीजम् । उकार शक्ति । मकार कीलकम् । मुक्तिद्वार गीतासारजपमहं करिष्ये । ओंओंओंओंकारस्येति ओं नम इति मन्त्र ॥ पृथिव्यग्निश्च ऋग्वेदो भूरित्येव पितामह । अकारे तु लयं प्राप्ते प्रथमे प्रणवांशके ॥ ३ ॥ अन्तरिक्ष

यजुर्वायुर्ध्रुवो विष्णु सनातन । उकारे तु लय प्राप्ते द्वितीये प्रणवांशके ॥ ४ ॥ दिवि सूर्य सामवेद स्वरित्येव महेश्वर । मकारे तु लय प्राप्ते तृतीये प्रणवांशके ॥ ५ ॥ अकारे च उकारे च मकारे च धनजय । इदमेक सुनिष्पन्नमोमिति ज्योतिरूपकम् ॥ ६ ॥

Schliesst सर्वोपनिषदो गावो दोग्धा गोपालनन्दन । पार्थो वत्स सुधीर्भोक्ता दुग्ध गीतामृत महत् ॥ १०१ ॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्याया योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसवादे गीतासारस्तोत्र सपूर्णम् ॥

902

36/17 158 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1 ?0

Yogavāsiṣṭhasa ksepa oder *Mokṣop yasāra* oder *Laghuv siṣṭha* in sechs Prakaraṇa Gauḍa Abhinanda hat die im grossen Yogavāsiṣṭha enthaltenen Erzählungen mit bedeutenden Abkürzungen zusammengestellt Folia 1 2 fehlen Das Utpattiprakaraṇa endet Fol 64a Sthitiprakaraṇa Fol 81b Upaśamaprakaraṇa Fol 113b Nirvāṇaprakaraṇa Fol 160b

903

24/11 ?1 Bll Linien verschiede Schrift von 1696

Yogavāsiṣṭhasāra ausgewählte moralische Sentenzen aus dem Yogavāsiṣṭha abgeteilt in 10 Kapitel Mit einem Kommentar von Mahīdhara Das erste Blatt fehlt Fol 2 beginnt महानुभावसपर्कोत्ससारार्णवलङ्घने । युक्ति सप्राप्यते राम दृढा नौरिव नाविकात् ॥ ४ ॥

904

?0 ? 13 Bll 8 Linien Etwa 1 80

Gorakṣaśataka 201 Verse über mystische Askesis von Gorakṣa Beginnt श्रीगुरु परमानन्द वन्दे सानन्दविग्रहम् । यस्य सनिधिमात्रेण चिदानन्दायते तनु ॥ १ ॥

Eine genaue Analyse findet sich in Catal Oxon Num ?67

905

31/14 13 Bll 1? bis 14 L e Schrift von 1843

Haṭhapradīpikā von Svātmārāma In vier Kapiteln (Upade a) Beginnt श्रीआदिनाथाय नमो ऽस्तु तस्मै येनोपदिष्टा हठयोगविद्या । विराजते प्रोन्नतराजयोगमारोढुमिच्छोरधिरोहिणीव ॥ १ ॥ प्रणम्य श्रीगुरु नाथ स्वात्मारामेण धीमता । केवल राजयोगाय हठविद्योपदिश्यते ॥ २ ॥ भ्रान्त्या वह्नमतध्वान्ते राजयोगमजानताम् । हठप्रदीपिका धत्ते स्वात्माराम कृपाकर ॥ ३ ॥ हठविद्यां हि मत्स्येन्द्रगोरक्षाद्या विजानते । स्वात्मारामो ऽथवा योगी जानीते तत्प्रसादत ॥ ४ ॥

Svātmārāma versteht unter Haṭhavidyā die durch gewaltsame Mittel bewirkte Hemmung des Athems, um die Modifikation des denkenden Princips zu regeln. Diese Unterdrückung führt zum Rājayoga, über welchen die Śārṅgadharapaddhati 4364—4375 zu vergleichen ist. Die Haṭhapradīpikā ist in Catal. Oxon. Num. 566 ausführlich behandelt.

Upadeśa 1 endigt Fol. 3b, 2 Fol. 6a, 3 Fol. 9b, 4 Fol. 13b.

906.

24/11. 41 Bll., 13 Linien. Geschrieben in Ahmadabād (Śākandiseri madhye) im J. 1775.

Haṭhapradīpikā mit einer Paraphrase in Gujarātī. Es fehlen Folia १. २. ८ १०. — Upadeśa 1 p. 6a. 2 p. 12a. 3 p. 26b. 4 p. 41b.

907.

28/14. 7 Bll. 12 Linien. Etwa 1780.

Das vierte, bedeutend erweiterte Kapitel der *Haṭhapradīpikā*, in 194 Versen. Dieses handelt von samādhi, dem Zurückhalten von äusseren Gegenständen und die tiefe Versenkung des Geistes.

Beginnt: नमः शिवाय गुरवे नादबिन्दुकलात्मने । निरञ्जनपदं याति यतो योगपरायणः ॥ १ ॥ अथेदानीं प्रवक्ष्यामि समाधिक्रममुत्तमम् । मृत्युघ्नं च सुखोपायं ब्रह्मानन्दकरं परम् ॥ २ ॥

Unterschrift: इति श्रीसहजानन्दचेलकेन*) श्रीस्वात्मारामयोगीन्द्रेण विरचितायां हठप्रदीपिकायां सिद्धानां समाधिसाधनविधिः ॥

908.

26/11. 22 Bll., 10 Linien. Etwa 1760.

Padarthamālā, eine Darstellung der sieben Kategorien der Vaiśeṣika Philosophie, von Jayarāma. Ein Fragment. Vorn fehlen Foll. 1—18, und am Schluss eine ganze Reihe von Blättern. Auf Fol. 37b erwähnt er sein Dīdhitividyotana. Florent. MSS. 475.

909.

31/12. 19 Bll., 14 bis 15 Linien. Schrift von 1831.

Sāmkhyakārikā von Īśvarakṛṣṇa, mit dem Kommentar Tattvakaumudī von Vācaspati Miśra. Foll. 1—6 fehlen. Fol. 7a beginnt am Ende der neunten Kārikā: पपत्तेः । अथापि विवर्तः शब्दादिप्रपञ्चस्तथापि सतः सज्जायत इति न स्यात् ।

Schliesst: इयं प्रकाशामलवर्णशालिनी तिरस्कृताज्ञानसमुच्चया । तमोऽति मर्वोत्तममार्गगामिनी सतां मुदं कामपि तत्त्वकौमुदी ॥ Im zweiten Pada fehlt etwas.

---

*) Celaka ist ein Schüler.

910.

29/14 10 Bll 13 bis 15 Linien Etwa 1830

Sāmkhyatattvakaumudī, ein Kommentar zu den Sāmkhyakārikāh von Īśvarakṛṣṇa, von Vācaspati Miśra Fragment, Fol २—११ Beginnt स्वार्थस्य संसिद्धौ को विद्वान्यत्नमाचरेत् सन्ति चोपाया. श्रत शारीरदुःखप्रतीकाराय ।

911.

25¹/₂/10 6 Bll 11 bis 14 Linien Schrift von 1751

Saptapadārthī, die sieben Kategorien der Sāmkhya Philosophie, von Śivāditya. Beginnt हेतवे जगतामेव संसारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्यानां शंभवे गुरवे नमः ॥ १ ॥ प्रमितिविषयाः पदार्थाः । ते च द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायाभावाख्याः सप्तैव । तत्र द्रव्याणि पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशकालदिगात्ममनांसि नवैव ॥ १ ॥ Śivāditya wird zuerst von Śrīharṣa in seinem Khaṇḍanakhaṇḍakhādya und von Gaṅgeśvara im Tattvacintāmaṇi citiert

Schliesst सप्तद्वीपा धरा यावद्यावत्सप्त धराधराः । तावत्सप्तपदार्थीयमस्तु वस्तुप्रकाशिनी ॥.

912.

23/10 7 Bll 12 bis 13 Linien Geschrieben im J 1683 von Someśvara, Sohn von Bhaṭṭa Dāmodara

Bhāṣāpariccheda oder Kārikāvalī, ein Abriss der Vaiśeṣika Philosophie, von Viśvanātha Pañcānana, in 166 Regeln Beginnt नूतनजलधररुचये गोपवधूटीदुकूलचौराय । कृष्णाय नमस्तस्मै संसारमहीरुहस्य बीजाय ॥ १ ॥

913.

26/11 11 Bll 9 Linien Die älteren Blätter etwa 1650 geschrieben

Bhāṣāpariccheda

914.

27/10 8 Bll 9 bis 10 Linien Von Kālnarāma u Śākambharī unter der Regierung von Ajītasiṃha aus einem Exemplar welches Nātheśagosvāmin Viṭṭhalarāya angehörte im J 1723 abgeschrieben

Bhāṣāpariccheda

915.

29/11 10 Bll 8 bis 10 Linien Abschrift von 1745

Bhāṣāpariccheda

916.

23/11 5 Bll., 12 Linien Abschrift von etwa 1740

Bhāṣāpariccheda

917.

34/8 15 Bll 4 bis 7 Linien Bengali Schrift. Etwa 1750

Bhāṣāpariccheda

918.

25/10 10 Bll 7 bis 10 Linien Etwa 1800

Bhasaparicheda

919.

21/8 27 Bll 5 Linien Etwa 1830

Bhasāparicheda

920.

21/9 9 Bll 10 bis 11 Linien Fehlerhafte Abschrift von etwa 1800

Bhasaparicheda Nach Karika 34 ist eine eingeschoben (beginnt वायोर्नवैकादशतेजसो गुणा)

Schliesst hier mit dem spater hinzugefugten Vers सप्तपञ्चुत्तरश्रीकैर्विश्वपञ्चाननोदित । पूर्णो भाषापरिच्छेदो विदुषामुपकारक ॥

921.

24/10 49 Bll 13 bis 14 Linien Abschrift von etwa 1660

Siddhantamuktavali oder abgekurzt *Muktavali*, ein Kommentar zum Bhasaparicheda, von Visvanatha selbst Beginnt चूडामणीकृतविधुर्वलयीकृतवासुकि । भवो भवतु भव्याय लीलाताण्डवपण्डित ॥ १ ॥ Am Ende fehlt ein einziges Blatt

922.

29½/13 16 Bll 12 bis 13 Linien Etwa 1810

Siddhantamuktavali Unvollstandig Bricht ab in Röhrs Ausgabe Sutra 57, Linie 3

923.

33/1? 31 Bll 12 Linien Etwa 1830

Siddhantamuktavaliprakaśa, ein Kommentar zur Siddhantamuktavali, von Mahadeva, einem Sohn von Balakrisna Beginnt लक्ष्मीपादयुगं प्रणम्य पितरश्रीबालकृष्णाभिधं etc

Die Handschrift enthält den ersten Paricheda und den Anfang des zweiten

924.

2 /12 28 Bll 10 bis 12 Linien Schrift von Anf dieses Jahrhunderts

Siddhantamuktavaliprakaśa Ein Stuck des ersten Paricheda Reicht bis Fol 21b der vorangehenden Handschrift.

925.

24/10 42 Bll., 8 bis 10 Linien Etwa 1820

Siddhantamuktavaliprakaśa Pratyaksakhanda und der Anfang des Anumanakhanda Beginnt सुखदु खादीत्यादिना ज्ञानेच्छाद्वेषप्रतिधर्माधर्मभावनापरिग्रह ॥

926.

31/16 12 Bll, 9 bis 13 Linien Etwa 1815.

Tarkamṛita, die Elemente der Vaiśesika-Philosophie, von Jagadisa Beginnt ब्रह्माद्या निखिलार्चितास्त्रिदशसंदोहाः सदाभीष्टदाः etc अथ श्रुतिः श्रूयते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्य इति (Brihadāranyaka, Bibl Ind p 450)

Schliesst यथा शङ्खः पाण्डर एवेति विशेष्यसगतस्यान्ययोगव्यवच्छेदः पार्थ एव धनुर्धर इत्यादौ एवदिशा सर्वं बोध्यमिति ॥ Sieh Catal India Office Num 2121

927.

23/11 14 Bll, 10 Linien Geschrieben von Narāyandasa Schuler (परशिष्य) von Vijayarama, im J 1776

Tarkāmṛita, ein Abriss des Vaiśesika Systems, von Jagadisa Bhattācarya Ganze Satze aus Kanada's Sutra werden wenig verandert aufgenommen Beginnt ब्रह्माद्या निखिलार्चितास्त्रिदशसंदोहाः सदाभीष्टदाः स्वाज्ञानप्रशमाय यच मनसो वृत्ती· समस्ता दधुः । श्रीविष्णोश्चरणाम्बुज भवभयध्वंसैकबीज पर हृत्पद्मे विनिधाय तन्निरूपमं तर्कामृत तन्यते ॥ १ ॥ अथ श्रुतिः श्रूयते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्य' (S P 15, 5, 4, 5) इति ॥ etc

928.

20/13 8 Bll., 17 bis 20 Linien Etwa 1790

Tarkāmṛita von Jagadiśa

929.

22/9 26 Bll, 9 bis 14 Linien Etwa 1720

Tarkabhāsā, ein Abriss der Logik, gegrundet auf den Nyāyasūtra von Gautama Von Kesavamisra (A.) Beginnt वालो ऽपि यो न्यायनये प्रवेशमल्पेन वाञ्छत्यलसः श्रुतेन । सचिप्तयुक्तयन्वितर्कभाषा प्रकाश्यते तस्य कृते मयैषा ॥ १ ॥ प्रमाणप्रमेयसंशयप्रयोजनदृष्टान्तसिद्धान्तावयवतर्कनिर्णयवादजल्पवितण्डाहेत्वाभासछलजातिनिग्रहस्थानाना तत्त्वज्ञानान्नि·श्रेयसाधिगम इति न्यायस्यादिमं सूत्रम् ॥ अस्यार्थः । प्रमाणादिषोडशपदार्थाना तत्त्वज्ञानान्मोचप्राप्तिर्भवतीति । न च प्रमाणादीना तत्त्वज्ञानं सम्यग्ज्ञान तावद्भवति यावदेषामुद्देशलचणपरीचा न क्रियन्ते । यदाह भाष्यकारः (i e Vatsyāyana) । त्रिविधा चास्य शास्त्रस्य प्रवृत्तिः । उद्देशो लचण परीचा चेति । उद्देशस्तु नाममात्रेण वस्तुसंकीर्तनम् । तत्रास्मिन्नेव

सूत्रे कृतम् । लक्षणं त्वसाधारणधर्मवचनम् । यथा गोः सास्नादिमत्त्वम् । यथालक्षितस्यैतल्लक्षणमुपपद्यते न वेति विचारः परीक्षा । तेनैते लक्षणपरीक्षे प्रमाणादीनां तत्त्वज्ञानार्थं कर्तव्ये ॥

930.

27½/12 29 Bll 12 Linien Etwa 1740

Tarkabhāsā (B)

931.

26/11 20 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1740

Tarkabhāsā Unvollständig (C) Schliesst in A Fol 16a 7 in B Fol 17a 2

932

24/12 ? Bll 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1857 von Bhavānīśaṅkara Sohn von Abhayaśaṅkara

Tarkasaṃgraha ein Grundriss der Vaiśeṣika Philosophie von Annambhaṭṭa Der Verfasser wird in dieser und der folgenden Handschrift Ananta Bhatta genannt Beginnt निधाय हृदि विश्वेशं विधाय गुरुवन्दनम् । बालानां सुखबोधाय क्रियते तर्कसंग्रहः ॥ १ ॥

933

22/12 19 Bll 10 bis 12 Linien Etwa 1820

Foll 1—7 *Tarkasamgraha*

Foll 8—19 *Tarkasamgrahadīpikā* Annambhaṭṭa's eigener Kommentar zu seinem Tarkasamgraha Beginnt विश्वेश्वरं साम्बमूर्तिं प्रणिपत्य गिरं गुरुम् । टीकां शिशुहितां कुर्वे तर्कसंग्रहदीपिकाम् ॥

934.

24/11 14 Bll 14 bis 17 Linien Etwa 1 80

Tarkasamgraha und *Dīpikā* von Annambhaṭṭa Fol 12 fehlt

935

23/14 13 Bll 16 bis 22 Linien Schrift von 1 84

Tarkasamgrahadīpikā

936

26/11 19 Bll 11 Linien Schrift von 1856

Tarkasamgrahadīpikā

937

26/13 19 Bll 11 bis 12 Linien. Schrift von 1857

Tarkasamgrahadīpikā

Auf dem Vorderblatte findet sich ein Śaṅkarācārya zugeschriebenes *Śivastotra* in 10 Versen Beginnt गले कलितकालिम प्रकटितेन्दुभालस्थलिर्विकाशितजटोत्कर प्रकटपाणिपाथोरुहम् । etc Fehlerhaft

938.

°5/7 °3 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1°°0

Tarlasamgrahadipil a

939.

24¹/ /8 23 Bll 8 bis 10 Linien Geschrieben von Kripa a kara Sohn von Hari a kara im J 1 78

Tarkasamgrahadipika Mit Randglossen

940.

26/11 27 Bll 9 Linien Etwa 1 90

Tarlasamgrahadipil a

941.

°8/13 1° Bll 14 Linien Etwa 1830

Nyayabodhini, ein Kommentar zum Tarkasamgraha von Govardhana Beginnt निखिलागमसचारि श्रीकृष्णाख्य पर महः । ध्यात्वा गोवर्धनसुधीस्तनुते न्यायबोधिनीम् ॥

942.

32/10 46 Bll 10 Linien Etwa 1810

Tattvacintamani von Gangeśa Der vierte Teil desselben Śabdakhanda Foll 28 und 47 fehlen Beginnt अथ शब्दो निरूप्यते । प्रयोगहेतुभूतार्थतत्त्वज्ञानजन्य शब्द॰ प्रमाणम् । ननु शब्दो न प्रमाणम् । तथा हि । करणविशेष प्रमाणम् । करण च तद्यस्मिन्सति क्रिया भवत्येव । न च शब्दे सति प्रमा भवत्येवेति नाय शब्द प्रमाणम् ।

Bricht ab ततो लिङ्गपदैकत्रोच्चारणे योग्यतादिवशाद्यागविषयक स्वायिस्वर्गजनक कार्यमित्येक ज्ञानमनुभवरूप प्रचु ˉ Dieses entspricht der Ausgabe im Pandit 7 188 b

943.

25/11 63 Bll 8 bis 11 Linien Etwa 1750

Tattvacintamanididhiti von Raghunatha Anumanakhanda Fragment. Paginiert 47—109 Fol 47 a beginnt [का]लवृत्तेरेव हेतुत्वादनुमितिकाले च तदसभवात्मा नोत्पद्येतेति चेन्न । Ausgabe von Calcutta Samvat 1905 p 94 — Randglossen Raghunatha spricht von seinem Kommentar zum Sabdakhanda in folgenden Worten Fol 57 b स्वर्गकामो यजेतेत्यदावन्वयबोध शब्दमणिदीधितौ विवेचयिष्याम ।

Das letzte Blatt beginnt विषयित्वानुयोगित्वयो und schliesst यत्साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्याद्यव ˉ Findet sich in der genannten Ausgabe p 123

944.

26/12 47 Bll 13 Linien Schrift von 1671

Foll 50—97 *Tattvacintāmaṇidīdhiti* (Anumanakhanda) von Raghunatha Ein Bruchstuck der letzteren Hälfte entsprechend dem Upadher dusakatabijapurvapaksa im Tattvacintamani bis zu Ende des Anumana Teiles Beginnt सकलगुणव्यक्तिषु सोपाधेरपि द्रव्यत्वस्य गुणत्वेन सकलगुणेष्विव निरूपाधित्वात् ॥ Calcutta Ausgabe von Samvat 1905 p 83 — Fol 59 fehlt

945.

26/11 56 Bll 11 bis 15 Linien Etwa 1800

Fragment eines Kommentars zur *Anumanadīdhiti* von Raghunatha Beginnt मूलमिति । इत्थं च वाच्यत्व समवायित्वेन विषयता सबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताको यद्यपि प्रसिद्धस्तथापि etc Der Verfasser citiert mehrfach Jagadisa und einmal Gadadhara Beide haben bekanntlich Kommentare zur Didhiti geschrieben — Fol 25 ist doppelt gezählt

Bricht ab mit एवमपि समवायित्वेन वाच्यत्वाभावस्य मणिकाराणामङ्गीकारापत्तेरित्यस्वरसबीजमवधेयम् ॥

946.

22/10½ 161 Bll 9 bis 12 Linien Etwa 1730

Bhavanandi Bhavanandas Kommentar zur Tattvacintamani didhiti Anumanakhanda von Raghunatha Unvollständig Paginiert 4—187 Es fehlen Foll 1—3 20 42—64 Fol 187 endet in dem Citat अपार्थकम् aus dem Tattvacintamani (Bibl Indica 2 928)

Das letzte Blatt enthält den Anfang einer Abhandlung von Balabhadra Sohn von Visnudasa

947.

24½/10 157 Bll 11 Linien Schrift von zwei Händen Die ältere stammt von etwa 1790 die jüngere von etwa 1810

Fragmente der *Sarvopakarinī*, eines Kommentares zu der Bhavanandi von Mahadeva Punatamakara. Mahadeva citiert seinen Nyayakaustubha ausserdem Paksadharamisra und einen früheren Kommentator zum Tattvacintamani namlich Saudanlopadhyaya Der letztere wird unter dem Namen Upadhyaya bereits von Raghunatha mehrfach erwähnt

Eine Anzahl von Blättern konnte trotz aller Bemühung nicht geordnet werden

948

41/11 13 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1790

Tattvacintāmaṇidīdhitiṭikā von Gadadhara Ein kleines Fragment. Fol 2—12 enthalten die Erklärung zu der Einleitung In dem Calcuttaer Drucke Seite 1—2 Der Anfang und das Ende

fehlen Beginnt auf Fol 2a जयत इति सर्वा ह्युपपदविभक्त्य पष्यपवादिका इति न विरुध्यते । वस्तुतस्तु स्वावधिकोत्कर्षवत्तया ज्ञापन नमस्कार ॥ Fol 13 enthält ebenfalls ein Stuck des Anfangs ibid p 3 4

949

$23^1/_2$/10 11 Bll 15 Linien Etwa 1670

Tattvacintamanyaloka von Jayadeva Ein Fragment des Kommentars zu dem Pratyakshakhanda des Tattvacintamani Paginiert 1—12 doch fehlt Fol 11 Fol 12 reicht wahrscheinlich bis Pramanyavade Siddhantarahasya in der Ausgabe in der Bibl Indica 1 248 Beginnt वक्त्राणि पञ्च कुचयो प्रतिबिम्बितानि दृष्ट्वा दशाननसमागमनभ्रमेण । भूयो ऽपि शैलपरिवृत्तिभयेन गाढमालिङ्गितो गिरिजया गिरिश पुनातु ॥ १ ॥ अधीत्य जयदेवेन हरिमिश्रात्पितृव्यत । तत्त्वचिन्तामणेरित्यमालोको ऽय प्रकाश्यते ॥ २ ॥ प्रसङ्गान्मङ्गलस्य समाप्तिहेतुता स्थापयितु भूमिकामाचरति । इहेति । इहलोके खलु वाक्यालकारे एकवाक्यताऽविप्रतिपत्ति । अतो भ्रममूलकताशङ्का निराकृता विवादाङ्गसशयवीजविप्रतिपत्त्यदर्शनान्यूनता च परिहृता ॥

Jayadeva gibt weder in diesem Teile noch in den ubrigen Teilen des ganzen Werkes wie etwa Mathuranatha einen vollstandigen Kommentar sondern behandelt nur einzelne Punkte In dem vorliegenden Bruchstuck citiert er *Vatsesvara* Fol 2b (तदुक्त महार्णवे वत्सेश्वरेण । तथाप्यभीष्टपूर्वकालाङ्कमङ्गलानुमाने गौरवमतो लाघवादङ्गतावोधकवेदानुमानमेवेति) Fol 4b (वेदयानुमीयमानो मङ्गल प्रारिप्सितसमाप्तिसाधनमित्याकार etc) 5a *Vurariblatta* Fol 10a

Der Mangalavada endigt Fol 8a

950

28/13 8 Bll 9 Linien Etw 1890

Akhyatavada eine logische Abhandlung uber die Natur des Zeitwortes von Raghunatha Beginnt आख्यातस्य यत्नो वाच्य । पचति पाक करोतीति यत्नार्थककरोतिना सर्वाख्यातविवरणात् ॥ Citiert werden Mandanamatanuyayinal

Schliesst तादृशयत्नाननुभवप्रसङ्गादनुपादेयमेव ॥

951

24/9 10 Bll 10 bis 13 Linien Das letzte Fragment gehorte einem Gopālablatta Vyāsa. Das Datum ist mit Sake 164 bezeichnet

1) *Akhyatavadavyakhya* ein Fragment in vier Blättern von dem Kommentar von Raghudeva zu Raghunathas Akhyatavada.

Beginnt प्रणम्य गौरद्युमामुद्दामगुणमन्दिरम् । आख्यातवादसद्व्याख्या रघुदेवेन तन्यते ॥ १ ॥ नैयायिक परमत निराकर्तुं स्वमत व्यवस्थापयति । आख्यातस्येति । यत्तो वाच्य । यत्नत्वविशिष्टो वाच्य । यत्नत्व शक्यतावच्छेदकमिति यावत् ।

Schliesst Fol 4b भेदेनेति । तादात्म्यभिन्नसंबन्धेनेत्यर्थ । Eine vollständige Handschrift ist von Weber unter Num 1623 beschrieben

2) *Ākhyātavādavyākhyā* Bruchstück eines Kommentars zu demselben Ākhyātavāda von Jayarāma Paginiert 1 2 4 5 Beginnt न्यायपञ्चानन श्रीमाज्जयराम समासत । आख्यातवादव्याख्यानमातनोति मनोरमम् ॥ १ ॥ अनुकूलव्यापारत्वमाख्यातशक्यतावच्छेदकमिति केचित् । अनुकूलत्वस्य ससर्गत्वाद्व्यापारत्वमात्र तथेत्येके । अनुकूलत्वमात्र तथेत्यन्ये । धातोरर्थ फलमनुकूलव्यापारादिकमाख्यातस्येति मण्डन ।

3) Der Schluss einer logischen Abhandlung mit dem Titel Visayatāvādakārya... Foll 13 14

Schliesst तथा सत्यन्यमतादिसिद्धपटप्रतिबध्यप्रतिबन्धकभावेन कार्यकारणभावानामावश्यकतया विपयस्य यथोक्तरूपेण हेतुत्वे मानाभावादिति समास ॥

952.

25/11 4 Bl 10 Linien Geschrieben von Vyāsa Anantakrsna in Benares im J 1774

Nañvāda über die Negation in der Logik von Raghunātha

Beginnt ससर्गाभावो ऽन्योन्याभावश्च नञो ऽर्थ । तत्र चान्वयितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्व व्युत्पत्तिबललभ्यम् । नीलघटवति न घट । नीलघटो न घट इत्यादिव्यवहारात् । इह नीलघटवति न पीतो घट इति । पीतो घटो न नीलो घट इत्यादिव्यवहाराच्च ॥

Schliesst तेन न पचति न राज्ञ इत्यादौ न छत्राद्यन्योन्याभावो भूतल न घट इत्यादौ न घटससर्गाभावश्च प्रतीयत इत्याहु ॥

953

39 $^{1}/_{2}$/$9^{1}/_{2}$ 1 Bll 10 bis 11 Linien Etwa 1830

Siddhāntalaksanaṭīkā ein Kommentar zu Raghunātha's *Siddhāntalaksana* über die Bildung allgemeiner Begriffe in seiner Anumānakhandadīdhiti (Ausgabe von Calcutta Samvat 1905 p 56—64) Dem Kommentar fehlen nur wenige Zeilen am Ende Beginnt व्याप्तिग्रहश्चेत्यादिमूलेन (Tattvacintāmani in der Bibl Ind 2, 253) व्याप्तिग्रहस्य सकलधूमविषयकताया पर्वतीयधूमज्ञानजन्यानुमित्यन्यथानुपपत्त्या व्यवस्थापन कुत्रोपयोगीत्याकाङ्क्षाया तस्य सामान्यलक्षणा

प्रत्यासत्तिव्यवस्थापनोपयोगिता सामान्यलक्षणप्रत्यासत्तिनिरूपणे सगति दर्शयति ॥ प्रसङ्गादिति । सामान्यप्रत्यासत्त्या सर्वोपसहारादित्यादिना ग्रन्थेनोट्टङ्कितत्वेदानी स्मृतत्वादित्यर्थ. ॥ सामान्यलक्षणामिति । प्रत्यासत्तिमिति शेष ॥

Der Rand der Kehrseite aller 17 Blatter tragt den Titel दी टी ग सा ल Mit ग wird Gadadhara bezeichnet

954.

°5/13 147 Bll 11 bis 12 Linien Schrift von 1878

Vyutpattivada oder *Vyutpattivicara* von Gadadhara Ein grosseres Fragment Foll 35—190 Schluss des Werkes Foll 92—101 fehlen Fol 35a beginnt त्यादौ राजपुरुषपदादीना समासवारणाय समर्थपदयोरेव समासानुशासनात्सामर्थ्यस्य च निरूक्तैकवाक्यताक्रूपत्वात् ॥ Sieh Catal India Office Num 2036

Auf Fol 150 wird der Grammatiker Śrīpattidatta citiert

Schliesst तस्य विध्यर्थतत्त्वे तत्तात्पर्येणाधुनिकाना न भुञ्जीतेत्यादिप्रयोगापत्ते ॥

955.

°7/16 48 Bll, 8 bis 11 Linien Ltwa 1810

Nyayasiddhantamañjari oder abgekurzt *Nyayamañjari* von Janakinatha Bhattacarya Cudamani In den gewohnlichen vier Paricheda Beginnt प्रणम्य परमात्मान जानकीनाथशर्मणा । क्रियते युक्तिमुक्ताभिर्न्यायसिद्धान्तमञ्जरी ॥ १ ॥ इह किल निखिललोकविमोचमुख्योपाय मननोपायमात्मनस्तत्त्वज्ञानमामनन्ति । तच्च प्रमाणाधीनमिति प्रमाण निरूप्यते । तत्र प्रमाया करण प्रमाणम् । प्रमा च यथार्थानुभव । तदाङ्गराचार्या । यथार्थानुभवो मानमिति ॥

Durch ein Versehen des Abschreibers sind von Fol 3a bis zu Ende von 10b die ersten 21 Karikah des Bhasapariccheda von Visvanatha mit dessen Kommentar eingeschaltet worden

Pratyaksa endet Fol 12b Anumana 21b Upamana 22b Sabda 48b Citiert werden der Tattvacintamani Nyayabhaskara Murarimisra Sivadityamisra Ausserdem erwahnt er auf Fol 29b als seine eigenen Werke Manimaricinibandha und Tatparyadipika

Schliesst ज्ञानस्य संनिकर्षत्वे किं मानमिति चेद्द्रजतत्वप्रकारक प्रत्यक्षमित्यवेहि । तत्रैव किं मानमिति चेत्तत्प्रकारिका प्रवृत्तिरिति सक्षेप ॥

956.

°4/91, 55 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Nyayasiddhantamañjari Foll 23—26 43 fehlen

957.

31/9¹/₂ 94 Bll 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Nyayasiddhantamañjari Fol 11 fehlt Hinter Fol 10 sind zwei nicht hieher gehörige Blätter eingeschaltet Nicht ganz vollendet Endet mit dem Wort अप्रयोजकत्वात् । entsprechend Fol 55 a 5 in der vorangehenden Handschrift

958.

32/10 26 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1790

Anumitiparamarsa eine logische Abhandlung Unvollständig Fol 12 nicht bezeichnet aber es fehlt nichts Beginnt अनुमिति-परामर्शयो सामान्यतो ऽनुमितित्वपरामर्शत्वाभ्या कार्यकारणाभाव । परामर्शत्व च जातिविशेष । न तु व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताविषयक-निश्चयत्वम् । अतो व्याप्त्यादिभेदेनाननुगमे ऽपि न क्षति । न च तादृशजातौ मानाभाव । अनुमितित्वरूपानुगतकार्यजनकतयैव तत्सिद्धे । न च तादृशजातेश्चाक्षुषत्वादिना साकर्यमिति वाच्यम् । मानसपरामर्श एव तादृशजातिस्वीकारेण साकर्यविरहात् । Dieselbe Schrift findet sich im Catalogue of the India Office unter Num 2019

I. Astronomie und Astrologie.

959.

25/14 36 Bll, 9 bis 12 Linien Etwa 1710

Līlāvatī, Arithmetik und Geometrie, der erste Teil des Siddhāntaśiromaṇi von Bhāskara, einem Sohn von Maheśvara Beginnt प्रीतिं भक्तजनस्य यो जनयते विघ्नं विनिघ्नन्स्मृतस्तं वृन्दारकवृन्दवन्दितपदं नत्वा मतङ्गाननम् । पाटीं सद्गणितस्य वच्मि चतुरप्रीतिप्रदां प्रस्फुटां सच्छिन्नाक्षरकोमलामलपदैर्लालित्यलीलावतीम् ॥ १ ॥

960.

26/13 77 Bll 10 bis 14 Linien Etwa 1780

Līlāvatī Reicht bis in die Mitte des Kṣetravyavahāra Folia 51—53 fehlen Das letzte Blatt aus einer verschiedenen HS enthält den Schluss des Werkes Aṅkapasavyavahāra Geschrieben 1676

961.

23/10 42 Bll, 12 bis 16 Linien Schrift von 1676

Gaṇitāmṛtasāgarī, ein Kommentar zu der Līlāvatī, von Gaṅgādhara, Sohn von Govardhana, und Schuler von Gopala Beginnt erst in Adhyāya 3, 5 दृष्टमूलानां जातौ करणसूत्र वृत्तद्वयम् ।

Paginiert 25—62 Prakīrṇādhyāya 25a Miśrakavyavahāra 32a Śreḍhīvyavahāra 34a Kṣetrādhyāya 49b Khātavyavahāra 50b Citivyavahāra 51a Krakacavyavahāra 52a Raśivyavahāra 53a Chāyavyavahāra 55b Kuṭṭakādhyāya 60b Gaṇitapaśa 62a

Schliesst पुष्करज्ञातितिलको नागदेवो द्विजोत्तमः । तत्पुत्रो ऽच्युतनामाग्र्यो गोपालो ऽस्यानुजः सुधीः ॥ १ ॥ श्रीमद्गोपालगणकचरणाम्बुजसेवया । लब्धबोधेन रचिता टीका गङ्गाधरेण तु ॥ २ ॥ श्रीमद्गोवर्धनसुतगणगङ्गाधरेण तु । कृता लीलावतीटीका गणितामृतसागरी ॥ ३ ॥ Die letzten vier Blätter stammen aus einer anderen HS desselben Werkes

962.

24/11. 7 Bll., 9 bis 12 Linien. Etwa 1800

Līlāvatīṭīkā, ein Fragment des Kommentars zur Līlāvatī, von Rāmakṛṣṇa, Sohn von Lakṣmaṇa, Enkel von Nṛsiṁha, einem

Schuler von Somanatha Die Handschrift reicht bloss bis zum zweiten Paricheda des zweiten Adhyaya (oder Num 13) Beginnt नृसिंहपादपङ्कज नमामि सिद्धिदायकम् । गुरोश्च पादपङ्कज भजामि शास्त्रकारणम् ॥ १ ॥ २ ॥ सह्याद्रेर्निकटस्थिते जलपुरे जात कवाम्बोदरे मत्स्येन्द्राङ्घ्रियुगप्रसादमुदित श्रीसोमनाथ सुधी । तत्पादाम्बुजसेवनैकनिरत श्रीरामकृष्णाभिध कुर्वे सद्गणिते हि भास्करकृते टीका मुदे तद्विदाम् ॥ ३ ॥ Dieser Kommentar ist im Jahr 1688 verfasst

963

25/15 45 Bll 9 b s 11 Linen Etwa 1 80

Bijaganita der algebraische zweite Teil des Siddhantasiromani von Bhaskara, Sohn von Mahesvara Der letztere Teil des Werkes fehlt

964

23/10 11 Bll 11 b s 14 Linien Etwa 1 70

Fol 1—11 *Bijaganita* mit dem Kommentar *Bijaprabodha* von Ramakrsna Sohn von Laksmana Enkel von Nrsimha Schuler von Somanatha Von beiden nur der Anfang erhalten Der Kommentar beginnt सर्वज्ञ भास्कर नौमि सोमनाथ च सद्गुरुम् । मुनीश्वर महाप्रौढ तन्त्रतत्त्वार्थपारगम् ॥ १ ॥

965

2 /12 27 Bll 11 b s 15 Linen Etwa 1690

Ganitadhyaya Vorschriften fur astronomische Berechnungen der dritte Teil des Siddhantasiromani, von Bhaskara Sohn von Mahesvara Beginnt यत्र चातुमिद जगज्जलजिनीबन्धौ समभ्युद्गते ध्वान्तध्वसविधौ विधौतविनमन्निःशेषदोषोच्चये । वर्तन्ते श्रतव श्रत क्रतुमुखा दीव्यन्ति देवा दिवि द्राग्व सूक्तिमुच व्यनतु स गिर गीर्वाणवन्द्यो रवि ॥ १ ॥ कृती जयति जिष्णुजो गणकचक्रचूडामणिर्जयन्ति ललितोक्तय प्रथिततन्त्रसद्युक्तय । वराहमिहिरादय समवलोक्य येषा कृती कृती भवति मादृशो ऽप्यतनुतन्त्रबन्धे ऽल्पधी ॥ २ ॥

1 Madhyamadhikara Fol 8a 2 Spastikaranadhikara Fol 12b
3 Tripraśnadhikara Fol 18b 4 Parvanavanadhikara Fol 18b
5 Candragrahanadhikara Fol 21a 6 Suryagrahanadhikara Fol 22a
7 Chayachayadhikara Fol 23a 8 Grahodayastadhikara Fol 23b
9 Srngonnatyadhikara Fol 24b 10 Grahayutyadhikara Fol 25a
11 Bhagrahayutyadhikara Fol 26a 12 Patanayanadhikara Fol 27a

966

23/11 51 Bll 12 bis 18 Linien Etwa 1700

Ganitadhyayatika Ramakrsnas Kommentar zu vier Kapiteln des Ganitadhyaya von Bhaskaras Siddhantasiromani Beginnt

सिद्धान्तशिरोमणि श्रीभास्करो ऽभी ऽप्यभूत्तद्ग्रन्थप्रकटीकृते पुनरसौ श्रीरङ्गनाथालये । जात' पुत्रमिषेण सर्वलव (?)तो मौनीश्वरो न श्रिये भूयाद्यद्वचसाविदा प्रजनित कौतूहल भूतले ॥ १ ॥ श्रीमज्ज्योतिषशास्त्रवारिधिशशाधीशाश्रिताङ्घ्रिद्वयो वेदान्ते च कृतश्रमो द्विजवर. श्रीरामकृष्णाभिध । सिद्धान्तस्य च दीपिका निजगुरोष्टीकावबोधादिह सकुर्वे लघुभ्रातृप्रेरकतया विद्वज्जनैर्धार्यताम् ॥ २ ॥ तात्कालिके ऽर्केति ॥ Es scheint, dass Ramakrsna den ganzen Siddhantaśiromani erklärt und dabei den Kommentar seines Lehrers Somanatha benutzt hat

Triprasnatika Fol 14 b Candragrahanadhikaratika Fol 31 b Suryagrahanadhikaratika Fol 46 a Grahodayastadhikaratika unvollendet

967.

26/12 12 Bll 10 Linien Litra 1670

Yantradhyaya, ein Kapitel uber astronomische Instrumente das vierte Kapitel aus dem Goladhyaya von Bhaskaras Siddhantasiromani, mit seinem eigenen Vasanabhasya Beginnt अथ यन्त्राध्यायो व्याख्यायते । तत्रादौ तदारम्भप्रयोजनमाह ॥ दिनगतकालावयवा ज्ञातुमशक्या यतो विना यन्त्रै । वक्ष्ये यन्त्राणि तत स्फुटानि सक्षेपत कतिचित् ॥ १ ॥ गोलो नाडीवलय यष्टि शङ्कुर्घटी चक्रम् । चाप तुर्य फलक धीरेक पारमार्थिक यन्त्रम् ॥ २ ॥ स्पष्टार्थौ ॥ Fol 2 verloren

968.

28/10 25 Bll 6 b s 8 Linien Geschrieben im J 16 6 von Mevlla bhatai Sriya Josi Ramadatta

Karanakutuhala oder *Grahagamakutuhala* oder *Brahmatulya* eine astronomische Abhandlung von Bhaskara Sohn von Mahesvara In 10 Kapiteln Beginnt गणेश गिर पद्मजमाच्युतेशान्ग्रहान्भास्करो भास्करादींश्च नत्वा । लघुप्रक्रिय प्रस्फुट खेटकर्म प्रवच्याम्यथ ब्रह्मसिद्धान्ततुल्यम् ॥ Sieh Catal Oxon Num 774

969.

29/12 68 Bll 8 bis 13 Linien Geschrieben im J 1647 von Jyotirvid Ramacandra

Karanakutuhalatika von Ekanatha jungerem Bruder von Visnu, Sohn von Sarnga Folia 1 8 11 34—50 fehlen

Madhyamadhikara 5 b Chayadhikara 18 a Candragrahana 32 a. Grahānam Udayadhikara 62 a Srngonnati 65 b Grahayutyadhikara 72 a. Patadhyaya 84 a Candrasūryayoh Parvasambhava 87 b

Ausser alteren Werken und Autoren wie Sūryasiddhanta Lalla, Siddhantasiromani, citiert Ekanatha Karanasiromani von Vaidyanatha 79 b 81 a. Karanabhusa von Bhanu Daivajña 58 b 65 a

Khetasiddhi von Padmanabha 19 b 87 a Jatakapaddhati von Sripati 33 a Varsikatantra 24 a Varsika von Vitthalacarya 81 b Siddhantapaddhati 33 a Er erwähnt viermal eine Stadt Mahānandanagara (Mahanandanagara) Da er mehrfach von Śaka 1286 1288 1290 1291 ausgeht scheint er im Jahr 1370 gelebt zu haben

970

32/14 16 Bll 12 Linien Schrift von 1863

Grahalaghava oder *Siddhantarahasya* Grundzüge der Astronomie verfasst im Jahre 1520 von Ganeśa einem Sohn von Keśava (Kesavarka) aus Nandigrama Beginnt ज्योतिःप्रबोधजननी परिशोध्य चित्तं तत्सूक्तकर्मचरणैर्गहनार्थपूर्णा । स्वल्पाचरापि च तदग्रह तैरुपायैर्व्यक्तीकृता जयति केशववाक श्रुतिश्च ॥ १ ॥ परिभषसमौर्विकेशचाप दृढगुणहारलसत्सुवृत्तवाङ्मम् । सुफलमदमात्तनृप्रभ तत्स्मर राम करण च विष्णुरूपम् ॥ २ ॥ यद्यप्यकार्युरुखव करणानि धीराख्येषु ज्यकाधनुरपास्य न सिद्धिरस्मात् । ज्याचापकर्मरहित सुलघुप्रकार कर्तुं ग्रहमकरण स्फुटमुद्यतो ऽस्मि ॥ ३ ॥

1) Madhyamadhikara Fol 2 b 2) Candrarkayoh spastikarana dhikara 3 b 3) Pancataraspastikarana 5 a 4) Lagnadichayayantra bhagadiksadhananalikabandhadh kara 7 b 5) Candragrahanadhikara 8 a 6) Suryagrahana 8 b 7) Masaganat parvanayana 10 a 8) Tithi pattrad eva grahanadvaya 10 b 9) Candradarśanadhikara 10 b 10) Udayastadhikara 12 a 11) Grahachayadhikara 12 b 12) Naksatrachayadhikara 13 b 13) Sringonnatyadhikara 13 b 14) Grahayutyadhikara 14 a 15) Patadhikara 14 b 16) Paucangadhikara 16 b

971.

19/8 1/2 46 Bll 6 Linien Geschrieben in Jayanagara von Narayana Sohn von Ravala Jivārāma in Samvat 1819 Saka 1678

Grahalaghava Schliesst mit dem Patadhikara Foll 7—10 13 14 fehlen

972

30/14 24 Bll 9 Linien Schrift von 1846

Grahalaghava

973

28/13 25 Bll 7 bis 9 Linien Schrift von 1823

Grahalaghava

974

25/11 20 Bll 10 Linien Etwa 1830

Grahalāghava Schliesst im vierzehnten Vers nach dem Patadhikara

975.

21/11 11 Bll 11 Linien Schrift von 1 03

Grahalāghava Die ersten sechs Adhyayah

976.

23/10 44 Bll, 9 bis 12 Linien Etwa 1760

Grahalāghavodāharana, Berechnungen für das Grahalāghava, von Viśvanātha, Sohn von Divākara, verfasst im Jahre 1613 Beginnt ज्योतिर्विद्गुरुणा गणेशगुरुणा निर्मथ्य शास्त्राम्बुधिं यच्चक्रे ग्रहलाघवं विवरणं कुर्वे ऽस्य सत्प्रीतये । स्मृत्वा शंभुसुत दिवाकरसुतस्तद्विश्वनाथः कृती आग्रज्ज्योतिषवर्गगोकुलपरित्राणाय नारायणः ॥ १ ॥

Die Handschrift enthält die ersten sechs Kapitel bis Sūrya grahana inclusive

977.

23/15 65 Bll Linien verschieden Etwa 1840

Grahalāghavodāharana von Viśvanātha, Nach Fol 57b eine Lücke Schliesst im ersten Vers von Śriñgonnatyadhikara Folia 58 bis 71 fehlen Die Handschrift beginnt wieder im ersten Vers des Patādhikāra, und bricht ab im zehnten Vers des Pañcañgadhikāra

978.

29/14 41 Bll, 10 Linien Etwa 1840

Grahalāghavodāharana von Viśvanātha Der Kommentar zu Adhyāya 3—8

979.

25/9 20 Bll, 7 Linien Etwa 1860

Grahalāghavodaharana von Viśvanātha. Enthält die Berechnung der drei ersten Adhikāra

980.

23/14 7 Bll., 13 bis 22 Linien. Abschrift von etwa 1840

Grahalāghavodāharana von Viśvanatha. Der erste Adhyaya und ein kleiner Teil des zweiten

981.

$17^1/_2$/10 13 Bll., 21 bis 24 Linien Etwa 1790

Grahalāghava Übersetzung in Hindī der zwei ersten Kapitel

982.

31/16 28 Bll 12 bis 13 Linien Etwa 1820

Abhinavatāmarasa, ein Kommentar zu Tithyadipattra welches einem Makaranda zugeschrieben wird Von Purusottama. Unvollendet Beginnt कौमारकेकिकलकूजितमिन्द्रनीलकैलासशैलशिख-रेषपञ्जे निशम्य । संजातकान्तिपटं वदनं भवान्या दृष्ट्वा स्मिताञ्चित-मुखो ऽवतु विघ्नमीशः ॥ १ ॥ सेवन्तु मन्मधुलिहो मकरन्दमुग्धा नित्यं शुभाभिनवतामरसं रमाद्यम् । सद्वाक्यराजिकरराजिविराजि-तान्तर्कांक्षमंफरहतातिथिकामिकासि ॥ २ ॥ इह सदाचारपरंपरा-

प्राप्त मङ्गल मनसि छत्वा प्रेचावत्प्रवृत्तये ग्रन्थादनुबन्धचतुष्टयमाह । श्रीसूर्येति ॥ Purusottama war ein Schuler von Ramacandra, dem Verfasser des Ramavinoda (1614), und verfasste diesen Kommentar im Jahre 1631 Ausserdem citiert er Divakara auf Fol 7b 11b

983.

$28^1/_2/12^1/_2$ 15 Bll 15 Linien Schrift von 1803

Makarandodaharana, Berechnungen zu Makarandas Tithyadipattra, von Visvanatha, Sohn von Divakara Beginnt नत्वा गजानन देव विश्वनाथ करोत्यसौ । उदाहरणमुद्दाम मकरन्दस्य यत्नत ॥ १ ॥ Text 'श्रीसूर्यसिद्धान्तमतेन सम्यग्विश्वोपकाराय गुरुप्रसादात् । तिथ्यादिपत्र वितनोति काश्यामानन्दकन्दो मकरन्दनामा ॥ स्पष्टो ऽर्थ ॥ अथ मकरन्दस्योदाहरण क्रियते । तत्रादौ पञ्चाङ्गसाधनम् । तत्राप्यादौ तिथिसाधनम् । तत्राभीष्टवर्षादिजनिततिथिवारादिज्ञानमाह । 'इष्टशकमध्ये पुस्तकीयशक शोध्य' । स यथा । पुस्तकीयशकपङ्क्तिविष्टशकासन्नो यो न्यून शक स तावच्छोध्यो यावदग्रिमपुस्तकीयशकतुल्य इष्टशको भवति ॥

984.

24/10 58 Bll 22 Linien Etwa 1650

Sarani, tabellarische Berechnungen zum Behuf der Anfertigung von Kalendern

985.

24/11 5 Bll 17 bis 22 Linien Geschrieben von dem Brahmana Harikrsna im J 1761

Dhanamkari Sarani Tabellarische Berechnungen fur denselben Zweck Diese bestehen in Tithisaka, Tithyantara, Tithivaradimasaksepaka Tithivaradikendraksepa Tithivaradidhana Tithikendraghatipala, Naksatrasaka, Naksatrantarakosthaka Naksatravaradimasaksepa Naksatrakendramasa, Naksatraghatipala, Naksatrakendraghatipala, Yogasaka Yogantara, Yogamasadiksepa, Kendramasacakra Yogakendraghatipala Ob etwa ein Dhanamkara der Verfasser ist bleibt unentschieden

986.

$19^1/_2/8$ 4 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Kautukalilavati eine Abhandlung uber Geometrie und Algebra Von Rama oder Ramacandra (Srimalijatiyipra) Sohn von Vidvadhira Das erste Blatt fehlt Fol 2a beginnt त्रिंशज्जिर्गुञ्जेष्टङ्क शेरदि सप्तति । सपादात्यद्दिपञ्चाशी शेरमान पुन स्मृतम् ॥ १० ॥ त्रिंशत्पञ्चाशके शेरै(MS sera)र्मौक्तिकनवविंशति । शेरैस्त्रिंशज्जिद्रोण स्यादाब्धिशेरैर्मण स्मृत ॥ ११ ॥ Der erste Teil enthalt 50 Verse Der zweite Teil mit 16 Versen beginnt देवी सरस्वती नत्वा

बीजज्ञानविनिश्चयः । क्रियते स्वल्पबुद्धीना बुधाना सुखहेतवे ॥ १ ॥ कुष्माण्डरेखा दशनै३२र्द्विगुणा सुरै३३र्हता सूर्यहृता यदाप्तम् । तच्छेपयुक्त खलु बीजसंख्या प्रोक्ता बुधैरद्भुतकौतुकार्थम् ॥

Schliesst रेखाश्च द्विगुणाः कार्यास्तृतीयांशेन वर्जिताः । पङ्क्तिफले तु बीजानि निराख्ये प्रस्फुटं फलम् ॥ Dei Anfang des Werkes findet sich in Lalmitra's Catal of Sanskrit MSS in the Library of the Maharaja of Bikaner p 311

987.

20/14 9 Bll 20 bis 25 Linien Geschrieben in Jayanagara von Vaidyanatha einem Gurjaragauda Im J 1802

Vasanarasāyana, eine astronomische Abhandlung von einem Verfasser, der sich Kiṣṇānanda oder Balakrisnanandasarasvatī oder Dravidacārya nennt Beginnt तामिन्द्रचापसदृशीमधिमौलि शौक्ली सौधाशवी सकललोकतमःप्रहन्त्रीम् । आबिभ्रते त्रिणयनाय कला मनोज्ञां साम्बाय शुद्धधवलाय नमः शिवाय ॥ १ ॥ कल्याणमाकलयतात्कुतुकाम्बुराशिः कौमोदकीकवलिताखिलदानवेशः । कारुण्यसान्द्रकमनीयविलोचनान्त. कान्तः पयःसलिलसचयकन्यकायाः ॥ २ ॥ कैलासपते भक्तेस्तव (भक्तिस्तव HS) महता मानसानि मुदितानि । भूम्नि सुखाब्धौ मुहुरपि तदधिकमियमाशु मोदयति ॥ ३ ॥

Mriduvāsanā Fol 2b 1 Khetanām dvitiyakarma 3b 4 Tṛtiyam karma 4a 6 Khetānām kriyā turiyā 5b 4 Iti Dravidācaryabālakrisnānandasarasvativiracitavāsanarasayane spastadhikārah 6a 12 Pātasya spastikaranam 6b 25 Desantaravasanadhikāra 7a 8 Apakaksyāvāsana 7b 3 Suryabhujaphalavasana 8b 17

988.

28/11 24 Bll 8 Linien Etwa 1810

Bṛhatsamhitā von Varāhamihira 12 Kapitel daraus, und zwar 11 uber Augurien und eins uber Omina In der Ausgabe von Sudhākara 91—102 Die Zahlung in der Handschrift ist unrichtig Beginnt यच्छक्रशुक्रवागीशकपिष्ठलगरुत्मताम् । etc

Schliesst इति बृहत्संहितायां वराहमिहिरकृतायामुत्पातपाकाध्यायः सप्तनवतितम. ॥ ९७ ॥

989.

20½ 9 286 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1820

Bṛhajjātaka von Varāhamihira, mit dem Kommentar von Bhaṭṭa Utpala 26 Kapitel Foll 94 95 in Kapitel 6, 2 fehlen Beide Werke sind mehrmals gedruckt Siehe Catal Oxon Num 779 780 Am Ende befinden sich 16 Verse aus dem

Kommentar von Utpala zu 6, 11 beginnend सर्वानिमानतिवलस्फुरदंशजालो नमस्थित प्रशमयेत्सुरराजमन्त्री । एको वहनि दुरितानि सुदुस्तराणि भक्त्या प्रयुक्त इव शूलधरे प्रणाम ॥ १ ॥

990.

23/13 116 Bll 10 bis 12 Linien Etwa 1790

Bṛhajjataka von Varahamihira mit dem Kommentar von Bhaṭṭa Utpala Reicht bis an das Ende des achten Adhyaya

991.

25/15 26 Bll 11 bis 15 Linien Etwa 1710

Bṛhajjataka mit Bhaṭṭa Utpalas Kommentar Ein Fragment, welches von Adhyaya 12, 3 bis ans Ende des funfzehnten reicht. Fol. 166—191

992.

29/10 71 Bll 10 bis 12 Linien Etwa 1780

Bṛhajjataka Ein kurzer Kommentar von Mahidhara Nach dem Wortlaut des einleitenden Verses, verglichen mit dem in anderen Werken scheint dieser Mahidhara der Sohn von Ramadasa zu sein Er verfasste diesen Kommentar im Jahr 1589 Er benutzte Bhaṭṭotpala und wiederholt dessen Erklärungen oft wörtlich Die Handschrift reicht nur bis zum achtzehnten Adhyāya (Bhavadhyaya) Vers 9 Fol 65 fehlt Beginnt श्रीगणेशं नृसिंहं च शारदां गुरुपङ्कजम् । नत्वा संक्षेपतो वच्मि बृहज्जातकटिप्पणम् ॥ १ ॥ शिष्टाचारपालनायेष्टग्रन्थाविघ्नसमाप्त्यै चावन्तिकाचार्यो वराहमिहिरो ऽर्कलब्धवरो गणितस्कन्धानन्तरं होराग्रन्थं चिकीर्षुरर्कादाक्सिद्धिं शार्दूलविक्रीडितेनाह । मूर्तित्वेति ।

Ein Blatt am Ende mit 7 bezeichnet enthält ein Stück desselben Kommentars nämlich 2 20 21 3, 1—5

993.

25/11 6 Bll 15 bis 16 Linien Geschrieben im J 1698 von Kalyāṇacandra einem Schüler von Ratnacandra.

Laghujātaka oder *Sūksmajataka*, ein Auszug aus dem Bṛhajjataka, von Varahamihira Beginnt यस्योदयास्तसमये सुरमुकुटनिघृष्टचरणकमलो ऽपि । कुरुते ऽञ्जलिं त्रिनेत्रः स जयति धाम्नां निधिः सूर्यः ॥ १ ॥ Hier geteilt in 16 Kapitel, namlich 1) Rāśiprabheda 2) Grahasvarupa 3) Adhanadhyaya 4) Sutikadhyaya 5) Ariṣṭadhyaya 6) Āyurdayadhyaya 7) Daśantardaśadhyaya 8) Aṣṭakavargadhyaya 9) Candrayogadhyaya 10) Dvigrahayogadhyaya 11) Pravrajyadhyaya 12) Prakirṇakadhyaya 13) Nabhasayogadhyaya 14) Strijatakadhyaya 15) Niryanadhyaya 16) Naṣṭajatakadhyaya

994.

26/11 5 Bll 14 bis 15 Linien Schrift von 1683

Laghujataka

995.

26/12 8 Bll 13 Linien Etwa 1720

Laghujataka in 13 Adhyaya

996.

21/10 14 Bll 10 bis 12 Linien Geschrieben etwa im J 1740 von Bhata Sarvesvara.

Laghujataka

997.

24/13 15 Bll 9 Linien Etwa 1750

Laghujataka

998.

22/14 15 Bll 15 bis 16 Linien Etwa 1840

Laghujataka mit dem Kommentar von Bhaṭṭa Utpala Reicht nur bis Ariṣṭadhyaya Vers 9

999.

26/12 44 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Laghujatakatika von Maheśvara Beginnt ब्रह्माजेशगुरून्नत्वा यथामिति महेश्वर । लघुटीका करोत्यल्पजातकार्याप्तये ऽर्थित ॥ आवन्तिको ब्राह्मणो वराहमिहिरसञ्ज्ञस्त्रिस्कन्धज्योतिःशास्त्रैकनिधिर्लोकोपकाराय लघुहोराशास्त्र वक्तुकामो विघ्नापनुत्तय आदौ सूर्यनमस्कारमार्ययाह । यस्योदया इति । Bricht ab im Anfang des dreizehnten Kapitels

1000.

26/11 22 Bll 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1699 von Dasarathagokulaputra

Satpañcaśika oder *Horasatpañcaśika* eine astrologische Schrift in 56 Versen welche aus dem Stande der Gestirne Fragen uber gluckliche und ungluckliche Ereignisse behandelt Von Prithuyaśas einem Sohn von Varahamihira Beigegeben ist der Kommentar von Bhattotpala Der Text ist vom Scholiasten in sieben Abschnitte geteilt und beginnt प्रणिपत्य रविं मूर्ध्ना वराहमिहिरात्मजेन पृथुयशसा । प्रश्ने कृतार्थगहना परार्थमुद्दिश्य सद्यशसा ॥ १ ॥ च्युतिर्विलग्नाद्धिबुकाच्च वृद्धिर्मध्यात्प्रवासो ऽस्तमयान्निवृत्ति । वाच्यं ग्रहे प्रश्नविलग्नकालाद्गृह प्रविष्टो हिबुके प्रवासी ॥ २ ॥ Der Scholiast beginnt केशाजार्कनिशाकरान् etc ॥ १ ॥ कानीह शास्त्रे सम्बन्धाभिधेयप्रयोजनानि भवन्तीत्युच्यते । आब्रह्मादिविनिःसृतमिदं वेदाङ्गमिति

संबन्ध । लग्नहोराद्रेष्काणनवांशकादिना ग्रहसंस्थानदर्शनेन च गमागमजयपराजयलाभालाभहृतनष्टादिपरिज्ञानमभिधेयम् ।

Die sieben Abschnitte heissen 1) Horādhyāya 2) Gamanāgamādhyāya 3) Jayaparājayādhyāya 4) Śubhāśubhādhyāya 5) Prasaacintādhyāya 6) Naṣṭaprāptyadhyāya 7) Miśrakādhyāya

1001.

99/11 10 Bll 17 bis 19 Zeilen Geschrieben von Vimalavijayagaṇi Schüler von Nandivijayagaṇi um etwa 1680

Ṣaṭpañcāśikā mit Bhaṭṭotpalas Kommentar

1002.

95/19 19 Bll 16 bis 17 Zeilen Geschrieben im J 1861

Ṣaṭpañcāśikā mit dem Kommentar von Bhaṭṭotpala Die Einleitung des letzteren fehlt hier

1003

99/15 99 Bll 11 bis 17 Zeilen Schrift vom J 1816

Ṣaṭpañcāśikā mit Bhaṭṭotpalas Kommentar

1004

9 /11 19 Bll 11 Linien Geschrieben im J 1848

Ṣaṭpañcāśikā mit Bhaṭṭotpalas Kommentar

1005

91/19 16 Bll 19 bis 14 Linien Geschrieben im J 1737 in Siṁhapura von Ratneśvar Sohn von [illegible] Devśaṅkara

Ṣaṭpañcāśikā Text mit einer Übersetzung in Bhāṣā

1006.

90/12 89 Bll 10 bis 13 Linien Etwa 1690

Sārāvalī astrologisch von Kalyāṇavarman Der Verfasser erwähnt Varāhamihira und wird von Bhaṭṭotpala oft citiert Fol 2a beginnt mit dem zweiten Kapitel विधात्रा लिखिता या तु ललाटे ऽक्षरमालिका । दैवज्ञस्ता पठेद्व्यक्ता होरानिर्मलचक्षुषा ॥ ७ ॥ आद्यन्तवर्णलोपाद्धोरासाक भवत्यहोरात्रात् । तत्प्रतिबद्धं सर्वं ग्रहभगणश्चिन्त्यते यस्मात् ॥ ८ ॥ Das erste Kapitel in sechs Versen ist im Catalogue des India Office Num 2898 mitgeteilt Das Werk enthält 42 Kapitel und die vorliegende HS bricht im dreissigsten Verse des Viyonisamjñādhyāya ab

Paginiert 2—141 Es fehlen Foll 1 8—42 44—54 78—80 und 114 insgesamt 51 Blätter

1007.

96/10 ½ 3 Bll 9 Linie Etwa 1810

Lomaśasaṁhitā Der neunte Adhyāya aus dem ersten Utthāna behandelt den Einfluss der Planeten bei deren Eintritt in eines

der zwölf Häuser auf Glück und Unglück der Menschen 51 Verse

Beginnt विप्र उवाच ॥ आजन्ममृत्युपर्यन्तं जगत सुखदु खकम् । ब्रूहि मे कृपया सौम्य विवाहादिसुतादिकम् ॥ १ ॥ मुनिरुवाच ॥ सूर्याङ्गारागुमन्दानामशान्तियोऽज्य संस्कृतम् । तदायु शरदादस्य भाग कृत्वा फल वदेत् ॥ २ ॥ तद्भागे दुर्वृत्त वाच्य द्वूनाप्ते पीडन क्वचित् । वेदोनाप्ते सुख किंचित्पडूनाप्ते ऽत्र आमयम् ॥ ३ ॥ दशोनाप्ते हृत्प्रपीडा भूपोनाप्ते ऽत्र भेपजम् । विंशोनाप्ते स्फुटतनु तत्त्वोनाप्ते श्रुती व्यथाम् ॥ ४ ॥

Schliesst एव भेदानुभेदेन सर्वचैवोपलक्षयेत् । जनुषि प्रश्नकाले वा वर्षे कार्ये मुहूर्तके ॥ ५० ॥ यत्त्वया खलु मे पृष्ट तदिद कथित मया । यस्मै कस्मै न दातव्य स्ववाक्यपरिसिद्धये ॥ ५१ ॥ इति लोमशसहितायां पष्टिसाहस्र्या प्रथमोत्थाने लोमशसुजन्मसवादे सुखदु खादिकथन नाम नवमो ऽध्याय ॥

1008.

23/13 4 Bll 13 Linien Schrift von 1876

Lomasasaṃhitā Das einundvierzigste Kapitel des dreizehnten Utthāna behandelt die wunderbaren Mittel verborgene Schätze unbekannte Hindernisse, Wasser und Gottheiten aufzufinden Unter anderem werden auch Diagramme (Ratnacakra Dinacakra auf Fol 3 a abgebildet) zu diesem Zwecke verwendet 60 Verse

Beginnt विप्र उवाच ॥ यत्र भूमिस्थित द्रव्य शल्य तोयं च दैवतम् । कथ ज्ञान भवेत्तस्य केनोपायेन लभ्यते ॥ १ ॥ श्रुत नास्ति च यद्वित्त दृष्टं नास्ति च यद्वसु । तत्कथ लभ्यते स्वामिन्वद मे मुनिसत्तम ॥ २ ॥ मुनिरुवाच ॥ साधु पृष्ट महाभाग लोकाना भाग्यवर्धनम् । एतेषा लक्षण वक्ष्ये येन ज्ञान भवेन्नृणाम् ॥ ३ ॥ श्रवण गीतनादस्य वाद्यस्य श्रवण तथा । प्रकाश जायते यत्र निशीथे निश्चित निधि ॥ ४ ॥ सर्पाणा दर्शनं चैव जायते यत्र नित्यश । नकुलाना च सदन सरटाना तथैव च ॥ ५ ॥ दर्शन खञ्जरीटाना प्रभाते यदि जायते । उदङ्मुखानां सायाह्ने तत्र वै निश्चित निधि ॥ ६ ॥ सरीसृपाणा रक्ताना दर्शन यत्र नित्यश । पिपीलिकाना च तथा तत्र द्रव्य न सशय ॥ ७ ॥ यत्राङ्घ्रिभिश्चतुर्भि श्वा मूत्रोत्सर्गं करोति च । चापाणा वसन यत्र तदधो निश्चित निधि ॥ ८ ॥ श्वेतपुष्पा च बृहती दृश्यते यत्र भूतले । तत्र द्रव्य न सदेहो देवो वा तत्र निश्चितम् ॥ ९ ॥

Schliesst ब्रह्मचर्यरतो मन्त्री हविष्याशी जितेन्द्रिय । भूशायी

प्रजपेन्मन्त्र लक्षमेकं यथोचितम् ॥ ५७ ॥ अश्वत्थस्य तु पत्रे वै वि-
लिखेद्यन्त्रमुत्तमम् । दूर्वायाश्चाष्टगन्धेन पूजयित्वा विधानत ॥ ५८ ॥
तद्यन्त्र शिरसि धृत्वा शयन तत्र कारयेत् । यादृशं प्रवदेत्स्वप्ने ता-
दृश तत्र निर्दिशेत् ॥ ५९ ॥ अन्यथा दु खमाप्नोति खननादिकृते
सति । देवताशाप सप्राप्य नानाचिन्ता च जायते ॥ ६० ॥

1009.

25/11 75 Bll 7 bis 8 Linien Schrift von 1661

Jyotisaratnamala ein astrologisches Werk von Śripati Bhaṭṭa Sohn von Nagadeva, in 20 Kapiteln (prakarana) Beginnt प्रभवविरतिमध्यज्ञानवन्ध्या नितान्त विदितपरमतत्त्वा यत्र ते योगिनो ऽपि । तमहमिह निमित्त विश्वजन्मात्ययानामनुमितमभिवन्दे भग्रहै कालमीशम् ॥ १ ॥ विलोक्य गर्गादिमुनिप्रणीत वराहलल्लादिकृत च शास्त्रम् । दैवज्ञकण्ठाभरणार्थमेषा विरच्यते ज्योतिषरत्नमाला ॥ २ ॥
S ch Catal. Oxon. Num 782

Schliesst सुवृत्तया श्रीपतिवद्धयानया कण्ठस्थया निर्मलरत्नमालया । अलक्षणो ऽप्यर्थपरिच्युतो ऽप्यल सभासु भूम्या गणको विराजते ॥ १४ ॥

1010.

28/10 38 Bll 8 bis 11 Linien Schrift von 1679

Jyotisaratnamala von Srīpati Bhaṭṭa Foll 20 21 fehlen

1011.

20/9 84 Bll 6 Linien Etwa 1760

Jyotisaratnamala

1012.

21/14 48 Bll 10 bis 16 Linien Schrift von 1786

1) Foll 1—14 *Jatakapaddhati* von Sripati Bhaṭṭa, Sohn von Nagadeva, in acht Adhyayah Beginnt नत्वा ता श्रुतिदेवता चिसमयज्ञानोन्नते कारण तस्मादाम्बुरुहप्रसादविकसद्बोधो बुध श्रीपति । शिष्यप्रार्थनया विचार्य सकलान्होरागमार्थान्मुहुर्वक्ष्ये जातककर्मपद्धतिमिह होराविदा प्रीतये ॥ १ ॥ ज्ञेयो ऽत्र प्रथमं हि जन्मसमयश्छायादियन्त्रै स्फुटस्तत्कालप्रभवा विलग्नसहिता कार्याखतश्च ग्रहा । सिद्धान्तोक्तपरिस्फुटोपकरणैस्ते चासक्वत्कर्मणा भावा खेटदृशो बलानि च ततस्तेषा विचिन्त्यानि षट ॥ २ ॥

1) Bhavasadhanadhyaya Fol 2b 2) Dristisadhanadhyaya 3b 3) Balasadhanadhyaya 5b 4) Istakastadhyaya 6b 5) Ayurdaśādhyaya 10a 6) Ristabhangadhyaya 10b 7) Dasantardaśadhyaya 13a 8) Prakirnakadhyaya 14a.

2) Foll 15—48 (१—३४) *Jatakapaddhati* von Śrīpati, und Udāharana von Krsna, Sohn von Ballala. Dieser Teil reicht nur bis zum Ende des dritten Adhyaya. Adhyaya 1 endet Fol 12a, Adhyaya 2 Fol 15a

Auf Fol 4a gibt der Scholiast das Geburtsjahr eines gewissen Khānikhāna als 1557 an. Er erwahnt denselben auf Fol 7b 8b

1013.

21/10 14 Bll, 7 Linien Schrift von 1817

Jatakapaddhati oder *Keśavi*, in 42 Versen, von Keśava, Sohn von Kamalakara, aus dem Kausika Geschlecht. Sie wohnten in Nandigrāma. Beginnt नत्वा विघ्नपशारदाच्युतशिवब्रह्मार्कमुख्य-ग्रहान्कुर्वे जातकपद्धति स्फुटतरा ज्योतिर्विदां प्रीतये । यन्नै स्पष्ट-तरो ऽत्र जन्मसमयो वेद्यो ऽत्र खेटा: स्फुटा यत्प्रचे हि घटन्त उद्गम इहास्तर्वं सपद्भः स च ॥ १ ॥

Das Werk hat sechs Abschnitte Bhāvadhyāya, śloka 1—3 Dṛṣṭiganitadhyāya 4 Balasādhanādhyaya 5—13 Iṣṭakaṣṭasadhanadhyaya 14—16 Āyurdayādhyāya 17—29 Daśadhyaya 30—41

Schliesst नन्दिग्रामे केशवो विप्रवर्यो यो ऽभूद्धोराशास्त्रसघ विलोक्य । तेनोक्तेय पद्धतिर्जातकीया चत्वारिंशद्वृत्तबद्धा सुबोधा ॥ ४२॥

1014.

23½/10 5 Bll, 10 Linien Geschrieben von Harirama Sohn von Josi Bhāu im J 1660

Jatakapaddhati von Keśava

1015.

25/14 5 Bll 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1832 von Abhaya śankara einem Enkel von Dharanīdhara

Jatakapaddhati von Keśava

1016.

23/10 37 Bll 7 bis 10 Linien Etwa 1690

Jatakapaddhati mit Keśavas eigenem Kommentar. Foll 1 und 4 fehlen. Der Kommentar beginnt अह केशवो जातकस्य जातकशास्त्रस्य पद्धति मार्गं कुर्वे । किं कृत्वा । नत्वा । कान् । विघ्नपशारदाच्युतशिवब्रह्मार्कमुख्यान्ग्रहान् । विघ्नप श्रीमहागणपति । शारदा श्रीसरस्वती । अच्युत श्रीनारायण । शिवो महादेव । ब्रह्मा चतुराननः । अर्कमुख्यग्रहा: श्रीसूर्यादयो नव ग्रहा: । एतान्नत्वा जातकपद्धतिं कुर्वे । किंभूताम् । स्फुटतरां प्रकटार्थाम् । कस्यै । ज्योतिर्विदां प्रीतये । ज्योतींषि ग्रहनक्षत्रादीनि विदन्ति ते ज्योतिर्विद । तेषां प्रीतये । ये ज्योतिर्विदस्त एव होराशास्त्रविदो भवन्त्येव । यतो

होराशास्त्रं त्रिस्कन्धस्य ज्योतिःशास्त्रस्यैकः स्कन्धः । उक्तं च । त्रिस्कन्धं ज्योतिषं शास्त्रं होरागणितसहिता इति ॥

Er citiert im Kommentar Kalyāṇavarman, den Verfasser der Sarāvalī 13b 22a 26b 31a etc Keśavamiśra (svapno nimittam śakunaḥ svakarmaśarmam āgantukam adbhutāni | doṣābhicāragrahacarakalavakyāni caivam vividhāḥ phalādyaḥ) 37a Jīvaśarman 20a b Damodarapaddhati 11a 21b 23a 25a Nīlakaṇṭha 24a Mahālugi 29b, während auf 19b Hmālugipaddhati geschrieben wird Yavana 18a. Ramakṛṣṇa und Rāmakṛṣṇapaddhati 19b 29b Laghupaddhati 21b 30b Śaunakīyavivāhapaṭala 37b Siddhācārya oft Śrīpati und Śrīpatipaddhati 10a 22a etc Śrīpatipaddhatiṭīkakāra 8a Satyācarya Jatakaśāstre 24a Horāmakaranda 22a 27a 31a

1017.

29/10 38 Bll, 10 bis 14 Linien Etwa 1700

Jatakapaddhatyudāharaṇa, eine Erläuterung und Berechnung zu Keśava's Jatakapaddhati, verfasst von Viśvanātha, Sohn von Divākara, aus Golagrāma, im Jahr 1619

Die ersten 19 Blätter fehlen Erhalten sind Foll 20—57 Die Handschrift beginnt in Sūtra 11 des Kapitels Balasādhana

अथ ग्रहाणां षड्विधबलान्युक्त्वा भावानां बलमाह । भावानामिति । भावानां लग्नादीनां बलमीशज स्वस्वामिज स्यात् । Balasādhanādhyaya endigt Fol 21b Iṣṭakaṣṭasādhanādhyāya Fol 28a Āyurdayadhyaya Fol 40b Daśādhyaya Fol 57a — Siehe Catal Oxon Num 794

1018.

29/15 17 Bll 10 bis 13 Linien Schrift von 1861

Jātakapaddhati mit einem Kommentar von Viśvanātha, Sohn von Divakara Der letztere scheint ein Auszug aus Num 1017 mit Berucksichtigung von Keśava's Kommentar zu sein Beginnt श्रीगणेशं नमस्कृत्य केशवीनामपद्धतेः । गणितं विश्वनाथेन क्रियते बालबुद्धये ॥ १ ॥

1019.

27/13 20 Bll Linien verschieden Etwa 1840

Jātakalamkāra und Kommentar, verfasst im Jahr 1614 von Gaṇeśa in Bradhnapura Er war ein Sohn von Gopāla, Neffe von Sūrya und Rāmakṛṣṇa, Enkel von Kahnaji, und Schuler von Śiva

Der Text beginnt सानन्दं प्रणिपत्य सिद्धिसदनं लम्बोदरं भारतीं सूर्यादिग्रहमण्डलं निजगुरुं भक्त्या हृदब्जे स्थितम् । येषामङ्घ्रिसरोरुहस्मरणतो नानाविधाः सिद्धयः सिद्धिं यान्ति लघु प्रयान्ति विलयं प्रत्यूहशैलव्रजा ॥ १ ॥ Der Kommentar fängt an वरवर्णब्रह्मविद्यापरिचयचतुरं श्रीशुकं व्यासपुत्रं नत्वाचार्यं मुनीनां हरिपदकमले प्रेम-

विश्रामभाजम् । शिष्टेष्ट खेष्टदेव श्रुतिसमधिगत माधव भावयित्वा भाविद्वद्व्याख्यते ऽसौ प्रवरमतिमुदे जातकालङ्कतिश्री ॥

Samjnadhyaya 5 b Bhavadhyaya 16 a Yogadhyaya 21 b Visakanyayogadhyaya 22 b Ayurdayadhyaya 26 b Vyatyaya bhavaphaladhyaya 28 a Vansadhyaya 28 b

Im Kommentar werden citiert Kalyanavarman, der Verfasser der Saravali Fol 12 a 14 b 20 b Gargajataka 5 a 15 a 16 a Jatakarahasya 6 b Jatakasara 15 b Jatakamrita 6 b Jatakavali 15 b Laksmistuti 2 a Vasisthajataka 15 b Sarvarthacintamani 6 a Horapradipa 15 b Horasara 15 a Sieh Florentine MSS p 95

1020.

29/15 30 Bll 13 bis 15 Linien Etwa 1820

Jatakalamkara Mit demselben Kommentar Dieser wird zwar auf Fol 4 b und 30 b Gopala zugeschrieben indessen ist dieser kein anderer als Ganesa's Vater Es kommt in Sanskrit Werken oft genug vor, dass statt des Sohnes der Vater als Verfasser genannt wird

1021.

28/14 23 Bll 10 bis 13 Linie Schrift von 1832

Jatakalamkara mit einem kurzen anonymen Kommentar Foll 1—3 welche den ersten Adhyaya enthielten fehlen

1022.

28/10 16 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben in Savajapura von Viśrāma im J 1774

Jatakalamkara von Ganesa Sohn von Gopala Blosser Text

1023

23/13½ 22 Bll 9 Linien Etwa 1810

Jatakalamkara Blosser Text

1024.

26/12 26 Bll 7 bis 10 Linien Geschrieben im J 1748 von Ananda rāma Sohn von Nilakantha

Jatakacandrika eine Schrift uber Nativitaten von Vajanatha Sohn von Balabhadra Enkel von Harijit Fol 21 nicht bezeichnet doch fehlt nichts Fol 26 fehlt Beginnt विघ्नेशवाणीगिरिजार-मेशपादाम्बुजान्येकधिया प्रणम्य । अवाप्तसन्नाकनिकेतसौख्ये श्रीनाकुमातुश्चरणाम्बुजे च ॥ १ ॥ वेदार्थरत्नाकरपारगामी तद्भक्तकर्माचरणाभिमानी । जम्बूसर खादिजपद्मवृन्दप्रकाशसूर्यो हरिजिद्द्विजो ऽभूत् ॥ २ ॥ आचाररत्नाकरमन्दराद्रिस्तत्सूनुरासीद्बलभद्रनामा । तत्सूनुना याज्ञिकनाथनाम्ना विरच्यते जातकचन्द्रिकेयम् ॥ ३ ॥

Das Werk ist in sechs Kapitel eingeteilt welche Prabodha

genannt sind 1) Vilekhanakrama 2) Ayanādilekhanakrama 3) Grantapiakāsa 4) Rāśiprabheda 5) Grahabhedanirūpana 6) Mahādaśā

1025.

25/10 10 Bll 9 Linien Etwa 1730

Jatakacandrikā von Yājñikanātha, Sohn von Balabhadra Die drei letzten Prabodha

1026.

25/12 5 Bll, 9 Linien Geschrieben in Peṭapadra im J 1555 für Raghunātha, Sohn von Jyotisa Kesava, Sohn von Jyo Rama, Sohn von Jyo Narapati, Sohn von Jyo Kula, Sohn von Jyo Govala, Sohn von Jyo Mahasrama aus der Familie Kanlulaka

Jātakapaddhati von Viśveśvara Sūri oder Viśvanātha, Sohn von Kamalakara aus der Vasiṣṭha Familie Foll 1 2 fehlen In sieben Abschnitten 3) Balasādhanādhyāya 19 Verse Der achte lautet व्यर्केन्दोरुच्चबलवत्सौम्यानां पाचिकं सिते । तद्रूपात्पतितं छाये क्रूराणां पचसंज्ञकम् ॥ 4) Iṣṭakaṣṭanirṇayādhyāya 11 Verse नीचोनो युचरः षड्भा ६ दधिको मण्डलात् १२ च्युतः । रूप १ हृद्भू १ युतः सूर्याद्युचरम्मय ईरिताः ॥ १ ॥ 5) Riṣṭatadbhaṅgādhyāya 3 Verse प्रागानीतेष्टकष्टाख्यमूलाभ्यां स्वबलाहृतात् । अन्तरं सैकवर्गार्धं ४ हृतं भस्वाय तद्दलम् ॥ १ ॥ 6) Āyurdāya 23 Verse रश्मीनामर्धमर्धेन ३० हीनं स्याद्गुणक. स्फुटः । रश्म्यूनविक १ लिप्तानां चतुर्लवविवर्जितम् ॥ १ ॥ 7) Daśādhyāya 24 Verse चन्द्रारचसितेज्यार्कशनिलग्नदशाक्रमात् । चन्द्रे बलवति ज्ञेया निसर्गायु.प्रमाणतः ॥ १ ॥

Schliesst वसिष्ठकुलसंभूतो बभूव कमलाकरः । तत्पुत्रो विश्वनाथाख्य आसीद्वेदाङ्गपारगः ॥ २३ ॥ हित्वा श्रेढीफलाद्युक्तं कष्टकर्मावशेषकृत् । अकरोल्लघुकर्मातिस्फुटां जातकपद्धतिम् ॥ २४ ॥ इति श्रीमद्वसिष्ठकुलसंभूतश्रीकमलाकरसुतश्रीविश्वेश्वरसूरिरचिता जातकपद्धतिः समाप्ता । एवं श्लोकाः ९६ ॥

1027.

28/12 20 Bll, 9 bis 12 Linien Geschrieben von Bālakarāma Śarman etwa im J. 1790

Jātakapaddhatikalpavallyudāharana, Erläuterungen und Berechnungen für die Jatakapaddhatikalpavalli von Viṭṭhala, Sohn von Būba Śarman Beginnt· अथ विठ्ठलोदाहरणं लिख्यते । अथ शुभसंवत् १७४० शाके १६०५ श्रीमुखवत्सरे आश्विने मासे कृष्णत्रयोदशीशनौ मघायां सिद्धियोगे गरकरणे वृश्चिकलग्ने तन्नवांशे रामसे-

वकचिपाठिना जन्म । घटिका १३ पल १० ग्रहलाघवे दिनगण ३४८४ चर ९ दिनमानं ३० । ८८ ॥ दिनार्धं १५ । ९ । रात्रिमान २९ । ४२ etc

Auf Fol 2a finden wir den Anfang des Originalwerkes गौरीं च गौरीपतिमादरेण गौरीसुतं च प्रणिधाय चित्ते । तोषाय होराविदुषां करोति श्रीविट्ठल पद्धतिकल्पवल्लीम् ॥ १ ॥ Viṭṭhala hat in den Jahren 1620—28 geschrieben Dieses Werk ist im Jahr 1627 verfasst Sieh Catal of Sanskrit MSS at Jammu von Aurelius Stein p 338 Der Verfasser des Udaharana hat fruhestens in der Mitte des achtzehnten Jahrhunderts gelebt Ausser bekannten astronomischen Schriften citiert er den Manipradīpa

1028.

94/12 114 Bll 11 Linien Schrift von 1791

Jatakabharana von Dhundhiraja Sohn von Nrsimha aus Parthapura und Schuler von Jnanaraja Foll 18—30 fehlen Beginnt श्रीद सदाह हृदयारविन्दे पादारविन्दं वरदस्य वन्दे । मन्दो ऽपि यस्य स्मरणेन सद्यो गीर्वाणवन्द्योपमता समेति ॥ १ ॥ उदारधीमन्दरभूधरेण प्रमथ्य होरागमसिन्धुराजम् । श्रीढुण्ढिराज कुरुते किलार्यामार्यासपर्याममलोक्तिरत्नैः ॥ २ ॥ ज्ञानराजगुरुपादपङ्कजं मानसे खलु विचिन्त्य भक्तित । जातकाभरणनाम जातकं जातकज्ञसुखदं विधीयते ॥ ३ ॥

Schliesst गोदावरीतीरविराजमान पार्थाभिधान पुटभेदनं यत् । सज्जोलविद्यामलकीर्तिभाजां मत्पूर्वजानां वसतिस्थलं यत् ॥ ३१ ॥ तत्रस्थदैवज्ञनृसिंहसूनुर्गजाननाराधनजाभिमान । श्रीढुण्ढिराजो रचयांबभूव होरागमे ऽनुक्रममादरेण ॥ ३२ ॥

Diese Handschrift stimmt mit den Bombay Ausgaben von 1862 und 1890 uberein

1029.

Die ersten 13 Blatter $94^{1}/_{2}$/10 die folgenden $99/10^{1}/_{2}$ 6 Bll 10 bis 14 Linien Etwa 1800

Jatakabharana von Dhundhiraja Schliesst mit Niryanadhyaya Es fehlt nur das Strijataka

1030

26/14 96 Bll 1? bis 16 Linien Schrift von 183?

Jatakabharana Diese Handschrift zeigt manche Abweichungen und Umstellungen einzelner Kapitel Der Text ist in 21 Abschnitte geteilt 1) Pancangaphaladhyaya Fol 17b 2) Janmalagnadvadasabhavanam vicara 23b 3) Rajayogadhyaya 26r 4) Rajayogasamgatika Nandurikadhyaya 27a 5) Rajayogabhangadhyaya 27a 6) Ayurdayadhyaya 28a 7) Grahanam raspaladhyaya 31b 8) Tanva

dıdvādaśabhāvasthıtagrahānām phalādhyāya 34 a 9) Bhāvaphalādhyaya 50 a 10) Ṣadvargaphalādhyāya 51 b 11) Grahoparı grahanām drıṣṭıphalādhyaya 61 b 12) Tanvādıdvādaśabhāvoparı ravyadınā drıstıphalakathana 65 a 13) Rekhāṣṭakavargakathana 67 a 14) Sūryadıgrahayutıjataphalakathana 71 b 15) Rājayogakāraka yoganabhasayogapañcamahāpuruṣavarṇanādıkathana 75 a 16) Raśmıdīptādısthānādıphalakathana 77 a 17) Aśubhayogapravrajyāyogapraśnakāloparıjñānamakālānayanagrahadānavıdhānakathana 79 b 18) Rıṣṭādhyāyakathana 82 b 19) Rıṣṭabhaṅgastrījatakaphalakathana 85 a 20) Sarveṣam grahānām mahādaśaphalam tathā ca pratırāśısthıtadaśaphalakathanam 90 a 21) Antardaśopadaśaphalakathana 95 a

Nach dem achten Adhyāya Fol 34 b ıst ein ganzes, ım Jahr 1648 verfasstes Kapitel von 144 Versen eingeschoben mit dem Titel Bhaveśaphalapradıpa Dieses endet mit der Unterschrift आद्यानामनवद्यपद्यरचना नाना विचिन्त्यात्मना लोकानां व्यवहारदर्शनविदे अब्धीन्द्रवृत्तै १४४: स्फुटम् । श्रीमद्रैवतराजपूजितपद: श्रीकाह्नजिद्वाडवस्तज्जो भावप्रभावदीपमकरोदेन महादेवक ॥ इति श्रीमहादेवविरचितो भावेशफलप्रदीप: सपूर्ण. ॥ शाके नन्दरसेषुभू १५६९ ... सौम्यायने ऽर्के शुचौ मासे शुक्लदले दिशामित १० तिथौ वारे ऽभगोद्दीशभे । योगे साध्यसमाह्वये गरदले श्रेष्ठे भुजे पत्तने स्तीय पुस्तमलीलिखन्निजकृतं विप्रो महादेवक: ॥ Darauf folgen sieben Verse aus einem Yāmalı mit der Angabe अथ यामलोक्तचिपताकीविचारो लिख्यते । Auf diese folgt der Camatkāracıntāmanı von Narayana in 111 Versen Beginnt गणेशं गिर पद्मनाभं कपीन्द्र ॥ १ ॥ न चेत्खेचरा: स्थापिता: किं भचक्रे ॥ २ ॥ तनुस्थो रविस्तुङ्गयष्टि विधत्ते ॥ ३ ॥

1031.

28/11 19 Bll 5 bis 8 Linien Schrift von 1848

Jātakasāra Anonym Beginnt तनु १ धन २ सहज ३ सुख ४ पुत्र ५ रिपु ६ जाया ७ मृति ८ धर्म ९ कर्म १० आय ११ व्यय १२ भावा: प्रकीर्तिता. ॥ १ ॥ मूर्तिश्चतुर्थकश्चैव सप्तमे दशमे तथा । केन्द्रं यस्य तदा ज्ञेय त्रिकोणनवपञ्चमे ॥ २ ॥ अथोच्चनीचम् । रवेर्मेषतुला प्रोक्त चन्द्रस्य वृषवृश्चिकौ । भौमस्य मृगकर्कौ च कन्यामीनौ बुधस्य च ॥ ३ ॥ जीवस्य कर्कमकरौ मीन. कन्यासितस्य च । तुलामेषे च मन्द. स्यादुच्चनीचमुदाहृतम् ॥ ४ ॥ Fehlerhaft

Rāśısvāmın Fol 2 a Sthānabheda 2 a Jıvayoga 4 a Arıṣṭādhyāya 7 b Arıṣṭabhaṅga 11 a Sūtıkādhyāya 12 b Śarīracihna 14 a Santānabhāvanırūpana 16 b Vıruddhajñāna 17 a Rājayoga 18 b Bhāgyodaya 19 a

1032.

31/13 43 Bll 10 bis 16 Linien Etwa 1790

Vivāhavṛndāvana, die für Eheschliessung günstigen oder ungünstigen Konstellationen Von Keśavārka oder Keśavāditya, Sohn von Rāṅga Mit einem Kommentar von Ganeśa, Sohn von Keśava aus der Kauśika-Familie Der Text beginnt श्रीशार्ङ्गिणोः सृजतु वो नवसन्निवेशः क्लेशव्ययं चलवलन्नयनाञ्चलश्रीः । यत्राञ्चलग्रथनमङ्गलमाचचार शृङ्गारहारमणिकौस्तुभरश्मिगुम्फः ॥ १ ॥ संवर्ग्य (Scholiast gṛhītvā, ekatrīkṛtya) गर्गभृगुभागुरिरैभ्यगौर्य. सारं वराहमिहिरादिमतानुसारम् । स्फारस्फुरत्परिमलाढ्यफलं विवाहवृन्दावनं विरचयामि विचाररम्यम् ॥ २ ॥ ध्रुवानुराधामृगमूलरेवतीकरं मघाः स्वातिरदूषणो गणः । रवेरमीना मकरादिपञ्चही करग्रहे मङ्गलदन्मृगीदृशाम् ॥ ३ ॥ प्राचेतस. प्राह शुभं भगर्वे सीता तदूढा न सुखं सिषेवे । पुष्यस्तु पुष्यन्नतिकाममेव प्रजापतेराप स शापमस्मात् ॥ ४ ॥

Der Kommentar beginnt महामङ्गलमहोत्सवप्रतिपादकं विवाहवृन्दावनं नाम विवाहपटलं चिकीर्षुः सर्वार्थौघनाशनं ग्रन्थार्थसिद्धिप्रदं कविताया विविधवुद्धिविवर्धनं (hier ist etwas ausgelassen) लक्ष्मीलक्ष्मीशयोर्नवसन्निवेश उपयामसमये नूतनसगमो वो युष्माकं क्लेशव्ययं सृजतु । कष्टनाशं करोतु ॥ Fol 19 und 20 fehlen*)

Sieh Catal Oxon Num 791 — Bricht ab in Kapitel 11, 12

1033.

21/12 19 Bll , 11 bis 16 Linien Etwa 1830

Vivāhapaṭala, astrologische Bestimmung der für Heiraten günstigen oder ungünstigen Gestirne Mit einem Kommentar in Hindi Beginnt अभारातिपुरोहिते हरिगते सुप्ते मुकुन्दे विभौ याते घर्मघृणौ धनु.शफरयोः चैत्रे तुषारत्विषि । अस्ते भार्गवजीवयोः कुजदिने मासाधिके वैधृतौ गण्डान्ते व्यतिपातविष्टिषु शुभं कार्यं न कार्यं बुधैः ॥ १ ॥ अथ व्याख्या । बृहस्पति सिंघराशिस्तेरे सिंघस्तमुप्तकहतां सूदं etc ॥ सिंहस्थिते देवगुरौ च कन्या विवाहिता पत्य करोति भर्तृन् । चौरं विवाहो व्रतबन्धदीक्षायात्राप्रतिष्ठादि विवर्जनीयाः ॥ २ ॥

Unvollständig

Das neunzehnte Blatt ist aus einem anderen astrologischen Werk entnommen

1034.

23 $10^1/_2$ 10 Bll., 14 bis 16 Linien Etwa 1860

Vivāhapaṭala, eine von der vorhergehenden abweichende Abhandlung Mit einem Kommentar in Hindi Beginnt अभाराति° ॥

बृहस्पति सिहरासि ऊद तरे सिघस्तकहिजै etc ॥ वरस्य भास्करबलं कन्यायाश्च गुरोर्बलम् । उभयोश्चन्द्रबलं ग्राह्यं पश्चाल्लग्नं विशोधयेत् ॥ १ ॥ माघे धनाढ्या सुभगा च फाल्गुने वैशाखज्येष्ठे पतिवल्लभा च । आषाढे कन्या कुलनन्दनी च शेषाश्च मासा अशुभा विवाहे ॥ २ ॥

Schliesst इति नवग्रहचारफलाफलम् ॥ अभिषेके निषेके च जन्मनि चौरकर्मणि । पाणिग्रहे प्रयाणे च चन्द्रो द्वादशगः शुभः ॥ १ ॥ जन्मस्थेन शशाङ्केन (सिसाकेन MS) पञ्च कर्माणि वर्जयेत् । यात्रा युद्धं विवाहं च चौरं गृहप्रवेशनम् ॥ २ ॥

1035.

24/10½ 7 Bll, 16 bis 18 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1788

Balabodha ein Abriss der Astrologie angefertigt auf Befehl von Munjaditya Beginnt विघ्नराजं नमस्कृत्य देवीं चैव सरस्वतीम् । गुरूणां देवतानां च प्रसादादुद्धृतो मया ॥ १ ॥ नानाशास्त्रमधिश्रित्य क्रियते बालबोधकः । मुञ्जादित्येन विप्रेण शिष्यार्थं सारसंग्रहं (सारमुद्धृत्य HS) ॥ २ ॥ उदयाचलपर्यन्तामस्ताचलमहीमिमाम् । विख्यातो बालबोधोऽयं मुञ्जादित्येन कारितः (der ganze Vers musste durchgängig korrigiert werden) ॥ ३ ॥ आदित्यसोममङ्गलबुधगुरुशुक्रा शनैश्चर इति वाराः । सौम्याः शशिबुधगुरवः शुक्रश्च तथापरे क्रूराः ॥ ४ ॥

1036.

20⅝/9 36 Bll 7 bis 9 Linien Schrift vom J 1753

Balabodha eine ausführlichere Abhandlung von Munjaditya Von dem Abriss ganz verschieden Paginiert 1—44 Foll 7—12 16 30 fehlen Beginnt उत्तरायणे नरो जातः सर्वशास्त्रविशारदः । धर्मार्थकामशीलश्च तेजवन्त *) स्वरूपवान् ॥ १ ॥ याम्यायने नरो जातः कुसाची ह्यनृतवदः । अधर्मो नीचरागी च वङ्क्याधिसमो भवेत् ॥ २ ॥ इत्ययनफलम् ॥ Die folgenden Abschnitte sind Rituphala Masaphala Paksaphala Tithiphala Naksatraphala (Fol 6 b) Vatsacakra (Fol 13 a) Grahasamkhya, Gramavasa Navakhetakavasacakra Grhapravesakarana Anandadiyoga Grahajanmanaksatra (Fol 14 b) Yoginicakra Astayoginınaman Rahucakra Dvadasamasaphalaphala Vratabandha Vidyarambha Navavastraparidhana Strinaktavastraparidhana Culamubuita Vivahe vadhugrhapravesa

---

*) Ahnliche falsche Bildungen finden sich auf dem ersten Blatte शीलवन्त, मतिवान्, गुणवन्त, अर्थवन्त Der Verfasser erlaubt sich wo Pa ni andere Freiheiten

Strīsnānanakṣatra (Fol 20a), Prasūtikāsnāna, Jalapūjā, Āgharanī (Gebräuche und Festlichkeiten im siebenten Monat der ersten Schwangerschaft), Bālasyānnaprāśanam, Kṣaurakarman, Karṇavedha, Devapratiṣṭhā, Rājābhiṣeka, Nṛtyārambha, Toyārambha, Adhomukhanakṣatra, Ūrdhvamukhanakṣatra, Dantadhāvananiṣedha, Tailābhyaṅga, Rogasnāna, Gokrayavikraya, Homavidhi, Nakṣatrasamjñāh, Mūlavṛkṣākāra, Mūlavṛkṣaghaṭikāh, Mūlavṛkṣasāṭhighaṭīphala, Mūlasya catvārah pādah, Triloke Mūlavāsa, Mūlapuruṣaghaṭīsāṭhi, Sāṭhighaṭīphala, Gandānta, Śukrāstaphala, Śukrodayaphala, Śukrāstamgamana, Śukro 'ndhah, Śukradoṣa, Guruśukrāstaphala, Navagrahakāla, Terahatithiphala*), Navagrahaikarāśiphala, Mīnasamkrānti (Fol 31a), Prativarṣasamkrāntijñāna, Samkrāntiśuddhi, Ekadvitridinādhikasamkrāntiphala, Samkrāntikala, Samkrāntiprakaraṇa, Pravāsinakṣatra, Nakṣatrarogadina, Trināḍīcakra kalajñāna, Dinadaśā, Nityadinadaśā, Nityadaśāphala, Māsadaśā, Varṣadaśā, Viṃśottarīdaśā, Aṣṭottaradaśā, Ravidaśāphala, Candradaśāphala, Bhaumadaśaphala, Budhadaśāphala, Śanidaśāphala, Rāhudaśaphala, Sukradaśaphala, Nityadaśā, Lagnasaṃkhyā, Lagnaghaṭikā (Fol 36a), Pratidinabhukta pala, Madhyāhnachāyapramāṇa, Lagnaghaṭīpalapramāṇa, Dughadya muhurta, Mūladhātujīvacinta, Cintāpraśna, Bhasaptapati, Vivāhanakṣatra, Mitraśatruṣaḍaṣṭakādi, Raviśuddhi, Sarpākāranāḍīvedha, Samvatsarastambha, Ārdrāphala, Samkrantiphala, Pauṣāmavāsyāphala, Dīpamālikaphala (Fol. 40a), Śukrārghakanda, Pradakṣiṇā vidhi, Ekādaśīnirṇaya, Tithivāranakṣatrayogakaraṇasthāna, Chāyā lasapramāṇa

Schliesst विदुषां ब्राह्मणाना च गणकानां तथैव च । एतेषां करलग्नो ऽस्मि बालबोधस्तु विस्तरेत् ॥ १ ॥ पूर्वसागरपर्यन्त पश्चिमोदधिसयुतः । हेलया क्रमते नित्यं स मा पातु दिनेश्वरः ॥ २ ॥

1037.

21/14 7 Bll 13 bis 14 Linien Ltwa 1800

Gaurījātaka, über den Einfluss der acht Yoginī entweder für sich einzeln oder in Verbindung mit einander In 102 Versen Beginnt श्रमूर्मङ्गला पिङ्गला धान्यका च तथा भ्रामरी भद्रिका चोल्किका च । तथा सिद्धिका संकटाष्टौ शिवो वा शिवायाः पुरा योगिनीरुक्तवान् ॥ १ ॥ दशानामथान्तर्दशाना सदैव प्रपूजां विशेषाद्विहद्यार्चनं च । प्रकुर्वन्नरः सर्वसिद्धिं प्रयाति रिपूणां जयं कीर्तिमारोग्यमायुः ॥ २ ॥ लोकत्रयेष्वपि परा प्रनयप्रकर्त्री नास्त्येव चैतद्परा धनसौख्यदात्री । एतासु सत्सु सुपदासु न दृष्टिकर्ता नो विष्णुरेषु जगतां परिपालको यः ॥ ३ ॥ मेटा नवापि पुरुषस्य तु रक्षका. सुखसमाद्गार्चनविधिः पुरुषेण कार्यः । युद्धे भये ऽपि विदुषा

*) Sāṭhi — 60, terah — 13

परिचिन्तनीयं रोगादिके च धनसौख्यसमीचता च ॥ ४ ॥ अथासामधीशाः क्रमान्मङ्गलायाः शशी तीक्ष्णभानुर्गुरुर्भूमिसूनुः । बुधः सूर्यसूनुर्भृगुः सिंहिकायाः सुतः सकटायास्तथान्ते च केतुः ॥ ५ ॥ Vgl Yoginidaśa in Florence MSS Num 322

Schliesst त्रिकोणं ततः पञ्चकोणेन युक्तं ततो ऽङ्कैर्मितं कोणमुक्तं मुनीन्द्रैः । ततो वर्तुलं चाष्टपत्त्रं विधेयमिदं योगिनीयन्त्रमुक्तं शिवेन ॥ १०२ ॥

1038.

22/10 7 Bll, 7 bis 9 Linien. Schrift von 1838.

1) *Praśnamanoramā* von Garga Ein Blatt mit den ersten funf Versen. Beginnt· प्रणम्यानन्दरूपत्वमानन्दैकनिकेतनम् । गर्गो बुद्धिमतां प्रीत्यै प्रश्नविद्यामथाकरोत् ॥ १ ॥ वर्गवर्णप्रमाणं च सस्वरं ताडित मिथः । पिण्डसंज्ञा भवेत्तस्य यथाभागैस्तु कल्पयेत् ॥ Text und derselbe Kommentar finden sich in Florence MSS. Num 309 310.

2) Ein Kommentar dazu Fragment. Beginnt: अथ सर्वविघ्नविनाशनार्थं स्वेष्टदेवनमस्कारं करोति । प्रणम्येति । अथेत्यनन्तरं गर्गसंहितायां मूहर्तादीन्युक्त्वा गर्गमुनिः प्रश्नविद्याप्रकरणं करोति । किं कृत्वा । आनन्दरूपं प्रणम्य । आनन्दरूपी गणेशः । नत्वा कथंभूतम् । आनन्दैकनिकेतनम् । बुद्धिमतां दैवज्ञानां प्रीत्यै एकविंशतिश्लोकैः समस्तप्रश्नान्करोति ॥

1039.

13½/10 4 Bll, 11 bis 12 Linien Schrift von 1836.

Praśnamanoramāṭīkā Derselbe Kommentar zu den zwei ersten Versen Beginnt: नत्वा देवं ढुण्ढिराजं महेशं देवेन्द्राद्यैः पूजितपादयुग्मम् । दैवज्ञानां संमुदे नाल्पसारं कुर्वे नूनं प्रश्नविद्यां च टीकाम् ॥ १ ॥ अथेत्यनन्तरं गर्गसंहितायां etc.

Schliesst: आधाने शत्रुपापे [च] लाभालाभे गमागमे । विजये कालकार्ये च प्रवदेत्सर्वत्र एव हि ॥ १ ॥

1040.

24/10. 4 Bll., 9 bis 12 Linien Etwa 1690.

Praśnajñāna, die Erkenntnis zukunftiger Ereignisse durch Beobachtung des Planetenganges, in 70 Āryā-versen von Bhaṭṭotpala. Beginnt: रविशशिकुजबुधगुरुसितरविजगणेशान्प्रणम्य भक्त्यादौ । वक्ष्ये ऽहं स्पष्टतरं सम्यग्ज्ञानं हिताय दैवविदाम् ॥ १ ॥ दशभेदं ग्रहगणितं जातकमवलोक्य निरवशेषमपि । यः कथयति शुभमशुभं तस्य न मिथ्या

भवेद्राणी ॥ २ ॥ रम्यतले भूभागे सपूज्य ग्रहगण सनचत्रम् । पश्चात्प्रश्नविधानं कुर्यायेनाप्नुयात्सिद्धिम् ॥ ३ ॥ प्रष्टा मणिकनकयुतैः फलकुसुमैः राशिचक्रमभ्यर्च्य । पृच्छेद्यदाभिलषित भक्त्या विनयान्वित प्रश्नम् ॥ ४ ॥ उदयनिमित्तैर्वर्णैः प्रश्नोद्भूतैर्यथवस्थितैः शकुनैः । वक्तव्य शुभमशुभं प्रष्टुस्तत्कालजातं तत् ॥ ५ ॥ हयगजवृषहसादैः पृच्छाकाले यदा रुतं भवति । दर्शनमथवैतेषा शुभमद् निर्दिशेत्प्रश्ने ॥ ६ ॥

Schliesst राशि लग्ने प्रवदेत्पृच्छासमये शुभाशुभं सर्वम् । कालस्याविद्यानादितश्चिंति (verdorben) वदेत्प्रश्ने ॥ ७० ॥ Dieses Werk wird von Utpala in seinem Kommentar zur Saṭpañcaśika 2, 2 3 2 7, 13 citiert

1041.

25/14 10 Bll 10 bis 11 Linien Etwa 1810

Praśnajñana oder *Praśnabrahmarl a*, von Brahmarka oder Brahmaditya, Sohn von Mokseśvara, Enkel von Jyotihsudana. In dieser Handschrift in 16 Kapiteln mit 138 Versen und zwei Schlussversen Beginnt प्रह्माण कमलापतिं गिरिसुतानाथ गणेशं गुरु सूर्यादिग्रहमण्डलं स्वपितर नत्वाथ मोचेश्वरम् । दालभ्यान्वय संभवो गणितवित्पादाम्बुजप्रेमभाकप्रश्नज्ञानमनुत्तमं प्रकुरुते ब्रह्मार्कनामा सुधी ॥ १ ॥ यस्मिन्काले दिवसनिशयो पृच्छको यत्र पृच्छेत्तस्माल्लग्न गणितकुशलैश्छायया तोययन्त्रै । स्पष्ट कार्यं जननसमये प्रश्नकाले विवाहे लग्नात्खेटादशुभशुभद प्रोच्यते तत्फल तु ॥ २ ॥ सुवर्णमुक्ताफलपुष्पधूपै फलै समभ्यर्च्य तथा भचक्रम् । ततो नराणा प्रवदेत्समय शुभाशुभाख्यं हि फल मनीषी ॥ ३ ॥ Sieh Catalogue India Office Num 3011

Schliesst रसाग्निचन्द्रैर्ललितैर्मनोज्ञैर्वृत्तैर्विचित्रैर्गदितं मुनीनाम् । विलोक्य शास्त्राणि हिताय दैवज्ञाना मयाधारयसेदुसखे (unverständlich Eggeling मयाधारयमेव शिष्ये metrisch korrekt aber auch nicht richtig) ॥ १३९ ॥ ज्योतिःसूदनसञ्ज्ञको ऽवनितले शास्त्रार्थवेत्ता पुरा तत्सूनुर्गणिते विचचणमतिर्मत्या- (Eggeling verbessert ganz gut विद्या für मत्या) वर्तसो ह्यभूत् । होराजातकसंहितासु निपुणो मोचेश्वराख्यो द्विजो प्रह्मार्को निखिलं तदीयतनुज प्रश्न च चक्रे कवि ॥ १४० ॥

1042.

26/14 2 Bll 13 bis 15 Linien. Etwa 1750

Prasnajñana von Brahmarka Diese Handschrift enthält nur die vier ersten Kapitel nämlich Dl atumūlajivacinta, prakarana Nasta prapti, Subha ubhakalajnana Bhavabalabala. In allen vieren 56 Verse

1043.

$20^1/_2/14^1/_2$ 8 Bll 13 b s 15 Linien Etwa 1800

Praśnacūḍamaṇi von Viśramatmaja, dem Verfasser des Praśnavinoda Die Hs ist so verderbt, dass alle Angaben genau wiedergegeben werden müssen Beginnt — हे दुग्ध पिता शत्रु भार्यापुत्रनिमामिह । सारात्सार समुधृत्य प्रश्नचुडामणि स्फुट ॥ १ ॥ अतीतानागत चैव वर्तमान शुभाशुभ । लाभालाभ सुख दु ख जय चैव पराजय ॥ २ ॥ Die Schrift ist in mehrere Prakarana eingeteilt Das erste schliesst विश्रात्मजेनैव सारात्सार समुद्धृतं ॥ ९ ॥ इति चूडामणिशारे शुचनिकाप्रकरण ॥ १ ॥ Fol 3a Uttaradhara prakarana Fol 3b Subhasubhaprakarana Fol 4a Labhalabha prakarana Fol 8b Koṭibhagaprakarana Fol 9b MṛtoccLista prakarana — Das nach Fol 5 folgende Blatt ist mit 7 bezeichnet doch fehlt nichts

1044.

21/10 16 Bll 8 Linien Schrift von 1790

Praśnapradīpa von Kasinatha Beginnt तिमिराम्बुनिधौ मम करैरुद्धृत्य यो जगत् । प्रीणयत्यातुर प्रीत्या तस्मै सर्वात्मने नम ॥ १ ॥ मिहिरे ऽस्तमुपायाते तमसान्धे धरातले । प्रश्नगेह प्रदीपो ऽय काशीनाथकृतो बभौ ॥ २ ॥ उच्चनीचादिक भाव शत्रुमित्रगृहादिकम् । विचार्य सज्जातक च प्रश्न ब्रूयाद्विचक्षण ॥ ३ ॥ Sieh Florentine MSS Num 307

Fol. 4a Putraprasna 37 Verse Fol 5b Strīprasna 16 Verse Fol 6a Strījatakaprasna 9 Verse Fol 7b Rogiprasna 20 Verse Fol 8b Paracakragamaprasna 9 Verse Fol 10a Gamagamaprasna 23 Verse Fol. 10b Vrksapraśna 5 Verse Fol 11b Rogijīvanaprasna 12 Verse Fol 12b Naukapraśna 10 Verse Fol 13b Stulabhapraśna 16 Verse Fol 13b Nastalabhaprasna 10 Verse Fol 16a Labhaprasna 12 Verse Fol 16b Cauraprasna 7 Verse Fol 17a Lagnapraśna 6 Verse Fol 18a Janmapattrīvicara 8 Verse

1045

$26^1/_2/11^1/_2$ 6 Bll 12 b s 15 Linien Etwa 1790

Praśnapradīpa von Kasinatha Von Anfang bis gegen das Ende des Nastalabhaprasna

1046.

29/11 8 Bll 8 b s 11 Linien Etwa 1800

Praśnapradīpa Fol 2 fehlt

1047

19/12 8 Bll 18 Linien Śāradā Schrift Etwa 1800

Praśnapradīpa von Kasinatha Ein Fragment desselben Erhalten sind Foll 52 57 59—64 Strīprasna Fol. 52 b

Strījātaka 59 a. Rogipraśna 60 a Pañcapakṣigamapraśnavicara 60 b Gamagamaprasna 62 a Vṛkṣapraśna 62 a Naukavicāra 62 b Strīlābhaprakaraṇa 63 b Naṣṭalābhaprakaraṇa 64 a Lābhavicara 64 b

1048.

30/14 33 Bll 12 Linien Abschrift von 1859

Śighrabodha ein astrologisches Werk in vier Abschnitten von Kasinatha Bhaṭṭacārya Beginnt भासयन्त जगद्भासा नत्वा भास्वन्तमव्ययम् । क्रियते काशिनाथेन शीघ्रबोधाय संग्रह ॥ १ ॥ रोहिण्युत्तररेवत्यो मूल स्वातिमृगो मघा । अनुराधा च हस्तश्च विवाहे मङ्गलप्रदा ॥ २ ॥ Die vier Abschnitte sind 1) Vivaha prakarana Fol 10 a 2) Muhurtaprakaraṇa Fol 24 a 3) Nakṣatraguṇadikṛitam Arghaprakaraṇam Fol 28 a 4) Samvatsaraprakaraṇa Fol 33 b — Stellen aus andern Schriftstellern fuhrt er mit dem Ausdruck granthantare ein Namentlich citiert er die Ratnamala und den Muhurtacintamani Er hat demnach spater als 1601 gelebt

1049

27/17 21 Bll 12 Linien Geschrieben in Patan im J 1838

Śighrabodha Der erste Abschnitt Vivahaprakarana.

1050.

20/19 26 Bll 17 bis 18 Linien Saradā Schrift. Etwa 1840

Śighrabodha Der dritte Abschnitt endet auf Fol 20 b das Ende des vierten fehlt

1051.

24½/9 6 Bll., 16 bis 17 Linien Etwa 1700

Praśnapradīpa

1) Foll 1 2 bis Linie 7 von Fol 3 a Über *Daśa* in Hindi Beginnt अथ अष्टोत्तरीगजदशाप्रमाण लिख्यते ॥ आ । च । म । बू । श । बू । रा । शु । वर्ष ॥ सुर्यगजदशाना नक्षत्र ४ आद्रा । पुनर्वसु । पुष्य । अश्लेषा ॥

2) Fol 3 a 7 bis 5 a 14 Eine anonyme Abhandlung uber *Antardaśa*, d h uber den Einfluss der kleineren Planeten insofern sie bei der Nativitat die *Daśa* die Wirkung der Hauptplaneten modificieren*) Beginnt सूर्ये राज्यभय विदा मनस्तापो महद्भयम् । व्यसनं बान्धवानां च वित्तनाशं च दुर्मतिम् ॥ इति सूर्यान्तर्दशा ॥ १ ॥ सूर्यमध्ये चन्द्रान्तर्दशा दिन २ घटी ४६ पल ४० ॥ शत्रुनाश वि-

---

*) Gunākara sagt एकर्क्षे यदि भूयांस सभवन्ति नभश्चरा । एक एव तदा तेषां दद्यादन्तर्दशां वली ॥

जानीयाद्वित्तलाभं नृपावहम् । प्राप्यते राज्यसमानं सूर्यस्यान्तर्गते शनौ ॥ २ ॥

3) Fol 5a 14 bis zum Ende Die *Satpañcāśikā* von Pṛthuyaśas

1052.

22/15 3 Bll 17 bis 23 Linien Schrift von 1754

Praśnasamgraha in 105 Versen Beginnt श्रीगणेशं नमस्कृत्य गुरुं च गिरिजापतिम् । दैवज्ञानां हितार्थाय क्रियते प्रश्नसंग्रहः ॥ १ ॥ सभाप्रश्नो न वक्तव्य कुटिलानां तथा निशि । नापराह्ने ऽविश्वस्ते त्वरितं न वदेत्क्वचित् ॥ २ ॥ फलपुष्पयुतो यो हि दैवज्ञं परिपृच्छति । तस्यैव कथयेत्प्रश्नं सत्यो भवति नान्यथा ॥ ३ ॥ आदौ चिन्तापरिज्ञानं कृत्वा प्रश्नं विचारयेत् । व्योमदृष्टिर्भवेज्जीवो मूलं भूम्यवलोकने ॥ ४ ॥ समावलोकने धातुचिन्तायां लक्षणं स्मृतम् । शिरःस्पर्शे जीवचिन्ता पादस्पर्शे तु मूलकम् ॥ ५ ॥ नाभिस्पर्शे धातुचिन्ता विज्ञेया सर्वदा बुधैः । स्पर्शे वक्त्रललाटस्य जीवचिन्ता शुभप्रदा ॥ ६ ॥

Schliesst mit Karyavadhipraśna 102 Panthapraśna 105

1053.

26/15 11 Bll , 11 Linien Etwa 1850

Praśnasamgraha Stimmt mit der vorhergehenden HS bis Vers 102 (Fol 7a 11) uberein Darauf folgt ein Gespräch zwischen Parvati und Siva beginnend देवदेव महादेव त्रिकालज्ञ महेश्वर । ब्रूहि मे हंसचक्रस्य प्रकारं पूर्वसूचितम् ॥

1054

25/10 67 Bll 8 bis 11 Linien Geschrieben von Nārāyana im J 179°

1) Foll 1—56b *Lagnacandrika*, uber gunstige und ungunstige Sternverbindungen bei der Geburt Von Kaśinatha Bhaṭṭa In vier Paricheda Foll 2 und 3 fehlen Beginnt तमिस्राजगरग्रस्तं यो जीवयति भूतलम् । तं वन्दे परमानन्दं सर्वसाक्षिणमीश्वरम् ॥ १ ॥ तनुर्धनं च भ्राता च सुहृत्सुतरिपुस्त्रियः । मृत्युश्च धर्मकर्मायव्यया भावाः प्रकीर्तिताः ॥ २ ॥

1 schliesst Fol 24b 2 Fol 30b 3 Fol 43b 4 Fol 56b Schliesst सप्तविंशतिके शुक्रो विंशत्यंशे शनैश्चर । सैंहिकेयस्य विंशांशे परमोच्चो निगद्यते ॥

2) Foll 56b—69b Auszug aus einem *Gargajātaka*, uber den Einfluss der Planeten, und der acht Daśa Maṅgala, Piṅgala, Dhanya, Bhramari, Bhadrikā Ulka, Siddhika, Saṃkaṭa, und deren Verbindungen

1055.

22/10 53 Bll 8 Linien Etwa 1760

Lagnacandrika von Kaśinātha Foll 1—4 fehlen

1056.

23½/10 89 Bll 9 Linien Etwa 1780

Lagnacandrika Ist in dieser Handschrift in acht Kapitel (Pariccheda) eingeteilt 1) Fol 31 a = D 35 a 2) Ekagrahayogadhyaya Fol 37 b = D 43 b 3) Fol 53 a 4) Trigrahaparicheda Fol 57 b 5) Caturgrahayoga Fol 60 b 6) Pancagraha Fol 62 b 7) Ṣadgrahayoga Fol 63 b Nach einer Unterschrift endet die Lagnacandrika auf Fol 68 a Aber der Text wird fortgesetzt चन्द्रे ग्रहस्य मित्रता याति एको ऽप्येव न शत्रुताम् । ते नरा सुखमारोग्य सौभाग्य चाप्नुवन्ति हि ॥ १ ॥ etc Auf Fol 71 a wird der Adbhutasagara citiert

Fol 67 ist zweimal bezeichnet Fol 87 wiederholt Vers 282 284 auf Fol 21 a, und Fol 88 den Inhalt von 60 b 2 von unten (वज्रमपश्चो) bis 61 a 8 (राजमन्त्री)

Fol 86 schliesst अकस्माद्धनधान्याप्तिर्मित्रसौख्य प्रधानता । जलक्रीडा च मिष्टान्न शुक्रस्यान्तर्गते बुधे ॥ ८ ॥ कलहो बान्धवै सार्धं वस्त्रनाशो ऽरिविग्रह । चलाचलत्व कार्याणा केतौ शुक्रदशा गते ॥ ९ ॥ इति श्रीब्रह्मयामले विशोत्तरीदशा ॥

1057.

25/10 52 Bll 7 bis 8 Linien Etwa 1760

Lagnacandrika Diese HS enthält nur den ersten und zweiten Pariccheda und einen Teil des dritten Schliesst auf Fol 54 b mit सर्वत्र शू in der vorhergehenden HS Fol 49 a Foll 33 34 fehlen

1058.

30/14 71 Bll 11 bis 14 Linien Geschrieben in Gujarāt etwa im J 1600

Muhurtaganapati, in 22 Kapiteln, von Ganapati Sohn von Ravala Harisankara, Enkel von Ramadasa. Die Familie stammt aus Gujarat und erkennt als ihr Haupt einen Ravala aus dem Bharadvajagotra. Das Werk ist im Jahre 1686 verfasst und dem Prinzen Laksmirama, Bruder des Yuvaraja Uttamarama, Sohne des Königs von Gauda Manohara, gewidmet Beginnt श्रीमत्या कल्पवल्लयेव हैमवत्या निरत्यय । जयत्यालिङ्गित कल्पद्रुम सत्फलद शिव ॥ १ ॥ Sieh Catalogue India Office Num 3027

Paginiert 1—105, doch fehlen Foll 51—84 Nach Fol 105 fehlt nur ein Blatt Fol. 1 a enthält die Namen der 22 Prakarana.

1059.

28/11 24 Bll 13 Linien Geschrieben im J 1680 von Bhojarāja Kāyastha

Muhurtacintamani in 11 Kapiteln Verfasst in Benares im Jahre 1601 von Rama, Sohn von Ananta, Enkel von Cintamani, und Bruder von Nilakantha Beginnt गौरीश्वर.केतकपत्त्रभङ्गमाक्षिप्य हस्तेन ददन्मुखाये । विघ्नं मुहूर्ताकलितद्वितीयदन्तप्ररोहो हरतु द्विपास्यः ॥ १ ॥ क्रियाकलापप्रतिपत्तिहेतुं संक्षिप्तसारार्थविलासगर्भम् । अनन्तदैवज्ञसुतः स रामो मुहूर्तचिन्तामणिमातनोति ॥ २ ॥ Die Kapitel heissen 1) Subhasubhaprakarana 2) Nakshatraprakarana 3) Samkrantiprakarana 4) Gocaraprakarana 5) Samskaraprakarana 6) Vivaha vadhupravesa dviragamanam 7) Agnyadhānaprakarana. 8) Rajabhisekaprakarana 9) Yatraprakarana 10) Vastuprakarana 11) Grihapravesaprakarana Das Werk enthält 13 Kapitel, doch sind in 6 drei zusammengefasst

Sein Vater schrieb eine Jatakapaddhati und Kāmadhenutika.

1060.

23/13 48 Bll 10 bis 12 Linien Geschrieben im J 1732 in Udayapura

Muhurtacintāmani

1061.

24/11 60 Bll., 8 Linien Geschrieben von Viṣṇudatta im J 1815

Muhūrtacintāmani

1062.

26½/11½ 44 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben in Savāījayapura (Rāmasiṃharājye) von Rāmapratāpa im J 1843

Muhurtacintāmani

1063.

…3/1… 64 Bll 9 Linien Geschrieben im J 1847

Muhūrtacintāmani

1064.

31/12 19 Bll 12 bis 15 Linien Geschrieben im J 1807

Muhūrtacintamani Fol 1 fehlt

1065.

33/16 41 Bll 16 Linien Etwa 1840

Muhūrtacintāmanitīkā Piyūsadhara von Govinda, einem Sohn von Nilakantha, Enkel von Ananta Neff des Verfassers des Muhurtacintamani Die Handschrift enthalt nur den Kommentar zum Samskaraprakarana, dem fünften Kapitel Die Verse des Originals sind beigefügt Beginnt सर्वाणीतनयमघाब्धिदावमौर्गं नत्वा श्रीगुरु[पद]भक्तिमन्यविद्य । गोविन्दो विबुधजनप्रहर्षिणीं तां संस्कारप्रकरणटिप्पणीं तनोति । अथ संस्कारप्रकरणम् । Er citiert

viele Autoren und Schriften, von denen nur ein Teil der jungeren ausgehoben wird Riksoccaya Vers 10 Keśavarka 28 Dessen Vivahavrndavana 53 Candeśvara 12 23 Jaganmartanda 24 Jaganmohana 7 11 14 24 40 45 Janmastaminirnaya 53 Jyotihsarasagara 52 Jyotistantra 32 Dipika sehr oft Daivajñamanohara 1 4 12 42 49 Daivajnavallabha 4 12 Nilakantha des Kommentators Vater, 36 Nrsimha 8 10 etc Nrsimhaprasada 54 Bhimaparakrama 6 44 Bhujabala 45 Maheśvara 26 28 39 45 51 Muhurtasamgraha 14 Vidhiratna 25 Viśvaprakaśapaddhati 11 Vyavaharoccaya 24 Sarngadhariya 46 Sridhariya 13 57 Sarasamgraha 11 Svareśvara 57 Die meisten dieser Werke und Autoren sind aus der Pramitaksara, dem Kommentar zum Muhurtacintamani von Rama entlehnt

Der Schreiber hat bei der Zahlung Seite 9 ubergangen aber es fehlt nichts Auch die Zahlung der Verse des Originals ist nachlassig behandelt.

1066.

23¹/₂/9¹/₂ 40 Bll 8 Linien Etwa 1780

Muhurtadarpana von Lalamani behandelt in 14 Prakarana die fur religiose Handlungen gunstigen Astralverbindungen Da der Verfasser den Muhurtacintamani (1601) citiert schrieb er wahrscheinlich dieses Werk in der ersten Halfte des siebzehnten Jahrhunderts

Paginiert 4—48 doch fehlen Foll 12 33—36

1) Grahyagrahyaprakarana Fol 7b 2) Gocaradiprakarana Fol 9b 3) Samskaraprakarana Fol. 18a 4) Vivahaprakarana Fol 26a 5) Vadhupraveśaprakarana Fol 26b 6) Dviragamanaprakarana Fol 27b 7) Agnyadhanaprakarana Fol 28b 8) Rajabhiseka Fol 29a 9) Yatraprakarana Fol 33a 10) Grharambhaprakarana Fol. 40a 11) Grhapraveśaprakarana Fol 41a. 12) Devatasthapana Fol 42b 13) Navavastraparidhana Fol 43b Bricht ab im Miśraprakarana

Der Verfasser citiert viele Autoren und Schriften Die meisten sind aus fruheren Werken entnommen Atri Fol 11a Riksoccaya 11a 14a 27a Kaśyapa 10a Ganakapradipa 9a. Ganakamandana (erwahnt nur in den Randbemerkungen) 19b 40b 46b 48b Gane a 48a. Garga 4a. Guru 10a. 11a. Canleśvara 43a 48a (siehe Vyavaharacandeśvara) Cudaratna 22a Jaganmohana 14a 39a Jyotihprakaśa 20a 41a. 46b Jyotirnibandha 5b 18b etc Jyotiscintamani 20b 39a *Todarānanda* 24b Trivikrama 23a 24b Dipika 12a. 16a etc Daivajñamanohara 21b 26a 32b Daivajnavallabha 42b Narada 8b (oft citiert) Naradasamhita 17b 22b 47a. Naradiya 37a Patalasara 18a Parasara 15a Badarayana 14b Brhaspati 9b Bhaguri 25b Bharadvajasamhita 22a Bhimaparakrama 28b 46b Bhupalavallabha 5a Bhoja 16a Manu 16b Marici 6b Maheśvara 9a

21a 28b Mandavya 21a Mārkandeya 16a *Muhūrtacinta mani* 31b *Muhūrtamārtanda* 26b Ratnakośa 17a 20b Ratnamala 9a etc Ratnasāra 10a Rajamārtaṇḍa 10b etc Lalla 5a 23b Varaha 20b Vasiṣṭha 4b Vasisthasamhita 6b Vatsya 5a Vamanasamhita 17b Vastuśāstra 38b Viśvakarman 41a. Vaidyanatha 11b Vyavahāracandeśvara 21a Vyavahāratattva 26b Vyavaharoccaya 14b Vyāsa 15a 21b Śatatapa 5a Śarṅgadhara 4b 18b 25b Saunaka 5b Sripati 4a oft Samhitādīpaka 13a 20a Samhitāsāra 25b Saptarsayah 9b Samarasāra 31b Sarasamuccaya 48a Smritisamhitā 21a Svarodaya 30a 31a Havyavahana 21b

1067.

26/9½ 33 Bll, 10 Linien Etwa 1790

Muhūrtaratna von Śiromani Bhaṭṭa

Paginiert 2—39 Wieviel am Schluss fehlt, ist nicht zu ersehen, jedenfalls fehlt mehr als die Hälfte Der Anfangsvers (der einzige der mitgeteilt ist) ist aus Lālmitra's Catalogue of Sanskrit Mss in the Library of the Maharaja of Bikāner Num 687 entlehnt

नारदादिमुनिवृन्दसेविता पारदादपि निताम्तमुज्ज्वला । शारदामृतमरीचिमाननना शारदा वसतु मे हृदम्बुजे ॥ १ ॥

Fol 2 beginnt नारदः । त्रिस्कन्धज्ञो दर्शनीयः श्रौतस्मार्तक्रियापर । निर्दम्भिक सत्यवादी दैवज्ञो दैवविद्स्थित. ॥

Die folgenden Kapitel sind erhalten 1) Samvatsaraprakarana endet Fol 10b 2) Lagnaprakarana Fol 15b 3) Subhaśubhaprakarana Fol 36a Bricht ab in dem Gocaraprakarana

Ausser Puranen citiert der Verfasser folgende Namen Aṅgiras Fol 19b Ārstiseni Fol 2b 6b Kaśyapa Fol 13b 14b etc Keśavārka Fol 20a Garga Fol 5b 16b etc. Vṛddhagarga Fol 21b Gargi Fol 14a *Guru* (siehe Brihaspati) Fol 19a 20a etc Grihyaparisista Fol 27b Candeśvara Fol 6b 13b (sieh Vyavaharacaṇḍeśvara) Catustrimśanmata Fol 2a Cyavana Fol 30a. 33a Jaganmohana Fol 18a. 38a Jayārnava Fol 32a Jyotihprakaśa Fol 2b 3a etc. Jyotihsāra Fol 35b Jyotihsāra sagara Fol 18b 27a. Jyotirnibandha Fol 21a 23b etc Jyotisaratna Fol 33a Jyotisarnava Fol 33a Jyotistantra Fol 38b *Tristhalisetu* Fol 28ab Dipika Fol 16b etc Daivajñamanohara Fol 30a. 35a Narada Fol 2a etc Vṛddhanarada Fol 33b Phalapradipa Fol 35b Bādarayana Fol 18a. 27a etc Brihajjataka Fol 12a etc Brihaspati Fol 16b etc Brahmarsisamhitā Fol 33b Bhaṭṭa Bhāskara Fol 4b Bhāskaravyavahara Fol 31b Bhima parakrama Fol 19a Bhūpala Fol 4b Bhūpalavallabha Fol 26a Marici Fol 27b Maheśvara Fol 26b Mandavya Fol 15b 23a Yavana Fol 21ab 33b Ratnakosa Fol 9b 25b Rajamārtanda Fol 15b etc Rudrayāmala Fol 26a Lalla Fol 16a. 17a etc Varaha Fol 12b etc Varahasamhitā = Brihatsamhita Fol 4a. 18a

Vasiṣṭha (jy) Fol 3 a etc Vasiṣṭhasaṃhitā Fol 31 b Vātsya Fol 20 a 28 b Vivāhapaṭala Fol 12 a Sieh Śārṅgīya Vyavahāracandeśvara Fol 29 a 30 a Vyavahārasamuccaya Fol 25 b Vyavahāroccaya Fol 28 a 30 a Sakalyasaṃhita Fol 34 a. Sātātapa Fol 27 a Śārṅgadhara (jy) Fol 21 b 36 a, Śārṅgīya Fol 20 a b Śārṅgīya Vivahapaṭala Fol 20 a 27 a Śrīpati Fol 2 a etc Śrutakirti Fol 11 a Saṃhitāpradīpa Fol 26 b Satya Fol 13 a Sarasagara Fol 30 a. Siehe Jyotiḥsārasāgara Surasaṃhita Fol 38 a Svaraśastra Fol 34 a

Von den in diesem Fragment citierten Werken ist der Tristhalisetu von Narāyana das späteste, so dass wir auch diesen Astrologen in die erste Hälfte des siebzehnten Jahrhunderts verlegen können

1068.

31/14 6 Bl, 13 bis 14 Linien Etwa 1770

Muhūrtadīpaka, über die für verschiedene Handlungen günstigen Astralverbindungen, von Mahadeva, einem Sohn von Kahnajit Beginnt मणम्येकरदं देवं शारदां गुरुमेव च । मुहूर्तदीपकं कुर्वे बालाज्ञानतमोपहम् ॥ १ ॥ Den Kommentar zu dieser Schrift verfasste er im Jahr 1662 Catalog Oxon Num 796

1069.

20/12 18 Bll, 11 bis 13 Linien Etwa 1780

Muhūrtadīpaka von Trivedin Ramasevaka, Sohn von Devidatta 248 Verse Beginnt श्रीमन्नारायणं नत्वा रामसेवकशर्मणा । मुहूर्तदीपको नाम बालबोधाय रच्यते ॥ १ ॥ माघफाल्गुनवैशाखज्येष्ठापाढे शुभे दिने । रोहिणीमृगहस्तान्त्यमघामूलोत्तरान्विते ॥ २ ॥ स्वातौ मित्रे तथा योगे पातवैधृतिवर्जिते । रिक्तामावर्जिततिथौ विवाहः शुभदो भवेत् ॥ ३ ॥

Schliesst राहोस्तु द्वादश प्रोक्ता उत्तरा भाद्रपादत' । एकविंशतिवर्षाणि शुक्रस्य कृत्तिकात्रये ॥ २४८ ॥ इत्यष्टोत्तरीदशा ॥

Auf Fol. 18 b finden sich fünf Verse aus des Verfassers Mañjari oder seinem Muhūrtabhūṣaṇa

Falls der im Jatakapaddhatikalpavallyudaharana erwähnte Ramasevaka mit dem unsrigen identisch ist, so wäre diese Schrift etwa um 1714 verfasst

1070.

21/10 26 Bll., 7 bis 10 Linien. Schrift von 1791

Muhūrtadīpaka, in 252 Versen

1071.

28/14 144 Bll, 11 Linien Geschrieben im J 1832

Muhūrtamārtanda und dessen Kommentar *Martandavallabha* von Narayana, einem Sohn von Ananta, Enkel von Hari, verfasst

Der Text vom Jahr 1572 beginnt सिन्दूरोल्लसितमिभेन्द्रवक्त्रमम्बा श्रीविष्णु वियतिचराग्रगुरुन्प्रणम्य । वक्ष्ये विबुधमुदे लघु मुहूर्तमार्तण्ड सुगममहं तनोमि सिद्ध्यै ॥ १ ॥ Der Kommentar vom Jahr 1573 beginnt मार्तण्डो ऽवतु वाच न. पादेर्जाड्यतमोहर । वृत्तवद्वतनु सेव्यो ऽभीष्टदो विश्वलोचन. ॥ १ ॥

1072.

27/12 19 Bll 14 Linien Etwa 1790

Muhurtamartanda und *Martandavallabha*, von Anfang bis Sutra 14 des Samskaraprakarana (Kapitel 4)

1073.

25/12 33 Bll 9 bis 12 Linien Etwa 1810

Muhurtamartanda, und *Martandavallabha* in einem Auszug Bricht ab auf Fol 31 a in Sutra 16 des Vastuprakarana Fol 2 nicht bezeichnet, doch fehlt nichts

1074.

28/12 15 Bll 10 bis 11 Linien Etwa 1800

Muhurtamartanda Der Text allein Vollständig

1075.

29½/9 18 Bll 7 Linien Schrift von 1806

Muhurtamartanda Text

1076.

23/11½ 9 Bll 11 bis 14 Linien Etwa 1790

Muhurtamuktavali Gunstige Konstellationen fur die Ausfuhrung religiöser und weltlicher Werke Anonym Vielleicht von Kasinatha Beginnt श्रीशं श्रीहरशारदां गणपतिं ब्रह्मेन्द्रनाकौकस. (°सा HS) श्रीसूर्यप्रमुखान्ग्रहानृषिगणान्भक्त्या नमस्कृत्य तान् । नानाग्रन्थसमस्तसारमखिलं व्यालोक्य सम्यग्धिया वक्ष्ये ऽहं शिशुबोधनाय विशदां मुहूर्तमुक्तावलीम् ॥ १ ॥

Einige Abschnitte sind Devapratisthasthapana, Sambhukriyavikaya, Gajaturangamuhurta, Rajabhiseka, Vapikupatadagakhanana, etc

1077.

21/9 15 Bll 7 bis 9 Linien Geschrieben in Gujarat von Harilals Sohn von Vittala einem Motala Brāhmana etwa um 1840

Muhurtasiddhi von Mahadeva In 13 + 110 Versen Sehr nachlässig geschrieben Der rechte Anfang fehlt. Der erste Vers wird genau nach der HS gegeben अथ गोचरग्रहाणां फलं ॥ जन्मस्थो रवी रोगशोकभयकृन्मित्रघ्नदाता शशि कुर्यात् । भूमिसुतो विघातकलहं चन्द्रात्मजो धंचयं । जिवस्त्वापि धनचयं प्रकुरुते सूर्यात्मजो

विघ्नता शुक्र सौख्यवरान्नपानशयन स्त्रिभोगदाता नृणां ॥ १ ॥ Nach Vers 13 heisst es अथ प्रश्नविचाराध्यायो लिख्यते ॥

Fol 4 ist zweimal paginiert, und Fol 14 fehlt

1078.

30/15 6 Bll 1⁹ bis 13 Linien Schrift von 18?1

Saṁketacandrikā eine astrologische Schrift verfasst von Miśra Nandarama im Jahr 1778 Beginnt श्रीगोविन्दपदाम्भोज नमस्कृत्य खचारिणाम् । स्वभावचेष्टावस्थाना कुर्वे संकेतचन्द्रिकाम् ॥ १ ॥ भावा षड द्वादशावस्थाक्षिस्त्रश्चेष्टा प्रकीर्तिता । खेटाना शुभुना त स्मात्तत्तत्फलमिह ब्रुवे ॥ २ ॥ लज्जित क्षुधित क्षुब्धो मुदितो गर्वि तस्तथा । तृषितश्चेति खेटाना षट स्वभावा प्रकीर्तिता ॥ ३ ॥ शयन स्थितिरुचिकरा विकासिनी जिगमिषा च गति । परिपत्स्थिरागम-भोजननृतिलिप्सा कुतुकिनी ॥ ४ ॥ एता द्वादशसख्या खेटावस्था etc

Schliesst श्रुतिगुणवसुशशिवर्षाचयनवमीपूर्वदेवगुरौ । संकेत-चन्द्रिकेय विनिर्मिता नन्दरामेण ॥

1079.

25/10 10 Bll 9 Linien Schrift von 1699

Saṁvatsarādiphaladhyaya die günstigen und ungünstigen Vorfälle in den 60 Jahren des Jupiter Cyclus und in den Teilen des Jahres Ein Kapitel aus dem Ramavinoda von Rama Sohn von Ananta Beginnt यो निर्गुणो गुणमय वितनोति विश्व ताप त्रयं हरति यस्तपनो ऽप्यजस्रम् । कालात्मको जगति जीवयते च जन्तून् - - - (Schrift verwischt) तटमणि द्युमणि तमीडे ॥ १ ॥ शकाब्धिन्दु १५१४ वियुक शको नग७गुण शून्याम्बराङ्को६००द्धृतो भाव लब्धमिताब्दवेददहना etc Citiert werden die Kaśyapasaṁhita Garga Vasistha und das Jaganmohana Teile sind Saṁvatsaraphala Saṁvatsaraśarira Gurudayastaphala Gurucara Rajadivicara Mantriphala, *Dhanyeśaphala Meghesaphala Rasesaphala Sasyadhipaphala* Nirasadhipaphala Ardrapraveśe Tithyadiphala Nakṣatraphala Yogaphala, Velaphala, Nivadha Meghanayana Dvadaśanaganayana Rohinicakra

1080.

29/10 3 Bll 8 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1750

Ahargaṇakrama die Methode die natürlichen Tage zu berechnen welche von irgend einer Periode des Kali Zeitalters bis zu einer bestimmten Zeit verflossen sind Beginnt शाको नवाद्रीन्दुकृशानुयुक्त ३१७९ कलेर्भवेदब्दगण सुवृत्त । इत्यब्दगण सुस्पष्ट । कल्पाद्यब्दगण प्रभाकरहतश्चैत्रादिमासैर्युतस्त्रिस्थ खाद्रिह

तात्रयुक् सुरहतो लब्धाधिमासैर्युत । खत्रिघ्न सतिथिर्द्विधा शिवहत स्त्रिव्योमशैलोद्धृतो लब्धैर्हीनदिनावमै सितनिशार्धे सावनो ऽहर्गण ॥

1081.

26/16 10 Bll 23 bis 26 Linien Śārada Schrift Etwa 1780

Aṣṭakavarga, uber den gunstigen und ungunstigen Einfluss der Planeten, wenn sie am Tage der Geburt in Verbindung mit anderen in einem der zwölf Mondhäuser erscheinen Die gunstigen Hauser werden mit Punkten (bindu), die ungunstigen mit Linien (rekha) bezeichnet Wenn nach einer bestimmten Berechnung die Anzahl der Linien überwiegt, so ist der Erfolg gunstig, beim Gegenteil ungunstig Eine genaue Beschreibung dieser Art von Astrologie findet sich im neunten Kapitel des Brihajjataka mit den Erläuterungen von Utpala Die HS beginnt अथाष्टकवर्गफलानि लिख्यन्ते ॥ अथादौ सूर्यस्य ॥ स्वस्थानगो ऽर्कों द्युतिमानकारी द्वितीयसस्थो धनपुष्टिहृत्स्यात् । द्विट्पचविचोभकरस्तृतीये चतुर्थगो बन्धुगुणप्रणसी ॥ पित्तज्वराजीर्णसुरार्तिशच स्यात्पञ्चमे नरभयकृच्च षष्ठे । आरोग्यद सप्तमगो ऽरिहन्ता वपुर्वलप्राप्तिकरो ऽष्टमस्य ॥ क्रोधाध्वपीडा नवमस्थितो ऽर्के ग्रहट्टहत्स्याद्दशमे ऽर्थदस्य । सर्वक्रियारम्भफलप्रसिद्धिमेकादशे द्वादशगो ऽर्तिकारी ॥ इत्यादिव्यकचा ॥

Fol 9a इति फलाष्टकवर्ग समाप्त ॥ अथ बिन्दुफल लिख्यते । Fol 9b अथ रेखाफलानि ॥

1082.

32/15 15 Bll 11 bis 12 Linien Schlechte Handschrift von etwa 1800

Aṣṭakavarga Beginnt अथाष्टकवर्गो निरूप्यते ॥ तत्र गुणाकरो होरामकरन्दे । यद्गोचरे जन्मगृहाद्ग्रहाणां पृथक्फलं द्वादशराशियुक्तम् । नृणा तदेकर्चभुवा फलस्य भेदाद्दनैक्यं ति(?)कमुक्तमाद्यै ॥

Ausser älteren Astrologen wird die Jnanamuktavali auf Fol 2a und auf Fol 11a Horasare Ayurdayavidhano nama saptamo dhyayah citiert

1083.

32/12 17 Bll 8 Linien Schrift von 1800

Aṣṭakavargakosthe Ravyadiphalam Beginnt अथाष्टवर्ग । तिर्यक्कोष्ठाद्वादश स्युरूर्ध्वमष्टौ प्रकीर्तिता । अष्टाष्टकोष्ठकोद्भवास्तत्र द्वादश राशय ॥ १ ॥ विस्तृत्य यवनैर्वृद्धैरष्टवर्गो*) निवेदित पुसाम् (das Metrum fehlerhaft) । ज्ञातु शुभमशुभ वा प्रतिदिवसभवमह वक्ष्ये ॥ २ ॥ रव्यन्वकुजसौम्येज्यशुक्रार्कसुतलग्नपा । प्रत्येकमष्टकोष्ठेषु

*) Statt अष्टवर्गो ist अष्टकवर्गो zu lesen

यथासंख्यमधीश्वराः ॥ ३ ॥ रेखाकोष्ठेषु यो भागः स शुभो ह्यशुभो ऽन्यथा । एकद्वित्रिफले राशौ फलकोष्ठे ऽल्पकं शुभम् ॥ ४ ॥ शून्यकोष्ठे भवेद्दुःखं धनधान्यादिसंचयः । चतुष्फलयुते राशौ फलकोष्ठे शुभं यथा ॥ ५ ॥ देहस्वास्थ्यमशोकत्वं सुजनप्रीतिरुत्तमा । भवेल्लाभस्तु सौख्यं च रेखाकोष्ठे न संशयः ॥ ६ ॥ Am Schluss mehrerer Strophen findet sich der Sitz *Devaśalah* prabhāsate, womit ein sonst unbekannter Verfasser bezeichnet wird (Fol 4a b 5a 6a 8a) Auf Fol 9a steht zu Ende von neun Versen die Unterschrift iti Prajāpativiracite Jatakā(lies Jatake)riṣṭādhyayah

1084.

26/13 5 Bll 9 Linien Schrift von 1840

Āyapraśna, Fragen nach zukünftigen Dingen, welche von dem Stande der acht verschiedenen Āya bedingt sind In 56 Versen Beginnt भूतं भविष्यत्प्रश्नाश्च विज्ञातुं ज्योतिषं कृतम् । आयप्रश्नमिमं ग्रन्थं चमत्कृतिकरं परम् ॥ १ ॥*) उच्चारितफलनामाद्यचरवशतो ज्वालाकारादिवर्गैः कृत्वा ध्वजाद्य आयाः कल्पनीयास्तस्तेभ्यश्च फलं कल्पनीयम् ॥ २ ॥ ध्वजो धूमश्च सिंहश्च श्वानो वृषः खरो गजः । ध्वाङ्क्षश्चायाष्टकं ज्ञेयं शुभाशुभमिदं स्फुटम् ॥ ३ ॥ अथास्तिनास्तिप्रश्नः । ध्वजकुञ्जरसिंहेषु वृषे चास्तीति निश्चितम् । धूमे श्वाने खरे ध्वाङ्क्षे नास्तिप्रश्नस्य निश्चितम् ॥ ४ ॥ अथ लाभालाभौ । ध्वजे सिंहे गजे वृषे शीघ्रं लाभो भवेद्ध्रुवं । ध्वाङ्क्षे श्वाने खरे धूमे नाशश्च कलहप्रदः ॥ ५ ॥ Der Name Āya ist aus der Baukunst entlehnt und auf die Astrologie übertragen Wird die Breite mit der Länge eines zu bauenden Hauses multipliciert und die Summe durch 8 dividiert, so bildet der Rest einen Āya, und die 8 Āya beziehen sich auf die 8 Weltgegenden Was die Astrologie betrifft, ist das Vastuprakarana in der Jyotisaratnamala (17, 1—3) in dem Muhūrtamartaṇḍa (7, 7 8), in dem Muhurtacintamani (12, 4—5) zu vergleichen

Schliesst अथ ध्वजादिस्वामिनः । ध्वजे सूर्यश्च विज्ञेयो धूमे भौमस्तथैव च । सिंहे शुक्रश्च विज्ञेयो श्वाने सौम्यस्तथैव च ॥ ५४ ॥ वृषे गुरुश्च विज्ञेयः खरे सूर्यसुतस्तथा । गजे ध्वाङ्क्षे च चन्द्रश्च आयाधिपतयः स्मृताः ॥ ५५ ॥ प्रश्नप्राप्तिमिमं ग्रन्थं विघ्नराजेन निर्मितम् । वाग्देवं इमं भक्त्या त्वत्प्रसादात्करोम्यहम् ॥ ५६ ॥ Der letzte Vers zeigt, dass von einem Vighnaraja als Verfasser nicht die Rede sein kann

---

*) Ein regierendes Verb fehlt.

1085.

19/10 6 Bll 8 bis 11 Linien Schlechte Schrift von 1786

Āyapraśna Dasselbe Werk

1086.

20/14 4 Bll 13 bis 14 Linien Schrift von 1864

Ayurdaya Bestimmung der Lebensdauer und die Folgen der Geburt unter einem der 12 Zodiakalbilder Drei Abschnitte sind bezeichnet Kendrayus, Naksatrayus, Ayumadhye Ghatavali Beginnt केन्द्राङ्कसंख्या त्रिगुणा विधेया रन्ध्रारभाङ्के विहिता तथैव। एव कृते सर्वजनस्य नूनमायुःप्रमाणं मुनयो वदन्ति ॥ १ ॥

1087.

21/15½. 8 Bll Linien verschieden Etwa 1780

Ududayapradipa, uber Horoskopie in 41 Versen Mit einem anonymen Kommentar Beginnt सिद्धान्तमौपनिषदं शुद्धान्तं परमेष्ठिनः। शोणाधरं महः किंचिद्वीणाधरमुपास्महे ॥ १ ॥ फलानि नक्षत्रदशाप्रकारेण विवृण्महे। उडुदायप्रदीपाख्यं कुर्मो दैवविदां मुदे ॥ २ ॥ वयं पाराशरीं होरामनुसृत्य यथामति। बुधैर्भावादयः सर्वे ज्ञेया सामान्यशास्त्रतः ॥ ३ ॥ एतच्छास्त्रानुसारेण संज्ञा ब्रूमो विशेषतः। पश्यन्ति सप्तमं सर्वे शनिजीवकुजाः पुनः ॥ ४ ॥ सर्वे त्रिकोणनेतारो ग्रहाः शुभफलप्रदाः। पतयस्त्रिषडायानां यदि पापफलप्रदाः ॥ ५ ॥ न दिशन्ति शुभं नृणां सौम्याः केन्द्राधिपा यदि। क्रूराश्चेदशुभं ह्येते प्रबला उत्तरोत्तरा ॥ ६ ॥

Schliesst कर्मधर्माधिनेतारावन्योन्याश्रयसंस्थितौ। राजयोगाविति प्रोक्तं विख्यातो विजयी भवेत् ॥ ४१ ॥

Diese Abhandlung wird mit Unrecht Paraśari Paraśaripaddhati, Paraśarijataka genannt

Der Kommentar beginnt वीणाधरं किंचिन्महः। अर्थात्सरस्वतीतेजः। सरस्वती यावत् तस्या एव वीणाधरित्वात्।

1088.

31/10½. 6 Bll 9 bis 11 Linien Schrift von 1795

Ududayapradipa mit demselben Kommentar

1089.

26/11 8 Bll 8 bis 9 Linien Schrift von 1835

Ududāyapradipa, mit demselben Kommentar *Fol 1 fehlt*

1090.

20/13½ 13 Bll. 9 bis 15 Linien Etwa 1790

Ududayapradipa mit einem durchweg in Sanskrit geschriebenen und Visnudasa gewidmeten Kommentar von Paramasukha Beginnt

श्रीगजास्य नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धिप्रदायकम् । पाराशरीजातकस्य टीका च क्रियते मया ॥ १ ॥ चत्रान्वयो विष्णुदासस्तेनाह प्रार्थित किल । पाराशरीजातकस्य टीका कृत्वा ममार्पय ॥ २ ॥ गूढार्थान्प्रकटीकृत्य शेष च सुखबोधकृत् । पाराशरीजातकस्य टीका च लिख्यते मया ॥ ३ ॥

Der Text ist in folgende Abschnitte eingeteilt 1) Samjnadhyaya 14 Verse 2) Samanyarajayoga 2 Verse 3) Rajayogadhyaya 6 Verse 4) Ayurdayadhyaya 6 Verse 6) Antardasadhyaya 14 Verse

1091.

25/11 14 Bll 9 bis 10 Linien Schrift von 1818

Ududayapradipa, ubersetzt in Hindustani im Jahr 1812 in Jayapura, und Visnudasa gewidmet von Paramasukha. Beginnt श्रीगजास्य नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धिप्रदायकम् । पाराशरीजातकस्य भाषा चेक्रीयते मया ॥ १ ॥ चत्रान्वयो विष्णुदासस्तेनाह प्रार्थित किल । पाराशरीजातकस्य भाषा कृत्वा समर्पये ॥ २ ॥ गूढार्थान्प्रकटीकृत्य सशेषं सुखबोधकृत् । पाराशरीजातकस्य भाषया लिख्यते ऽधुना ॥ ३ ॥

1092.

29/13 6 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1780

1) *Ududayapradipa* in 42 Versen Eine etwas veranderte Recension Von den 41 Versen der anderen finden sich hier 35 aber hin und wieder in anderer Stellung Einzelnen Versen ist ein Kommentar beigefügt Beginnt सिद्धान्तमौपनिषद् etc ॥ १ ॥ पश्यन्ति सप्तम सर्वे etc ॥ २ ॥ Vers 36 ist zweimal gezahlt Der Abschnitt मारकग्रहा beginnt Vers 19 der Abschnitt अन्तर्दशाफल Vers 25

2) Eine Fortsetzung, die sich in den anderen Handschriften nicht vorfindet Sie behandelt die gunstigen oder schlimmen Vorbedeutungen bei der Verbindung der Planeten mit den zwölf Zodiakalbildern 30 Verse Beginnt प्रतिलग्न समालोच्य पूर्वोद्दिष्टाविरोधत । ततो ग्रहस्वरूपाणि क्रमेणैव विवृण्महे ॥ १ ॥ अथ मेषलग्नम् ॥ मन्दसौम्यसिता पापा शुभौ गुरुदिवाकरौ । न शुभ योगमात्रेण प्रभवेच्छनिजीवयो ॥ २ ॥ शनियोगेन जीवस्य पापत्वमिति निश्चितम् । कवि साक्षान्निहन्ता स्यान्मारकत्वेन लक्षित ॥ ३ ॥ मन्दादयो निहन्तारो भवेयु पापिनो ग्रहा । शुभाशुभफलान्येव ज्ञातव्यानि क्रियोद्भवे ॥ ४ ॥

1093.

21/10 17 Bll 5 bis 8 Linien Etwa 1830

Ganapatisara, die Elemente der Zeiteinteilung und Bestimmung der gunstigen oder ungunstigen Umstande für die Handlungen

welche durch die Gestirne bedingt werden Der Verfasser ist Gaṇapati, der diese Schrift aus einem grösseren eigenen Werk aus gezogen hat. Folia 17 und 18 und das Ende fehlen Beginnt नत्वा विघ्नहरं शंभुं बालबोधाय संग्रहः । गणपत्यभिधः कुर्वे सार ग्रन्थात्स्वनिर्मितात् ॥ १ ॥ अथ संवत्सरादिप्रकरणम् । वत्सरो बाणरामेन्दुहीनः शाक. स्मृतो बुधैः । १३५ । संयुतश्चन्द्रनेत्रैः स षष्टिहृच्छेषवत्सराः ॥ २ ॥ प्रभवाद्याः क्रमाज्ज्ञेया नामतुल्यफलाश्च ते ।

Schliesst mit Ānandatithiphala

1094.

23/9½ 11 Bll, 12 bis 15 Linien Geschrieben von Yageśvara um etwa 1790

Grahabhāvaphala Der Einfluss der Planeten, wenn sie vom Aufgangspunkt in einem der zwölf Häuser stehen Ausserdem wird die Folge der Geburt an einem der Wochentage, unter einem bestimmten *Yoga* und *Karana* (*Colebrooke Essays p 319 320*) *etc* beschrieben Paginiert 1—17 Foll 5 7—11 fehlen Vollständige Handschrift. Beginnt लग्ने ऽर्के ऽल्पकचः क्रियालसतमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरूक्षसुकर्कशतनुः शूरो चमी निर्घृणः । फुल्लाक्षः शशिभे किये सतिमिरः सिंहे निशान्धः पुमान्दारिद्र्योपहतो विनष्टनयनो जातस्तुलासञ्ज्ञके ॥ १ ॥ धनसुतोत्तमवाहनवर्जितो हतमति. सुजनोज्झितसौहृद. । परगृहोपगतो हि नरो भवेद्दिनमणौर्द्विणे यदि संस्थितिः ॥ २ ॥ प्रियवदः स्याद्धनवाहनाढ्यः सुकर्मयुक्तो ऽनुचरान्वितश्च । मितानुजः स्यान्मनुजो बलीयान्दिनाधिराजे सहजे ऽधि संस्थे ॥ ३ ॥ सौख्येन यानेन धनेन हीन तातस्य वित्तोपहतो प्रवृत्तं । चलन्निवासं कुरुते पुमासं पातालशाली नलिनीविलासी ॥ ४ ॥

Ravibhāvaphala Fol 2a Candrabhāvaphala Fol 2b Bhauma Fol 3b Budha Fol 4a Guru Fol 4b Bhṛgu beginnt Fol 4b Rāhuphala endet Fol 6b Vāraphala Fol 12a Nakṣatraphala Fol 14b Yogaphala Fol 15b Karaṇaphala Fol 16a. Gaṇḍāntaphala Fol 16a. Gaṇaphala Fol 16b Lagnaphala Fol 17a Sūryanakṣatraphala Fol 17b

1095.

25/11 6 Bll, 12 Linien. Die Handschrift von etwa 1700 ist völlig unbrauchbar

Grahabhāvaphala Beginnt लग्ने ऽर्के ऽल्पकचः क्रियालसतम. क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरूक्षसुकर्कशतनुः शूरो ऽक्षमो निर्घृणः । etc

1096.

29/13. 10 Bll, 10 Linien. Schrift von 1834.

Camatkāracintāmani, uber dasselbe Thema Von Nārāyaṇa. Beginnt: लसत्पीतपट्टाम्बरं कृष्णचन्द्रं मुदा राधयालिङ्गितं विद्युतेव । घनं संप्रणम्यात्र नारायणाख्यश्चमत्कारचिन्तामणिं संप्रवक्ष्ये ॥ १ ॥ etc. न चेत्खेचराः स्थापिते किं भचक्रे न चेत्स्पष्टगाः स्थापितैः किं ग्रहेन्द्रैः । अभावोदिता स्पष्टता कुत्र हेतुः फलैरेव सर्वं ब्रुवे तानि तस्मात् ॥ ४ ॥ तनुस्थो रविस्तुङ्गयष्टिं विधत्ते मनः संतपेद्दारदायादवर्गात् । वपुः पीड्यते वातपित्तेन नित्यं स वै पर्यटन्ह्रासवृद्धिं प्रयाति ॥ ५ ॥ Sieh Florentine MSS. Num. 282. 283.

Ravibhāvaphalāni 12 Verse. Candrabhāvaphalāni 12 Verse. Bhaumabhāvaphala 12 Verse. Budhabhāvaphala 12 Verse. Gurubhāvaphala 12 Verse. Śukrabhāvaphala 12 Verse. Śanibhāvaphala 12 Verse. Rāhubhāvaphala 12 Verse Ketubhāvaphala 12 Verse.

1097.

21/12. 14 Bll., 8 bis 12 Linien. Schrift von 1780. Geschrieben von Dayāśaṅkara, einem Schüler von Upādhyāya Taṅka Viṣṇurāma

Camatkāracintāmaṇi.

1098.

26/11. 10 Bll, 9 bis 11 Linien Etwa 1760.

Camatkāracintāmaṇi.

1099.

24/10½. 10 Bll., 9 bis 11 Linien Geschrieben in Jayapura von Lakṣmīrāma im J 1763.

Camatkāracintāmaṇi. Beginnt: क्वणत्किङ्किणीजालकोलाहलाढ्यं etc. ॥ १ ॥ लसत्पीतपट्टाम्बरं कृष्णचन्द्रं etc ॥ २ ॥ चतुर्लक्षज्योतिर्महाम्भोधिमुच्चैः प्रमथ्यैव विद्वज्जनानन्दहेतोः । परं युक्तिरत्नं तु संचिन्त्यदृष्टं भुजङ्गप्रयातैः प्रबन्धं करोमि ॥ ३ ॥ न चेत्स्थापिताः खेचराः etc ॥ ४ ॥

1100.

27/13. 11 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Janmapattrīlekhanaprakāra, die Methode eine Nativitat aufzustellen. Von einem Jaina Unvollständig. Beginnt. श्रीआदिनाथप्रमुखा जिनेशाः श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशाः । सूर्यादिखेटा ऋजुताश्च भावाः शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावाः ॥ श्रीमानस्त्वाम्भवतु भगवान्पार्श्वनाथः सनाथः श्रेयोलक्ष्म्याः क्षितिपतिगणैः सादरं स्तूयमानः । भर्तुर्यस्य स्मरणकरणात्ते ऽपि सर्वे विवस्वन्मुख्याः खेटा ददति कुशलं.

welche durch die Gestirne bedingt werden Der Verfasser ist Gnnapati, der diese Schrift aus einem grösseren eigenen Werk aus gezogen hat Folia 17 und 18 und das Ende fehlen Beginnt नत्वा विघ्नहरं शंभुं बालबोधाय सग्रहः । गणपत्यभिधः कुर्वे सार ग्रन्थात्स्वनिर्मितात् ॥ १ ॥ अथ संवत्सरादिप्रकरणम् । वत्सरो बाणरामेन्दुहीनः शाक. स्मृतो बुधैः । १३५ । संयुतश्चन्द्रनेत्रैः स षष्टिहृच्छेषवत्सराः ॥ २ ॥ प्रभवाद्या. क्रमाज्ज्ञेया नामतुल्यफलाश्च ते ।

Schliesst mit Ānandatithiphala

1094.

23/9½ 11 Bll, 12 bis 15 Linien Geschrieben von Yāgesvara um etwa 1790

Grahabhavaphala Der Einfluss der Planeten, wenn sie vom Aufgangspunkt in einem der zwolf Hauser stehen Ausserdem wird die Folge der Geburt an einem der Wochentage, unter einem bestimmten Yoga und Karana (Colebrooke Essays p 319 320) etc beschrieben Paginiert 1—17 Foll 5 7—11 fehlen Vollständige Handschrift Beginnt लग्ने र्के ल्पकचः क्रियालसतमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरुक्षकर्कशतनुः शूरो चमी निर्घृणः । फुल्लाचः शशिभे क्रिये सतिमिरः सिंहे निशान्ध. पुमान्दारिद्र्योपहतो विनष्टनयनो जातस्तुलासंज्ञके ॥ १ ॥ धनसुतोत्तमवाहनवर्जितो हृतमतिः सुजनोज्झितसौहृदः । परगृहोपगतो हि नरो भवेद्दिनमणौ र्द्रविणे यदि संस्थितिः ॥ २ ॥ प्रियवद. स्याद्दनवाहनाढ्यः सुकर्मयुक्तो ऽनुचरान्वितश्च । मितानुजः स्यान्मनुजो वलीयान्दिनाधिराजे सहजे ऽधि संस्थे ॥ ३ ॥ सौख्येन यानेन धनेन हीन तातस्य वित्तोपहतो प्रवृत्तं । चलन्निवासं कुरुते पुमास पातालशाली नलिनीविलासी ॥ ४ ॥

Ravibhāvaphala Fol 2a Candrabhavaphala Fol 2b Bhauma Fol 3b Budha Fol 4a Guru Fol 4b Bhrgu beginnt Fol 4b Rahuphala endet Fol 6b Varaphala Fol 12a Naksatraphala Fol 14b Yogaphala Fol 15b Karanaphala Fol 16a Gandantaphala Fol 16a Ganaphala Fol 16b Lagnaphala Fol 17a Sūryanaksatraphala Fol. 17b

1095.

25/11 6 Bll, 12 Linien. Die Handschrift von etwa 1700 ist vollig unbrauchbar.

Grahabhāvaphala Beginnt लग्ने र्के ल्पकचः क्रियालसतम. क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरुक्षकर्कशतनुः शूरो ऽचमो निर्घृणः । etc

1096.

29/13. 10 Bll., 10 Linien. Schrift von 1834.

Camatkāracintāmaṇi, über dasselbe Thema. Von Nārāyaṇa. Beginnt: लसत्पीतपट्टाम्बरं कृष्णचन्द्रं मुदा राधयालिङ्गितं विद्युतेव । घनं संप्रणम्याथ नारायणाख्यश्चमत्कारचिन्तामणिं संप्रवक्ष्ये ॥ १ ॥ etc. न चेत्खेचराः स्थापिते किं भचक्रे न चेत्स्पष्टगाः स्थापितैः किं ग्रहेन्द्रैः । अभावोदिता स्पष्टता कुत्र हेतुः फलैरेव सर्वं ब्रुवे तानि तस्मात् ॥ ४ ॥ तनुस्थो रविस्तुङ्गयष्टिं विधत्ते मनः संतपेद्दारदायादवर्गात् । वपुः पीड्यते वातपित्तेन नित्यं स वै पर्यटन्ह्रासवृद्धिं प्रयाति ॥ ५ ॥ Sieh Florentine MSS. Num. 282. 283.

Ravibhāvaphalāni 12 Verse. Candrabhāvaphalāni 12 Verse. Bhaumabhāvaphala 12 Verse. Budhabhāvaphala 12 Verse. Gurubhāvaphala 12 Verse. Śukrabhāvaphala 12 Verse. Śanibhāvaphala 12 Verse. Rāhubhāvaphala 12 Verse. Ketubhāvaphala 12 Verse.

1097.

21/12. 14 Bll., 8 bis 12 Linien. Schrift von 1780. Geschrieben von Dayāśaṅkara, einem Schüler von Upādhyāya Ṭaṅka-Viṣṇurāma.

Camatkāracintāmaṇi.

1098.

26/11. 10 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1760.

Camatkāracintāmaṇi.

1099.

24/10½. 10 Bll., 9 bis 11 Linien. Geschrieben in Jayapura von Lakṣmīrāma im J 1763.

Camatkāracintāmaṇi. Beginnt: क्वणत्किङ्किणीजालकोलाहलाढ्यं etc. ॥ १ ॥ लसत्पीतपट्टाम्बरं कृष्णचन्द्रं etc. ॥ २ ॥ चतुर्लक्षज्योतिर्महाम्भोधिमुच्चैः प्रमथ्यैव विद्वज्जनानन्दहेतोः । परं युक्तिरम्यं तु संक्षिप्तदृष्टं भुजङ्गप्रयातैः प्रबन्धं करोमि ॥ ३ ॥ न चेत्स्थापिताः खेचराः *etc.* ॥ ४ ॥

1100.

27/13. 11 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Janmapattrīlekhanaprakāra, die Methode eine Nativität aufzustellen. Von einem Jaina. Unvollständig. Beginnt: श्रीआदिनाथप्रमुखा जिनेशाः श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशाः । सूर्यादिखेटा ऋजुताश्च भावाः शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावाः ॥ श्रीमानस्मान्भवतु भगवान्पार्श्वनाथः सनाथः श्रेयोलक्ष्म क्षितिपतिगणैः सादरं स्तूयमानः । भर्तुर्यस्य स्मरणकरणात्ते ऽपि सर्वे विपक्षन्मुख्याः खेटा ददति कुशलं.

सर्वदा देहभाजाम् ॥ विघ्नध्वान्तनिवारणैकतरणिर्विघ्नाटवीहव्यवाड्विघ्नव्यालकुलोपमर्दगरुडो विघ्नेभपञ्चाननः । विघ्नोत्तुङ्गगिरिप्रभेदनपतिर्विघ्नाम्बुधौ वाडवो विघ्नाघौघघनप्रचण्डपवनो विघ्नेश्वरः पातु वः ॥ कृतं मया नोदकयन्त्रसाधनं न भेचणं वापि न शङ्कुधारणम् । परोपदेशात्समयोद्बोधकं विलिख्यते जन्मफलं नराणाम् ॥

Atha baladhyaya Fol 2b Atha saptakavargiprayojanam ahn 3b Atha tanvadibhavaphalavicara 6a Atha prasangato rajayogaphalam 9a Athoccanasmiphala 10a Athayuhprayojanam aha 10a Atha dasaphala 10b

Citiert werden Gaurijataka Jatakabharana, Devasalimata

1101.

24/9½ 57 Bll 13 bis 15 Linien Ltwa 1680

Janmapattrīpaddhati eine ausführliche Behandlung desselben Gegenstandes von einem Jaina Unvollständig Die vorhergehende Handschrift enthält einen blossen Auszug Beginnt स्वस्तिश्रीसौख्यधात्री सुतजयजननी तुष्टिपुष्टिप्रदात्री माङ्गल्योत्साहकर्त्री गतभवसद्सत्कर्मणां व्यञ्जयित्री । नानासंपद्विधात्री धनकुलयशसामायुषां वर्धयित्री दुष्टापद्विघ्नहर्त्री गुणगणवसतिर्लिख्यते जन्मपत्री ॥ १ ॥ श्रीआदिनाथप्रमुखा जिनेशा श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशा । सूर्यादिखेटा ऋजुताद्य भावा शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावा ॥ २ ॥ दशावतारो भुवनैकमल्लो गोपाङ्गनासेवितपादपद्म । श्रीपार्श्वनाथ पुरुषोत्तमो ऽयं ददातु वः सर्वसयि (?) हितानि ॥ ३ ॥

Kaliyugaphala Fol 3a Dvadasayugaphala 5b Ayanaphala 5b Golaphala 5b Sadrtuphala 6a Dvadasamasaphala 6a Paksaphala 6a Pancatithiphala 6b Saptavaraphala 7a Divaratriphala 7a Janma naksatraphala 7b Janmayogaphala 8b Karanaphala 9a Gana phala 9a Yoniphala 9a Varayuhphala 9b Lagnaphala 9b Rasinavansaphala 10a Candrarasiphala 10a Rasiphala 10b Brihajjatake dvitiyaprakirnake suryabhavadhyayah 11a Brihajjatake dvitiyaprakirnake saumyadhyayah 11b Bri° dvitiyabhavadhikare Guruphala 12a Bri° Sukraphala 12a Bri° Sanirasibhavah 12b Bri° Rahuphalam 12b Rasiphala 14a Ayanansakarana 14b Ayanansanayana 14b Dinamananayana 14b Tatkalikagrahana yana 15a Bhavacakranayana 17b Dvadasabhavaniriksanavidhi 17b Navagrahaphala 18a Raviphala 18b Candraphala 19a Bhau maphala 19b Budhaphala 20a Guruphala und Sukraphala 20b Saniphala 20b Rahuphala 21a Dvigrahiyoga 21b Trigrahi phala 22b Caturgrahiphala 23b Pañcagrahiphala 24a Sad grahiphala 24b Kendrayuh 24b Hier endet der erste Adhyaya — Dvadasabhuvanesaphala 29a Nicagrahaphala 29a Uccagraha phala 29b Mulatrikonaphala 29b Svagrhaphala 29b Satrugri

haphala 29 b Vṛddhavavane tanurāsiphalam, dhanabhāvah Sahaja bhavaphalam, Sukhabhavaphalam, Sutabhavaphalam, Saṣṭhabhava phalam, Jayabhavaphala, Aṣṭamabhavaphalam, Dharmabhavaphalam karmabhāvaphalam, labhabhavaphalam, dvadasalagnagrahaphalam 34 a Dvadasalagnanām svamiphalam 37 a Tatkalikamaitricakrakaraṇa vidhi 37 a Ṣadvargakundalikaphala 41 b Pancamahāpuruṣalakṣaṇa 42 b Sunaphayogaphala 42 b Anaphayogaphala 43 a Durdharayoga 43 a Kemadrumayoga 43 b Sunaphadayo Yogah 43 b Yosiyogaphala 43 b Andere yogah bis 48 a Rajayoga 51 a Ariṣṭayoga 54 a Ariṣṭabhañga 57 a Bhagyabhava 57 b Suryakalanalacakra 57 b Asva cakra 57 b

Citiert werden Jatakabharana, Bṛhajjataka und Laghujataka, Ratnakosa, Ratnamala Sripatipaddhati Erklarungen werden ôfters in Samskṛt, manchmal in Hindi gegeben

1102.

31/13½ 157 Bll 11 bis 15 Linien Etwa 1830

Janmapattrīpaddhati Funf Fragmente In dieser Hand schrift wird das Werk *Manasagari Janmapattripaddhati* genannt und einem *Kalyana Rsi* zugeschrieben In den meisten Punkten stimmt es mit der vorangehenden Handschrift uberein doch sind ein ausfuhrlicher Kommentar und astrologische Berechnungen und Tafeln in den Text eingeflochten Die Bezeichnung der Blatter ist von dem Abschreiber mehrfach vernachlassigt Beginnt

गौरीशंकरवल्लभो गणपतिर्लक्ष्मीलतापालिता विघ्नव्यूहविनाशने च निपुण श्रेयस्कर सौख्यद । इच्छापूरणकामधेनुललित सतानवृद्धिप्रदो नित्य मूषकवाहनो भवभृता लम्बोदर श्रेयसे ॥ १ ॥

Das dritte und grosste Fragment schliesst auf Fol 132

धनी मानी विनीतश्च भोगी सतुष्टमानस । पितृमातृसुराचार्यगुरुभक्तिपरो नर ॥ १ ॥ उदारो रूपवान्गन्धमाल्यभूषणप्रियो भवेत् । पञ्चमे ऽब्दे जलाद्भीतिरष्टमे ज्वरपीडनम् ॥ २ ॥ द्वाविंशे महती पीडा चतुर्विंशन्मिते ऽब्दके । प्रवासे गमन चायुरब्दाना नवति स्मृतम् ॥ ३ ॥ आश्विनस्य सिते पक्षे द्वितीयाया गुरोर्दिने । कृत्तिकानामनक्षत्रे साय मृत्युर्न सशय ॥ ४ ॥ इतीरित तु निर्याण यवनाचार्यसमतम् । मीनस्थे यामिनीनाथे भवेदत्र न सशय ॥ ५ ॥ इति मीनराशिस्थचन्द्रे कृतं निर्याण समाप्तम् ॥

Fragment 1) enthalt 10 Blatter, 2) 20 Blatter, 3) 118 Blatter, 4) 8 Blatter, 5) 1 Blatt

1103.

27/14 8 Bll 13 bis 14 Linien Etwa 1800

Janmasamudra uber die gunstigen oder ungunstigen Kon stellationen bei der Geburt Eine Schrift gleichen Namens wird

Naracandra zugeschrieben In fünf Kallola Ob mit dem fünften Kapitel das Buch endigt, ist unklar Beginnt आश्रयः श्रेयसां सारो वरो विश्वेश्वरो वशी । सुरेशः सस्वरो वीरः स श्रीवीरः शिवः श्रिये ॥ १ ॥ अनेकरत्नाना - - निधिर्गम्भीरतावधि. । स धीवरावगम्यो ऽत्र जन्माम्भोधिः समुल्लसेत् ॥ २ ॥ लग्नाद्विन्दोश्च यो भावः स्वामिना वा शुभैर्युतः । दृष्टो ऽत्र तस्य तत्प्राप्तिं प्राह जन्मनि नान्यथा ॥ ३ ॥

Kapitel 1) 20 Verse 2) Janmapratyayalakṣaṇa 29 Verse 3) Ariṣṭabhaṅga 10 Verse 4) Niyanayogalakṣaṇa 20 Verse 5) Dravyoparjanarājayogalakṣaṇa 27 Verse

Schliesst शीर्षपृष्ठोभयर्क्षस्था. केन्द्रजीवाङ्गराशिपाः । वयसो ऽप्यादिमध्यान्ते राज्यार्थं सत्त्वसौख्यदाः ॥ २७ ॥

1104.

20/13 18 Bll, 9 bis 12 Linien Geschrieben von Mulajī Abhayaśankara im J 1864

Jyotiṣasaṃgrahe Bhāvaphala Einfluss der Planeten Beginnt अथ सग्रहज्योतिषे पद्यादय भावाः लिख्यते । वैरीग्रातक्रुरकर्मा । ०१ । अथ मृगिरोगः । नचचैशादित्यवक्रास्तनुस्था मृत्युस्था वा क्रुरदृष्टा प्रसुतौ । नानाव्याधिते शरिरे प्रकुर्युं पीडा मर्त्यानामपुसां रुजार्तः ॥ १ ॥ पापैश्चित्तौ केंद्रगतौ विधूत्तौ सूते श्वा नैधनभे खलाख्याः । जातो नरः सत्यमृगाख्ययोगे भवेदपस्माररुजार्दितश्च ॥ २ ॥ Diese Zeilen sind unverändert nach der Handschrift gegeben

Der unbekannte Verfasser citiert Gaṅgādhara's Praśnabhairava Fol 6a, Nārāyaṇadāsa Fol 5b

Schliesst ग्रहे भावादधिके सति विरामसंधे· सकाशादूने सति ग्रहे भावादूने आरभसधे· सकाशादधिके सति यथास्थित एव ॥

1105.

13/9, 5 Bll. 9 bis 10 Linien Etwa 1850

Bhāvarahasya, Verkündigung der Zukunft durch das Zusammentreffen der Planeten mit den Zeichen des Zodiakus Von Jagannātha, Sohn von Mohana und Schüler von Sukhānanda Unvollständig Erhalten ist der erste Adhyāya (Balabalādhyāya) und fünf Verse des zweiten Die ersten fünf Verse werden genau nach der HS mitgeteilt श्रीगजानन पादसरोजयुग्मं ॥ नत्वाविकामर्कग्रहादिक गण भाव रहस्य मुदितं परिस्फुटं ॥ दैवज्ञक बोधविलासदायक । १ । नत्वा गुरु सुखानंदं ॥ व्यौयाया च बृहस्पति जस्या स्मरणमात्रेन भाव रहस्य कथिते । २ । जवमार्गे सैवमार्गानु-

रक्तो भूदेवानामग्रणीर्मोहणाख्य ॥ तत्पुत्रस्त्वां श्रीजगन्नाथनाम्ना ॥ चक्रे होराभावचक्र प्रकाश ॥ ३ । भौमचैत्रस्य मेषालि । तुला च वृषभे भृगु ॥ वुधस्य मन्मथकन्याः । कर्कमेषैव चंद्रमा । ४ । सिंहेश्वरो वदेत्सूर्य ॥ धनमीनाधिपो गुरुं ॥ सौरी मकरकुंभौ च ॥ तमकन्यासखौ मृगे ॥ इति चैत्राधिप ॥

1106.

29/12 5 Bll 13 bis 14 Linien Geschrieben im J 1746 in Śīhorapura von Ratnesvara Sohn von Panḍyā Devākara

Dinabhāvadhyāya, ein Teil eines Dinacaryā Er behandelt den Einfluss der Planeten (mit Ausnahme von Rahu) auf das Geschick, wenn sie bei Eintritt des Tages in eines der zwölf Häuser eintreten Beginnt अथ दिनप्रवेशसमये ग्रहाणा भावगतफलानि लिख्यन्ते ॥ रवौ लग्ने भवेत्सौख्य प्रणान्यङ्गे प्रजायते । स्त्रीसुरत कटुकान्न भोजन जायते तदा ॥ १ ॥ शुभ्रपुष्प सुवासं च रक्ताम्बर रोचते तदा । निद्रावभुक्ततल्पस्य दिने सूर्ये धनस्थिते ॥ २ ॥ आतपे गमन चैव वधूश्च कलह भवेत् । मानसोत्साहपूर्वं च सहजस्थगते रवौ ॥ ३ ॥

Es folgen die Kapitel Candrabhāvaphala, Bhaumaphala, Budhabhāvaphala, Gurubhāvaphala, Bhriguphala, Sukrabhāvaphala, Saniphala Der Text ist sehr verderbt

Schliesst कार्ये विलम्बकर्ता च वृद्धपुरुषागमस्तथा । नवीनतीर्थकरण रविपुत्रो व्यये यदा ॥

1107.

$24^1/_2$/9 6 Bll 13 bis 16 Linien Geschrieben von Nityasaubhāgyagaṇi um etwa 1680

Navagrahaphala, der Einfluss der Planeten, wenn sie während eines Monats oder eines Tages in die zwölf Häuser eintreten Beginnt लमस्थश्च (लग्नस्थ च HS) यदा भानुर्नेत्रपीडा तदा भवेत् । शिरोर्ति. कुचिरोगश्च चिन्तावाद विनिर्दिशेत् ॥ १ ॥ धने रवौ धनप्राप्तिर्वस्त्रलाभस्तथैव च । कुटुम्ब वृद्धिमायाति मासवेशे प्रजायते ॥ २ ॥ बन्धुदुःख तृतीये ऽर्के शरीरस्फोटनं तथा । उद्वेगो बाधाहानिश्च चचूरागो भवेत्तदा ॥ ३ ॥ तुर्ये सूर्ये यश प्राप्तिश्चिन्तानाशनमेव च । मातृपत्रे भवेच्चिन्ता मासवेशे प्रजायते ॥ ४ ॥ सुते ऽर्के स्यात्सुतप्राप्तिः सुहृद्बुद्धिविवर्धनम् । दु.खहानिर्जयश्चैव जायते फलमुत्तमम् ॥ ५ ॥ रिपौ सूर्ये रिपोर्नाशो जयश्चैव न सशयः । पुरे जनपदे स्वर्गे तस्य प्राप्तिर्न सशयः ॥ ६ ॥

Candraphala Fol 1 b Bhaumaphala 2 a Budhaphala 2 b Guruphala 2 b Sukraphala 3 a Saniphala 3 b Rahuphala 3 b — Der zweite Teil beginnt Fol 3 b अथ दिनप्रवेशे ग्रहाणां फलं लिख्यते ॥ रवौ लग्ने भवेत्सौख्य etc Dieser stimmt mit der vorigen Handschrift uberein

1108.

22/10 9 Bll 8 bis 9 Linien Geschrieben 1674 von Josi Bhudhara

Navagrahaphala, eine astrologische Schrift, in welcher aus der Stellung der Planeten namentlich gute oder schlechte Ernte vorausgesagt wird Die Abschrift ist fehlerhaft, und der Verfasser war des Sanskrit wenig kundig Der Anfang wird genau nach der Handschrift gegeben नवग्रहा द्वादशौ राशि सप्तविंशतिरिष्यते। एव च ज्योतिषा मूल व्यापक भुवनत्रयं ॥ १ ॥ रिचराशिग्रहाणा च तिथिवार तथैव च । योगद्वादशराशीना फल वचामि निश्चितं ॥ २ ॥ अर्घचार प्रवचामि रिच च सप्तविंशति । क्रूरसौम्यग्रहाश्रित्य तत्फल भवते ध्रुव ॥ ३ ॥ अश्विन्यादिगते सौरे तिलतैल च जूनल (lies bhutalam) । महर्घानि च मासानि पुनः स्वस्थ च जायते ॥ ४ ॥ भरणा द्वितिये पादे यदा शौरी च संस्थितः । पूर्वेण दारुण युद्धं राजाना च महद्भय ॥ ५ ॥

Schliesst चितिज. भार्गवेंदुश्च मीनराशि यदा स्थितः । समर्घ वजिवृषभाय स्वस्थ वृष्टिततो शशी ॥

1109.

26/12 8 Bll 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1761 in Śihorapura von Ratnesvara, Sohn des Pandya Devakara

Nadilagnaślokāh, die gunstigen Konstellationen fur eine Hochzeit In 60 Kamakrida Versen, als deren Verfasser Rāiyaka genannt wird Beginnt अथ घटिकालग्नविवाहसमयशुद्धिश्लोकाः षष्टिर्लिख्यन्ते ॥ तं नत्वा मातङ्गास्य विघ्नादिघ्न गौरीपुत्र विद्यारूपा रूपातीतां नत्वा तद्वद्वाग्देवीम् । आलोड्य ज्योति.शास्त्राण्युदाहृत्य ग्रन्थ वच्मे नाडीलग्नज्ञानं धत्ते यत्पाठेनाधीरो ऽपि ॥ १ ॥ दस्रान्तापित्र्यह्नीन्द्रीशा देवाख्या जीवः सार्पं पैत्र्य भाग्यार्यम्णौ भानुस्त्वाष्ट्रा वायु. शक्राग्नी । मित्रेन्द्रौ रचस्तोय विश्वेदेव विष्णुर्वस्वाख्या तोयेशो ऽजाहिर्याहिर्बुध्यः पूषा तारेशाः ॥ २ ॥ तिथ्याख्या नन्दा भद्रा जैत्री रिक्ता पूर्णा चैव भूयो भूय. पक्षे पक्षे नामान्वर्थानुक्रान्त्या । ताः शुक्ले पक्षे हीना मध्या श्रेष्ठा वाणावाणा कृष्णे पक्षे श्रेष्ठा मध्या हीना नित्य तिथ्य॰ स्यु. ॥ ३ ॥

Schliesst श्लोकानां षष्टेरस्याः कर्ता विप्रो रार्इयाकः सा

सच्छिष्यैरध्येतव्या नाडीलपद्मानार्थम् ॥ ६० ॥ इति सज्जनानन्दिनी नाडिलपद्योकाः पष्टिः ६० समाप्ताः ॥

1110.

20/11. 6 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1820

Pañcapaksi, Verkundigung vergangener, gegenwärtiger und zukünftiger Ereignisse mittelst besonderer Stellung in verschiedenen Diagrammen der Vokale a i u e o Diese werden als fünf Vogel, nämlich Falke, Eule, Krähe, Hahn und Pfau betrachtet und mit allerlei mystischen Tugenden ausgestattet Die fünf Räume, die Zodiakalbilder, die Planeten, Wochentage u s w leisten ihre Dienste *Beginnt* अथ पञ्चपक्षिशास्त्रं लिख्यते ॥ नमस्कृत्य महादेवं गुरु शास्त्रविशारदम् । भविष्यद्वर्तमानं च वक्ष्ये ऽहं पञ्चपक्षिकम् ॥ १ ॥ अनेकशास्त्रसारेण लोके कालत्रय प्रति । बलाबलानि श्रूयन्ते सर्वकार्येषु निश्चितम् ॥ २ ॥ आगत पृच्छकं दृष्ट्वा दैवज्ञः सावधानत. (दैवधानतः HS) । यो ऽयं (Sabdakalpadruma यद्यत्) करोति कर्माणि तस्मात्सर्वं विचार्यते ॥ ३ ॥ शकुनाना क्रियागत्या यूते युद्धे जयाजयम् । आरूढे प्रश्नकाले च प्रथमाचरतो ऽपि च ॥ ४ ॥ ज्ञातव्यं चेष्टया चेति खगानां बुद्धिमत्तरैः । ङञणाघरविहीनानि ककारादीनि विन्यसेत् ॥

Die gangbarste Version dieser Art von Orakel wird Siva zugeschrieben und ist im Sabdakalpadruma abgedruckt.

1111.

31/14 5 Bll 13 Linien Etwa 1810

Pañcapaksi Eine verschiedene Behandlung desselben Stoffes Beginnt नत्वा विघ्नेश्वरं वाणीं पञ्चपक्षीति दर्शनम् । पुण्यस्तेन (?) देवभ्यो (so geschrieben) प्रोक्तं सचिप्यते मया ॥ १ ॥ भेरन्दुक-(lies भेरुण्डक)चकोराख्यकाककुक्कुटकेकिनः । श्वेतपीतारुणश्यामनीला. स्युः पच पक्षिणः ॥ २ ॥ ब्रह्मविट्चत्रिया शूद्रश्चाण्डालश्चेति जातय । खड्गचापौ च छुरिका कुन्तश्चैव गदा तथा ॥ ३ ॥ श्येनो मूर्ध्नि पिङ्गलस्य बाह्वोर्वचसि वायसः । कुक्कुटः कुक्षिभागे स्यात्कलापी तदधः स्मृतः ॥ ४ ॥ श्येनो मेषालिसिंहेशः कुलीरद्वन्द्वयोपिताम् । पिङ्गलो वायसश्चापि मीनेशः कुक्कुटाभिधः ॥ ५ ॥ तुलावृषभयोरीश. कुम्भनरेश्वर. शिखी । तत्तद्राशीश्वरस्तेषु चिन्तनीयाश्च पक्षिभिः ॥ ६ ॥ श्येनेन चिन्त्यौ भौमार्कौ चकोरेणेन्दुसोमजौ । गुरुशुक्रार्कजा ज्ञेया. काककुक्कुटकेकिन. ॥ ७ ॥ — Vers 51 पारिजाताख्यशास्त्रे ऽस्मिन्खण्डे रत्नाकराभिधे । प्रश्नशास्त्रमिदं प्रोक्तं चतुर्थाध्यायसंज्ञितम् ॥ Eine Fortsetzung folgt

1112.

25/10½ 18 Bll 6 bis 9 Linien Etwa 1830

Pañcasvara oder *Pañcasvarā*, zuweilen unrichtig Pañcaśara geschrieben, ein astrologisches Werk, von einem verhältnismässig modernen Verfasser, Prajāpatidāsa. Sieben Kapitel Das letzte nicht ganz vollständig Kapitel 1) Śiśuriṣṭādhyāya, 18 Verse, beginnt इष्टदेव नमस्कृत्य गोपालं कुलदैवतम् । श्रीप्रजापतिदासेन क्रियते ग्रन्थसंग्रहः ॥ १ ॥ Sieh Rājendralāla Mitra's Notices Num 487. Florentine MSS Num 301 — 2) Mātṛriṣṭādhyāya, 10 Verse, beginnt शिशुरिष्ट कृतं पूर्वं मातृरिष्ट तथोत्तरे । दिवा शुक्रो यथा माता रात्रौ माता च चन्द्रमा. ॥ १ ॥ प्रसवे च दिवाभागे शुक्रे वा पापसंयुते । अथवा पापसंदृष्टे माता च म्रियते तदा ॥ २ ॥ 3) Pitṛriṣṭādhyāya, 11 Verse निधने च गते सूर्ये शौरिभौमे स्थिते यदि । शुक्रगुर्वोर्न चालोकः सपिता म्रियते शिशुः ॥ १ ॥ 4) Puṃstrījñāna, 30 Verse मेषादिद्वादशे राशौ द्रेष्काण तु विनिर्दिशेत् । एकेन त्र्यंशभागेन त्रितयं त्रितय भवेत् ॥ १ ॥ आदिमध्यान्तभागेन ज्ञातव्याः पुरुषाः स्त्रियः । स्त्रीभागे तु भवेत्कन्या पुंभागे पुरुषो भवेत् ॥ २ ॥ मेषस्य प्रथमे भागे द्रेष्काणे पुरुषो भवेत् । क्रोधनो रक्तनेत्रश्च कृष्णवर्णो दुरासद. ॥ ३ ॥ 5) Duḥkhajñānadhyāya, 21 Verse सुखदुःख मया किंचिदुच्यते यथाक्रमम् ॥ १ ॥ 6) Chedanādiriṣṭādhyāya, 17 Verse राजमार्तण्डे ॥ भौमक्षेत्रगते मन्दे रविक्षेत्रे शनैश्चरः । स पापेन युतो वापि भुजच्छेदो भवेद्ध्रुवम् ॥ १ ॥ शत्रुगेहे यदा शौरि शुक्रयुक्तो ऽरिवीक्षितः । एकपादकरच्छेद ऋषिभिः परिकीर्तित. ॥ २ ॥ शनिगेहे यदा राज्ञः शशी सिंहे भवेद्यदि । शिरश्छेदाख्ययोगो ऽयं विष्णुना परिकीर्तितः ॥ ३ ॥ 7) Mṛtyujñāna, erhalten sind 33½ Verse चतुर्विंशतियर्योर्ध्वमायुर्दाय विचिन्तयेत् । साधारणा न जानन्ति विषम कठिन ध्रुवम् ॥ १ ॥ वराहाद्यैश्च तत्त्वज्ञैर्यः कृतो निर्णयः पुरा । तदुद्देशेन वक्तव्यं यत्किंचिज्ज्ञायते मया ॥ २ ॥

Citiert werden Varaha, Rājamārtaṇḍa, Jatakacandrikā, Romakasiddhānta, Somasiddhanta, Brahmayamala

1113.

23/12½ 11 Bll 9 Linien Etwa 1820

Padmakośa, der Einfluss der Planeten im Laufe des Jahres auf das Geschick der Menschen, wenn die neun Planeten in den zwolf Häusern stehen Der Verfasser ist in dieser Handschrift nicht

genannt, aber aus anderen erhellt, dass sein Name Govardhana, und dass er ein Sohn von Rāma war. Unsere Schrift wird zuerst im Hāyanaratna, unter dem Titel Jātakapadmakośa erwähnt. Zwei Verse dienen als Einleitung, und auf jeden der ersten acht Planeten kommen zwölf Verse. Beginnt: गणेशं गिरं पद्मयोनिं च नत्वा हरं भारतीं खेचरान्सूर्यपूर्वान् । विलोक्याखिलं ताजिकं पद्मकोशं प्रवक्ष्ये फलं वर्षलग्ने ग्रहाणाम् ॥ १ ॥ अथ प्रवक्ष्ये यवनानुसारात्सूर्यादितो भावफलं नराणाम् । मूर्त्यादितो (मूर्त्यादियो MS.) द्वादशभावजातं कौतूहलात्खेटविदां हिताय ॥ २ ॥ रविर्लग्नगो वातपित्तं करोति कलत्राङ्गपीडां शिरोर्त्यक्षिरोगम् । विवादं जनानां भवेद्दुष्टचिन्ता दशानिष्टकारी भवेद्वायने ऽस्मिन् ॥ ३ ॥ कुटम्बाद्विरोधो नृपाद्भीतिकष्टं धनार्तिर्धनस्थे रवौ मानवानाम् । पशूनां प्रपीडोदरे चापदः स्युः स सौम्यान्वितो द्रव्यलाभं करोति ॥ ४ ॥

Schliesst: स्थानभ्रंशो भवति पवनस्योदयश्चेद्व्ययस्थः सिंहीपुत्रो नृपभयमथो मर्त्यमृत्युं विधत्ते । शीर्षे कर्णे व्यथनमुदरे नेत्ररोगं नराणां लक्ष्मीहानिं स्वजनकलहं कामिनीनां च पीडाम् ॥ १२ ॥ Dieser Vers korrigiert. इति राहुफलम् ॥ केतुफलं शनिवत्सर्वताजिके भावाध्यायः ॥

1114.

28/15 5 Bll., 12 bis 13 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1864. Geschrieben von Mūlaśaṅkara für Abhayaśaṅkara.

Bhuvanadīpaka, über den Einfluss der Planeten auf Glück und Unglück. Anonym. 81 Verse Beginnt: सहजस्थाने यदा जीवो मृत्युस्थाने यदासितः । निरन्तरं ग्रहमध्ये राजा भवति निश्चितम् ॥ १ ॥ धने व्यये यदा लग्ने सप्तमे चाष्टमे ग्रहाः । छत्रयोगस्तदा ज्ञेयः कुले ऽपि नायको भवेत् ॥ २ ॥ लग्नाच्च सप्तमे स्थाने क्रूरसौम्या यदा ग्रहाः । अश्वानां च गजानां च द्वारे तिष्ठति सम्मुखम् ॥ ३ ॥ चन्द्रमङ्गलसंयोगो जन्मकाले भवेद्यदि । तदा न मुच्यते लक्ष्मीर्लज्जां कुलवधूरिव ॥ ४ ॥

1115.

21/11. 11 Bll, 15 bis 17 Linien Geschrieben im J. 1802.

Mayūracitra, der Einfluss der Planeten in Verbindung mit einander in den 12 Monaten auf Glück und Unglück, namentlich infolge von Mangel oder Fülle von Regen, auf Teuerung oder das Gegenteil. Das Werk wird Nārada zugeschrieben. Fol. 5 und 6 fehlen. Beginnt: उदयास्तमनं केतोर्गणितेन प्रकाशते । दिव्यभौमान्तरिक्षाश्च उत्पातास्त्रिविधा मताः ॥ १ ॥ एकोत्तरशतं

केतो. सहस्रमपरे विदु । एकश्च बहुधा भाति ग्रहो वै नारदो मुनि ॥ २ ॥

Ketucaraphala 2b Grahayogaphala beginnt 3a. Āsadhaphala 8a Sravanaphala 8a Bhadraphala 8b Aśvinamasaphala 8b Karttika masaphala 9a Margaśirsaphala 9a Pausaphala 10b Phalguna masaphala 11b Sarvamasapurnimaphala 11b Sadyovrstilaksana 12a Śaniphala 13b

Schliesst उक्तं च । यदि भवति कदाचित्कार्त्तिके नष्टचन्द्रे कुजरविशनिवारे स्वातिश्रायुष्ययोग । नृपयुगलविनाशो भूधरे पर्वताना गजतुरगमहार्घं गर्भिणीगर्भपात ॥

1116.

$20^1/_4/10^1/_2$ 26 Bll 11 bis 13 Linien Etwa 1820

Mayuracitra oder *Mayuracitral a*, angeblich von Narada Fol 1 fehlt Fol 2a beginnt ध्या दिशि सदृष्टास्ते ऽथिपुत्रा भयप्रदा ॥ ६ ॥ याम्याशासंस्थिता क्षणा रूचा वक्रशिखास्तथा । तावन्तो वै मृत्युसुता प्रजाचयकरा स्मृता ॥ ७ ॥ Kap 1 Ketucaradhyaya 62 Verse endigt Fol. 5b — Kap 2 Grahayogaphala 71 Verse Fol 10a रौद्रनचत्रगावेतौ यदि सूर्यमहीसुतौ । मासं महार्घता यान्ति धान्यानि स्वस्थता पुन ॥ १ ॥ — Kap 3 Caitramasaphala 17 Verse Fol 11a अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि फल योगसमुद्भवम् । मासवारतिथीना च सम्यग्ज्ञानप्रकाशकम् ॥ १ ॥ — Kap 4 Vaisakhamasavicara 6 Verse Fol 11b माधवस्य सिते पचे सप्तम्या शनिवासरे । भरण्यादिचतुष्के तु हस्ते भौमस्य वासर ॥ १ ॥ — Kap 5 Jyesthamasavicara 11 Verse Fol 12a ज्येष्ठशुक्लप्रतिपदि भौमार्कबुधवासरा । यदा भवन्ति लोकानां तदा व्याधिभय महत् ॥ १ ॥ — Kap 6 Asadhamasavicara 49 Verse Fol 15b आषाढमासे सितपचपञ्चमीरव्यादिवारेण यथाक्रमेण । अत्यल्पवृष्टिर्विपुला च वृष्टिर्युद्ध शुभ क्षेमसुखे विनाशम् ॥ १ ॥ — Kap 7 *Śravanavicara* 7 Verse Fol 16a श्रावणे शुक्लसप्तम्यां यदि मेघ प्रवर्षति । तदा प्रजाभिनन्दन्ति धनधान्याकुला धरा ॥ १ ॥ — Kap 8 Bhadrapada masavicara 7 Verse Fol 16b नभस्ये सप्तमी क्षणा रोहिणी मन्दसयुता । गुरुशुक्रार्कयुक्ता च यवगोधूमनाशिनी ॥ १ ॥ — Kap 9 Aśvinamasavicara 6 Verse Fol 17a आश्विनस्य चयोदशी शनिवारो यदा भवेत् । यदि सक्रमण तत्र रवे सस्याकुला मही ॥ १ ॥ Kap 10 Karttikamargasirsayoh phalavicarah 13 Vers Fol 18a

कार्त्तिके मार्गशीर्षे वा सक्रान्तौ वारिवर्षणम् । तदा महार्घता पौषे सस्यवृद्धिस्तु मध्यमा ॥ १ ॥ — Kap 11 Pausamasavicara 35 Verse Fol 20a पौषस्य पञ्चमी कृष्णा भौमवारेण सयुता । तस्या मेघा प्रवर्षन्ति तदा धान्याकुला मही ॥ १ ॥ — Kap 12 Maghamasavicaradhyaya 28 Verse Fol 21b माघशुक्लद्वितीया च तृतीया शुक्लसयुता । यदा स्यान्मन्दसयुक्ता तदा युद्धाकुला धरा ॥ १ ॥ — Kap 13 Phalgunamasavicara 11 Verse Fol 22b यदि वक्रगतौ स्याता शनिभौमौ तपस्यके । मासे वायासु तिथिषु चिपु चेतस्स-सग्रह ॥ १ ॥ — Kap 14 Sarvamase purnimavicara 2 Verse Fol 22b सर्वमासे पूर्णिमाया भूमिकम्पो यदा भवेत् । उल्का तारा वज्रपात परिघ शशिसूर्ययो ॥ १ ॥ — Kap 15 Sadyovrsti laksana 20 Verse Fol 24a यस्मिँल्लग्ने ऽच पचे शशिनि च तनुगे तापराशिस्थिते वा सौम्यै केन्द्रमयाते [ऽति]प्रचुरमुदक सौम्ययोगे ऽपि दृष्टम् । पापैर्दृष्टे न च वज्रजल etc — Kap 16 Samvicara 40 Verse Fol. 27a अ(?)माया*) पौषमासे यदि भवति तदा शक्रनचत्रयुक्ता देशे सस्य महार्घ प्रभवति च यदा मूलभे चार्धमूल्यम् । पूर्वाषाढायुताया द्विगुणमथ पर वैश्वदेव च कुर्याद्दुर्भिच राष्ट्रभङ्ग जनपदमरण नर्तयन्ति पिशाचा ॥ १ ॥

1117

78/11 6 Bll bis 11 Line Schrift von 1 66

Misabhavadhyaya Einfluss der Planeten wenn sie in Monate in einem der zwölf Hauser stehen Beginnt [श्री]कृष्णाय नमस्तुभ्य गणेशाम्बिकयोस्तथा । गुरो पादयुग नत्वा शास्त्रारम्भेषु सर्वदा ॥ १ ॥ वज्रचिन्ता तथोद्वेग शिरोचिवक्त्रपीडनम् । वज्ररोगाङ्गनापीडा मासे लग्नगते रवौ ॥ २ ॥ रिपुराजानलचौरैर्विवाहे (de?) विभवव्यय । कुटुम्बवर्गकलहो द्वितीये भास्करो यदि ॥ ३ ॥ राज्यमान तथारोग्य धनलाभो रिपुचय । सर्वोपक्रमसिद्धिश्च तृतीये दिवसाधिपे ॥ ४ ॥ Schliesst धनव्ययो महत्कष्ट राज्यपीडा रिपूदय । जाया पीडा भवेन्नित्य स्वर्भानुर्द्वादशे यदि ॥ १२ ॥

1118.

34/13 7 Bll 10 bis 12 Linien Litra 1820

Yogaphala sechzig Astralverbindungen und deren Einfluss Gebete und Gaben um sich Gluck im Leben zu sichern Ein

*) Die Kurze ist metrisch unmoglich

Dialog zwischen Bhṛigu und Śukra Ein Fragment In mancher Hinsicht scheint dieses Stück mit der Bhṛigusaṃhitâ übereinzustimmen Der Text ist so verderbt, dass Auszüge kaum möglich sind Beginnt ज्ञानिना च हितार्थाय कविप्रश्न भृगूदितम् । येन योगप्रभावेण ज्ञायते पूर्वजन्मकृत् ॥ Die folgenden yoga werden behandelt Śrīpuṣṭayoga Kaimukayoga Unnatayoga Urdhvayoga Akṛtiyoga Vṛgitayoga Bhimakayoga Jîmûtayoga, Karvarayoga (?) Anandayoga Piṅgalayoga, Viphalayoga, Samayoga Mahodadhiyoga Paiśacayoga Sieh die Auszüge in Lalmitra's Notices Num 1905

1119.

23/15 5 Bll 10 bis 12 Linien Schrift von 1867

Śântividhi aus dem Uttaragargya Sühne bei der Geburt eines Kindes unter einer ungünstigen Konjunktion Bruchstück eines grösseren Werkes Beginnt काल च लग्नगण्डे तु गण्डदोषो विनश्यति । आद्यभागो ऽपि तु गण्डे त्रयाणामभिषेचनम् ॥

Gaṇḍântaśânti 1b Jyeṣṭhaśânti 3a Duṣṭayogaśânti 3b Vyatîpâtavaidhṛtisaṃkrântiśânti 4b Kuhûsinîvâlîdarśaśânti 5a Der Verfasser erwähnt Fol 1b eine Mûlaśânti, welche sich in diesen Blättern nicht vorfindet

1120.

21/11 10 Bll 7 Linien Schrift von 1787

Śivalikhita über den Einfluss der unten bezeichneten 16 Muhûrta Beginnt शिवालिखितमित्येतत्सर्वज्ञेनानुभाषितम् । यस्य सदर्शनादेव ज्ञायते च शुभाशुभम् ॥ १ ॥ न तिथिर्न च नक्षत्र न योग करण श्रशी । न चापि योगिनी राशिर्न लग्नं नापि च ग्रहा ॥ २ ॥ व्यतीपाते च संक्रान्तौ भद्रायामशुभे दिने । शिवालिखितमालोक्य सर्वसिद्धि प्रजायते ॥ ३ ॥ तत्रादौ कथयिष्यामि मुहूर्तानि च षोडश । गुणत्रयप्रयोगेण चालनीयान्यहर्निशम् ॥ ४ ॥ रौद्र १ श्वेतक २ मैत्र ३ चार्वाट ४ जयदेव ५ वैरोचन ६ तुरदेव ७ अभिजित् ८ रावण ९ वालव्य १० विभीषण ११ नन्दन १२ यम १३ सौम्य १४ भगवन्त १५ सावित्र १६ ॥ रौद्रे रौद्रकर कार्यं श्वेते वेगजव धनम् । मैत्रे स्नान प्रकुर्वीत तपो दान समाचरेत् ॥ १ ॥

Schliesst सत्त्वेन जायते सिद्धी रजसार्धफल वदेत् । तमसा निष्फल ज्ञेय शारदावचन तथा (lies यथा)

1121.

21/9 10 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1800

Śivalikhita Tabellen für dasselbe Paginiert 2—11 Beginnt श्रीगणेशाय नम ॥ माघ १ फाल्गुण २ चैत्र ३ वैशाख ४ श्रावण ५

भाद्रपद ६ । अथ श्लोक ॥ कालो मृतत्त्रयं बन्धावमृतत्त्रितय ततः । कालो बन्धो मृतद्वन्द्व कथ्यते रविवासरे ॥ १ ॥ इति रविदिन-श्लोकः । रविदिन

रौ	श्वे	मै	चा	सा	वै	ज	अ	रा	वा	वि	न	य	सौ	भ	रौ
स	र	त	स	र	त	स	र	त	स	र	त	स	र	त	स
∘	⫰	⫰	⫰	⫰	⫰	⫰	⫰	⫰	⫰	⫰	∘	⫰	⫰	⫰	⫰

अमृतत्त्रितय कालो बन्धकालो मृतत्त्रयम् । बन्धौ द्वावमृतद्वन्द्व रजन्या कथ्यते रवौ ॥ रविरात्रि

श्वे	मै	चा	सा	वै	ज	अ	रा	वा	वि	नं	य	सौ	भ	रौ	श्वे
र	त	स	र	त	स	र	त	स	र	त	स	र	त	स	र
⫰	⫰	⫰	∘	⫰	⫰	∘	⫰	⫰	⫰	⫰	⫰	⫰	⫰	⫰	⫰

1122.

30 32/11 12 Bll 9 bis 11 Linien Das Datum Samvat १४०३ ist von einer späteren Hand zugefügt Das MS ist etwa im J 1750 geschrieben

Samvatsaraphala, über das astrologische Ergebnis in den 60 Jahren des Jupitercyclus Von Durgādeva, der in dieser Handschrift regelmässig Durgādeva genannt wird Mit einem Kommentar in Gujarati Die Verse des Originals sind von dem Schreiber oft korrumpiert und ausgelassen Das erste Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt mit dem Jahre Pramoda

1123.

31/15 6 Bll, 13 Linien Schrift von 1817

Saṃkrāntiprakarana, der Eintritt der Sonne in die elf Karana und die Zeichen des Zodiakus als günstig und ungünstig betrachtet. 127 Verse Die drei ersten Verse sind genau nach der schlechten Handschrift gegeben ववद्म वालवश्चैव कौलवं तैतिलं गर । वणिजं विष्टिनामानि करणानि १ ध्रते छष्णचतुर्दश्यां शकुनिर्दशाद्वागयो । भवेच्चतुष्पदे नाग किंस्तुघ्नं प्रतिपद्दले २ विष्टिर्विना ववाद्येषु करणेषु दशस्वपि चतुर्वर्णाश्रित्ता सर्वा करणीया भाक्रिया ३ ॥ Zu vergleichen ist das Saṃkrantiprakarana im Muhūrtacintamani von Rama

Der Schluss lautet इति सौरभसंहितायां सारसंग्रहे सक्रान्तिप्रकरणं समाप्तम् ॥ Eine Saurabhasamhitā oder eine astrologische Saurasaṃhitā ist bis jetzt unbekannt

1124

°8/1° 10 Bll 11 bis 12 Linien Fehlerhafte Abschrift von etwa 1700

Śivoddhura eine astrologische Abhandlung in 160 Versen Das Saṃskṛt ist vielfach mit Wörtern im Dialekt versetzt

Beginnt वन्दे ब्रह्म शिवं वन्दे वन्दे देवी सरस्वतीम् । लक्ष्मी वन्दे हरिं वन्दे वन्दे सिद्धार्थदेवता[म्] ॥ १ ॥ नमस्कृत्य परं ब्रह्म गणेशं च नमाम्यहम् । उद्धरामि सारोद्धारं बालाना हितकाम्यया ॥ २ ॥ अश्विनी । भरणी । कृत्तिका । रोहिणी etc

1125

°6 13 51 Bll 13 bis 14 Linien Etwa 1750

Horāprakāśa ein astrologisches Werk in Form eines Dialogs zwischen Sūrya und Aruṇa Die Handschrift ist unvollständig Ausserdem fehlen Blatt 1 und 7 Der Text ist fehlerhaft

Fol. 2a beginnt चराचरमिदं विश्वं स्थित्युत्पत्तिविनाशकृत् । स एव भगवान्काल सर्वात्मा जगदीश्वर ॥ स्थित्युत्पत्तिकरा देवी परा भगवती हि सा । तयेदं वासितं विश्वं भुवनत्रयचराचरम् ॥ Das erste Kapitel endigt Fol 4b mit der Unterschrift इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके रविविरचिते लग्नविचारो द्रेष्काणाशगुल्मविचारो नाम प्रथमो ऽध्याय ॥

Das zweite Kapitel beginnt अरुण उवाच । देवाधिदेव सर्वज्ञ सर्वसाक्षिञ्जगत्प्रभो । किमिदं सर्वजीवाना कारणं कर्महेतवे ॥ तेषा सम्यक्कथय ज्ञानं जायते च युगे युगे । ते ऽपि केन प्रकारेण अवतीर्णा भूमिमण्डले ॥ *Unterschrift Fol* 12b इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते रोमकनगरे यवनपद्या प्राप्ते जन्मजातिप्रकाशे इहलोकप्रकाशे समाप्तस्तृतीयो*) ऽध्याय ।

Das dritte Kapitel beginnt अरुण उवाच । देवदेव जगन्नाथ लोकानुग्रहकारक । नरा कलियुगे घोरे कथ वेद्य (vedyo MS) पुरातनम् ॥ श्रीसूर्य उवाच । दम्पत्योर्जन्मलग्नाद्वा तत्कालप्रश्नभेदयात् । कालचक्रं प्रवक्ष्यामि यथोक्तं मुनिभाषितम् । येन विज्ञानमात्रेण त्रैलोक्य दृश्यते स्फुटम् ॥ होराशास्त्रमहार्णवे**) उक्तं इह प्रसूचकं कालपुरुषस्य विज्ञानं यदुक्तं गर्गभास्करे । Unterschrift Fol 20a इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते सारसिद्धान्ते रोमकनगरे यवनपद्या प्राप्ते सर्वजीवकर्मज्ञाने इहलोककालसूचकदीपके प्रकरणं तृतीयम् ॥

---

*) samāpto dvitīyo zu lesen

**) Auch im vierten Kapitel erwähnt.

Das vierte Kapitel beginnt: अरुण उवाच । कृतकर्मचयो नास्ति कल्पकोटिशतैरपि । अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम् ॥ कथं तत्कर्म मोचाय प्रायश्चित्ते कृते सति । कथयस्व दिवानाथ लोकानां हितकाम्यया ॥ Unterschrift Fol. 22a · " " यवनपद्व्यां प्राप्ते बन्धुवर्गसत्यकौतुके सर्वजीवकर्मप्रकाशके कथितमिदं प्रकरणं चतुर्थम् ॥

Das fünfte Kapitel beginnt· नरः कामयते जायां ततः पुत्राननतो धनम् । एवमेव प्रवर्धन्ते कुलं संसारसंगतम् ॥ ब्रह्मणा निर्मिता येन सृष्टैका च परम्परा । तस्माज्जायादितः पुत्रकारणं वद मे विभो ॥

Das sechste Kapitel beginnt Fol 24a. अरुण उवाच । एकदा ब्रह्मसदने वै तवस्यापि ममस्य च । देवा ऊचुस्त्विदं वाक्यं लोकनाथेन निर्मितम् ॥ विश्वं चराचरं देव किमुक्तं दैवतः परम् । किं दैवं किं फलं केन सृष्टं वा किमहो ऽस्य ते ॥ Unterschrift " " यवनपद्व्यां प्राप्ते प्रातिवेश्मकारकज्ञानसूचके कथितमिदं प्रकरणं षष्ठम् ॥

Das siebente Kapitel beginnt Fol 26a अथवाप्यपरं वक्ष्ये जन्तूनां कर्मणः फलम् । पृथक्स्थितानामेकत्व नानाभिन्नभिदात्मकम् ॥ Unterschrift· इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते सारसिद्धान्ते स्वजनार्थसत्यकौतुके ज्ञानदीपके etc

Das achte Kapitel beginnt Fol 29a नृणां ये कर्मणां भेदास्ते सर्वे कथिताः खग । वेश्मवृक्षास्तथा स्थानगोवृषपवरमेव च ॥ Unterschrift· इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके वृक्षादीनां जातिभेदा रोमकनगरे यवनपद्व्यां प्राप्ते आश्रये योगजीवजातिनिर्णये प्रकरणमष्टमम् ॥

Das neunte Kapitel beginnt Fol 32b. अरुण उवाच । मायया हृतवित्तानाममृतं संस्थितेः सुखं । दुःखं नानाविधं देव etc. Unterschrift: " यवनपद्व्यां प्राप्ते सर्वजीवपुराज्ञानप्रसूचके इह प्रत्यक्षचिह्नदीपके महदार्तिक्रमणं पापविमोचनार्थ प्रकरणं नवमम् ॥

Das zehnte Kapitel beginnt Fol 41b अरुण उवाच । रुण (?) वैरवशाद्विश्वं त्वया च कथितं पुरा । तेषां सम्यक्कथं ज्ञानं केन वा कस्य तद्वद ॥

Das letzte Kapitel beginnt Fol 52a अरुण उवाच । इतिहासपुराणानि त्वयोक्तानि पुरा विभो । सूक्ष्मं त्विदं परं ज्ञानं यदुक्तं पूर्वजन्मजम् ॥ Unterschrift auf der letzten Seite· इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके रविविरचिते सर्वकर्मप्रकाशके समाप्तो यमद्वि(lies अधि)कारो द्वितीयः । अरुण उवाच ।

1126

93/12 53 Bll 9 Linien Geschrieben von Nandakiśora etwa um 1800

Tajika oder *Nilakanthi*, Astrologie gegrundet auf arabischen Quellen von Nilakantha Enkel von Cintamani Sohn von Ananta, der eine Jatakapaddhati und das Kamadhenuganita verfasste Nilakantha ein Schuler von Śiva schrieb dieses Werk im Jahr 1588 Beginnt प्रणम्य हेरम्बमथो दिवाकरं गुरोरनन्तस्य तथा पदाम्बुजम् । श्रीनीलकण्ठो विविनक्ति सूक्तिभिस्ताजक सूरिमन प्रसादकृत् ॥ १ ॥

Grahaprakarana Fol 8a Grahasvarupa Fol. 9b Ṣoḍaśayogah 15b Sahama Fol 22a Diese vier Teile beenden das *Samjñatantra* Varṣatantra Fol 53b

1127.

97/12 13 Bll 12 Linien Geschrieben von Ramacandra im J 1839

Tajika von Nilakantha Nur die vier ersten Abschnitte ohne das Varsatantra

1128.

29/15 12 Bll 14 bis 15 Linien Etwa 1840

Tajika von Nilakantha Nur die vier ersten Abschnitte Von Fol 10a bis 12a ein Zusatz aus einem astrologischen Werk.

1129.

26/14 5 Bll 10 bis 13 Linien Abschrift von 1858

Sodaśayogah der dritte Abschnitt aus dem Tajika von Nilakaṇṭha. Beginnt प्रागिक्कवालो १ पर इन्दुवार२स्तथेत्थशालो ३ ऽपर ईसराफ ४ । नक्त ५ तत स्यादमया ६ मणूउ ७ कम्बूलतो ८ गैरिकम्बूल९मुक्तम् ॥ १६ ॥ खल्लासर १० रद्द११मथो दुफालिकुत्थ १२ च दुत्थो ऽथ दिवीरनाम १३ । तम्बीर१४कुत्थी १५ दुरफाश्च योगाः स्यु षोडशैषां कथयामि लक्ष्म ॥ १७ ॥ Sieh Weber's Indische Studien 2 267 — Ein Manusyatajika wird Fol 3a citiert

1130.

90/9 53 Bll., 7 bis 9 Linien Etwa 1840

Sodaśayogavyakhya ein Kommentar zu dem dritten Abschnitt Sodaśayoga, von Viśvanatha Sohn von Divakara verfasst im Jahr 1630 Nicht ganz vollendet Der Text von Nilakaṇṭha und seine eigenen Erklärungen werden oft ganz öfters nur in Bruchstucken gegeben (Λ) Beginnt अथ षोडशयोगा व्याख्यायन्ते । तत्रैकक्कलादीनां षोडशयोगनामानि श्लोकद्वयेनाह । प्रागिक्कवालो etc

Die zwei letzten Blatter sind ein Fragment eines verschiedenen Tajika.

1131.

$24^1{}_2/9^1/_2$ 15 Bll, 8 bis 9 Linien Etwa 1800

Ṣoḍaśayogavyākhyā von demselben (B) Fol 9 fehlt und der Abschreiber hat die Zahl 12 übersprungen aber es fehlt dort nichts Dieses MS reicht nur bis Fol 17 b 5 von A

Die drei letzten Blätter paginiert 13—15 enthalten ein Stück (und zwar in einer kürzeren Recension) des Ṣoḍaśayoga und einige Linien des Sahama von Nīlakaṇṭha

1132.

30 19 16 Bll 10 Linien Geschrieben von Pādākṛṣṇa im J 1 1

Tājikanīlakaṇṭhe Praśnatantra oder *Praśnakaumudī* ein Supplement zu seinem Tājika von Nīlakaṇṭha Sohn von Ananta Enkel von Cintāmaṇi Beginnt अथात प्रश्नकरणं निरूप्यते ॥ अथ प्रश्नविचारप्रयोजनमाह वराह । दैवज्ञस्य हि दैवेन सदसत्फलवाञ्छया । अवश्य गोचर मर्त्य सर्व समुपनीयते ॥ १ ॥ अर्थार्पीश्च पुरा विष्णोर्ज्ञानार्थे समुपस्थित । वचन लोकनाथो ऽपि ब्रह्मा प्रश्नादिनिर्णयम् ॥ २ ॥ आदिशब्देन स्वरशकुनादिकम् । तस्मान्नृप कुसुमरत्नफलाग्रहस्त प्रीत प्रणम्य रवये हरिदिङ्मुखस्य । होराङ्गशास्त्रकुशलान्हितकारिणश्च संदृत्य दैवगणकान्सहृदेव पृच्छेत् ॥ ३ ॥

Citiert werden Utpala Candeśvarapraśnavidyā 2a Cintāmaṇi ein Werk 2a etc Siehe im nächsten MS Praśnacintāmaṇi Jñānamuktāvalī 2a Trailokyaprakāśa 12a Praśnatantra 4a (Tājikokta) 1a 14b Praśnapradīpa (nicht von Kāśinātha) 4a 11a 15b Brahmatantra 1b Bhuvanadīpaka 3a etc Ṣaṭpañcāśikā Samarasāra 1b Samarasiṃha 3b 9b (Tājike)

Die HS bricht ab auf Fol 21a Linie 6 des folgenden Codex

1133.

26 14 9½ Bll 11 bis 13 Linien Schlechte Abschrift von 1858 von Mulakara, Sohn von Abhaya kara

Praśnatantra oder *Praśnakaumudī* von Nīlakaṇṭha Vollständig Er citiert sein eigenes Tājikaratna Fol 26a ferner ausser den genannten Autoritäten Jñānaprakāśa 25b Tājikasiṃha 11b Praśnacandeśvara 1b Praśnacintāmaṇi 15a Nach Sudhākara in seiner Gaṇakataraṅgiṇī soll Nīlakaṇṭha eine Jātakapaddhati in 60 Śloka verfasst haben

Fol 27 enthält zehn Subhāṣitaślokāḥ welche in die Mitte des Werkes eingeschaltet waren

1134.

*3 9 3 Bll 11 bis 14 Linien Geschrieben etwa um 1700 von Rāmakṛṣṇa aus Jalagrāma in Gujjarāt

Tājikapaddhati oder *Varṣapaddhati* von Keśava Sohn von Kamalākara In 27 Versen Beginnt यतम्नाजिकोक्त फल

हायनोत्थं क्रमान्नोक्तमन्यैरतो दुर्गमं तत् । क्रमाद्वच्मि तत्पद्धतिं प्रस्फुटोक्त्या गणेशं नमस्कृत्य बालावबोधाम् ॥ १ ॥ ज्ञात्वा जन्मखगोद्यान्प्रतिसमं जन्मार्कतुल्यो रविर्यश्चाहृयवद्मुखं भवेद्गतसमा शैलाभ्रदिक १००७घ्ना हृता । खाभ्रेभै८०० जनिवासरादिसहिताःसप्ता नगैः७स्तहिने ऽब्दादि सावयवं स्फुटो ऽत्र जनिजो मासः क्वचिद्धूनयुक् ॥ २ ॥ रुद्रघ्नेतसमा खखाद्रि१७०कुलवाद्या जन्मतिथ्यन्विताःसप्ता खाग्नि३०भिरब्दवक्रजतिथि स्याद्धूनयुक्ता क्वचित् । वर्षादौ स्फुटखेचराःस्तनुमुखान्भावाय जन्मोक्तिवद्यातान्द्वैर्युतजन्मलग्नभमितैः१२स्सप्त भवेद्भिन्यिहा ॥ ३ ॥

Vers 1—3 varṣādigrahasadhana 4 5 harṣasthānani 6—10 haddaneśakah 11 maitrādhyaya 12 13 muthaśiladiyogacatuṣṭaya 14 15 mukhyapañcavargabaladhyaya 16 17 abdapavicara 18 muthavicara 19 dva abde abdapanam śubhamadhyadhamapujadeśa nirnaya 20—22 sahamani 23 daśantardaśadhyaya 23—26 (atha varṣadigrahadaśamadhye ke am subha ity abh Schol)

Schliesst इति वर्षफलस्य पद्धतिं ह्यमृतेशाद्रिपुटप्रसादतः । शिशुशिष्यजनप्रबोधिनीमकरोद्विप्रवरिष्ठकेशवः ॥ २७ ॥

1135.

29¹. 13 4 Bll 11 Linien Schrift von 180?

Varṣaphalapaddhati Vollständig

1) *Grahadikathanadhyaya* 2) *Mitradhyaya* 3) *Mukhyapañcavargaphaladhyaya* 4) *Varṣaphalakathanadhyaya* etc

1136.

20 1? 11 Bll 13 bis 14 Linien Etwa 1?0

Varṣaphalapaddhatiṭīkā ein Kommentar zu dem vorhergehenden Buche von Mallari Beginnt प्रणम्य मोरेश्वरपादयुग्मं श्रीसद्गुरुं सूर्यमुखांश्च खेटान् । मल्लारिनामाब्दफलस्य पद्धतेष्टीकां स्फुटां मन्दधियां सुबोधाम् ॥ तत्र तावदभीष्टदेवतानमस्काररूपं मङ्गलमाचरन्सदारम्भप्रयोजनं च दर्शयन्ग्रन्थारम्भं प्रतिजानीते ॥ यतस्ताजिकोक्तमिति । अहं केशवस्तत्पद्धतिं तस्य वर्षपद्धतिं क्रमादनुक्रमेण वच्मि । किं कृत्वा । गणेशं नमस्कृत्य । यतो ऽन्यैराचार्यैस्ताजिकोक्तं ताजिकशास्त्रोक्तं हायनोत्थं फलं वर्षजातकफलं क्रमान्नोक्तं । अतो यतो दुर्गमं ज्ञातुमशक्यमतो ऽहं वच्मि । कया प्रस्फुटोक्त्या । किंविशिष्टां पद्धतिम् । बालावबोधाम् । बालानामप्यवबोधो ज्ञानं यस्या सा तथा । अतिसुगमामित्यर्थः ॥

Er citiert den Brahmasiddhanta 3a Vasiṣṭhasiddhanta (इद

माण्डव्य संक्षेपादुक्तं शास्त्रं मयोत्तमम् । विस्तरो रविचन्द्राद्यैर्भविष्यति युगे युगे) 3a Horamakaranda 6a.

1137.

25/12 28 Bll 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1736 in Molinagara von Bhojavijaya, Schüler von Sajjanavijayagaṇi der ein Schuler von Rūpavijayagaṇi war

Tājikabhūṣaṇa von Gaṇeśa Sohn von Dhuṇḍhirāja aus Pārthapura Beginnt भक्तिर्भक्तजनस्य यस्य भवति प्रीतिप्रतीतिप्रदा etc ॥ १ ॥ तूर्णं यत्करुणाकटाक्षकणिका संपूर्णसिद्धिं भवेत्ता वाणीं प्रणिपत्य सत्यनिरतं श्रीढुण्ढिराजं गुरुम् । सारं ताजिकवारिधेर्निरवधेः प्रोद्धृत्य पीयूषवत्कुर्वे ताजिकभूषणं गणपतेर्भक्तो गणेशः सुधीः ॥ २ ॥ गर्गाद्यैर्यवनैश्च रोमकमुखैः सत्यादिभिः कीर्तितं शास्त्रं ताजिकसंज्ञकं निरवधिं तद्वारिधिं दुस्तरम् । एतत्ताजिकभूषणं नवतरां तर्तुं समर्थां तरिर्व्यक्तार्थामलकोमलोक्तिविलसत्कर्णानुकीर्णां भृशम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मद्वेपितुरुप्कसंभवमिदं तार्तीयकं वर्तते शास्त्रं यद्यपि सद्विजैरपि तथाप्यध्येतुमर्हं भवेत् । यस्माद्यत्सदसत्फलं निगदितं सत्यं हि किं पङ्कजे शङ्का पङ्कभवाथवा फणिफणोत्पन्ने मणौ दूषणम् ॥ ४ ॥ धात्रा शास्त्रमकारि यत्कृतयुगे तत्सर्वथा नान्यथा त्रेतायामपि बादरायणकृतं तच्चानृतं नो भवेत् । यद्गर्गेण विनिर्मितं क्षितिचमत्काराय तद्द्वापरे काले ऽपि प्रबले कलेरविकलं तार्तीयकोक्तं फलम् ॥ ५ ॥

1141.

29/17 18 Bll 11 bis 15 Linien Etwa 1780

Tajikabhuṣana Von Anfang bis zu Riṣṭabhaṅgadhyāya in Handschrift 1 Fol 18 b

1142.

20/8 3 Bll 12 Linien Geschrieben im J 1863 von Bhaṭṭa Mulasa kara

Masadaśadiphala aus dem Schluss des Tajikabhuṣana In der ersten Handschrift Fol 26 a Beginnt सामान्यतो यदपि मासजात bis मन्दे कषायमशुने रसमामनन्ति am Ende des Werkes

1143.

19½/10 8 Bll 6 bis 8 Linien Geschrieben von Abhayasa kara im J 1803

Tajikabhuṣane Ṣoḍaśayoganirupana Beginnt दीप्तांशकाक्षेत्थिथिभि १५ पतङ्गे१२र्मतङ्गजे ८ सप्तभि७रङ्क९सख्ये । शैलै७र्नभोमण्डलगै९र्नभोगा विलोकयन्ति द्युमणे क्रमेण ॥ १ ॥

1144.

21/13 38 Bll 10 bis 15 Linien Geschrieben im J 1611 in Saredi von Jagannātha, Sohn von Sadāśiva Enkel von Prayāga

Tajikaśāstra von Hari Bhaṭṭa Beginnt श्रीरामस्य पदारविन्दयुगल नत्वाथ वागीश्वरी हेरम्ब तपनादिक ग्रहगण रुद्र यशोदासुतम् । वक्ष्ये ताजकसारमल्पसुगम रम्य सुबोधप्रद नानाताजकतो विलोक्य रचित दैवज्ञहर्षप्रदम् ॥ १ ॥ यत्पूर्वार्जितमात्मदेहजनित दैव शुभ वाशुभ तत्सर्व हि विपाकमेति नियत वर्षादिके निश्चितम् । सर्वं संमतमत्र जन्मनि पर जन्तो स्फुट सूरिभिस्तस्मात्तत्परिचिन्त्य वर्षजनित वक्ष्ये फल स्फूर्तिमत् ॥ २ ॥

Nach den beiden folgenden Versen scheint das Werk im Jahr 1524 verfasst zu sein Fol 2 b शाको बाणयुगाब्धिचन्द्ररहित १४४५ सप्ताभ्रदस्रै २०७ हृतो भक्त शून्यखकुञ्जरै ८०० फलमिद घस्रादिक सयुतम् । Fol 3 a शाको बाणयुगाब्धिचन्द्र १४४५ रहितो रुद्रैर्हृतो ऽधो वियन्नागेनाप्त १८० फलाधिको भव ११ युत खाग्न्यु ३० द्धृत शेषकम् ।

Ahargaṇadistavarṣadisadhana. Tithyānayana Nakṣatrayogānayana Saṃkrantivāranayana Raśisvarupa Grahasvarupa Bhavasvarupa Grahasadhana Lagnasadhana Rinakhyalagnasadhana Bhavasadhana Natam vinaiva bhavasadhana Dṛṣṭiphalani. Pañcavargicakra Haddeśah Navaṅśah Mitrani Balani Dvadaśavargika Harṣasthānani Yogatraya Trinaśipah Varṣeśavicaradhyaya (Fol 12 b) Varṣeśaphalani Munthaphala Riṣṭadhyaya (Fol 16 a) Rajayoga

सिध्यन्ति कार्याणि मनीषितानि । बलाबलज्ञानविना कदाचिद्विवेचन नैव शुभाशुभस्य ॥ ७ ॥ तत्र प्रवक्ष्ये यवनानुसाराद्बलावल यद्ग्रहसभव च । त्रिकोणसस्थे फलमत्र पादहीन दलं स्वे भवने ऽधिमात्रे ॥ ८ ॥ Eine kurzere Recension findet sich im Catalog India Office Num 3061

Schliesst गजाश्वरत्नाम्बरदेशलाभ स्त्रीपुत्रलाभ विविध च सौख्यम् । यच्छन्ति खेटा परमर्दन च कुर्वन्ति सर्वे बलिनो नराणाम् ॥ १२ ॥ गुर्विन्दुसौम्येज्यसुरारिपूज्या स्वोच्च गता स्वाशगता यदि स्यु । लग्नत्रिकोणाय गताश्च सौम्या दृष्टाश्च युक्ता निजवर्गयुक्ता ॥ १३ ॥

1149.

22/12 8 Bll 12 Linien Geschrieben im J 1555 für Bhudhara Sohn von Bhupati (Kalulaj atya) aus Ghanaughanāgara

Varsaphala aus einem Tajikatantra Das Werk umfasste 11 Blatter aber Foll 8—10 fehlen Beginnt यदुक्त यवनाचार्यैस्ताजिकस्य मतान्तरम् । तत्सर्वं कलयिष्यामि वर्षलग्नाच्छुभाशुभम् ॥ १ ॥ जन्मलग्ने तु यद्दृष्ट ग्रहभावाच्छुभाशुभम् । तत्सर्वं प्राणिना नित्य जन्मादिक न युज्यते ॥ २ ॥ वर्षे मासे दिने पुसा फल भिन्न शुभाशुभम् । तत्कारणाच्च वर्षाद्य वक्ष्ये ऽहं निश्चितं फलम् ॥ ३ ॥ नान्यत्र ताजिक मुक्त्वा दृश्यते वर्षनिर्णय । तेन ताजिकशास्त्रोक्तो मया सो ऽय प्रकाश्यते ॥ ४ ॥ जन्मकालो ऽर्कतुल्यो ऽर्को राश्याद्यो यत्र जायते । तत्कालसभव लग्न वर्षलग्न निगद्यते ॥ ५ ॥

1150.

$23/12^1/_2$ 14 Bll 9 bis 11 Linien Geschrieben von Josī Ambādatta Acalaji im J 1786

Pāśakakevali, ein Wurfelorakel, welches einem Garga zugeschrieben wird Mit drei vierkantigen Wurfeln lassen sich 64 verschiedene Wurfe ausfuhren Von diesen sind eine bestimmte Anzahl von gunstiger andere von ungunstiger Vorbedeutung Die Handschrift ist nicht mit Zahlen der einzelnen Verse versehen Im Verhaltnis zu dem Berliner MS (Chambers 286) erweist sich unseres als schlechter obwohl manche Lesarten korrekter sind Professor Weber hat den Text in den Monatsberichten der Preuss Akademie der Wissenschaften vom Jahre 1859 pp 158—180, ediert und eine Übersetzung in seinen Indischen Streifen I 274 ff versucht Beginnt, mit genauer Wiedergabe des Wortlautes यत्सत्य त्रिषु लोकेषु यत्सत्यं ब्रह्मचारिषु । यत्सत्य लोकपालानां सिद्धिं वै श्रवणाय मे ॥ श्री नमो भगवते कौष्माडिनी सर्वकार्यसाधिनी ।

सर्वनिमित्तप्रकाशिनी ॥ एह्येहि वर २ वर देहि २ ह्लिनि २ मातगिनि सत्यं ब्रूहि २ स्वाहा ॥ १११ पद पद पद चैव पतित शोभनस्तव । शुभ च दृश्यते तत्र सर्वारंभेषु निश्चित ॥ संग्रामे चार्थलाभे च व्यवहारे च समागमे । शोभन चैव वक्तव्यं होराज्ञानस्य चिंतके ॥ ११२ पद पद द्विक चैव पतिता विशकर्तरी । देवदेव प्रपद्यस्व कार्यमन्यद्विचिन्तय ॥ वायसोलूकगृध्राश्च मशकामक्षिकास्तथा । तैलाभक्त तथा स्वप्ने कृष्णसर्प च पश्यसि ॥ क्षुद्राभावश्च ते चित्ते पाप कृत्वा न शाम्यसि । तत पापशिलायोगान्नार्थसिद्धिस्तवेचते ॥ Pag 10 und 11 auf dem elben Blatt

Schliesst ४४४ वृषभाश्च त्रयो यत्र पतितास्ते विचक्षणा । यत्त्व चितयसे कार्यं नित्यमेव पुन पुन ॥ यत्त्व चिंतयसे कार्यं तस्य सिद्धिर्भविष्यति । एकेनैव तु यामेन तथैव द्वीवसेन तु ॥ येन आसीज्जगद्वंद्यो गर्गनामा महामुनि । तेन स्वय निगीर्णय सत्या पाशककेवली ॥

1151.

25/12 2 Bll 19 Linien Etwa 1760

Das zwanzigste Kapitel des *Ramalatantra*, in 64 Drutavilambita Versen Die gunstigen oder ungunstigen Ereignisse welche sich aus den Stellungen von mehreren Sakala an den Wochentagen ergeben Beginnt अथ च षोडशभि शकलैर्ध्रुवे रविमुखेषु दिनेषु दिनोद्भवम् । फलमत्र विदित दिनचर्यया प्रतिदिनं शकचारकुरात्मकम् (?) ॥ १ ॥ रविदिने लहिआनदल यदा≡ तदि (tadi fur tada mehrfach) दिन शुभमत्र पर तु तत् । किमपि खेदकर वत केनचिन्नटजनेन भवेन्मिलन स्वयम् ॥ २ ॥ शशिदिने लहियानदल यदा≡ भवति तत्रगम क्वचिद्प्यहो । किमथवा मिलनं कुजवासरे≡ तनुसुख गमन मिलनं भटै ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीरमलतन्त्रे दिनचर्यापरिकथनाभिधानो विंशतिमोऽध्याय ॥

1152.

26/12 10 Bll 13 bis 18 Linien Geschrieben von Harsavijaya um etwa 1760

Ramalajñana, am Anfang *Cintaphalavicara* genannt Alle Werke uber Ramala sind zu dem Zwecke der Verkundigung der Zukunft verfasst Dieses geschieht durch Wurfel (pasaka) oder von 16 mit je vier Punkten und Strichen versehenen metallenen Tafelchen (sakala), welche auf die Erde oder Platten geworfen werden Durch eine bestimmte Berechnung der Zahlen wird dem Fragenden von einem Sachkundigen Antwort erteilt Die Kunst

stammt aus Arabien wie die oft korrumpierten Namen zeigen In unserem Werk werden die Sakala Hausei (?aha) genannt und mit den neun Planeten in Verbindung gebracht Beginnt अथ चिन्ताफलविचार । यदि प्रथमगृहे खारिजो जीव आगतस्तदा॥ कार्यसिद्धिरिष्टवस्तुप्राप्ति शरीरे सौख्य व्याधितस्य सौख्य राज्यचिन्ता पुरुषचिन्ता पीतवर्णो दीर्घायु पट्टनकर प्रश्नकारी चौरी (?)– कब्जदाखिलो द्रव्यचिन्ता तस्य प्राप्तिर्भवति etc

Fol 8a इति श्रीरमलज्ञान सपूर्णम् ॥ अथ दिननियमो लिख्यते ॥

1153.

21 15 8 Bll Innen verschieden Etwa 1890

Ramalacintamani behandelt in 24 Versen nach den Vorschriften der Punktierkunst den Erfolg des Jahres und seiner Teile (Varsphala) Mit dem Marici genannten Kommentar von Paramasukha aus der Sanadhya Familie Dieser Kommentar ist im Jahre 1811 verfasst Der Text beginnt मेषगे सायने सूर्ये सुस्नातो हर्षसयुत । पाशाष्टक त्यजेद्धीमान्वर्षस्य फलसिद्धये ॥ १ ॥ प्रथमाद्रविपर्यन्त शकलाना फल वदेत् । प्रमाणमासमेक तु ह्येकैकशकले स्मृतम् ॥ २ ॥ एव द्वादशमासाना फल ब्रूयाद्विशङ्कित । न सदेहो ऽत्र विश्वादे फल तन्वादिषु स्मृतम् ॥ ३ ॥ विश्व१३कर्मा१०-य११शक्रा१४स्यखण्डे प्रस्तारक लिखेत् । अनेनैव प्रकारेण सावित कारयेद्बुध ॥ ४ ॥ एकेन सावितेनैव हर्षलाभसुखान्वितम् । द्वितीयेन सुख ज्ञेय तृतीयेन धन भवेत् ॥ ५ ॥ चतुर्थेन तु मध्य स्यादरिष्ट पञ्चमेन तु । षष्टेन सावितेनैव अत्यरिष्ट वदेत्सुधीरिति ॥ ६ ॥

Der Kommentar beginnt श्रीगणेश नमस्कृत्य सर्वाभीष्टप्रदायकम् । सर्वविघ्नविघशान्त्यर्थ प्रारब्धस्य प्रसिद्धये ॥ १ ॥ श्रीमहाकालदेवानामाज्ञोत्पन्ना हि नो हृदि । रम्लचिन्तामणेस्त्व हि मरीचि कुरु सत्वरम् ॥ २ ॥ श्रीगुरोश्चरणौ धृत्वा ह्यभीष्टप्रकाशकौ । रम्लचिन्तामणे शीघ्र मरीचि हि करोम्यहम् ॥ ३ ॥

1154.

99/14¹/ 8 Bll 12 bis 16 Iilii Geschrieben von Raghunatha einem Schüler von demselben Paramasukha in Jaipura ein Jahr nach Abfassung des Kommentars nämlich im J 1812

Ramalacintamani mit dem Kommentar von Paramasukha

1155.

53¹ 15¹, 16 Bll 13 bis 14 Iilen Schrift von 1893

1) Foll 1—6b *Ramdasistra* von Rama Sohn von Krsna, Enkel von Ramacandra In 109 Versen Beginnt वन्दे तत्पदपङ्कज

गणपतेर्यद्दीच्य रक्तामुजं गण्डस्थभ्रमरावली मधुधिया भाति स्पृशन्ती मुहुः । मञ्जीरध्वनिदत्तचित्तजमहान्प्रोड्डीय किंचित्पदान्मञ्जीरप्रतिशब्दितं विदधते सत्ताण्डवे (tattāṇḍava HS) ऽकालिकम् ॥ १ ॥ परं वर तद्गगणाद्वियुक्तं न विश्वसेयो दिवि चन्द्रयुक्तम् । आगारमाद्य विजहाय भूमौ करोति पद्यं निगमे शिवं सः ॥ २ ॥ कुर्वे रमलशास्त्रस्य वैचित्र्यं सुमनोहरम् । रामो दैवविदां प्रीत्यै पुरोक्त यवनैर्यथा ॥ ३ ॥ आदावभीष्टकुलदेवगणं प्रणम्य पश्चाद्विधिज्ञमपि दैवविदां गरिष्ठम् । सम्यक्तयजेत्स्वसुखकष्टविनिर्णयार्थमचद्वयं रमलशास्त्रविदं तु पृच्छेत् ॥ ४ ॥ रन्ध्रैक • प्रमितो बिन्दुः ‾ • समरन्ध्रद्वयं • • ध्वजः । वाममार्गेण विज्ञेयं क्रमात्स्थानचतुष्टयम् ॥ ५ ॥

Schliesst. पापसौम्योद्भवं सौम्यं चाद्यन्ते दुःखसौख्यदम् । पापोद्भवं यदा पापं चाद्यन्ते दुःखदं स्मृतम् । पापोद्भवं यदा सौम्यं चाद्यन्ते मिश्रितं भवेत् ॥ १०७ ॥ भारद्वाजकुलावतंसगणकः श्रीरामचन्द्राह्वयस्तत्सूनुर्मतिमान्महद्विधिविदां श्रेष्ठस्तु कृष्णाभिधः । पुत्रस्तस्य बभूव सद्गुणगणैर्युक्तस्तु रामाभिधः ॥ १०८ ॥ Ein pāda fehlt चक्रे रमलवैचित्र्यं वद्यं शकलषोडशैः । दृष्ट्वा यवनशास्त्रं च वद्यं गीर्वाणभाषया ॥ १०९ ॥ इति रमलशास्त्रे संज्ञातन्त्रं समाप्तम् ॥

2) Foll. 6b—16a *Ramalaśāstre Praśnatantra* Von Rāmacandra, wahrscheinlich von Rama in Num 1 nicht verschieden Beginnt: अथ प्रश्नतन्त्रे प्रथमखण्डविचारः ॥ शुभाशुभफलप्रश्ने प्रथम शकलं शुभम् । तदा सर्वं शुभं ज्ञेयमशुभे त्वशुभं वदेत् ॥ १ ॥ अथाद्य कथं भविष्यतीति प्रश्ने ॥ तन्व१स्त७समवं खण्ड यदा सौम्य समागतम् । तद्दिनं सौख्यदं ज्ञेय पापे पापं विनिर्दिशेत् ॥ २ ॥ आद्या१ष्ट२शकले सौम्ये संतोषं च वदेत्सुधीः । लाभो राजगुरुत्वं च यशो वृद्धिश्च च संभवेत् ॥ ३ ॥

Schliesst: अथ कश्चिद्गृहे वर्तते न वेति प्रश्ने ॥ चतुर्थे ४ खारिजे खण्डे गृहे नास्तीति संवदेत् । चतुर्थे ४ दाखिले खण्डे वर्तते नात्र संशयः ॥ १ ॥ द्वितीये २ पुनरुक्त चेद्द्रव्यमाश्रित्य तिष्ठति । षष्ठे ६ रोगयुतो ज्ञेयः सप्तमे स्त्रीयुतो भवेत् ॥ इति प्रश्नश्रेयः ॥ इति श्रीरमलशास्त्रे रामचन्द्रविरचिते प्रश्नतन्त्रं समाप्तम् ॥

1156.

22/10. 24 Bll, 8 Linien Etwa 1760

Ramalasūtra von Śrīpati, Sohn von Lakṣmīnṛsiṁha Bhatta, welcher letztere den Beinamen Gosthīśāla führte und in Gokula

wohnte Sripati war ein Schüler von Govindarava einem Sohn von Gulabaraya Das Werk bestand aus vier Prakarana Von dem vierten sind jedoch nur 7 Verse erhalten Beginnt मञ्जुलारुण-विस्तीर्णं करपुष्करराजितम् । शिवोद्भवं त भास्वन्त कमलामोदद भजे ॥ १ ॥ य प्रश्नशास्त्रनिष्णातो रम्लशास्त्रप्रवर्तक । ज्योतिर्मतानुसारेण तमाचार्यं नतो ऽस्म्यहम् ॥ २ ॥ य सिहनदपूर्या (पूर्वा B) सीमे हरेत्युपनामवान् । गुलाबराय पुण्यात्मा यशस्वी तत्तनूद्भव ॥ ३ ॥ गुरोर्गोविन्दरायस्य चाचवशशिरोमणे । प्रसादात्क्रियते रम्लसार श्रीपतिना मया ॥ ४ ॥ रम्लशास्त्रस्य पाशकप्रधानत्वात्प्रथम पाशकनिर्माणविधिरुच्यते ॥ ५ ॥ चतु शून्याङ्कित तूर्ध्वैरधस्तात्खद्वयाङ्कितम् । पश्चाद् द्वेकाङ्कित तादृक पुरस्ताच्छिद्रित तिर ॥ ६ ॥ किंचिद्दीर्घं स्निग्धतम कोणाष्टकसमन्वितम् । गुरुधात्वादिरचित शकल त्वेतदुच्यते ॥ ७ ॥ एकायस्या (?) शलाकाया प्रोतत्वे तच्चतुष्टयम् । भवेत्पाशकमेक तु द्वितीयस्याप्यय विधि ॥ ८ ॥ इति पाशकनिर्माणम् ॥

1) Sakalasvarupagunanamakathana Fol 6a 2) Mustyadigupta vastu 9b 3) Abhistapra unirupana 15b 4) beginnt पूर्वं ये विषया नोक्ता मया प्रकरणत्रये । चतुर्थे तान् प्रकरणे वच्मे प्रश्नोपयोगिन ॥ १ ॥ Yavanacarya wird in 1 56 erwähnt

Die HS hat ein eigentumliches Schicksal erfahren Von Fol 18a 4 ukala cet trtiye ca bis zum Schluss des Ganzen werden 2 3b bis 4 8 wiederholt

1157.

30 14 5 Bll 9 bis 10 Linien Śāradā Schrift Etwa 1740

Ramalasara Von Anfang bis 2, 21

1158.

26/11 35 Bll 15 bis 20 Linien Etwa 1650

Narapatijayacaryā, geheimnisvolle Mittel um einem König den Sieg im Kampf zu sichern Verfasst von Narapati, Sohn von Amradeva in Anahilapattana im Jahr 1276 Der grössere Teil des Werkes *enthält eine Beschreibung von mystischen Diagrammen* deren Abbildungen gegeben werden Die Schrift beruht auf einer grossen Anzahl von Tantra, welche in der Einleitung aufgezählt werden Unsere Handschrift enthält von den sieben Kapiteln nur die fünf ersten Beginnt अव्यक्तमव्ययं शान्तं नितान्त योगिनां प्रियम् । etc

Śāstrasamgrahah prathamo dhyayah 2b Svarādhyayo dvitiyah 7a Catura itcakram 28a Caturtho dhyayah 33b Balasamgraha 35b Dieser Adhyaya ist unvollständig Sieh Catalogue

of Sanskrit Mss in the Libr of Trinity College Cambridge Seite 68 Catalogue of the India Office Num 3109 ffg

Auf Fol 21 b 3 findet sich die Überschrift पूज्यपंपश्रीसघवीरगणिगुरुभ्यो नम । पूज्यपपसघहर्षगणिगुरुभ्यो नम । und auf derselben Seite letzte Linie प० उदयवीरगणिना लिखितम् । Sieh Peterson s Third Report p 227 Dieses ist einer fruheren Abschrift entnommen

1159.

°/1°1 79 Bll 9 b s 14 L n en Schr ft on 16o°

Narapatijayacarya Sastrasamgrahadhyaya Fol 4 b Svara dhyaya 15 a Caturasiticakra 58 a Das Ende des Bhubaladhyaya ist nicht bezeichnet Auch diese Hs enthalt Zeichnungen der Cakra

1160

°7/10 94 Bll 9 b s 17 L ien Etwa 1780

Narapatijayacarya von Narapati Mit dem Kommentar Jayalaksmi von *Mahadeva* Sohn von Pathaka Harivamsa (Fol 28) Mahadeva nach verschiedenen Berechnungen von Daten lebte im Jahre 1520 Er citiert Cakrapani den Verfasser der Kalpalata (genauer Vijayakalpalata) Fol 49 a Lampatacarya (Fol 5 b) Samarajayatantra (Fol 56 b)

Die Handschrift reicht bis Vers 75 des Kapitels Bhubala (beginnt Fol 92 a) Foll 1 2 fehlen am Anfang

1161.

$30^1/_2/9$ 14 Bll 6 bis 8 Lin en Geschr eben in Ambavat von Hara lala im J 1722

Samarasara magische Mittel um Erfolg im Krieg zu sichern Dieses geschieht durch Kreise in denen Buchstaben des Alphabets in eigentumlicher Weise angeordnet sind durch Beobachtung von stellaren Verbindungen und dergleichen Von Rama oder Ramacandra Vajapeyin Sohn von Suryadasa der in der Mitte des funfzehnten Jahrhunderts lebte 85 Verse Mit Randglossen Beginnt नत्वा गुरून्समालोक्य स्वरशास्त्राणि भूरिश । वच्ये युद्धजयोपाय धार्मिकाणा महीचिताम् ॥ १ ॥ बऊधा विद्धे सदाशिवो ऽत्र स्वरतन्त्राणि तदेकवाक्यता तु । भगवानयमेव वेद सम्यग्गुरुमार्गानुगतो ऽपरस्तु लोक ॥ २ ॥ वच्याम्यह यदिह किंचन सर्वसारमेतावदेव परिचिन्त्य नृप प्रवृत्त । एको ऽपि कोटिभटलोलपतङ्गदीपलीला मुदानुभवतु स्फुटकौतुकेन ॥ ३ ॥

Ravindugūdhachayabalam schliesst Vers 22 Vayubala 23 Rahubala 24 Rahuyogimbalaprasamsa 27 Kalavarardhaprahara 28 Ardhapraharah 29 Horavali 30 Praharalaksana 32 Varjyana ksatrani 33 Dikkula 34 Rahukalanalacakra 37 Namanaksatra jnanacakra 39 Svarabala 46 Svaravidhi 49 Dvutavidhi 50

Ausadhani 55 Koṭacakra 67 Sarvatobhadracakra 75 Rinadhanavicura 76 — Vgl Svarodaya

Schliesst वत्समुनीश्वरस्य शिवदासाख्यादुरुख्यातित. etc

1162.

90/11 55 Bll 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Samarasara von Ramacandra Vajapeyin mit einem Kommentar, von seinem Bruder Bharata Der Kommentar beginnt नत्वा देवं गणेशानं शारदां गुरुमात्मनः । कुर्वे समरसारस्य व्याख्यां सम्यक्तमासत ॥ १ ॥ Die Handschrift reicht nur bis Vers 74 Sieh Catalogue India Office Num 3117

1163.

16/9 25 Bll 5 Linien Etwa 1770

Samarasara Eine unvollstandige Handschrift, in welcher eine Anzahl von Versen fehlen Nach Vers 3 folgt 8, nach 24—28 nach 33 — 37 nach 74 — 77 Foll 11 fehlt ganz Von Vers 85 ist nur der Anfang वशी वत्सम् erhalten somit fehlt das letzte Blatt

Am Schluss ist ein Blatt aus einem Svarasastra beigelegt Es beginnt प्रविष्टा यथा हि नद्य खलु सागरेषु । यथा हरेर्देहगताश्च देवास्तथा स्वरा वर्णस्वरे प्रविष्टाः ॥ ६ ॥ und schliesst यस्य नाम्नि भवेद्वर्णः संयोगाचरलचण । ग्राह्यस्तस्यादिमो वर्ण इत्युक्तं वर्णयामले ॥ १० ॥

1164.

91/13 16 Bll 28 bis 30 Linien Etwa 1790

Samarasara mit einem anonymen Kommentar Das letzte Blatt fehlt Der Kommentar beginnt हेरम्बमानम्य हिताय वच्मे प्रज्ञा विनापीह निवेशमिच्छो । पुसस्तथा सगरसारटीका प्रज्ञा यथा मे ऽस्ति गुरो प्रसादात् ॥ १ ॥ Nach einer Paribhasa von zehn Versen welche ein Inhaltsverzeichnis des Originalwerkes enthalt, fahrt der Scholiast fort अथैहिकामुष्मिकस्वधर्मपरभूपतीनां समरविजयोपकाराय सोमयाजिश्रीरामचन्द्राचार्यं स्वयमपि नृपतिजयजनितलोकद्वययशःपुण्यफलकामो जयपराजयोपलचणसमरसाराख्यग्रन्थं प्रचिकीर्षुर्गुरुनतिलचणं मङ्गलमादावाचरति नत्वेत्यादिश्लोकेन ॥

1165.

99/11 7 Bll 15 Linien Etwa 1790

Vijayotsava ein astrologisches Werk aus welchem vier Stucke mitgeteilt werden Diese behandeln vier Diagramme, durch deren Anwendung einem Konig der Sieg in seinen Unternehmungen gesichert werden soll Sie heissen koṭacakra, Sarvatobhadra, Kasi

cakra, Mṛgayacakra. Beginnt विजयोत्सवे कोटचक्रम् ॥ चतुरस्र लिखेद्दुर्गं त्रयमेकाधिकोत्तरम् । तत्रान्तस्थ कोटसञ्ज्ञ मध्यस्थ परिखोच्यते ॥ १ ॥ तृतीयमुच्यते वाह्य तेष्वीशानीक्रमेण तु । दुर्गनामस्तु नक्षत्राद्दिनाम्नो ऽथवा पुन ॥ २ ॥ लिखेत्प्रवेशतस्त्रीणि प्राच्यादौ निर्गमे न तु । त्रीणि त्रीणि विलेख्यानि सप्तम बहिरेव तु ॥ ३ ॥ चतुर्थं सप्तकेष्वेव तुर्यं तुर्यं भवेत्तु यत् । स्तम्भनवत्रसञ्ज्ञ तद्बोध्यमत्र विचक्षणै ॥ ४ ॥

1) Koṭacakra endet Fol 3 a 2) Sarvatobhadra दशोर्ध्वगाश्च विन्यस्य तिर्यग्रेखास्तथा दश । एकाशीतिपद चक्र जायते नात्र सशय ॥ Endet Fol 5 b 3) Kavicakra उत्प्रयाणे प्रयाणे वा निशीथे मृगयान्तरे । शोकार्ते व्यसने प्राप्ते सैन्यघाते निनायके ॥ विवाहे मित्रसयोगे परचक्रे समागते । तीर्थे देवालये व्यग्रे स्त्रीमद्यासक्तचेतसि । वक्रधा कविकालस्तु कथितो दुर्बले नृपे ॥ Endet Fol 6 b 4) Mṛgayacakra वक्ष्यामि मृगयाचक्र सूर्यभाद्गणयेत्तत । प्रथम च तृतीय च सप्तम नवम तथा ॥ त्रयोदश पञ्चदश ज्ञेयमत्र विचक्षणै । ऊनविंशैकविंशे च पञ्चविंशमथान्तिमम् ॥ एतानि दश ऋक्षाणि खेटाख्य कथित बुधै । यत्र लभ्य सदा ज्ञेय ज्योतिशास्त्रस्य पारगै ॥

Hin und wieder sind kurze Erklärungen eingeschaltet Citiert werden Svarodaya und Bhupālavallabha (astrol)

1166.

24/12 5 Bll 18 Linien Etwa 1800

Viṃśottaryantardaśāmadhye māsādyantardaśācakra astrologische Tabellen zur Berechnung der Vidaśā und Antardaśā Anfang der Tabellen सूर्यमध्ये सूर्यस्तत्र विदशा ३ । १८ ॥ रविमध्ये चन्द्रस्तत्र विदशा ६ । ० ॥ etc Der Text beginnt विंशोत्तर्यन्तर्दशामध्ये मासाद्यविदशाचक्राणि ॥ अथ विदशाकरणप्रकार ॥ अन्तर्दशादिनानि पडादित्यादित्वेत्यादिना स्वस्वस्थूलायुषा सगुण्य विंशत्युत्तरशतेन १२० भजेत् लब्ध दिनानि शेष पष्टिगुणित पुन १२० विभज्य लब्ध घटिका पुनरपि एव पलानि ॥

1167.

29 8 25 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1650

Fragment eines astrologischen Werkes In Anuṣṭubh Versen Paginiert 13—22 25—30 43 44 65 68—73 Das Ende fehlt Fol 13a beginnt वे यदि । तदार्धफलमादिष्ट प्रपञ्चो ऽथ मतो मते ॥ १५१ ॥ लग्नेशो वीक्षते लग्न कार्येश कार्यमीक्षते । कार्यसिद्धिर्भवेदिन्दु कार्यमेति पर यदा ॥ १५२ ॥ क्रूराक्रान्त क्रूरयुक्त

क्रूरदृष्टिश्च यो ग्रह । विरश्मिता प्रपन्नश्च स विनष्टो बुधै स्मृत ॥ १५३ ॥ क्रूरेण जीयमानो यो राङ्गपार्श्वे यथा रवि । क्रूराक्रान्त, स विज्ञेय क्रूरयुक्तसमाश्रके ॥ १५४ ॥ पूर्णया दृश्यते दृष्या क्रूरदृष्टि, स उच्यते । प्रविविन्नु प्रविष्टो वा सूर्यराशौ विरश्मिक ॥ १५५ ॥ लग्नाधिपे विनष्टे स्याद्विनष्टावयव पुमान् । विनष्टजातिवर्णे, स्यात्कुभाकारो विपर्यये ॥ १५६ ॥

Die folgenden Abschnitte sind bezeichnet Rajayogah Fol 13a Grahasvarupa Fol 14b Kendravicara Fol 18b Vaiaphala Fol 20a Caturthabhave nidhiprakarana Fol 22b Caturthabhave gramaprakarana Fol 25b Pancamabhave putraprakarana Fol 27b Sasthasthane rogaprakarana Fol 29a Jayasthane yuddhaprakarana Fol 43b Samdhivigrahaprakarana Fol 44a Astamasthane puspaprakarana Fol 44b Rohiniyoga Fol 68a Asadhiyoga Fol 71a Ibid अत पर चूडामणिसारोद्धारेणार्घकाण्डमुच्यते ॥ Fol 72b इति दिनमासवर्षार्घकाण्डे मण्डलपद्धति समाप्ता ॥ Ebendaselbst wird der Jaina Hemaprabhu Suri Schuler von Devendra erwähnt नत्वा पार्श्वं जिनेश्वरम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्देवेन्द्रशिष्याणु सर्वशास्त्राब्धिपारग । श्रीमान्हेमप्रभु सूरिरर्घकाण्ड स्मरत्यसौ ॥ ४ ॥

1168.

2°/10 4 Bll 9 Linien Geschrieben von Sivarama im J 1790

Pallisaratayor Vidhanam, uber die gunstigen und ungunstigen Vorzeichen welche in bestimmten Zeiten und Gestirnen durch das Herunterfallen und Emporsteigen einer Hauseidechse und eines Chamäleons auf die Glieder von Menschen gegeben werden Am Schluss wird die Suhne fur ungunstige Zeichen angegeben 37 Verse welche Pulastya nach Saunaka mitteilt Beginnt पुलस्त्य उवाच ॥ अथात सम्प्रवक्ष्यामि शृणु शौनक यत्नत । पल्ल्या प्रपतन चैव सरटस्य प्ररोहणम् ॥ १ ॥ प्रतिपद्रोगदात्री [स्याद्] द्वितीया रोगकारिणी । तृतीयाया भवेल्लाभश्चतुर्थो रोगदा मता ॥ २ ॥ पञ्चम्यां चैव पष्ठ्या च सप्तम्या च धनागम । अष्टम्या च नवम्या च दशम्या मरण ध्रुवम् ॥ ३ ॥

1169.

14/10½ 5 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1620

Pallīśaraṭayor Vidhānam Hier in 40 Versen

1170.

20/15 19 Bll, 10 bis 17 Linien Schlechte Handschrift Geschrieben von Abhayasāgara im J 1866

Sāmudrika, Charakteristik von Männern und Frauen nach körperlichen Merkmalen Der erste von Männern handelnde Teil enthält 145 Verse (Fol 10b) der zweite über Frauen hat 121 Verse Beginnt अथ सामुद्रिकं लिख्यते ॥ आदिदेवं प्रणम्यादौ सर्वज्ञं सर्वदर्शनम् । सामुद्रिकं प्रवक्ष्यामि शुभगं पुरुषस्त्रियो ॥ १ ॥ पूर्वमायुः परीक्षेत पश्चाल्लक्षणमेव च । आयुर्हीना नरा नार्यो लक्षणैः किं प्रयोजनम् ॥ २ ॥ वामभागे तु नारीणां दक्षिणे पुरुषस्य च । निर्दिष्टं लक्षणं तेषां सामुद्रवचनं यथा ॥ ३ ॥ पञ्चदीर्घं चतुर्ह्रस्वं पञ्चसूक्ष्मं षडुन्नतम् । सप्तरक्तं त्रिविस्तीर्णं त्रिगम्भीरं प्रशस्यते ॥ ४ ॥ Catal of Florentine MSS Num 342 Vergleiche auch Kāśīkhaṇḍa 11, 57—75

1171.

22/11 22 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1614 um Motābhāi, einem Sohn des Joṣī Jīva

Sāmudrika Dasselbe Werk mit Hindi Übersetzung Der zweite Teil beginnt येन विज्ञायते सर्वं शुभाशुभमिदं स्मृतम् । विदितं च प्रशस्तं च स्त्रीणां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १ ॥ मातरं पितरं वापि भ्रातरं देवरं तथा । भर्तुर्विनाशयेन्नारी लक्षणै रहिता च या ॥ २ ॥ हस्तपादौ परीक्षेत अङ्गुलीश्च नखास्तथा । पाणिरेखा च जङ्घे च कटिं नाभिं तथैव च ॥ ३ ॥ रोमराजी स्वरं वर्णं ग्रीवानासास्तथैव च । एतत्सर्वं परीक्षेत कन्याशास्त्रविशारदः ॥ ४ ॥

1172.

25/11 13 Bll 14 Linien Geschrieben 1690 von Rāmacandravyāsa.

Sāmudrika Dasselbe Werk, ebenfalls mit einer Übersetzung in Hindi

1173.

29/13 5 Bll 9 Linien Etwa 1800

Sāmudrika Nārada zugeschrieben Puruṣalakṣaṇa 34 Verse Strīlakṣaṇa 18 Verse Im ersten Teile stimmen im Anfang mehrere Verse mit der gewöhnlichen Version überein, hingegen weicht der zweite Teil ab

Teil I schliesst अतिकृष्णो अतिश्वेतो अतिरक्तस्तथैव च । एते वर्णा गतभाग्य नारदस्य वचो यथा ॥ ३४ ॥ II beginnt अथ

क्रूरदृष्टिश्च यो ग्रहः। विरश्मिता प्रपन्नश्च स विनष्टो बुधैः स्मृतः ॥ १५३ ॥ क्रूरेण जीयमानो यो राह्रुपार्श्वे यथा रवि । क्रूराक्रान्तः स विज्ञेयः क्रूरयुक्तसमाश्रके ॥ १५४ ॥ पूर्णया दृश्यते दृष्ट्या क्रूरदृष्टिः स उच्यते । प्रविविक्षुः प्रविष्टो वा सूर्यराशौ विरश्मिक ॥ १५५ ॥ लग्नाधिपे विनष्टे स्याद्विनष्टावयवः पुमान् । विनष्टजातिवर्णः स्यात्कुम्भाकारो विपर्यये ॥ १५६ ॥

Die folgenden Abschnitte sind bezeichnet Rājayogāḥ Fol 13a Grahasvarūpa Fol 14b Kendravicāra Fol 18b Varṣaphala Fol 20a Caturthabhāve nidhiprakaraṇa Fol 22b Caturthabhāve grāmaprakaraṇa Fol 25b Pañcamabhāve putraprakaraṇa Fol 27b Ṣaṣṭhasthāne rogaprakaraṇa Fol 29a Jāyāsthāne yuddhaprakaraṇa Fol 43b Saṃdhivigrahaprakaraṇa Fol 44a Aṣṭamasthāne puṣpaprakaraṇa Fol 44b Rohiṇīyoga Fol 68a Āṣāḍhīyoga Fol 71a Ibid अत. पर चूडामणिसारोद्धारेणार्घकाण्डमुच्यते ॥ Fol 72b इति दिनमासवर्षार्घकाण्डे मण्डलपद्धति. समाप्ता ॥ Ebendaselbst wird der Jaina Hemaprabhu Sūri, Schüler von Devendra erwähnt नत्वा पार्श्वं जिनेश्वरम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्देवेन्द्रशिष्याणु. सर्वशास्त्राब्धिपारग । श्रीमान्हेमप्रभुः सूरिरर्घकाण्डं स्मरत्यसौ ॥ ४ ॥

1168.

22¦10 4 Bll 9 Linien Geschrieben von Śivarāma im J 1790

Pallisaraṭayor Vidhānam, über die günstigen und ungünstigen Vorzeichen welche in bestimmten Zeiten und Gestirnen durch das Herunterfallen und Emporsteigen einer Hauseidechse und eines Chamäleons auf die Glieder von Menschen gegeben werden Am Schluss wird die Sühne für ungünstige Zeichen angegeben 37 Verse, welche Pulastya nach Śaunaka mitteilt Beginnt पुलस्त्य उवाच ॥ अथात संप्रवक्ष्यामि शृणु शौनक यत्नतः । पल्ल्या. प्रपतनं चैव सरटस्य प्ररोहणम् ॥ १ ॥ प्रतिपद्रोगदात्री [स्याद्] द्वितीया रोगकारिणी । तृतीयायां भवेल्लाभश्चतुर्थी रोगदा मता ॥ २ ॥ पञ्चम्यां चैव षष्ठ्यां च सप्तम्या च धनागमः । अष्टम्यां च नवम्या च दशम्या मरणं ध्रुवम् ॥ ३ ॥

Schliesst इत्य सम्यग्विधानेन शान्तिकर्म करोति य. । तस्यायुर्विजयो लक्ष्मीः कीर्तिर्वृद्धिश्च जायते ॥ ३६ ॥ पल्लीसरटयोः शान्तिविधानं शौनको ऽब्रवीत् । कीर्तितं च फलोपेतं पुलस्त्येन महात्मना ॥ ३७ ॥

Derselbe Gegenstand wird von Nārāyaṇa im elften Kapitel des Muhūrtamārtaṇḍa, und ausführlicher in seinem eigenen Kommentar behandelt In dem letzteren wechselt prarohaṇa mit rohaṇa und dem Verbum ā ruh

1169.

14/10½. 5 Bll, 8 bis 9 Linien. Etwa 1820.

Palliśaraṭayor Vidhānam Hier in 40 Versen.

1170.

20/15 19 Bll, 10 bis 17 Linien Schlechte Handschrift Geschrieben von Abhayasaṅkara im J. 1866.

Sāmudrika, Charakteristik von Männern und Frauen nach körperlichen Merkmalen Der erste von Männern handelnde Teil enthält 145 Verse (Fol 10b), der zweite über Frauen hat 121 Verse Beginnt: अथ सामुद्रिकं लिख्यते ॥ आदिदेवं प्रणम्यादौ सर्वज्ञं सर्वदर्शनम् । सामुद्रिकं प्रवक्ष्यामि सुभग पुरुषस्त्रियोः ॥ १ ॥ पूर्वमायुः परीचेत पश्चाल्लक्षणमेव च । आयुर्हीना नरा नार्यो लक्षणैः किं प्रयोजनम् ॥ २ ॥ वामभागे तु नारीणां दक्षिणे पुरुषस्य च । निर्दिष्टं लक्षणं तेषां सामुद्रवचनं यथा ॥ ३ ॥ पञ्चदीर्घं चतुर्ह्रस्वं पञ्चसूक्ष्मं षडुन्नतम् । सप्तरक्तं त्रिविस्तीर्णं त्रिगम्भीरं प्रशस्यते ॥ ४ ॥ Catal of Florentine MSS. Num 342 Vergleiche auch Kāśikhaṇḍa 11, 57—75

1171.

22/11. 22 Bll, 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1614 um Motābhāī, einem Sohn des Josī Jīva

Sāmudrika. Dasselbe Werk mit Hindi Übersetzung Der zweite Teil beginnt: येन विज्ञायते सर्वं शुभाशुभमिदं स्मृतम् । विदितं च प्रशस्तं च स्त्रीणां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १ ॥ मातरं पितर वापि भ्रातर देवरं तथा । भर्तुर्विनाशयेन्नारी लक्षणै रहिता च या ॥ २ ॥ हस्तपादौ परीचेत अङ्गुलीश्च नखांस्तथा । पाणिरेखां च जङ्घे च कटिं नाभिं तथैव च ॥ ३ ॥ रोमराजी स्वरं वर्णं ग्रीवानासास्तथैव च । एतत्सर्वं परीचेत कन्याशास्त्रविशारदः ॥ ४ ॥

1172.

25/11. 13 Bll., 14 Linien. Geschrieben 1690 von Rāmacandravyāsa.

Sāmudrika Dasselbe Werk, ebenfalls mit einer Übersetzung in Hindī

1173.

29/13. 5 Bll, 9 Linien. Etwa 1800

Sāmudrika, Nārada zugeschrieben Puruṣalakṣaṇa 34 Verse Strīlakṣaṇa 18 Verse Im ersten Teile stimmen im Anfang mehrere Verse mit der gewöhnlichen Version überein, hingegen weicht der zweite Teil ab.

Teil I schliesst. अतिकृष्णो अतिश्वेतो अतिरक्तस्तथैव च । एते वर्णा गतभाग्यं नारदस्य वचो यथा ॥ ३४ ॥ II beginnt. अथ

स्त्रीलक्षणम् ॥ पूर्णचन्द्रमुखी नारी बालार्कप्रतिमाधरा । विशाल-नेत्रा बिम्बोष्ठी सा कन्या लभते सुखम् ॥ १ ॥ अङ्कुश कुण्डल चक्र यस्या पादतले भवेत् । पुत्र प्रसूते सा नारी नरेन्द्र भजते पतिम् ॥ २ ॥ यस्याः पाणितले रेखा प्राकारस्तोरण भवेत् । अपि दासकुले जाता राजपत्नी भवेद्धुवम् ॥ ३ ॥ आवर्तदक्षिणा यस्या नाभिश्चैव तु दृश्यते । एक सा जनयेत्पुत्रं राजान पृथिवीपतिम् ॥ ४ ॥ कृष्णा श्यामा तु या नारी गौरी सम्यक् च सुप्रभा । स्निग्धाङ्गी स्निग्धवदना सा कन्या लभते सुखम् ॥ ५ ॥ यस्या वै चरणौ स्निग्धौ वाथ (?) भूम्यां प्रतितिष्ठत· । साथ लक्षणसंपूर्णा नन्दते सह बान्धवै· ॥ ६ ॥ und schliesst वरगजगमना दक्षिणावर्तनाभि· । बिम्बोष्ठी नातिशुभ्रा पृथुकटिजघना । सुस्वरा चारुभाषिणी सैषा कल्याणनारी । धनसुतसहिता लक्षणानि क्रमेण ॥ १८ ॥ इति श्रीनारदप्रोक्ते सामुद्रिके स्त्रीलक्षणानि ॥

1174.

32/14 10 Bll 11 Linien Abschrift von 1811

Samudrika angeblich aus dem Bhavisyottarapurāna Der Text des Sāmudrika übereinstimmend mit den andern Handschriften Die Herkunft aus dem Bhavisyapurana ist stark zu bezweifeln

1175.

20 10½ 23 Bll 6 bis 8 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1841.

Sāmudrika, in 202 Versen Beginnt wie 1170 आदिदेव प्रणम्यादौ *etc* ॥ १ ॥ पूर्वमायु· परीक्षेत *etc* ॥ *Strilaksana beginnt* mit Vers 114

Schliesst पद्मिनी प्रेम वाञ्छति द्रव्य वाञ्छति हस्तिनी । चित्रिणी मान वाञ्छति क्लेश वाञ्छति शङ्खिनी ॥ २०१ ॥ ज्ञातव्य विविध स्त्रीणा लक्षण वाप्यलक्षणम् । कुलवृद्धिर्लक्ष्मीवृद्धिः प्रजावृद्धिर्भवेदतः ॥ २०२ ॥

1176.

25/11 4 Bll, 8 bis 9 Linien Geschrieben im J 1803 für Sutradhāra Sundarasyāmajī

Svapnādhyaya, ein Traumbuch in 45 Versen, dem Brhaspati zugeschrieben Beginnt स्वप्नाध्याय प्रवक्ष्यामि यथोक्त गुरुभाषितम् । येन विज्ञायते सर्व मर्त्याना च शुभाशुभम् ॥ १ ॥ स्वप्नस्तु प्रथमे यामे संवत्सरविपाकक्षत् । द्वितीये चाष्टभिर्मासैस्त्रिभिर्यामैस्त्रियामक· ॥ २ ॥

Schliesst वृहस्पतिकृत शास्त्र प्रातरुत्थाय य पठेत् । दु·स्वप्न नश्यते तस्य सुस्वप्नं च भविष्यति ॥ ४५ ॥

1177.

21/11. 10 Bll., 10 Linien. Schrift von 1766.

Svapnādhyāya in 78 Ślokas, und übersetzt in Hindī von Gaṅgādhara Beginnt: धन्वन्तरिं प्रणम्यादौ स्वप्नज्ञानप्रहेलिका । मुग्धबोधप्रबोधार्थं क्रित वार्त्तिक भाषया ॥ १ ॥ श्लोक । स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि यथोक्तं गुरुभाषितं । फलं विज्ञायते येन नित्यमेव शुभाशुभं ॥ २ ॥
Schliesst: श्रीमहागंगाधरेण व्याख्यान क्रियते मुदा । ए चित्ते श्रुतिमात्रे दुःस्वप्नं मुच्यते ध्रुवं ॥

1178.

14/10. 21 Bll., 6 Linien Schlechte Handschrift von etwa 1850.

Svapnādhyāya in 88 Ślokas

Schliesst: एतत्पुण्यं च पापघ्नं धन्यं दुःस्वप्ननाशनम् । पठेद्वः शृणुयाच्चैव गुरोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ ८७ ॥ गुरूक्तं (i e gelehrt von Bṛhaspati) प्रातरुत्थाय यं य (i. e. ye ye) श्रुत्वा पठन्ति च । दुःस्वप्नं नश्यते तेषां सुखस्वप्नं (सुर॰ MS.) च जायते ॥ ८८ ॥

1179.

28/14. 7 Bll., 11 Linien. Schrift von 1825

Svapnādhyāya In zwei Teilen Nach der Unterschrift aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Zwiegespräch zwischen Nanda und Bhagavat Die Verse sind nicht mit Zahlen bezeichnet Der erste und längere Teil beginnt. नन्द उवाच केन स्वप्नेन किं पुण्य केन मोचो भवेत्सुखं कोपि कोपि च सुखस्वप्नस्तत्सर्वं कथय प्रभो श्रीभगवानुवाच वेदेषु सामवेदश्च प्रशस्तः सर्वकर्मसु तथैव काण्वशाखायां पुण्यकाण्डे मनोहरे सुव्यक्तो यश्च दुःस्वप्नः शश्वत्पुण्यफलप्रदः तत्सर्वं निखिलं तात कथयामि निशामय स्वप्नाध्याय प्रवक्ष्यामि बहुपुण्यफलप्रदं स्वप्नाध्यायं नरः श्रुत्वा गंगास्नानफलं लभेत्

Schliesst· auf Fol 4 b: एष ते कथितो नंद सुस्वप्नः पुण्यहेतुकः श्रोतुमिच्छसि किं वा त्वं किं भूयः कथयामि ते इति श्रीब्रह्मवैवर्ते स्वप्नाध्यायः १

Der zweite Teil beginnt नंद उवाच श्रुतं सर्वं महाभाग दुःस्वप्नं कथय प्रभो उवाच तं च भगवान् श्रूयतामिति तद्वचः श्रीभगवानुवाच स्वप्ने हसति यो हर्षात् विवाहं यदि पश्यति नर्तनं गीतमिष्ट च विपत्तिस्तस्य निश्चितं

Schliesst: पूर्वोत्तरमुखो भूत्वा स्वप्नं प्राज्ञे प्रकाशयेत् काश्यपे दुर्गते नीचे वेदब्राह्मणनिंदके मूर्खे चैवानभिज्ञे च न च स्वप्नं

प्रकाशयेत् अश्वत्थगणके विप्रे पितृदेवासनेषु च आर्ये च वैष्णवे मित्रे दिवास्वप्नं प्रकाशयेत् इति ते पुण्यमाख्यातं कथितं पापनाशनं धन्यं यशस्यमायुष्यं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि इति श्रीब्रह्मवैवर्ते द्व्यशीतितमो ध्याय

1180.

18/9 7 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1840

1) *Svapnādhyaya* in 66 Versen Angeblich aus dem Matsyapurana Dort findet sich allerdings im 241 Abschnitt ein Kapitel über Träume jedoch weicht es von der bekannten Version ganz ab

Schliesst बृहस्पतिमतिपुण्यं पवित्रं पापनाशनम् । यः पठेत्प्रातरुत्थाय दुःस्वप्नं नश्यते ध्रुवम् ॥ ६५ ॥ गुरुक्तं चैव सध्यायामेकचित्तः पठेन्नरः । ऋणहत्यादिकं पापं प्रणश्यति न संशयः ॥ ६६ ॥

2) *Angasphurana* über Vorbedeutungen aus dem Zucken der Glieder 11 Verse die im Arya Metrum geschrieben sein wollen Beginnt दक्षिणपार्श्वे स्पन्दनमभिधास्ये तत्फलयथयो वामे पृथ्वीलाभः शिरसि स्थानवृद्धिः ललाटे स्यात् १ नाशिकान्तरे प्रियसमागमो भृत्यलब्धिरुचनसो दृक्पर्यन्ते अर्थाप्तिः पूर्वे ज्ञेया चोत्कण्ठा २ Derselbe Gegenstand wird im Matsyapurana in Anustubh Versen Adhyaya 240 behandelt

3) *Chikkaphala* Über Vorbedeutungen aus dem Niesen 7 Verse Beginnt छिक्काचक्रं प्रवक्ष्यामि यदुक्तं नीतिकोविदैः । पूर्वछिक्का भवेन्मृत्युराग्नेय्यां दुःखमेव च ॥ १ ॥ दक्षिणे कलहं घोरं नैरृत्ये क्षेशमादिशेत् । पश्चिमे मिष्टमाहारं वायव्ये प्रियसंगमम् ॥ २ ॥

4) *Kakamaithunaphala* 2½ Verse Beginnt काकस्य मैथुनं दृष्ट्वा षण्मासे मरणं ध्रुवम् । तस्य प्रेतस्य देहाना सर्वकार्यविवर्जिता ॥ १ ॥

5) Auf der Kehrseite des Deckblattes findet sich der Anfang eines Gebetes zu dem vedischen Verse yad adya kac ca (Rv 8 93 4) Beginnt देशकालौ संकीर्त्य अमुककामनासिद्ध्यर्थमिन्द्रप्रीत्यर्थं यदद्य कच्चेति मन्त्रस्य अमुकजपं करिष्ये तदङ्गन्यासादि करिष्ये ॥

K Medicin

1181.

21/1* 19 Bll., 15 bis 17 Linien Abschrift vom Anf dieses Jahrh

Balatantra eine Schrift über Kinderkrankheiten Das Werk besteht aus 14 Kapiteln (Paṭala) und ist im Jahre 1587 von Kalyana einem Sohn des Mahīdhara, und Enkel des Ramadasa verfasst. In der gegenwärtigen Handschrift fehlen die zwei ersten Blätter und sie bricht im neunten Kapitel ab Der Inhalt des Werkes erhellt aus den folgenden Unterschriften 1 Sodasabandhyapratikara Fol 3a 2 Sadharanabandhyausadhakathana Fol 4b Purusavirvavṛddhikathana Fol 7b 4 Garbhadhanakalarudrasnanakathana Fol 10a. 5 Garbhinīgarbharaksa Fol 14a 6 Sukhaprasavopayakathana Fol 16a 7 Dinagṛhītabalagrahaharana die Bewahrung des Kindes vor bösen Geistern während der ersten zehn Tage Fol 18a 8 Masesu gṛhītabalagrahaharana Fol 1[illegible]b

1182.

32/16 1° Bll 10 bis 11 Linien Schrift von 1880

Dravyagunaśataśloki kurzer Sataśloki oder auch *Pathyapathyanighantu*, über die wohlthätigen und schädlichen Eigenschaften von gewöhnlichen Speiseartikeln und wenigen anderen Substanzen Von Trimalla Kavi Sohn von Vallabha Enkel von Singhana Bhaṭṭa In 102 Versen Beginnt श्रीकण्ठं गिरिजागणेशसहितं नत्वा शरण्यं सतां नानाद्रव्यगुणागुणान्कथयतो ग्रन्थान्विचार्यासकृत् । पथ्यापथ्यविदे गुणागुणयुतं यद्वस्तु तोयादिक तत्संक्षेपतया ब्रवीति हि शतश्लोक्या त्रिमल्ल कवि ॥ १ ॥

Schliesst हिमाद्रेरुत्पन्ना समुपचितपञ्चाननरमा ददाना भक्तेभ्य प्रतिदिवसमुच्चैरमलताम् । घटोघा सानन्द गदिविरचितश्लोकनिवहा श्रिया मे नैरुज्य जनयतु सदानन्दजननी ॥ १०२ ॥

1183.

[illegible]0/14 [illegible] Bll [illegible] Linien Etwa 1750

Dravyagunaśataśloki von Trimalla.

1184.

22/14½. 11 Bll 13 bis 14 Linien Geschrieben von Cirañjīva Śyāmasundara im J 1867

Dravyaguṇaśataśloka Mit einigen Interlinearglossen in Gujarati

1185.

20/12½, 105 Bl 8 bis 12 Linien Etwa 1800

Yogataraṅgiṇī in kurzerer Fassung, von Trimalla Bhaṭṭa alterem Bruder von Rāma und Gopa, Sohn von Vallabha, Enkel von Siṅghana Bhaṭṭa Beginnt कपोलविगलद्दोलद्दानपानीयपिच्छिलम् । भ्रमद्भ्रमरझाकारं वन्दे त द्विरदाननम् ॥ १ ॥ आपस्तम्बस्यावुखेलोपनाम्नो धाम्नो भासा कौण्डपल्लीभवस्य (आपस्तम्बस्यारवेलोपनाम्नो धाम्नो भासां कोठपल्लीभवस्य Ulwar) । तैलङ्गस्य प्रीतिभाजो गिरीशे काशीवास कुर्वतो भूरिकीर्तेः ॥ २ ॥ राज्ञा मान्यस्याच शिङ्गणभट्टस्यासीत्पुत्रो वल्लभो वेदविद्य । तस्यासीरन्सूनवो ऽमी त्रिमल्लो रामो गोपश्चेति नाम्ना त्रयो ऽपि ॥ ३ ॥ तेषु त्रिमल्लभट्टेन नाम्ना योगतरङ्गिणी । चिकित्सा लिख्यते भूरिग्रन्थेभ्य स्वपरार्थिना ॥ ४ ॥
Catal India Office Num 2708 Ulwar Extracts 420

Die einzelnen Taraṅga heissen 1) Granthāvatārika Fol 9a 2) Paribhāṣākathana 12b 3) Yuktāyuktakathana 15b 4) Snehapānavidhi 19b 5) Svedanavidhi 22b 6) Vamanavidhi 25b 7) Virekavidhi 31a 8) Vastividhi 36b 9) Nasyavidhi 41a 10) Dhūmapānavidhi 43a 11) Rudhiramokṣaṇavidhi 45a 12) Nāḍīparīkṣā 47a 13) Mūtraparīkṣā 49a 14) Malaparīkṣā 49b 15) Dṛkparīkṣā 51a 16) Svarasādikathana 72a 17) Jvaranidānanirūpaṇa 79b 18) Jvaracikitsā 97b 19) Atisāracikitsā 102a

Die Handschrift bestand aus 282 Blättern Fol 35, 75 und 85 ist zweimal 37 gar nicht bezeichnet ohne dass etwas fehlt

Trimalla citiert in dem erhaltenen Teile folgende Auctoritäten Bṛhad Ātreya 35a Ārogyadarpaṇa 85b 90a Kṛṣṇātreya 12a 36b Goraksamata 14a b Cakradatta 79b 80b Caraka 7b Carpaṭi 47b Cikitsākalikā 9a 86a Tīsaṭācārya d i Tīsaṭa 5b Nāgārjuna 47b Prayogapārijāta 35b Bauddhasarvasva 60a 61b Bhadraśaunaka 14b Bhāluka 75a Mātimukura 18b Yogaratnāvalī 18b 86b Yogasāra 83a b 90b Rasacintāmaṇi 54b Rasadarpaṇa 13b *Rasamañjarī* 93a *Rasamārga* 91a *Rasaratnapradīpa* 30b 52b etc Rudratantra (über Malaparīkṣā) 49a Vasantarāja (medicinisch) 59a Vṛnda 82b und öfter Vaidyālamkāra 18a etc Śārṅgadhara häufig Sārasaṃgraha 18a etc Hārīta 2a Vṛddhahārīta 46a

1186.

21/15 146 Bll, bis Fol 140 10 Linien von da 11 bis 15 Linien Der sechste Teil von etwa 1700

1) Foll 1—112 *Rugviniścaya* oder *Mādhavanidāna*, über die Symptome von Krankheiten Von Mādhava, einem Sohn von

Indukara Vollständig Beginnt प्रणम्य जगदुत्पत्तिस्थितिसंहारकारणम् । स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं त्रैलोक्यशरणं शिवम् ॥ १ ॥ नानामुनीनां वचनैरिदानीं समासतः सद्भिषजां नियोगात् । सोपद्रवारिष्टनिदानलिङ्गो निबध्यते रोगविनिश्चयो ऽयम् ॥ २ ॥ नानातन्त्रविहीनानां भिषजामल्पमेधसाम् । सुखं विज्ञातुमातङ्कमयमेव भविष्यति ॥ ३ ॥ Sieh Catal Oxon Num 745

2) Foll 113—120 *Sannipātakalikā*, uber die Symptome und Heilung von 13 Arten von Fiebern, verursacht durch die Verderbniss der drei Humore namlich Vāta, Pitta und Kapha Nach dem Schluss aus der Aśvinīkumārasaṃhitā In 80 Versen Beginnt रोगग्रस्तशरीरसत्त्वकरणौ विश्वप्रमोदप्रदौ भक्तिप्रह्वसुरौघसेवितपदौ त्रैलोक्यचेष्टाविदौ । स्वर्गस्वस्तिविधायिनौ हृतरुजौ विद्योतिताशामुखौ शोभेतां जगतः सुखाय सततं वैद्याविमावश्विनौ ॥ १ ॥ अम्लस्निग्धोष्णरूक्षैः कटुमधुररसातापसेवाकषायैः शुष्कापानातिभुक्ताद्रुततरपिशिताहारसंहित्यशीतैः । शोकव्यायामचिन्ताग्रहगणवनितात्यन्तसङ्गप्रभावै प्रायः कुर्यन्ति पुंसां मधुसमयशरद्दर्पणे सन्निपाता ॥ २ ॥ सधिगश्चान्तकश्चैव रुग्दाहश्चित्तविभ्रमः । शीताङ्गस्तन्द्रिक प्रोक्तः कण्ठकुब्जश्च च कर्णक ॥ ३ ॥ विख्यातो भग्ननेत्रस्तु रक्तष्ठीवी प्रलापक. । जिह्वकश्चेत्यभिन्यासः संनिपातास्त्रयोदश ॥ ४ ॥ Sieh Catal Oxon Num 758 Catal India Office Num 2712

3) Foll 121 122 *Sannipātanidānacikitsā*, zugeschrieben einem Bāhaḍa 30 Verse Derselbe Gegenstand wie in Num 2 Die Namen der 13 Sannipāta lauten Śiromja, Śītadaha Mohana, Saṃdhiplīlana, Bālasa, Visamoha Agnimandaka, Hāridraka Pralapa, Sītaka, Dāha, Mukhasosa Mukajada

4) Fol 123 a *Kalajñāna* Die ersten 7½ Verse von einem medicinischen Werk Der Verfasser wird Śambhu genannt womit wohl Śiva gemeint ist Beginnt अविरलमदजलनिवह etc 1 रोगमादौ परीचेत etc || 2 | कालज्ञानं कलायुक्तं शंभुना यच्च भाषित etc || 3 || Sieh Florentine MSS Num. 346

5) Foll 123 b—140 *Yogacintāmaṇi* von Harṣakīrti dem Vorsteher des Tapagaccha in Nāgapura Aus dem Uttarakhaṇḍa Adhyāya 1 bis 4 82 Beginnt यस्याः प्रसादमासाद्य सद्यो विद्वान्भवेन्नरः । वाग्वादिनी भगवती शारदा वरदास्तु नः ॥ १ ॥ साध्यासाध्यपरिज्ञानं जीवितं मरणं तथा । येन विज्ञायते सम्यक्तज्ज्ञानं तदुच्यते ॥ २ ॥ आदौ च ज्ञायते रोगः साध्यासाध्यो तथैव च । सफलो निष्फलो वापि जीवितं मरणं तथा ॥ ३ ॥ सकल.

कालहीनं स्यान्निष्फलं कामसंयुतः । इन्द्रियाणां विकारैश्च क्षीयते मृत्युजीवितम् ॥ ४ ॥

Der erste Adhyāya heisst Sādhyāsādhyaparijñāna. Der zweite beginnt: अथ रोगप्रकाराः ॥ असाध्यः साध्यो याप्यश्च कृच्छ्रसाध्यस्तथैव च । व्याधिश्चतुर्विधो ज्ञेयः सद्भिः शास्त्रकोविदैः ॥ १ ॥ Titel: Rogaprakāra karmavipāka vyādhilakṣaṇa pathyāvidhi jalaguṇavarṇana. Der dritte beginnt: अथाष्टौ चिकित्सा व्याख्यायन्ते ॥ अष्टौ चात्र चिकित्सासु तिष्ठन्ति भिषजां वराः । ताः समासेन वक्ष्यामि चिकित्साश्च पृथक्पृथक् ॥ १ ॥ शल्यं शालाक्यं कायस्य तथा मानचिकित्सितं । अङ्गदं विषतन्त्रं च भूतविद्या रसायनं ॥ २ ॥ Titel: Aṣṭacikitsāvarṇana. Der vierte beginnt: धर्मार्थकाममोक्षाणां शरीरं साधनं यतः । तत्स्वरूपमतो ज्ञातुं शरीरं प्राह् निगद्यते ॥ १ ॥

Diese fünf Teile sind im Jahre 1742 geschrieben.

6) Foll. 141—146. *Netrarogamidāna*. Aus dem Rugviniśčaya von Mādhava. Stimmt mit dem Druck Calcutta 1860, p. 103, aber nicht mit dem Text in Num. 1 Fol. 99.

1187.

26·11. 62 Bll. 10 bis 12 Linien. Etwa 1770.

Rugviniścaya von Mādhava und Kommentar *Ātaṅkadarpaṇa* von Vācaspati, Sohn von Pramoda. Bricht ab im fünfzehnten Kapitel Rājayakṣman. Der Kommentar beginnt: तुलसीकुसुमं दधत्तमालप्रतिमं वल्लवगोपवालसक्तं । Sieh Catal. Oxon. Num. 746.

1188.

28·10. 97 Bll. 9 bis 14 Linien. Etwa 1660.

Madhukośa, ein Kommentar zu Mādhava's Rugviniścaya, von Vijayarakṣita. Unvollständig. Paginiert 1—155. Es fehlen Foll. 2—8. 16. 20—28. 35—42. 53—65. 71. 104. 105. 111. 122. 130. 131. 141—153. Beginnt: शशिरुचिरहरार्धव्यक्तसत्कार्धदेहो दिशतु घनघनाभः पद्मनाभः श्रियं वः । त्रिदशसरिदशीतद्योतजावारिमध्यभ्रमिभवमिव नाभौ वारिजं यस्य रेजे ॥ १ ॥ भट्टारजैज्जटगदाधरवाप्यचन्द्रश्रीचक्रपाणिवकुलेश्वरसेनभव्यैः । ईशानकार्त्तिकसुवीरसुकीरवैद्यैर्मैत्रेयमाधवमुनेर्लिखितं विचिन्त्य ॥ २ ॥ तन्त्रान्तराण्यपि विलोक्य ममैष यत्नः सद्भिर्विधेय इह दोषविधौ समाधि । मर्त्यैरसर्वविदुरैर्विहिते क्व नाम ग्रन्थे ऽस्ति दोषविरहः सुचिरंतने ऽपि ॥ ३ ॥ *तत्तद्ग्रन्थतरुभ्यो व्याख्याकुसुमरसनिश्रमादाय ॥ भ्रमरेणेव मयायं व्याख्यामधुकोश* आरब्धः ॥ ४ ॥ उपयुक्तमिह त्यक्तं निदानं माधवेन

यत् । ग्रन्थव्याख्याप्रसङ्गेन मया तदपि लिख्यते ॥ Fol. 155 b endet in Upadaňśanidānavyākhyā. — Sieh Catalogue India Office Num. 2668.

1189.

31/15. 26 Bll., 11 Linien. Geschrieben (Lavanımadhye) von Nava nidhirāma im J. 1751.

Vaidyajıvana in fünf Vilāsa, von Lolımbarāja, Sohn von Divākara Mit einer Übersetzung in Hindī Beginnt. प्रकृतिसुभगगात्रं प्रीतिपात्रं रमाया दिशतु किमपि धाम श्यामलं मङ्गलं वः । Folia 7—8. 20—25 fehlen Sieh Catal. Oxon. Num 754.

1190.

27/13. 18 Bll, 10 Linien Geschrieben im J 1796 in Udayapura unter König Bhīmasinha, von Phate Candra, einem Schüler von Vriddhivijayajī, welcher zum Kharataragacha in der Jinamānikyasūri-ākhā gehörte.

Vaidyajīvana.

1191.

26/11. 19 Bll, 10 Linien. Etwa 1820.

Vaidyajīvana.

1192.

25/12. 18 Bll., 8 bis 10 Linien. Geschrieben von Sītārāma, Sohn von Jaidevajī, Ajabagatamadhye in Gujarāt, im J. 1734.

Śataślokī, 100 Verse, in denen Vopadeva, Sohn von Keśava, die Nützlichkeit von Pulvern, Pillen, Latwergen, Butter, Öl und Dekokten behandelt Beginnt: भैषज्यद्विजतारकाधिपतिरप्येति चपेशः चयचीणाङ्गः शरणं शरणगणनायणं यमर्तिश्छिदे । तं देवं तरणिं प्रणम्य सरुजां सौख्याय कुर्मः शतश्लोकी षोडशकोक्तचूर्णगुटिकालेहाज्यतैलोदकाम् ॥ १ ॥

Schliesst· कफे प्रीतं पित्ते दहनमनिले रूचमिति यत्त्रिदोषीकोपस्य प्रकटनमसाधारणमदः । विमृश्य व्याधीनामवलकरणं स्थानवशतः प्रयोज्यं भैषज्यं स्वधिगतशतश्लोकभिषजा ॥

1193.

25/13. 11 Bll, 9 bis 10 Linien. Etwa 1700.

Śataślokī. Beginnt mit dem einleitenden Verse der Candrakalā, des Kommentars von Vopadeva. आयुर्वेदविदां देवमायुरारोग्यदं रविम् । नत्वा निजां शतश्लोकीं व्याख्यामि भिषजां मुदे ॥ Hierauf folgt lediglich der Text der Śataslokī bis fast an das Ende des vierten Abschnitts Ghṛitādhikāra.

1194.

24¹/₂/10 48 Bll 9 Linien Etwa 1790

Śatāśloki von Vopadeva, mit einer Übersetzung in Bhāṣā Schliesst gegen Ende des sechsten Abschnitts Kvāthādhikāra Fol 2 fehlt Vgl Dravyaguṇaśataśloki

1195.

23,11 38 Bll, 10 bis 11 Linien Geschrieben von Govinda im J 1682

Vaidyakaśāstrasārasamgraha oder *Yogasamuccaya*, medicinisch von Vyāsagaṇapati In sieben Kapiteln, genannt Samuddeśa Die ersten zehn Blätter fehlen, und diese enthielten 129 Verse Fol 11a beginnt शम्याफल पित्तहर कषायमधुर रसे । विष्टम्भि वातल रुच्य श्लेष्मशान्तिकर परम् ॥ 30 ॥ Erhalten sind vom ersten Kapitel die Abschnitte Śākaphalaguṇāḥ und Kandaguṇāḥ — Samuddeśa 1) endet Fol 13b Rasavīryādhikāra 2) Fol 20b Rasadhātuvṛṣyavasodhanamairanadinacaryadeśaprakṛtibhedādhikāra 3) Fol 25b Jvarasamnipātakṛmicikitsādhikāra 4) Fol 32a Atisāragrahaṇyarśaprameharasāyanavājikaraṇa 5) Fol 35a Mūtrakṛchrasmaristrirogabālacikitsā 6) Fol 40a Śvāsakāsahikkāsvarabhedamavātapāṇḍukāmalādhikāra 7) Fol 48b Kuṣṭhavraṇabhagamdaralutagallamālāmukharogaśirortvasthimanthananetrakarṇaviṣodaragulmaśūlonmādāpasmārādhanurvātapakṣābhighātarditasuvānīroga

1196.

29 15 140 Bll 9 Linien Geschrieben von Govinda Bhaṭṭa aus Gokula im J 1825

Vaidyavinoda in neun Kapiteln (Ullāsa) von Bhaṭṭa Śaṅkara Sohn von Ananta Bhaṭṭa Er schrieb dieses Werk unter einem König Rāmasimha, Sohn von Jayasimha Beginnt सकलसुखनिधानं भुक्तिमुक्तिप्रदं यज्जयति जगति सिद्धैः सर्वदोपास्यमानम् । करकलितवराब्जाभीतिखड्ग प्रसन्न दिशतु फलमभीष्ट श्यामधामाम्बिकायाः ॥ १ ॥ अनन्तनामा हि दिगन्तकीर्तिः श्रीगौडवंश. प्रथितप्रभाव. । तदात्मजः शंकरनामधेयः शास्त्रेषु काव्येषु परं प्रवीणः ॥ २ ॥

1) Jvaralakṣaṇacikitsā 2) Atisāragrahaṇyarśolakṣaṇacikitsā 3) Ajīrṇakṛmipāṇḍurogalakṣaṇacikitsā 4) Raktapittarājayakṣmakāsahikkāśvāsanidānacikitsā 5) Svarabhedārocakachardimūrchānidānacikitsā 6) Unmādāpasmāravātavyādhigṛdhrasīnidānacikitsā 7) Śūlapariṇāmaśūlaudāvartagulmahṛdroganidānacikitsā 8) Mūtrakṛchramūtraghātāśmarīpramehanidānacikitsā 9) galagaṇḍagaṇḍamālārbudaślīpadavidradhiśophavraṇāgantukavraṇanidānacikitsā Hierauf folgt ein Kapitel in 516 Versen, welches als das elfte bezeichnet ist

1197.

24/10 116 Bll, 8 bis 13 Linien

Śārṅgadharasamhitā, ein Werk über Therapie, von Śārṅgadhara, Sohn von Dāmodara. In drei Bücher geteilt: Pūrvakhanda Fol 27 b, Madhyamakhanda Fol 91 a, Uttarakhanda Fol 121 b. Sieh Catal Oxon Num 748.

Die HS ist aus drei verschiedenen zusammengesetzt. Der jüngste Teil stammt aus dem Anfang dieses Jahrhunderts, der älteste aus dem Ende des sechzehnten, der mittlere etwa aus dem J 1750. Die HS ist vollständig. Fol 3 ist von dem Abschreiber zweimal bezeichnet.

1198.

22/11 45 Bll, 7 bis 10 Linien. Geschrieben in Surata von Sadāśaṅkara etwa 1770.

Śārṅgadharasamhitā von Anfang bis Vers 129 des zweiten Kapitels (Kvāthādhyāya) im Madhyamakhanda.

1199.

28/12 60 Bll, 9 Linien. Etwa 1750.

Śārṅgadharasamhitā. Fragmente. Erhalten sind Fol 5—6, 18—73 und zwei ungezählte Blätter. Foll 5. 6 enthalten 1, 2, 19 bis 1, 4, 16. Foll 18—73 enthalten das ganze Madhyamakhanda. Die letzten beiden Blätter enthalten respective ein Stück des Uttarakhanda 1 und 3, 13—34.

1200.

26/11 40 Bll, 6 bis 7 Linien. *Geschrieben im J 1681 von Sukhadeva aus Gujarat.*

Vaidyavallabha oder *Triśati*, eine Abhandlung in 332 Versen über die Heilung von Fiebern. Von Śārṅgadhara, einem Sohn von Devarāja. Beginnt उदयगिरिशिरःस्थो निद्रया मूढमेतज्जगदगदमशेषं निर्मिमीते ऽनिशं यः । अमिततमतमिस्रोद्दामदारिद्र्यहारिप्रसृमरकिरणौघः स्तान्मुदे वः स देवः ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 755.

1201.

26/11 31 Bll, 9 Linien. Etwa 1800.

Vaidyavallabha oder *Triśati* von Śārṅgadhara. Hier in 327 Versen.

1202.

21/13 3 Bll, 12 Linien. Schrift von 1867.

Ajīrṇamañjarī, ein medicinisches Kapitel in 39 Toṭakaversen, handelt von den Mitteln zur Heilung von schlechter Verdauung. Beginnt प्रणमामि सदा गणप सशिवं सशिवा च गणार्चितपादयुगम् । कथयामि अजीर्णहर विमल तदनुग्रहया रचितं विधिना ॥ १ ॥ पनसे कदलं कदले च घृत घृतपाकविधावपि जम्भरसम् । तदुपद्र-

वश्चान्तिकरलवणं लवणे सति तण्डुलवारिवरम् ॥ २ ॥ तदुपद्रवनाशकर मकर मकरे सति सिकरि (?) भद्रकरम् । हिमह बदरीफलमज्जकय*) बदरीफलदोषहर मरिच ॥ ३ ॥

1203.

21/11 16 Bll 11 Linien Abschrift von 1723

Kalajñana ein medicinisches Werk in sechs Kapiteln einem Sambhu d i Sivi zugeschrieben Beginnt कालज्ञान कलायुक्त शंभुना यच्च भाषितम् । मासै षड्भिरयोग्यो तैर्ज्ञायते मरण नृणाम् ॥ १ ॥ कालस्तु त्रिविधो ज्ञेयस्त्वतीतो ऽनागतस्तथा । वर्तमानस्तृतीयो ऽन्यस्त वच्मे शृणु पुत्रक ॥ २ ॥ काल कलयते विश्व कालश्च स्जति प्रजाम् । काल कलयते लोकास्तेन कालो ऽभिधीयते ॥ ३ ॥ काल स्जति भूतानि काल सहरते प्रजाम् । काल सुप्तेषु जागर्ति कालो हि दुरतिक्रम ॥ ४ ॥

1) Kalavivaranasamuddeśah Fol 4a 2) Jivitasya Laksanavivaranasamuddesah Fol 5a 3) Kalalaksanamrityulaksananaksatrathivaralaksanasamuddeśah Fol 7a 4) Kalalaksanamrityulaksana vivaranasamuddesah Fol 13b 5) Jvarasthanavivaranasamuddesah Fol 15b 6) Ausadhavivaranasamuddesah Fol 16b Sieh Catal Oxon Num 753

1204.

20/10 7 Bll 6 bis 8 Linien Schlechte Abschrift von 1797

Kalajñana Ein Fragment denn es fehlen die drei ersten Blätter Es beginnt mit dem zwanzigsten und schliesst mit dem sechundneunzigsten Sloka Abschnitte sind nicht bezeichnet ausser iti jvaralaksanam nach 66

Schliesst इति कालज्ञाने शंभुनाथेन सपूरण समाप्त ।

1205.

21/13 111 Bll 9 bis 12 Linien Abschrift vom Ende des 18 Jahrh

Kalajñana in einer durch Hinzunahme von Auszugen aus anderen Werken bedeutend erweiterten Recension Die Kapitel sind nur selten bezeichnet Unvollständig

Kalajnanavicara Fol 4a jivitalaksanam Fol 5a śariralaksana mrityulaksanatrayavyavaharalaksana Fol 7b rūpanaliparīksa Fol 9b jvaropadesa Fol 15b jvarotpannasamuddesa Fol 17a garbha dharanavidhisamudde a Fol 32a putrotpadanavidhisamuddeśa Fol 33a kaladisristikramakathana Fol 41a śarirasamuddeśa Fol 45b

Auf Fol 110b schliesst diaksasava und daselbst beginnt ein Kapitel uber arista in welchem die HS abbricht

---

*) कयम् wird mehrfach für छतम् angewendet Das letztere ist dort sicher oben falls

Von den benutzten Werken werden genannt Candrodaya Fol 70a 80a Balatantra Fol 85b Vaidyavinoda Fol 32a Śarirasarasaṃgraha Fol 33b Śarngadhara Fol 35a 36b Sarasaṃgraha Fol 35a 45b 61b 80a

1206

29/10 12 Bll 12 bis 15 Linien Schrift von 1661

Kvathadhikara, ein Kapitel uber Dekokte für verschiedene Krankheiten 238 Verse Beginnt गजाननं नमस्कृत्य विघ्नध्वान्तदिवाकरम् । क्वाथाधिकारं वक्ष्यामि भिषग्जीवनहेतवे ॥ १ ॥ अथातो ज्वरचिकित्सा । धान्याकशुण्ठीद्वितीयैकभाग कोष्णाम्बुपीतं तरुणज्वरापहम् । ताभ्यां शृतं वारि तथाग्निमान्द्य रसादजीर्णं सतृष हि- हन्ति ॥ २ ॥

Vatajvaracikitsa 3a Pittajvaracikitsa 3a Kaphajvaracikitsa 3b Kaphapittajvaracikitsa 3b Marutpittacikitsa 3b Kaphavatajvaracikitsa 4a Jirnajvaracikitsa 4a Samnipatacikitsa 5a. Visamajvaracikitsa 5b Gulmacikitsa 6b Arsaścikitsa 7a Mehacikitsa 7a. Yonisulanirgatavyapatticikitsa 7b Mūtrakricchrabahunirodhacikitsa 7b Purisamūtrapratighatacikitsa 8a Grahanicikitsa 8a Hridrogacikitsa 8b Balanam cikitsa 9a Raktapittacikitsa 9b Pradaracikitsa 9b Atisararaktatisaracikitsa 10b Tvagdo(?)cikitsa 11a Śophacikitsa 11b Ksayacikitsa 12a Amlapittacikitsa 12a Śulacikitsa 12a. Bahumutropaya 12b — Stimmt mit Chambers 516 (Webers Katalog Num 949) uberein

1207.

93/13 17 Bll., 7 bis 9 Linien Geschrieben um etwa 1860 von Vi(?)u datta, aus Akrurapura, für Siva(?)a kara Sohn von Ke avaji

Yogacintāmani, uber Materia Medica in 105 Versen Dhanvantari zugeschrieben Beginnt सम्यग्योगस्य विज्ञानं वेदनायाश्च निग्रहः । एतद्वैद्यस्य वैद्यत्वं न वैद्य प्रभुरायुषः ॥

1208.

93[1], 10[1], 993 Bll 5 Linien Geschrieben in Pipalaiānagar von Rājendravimala Schüler von Ga gav malaji Schüler von Mukta imalaji im J 1771

Yogacintamani Vaidyal asarasamgraha ein Grundriss der Materia Medica von Harsakirti Haupt des Nagapuriyatapagacha Schüler von Candrakirti und Manakirti In sieben Adhikara Zwischen den Linien eine Ṭaba in Guzzarati — Paginiert 1—228 doch fehlen Foll 220—224 Beginnt श्रीसर्वज्ञं प्रणम्यादौ मानकीर्तिगुरुं तत । योगचिन्तामणिं वक्ष्ये बालानां बोधहेतवे ॥ १ ॥ नम सिद्धेभ्य । नमो विघ्नच्छिदे । श्रीधन्वन्तराय नम ॥ यत्र विचा-

1210.

22/8 27 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1640

Yogadîpikâ, über Therapie Paginiert 5—31 Auf Fol 24 eine Lücke Fol 5 a beginnt "- तन्द्राश्वसनं शिरोर्ति प्रस्वेदकास च विशून्यतां च । निहन्ति जाड्य कफशीतता च पट्टादियड्डिशकनामधेयः ॥ ३६ ॥

Sannipatajvaradhikâra Fol 7 a Atîsarapratikâra Fol 10 b Beginnt अथातीसार वक्ष्ये ऽह प्राणिना दु खकारकम् । विलोक्यानेकतन्त्राणि पण्डितो वदति स्फुटम् ॥ Grahanîpratikâra Fol 11 a Arsahpratikâra Fol 11 b Krimivyadhipratikâra Fol 13 b Pandurogapratikâra Fol 14 a Ajîrnavisucikapratikâra Fol 15 a Udararogapratikâra Fol 17 a Parinamasulapratikâra Fol 18 b Amavatapratikâra Fol. 19 a Mutrakṛcchrapratikâra Fol 19 b Pradarastrîrogapratikâra Fol 21 a Raktapittapratikâra Fol 21 b Mehapratikâra Fol 22 a Apasmarapratikâra Fol 22 b Vatavyadhipratikâra Fol 23 b Sophapratikâra Fol 23 b Gulmapratikâra Fol 25 b Kasapratikâra Fol 26 a Svasapratikâra Fol 26 a Hikkordhvavatapratikara Fol 27 a Mandagnipratikâra Fol 27 a Ksayarogapratikâra Fol 28 a Sirortipratikâra Fol 28 b Mukharogapratikâra Fol 28 b Mukhagandapratikâra Fol 29 a Netrarogapratikâra Fol 29 a Nasarogapratikâra Fol 29 b Karnarogapratikâra Fol 29 b *Balarogapratikâra Fol 29 b Sidhmadabrakundupratikâra* Fol 30 b Trsapratikâra Fol 30 b Nadiprakarana Fol 31 b Beginnt अथात संप्रवक्ष्यामि नाडिकाज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण जायते देहिना गद ॥ १ ॥*) अङ्गुष्ठकण्ठसस्था धातुविशेषेण वहति या बहुधा । सा नाडी विज्ञेया पूर्वाचार्यैर्भृश कथिता ॥ २ ॥

Schliesst सरस्वतीलब्धवरप्रसादाच्चिकित्सित चैतदुदाहृत मया । नानाप्रकाराणि सुभेषजानि सुधासमानानि सुनिश्चितानि ॥ १ ॥ धन्वन्तरेर्वैद्यकशास्त्रादिह सगृहीतम् (drei Halbverse fehlen) ॥ सुश्रुतादिशास्त्राच्च सार नून मयोद्धृतम् । भेषज स्नेहसंपन्न छतेयं योगदीपिका ॥ २ ॥

1211.

28/10½ 22 Bll erst 6 Linien u d von Fol 9 b ab 5 Linien Etwa 1700

1) Fol 1—9 a *Yogasamuccaya* Arzneien für geschlechtliche Verhältnisse Von Navanidhirâma Sohn von Sabhârâma Unvollständig Das Samskrit ist manchmal mit Hindi versetzt Nach Fol 1 fehlt ein Blatt und das nächste ist wieder mit 1 bezeichnet

*) Vielleicht देहिनां जायते ऽगद ॥

समायान्ति तेजांसि च तमांसि च । महीयस्तदह वन्दे चिदानन्दमयं मह ॥ १ ॥ सिद्धौषधानि पथ्यानि रागद्वेषरुजां जयेत् । जयन्ति यद्वचांस्यत्र तीर्थकृत्सो ऽस्तु व श्रिये ॥ २ ॥ जगत्त्रितयलोकानां पापरोगापनुत्तये । यद्वाक्यभेषज भाति श्रीजिनः स श्रिये ऽस्तु नः ॥ ३ ॥ (पुन. । टाङ्क. कर्षः पल चैयं कुडवः प्रस्थ आढकम् । द्रोणमुला प्रस्तिश्च अञ्जलिमानिकादयः ॥ १ ॥ नामानि दिक्प्रमाण च भेषजमेव गृह्यते । प्रत्येक २ संख्यामान हर्षकीर्ति च कथितम् ॥ २ ॥) पाक१चूर्ण२गुटी३क्काथ४घृत५तैला ६ समिश्रकाः । अध्यायाः सप्त वक्ष्यन्ते ग्रन्थे ऽस्मिन्सारसग्रहे ॥ ३ ॥ प्राप्ताः प्रसिद्धि सर्वत्र सुखबोधाय ते यतः । अत पुरातनैरेव पाठैः सगृह्यते मया ॥ ४ ॥ नूतनपाठे विहिते नादरमिह पण्डिता यतः कुर्युः । तस्मादार्षवचोभिर्निबध्यते न स्वसामर्थ्यात् ॥ ५ ॥ तत्रादौ पाका लिख्यन्ते ॥

1) Pākādhikāra endet Fol 44a 2) Cūrṇādhikāra beginnt Fol 44a कुङ्कुमं मदनो मुस्ता चातुर्जातफलत्रिकम् । अकल्लभभक धान्य दाडिम मरिच कणा ॥ १ ॥ 3) Guṭikādhikāra beginnt Fol 64a आर्द्रा रुचिकरी अमृतप्रभा नाम गुटिका ॥ मरिच पिप्पलीमूल लवङ्ग च हरीतकी । यवानी तिन्तिडीक च दाडिम लवणत्रयम् ॥ १ ॥ 4) Kvāthādhikāra beginnt Fol 85a रसः १ कल्को २ हिम ३ फाण्ट. ४ फाण्टश्चैव स्मृतस्तथा । भेदा. पञ्च कषाया. स्यु पूर्वो पूर्वो बलाधिक ॥ ५ ॥ 5) Ghṛtādhikāra beginnt Fol 104a तत्रादौ प्रथम सर्वोन्मादेषु कल्याणघृतम् ॥ विशाला तृफला कौन्तो देवदारु सुवालुकम् । स्थिरानते हरिद्रे द्वे सारिवे द्वे प्रियङ्गुका ॥ १ ॥ 6) Tailādhikāra beginnt Fol 112b तत्र प्रथम सर्ववातेषु नारायणतैल ॥ बिल्वाग्निमन्थश्योनाकपाटलापारिभद्रकाः । प्रसारिणी स्यादश्वगंधी बृहती कण्टकारिका ॥ १ ॥ 7) Miśrakādhikāra beginnt Fol 126b गुग्गुलु १ शखद्रावो २ गधक च ३ शिलाजतु ४ स्वर्णताम्रादि वङ्गादि सारमाण्डूरमारणम् । ५ etc

1209.

28/12 29 Bll, 7 Linien. Etwa 1720

Yogacintāmaṇi Vaidyakasārasaṃgraha Mit Interlinear glossen in Guzzarati bis Fol 13b Von den sieben Kapiteln des Werkes sind in dieser HS nur die drei ersten enthalten Sie behandeln Dekokte, Pulver und Pillen Der Guṭikādhikāra ist nicht vollendet und schliesst in Virecanaguṭikā, in der vorhergehenden HS Fol. 73a.

1210.

22/8 27 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1840

Yogadīpikā, über Therapie Paginiert 5—31 Auf Fol 24 eine Lücke Fol 5a beginnt - - तन्द्राग्यसनं शिरोर्ति प्रस्वेदकास च विशून्यतां च । निहन्ति जाड्य कफशीतता च पट्वादिपड्विशकनामधेय ॥ ३६ ॥

Saṃnipātajvarādhikāra Fol 7a Atīsārapratīkāra Fol 10b Beginnt अथातीसार वच्ये ऽह प्राणिना दुःखकारकम् । विलोक्यानेकतन्त्राणि पण्डितो वदति स्फुटम् ॥ Grahaṇīpratīkāra Fol 11a Arśaḥpratīkāra Fol 11b Kṛmivyādhipratīkāra Fol 13b Pāṇḍurogapratīkāra Fol 14a Ajīrṇaviṣūcikāpratīkāra Fol 15a Udararogapratīkāra Fol 17a Pariṇāmaśūlapratīkāra Fol 18b Āmavātapratīkāra Fol 19a Mūtrakṛcchrapratīkāra Fol 19b Pradarastrīrogapratīkāra Fol. 21a Raktapittapratīkāra Fol 21b Mehapratīkāra Fol 22a Apasmārapratīkāra Fol 22b Vātavyādhipratīkāra Fol 23b Śophapratīkāra Fol 23b Gulmapratīkāra Fol 25b Kāsapratīkāra Fol 26a Śvāsapratīkāra Fol 26a Hikkordhvavātapratīkāra Fol 27a Mandāgnipratīkāra Fol 27a Kṣayarogapratīkāra Fol 28a Śirortipratīkāra Fol 28b Mukharogapratīkāra Fol 28b Mukhagandhapratīkāra Fol 29a Netrarogapratīkāra Fol 29a Nāsārogapratīkāra Fol 29b Karṇarogapratīkāra Fol 29b Bālarogapratīkāra Fol 29b Sidhmadadrukaṇḍūpratīkāra Fol 30b Tṛṣāpratīkāra Fol 30b Nāḍīprakaraṇa Fol 31b Beginnt अथात संप्रवक्ष्यामि नाडिकाज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण जायते देहिना गद ॥ १ ॥*) अङ्गुष्ठकण्ठमस्था धातुविशेषेण वहति या बहुधा । सा नाडी विज्ञेया पूर्वाचार्यैर्भृश कथिता ॥ २ ॥

Schliesst सरस्वतीलब्धवरप्रसादाच्चिकित्सित चैतदुदाहृत मया । नानाप्रकाराणि सुभेषजानि सुधासमानानि सुनिश्चितानि ॥ १ ॥ धन्वन्तरेर्वैद्यकशास्त्रादिह सगृहीतम् (drei Halbverse fehlen) ॥ सुश्रुतादिशास्त्राच्च सार नून मयोद्धृतम् । भेषज स्नेहसंपन्न कृतेयं योगदीपिका ॥ २ ॥

1211.

28/12½ 29 Bll erst 6 Linien und von Fol 9b ab 9 Linien Etwa 1790

1) Foll 1—9a *Yogasamuccaya* Arzneien für geschlechtliche Verhältnisse Von Navanidhirāma Sohn von Sahimalla Unvollständig Das Saṃskṛt ist manchmal mit Hindi versetzt Nach Fol 1 fehlt ein Blatt und das nächste ist wieder mit 1 bezeichnet

*) Vielleicht देहिनां जायते ऽगद ॥

Nach Fol 5 fehlt 6 Interlineare Glossen in Hindi Beginnt वन्दे ऽहं श्रीश तु धन्वन्तरिं वै देवादिवैरर्चिताङ्घ्रिद्वयुग्मम् । त्रैलोक्ये विख्यातमानन्दकन्दं कर्तारं चायोपधीनामधीशम् ॥ १ ॥ गणाधीशं नमस्कृत्य काङ्क्षितार्थस्य सिद्धिदम् । वैद्यानां सुहितार्थाय वक्ष्ये योगसमुच्चयम् ॥ २ ॥ विलोक्यानेकशास्त्राणि बहुयोगनिरूपणं । ततो मया समुद्धृत्य सारभूतं सुवैद्यकात् ॥ ३ ॥ क्षमस्व सुभिषक् चात्र यद्यशुद्धं भवेत्क्वचित् । तच्छुद्धं कुरु बोधेन कृपां कृत्वा यथाविधि ॥ ४ ॥ शार्ङ्गधरयोगशत योगचिन्ताम (1 b bricht hier ab) Der Anaṅgaraṅga wird auf Fol 7 a citiert

2) Foll 9 b—22 Eine Abhandlung gleichen Inhalts in Hindi Unvollständig

1212.

97/12 23 Bll , 5 bis 6 Linien Schrift von 1784

Yogaśata, Medicamente für verschiedene Krankheiten In 95 Versen, oder mit der Vorrede in 97 Versen Beginnt कृत्स्नस्य तन्त्रस्य गृहीतधाम्नश्चिकित्सितादिप्रसृतस्य दूरम् । विदग्धवैद्यप्रतिपूजितस्य करिष्यते योगशतस्य बन्धः ॥ परीक्ष्य हेत्वामयलक्षणानि चिकित्सितज्ञेन चिकित्सकेन । निरामदेहस्य हि भेषजानि भवन्ति युक्तान्यमृतोपमानि ॥ छिन्नोद्भवाम्बुधरधन्वयवासविश्वैर्दुस्पर्शपर्पटकमेघकिराततिक्तैः । मुस्ताटरूपकमहौषधधन्वयासैः क्वाथं पिबेदनिलपित्तकफज्वरेषु ॥ १ ॥ Sieh Burnell, Tanjore MSS p 67

Schliesst निवेश्य तैलं प्रहतस्य मेव नस्ये etc

1213.

21/15 13 Bll., 14 bis 16 Linien Schrift von 1794

Yogaśata in 102 Versen, mit einem kurzen Kommentar in Bhāṣā

1214.

20/10 35 Bll 7 Linien Etwa 1750

Yogaśata, eine erweiterte Recension in 259 Versen Beginnt प्रणम्य धन्वन्तरिमादिदेवं वरं मुनीनामपि शालिहोत्रम् । परोपकाराय सतां हितार्थं करिष्यते योगशताभिधानम् ॥ १ ॥ कृत्स्नस्य तन्त्रस्य etc ॥ २ ॥ परीक्ष्य हेत्वामय etc ॥ ३ ॥ शरीरनेत्रव्रणरोपणानि विषाणि भूतानि च बालतन्त्रम् । रसायनं पञ्चविधं च कर्म चाष्टाङ्गमायुः कथयन्ति वैद्याः ॥ ४ ॥

Schliesst एकाहिकं द्व्याहिकं वा तृतीयकं चतुर्थकम् । रसो

दत्तो ऽनुपानेन ज्वरान्सर्वान्व्यपोहति ‖ 259 ‖ Sieh Lalmitra's Notices Num 871

1215.

26½/12 15 Bll, 15 Linien Geschrieben im J 1820

Dhanvantarīya Pathyāpathya, eine Abhandlung über nützliche und schädliche Substanzen in verschiedenen Krankheiten 446 Verse

Beginnt अथ ज्वरे पथ्यापथ्यम् ॥ स्नान विरेक सुरत कषाय व्यायाममभ्यञ्जनमह्नि निद्राम् । दुग्ध घृतं वैदलमामिषं च तक्रं सुरा स्वादुगुरुद्रवं च ॥ १ ॥ अन्नं प्रवात भ्रमणं कुलत्थं त्यजेत्प्रयत्नात्तरुणज्वरार्त्तः । पुरातना. षष्टिकशालयश्च वार्ताकशोभाञ्जनकारवेल्लम् ॥ २ ॥ वेत्राग्रमाषाढफल पटोल कर्कोटक मूलकपोतिके च । मुद्गैर्मसूरैश्चणकैः कुलत्थैर्मकुष्टकैर्वातहरैश्च यूषैः ॥ ३ ॥ पाठामृतावास्तुकतण्डुलीयजीवन्तिशाकानि च काकमाची द्राक्षा कपित्थानि च दाडिमानि वैकङ्कतान्येव पचेलिमानि ॥ ४ ॥ लघूनि सात्म्यानि च भेषजानि पथ्यानि मध्यज्वरिणाममूनि । etc

2) Atisārapathyāpathya 3) Grahanyām pathyāpathyam 4) Arśasi p 5) Jīrnāgnimandyalasakavisūcikāpathyāpathya 6) Krimi° 7) Pānduroga° 8) Raktapitta° 9) Rājayakṣmakṣatakṣayaroga° 10) Kāsa° 11) Śvāsa° 12) Hikkā° 13) Svarabheda° 14) Arocaka° 15) Chardi° 16) Tṛṣṇā° 17) Mūrchā° 18) Madātyaya° 19) Dāha° 20) Unmādaroga° 21) Apasmāraroga° 22) Vātavyādhi° 23) Vātarakta° 24) Ūrustambha° 25) Āmavāta° 26) Śūlaroga° 27) Udāvarta° 28) Gulmaroga° 29) Hṛdroga° 30) Mūtrakṛchra° 31) Mūtrāghāta° 32) Aśmariroga° 33) Prameha° 34) Medaroga° 35) Udararoga° 36) Śotha° 37) Vardhmaroga° 38) Galagandagandamālagranthyarbudaroga° 39) Ślīpada° 40) Bhagandara° 41) Bhagandara° 42) Upadaṃśa° 43) Śukaroga° 44) Kuṣṭharoga° 45) Śitapittadardru° 46) Amlapitta° 47) Visarpa° 48) Visphoṭa° 49) Kṣudraroga° 50) Mukharoga° 51) Karnaroga° 52) Nāsāroga° 53) Netraroga° 54) Śiroroga° 55) Strīroga° 56) Bālakaroga° 57) Viṣaroga°

1216.

26/11 10 Bll 13 bis 17 Linien Bengāli Schrift Etwa 1800

Pathyāpathya Unvollständig Stimmt mit der vorangehenden Handschrift (A) überein Als Einleitung findet sich अथ चतुर्थाधिकारकाण्डे पथ्यापथ्यव्यवस्थानं वाच्य तदेवाह । तत्र पुनर्यथोक्तचिकित्सितरोगक्रमेण तत्क्रममाह ॥

Schliesst auf Fol 10b mit Ślīpada = A Fol 12a. Darauf folgen zwei Linien über Vidradhi, welche Krankheit in A nicht erwähnt wird

1217.

29/13 9 Bll 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Rasaratnākara Medikamente fur verschiedene Krankheiten Der erste Vers mit allen Korruptionen lautet अथ ज्वरप्रतीकार ॥ रसगधकहिंगुलजैपालचिभिसमं दतीक्वाथेन संमर्द रशो ज्वरहर स्मृत ॥ Die Handschrift enthält drei Kapitel (Upadesa) bezeichnet mit 3 4 5 und ein Stuck des sechsten Vergleiche Webers Verzeichnis der Berliner Handschriften I Num 963

Das dritte Kapitel enthalt die folgenden Namen von Rasa Sitalajit Jvarankusa Mrtasamjivana, Ānandabhairava Kalagni raudra Pancavaktra Rajamrganka Amrtarnava Sūryacakra, Kala vidhvamsaka

Viertes Kapitel Badavanala Trivikrama Laghulokesvara Vajradhara Kusthakuthara Vajrataila Udayabhaskara Mehaharin Harasankara Pramehavidhvamsana Trailokyasundara Mahavahni, Sulakesarin

Funftes Kapitel Bhagamdara Audumbara Trinetraksa Vajraksara Vangesvara Jamadagni

Das vollständige Werk wird gewöhnlich einem Nityanatha Siddha zugeschrieben womit jedenfalls der Gott Siva gemeint ist

1218.

30 / /14 8 Bll 13 Linien Etwa 1840

Vaidyamrta eine gedrängte Darstellung der Therapie, in vier Kapiteln welche Alamkara genannt sind Von Moresvara Sohn von Manika Bhatta aus Mahammadapura Verfasst im Jahre 1547 Die Handschrift enthält nur die drei ersten Alamkara und schliesst mit den Mitteln fur Kopfschmerzen Beginnt नत्वा ब्रह्ममहेशगिरिजानागास्यधन्वन्तरीन्पूज्यान्सुश्रुतवाग्भटप्रभृतिकान्सर्वांश्च वैद्यान्गुरून् । श्रीमन्माणिकभट्टवैद्यतनयो मोरेश्वराख्यो भिषङ्नानावैद्यमत विलोक्य कुरुते वैद्यामृतं सुन्दरम् ॥ १ ॥ आत्रेयपाराशरसुश्रुताद्यैर्ये निर्मिता ग्रन्थनूपा प्रसिद्धा । स्वयोगकार्यप्रविधानदच्चो ग्रन्थो ऽस्ति मे सेवक एव तेषाम् ॥ २ ॥ यद्यप्यनार्षमिदमस्ति वचो मदीय वैद्यास्तथापि भवता हितहेतुरेव । यस्मादिदं तृष्यकरणे करण मदीयं श्रीमत्सदाशिवपदाम्बुजभक्तिभाव ॥ ३ ॥ शास्त्रप्रवीणा क्रियया विहीना क्रियाप्रवीणा किल शास्त्रहीना । एतादृशा यद्यपि सन्ति कि तैर्वैद्यास्त एवोभयथा प्रवीणा ॥ ४ ॥ समस्तामयमुख्यत्वाज्ज्वरस्य प्रथमं मया । प्रतीकार सुधातुल्यो यथामति निगद्यते ॥ ५ ॥

1) Fol 3b 51 Verse 2) Fol 6a 54 Verse 3) Fol 8b, 50 Verse

1219.

26/11¹/₂ 42 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1810

Madanavinoda Nighantu ein Glossar von medicinischen Pflanzen wohlriechenden Stoffen Metallen, Bäumen, Fruchten u s w und deren Eigenschaften Verfasst im Jahre 1374, und dem König Madanapala von Kastha zugeschrieben Beginnt बीज श्रुतीना सुधनं मुनीना जीव जडानां महदादिकानाम् । आमेयमस्य भवपातकाना किचिन्महः श्यामलमाश्रयामि ॥ १ ॥ लुब्धा कपोलमधुवारिमधुव्रतालो कुम्भस्थली मधुविभूषितलोहिताङ्गी । माणिक्यमौलिरिव राजति यस्य मौली विघ्नं स धूनयतु विघ्नपति सदा न ॥ २ ॥ Die gegenwärtige HS enthalt die ersten funf Kapitel und 34 Verse des sechsten

Varga 1) 341 Verse, Fol 21a 2) 103 Verse, Fol 25a 3) 125 Verse, Fol 32b 4) 104 Verse Fol 36b 5) 79 Verse Fol 41a

1220.

26/12 86 Bll 8 bis 12 Linien Geschrieben in Akabārābādagrāma unter der Regierung von Gopālasiṅgha von Harikṛṣṇa Sohn von Vyāsa Śrīpati im J 1664 Foll 18—24 geboren einer spateren Hand an

Dhanvantarinighantu, ein synonymisches Glossar von Pflanzen Metallen, Getranken, von Milch und den Produkten derselben von Wasser, Getreide u s w mit Angabe von deren Gebrauch bei Krankheiten Das Werk ist in neun Varga eingeteilt, von denen die folgenden in dieser Handschrift bezeichnet sind 1) Guducyadivarga Fol 23b 2) Satapuspadivarga Fol 31a 3) Candanadivarga Fol 41b 4) Karaviradivarga Fol 50b 5) Āmrādivarga Fol 61a 6) Kañcanadivarga Fol 67b 8) Astamavarga Fol 88a Beginnt नमामि धन्वन्तरिमादिदेवं सुरासुरै पूजितपादपद्मम् । लोके जराहग्भयमृत्युनाश धातारमीश विविधौषधीनाम् ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 451

Paginiert 1—91, doch fehlen Foll 2 3 89 90 Das nach Fol 51 folgende Blatt ist mit 54 bezeichnet, doch fehlt nicht Das letzte mit 46 bezeichnete Blatt enthält Kapitel 30, Vers 54b bis 76a aus dem Aśvaśastra von Jayadatta

---

L. Mystik (Tantra).

1221.

28/13 33 Bll 8 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1839

Gāyatrīrahasya, aus dem Rudrayāmala (Tattvasāra) In vier zusammenhängenden Abteilungen, nämlich Gāyatrīpaṭala, Nityapūjāpaddhati, Gayatrīkavaca, Gāyatrīstava.

1) Der rechte Rand ist abgerissen Der erste Halbvers lautet. श्रीशैलशिखरासीन देवदेव जगद्गुरुम् । Der zehnte Vers ist भैरव उवाच ॥ देवदेवीति या देवी वेदमाता सरस्वती । गायत्री त्रिपदा देवि त्र्यर्ची त्रिभुवनेश्वरी ॥ 83 Verse Endet Fol 6b

2) Beginnt अधुना पद्धतिं वक्ष्ये गद्यसारमयीं पराम् । सर्वागमरहस्याढ्यां सर्वतत्त्वनिरूपिणीम् ॥ १ ॥ प्रातःकृत्यमकृत्वा तु यो देवो भक्तितोऽर्चयेत् । तस्य पूजा तु विफला शौचहीना यथा क्रिया ॥ २ ॥ Endet Fol 27b

3) Beginnt देव्युवाच ॥ भगवन्सर्वलोकेश वेदतत्त्वादिपारग । सर्वज्ञ भैरवेशान जगन्नाथ कृपानिधे ॥ १ ॥ 59 Verse Endet 30b

4) Beginnt भैरव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गायत्रीतत्त्वमुत्तमम् । स्तोत्रमन्त्रमय देव्या' सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ १ ॥ अङ्ग पञ्चममीशानि महापातकनाशनम् । पुण्यप्रवेदसार [च] सर्वतत्त्वोत्तमोत्तमम् ॥ २ ॥ 33 Verse

1222.

29/13 7 Bll, 12 Linien Etwa 1820

Gāyatrīpaddhati, Gebrauche bei der Verehrung der Gāyatrī Beginnt अधुना पद्धति वक्ष्ये und endet mit वेदेश्वरी पञ्चमुखी भजाम्यहम् ॥ Dieses entspricht der Nummer 2 in der vorhergehenden Handschrift bis Fol. 16a, 2 Ist demnach ein Bruchstuck

1223.

20/9½ 19 Bll, 7 bis 9 Linien Etwa 1800

Gāyatrīsahasranāman, tausend Namen der Gayatrī Aus dem Gayatrīrahasya des Rudrayāmala Beginnt श्रीभैरव उवाच ॥

अधुना कथयिष्यामि विद्यामन्त्रमयीं शिवे । सहस्राख्याविधां दिव्यां गायत्रीं सारूपिणीम् ॥ १ ॥ या विद्या परमा लोके विश्वमङ्गलदायिनी । चतुर्विंशाक्षरी दिव्या परमार्थादिदेवता ॥ २ ॥ गायत्री त्रिपदी नाम वेदमाता जगत्प्रभा । तस्या नामसहस्रं मे सदा सद्ब्रह्मसाधनम् ॥ ३ ॥ पुण्यं पवित्रमायुष्यं सर्वदेवनमस्कृतम् । ब्रह्मादिपूजितं नित्यं मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ ४ ॥ ओं अस्य श्रीगायत्रीसहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीसदाशिव ऋषि । श्रीपरमार्थगायत्री देवता । ओं बीजम् । श्रीं शक्तिः । म कीलकम् । श्रीधर्मार्थकाममोक्षार्थे गायत्रीसहस्रस्तवपाठे होमे विनियोगः ॥ Die Namen beginnen ओं सरस्वत्यै नमः ॥ १ ॥ ओं सत्यै नमः । ओं मात्रे नम. । ओं भूर्भुवःस्वःस्वरूपिण्यै नमः । ओं सत्यायै नमः । etc

Schliesst इतीदं देवि गायत्र्या मन्त्रनामसहस्रकम् । चतुर्वेदागमोद्भूतं सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ १ ॥ सारं सर्वस्वभूतं मे रहस्यं त्रिदिवौकसाम् । पुण्यं यशस्करं दिव्यं सर्वसारस्वतप्रदम् ॥ २ ॥ ब्रह्मोत्पत्तिकरं ब्रह्मसाधनैकरसायनम् । कारणं सर्वसिद्धीना त्रिपदीतत्त्वमुत्तमम् ॥ ३ ॥ सर्वपापप्रशमनं महापातकनाशनम् । य. पठेत्पाठयेद्वापि शृणोति श्रावयेदपि ॥ ४ ॥ स गायत्र्या. पर. पुत्रो लक्ष्मीवानभिजायते । य. पठेत्सततं रात्रौ शुचिर्वाप्यशुचिस्तथा ॥ ५ ॥ श्रद्धयाश्रद्धया वापि स भवेद्भैरवोपमः । यो ऽर्थकामी पठेज्जप्त्वा श्मशाने वा चितागत. ॥ ६ ॥ तस्य गेहे निधानानि भविष्यन्ति पदे पदे । यः पठेद्भौमवारे तु प्रयतः शक्तिसंनिधौ ॥ ७ ॥ श्रीचक्रं पूजयित्वादौ वामाचारपरायणः । तस्य सुरतपीठस्था चतुर्मुखसमन्विता ॥ ८ ॥

1224.

22/12 6 Bll 9 Linien Etwa 1790

Gurustotra, Lob des Meisters, der den Schuler in die Tantra lehre einfuhrt Aus dem Rudrayamala Beginnt ओं अस्य श्रीगुरुस्तोत्रमन्त्रस्य हंस ऋषि. । गुरुरपि परमहंसदेवता । etc Der Text fangt an पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव सर्वज्ञ सकलेश्वर । त्वत्प्रसादान्महात्मानिन्मम हर्षविवर्धनम् ॥ १ ॥ देवदानवगन्धर्वा असुरासुरपन्नगाः । सचराचरजन्तूना किं सिध्यन्ति महेश्वर ॥ २ ॥

1225.

22/10 17 Bll, 9 Linien Etwa 1810

Turiya Tripurāsahasranaman aus dem Rudrayamala. 211 Verse Beginnt समाध्युपरते काले कदाचिद्विजने वने । परमान-

न्दसंदोहमुदित प्राह पार्वती ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ श्रीमन्नाथ भवानन्दकारण ब्रूहि शंकर । योगीन्द्रपार्श्व देवेश पूर्णप्रेमसुखाम्बुधे ॥ २ ॥ कृपया यदि (lies वद) मे शम्भो सुगोप्यमपि कथ्यताम् । श्रीभैरव उवाच ॥ निर्भरानन्दसंदोह शक्तिभावेन जायते ॥ ३ ॥ लावण्यसिन्धुस्तत्रापि तुर्याया रसकन्दरा । तामेवानुचरणाद्देवी चिन्तयामि तत शिवाम् ॥ ४ ॥ तस्या नामसहस्राणि कथयामि तव प्रिये । सुगोप्यान्यपि रम्भोरु गम्भीरस्नेहविभ्रमात् ॥ ५ ॥ तामेव स्तुवतो देवी ध्यायतो ऽनुचरणं मम । सुखसंदोहसंभावो ज्ञानानन्दस्य कारणम् ॥ ६ ॥

Schliesst सदानन्दाभ्यासयोगात्सदानन्द प्रजायते । एवं य क्रियते (lies कुरुते) भक्त्या स सदा मुक्तिभाजनम् ॥ २११ ॥

1226.

18.10 18 Bll 9 Linien Etwa 1830

Balatripuranamasahasra tausend Namen der Gottin Balatripurasundari aus dem Rudrayamala. Eine von dem vorhergehenden Ms wenig abweichende Fassung Beginnt समाध्युपरत काले कदाचिद्विजने मुदा । परमानन्दसंदोहमुदित प्राह पार्वती ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ श्रीमन्नाथ तवानन्दकारण ब्रूहि शंकर । योगीन्द्रपार्श्व देवेश प्रेमपूर्ण सुधानिधे ॥ कृपया यदि (lies वद) मे शम्भो सुगोप्य मयि कथ्यताम् । श्रीशङ्कर उवाच ॥ निर्भरानन्दसंदोह शक्तिभावेन जायते ॥ लावण्यसिन्धुस्तत्रास्ति बालाया रसकन्दरा । तामेवानुचरण देवी चिन्तयामि तत शिवे ॥ तस्या नामसहस्राणि कथयामि तव प्रिये । सुगोप्यान्यपि रम्भोरु गम्भीरस्नेहविभ्रमात् ॥ Die Namen beginnen mit आनन्दसिन्धुरानन्दनन्दमूर्तिविनोदिनी । त्रिपुरसुन्दरी प्रेमपाथोनिधिरनुत्तमा ।

1227.

26/8 7 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Tripurasundarisahasranaman, tausend Namen der Gottin Tripura aus dem Rudrayamala 127 Verse Beginnt श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्भाषिताशेषविशेषकरुणानिधे । देव्यास्त्रिपुरसुन्दर्या मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ १ ॥ श्रुत्वा धारयितु देव ममेच्छा वर्तते ऽधुना । कृपया केवल नाथ तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ २ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ मन्त्रनामसहस्र ते कथयामि वरानने । गोपनीय प्रयत्नेन धृत्वा नित्य तु ईश्वरि ॥ ३ ॥ ओ अस्य श्रीत्रिपुरसुन्दरीसहस्रनामस्तोत्रस्य श्रीमहादेव ऋषि । अनुष्टुप्छन्द. । श्रीमहात्रिपुरसुन्दरी देवता । ऐं बीज श्री शक्ति स कीलकम् । त्रिवर्गफलसाधने त्रिपुरसुन्दरीमन्त्र-

नामसहस्रस्तवने सर्वकामावाप्त्यर्थे जपे विनियोग ॥ ऐं सुभगा सुन्दरी सौम्या सुषुम्णा सुषमावती । मनोज्ञा सुभगा सौम्या शोभना ललिता शिवा ॥ ४ ॥

Schliesst अनेन य स्तुवन्देवीं पूजयित्वा सुमध्यमे । सिध्यन्ति सकला सम्यक्सपद् कामरूपिणि ॥ १२६ ॥ आयुश्च वर्धते तस्य विद्या लक्ष्मी सुपुष्कला । प्रभाते वा स्तुति विद्वानिमा मन्त्रात्मिकी जपेत् ॥ १२७ ॥

1228.

21/10 6 Bll, 6 Linien Schrift von 1850

Dakshinakalikavaca ein an die Daksinakali gerichtetes Gebet zur Vernichtung der Feinde Angeblich aus dem Rudrayamala wahrscheinlich aber aus späterer Zeit 23 Verse Beginnt कैलासशिखरारूढ शंकर वरद शिवम् । देवी पप्रच्छ सर्वज्ञ सर्वदेवमहेश्वरम् ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेश देवाना भोगद प्रभो । प्रब्रूहि मे महाभाग गोप्य यद्यपि च प्रभो ॥ २ ॥ शत्रूणा येन नाश स्यादात्मनो रक्षण भवेत् । परमैश्वर्यमतुल लभते येन हितवद् ॥ ३ ॥

Schliesst शत्रुनाशकरो देवि सर्वसपत्करी शुभाम् । सर्वदेवेशदेवेशि कालिके त्वा नमाम्यहम् ॥ २३ ॥ इति श्रीरुद्रयामले महाकालतन्त्रे शत्रुनाशकर दक्षिणकालीकवच सपूर्णम् ॥

1229.

21/12 10 Bll 7 bis 10 Linien Etwa 1850

Devisuktavarnana in 78 Anustubh Angeblich aus dem Rudrayamala Nach der Todtung von Mahisasura preisen Brahman Visnu und Siva die Devi jeder mit einem Hymnus welche Sarasvatisukta Laksmisukta, Mahakalisukta heissen Beginnt राजोवाच ॥ मुने कथय सर्वज्ञ भूय किंचिदनुत्तमम् । तत्त्वमेतस्य सर्वस्य येन सिद्धिरवाप्यते ॥ १ ॥ Schliesst auf Fol 10a इति श्रीरुद्रयामले वृततन्त्रे (?) श्रीदेवीमाहात्म्ये सप्तशतिकाया देवीसूक्तवर्णन नाम त्रयोदश यामलम् ॥ Hierauf folgt in einigen Versen Mahakalidhyana, Mahalaksmidhyana Mahasarasvatidhyana Sieh Flor MSS 358 359

1230.

6/11 11 Bll 9 bis 11 Linien Geschrieben 1689 von Padmanābha

Batukabhairavasahasranaman die tausend Namen des jugendlichen Bhairava ein Auszug aus dem Rudrayamala in 145 Versen Anfang कैलाससानुसविष्ट त्रैलोक्यप्रभव भवम् । पप्रच्छ जनतालम्बा जगदम्बा कृताञ्जलि ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ कि त्वया जगदीशेन

जगदाधार जप्यते । तन्मे वद विभो शश्वदर्धदेहास्मि ते यतः ॥ २ ॥ शिव उवाच ॥ य ईरितो मया पूर्वं महान्बटुकभैरवः । नाम्ना सहस्र तस्यैव जपामि परया मुदा ॥ ३ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि तन्मामुपदिश प्रभो । रहस्यमरहस्य वा न मे गोप्यं तवास्ति यत् ॥ ४ ॥ Die Attribute des Bhairava sind in folgender alphabetischen Ordnung angegeben v k bh kh g j m c dh d gh ch t n p s ś h y r l ks

Schluss एतत्स्तोत्र महादेवि सर्वस्वं मे न संशयः । त्रिसंध्यं यः पठेत्तस्य बालो बटुकभैरवः ॥ १४३ ॥ भूत्वा वसति तद्गेहे सर्वसौख्यविवर्धन. । सर्वमङ्गलकारी च सर्वदुःखक्षयंकरः ॥ १४४ ॥ सर्वान्कामान्पूरयति सत्य सत्य वदाम्यहम् ॥ १४५ ॥

1231.

22,12 7 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1720

Āpaduddharabaṭukabhairavastavarāja, Verehrung des jugendlichen Bhairava, welcher von jedem Unglück befreit In der Mitte finden sich angeblich 800 Namen des Gottes, aber diese 800 sind zu etwa 140 zusammengeschrumpft Aus dem Rudrayamala (Viśvasāroddhāra) Beginnt मेरुपृष्ठसुखासीन देवदेव त्रिलोचनम् । शंकर परिपप्रच्छ पार्वती परमेश्वरम् ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रागमादिषु । आपदुद्धारण मन्त्र सर्वसिद्धिप्रद नृणाम् ॥ २ ॥ सर्वेषा चैव भूताना हितार्थं वाञ्छित मया । विशेषतस्तु राज्ञा वै शान्तिपुष्टिप्रसाधनम् ॥ ३ ॥ अङ्गन्यासकरन्यासदेहन्याससमन्वितम् । वक्तुमर्हसि देवेश मम हर्षविवर्धनम् ॥ ४ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि महामन्त्रमापदुद्धारहेतुकम् । सर्वदुःखप्रशमन सर्वशत्रुविनाशनम् ॥ ५ ॥ अपस्मारादिरोगाणा ज्वरादीनां विशेषतः । नाशन स्मृतिमात्रेण मन्त्रराजमिम प्रिये ॥ ६ ॥ ग्रहराजभयाना च नाशनं सुखवर्धनम् । स्नेहाद्वक्ष्यामि ते मन्त्रं सर्वसारमिमं प्रिये ॥ ७ ॥ आपदुद्धारणं मन्त्र प्रवक्ष्यामि विशेषतः । सर्वकामार्थदं मन्त्र राज्यभोगप्रद नृणाम् ॥ ८ ॥ प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य देवीप्रणवमुद्धरेत् । बटुकायेति वै पश्चादापदुद्धारणाय च ॥ ९ ॥

Schliesst एव श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । सतोषं परम प्राप्य भैरवस्य महात्मन. ॥ जजाप परया भक्त्या etc

Zuletzt stehen drei Strophen mit dem Titel *Triguṇadhyāna* Die erste lautet अथ सात्त्विक ध्यानम् । वन्दे बाल स्फटिकसदृशं कुन्तलोल्लासिवक्त्रं दिव्यैः कल्पैर्नवमणिमयैः किङ्किणीनूपुराढ्यम् । दीप्ता-

कार विशदवसनं सुप्रसन्न चिनेच हस्ताब्जाभ्या वटुकमनिशं शूलखड्गौ दधानम् ॥ १ ॥

1232.

1/11 7 Bll 16 Linien Schrift von 1730

Āpaduddharanabatukabhairavastotra Dasselbe Stotra Bricht in Vers 63 ab

1233.

18/8 10 Bll 7 Linien Etwa 1760

Āpaduddharabatukabhairavastotra aus dem Rudrayamala 83 Verse

Schliesst एव श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । जजाप परया भक्त्या सदा सर्वेश्वरेश्वरी ॥ ८१ ॥ सतोष परम प्राप्य भैरवस्य महात्मन । इद स्तोत्रं पठेन्नित्य सर्वकामफलप्रदम् ॥ ८२ ॥ आनीलकुन्तलमलक्तकरक्तवर्ण मौलीसुधाकरमनोज्ञमुखारविन्दम् । कल्याण कीर्तिकमनीयकपालपाणि वन्दामहे वटुकनाथमभीष्टसिद्धिम् ॥ ८३ ॥

1234.

21/9 7 Bll 10 Linien Etwa 1790

Apaduddharabatukabhairavastotra

Schliesst इति श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । सतोष परम प्राप्य भैरवस्य प्रसादत ॥ भैरवस्य प्रसन्नाभूत्सर्वलोकमहेश्वरी । भैरवस्तु प्रहृष्टो ऽभूत्सर्वज्ञ परमेश्वर ॥

1235.

$14^1/_2$/10 30 Bll 5 Linien Schrift von 1844

Apaduddharabatukabhairavastotra 82 Verse

1236.

$13^1/_2$/8 28 Bll 6 bis 7 Linien Etwa 1840

Batukabhairavasahasranaman aus dem Bhairavatantra 150 Verse Beginnt छत्र मूर्ध्नि सहस्रपत्त्रकमल रक्त सुधा[न्वितं] दिव्यस्त्रीपरिचर्यमाणमनिश स्वात्मानमेव सदा । ध्यायेन्मानसपङ्कजे भगवती रक्तामपूर्वासने स्वर्लोके शमनन्तमाशु लभते राज्यास्पद भूतले ॥ १ ॥ श्रीभैरवो जयति जयति ॥ देवेशि भक्तिसुलभे देवनायकवन्दिते । भक्ताना कामसिद्ध्यर्थं निदान ब्रूहि तत्त्वत ॥ २ ॥ विनैव न्यासजाप्येन पूजया न विना भवेत् । विना कायादिक्लेशेन वित्तव्ययविनैव च ॥ ३ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ वटुकभैरवसहस्रनाम्नो ब्रह्मानन्द ऋषि । त्रिष्टुप् छन्द । वटुकभैरवो देवता । व वीजम् । ह्रीं शक्ति । अभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग ॥ वटुक कामदो नाथो नाथप्रिय प्रभा-

कर । भैरवो भीतिहा दर्पे कन्दर्पो मीनकेतन ॥ ४ ॥ Von Vers 7 bis 89 sind die Namen und Attribute alphabetisch geordnet und zwar von k bis ks

Schliesst पूजयेद्वारयेद्वापि स्तवमेन सुसाधक । पठेद्वा पाठ येद्वापि यथाविधि सुरप्रिय ॥ १४७ ॥ शृणुतो न भय तेषां नास्ति चौरास्त्रज भयम् । ज्वरादिसभव वापि सत्य सत्यं महेश्वरि ॥ १४८ ॥ भैर वाराधनशक्तो यो भवेत्साधक प्रभो । सदाशिव स विज्ञेयो भैरवेणेति भाषितम् ॥ १४९ ॥ श्रीमद्भैरवराज सेवनविधौ वै य (fehlerhaft) श्रमा सेदुप पुंस पञ्चविधा भवन्ति नवधा ह्यष्टौ महासिद्धय । चोणीपालकिरीटकोटिमणिभिर्माला भवेद्भूयसा मौन मानव (?) यो जपे (जपो MS) विदधते मूर्ध्नि प्रभो छत्रताम् ॥ १५० ॥

1237.

19/9 5 Bll 7 Linien Etwa 1800

Balatripuratrailokyavijayakavaca, eine Gebetsformel an die Göttin Tripurasundari aus dem Rudrayamala 38 Verse Beginnt भैरव उवाच ॥ अधुना ते प्रवक्ष्यामि कवचं मन्त्रविग्रहम् । त्रैलोक्यविजयं नाम रहस्य देवदुर्लभम् ॥ १ ॥ देव्युवाच ॥ या देवी त्र्यचरा वालात्रिपुरा (MS त्रिकला) श्रीसरस्वती । महाविद्येश्वरी नित्या महात्रिपुरसुन्दरी ॥ २ ॥ तस्या कवचमीशान मन्त्रगर्भपरात्मकम् । त्रैलोक्यविजयं नाम श्रोतुमिच्छामि तत्त्वत ॥ ३ ॥ भैरव उवाच ॥ देवदेवि महादेवि वालाकवचमुत्तमम् । मन्त्रगर्भ पर तत्त्व लक्ष्मी सवर्धनं महत् ॥ ४ ॥ सर्वस्व मे रहस्यं च गुह्य त्रिदशगोपितम् । प्रवक्ष्यामि तव स्नेहान्नाख्येयं यस्य कस्यचित् ॥ ५ ॥ यद्धृत्वा कवच दिव्य मातृकाचरमण्डितम् । नारायणो ऽमितान्दैत्याञ्जघान रणम एडले ॥ ६ ॥ शम्बर कामदेवो ऽपि वलं शक्रो जघान हि । कुमारस्तारकं दैत्यमन्धक चन्द्रशेखर ॥ ७ ॥ अवधीद्रावणं रामो वा तापि कुम्भसंभव । कवचस्यास्य देवेशि पठनाद्धारणादपि ॥ ८ ॥

ऋषि स्याद्दचिणामूर्ति पङ्क्तिश्छन्द उदाहृतम् । वालासरस्वती देवि देवता त्र्यचरा मता ॥ १४ ॥ वीज तु वाग्भव प्रोक्त शक्ति शक्तिरुदाहृता । कीलक कामराज तु षडाशावन्धन तथा ॥ १५ ॥ भोगापवर्गसिद्ध्यर्थे विनियोग प्रकीर्तित ।

Schliesst जित्वा रिपुकुलं घोर कल्याणगृहमाविशेत् । वज्रनोक्तेन किं देवि धारयेन्मूर्ध्नि सततम् ॥ ३७ ॥ इह लोके धनारोग्य परमायुर्यश श्रियम् । गुह्यातिगुह्यमीशानि गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ ३८ ॥

1238.

18/10 28 Bll 15 bis 17 Linien Etwa 1810

Bālāsahasranamastotra, tausend Namen der Göttin Balatripurasundari, angeblich aus dem Rudrayamala 220 Verse Vom elften Verse ab sind die Namen alphabetisch geordnet Der Verfasser beginnt mit k, stellt von den Konsonanten ks zuletzt, und gibt am Ende die Vokale Beginnt पुरा कैलासशिखरे नानारत्नविचिचिते । देवदेव महादेव समासीन जगद्गुरुम् ॥ १ ॥ प्रणम्य शिरसा नाथ पार्वती वाक्यमब्रवीत् । बाला या त्रिपुरा देवी भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ २ ॥ तस्या नामसहस्रं तु कथयस्व महेश्वर । महादेव उवाच ॥ इतीदं परम गुह्य भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३ ॥ सर्वानन्दपर पुण्य सर्वसपत्तिदायकम् । तव प्रीत्या महादेवि कथयामि न सशय. ॥ ४ ॥ ओं अस्य श्रीबालात्रिपुरायाः सहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ऋषि. पङ्क्तिश्छन्द. समस्तप्रकटगुप्ततरश्रीबालाख्यचरादेवीसर्वार्थसाधने विनियोगः । क्लीं बालाकात्यायनी गौरी पार्वती शैलनन्दिनी । पद्माक्षी पद्मवक्त्रा च पद्माकारकरा तथा ॥ ५ ॥

1239.

20/9 2 Bll 10 Linien Etwa 1750

Bhavanikavaca, das Amulet der Bhavani, aus dem Rudrayamala, in 15 Versen Beginnt पार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वमाख्यात मन्त्रयन्त्रादिक शुभम् । भवान्या' कवच ब्रूहि यद्यहं तव वल्लभा ॥ १ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ महागुह्य महागोप्य भवान्या. सर्वकामदम् । कवच मोहन देवि गुरुभक्ताय दीयते ॥ २ ॥ राज्य देय च सर्वस्व कवच न प्रकाशयेत् । गुरुभक्ताय दातव्यमन्यथा सिद्धिद् न हि ॥ ३ ॥

1240.

24/6 25 Bll 5 Linien Etwa 1720

Bhavānisahasranaman, tausend Namen der Bhavāni Aus dem Rudrayāmala Hier in 250 Versen Beginnt कैलासशिखरे रम्ये देवदेव जगद्गुरुम् । ध्यानोपरतमासीन प्रसन्नमुखपङ्कजम् ॥ १ ॥ सुरासुरशिरोरत्नरञ्जिताङ्घ्रियुग प्रभुम् । प्रणम्य नन्दिको देव बद्धाञ्जलिरभाषत ॥ २ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ सशयो ऽस्ति महान्मम । रहस्य किंचिदिच्छामि प्रष्टु त्वा भक्तवत्सल ॥ ३ ॥ देवतायास्त्वया कस्या. स्तोत्रमेतद्दिवानिशम् । पठ्यते ऽविरत नाथ त्वत्त किमपर परम् ॥ ४ ॥ Die Namen beginnen महाविद्या जगन्माता महालक्ष्मीः शिवप्रिया । विष्णुमाया शुभा शान्ता सिद्धा सिद्धसरस्वती ॥ २५ ॥ Florence MSS Num 363

1241.

26/11 6 Bll, 15 Linien Schrift von 1714

Bhavānīsahasranāman Hier in 207 Versen

1242.

21/12 14 Bll, 9 bis 12 Linien Etwa 1730

Bhavānīsahasranāman

1243.

23/11 10 Bll 13 Linien Etwa 1700

1) *Bhavānīsahasranāman* In 206 Versen

2) Fol 8a *Laghustava*, ein Hymnus an Tripurā in 22 Śārdulavikrīdita Versen Beginnt ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्येललाटं प्रभां शौक्लीं कान्तिमनुष्णगोरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः । एषासौ त्रिपुरा हृदि द्युतिरिवोष्णांशोः सदाहःस्थिता छिन्द्यान्नः सहसा पदैस्त्रिभिरघं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥ १ ॥

Schliesst सावद्यं निरवद्यमस्तु यदि वा किं वानया चिन्तया नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति जनो यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि । संचिन्त्यापि लघुत्वमात्मनि दृढं संजायमानं हठात्त्वद्भक्त्या मुखरीकृतेन रचितं यस्मान्मयापि ध्रुवम् ॥ २२ ॥ Dieses Gedicht bildet den ersten Teil der Pañcastavī Kāvyamālā III, 9 Sieh Num 465

3) Fol 10a *Īśvarībhagavatīstotra*, ein Gedicht an Sarasvatī in 16 Versen Beginnt धिषणा धीर्मतिर्मेधा वाग्विभवा सरस्वती । गीर्वाणी भारती भाषा ब्रह्माणी मागधीप्रिया ॥ १ ॥

Schliesst अमरशतनताङ्घ्रिः कामधेनुः कवीनां दहतु कमलहस्ता भारती किल्बिषं मे ॥ १६ ॥

1244.

19/9 36 Bll, 6 Linien Schrift von 1794

Bhavānīsahasranāman in 260 Versen In dieser Handschrift gehen fünf Verse als Einleitung voraus Beginnt यन्नामस्मरणात्कृत्स्नकार्यसिद्धिर्भवेन्नृणाम् । भक्तानुकम्पिनं वन्दे गजाननमरिंदमम् ॥ १ ॥ अकुल ◡ ◡*) पतन्ती चक्रमध्ये स्फुरन्ती मधुरमधु पिबन्ती कण्टकान्भक्षयन्ती । दुरितमपहरन्ती साधकांस्तोषयन्ती जयतु जगति देवी सुन्दरी क्रीडयन्ती ॥ २ ॥ etc कैलासशिखरे रम्ये etc

Schliesst ‒ ‒ देवतानां देवता या ब्रह्माद्यैर्या च पूजिता ॥ २६४ ॥ भूयात्सा वरदा लोके साधूनां विश्वमङ्गला ॥ २६५ ॥

*) Vielleicht akulam abhipatantī

1245.

20/9½ 9 Bll, 6 bis 7 Linien Etwa 1820

Bhavānīsahasranāman Beginnt कैलासशिखरे रम्ये etc und schliesst im vierundsiebzigsten Vers सर्वाचरमयी शक्तिरचराणं- वभाषिणी । सिन्दूरारुणवर्णा च सिन्दूरतिलकप्रिया ॥ ७४ ॥

1246.

27/15 18 Bll, 14 Linien Etwa 1830

Meghamālā, über die Anzeichen kommenden Regens Aus dem Rudrayamala, in zwölf Kapiteln Stimmt im ganzen mit der sogenannten Raudri Meghamālā überein Beginnt नमस्कृत्य महा- देवं भैरव परमेश्वरम् । गणकोटिसमाकीर्णमप्सरोगीतकिनरैः ॥ सिद्ध- गन्धर्वकैश्चैव विद्याधरैश्च संयुते. । मालाधरैस्तथा यक्षैर्मरणैश्चामर- सयुतैः ॥ *Sieh Catalogue India Office p 1127 b*

1) Fol 3 b garbhalaksana 2) Fol 7 a arghakānda 3) Fol 8 a vātalaksana meghalaksana - vidyullaksana tatkalayoga 4) Fol 9 b meghāhvāna 5) Fol 11 a vāyudhāranadiśāvidi-āphala 6) Fol 13 b samvatsaragunaguna 7) Fol 14 b cakroddhāra 8) Fol 15 a var sādhipatiphalāphala 9) Fol 15 b mantriphalāphala 10) Fol 16 b grahacāra 11) Fol 18 a kūrmacakra 12) Fol 18 b vayasmuta Diese zwölf Kapitel sind nur ein Bruchstück vom Ganzen

1247.

20/10 17 Bll, 7 Linien Geschrieben im J 1718 für Ki orasu hajf

Ramacandrasahasranāman, tausend Namen von Rāma, aus dem Rudrayamala 192 Verse Beginnt कैलासशिखरे रम्ये ना- नाधातुविचित्रिते । नानाद्रुमलताकीर्णे नानापक्षिगणावृते ॥ १ ॥ नानापुष्पलतागुल्मवेष्टिते प्रमथावृते । देवदानवगन्धर्वकिनरैरुपशोभि- ते ॥ २ ॥ मन्दमारुतसवीते पार्वतीपरमेश्वरौ । उपविश्य कथा शश्व- चक्रतुस्तौ मुदान्वितौ ॥ ३ ॥ भक्त्या शंभु प्रणम्याथ पार्वती परिपृच्छति । श्रीपार्वत्युवाच ॥ देवदेव महेशान सर्वागमविशारद । त्वमेव शरण नाथ त्राहि मा दुःखसागरात् ॥ ४ ॥ नाम्ना सहस्र रामस्य ब्रूहि मे प्रमथाधिप ॥ ५ ॥ Die Namen sind derart alphabetisch geordnet, dass mit k begonnen, ks als der letzte Konsonant gesetzt wird und zuletzt die Vokale kommen Die Namen beginnen काकुत्स्थः कमलानाथः कोदण्डी कामनाश्रयः । कार्मुकी काननस्थश्च कौशल्यानन्दवर्धनः ॥ १७ ॥

Schliesst रामेति रामचन्द्रेति रामभद्रेति वा स्मरत् । नरो न लिप्यते पापैर्मुक्तिं भुक्तिं च विन्दति ॥ १९२ ॥ *Florentine MSS Num 368*

1248.

$15^1/_2/9$ 20 Bll 9 Linien Geschrieben von Bhavānīrāma im J 1797

Rāmasahasranāman In 107 Versen

1249.

20/9 9 Bll 9 Linien Etwa 1800

Śyāmāṣṭottarasahasranāman, 108 meistens mit *mahā* beginnende Namen der *Śyāmā* (i e Durgā) aus dem Rudrayāmala Beginnt महाकाल प्रवक्ष्यामि देव्या अष्टोत्तरशतम् । यद्गुह्य परम पुण्य सर्वत्र भयनाशनम् । महती चेतना माया महादेवी महेश्वरी । महाबुद्धिर्महाचण्डी महाकाली महाकला ॥ महायुद्धा महाबुद्धा महानिद्रा महोद्भवा । महाशुभ्रा महालक्ष्मीर्महाभागा महोदया ॥

Schliesst य इद कीर्तयेद्भक्तया विषमस्थो भवेद्यदि । लोहयन्त्रमध्यस्थस्तस्य नश्यति बन्धनम् ॥ राजानो दासता यान्ति भवेत्सर्वजनप्रिय । अचला श्रियमाप्नोति तस्य नश्यन्त्युपद्रवा. । सग्रामे विजयेच्छत्रून्खगवत्पन्नगानिव ॥ न विष क्रमते देहे न मृत्यु पावके जले । नाकाले मरण तस्य कदाचित्सभविष्यति ॥ य य कामयते काम त त प्राप्नोति निश्चय । बहुना किमिहोक्तेन सर्वसिद्धिप्रद नृणाम् ॥

1250.

$21/9^1/_2$ 18 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1810

Das sechsundzwanzigste bis neunundzwanzigste Kapitel aus dem *Devīrahasyatantra* Das erste Blatt fehlt.

1) Foll 2a—4b *Mahāgaṇapatimantroddhāravidhi* Die zweite Linie beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव महादेव गणेशस्य जगत्प्रभो । मन्त्र यन्त्र स्तव वर्म नाम्ना सहस्रमुत्तमम् ॥ पूजा श्रोतुमहं त्वत्तो वाञ्छामि परमेश्वर । श्रीभैरव उवाच ॥ यो देवदेवो वरदो गणेशो विघ्ननायक ॥ गजाननो गणाध्यक्षो विनायक इति श्रुत । पञ्चाङ्गमखिल तस्य वक्ष्यामि तव प्रीतये ॥ तत्रादौ ते प्रवक्ष्यामि मन्त्रोद्धार सुरेश्वरि । यन्त्रोद्धार त्वयाङ्ग च महागणपते शिवे ॥

2) Foll 4b—11a *Mahāgaṇapativaradagaṇeśanityapūjāpaddhativarṇana* Beginnt श्रीभैरव उवाच ॥ अथाहं पद्धतिं वच्मि महागणपते पराम् । गर्वैकसारसर्वस्वामानन्दैकतरङ्गिणीम् ॥ श्री साधको रात्रिशेषे समुत्थाय पद्मासन बद्धा मूलेन चिराचम्य स्वशिरसि सहस्रारपद्मके सरोज्ज्वलकर्णिकान्तर्गतं निजगुरु शुक्लाकार ध्यात्वा नत्वा etc

3) Foll 11a—12b *Mahāgaṇapatikavaca* Vajrapañjara Beginnt श्री श्री भैरव [उवाच] ॥ महादेवि गणेशस्य वरदस्य

महात्मनः । कवचं ते प्रवक्ष्यामि वज्रपञ्जरकाभिधम् ॥ ओं अस्य श्रीमहागणपतिवज्रपञ्जरकवचस्य श्रीभैरव ऋषिः । गायत्री छन्दः । श्रीमहागणपतिर्देवता । गं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । कुरु कुरु कीलकम् । वज्रविद्यासिद्ध्यर्थे महागणपतिवज्रपञ्जरकवचपाठे विनियोगः ॥ ओं विघ्नेशं विश्ववन्द्यं सुविपुलयशसं लोकरक्षाप्रदक्षं साक्षात्सर्वापदासु प्रशमनसुमतिं पार्वतीप्राणसूनुम् । प्रायं सर्वासुरेन्द्रात्ससुरमुनिगणैः साधकैः पूज्यमानं कारुण्येनान्तरायामितभयशमनं विघ्नराजं नमामि ॥

3) Fol 12b—19b *Mahāganapatināmasahasra* Beginnt· श्रीभैरव उवाच ॥ ओं शृणु देवि रहस्यं मे यत्पुरा सूचितं मया । तव भक्त्या गणेशस्य वक्ष्ये नामसहस्रकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्गणनाथस्य वरदस्य महात्मनः । श्रोतुं नामसहस्रं मे हृदयं प्रोत्सुकायते ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ प्राड्भी त्रिपुरनाशे तु जाता विघ्नकुलाः (?) शिवे । मोहने मुह्यते चेतस्ते सर्वे बलदर्पिताः ॥ तदा प्रभुं गणाध्यक्ष स्तुत्वा नामसहस्रकैः । विघ्नहरात्पलायन्ते कालरुद्रादिव प्रजाः ॥ तस्यानुग्रहतो देवि जातो ऽहं त्रिपुरान्तकः । तमद्यापि गणेशान स्तौमि नामसहस्रकैः ॥ तदद्य तव भक्त्याहं साधकानां हिताय च । महागणपतेर्वक्ष्ये दिव्यं नामसहस्रकम् ॥

Schliesst: रणे राजभये द्यूते पठेन्नाम्नां सहस्रकम् । सर्वत्र जयमाप्नोति गणेशस्य प्रसादतः ॥ इतीदं पुण्यसर्वस्वं मन्त्रनामसहस्रकम् । महागणपतेर्गोप्यं गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥

1251.

13/7. 11 Bll, 6 Linien Etwa 1700

Zwei Stücke aus dem Devīrahasya

1) *Mahāganapatikavaca* Vajrapañjara Sieh die vorhergehende *Handschrift Num. 3.*

2) *Mahāganapatistotra*, ebenfalls aus dem Devīrahasyatantra. 18 Verse. Beginnt. श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्परमेशान महागणपतेर्विभो । स्तोत्रमङ्गतमं ब्रूहि मूलमन्त्रस्य तत्त्वतः ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ महागणपतेर्वक्ष्ये स्तोत्रं तत्त्वनिरूपणम् । जीवस्याङ्गे कर्त्ता शीघ्रं जीवन्मुक्तिप्रदायकम् ॥ ओं अस्य श्रीमहागणपतिस्तोत्रमन्त्रस्य भैरव ऋषिः । गायत्री छन्दः । श्रीमहागणपतिर्देवता । गं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । कुरु कुरु कीलकम् । श्रीजीवन्मुक्तिकामनार्थे महागणपतिस्तवपाठे विनियोगः ॥ अथ ध्यानम् । द्विचतुर्दशवर्णभूषिताङ्गं शशिसूर्याग्निविलोचनं सुरेशम् । अहिभूषितकण्ठमक्षसूत्रं भ्रमयन्तं हृदये स्मरे गणेशम् ॥

इति ध्यानम् ॥ तारं नारदगीतमादिमनिशं यः साधकेन्द्रो जपेद्रा-चावह्नि निशामुखे शवगृहे शून्यालये वा प्रभो । तस्य स्मेरमुखाम्बुजाः प्रतिदिन लावण्यदर्पोज्ज्वलाः स्त्रैवंशाश्च वशीभवन्ति त्रिदिवे भूमौ समस्ता नृपा. ॥ १ ॥

Schliesst पञ्चाङ्ग च गणेशस्य रहस्यं मम पार्वति । विना शि-ष्याय नो दद्यात्साधकाय विना तथा ॥ १६ ॥ विना दान न दातव्य विना दान न ग्राहयेत् । अन्यथा सिद्धिहानिः स्यात्सर्वथा दानमाच-रेत् ॥ १७ ॥ पटल पद्धतिं वर्म मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ स्तोत्र पञ्चाङ्ग-मनिश गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ १८ ॥

1252.

19/9½ 2 Bll, 9 Linien Ltwa 1810

Mahāganapatikavaca Vajrapañjara, in 22 Versen

Schliesst इति गुह्य स्वकवच महागणपतेः प्रियम् । सर्वसिद्धिमयं पूज्यं गोपयेत् परमेश्वरि ॥ २२ ॥

1253.

19/10 16 Bll, 9 bis 10 Linien Ltwa 1790

Rāmasahasranāman aus dem Brahmayamalatantra (Srīstipra śansayam) in 198 Versen Das erste Blatt fehlt Sieh Catal Oxon Num 152 Fol 2 beginnt in der zweiten Halfte des sechsten Verses [श्री]रामतत्त्वजिज्ञासा जायते परमेश्वर ॥ ६ ॥ रहस्य रामचन्द्रस्य रकाराद्यक्षरपूर्वकम् । ब्रूहि रामसहस्रं त्व यद्यहं तव वल्लभा ॥ ७ ॥ स्त्रियो वा पुरुषा वापि स्मृत्वा ब्रह्मत्वमाप्नुयुः । तद्रहस्य समासेन वदस्व करुणानिधे ॥ ८ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ महागुह्य महागोप्यं महामङ्गलदायकम् । महासिद्धिकरं पुसा महा-व्याधिविनाशनम् ॥ ९ ॥ महापापहर साक्षात्सर्वसौभाग्यवर्धनम् । राज्य देय शिरो देयं देय स्त्रीपुत्रक प्रिये । आत्मतुल्यधन देयं न देय रामतत्त्वकम् ॥ १० ॥ तथापि नामसाहस्र देवानामपि दुर्लभम् । न प्रोक्त कस्यचित्क्वापि कस्मिन्काले महेश्वरि । तव स्नेहात्प्रवक्ष्यामि शृणुष्व सुभगानने ॥ ११ ॥ श्री अस्य श्रीरकारादिश्रीरामसहस्रना-मस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीभगवान्नारायण ऋषिः । श्रीदेवी गायत्री छन्दः । श्रीरामचन्द्रो देवता । श्री रां क्लीं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । श्रीं अव्य-क्तादिति कीलकम् । मम धर्मार्थकाममोक्षार्थे जपे विनियोग. ॥ श्री श्रीभगवन्नारायणऋषये नमः शिरसि । etc

Die Namen beginnen mit dem vierzehnten Verse रामो रा-माकरो दीप्तो रक्तनेत्रो रमापति. । रणभूमिविहारी च रक्तपादो

ऽरुणच्छविः ॥ १४ ॥ रघुवीरो महावीरो धीरो वै सर्वराड्रविः । रङ्गनाथार्चितपादो रामो राजीवलोचनः ॥ १५ ॥ Zu Ehren von Rama beginnen die beiden Halbverse und oft die anderen zwei pāda mit r

Schliesst तुलस्यश्वत्थयोर्मध्ये शालग्रामस्य सन्निधौ । एकाहारी भूमिशायी जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ १०३ ॥ नित्यं भक्त्यार्चयेद्विष्णु स मुक्त. सर्वपातकैः । श्रीराम च हनूमन्तं सुग्रीव च विभीषणम् ॥ १०४ ॥ अङ्गद जाम्बवन्त च स्मृत्वा पापैः प्रमुच्यते । राजद्वारे च सग्रामे नदीनदसमुद्रके ॥ १०५ ॥ दुर्भिक्षे विग्रहे घोरे श्मशाने च चतुष्पथे । यत्र यत्र भये प्राप्ते तत्र तत्र पठेद्ध्रुवम् ॥ १०६ ॥ विजय सर्वमाप्नोति दुर्लभं सुलभ भवेत् । सत्य सत्य पुन. सत्यं गोप्तव्यं पशुसन्निधौ ॥ १०७ ॥ तव भक्त्या मयाख्यात नाख्येय यस्य कस्यचित् । इह लोके सुखी भूत्वा परे मुक्तो भविष्यति ॥ १०८ ॥

1254.

28/11½ 5 Bll. 8 Linien Etwa 1770

Ramacandranāmāstottaraśata aus der Hiranyagarbhasamhita 48 Verse Beginnt हेरम्बो सुरपूजितो गुणमयो लम्बोदर स्त्रीयुतो स्व[:]शुण्डो गजकर्णको गजमुखो गम्भीरविद्यागुणः । गौर्या पुत्रगणेश्वरो हरसुतो गोविन्दपूजाकृतो यात्राजन्मविवाहकार्यसमये कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ १ ॥ पद्मस्कन्दविहगमत्स्य(वायु)सहिता ब्रह्माण्डलिङ्गाग्नयः कूर्मो वामननारदीयसहित विष्णुर्भविष्योत्तरम् । मार्कण्डेयवराहधात्रिसहित श्रीब्रह्मवैवर्तक श्रीमद्भागवत द्विशमुपरम (korrupt) कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ २ ॥ श्रीमत्पङ्कजविष्टरो हरिहरो वायुर्महेन्द्रो ऽनलश्चन्द्रो भास्करवित्तपालवरुणा सूर्यादिसर्वे ग्रहाः । प्रद्युम्नो नलकूबर· सुरगजश्चिन्तामणि. कौस्तुभ. स्वामी शक्तिधरश्च लाङ्गलधरः कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ ३ ॥

Die Namen von Rama beginnen नमो नाथाय शार्ङ्गिणे । नमस्ते रामभद्राय नमो नारायणाय च ॥ २७ ॥ श्री नमो विष्णुचन्द्राय माधवाय नमो नमः । गोविन्दाय नमस्तुभ्यं नमस्ते परमात्मने ॥ २८ ॥ Die angeblichen 800 Namen sind in etwa 68 zusammengeschrumpft

Schliesst विज्ञानद सदा नृणामज्ञानतिमिरापहम् । यः पठेत्प्रयतो नित्य श्रावयेद्वा समाहित ॥ ४६ ॥ सर्ववेदेषु तीर्थेषु यज्ञेषु च तपसु च । यत्फल मुनिभि. प्रोक्त तत्फल समवाप्नुते (MS सम-

वाप्नोति) ॥ ४७ ॥ पुण्यकालेषु सर्वेषु यः पठेत्सतत नरः । पुनरावृत्तिरहितो वैकुण्ठे वासमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥

1255.

21/9½, 27 Bll, 8 bis 15 Linien Etwa 1780

Kadimata, eins der Ṣoḍaśanityātantra, welche die Kunde von den sechzehn Formen der Sakti (nityā vidyā) lehren Die ersten sechs Patala mit Randglossen Das ganze Tantra bestand aus 36 Kapiteln Catalogue India Office Num 2538 Die Namen Pārvati und Īsvara sind von mir hinzugefugt Beginnt अनाद्यन्तो ऽपराधीनः स्वाधीनभुवनत्रय. । जयत्यविरतो व्याप्तविश्वः कालो विनायक ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्व६४तन्त्राणि भवतोक्तानि मे पुरा । नित्याना षोडशाना च नव*) तन्त्राणि कृत्स्नशः ॥ २ ॥ तेषामन्योन्यसापेक्ष्याज्जायते मतिविभ्रम. । तस्मात्तन्निरपेक्ष मे तन्त्रं तासा वद प्रभो ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु कादिमत तन्त्रं पूर्णमन्यानपेक्षया । गोप्य सर्वप्रयत्नेन गोपित तन्त्रचोदितम् ॥ ४ ॥ Vom neunten Verse ab wird der Inhalt der 36 Kapitel kurz angegeben

Das zweite Patala beginnt ईश्वर उवाच ॥ अथ नाथान्प्रवक्ष्यामि मन्त्रपान्नित्यविग्रहान् । विद्यावतारसोपानभूतास्तत्पूजन तथा ॥ Das dritte अथ षोडशनित्याना क्रमाद्विद्यास्तु षोडश । वाराह्या. कुरुकुल्लाया आत्मनो ऽष्टाचरस्य च ॥ १ ॥ भूताना च बलेश्चैव क्रमान्मन्त्राञ्छृणु प्रिये । प्रोच्यन्ते साधुसकेतैर्लिपीनां प्रागुदीरितै. ॥ २ ॥ Das vierte अथ षोडशनित्यानामाद्यायाः पूजन प्रिये । कथयामि क्रमेणैव नित्य सर्वार्थसिद्धिदम् ॥ १ ॥ नैमित्तिकं तथा काम्य शृणु त्व पटलैस्त्रिभिः । येनातिपापयुक्तो ऽपि सिद्धिमेति सुनिश्चितम् ॥ २ ॥ Das funfte [ततो] भावनेनैव जपेद्विद्या समाहितः । मन्त्रात्मनस्ते सायुज्य सिध्यत्येव न सशयः ॥ १ ॥ विद्यातृतीयखण्डेन कुर्यात्पूजोपचारकान् । पाद्यार्घ्याचमनस्नानवसनाभरणानि च ॥ २ ॥ ' Das sechste अथ षोडशनित्याना नित्यार्चा निरतात्मनाम् । नैमित्तिक च काम्य च वक्ष्ये ऽह शृणु शाकरि ॥ १ ॥

1256.

27/11 75 Bll, 8 bis 11 Linien Bengali Schrift

Gautamiyatantra, ein Vaisnavatantra in 32 Kapiteln Es behandelt den Kultus des Kṛṣṇa in kabbalistischer Weise in einem

*) Diese vornehmsten neun Tantra sind nach einer aus der Manoramā von Subhagānanda entnommenen Glosse Sundarihṛdaya, Nityāṣodasakārṇava Candrajñāna, Mātṛkatantra, Sammohanatantra, Vamakesvaratantra, Bahurupāṣṭaka, Prastāracintāmani Meruprastara

Dialog zwischen Gautama und Narada — Paginiert 16—57 59—91 Fol 16 beginnt in 6, 62 — Adhyaya 7 beginnt auf Fol 17a अथ दीक्षा प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रवर्तिकाम् । या विना नैव सिद्धः स्यान्मन्त्रो वर्षशतैरपि ॥ Adhy 8 beginnt (Fol 20b) अथ द्वादश-शुद्धिश्च वैष्णवानामिहोच्यते । गृहोपसर्पणं चैव तथानुगमनं हरे ॥ Adhy 9 beginnt (Fol 23a) पञ्चगव्येन तद्गेह मण्डलं च विशोधयेत् । पलमात्रं दुग्धभागो गोमूत्रं तावदिष्यते ॥ Adhy 10 beginnt (Fol 27b) अथ पुष्पाञ्जलिं करसमायतनमस्तत । हृत्पद्मसंस्थितं तेजः कुण्डल्या सह मेलयेत् ॥ Adhy 11 beginnt (Fol 34a) अथाग्नियजनं वक्ष्ये कृष्णमन्त्रानुसारतः । धर्मार्थकाममोक्षाणां यत्कृत्वा फलमश्नुते ॥ Adhy 12 beginnt (Fol 37a) ततः प्रातः समुत्थाय कृतनित्यक्रियो गुरुः । कृतनित्यो ऽपि शिष्यस्तु निर्यादिद्गुरुसंनिधौ ॥ Adhy 13 beginnt (Fol 39b) एवं होमविधिं कृत्वा कुण्डस्थण्डिलदेवताः । दिक्पालदेवताश्चापि अङ्कुरार्पणदेवताम् ॥ आनयेत्कलशे चापि कृष्णैक्यं भावयेद्गुरुः । Adhy 14 beginnt (Fol 40b) चैत्रे माघ्यथवा कृत्वा शुभर्क्षे गुरुशासनात् । द्वादश्यां शुक्लपक्षेण माधवे मासि तत्तिथौ ॥ आरिभद्मन्नाया वै पुरश्चर्या स्वसिद्धये । Adhy 15 beginnt (Fol 44b) एवं नित्यकर्म कृत्वा नैमित्तिकमथाचरेत् । कृते नैमित्तिके विप्र नित्यस्य पूर्णता भवेत् ॥ Adhy 16 beginnt (Fol 45a) त्रिकालाभ्यर्चनं वक्ष्ये गोविन्दस्य यथाविधि । मन्त्रयोरुभयो कार्यमन्येषां च तदात्मन ॥ Adhy 17 beginnt (Fol 48a) ब्रूहि मे बालकृष्णस्य तव सर्वज्ञकारणम् । ब्रह्मणा यत्पुरा प्रोक्तं सेवया तपसा तव ॥ Adhy 18 beginnt (Fol 50a) अथ प्रयोगान्वक्ष्यामि मन्त्रयोरुभयोः समान् । यान्ज्ञात्वा साधकवरो लोकत्रयसुपूजितः ॥ Adhy 19 beginnt (Fol 53b) अथापरान्प्रवक्ष्यामि प्रयोगान्भुवि दुर्लभान् । यत्कृत्वा मानवः सम्यक सद्यो देवत्वमृच्छति ॥ Adhy 20 beginnt (Fol 55b) कर्मान्तरमथो वक्ष्ये शृणुष्वावहितो ऽनघ । यत्कृत्वा मन्दभाग्यो ऽपि लभेन्मन्त्रफलानि वै ॥ Adhy 21 beginnt (Fol 57a) विस्तरेण मम ब्रह्मन्विष्णुमन्त्रान्प्रब्रूहि माम् । भक्तो ऽहं तव शिष्यो ऽहं योग्यो ऽस्मि श्रवणे गुरो ॥ Der Schluss von 21 und der Anfang von 22 fehlt Adhy 23 beginnt (Fol 61a) गोपाल पिण्डसत्त्वा च कथयामि मुने शृणु । यदाकर्ण्य गुरोर्भक्त्या परत्रेह च मोदते ॥ Adhy 24 beginnt (Fol 62b) अथ वक्ष्ये मनुवर समस्तपुरुषार्थदम् । यज्ज्ञानात्सिद्धयः सर्वा भवन्ति करसंस्थिताः ॥ Adhy 25 beginnt (Fol 65b) अथातः संप्रवक्ष्यामि

रुक्मिणीवल्लभ मनुम् । यज्ज्ञानात्सर्वलोकाना वल्लभो भुवि जायते ॥ Adhy 26 beginnt (Fol 68 a) अथापर प्रवक्ष्यामि मन्त्रराज सुदुर्लभम् । अवाप्येन जप्तेन दिव्यज्ञान मुनीश्वराः ॥ Adhy 27 beginnt (Fol 70 b) कामश्चाष्टस्वराद्धः सर्गवान्मन्त्रनायकः । कृष्णेति द्व्यक्षरः प्रोक्त कामपूर्वो गुणाक्षरः ॥ Adhy 28 beginnt (Fol 73 a) एकाक्षर मनुवर विष्णोस्त्रैलोक्यमोहनम् । श्रवणे यदि योग्यो ऽस्मि मुने मे ब्रूहि तत्त्वत. ॥ Adhy 29 beginnt (Fol 74 a) अथापर मन्त्रवर वक्ष्ये सर्वसमृद्धिदम् । यमुपास्य सुराणां तु पालको ऽभूच्छतक्रतुः ॥ Adhy 30 beginnt (Fol 78 b) सर्वज्ञ सर्वशास्त्रार्थसर्वतत्त्वार्थपारग । स्वायभुव नमस्तुभ्यं कृपाङ्कुर कृपाकर ॥ Adhy 31 beginnt (Fol 82 b) देवर्षे सर्वतन्त्रज्ञ सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् । कृष्णानुभवसंदर्शिन्नविद्याग्रन्थिभेदक ॥ Adhy 32 beginnt (Fol 86 a) देवर्षे योगयुक्तात्मन्योगानुभवदर्शक । साङ्ख्ययोगविशेषज्ञ कर्मयोगनिषेवक ॥ विना योगं न सिध्येत कुण्डलीक्रमण विभो । मूलपद्मे कुण्डलिनी यावन्निद्रायिता प्रभो ॥ etc

Kolophon माघे मासि शीते (lies सिते) पक्षे अष्टम्या शनिवासरे । लिखित सोमदासेन वलरामस्य कारणं । सवत् विक्रमादित्यराज्ञे १६९ शकाब्दा १५५ ॥ Hieraus das richtige Jahr zu bestimmen bleibt Kundigern uberlassen Meiner Ansicht nach ist die Handschrift nicht vor 1700 kopiert

1257.

21/9½ 15 Bll , 8 Linien Etwa 1840

Fragmente des Gautamiyatantra Der Schluss von Adhyaya 13 endet auf Fol 1 b Adhyaya 14 schliesst Fol 9 b Adhyaya 15 schliesst Fol 11 a. Von Adhyaya 16 sind 35 Verse erhalten Foll 14 15 enthalten 30, 36—59

1258.

24/11 46 Bll 13 bis 15 Linien Etwa 1750

Jñanarnava Nityatantra, eines der alteren Tantra Die gegenwartige Handschrift enthalt zwanzig Patala und 88 Verse des einundzwanzigsten Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ गणेशनन्दिचन्द्रेशसुरेन्द्रपरिवारित । जगद्वन्द्य कलाधीश किं त्वया जप्यते सदा ॥ १ ॥ अक्षमालेति किं नाम संशयो हृदि मे स्थितः । शब्दातीतं पर ब्रह्म त्वमेव परमात्मवित् ॥ २ ॥ कथयानन्दनिस्यन्दसान्द्रमानसनिश्चयात् । ईश्वर उवाच ॥ कथयामि वरारोहे यन्मया जप्यते सदा ॥ 3 ॥ अकारादिक्षकारान्ता मातृका वर्णरूपिणी । चतुर्दशस्वरोपेता बिन्दुत्र-

यविभूषिता ॥ ४ ॥ अनुस्वारेण देवेशि विन्दुनैकेन मण्डिता । विसर्गेण च बिन्दुभ्या सलग्नाभ्या विराजिता ॥ ५ ॥

2) Balanyasavidhi 3) Tripuresvaridhyanakanda 4) Tripure śipithapujavidhi. 5) Tripureśijyajanavidhi 6) Purvasimhasanavidhi 7) Dvitiyasimhasane Rudrabhairavavidhi 8) Pancasimhasanavidhi 9) Pancasimhasanavidhi 10) Mahatripurasundarya dvadasabheda vivarana 11) Srividyasodasaksarivivarana 12) Srividyanyasamudravivarana 13) Srividyayajanavidhi 14) Mantraprayogavidhi 15) Suvarnaratnapuspapujavidhi 16) Bijasadhanavidhi 17) Japa homavidhana 18) Homavivarana 19) Srividyadutiyajanavidhi 20) Jnanadutiyajanavidhi. Das ganze Werk bestand aus 23 Patala Sieh Catal. India Office Num 2552

1259.

$28^1/_2$/13 10 Bll 15 bis 19 Linien Geschrieben von Jayakrsna im J 1831

Dattatreyatantra in 22 Patala (A) Das erste Kapitel enthalt die Einleitung und die Inhaltsangabe Beginnt कैलासशिखरासीन देवदेव महेश्वरम् । दत्तात्रेय पर्यपृच्छत्पावन लोकशकरम् ॥ १ ॥ कृताञ्जलिपुटो भूत्वा पृच्छते भक्तिवत्सलम् । भक्ताना च हितार्थाय कल्पतन्त्र च कथ्यते ॥ २ ॥ कलौ सिद्धिमहाकल्प तन्त्रविद्याविधानकम् । कथयन्ते महादेव देवदेव महेश्वरम् ॥ ३ ॥ सन्ति नानाविधा लोके यन्त्रमन्त्राभिचारका । आगमोक्ता पुराणोक्ता वेदोक्ता डामरे तथा ॥ ४ ॥ उड्डीशे - - तन्त्रे च कालचण्डीश्वरे मते । राधातन्त्रे चतुःपष्टे राधातन्त्रमृतेश्वरे (B धारातन्त्रे मृतेश्वरे) ॥ ५ ॥ Hin und wieder sind notige Verbesserungen aus B entnommen

Pat 2 Maranaprayoga चिताभस्म विष युक्त धत्तूर चूर्णसयुतम् । यस्याग्रे चिपेङ्गौमे सद्यो याति यमालयम् ॥ १ ॥ भल्लातकोद्भव तैल कृष्णसर्पस्य दन्तकम् । विषधत्तूरसयुक्त यस्याङ्गे निक्षिपेन्मृति ॥ २ ॥ Pat 3 Mohana ईश्वरीबीजचूर्ण (B तुलसीबीज॰) सहदेवीरस*) पेषयेत् । तिलक च रवौ वारे मोहन सर्वतोजगत् ॥ Pat 4 Stambhana अथात सप्रवक्ष्यामि अग्निस्तम्भनमुत्तमम् । यस्मै कस्मै न दातव्य नान्यथा शकरोदितम् ॥ १ ॥ गृहीत्वा मण्डूक चैक कौमारीरस*) पेषयेत् । लेपमात्रशरीराणामग्निस्तम्भ प्रजायते ॥ २ ॥ Pat 5 Vidvesana विद्वेष नरनारीणा विद्वेष राजमन्त्रिण । महा कौतुकविद्वेष शृणु सिद्धि प्रयत्नत ॥ १ ॥ Pat 6 Uccatana येन हत गृह चैव कलत्र धनपुत्रकम् । उच्चाटन वध कुर्याद्दुष्टदण्डो वि

*) Lies sah a für rasa

धीयते ॥ १ ॥ Pat 7 Sarvajanavaśikarana ब्रह्मदण्डी वचा कुष्ठं चूर्णं ताम्बूलेन दापयेत् । रवौ वारे कृते योगे सर्वलोकवशीकरम् ॥ Pat 8 Strivaśikarana रविवारे गृहीत्वा तु कृष्णधत्तूरपुष्पकम् । शाखालता गृहीत्वा तु पत्र मूल तथैव च ॥ १ ॥ पिष्ट्वा कर्पूरसंयुक्त कुङ्कुमं रोचनं समम् । तिलक स्त्रीवश कुर्याद्यदि साक्षादरुन्धती ॥ २ ॥ Pat 9 (Fol 4a) Purusavaśikarana गोरोचनं योनिरक्त कदलीरससंयुतम् । एभिस्तु तिलक कृत्वा पतिवश्यकर परम् ॥ १ ॥ Pat 10 Akarsana आकर्षणविधि वक्ष्ये नृणा सिद्धि प्रयत्नत । राजा प्रजाया सर्वेषा सत्यमाकर्षण भवेत् ॥ Pat 11 Indrajalakautuka इन्द्रजाल विना रक्षा न करोतीति निश्चितम् । रक्षामन्त्रमहामन्त्र सर्वसिद्धिप्रदायक ॥ १ ॥ Pat 12 (Fol 6a) Yaksinimantrasadhana शृणु सिद्धिं महायोगिन्यक्षिणीमन्त्रसाधनम् । यस्य साधनमात्रेण नृणा सर्वे मनोरथा ॥ १ ॥ Pat 13 Rasayana गोमूत्रं हरिताल च अजामूत्रं मन शिलाम् । सम समं गृहीत्वा तु यावत्कुम्भं निषेचयेत् ॥ १ ॥ Pat 14 Kalajñana शृणु सिद्धि महायोगिन्द्रत्नात्रेय महामुने । मनुष्याणा हितार्थाय मृत्युज्ञान च कथ्यते ॥ १ ॥ Pat 15 Aharavardhana दुग्धकेनापि वृक्षस्य पीठ कृत्वा etc Pat 16 Anahara भौमे कृकलासस्य etc Pat 17 (Fol 7b) Nidhidarsana शिरीषवृक्षपञ्चाङ्ग कटुतैलेन पाचितम् । विष चैव समायुक्त धत्तूरबीजसंयुतम् ॥ १ ॥ Pat 18 Bandhyagarbhadharana काकबन्ध्या जन्मबन्ध्या मृतवत्साश्च काश्चित्स्त्रिय । तासा पुत्रो हितार्थाय शम्भुना कथित पुरा ॥ १ ॥ Pat 19 Janmabandhyadinam putrakaranam गर्भसंजातमात्रेण (गर्भस्थातमात्रेण A) पञ्चान्मासात्सवत्सरात् । म्रियते द्वित्रिवर्षाद्वा यस्या सा मृतवत्सिका ॥ १ ॥ Pat 20 Jayavada मार्गशीर्षस्य पूर्णाया शिखिमूल समुद्धरेत् । बाहौ शिरसि वा धार्य विवादे विजयी भवेत् ॥ १ ॥ Pat 21 Vajikarana बलेन नारीपरितोषमेति न हीनवीर्यस्य कदापि सौख्यम् । अतो बलार्थं रतिलम्पटस्य वाजीविधान प्रथम परीक्ष्यम् (MS प्रथमेवनिक्षयेत्) ॥ १ ॥ Pat 22 Bhutagrahanivarana Simhavyaghrasarpavrścikabhayanasana श्रीराम(?)पत्रपुष्पं च रविवारे समुद्धरेत् । उष्ट्रविष्ठां गृहीत्वा तु उष्ट्ररोम च संयुतम् ॥ १ ॥

Schliesst गृहीत्वा रविवारे तु श्वेतकरवीरमूलकम् । धारयेद्विपिने दृष्मे अग्निबाधाभयं न हि ॥

1260.

29/12½. 17 Bll 10 bis 13 Linien Schrift von 1846

Dattatreyatantra (B) Nur die ersten 20 Patala Beide Handschriften sind sehr fehlerhaft

1261.

30/13 5 Bll 11 Linien Etwa 1780

Samkhyāyanatantra in 34 Kapiteln Es enthält Zaubermittel zur Vernichtung von Feinden Die gegenwärtige Handschrift enthält nur die drei ersten Patala und den ersten Vers des vierten Das erste gibt die Einleitung, das zweite die Einweihung und das dritte die Salbung des Schulers Siva teilt das Tantra seinem Sohn Krauñcabhedana oder Kumara mit. Beginnt मध्येसुधाब्धि मणिमण्डपरत्नवेद्या सिंहासनोपरि गता परिपीतवर्णाम् । पीताम्बराभरणमाल्यविभूषिताङ्गी देवीं भजामि धृतमुद्गरवैरिजिह्वाम् ॥ क्रौञ्चभेदन उवाच ॥ कैलासशिखरासीन गौरीवामाङ्गसंस्थितम् । भारतीपतिवाल्मीकिशिष्यसंयुतमीश्वरम् ॥ Sieh Lalmitra Notices Num 2259 Catalogue Ind. Office Num 2537 — Patala 2 beginnt जिह्वाग्रमादाय करेण देवी वामेन शत्रून्परिपीडयन्तीम् । गदाभिघातेन च दक्षिणेन पीताम्बराढ्या द्विभुजा नमामि ॥ क्रौञ्चभेदन उवाच । नमस्ते पार्वतीनाथ नम पन्नगकङ्कण । वद दीक्षाविधिं तात तत्सर्वं स्तम्भनादय' (lies स्तम्भनादिकम्) ॥ Patala 3 beginnt चलत्कनककुण्डलोल्लसितचारुगण्डस्थला लसत्कनकचम्पकद्युतिमदिन्दुबिम्बाननाम् । गदाहतविपक्षका कलितलोलजिह्वाञ्चला स्मरामि बगलामुखी विमुखवाङ्मुखस्तम्भिनीम् ॥ क्रौञ्चभेदन उवाच ॥ पूजाधारणयन्त्रज्ञ सर्वमन्त्रविशारद । अभिषेकविधिं तात वद मे करुणाकर ॥

1262.

20/10 19 Bll 7 Linien Etwa 1820

Gayatryastottarasahasranaman aus dem Visnuyamala (Sri stiprasamsayam) In 157 Versen Beginnt सतोष च गुरुं वन्दे सर्वसंपत्प्रदायकम् । शान्त सिंहासनारूढमानन्दामृतभोजनम् ॥ १ ॥ यदङ्घ्रिकमलद्वन्द्व द्वन्द्वतापनिवारणम् । तारकं द्विपदं वन्दे श्रीगुरुं प्रणमाम्यहम् ॥ २ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ भगवन्सर्वलोकेश सर्वशास्त्रार्थपारग । श्रुतिस्मृतिपुराणानि रहस्य त्वन्मुखाच्छ्रुतम् ॥ ३ ॥ सर्वपापहर देव केन विद्या निवर्तते । केन वा ब्रह्मविज्ञान केन वा मोक्षसाधनम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ साधु साधु महाप्राज्ञ सम्यकपृष्ट त्वयाधुना । शृणु वक्ष्यामि यत्नेन गायत्र्यष्टसहस्रकम् ॥ ६ ॥

गृह्यादौ विष्णुना पूर्वं यदुक्तं तद्ब्रवीमि ते । Die Namen der Gāyatrī sind alphabetisch geordnet, und beginnen अचिन्त्यलक्षणाव्यक्ता etc. Mit wenigen Veränderungen ist diese Schrift im Bṛhatstotraratnākara p. 10 abgedruckt, und soll aus dem Devīmāhātmya entnommen sein, wo sie nicht vorkommt.

1263.

16/10. 20 Bll. 8 Linien. Geschrieben von Bhūlīdevadatta im J. 1734.

Gāyatrīsahasranāmastotra, ein Auszug aus einem Tantra. 199 Verse. Beginnt: अस्य श्रीगायत्रीसहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । ऋग्यजुःसामाथर्वाणि छन्दांसि । वेदजननी गायत्री देवता । तद्बीजम् । भर्गः शक्तिः । धियः कीलकम् । गायत्रीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । तत्सवितुरिति षडङ्गन्यासः ॥ अथ ध्यानम् । मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलच्छायैर्मुखैस्त्र्यक्षैर्युक्तामिन्दुनिबद्धरत्नमुकुटां तत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् । गायत्रीं वरदाभयाङ्कुशकरां शुभ्रां कपालं गुणं शङ्खं चक्रमथारविन्दयुगलं हस्तैर्वहन्तीं भजे ॥ १ ॥ Die Namen sind nach den Silben der vedischen Gāyatrī tat savitur etc. geordnet.

Schliesst: इदं रहस्यं परमं परं स्वस्त्ययनं महत् । यः सकृज्जपते स्तोत्रं शृणुयाद्वा समाहितः ॥ १९७ ॥ लभते च ततः कामानन्ते ब्रह्मपदं व्रजेत् । सर्वयज्ञफलं देवि भवत्येव न संशयः ॥ १९८ ॥ स च शत्रूञ्जयेत्सद्यो मातङ्गानिव केसरी ॥ १९९ ॥

1264.

20/13. 7 Bll. 11 bis 13 Linien. Geschrieben von Syāmalāla im J. 1813.

Caturviṁśatigāyatrī, 24 Modifikationen der ursprünglichen Gāyatrī, zur Anrufung verschiedener Gottheiten. Beginnt: श्री उत्पत्तिश्च महाभूता ये भूता भूमिपालकाः । भूतानामनुरोधेन ब्रह्मकर्म समाचरेत् ॥ श्री आगच्छ वरदे देवी अक्षरे ब्रह्मवादिनी । गायत्री छन्दसां माता ब्रह्मयोनिर्नमो ऽस्तु ते ॥ इत्यावाहनम् ॥ Diese 21 Gāyatrī heissen: 1) Brahmagāyatrī (die vedische Gāyatrī) 2) Rāmagāyatrī 3) Lakṣmaṇagāyatrī 4) Hanumadgāyatrī 5) Kṛṣṇagāyatrī 6) Gopālagāyatrī 7) Garuḍagāyatrī 8) Viṣṇugāyatrī 9) Mahālakṣmīgāyatrī 10) Paraśurāmagāyatrī 11) Nṛsiṁhagāyatrī 12) Śivagāyatrī 13) Gurugāyatrī 14) Sūryagāyatrī 15) Agnigāyatrī 16) Pavanagāyatrī 17) Pṛthivīgāyatrī 18) Gaṇeśagāyatrī 19) Candragāyatrī 20) Haṁsagāyatrī 21) Tulasīgāyatrī 22) Gaurīgāyatrī 23) Devīgāyatrī 24) Kṣatrayamagāyatrī (Kṣatrayama ist ein Name von Skanda). Eine fünfundzwanzigste, namens Lalitāmbāgāyatrī ist zugefügt. — Vgl. Hoernle Mss. Num. 161.

1265.

22/10 90 Bll 7 Linien Schrift von 1883

Gopālasahasranāman, tausend Namen von Kṛṣṇa Aus dem Sammohanatantra, in 190 Versen Beginnt कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृच्छति शकरम् । ब्रह्माण्डाखिलनाथस्त्व सृष्टिसहारकारक. ॥ १ ॥ त्वमेव पूज्यसे लोकैर्ब्रह्मविष्णुसुरादिभि । नित्य पठसि देवेश कस्य स्तोत्र महेश्वर ॥ २ ॥ आश्चर्यमिदमाख्यात जायते मयि शकर । तत्प्राणेश महाप्राज्ञ सशय छिन्धि शकर ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ धन्यासि कृतपुण्यासि पार्वति प्राणवल्लभे । रहस्यातिरहस्य च यत्पृच्छसि वरानने ॥ ४ ॥ स्त्रीस्वभावान्महादेवि पुनस्त्व परिपृच्छसि । गोपनीय गोपनीय गोपनीय प्रयत्नत. ॥ ५ ॥ Die Namen beginnen ओं क्लीं देव कामदेव. कामबीजशिरोमणि । श्रीगोपालो महीपालो वेदवेदाङ्गपारग ॥ २५ ॥

Schliesst श्रीगोपालो महादेवि वसेत्तस्य गृहे सदा । यस्य गेहे सहस्र च नाम्ना तिष्ठति पूजितम् ॥ १९० ॥ ओं तत्सदिति श्रीसमोहनतन्त्रे पार्वतीमहेश्वरसवादे श्रीसतानगोपालसहस्रनामस्तोत्र सपूर्णमगात् ॥ Sieh Catal India Office Num 2536

1266.

11½/9 23 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1840

Gopālasahasranāman in 203 Versen

1267.

19/10 25 Bll 7 Linien Datiert मीतिचैत्रकृष्ण सवत् १९स२

Gopālasahasranāman in 192 Versen

1268.

27/10 10 Bll 9 Linien Bengali Schrift Europäisches Papier von 1853

Gopālasahasranāman in 171 Versen — Vers 156—164 sind auf dem letzten Blatt 10a wiederholt

1269.

23/11 5 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1820

Gopālapaṭala Beginnt गोपालपटल लिख्यते ॥ श्रीगुरु नमस्कृत्य यदुनन्दनविग्रहम् । आह्निक प्रवक्ष्यामि पूजा मानसपूर्वकम् ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय चिन्तयेद्यदुनन्दनम् । कृष्ण कृष्णेति कृष्णेति – – (Lücke) तरग्रत जपेत् ॥ नामोच्चारणपूर्वकं शौच गत्वा मूत्रोत्सर्ग कृत्वा जलमृत्तिकाशौच विधाय तत आचमनमेभिर्मन्त्रै । केशवाय नम । नारायणाय नम । माधवाय नम. । इत्याचमनम् । गो-

विन्दाय नम । विष्णवे नम । इति हस्तप्रचालनम् । मधुसूदनाय नम । त्रिविक्रमाय नम । इति मुखमार्जनम् । वामनाय नम । श्रीधराय नम । इति हस्तप्रचालनम् । हृषीकेशाय नम । इति पादप्रचालनम् । पद्मनाभाय नम. । दामोदराय नम इति मूर्धनि । वासुदेवाय नमो मुखे । सकर्षणाय नम इति दक्षिणासे । प्रद्युम्नाय नमो वामासे । अनिरुद्धाय नमो दक्षिणनेत्रे । पुरुषोत्तमाय नमो वामनेत्रे । etc

Schliesst श्रीगोपालाय नम । माला मुद्रास्तथा नाम मूलमन्त्र एव च । अमी ते पञ्च सस्कारा परमैकान्तहेतव ॥ इति श्रीगोपालपद्धति पटल समाप्तम् ॥ Darauf folgt in vier Linien ein Gopālatarakamantra und ein Astadaśaksaramantra

1270.

18/10 20 Bll 7 bis 8 Linien Etwa 1830

Gopalamantravidhi aus dem Satsamgraha Die Verehrung des Gopala (d i Krsna) nach Art der Tantra Die Anrufung Gopijanavallabhaya svaha bildet die Hauptsache Nicht ganz vollendet Auf den Randern findet sich die Bezeichnung श्रि॰ च॰ Beginnt श्रीगोपालमनु वक्ष्ये सर्वसपत्प्रदायकम् । ग्रहचोरविषारिघ्न व्याधिदारिद्रनाशनम् ॥ पुत्रमित्रकलत्रादिभोगमोक्षप्रदायकम् । विद्याविभवद नृणा विशिष्टकविताकरम् । समस्तवनिताचित्तराजवश्यकर परम् ॥

1271.

22/12½ 2 Bll 9 Linien Etwa 1650

Astadaśaksara Gopalamantravidhi Beginnt श्रीमस्य श्रीअष्टादशाक्षरगोपालमन्त्रस्य श्रीभगवान्नारद ऋषि । गायत्री छन्द. । श्रीगोपालो देवता । कामो बीजम् । स्वाहा शक्ति. । योगनिद्रा कीलकम् । पञ्चपदी मन्त्र । श्रीकृष्णप्रीत्यर्थे जपे विनियोग । इति सकल्प । श्री श्रीभगवते नारदाय ऋषये नम शिरसि । श्री गायत्रीछन्दसे नमो मुखे । श्री श्रीगोपालाय देवतायै नमो हृदि । श्री कामबीजाय नमो गुह्ये । श्री स्वाहाशक्तये नम पादयो । श्री योगनिद्राकीलकाय नम सर्वाङ्गे । श्री मन्त्राय पञ्चपदी नमो बाह्याभ्यन्तरत । श्री श्रीकृष्णप्रीत्यर्थेजपेविनियोगाय नमो ऽञ्जलौ । इत्यृष्यादिन्यास ॥ १ ॥

Schliesst ततो ध्यानम् ॥ सत्पुण्डरीकनयनं मेघाभं वैद्युताम्बरम् । द्विभुज ज्ञानमुद्राढ्य वनमालिनमीश्वरम् ॥ १ ॥ गोपगोपीगवावीत

सुरद्रुमतलाश्रयम् । दिव्यालंकरणोपेतं रत्नपङ्कजमध्यगम् ॥ २ ॥ कालिन्दीजलकल्लोलसङ्गिमारुतसेवितम् । चिन्तयश्चेतसा कृष्णं मुक्तो भवति संसृतेरिति ॥ ३ ॥ एवं ध्यात्वा यथाशक्ति जपं कुर्यात् ॥

1272

33/13 265 Bll 10 Linien Etwa 1770

Tantrasara eine Übersicht der Tantralehre nach einer grossen Anzahl von einschlägenden Schriften von Krsnananda Beginnt नत्वा कृष्णपदद्वन्द्वं ब्रह्मादिसुरवन्दितम् । गुरुं च ज्ञानदातारं कृष्णानन्देन धीमता ॥ तत्तद्ग्रन्थगताद्वाक्यान्नानार्थं प्रतिपद्य च । सौकार्यार्थं च संक्षेपात्तन्त्रसारं प्रतन्यते ॥ Eine ausführliche Analyse findet sich im Catal Oxon Num 149 Die folgenden Werke sind dort nicht genannt Agamottara 185 a Ekavirakalpa 161 a 169 b Kalikrama 37 a Kumaritantra 251 b Garudatantra 91 b Guptarnava 102 a Tararnava 161 a Tarinitantra 188 b Devyagama 1 a Nirvanakresvara 258 a Nilasarasvatitantra 156 b Pingalamata 3 a 5 b Bhatta 36 b 39 b Bhutadamara 115 b Mahogra 246 a Matrjyamala 10 b Laksmikularnava 30 a Vaisnava 35 b 39 b Suddhesvaratantra 232 a Srividya 255 a Sombhujagavali 168 b Svachandasamgraha 42 a 170 b

Die zwei letzten Blatter sind Erganzungen von Lucken nach Fol 166 b

1273

27/13 64 Bll 10 Linien Die alten Blatter reichen bis Fol 61 a und sind um 1650 geschrieben

Saradatilaka eine der ältesten Schriften über die Gebräuche der Tantra Schule von Laksmana Desikendra Sohn von Krsna Enkel von Vijaya Die Hand chritt enthält neun Patala und einen Teil des zehnten Das vollstandige Werk umfasst 25 Patala Beginnt नित्यानन्दवपुर्निरन्तरगलत्पञ्चाशदर्णैः क्रमाद्व्याप्तं येन चराचरात्मकमिदं शब्दार्थरूपं जगत् । शब्दब्रह्म यदूचिरे सुकृतिनश्चैतन्यमन्तर्गतं तद्वो ऽव्यादनिशं शशाङ्कसदनं वाचामधीशं महः ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 160

1274

22/10 6 Bll 6 Linien Geschrieben von Ramakavara im J 1849

Mahamrtyumjayajapavidhi, Anrufung von Rudra als Mrtyumjaya d i als Besieger des Todes Angeblich aus der Sarada wonit jedenfalls das Saradatilaka gemeint ist Dort findet sich dieses Stuck nicht Beginnt अथ शारदोक्तमहामृत्युंजयविधिः । प्रातःस्नानादिनित्यकर्म कृत्वा । आसने उपविश्य । तदादौ भूतशुद्धिं प्राणप्रतिष्ठां च कृत्वा । अद्येत्यादि तिथौ मम वा यजमानस्य सर्वा

रिष्टनिवृत्तिपूर्वक सकलाभीष्टसिद्ध्यर्थं आयुरारोग्यैश्वर्याभिवृद्ध्यर्थं श्रीमहामृत्युंजयमन्त्रजपमहं करिष्ये ॥

Die Gebete bewegen sich um den vedischen Vers त्र्यम्बकं यजामहे u s w, welcher viermal wiederholt wird, und die einzelnen Wörter und Silben desselben werden in gekünstelter Weise in die Anrufungen mit namas eingeflochten

1275.

16/6 6 Bll, 5 Linien Geschrieben in Devagirimadhye von Rāmaprasāda im J 1862

Mahāmṛityumjayajapavidhi, angeblich aus dem Śāradātilaka Weicht von der vorhergehenden Handschrift nur in Kleinigkeiten ab

Schliesst अथ प्रार्थना ॥ मृत्युंजय महादेव त्राहि मां शरणागतम् । जन्ममृत्युजरारोगैः पीडितं कर्मबन्धनैः ॥ तावकस्त्वद्गतप्राणस्त्वच्चित्तो ऽहं सदामृड । इति विज्ञाप्य देवेशं जपेन्मृत्युंजयं मनुम् ॥

1276.

22/12 17 Bll, 10 bis 11 Linien Geschrieben von Sukadeva, Sohn von Savaji im J 1653

Mrityumjayavidhānavidhi, enthält ähnliche Vorschriften für die Verehrung von Rudra, ist jedoch mit kabbalistischen Buchstabenformeln überladen Beginnt तत्र जपारम्भकालः ॥ मन्त्रारम्भश्च चैत्रे स्याद्दुःखप्रदायकः । वैशाखे रत्नलाभः स्याज्ज्यैष्ठे तु मरणं ध्रुवम् ॥ आषाढे बन्धनाशः स्यात्पूर्णायुः श्रावणे तथा । प्रजानाशो भाद्रपदे पुत्रायुर्वर्धनमाश्विने ॥ कार्त्तिके स्वर्णलाभः स्यान्मार्गशीर्षे महोदयः । पौषे धनसमृद्धिः स्यान्माघे मेधाविवर्धनम् । धनं मोक्षश्च फाल्गुने मासानां कीर्तितं फलम् ॥ Citiert werden das Śāradātilaka und das Mohacūdottara Fol 9a Der eigentliche Gegenstand beginnt auf Fol 10a

Schliesst न तत्र चौरस्य भयं न दस्योर्न रोगसस्याशनवातभीतिः । उत्पातवायोरपि नात्र शङ्का लक्ष्मीः स्वयं तत्र वसेदलोला ॥

1277.

22/10 8 Bll 7 Linien Schrift von 1820

Mrityumjayajapavidhi, eine ausführlichere Behandlung desselben Gegenstandes Beginnt शिवालये देवायतने तीर्थे गृहे वा ब्राह्मणैः सह गन्तव्यम् । तत्र स्नानं कुर्वीत । सध्यादिकं शुचिवस्त्रपरिधानं तिलकं कुर्वीत । तत्र गोमयोपलिप्तभूम्यां चर्ममात्रशोधन[कार]यित्वा तत्रोपविशति । ततो हस्ते कुशोप[ग्रह] गृहीत्वा । आचमनं प्राणायामं कृत्वा ॥ अथ प्रयोगः । इहेत्यादि तिथौ श्रीमृत्युंजयप्रीत्यर्थं

पञ्चामृतषोडशोपचारैः पूजा कर्तव्या । अथ अष्टदलमध्ये स्थापयित्वा । इति पूजा । अथ न्यासोपक्रमः । अस्य श्रीत्र्यम्बकमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः शिरसि । अनुष्टुप् छन्दो मुखे । मृत्युंजयरुद्रो देवता हृदये । पुरुषार्थपादचतुष्टयार्थे श्रीत्र्यम्बकरुद्रप्रीत्यर्थे न्यासे विनियोगः । ओं त्र्यम्बकं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । यजामहे तर्जनीभ्यां नमः । etc

Im Verlauf werden acht Āvaraṇa (Bittgänge) erwähnt, in denen verschiedene als göttliche Wesen betrachtete Dinge und auch Gottheiten angerufen werden.

Am Ende des Werkes folgt auf Fol. 8b ein unvollendeter Homavidhi. Ein oder mehrere Blätter fehlen am Ende.

1278.

15/9. 2 Bll. 10 bis 11 Linien. Etwa 1790.

Mrityuṃjayamantroddhāra, ein kurzer Abriss desselben Gebetes. Beginnt ओं त्र्यम्बकमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । मृत्युंजयमहारुद्रो देवता । मृत्युंजयार्थे जपे विनियोगः । ओं त्र्यम्बकं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ओं यजामहे तर्जनीभ्यां नमः । ओं सुगन्धिं पुष्टिवर्धनं मध्यमाभ्यां नमः । ओं उर्वारुकमिव बन्धनात् अनामिकाभ्यां नमः । ओं मृत्योर्मुक्षीय कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ओं मामृतात् करतलपृष्ठाभ्यां नमः । एवं हृदयादि । ओं भूर्भुवः स्वः इत्यनया दिग्बन्धः । ओं रं इत्यग्निप्राकारः । मूलेन व्यापकत्रयं कुर्यात् ॥ अथ ध्यानं ॥ ओं चन्द्रार्काग्निविलोचनं स्मितमुखं पद्म (ksa durch einen Riss entstellt) द्वयान्तस्थितं मुद्रापाशमृगाक्षसूत्रविलसत्पाणिं हिमांशुप्रभम् । कोटीरेन्दुगलत्सुधाप्लुततनुं हारादिभूषोज्ज्वलं कान्त्या विश्वविमोहनं पशुपतिं मृत्युंजयं भावये ॥

Schliesst भूर्भुवःस्वर्भुजङ्गेशमारी जूं सर्गवान्भृगुः । आकाशो मनुविन्द्वाढ्यः प्रणवान्तो मनूत्तमः ।

1279.

21/10. 8 Bll. 6 Linien. Etwa 1790.

Kārtavīryayajanakrama, die gehörige Anordnung zur Verehrung des Kārtavīrya von Raghunandana Śarman. Unvollendet. Beginnt प्रणम्य परमात्मानं रघुनन्दनशर्मणा । श्रीकार्तवीर्यदेवस्य लिख्यते यजनक्रमः ॥ तत्रादौ मासविचारः । वैशाखश्रावणाश्विनकार्त्तिकमार्गशीर्षपौषमाघफाल्गुनाः शुभा नेतरे । श्रेष्ठमासेष्वपि शुक्लपक्षः । प्रतिपदमारभ्य पौर्णमासं शुभः ।

1280.

28/10 1° Bll 8 Linien Etwa 1820

Kārtavīryārjunakalpa, das Ceremoniell des Kārtavīryārjuna Besprochen werden hauptsächlich die wundervollen Wirkungen einer Zauberformel In zwei Abteilungen von je 57 und 164 Versen

Beginnt वन्दे शंभुं सदानन्दं शंकरं करुणापरम् । चन्द्रार्धचूडमिन्द्राद्यैर्वन्दितं नन्दिवाहनम् ॥ १ ॥ रजताद्रिप्रतीकाशं रजताद्रिनिवासिनम् । पप्रच्छ शांभवी शंभुं गिरिशं गिरिनन्दिनी ॥ २ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव महादेव देवारिबलसूदन । देववर्धन देवेन्द्रवन्दितेन्दुशिखामणे ॥ ३ ॥ पृच्छे भवन्तं भगवन् कार्तवीर्यस्य भूपतेः । माहात्म्यं मन्त्रराजस्य विस्तरेण ब्रवीतु मे ॥ ४ ॥ कार्तवीर्यमनोर्देव विधानं वक्तुमर्हसि । सरहस्यं महामुख्यं श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् ॥ ५ ॥

Fol १२ fehlt

1281.

22/11 9 Bll 11 Linien Geschrieben im J 1747

Kārtavīryārjunakavaca ein Schutzgebet an Kārtavīryārjuna aus dem Uddāmaratantra 165 Verse Beginnt श्री श्रीचिद्घनानन्दनाथो जयति ॥ श्री अस्य श्रीकार्तवीर्यार्जुनमन्त्रस्य दत्तात्रेय ऋषिरनुष्टुप् छन्दः श्रीकार्तवीर्यार्जुनो देवता श्रा बीजं क्रीं शक्तिर्यथोक्तफलप्राप्त्यर्थे श्रीकार्तवीर्यार्जुनप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः । etc अथातसर्वभयात्प्रभाकरनिभः प्रोद्योतनोद्योतितः स्वर्णंसत्कपरिवीतकधरधरो रक्ताशुकोष्णीषवान् । नानारत्नविभूषितः करसहस्रार्धात्तबाणासनो बाणार्धसहस्रवाङ्करनिशं भूवल्लभो नः प्रभुः ॥ १ ॥ अन्यच्च ॥ सप्तद्वीपैकनाथः सवितृसमरुचिः सर्वदुष्टान्तको नः पायाद्भ्यायताचो रथवरनिलयः स्थूलकायो ऽथ भीमः । चापास्त्रैस्त्रिलोकीं करधृतधनुषो निस्तनैस्त्रासयानः श्रीमान् श्रीकार्तवीर्यो ऽखिलनृपतिनताघ्र्यम्बुजाचप्रकारी ॥ २ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवाधिदेव सर्वज्ञ सर्वलोकहिते रत । केन रचा भवेन्नृणां भीतानां विविधापदि ॥ १ ॥ राजचौरादिपीडासु शस्त्राग्निविषपातने । मारीदुःस्वप्नपीडासु ग्रहरोगभयेषु च ॥ २ ॥ ज्वरापस्मारपीडासु सिंहव्याघ्रनिपातने । राक्षसासुरवेतालपिशाचप्रेतनाशने ॥ ३ ॥ महाभये महानाशे महानावि गते ऽर्णवे । महामृत्युभये घोरे महाकलहपातने ॥ ४ ॥ केनोपायेन शान्तिः स्यात्साधकानां महेश्वर । अनष्टद्रव्यरचा च नष्टस्य पुनरागमः ॥ ५ ॥ सर्वाकर्षणसंक्षोभसर्वसवननं (sarvasammohanam MS) तथा । भवत्यभीष्टं जन्तूनां केन तद्वद मे शिव ॥ ६ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु गुह्यतमं

देवि गोपनीयं प्रयत्नतः । अवाच्यमपि वक्ष्यामि तव लोकहिताय वै ॥ ७ ॥ कवचं कार्तवीर्यस्य साङ्गावरणकं क्रमात् । स्वमूर्तिशक्तिमन्त्रौघं सजपध्यानपूर्वकम् ॥ ८ ॥

Schliesst· कार्तवीर्यस्य कवचं तदुक्तं वै मया तव ॥ १६२ ॥ येन संरचितो देवि कालेनापि न जीर्यति । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कवचं धारयेत्सुधीः । कार्तवीर्यः खलद्वेषी कृतवीर्यसुतो बली ॥ १६३ ॥ सहस्रबाहुः शत्रुघ्नो रक्तवासा धनुर्धरः । रक्तगन्धो रक्तमाल्यो राजा स्मर्तुरभीष्टदः ॥ १६४ ॥ द्वादशैतानि नामानि कार्तवीर्यस्य यः पठेत् । सम्पदस्तस्य जायन्ते जनास्तस्य (jatas tasya MS) वशे सदा ॥ १६५ ॥

1282.

19/8 11 Bll, 8 Linien. Geschrieben von dem Bhiksu Visnugiri im J. 1707.

Kārtavīryārjunakavaca Eine genauere Abschrift Das erste Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt in der zweiten Hälfte von Vers 9 भास्वद्ध्वजपताकाढ्ये तुरगायुतभूषिते ॥ ९ ॥ महासवर्तकाम्भोद्भीमरावविराविणि । समुद्गतमहाच्छत्रवितानितवियत्पथि ॥ १० ॥

1283.

27/12 7 Bll., 10 Linien Etwa 1790

Kārtavīryastavarāja, ein Lobgedicht auf Kārtavīryārjuna, aus dem Uddāmareśvaratantra 133 Verse Beginnt रक्तस्रगम्बरविभूषणकुण्डलाढ्यं चापासिसायकगदाशनिचक्रयूथैः । संशोभितायुतसहस्रकरं गुणाब्धिं लोकैकनाथमनिशं मनसा स्मरामि ॥ १ ॥ उद्यद्दिवाकरनिभं कमलायताक्षं केयूरनूपुरकिरीटधरं नरेशम् । रक्षःपिशाचभयनाशनमादिदेवं श्रीकार्तवीर्यमनिशं हृदि भावयामि ॥ २ ॥ मेरुपृष्ठसुखासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । त्रिलोचनं नीलकण्ठं जटामुकुटमण्डितम् ॥ ३ ॥ स्कन्दादिसहितं शान्तं सर्वभूतहिते रतम् । प्रणम्य दण्डवद्भूमौ लोकानुग्रहकाम्यया ॥ ४ ॥ प्रीत्युत्फुल्लानना देवी महोत्कण्ठाकुलेक्षणा । कलावन्तजनावासमुवाच गिरिजा शिवम् ॥ ५ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव लोकानुग्रहकातर । चन्द्रशेखर भस्माङ्ग फणिराजविभूषण ॥ ६ ॥ सर्वशास्त्रपुराणानि श्रुतयः स्मृतयस्तथा । विप्रधर्मा राजधर्मा वैश्यधर्मास्तथैव च । शूद्रधर्मास्तथा स्त्रीणां संकराणामपि स्फुटम् ॥ ७ ॥ बालानामपि यूनां च वृद्धानां चापि त्वया विभो । धर्माः प्रोक्ता बहूनां च गृहस्थानां तथैव च ॥ ८ ॥ वनस्थानां यतीनां च विधवाविधुरात्मनाम् । सर्वे धर्माः श्रुता

ज्ञातास्त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥ ९ ॥ इदानीं श्रुतिसपन्न श्रोतुमेक त्वदा-
स्यतः । ममोत्कण्ठाकुल चेतस्तन्मे वक्तु त्वमर्हसि ॥ १० ॥

Schliesst रहस्य तव राजाख्य मया ते प्रकटीकृतम् । गोपनीय त्वया सम्यक् निधानमिव पार्वति ॥ १३० ॥ उद्यद्दिवानाथसहस्रकान्ति रथस्थमिष्वासनवाणहस्तम् । रक्षोभयघ्नं जलजायताच नमामि देवाधिपपूजिताङ्घ्रिम् ॥ १३१ ॥ दशास्यदर्पघ्नमतिप्रसन्नं रक्ताम्बरं हाटकमालिकण्ठ । सहस्रबाहुं जगतीपतीशं चक्रावतार प्रणमामि विष्णुम् ॥ १३२ ॥ माहिष्मतीनाथमनाथनाथ राजेन्द्रपूज्य शशिवंशकेतुम् । रक्ताङ्गराग भयरोगवैद्य श्रीकार्तवीर्यं हृदि भावयामि ॥ १३३ ॥

1284.

15/10 4 Bll, 9 Linien Geschrieben von Raghunātha Jyautisa im J 1839

Indrākṣistotra, ein Loblied auf Indrākṣı in 16 Versen, von Indra vorgetragen Indrākṣı ist ein Name von Durgā Beginnt ओं अस्य श्रीइन्द्राक्षीस्तोत्रमन्त्रस्य पुरंदर ऋषि. । इन्द्रो देवता । अनुष्टुप्छन्दः । महालक्ष्मीर्बीजम् । सूर्यस्तत्त्वम् । भुवनेश्वरी शक्तिः । भवानी कीलकम् । मम सकलकामनासिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ etc

Der Hymnus beginnt इन्द्र उवाच ॥ इन्द्राक्षी नाम सा देवी दैवतैः समुदाहृता । गौरी शाकभरी देवी दुर्गानाम्नेति विश्रुता ॥ ५ ॥ कात्यायनी महादेवी चन्द्रघण्टा महातपाः । सावित्री सा च गायत्री ब्रह्माणी ब्रह्मवादिनी ॥ ६ ॥ नारायणी भद्रकाली रुद्राणी कृष्णपिङ्गला । अग्निज्वाला रौद्रमुखी कालरात्री तपस्विनी ॥ ७ ॥ मेघस्वना सहस्राक्षी विष्णुमाया जलोदरी । महोदरी मुक्तकेशी घोररूपा महाबला ॥ ८ ॥

1285.

23/15 3 Bll 10 Linien Etwa 1870

Indrākṣistotra Dasselbe Text mit geringen Abweichungen und Zusätzen

Schliesst सर्वरोगप्रशमन सर्वदुःखविनाशनम् । अन्ते मुक्तिमवाप्नोति सत्यं सत्य न सशयः ॥ १५ ॥

1286.

26/12 4 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1700

1) *Kalıkālpadanavidhi* aus dem Brahmayāmala 14 Verse Beginnt भैरव उवाच ॥ कालिकाया महाविद्या कौणपेश्वरराधिता ।

दीपं दत्त्वा फलं ज्ञात्वा बीज च प्रथमोद्धृतम् ॥ १ ॥ सिन्दूरेण कृतं यन्त्रं मूलेनावेष्टितं ततः । तस्योपरि घृत दीपं दीपाग्रे दीपिनी यजेत् ॥ २ ॥ वेदाद्य कमला काली वाग्भवं भुवनेश्वरी । एषा तु दीपिनी विद्या कालिका वशकारिणी ॥ ३ ॥ सुवर्णे रजते ताम्रे कांस्ये लोहे च मृन्मये । यथालाभं तथा कुर्यान्निशीथे मुक्तकुन्तलः ॥ ४ ॥

2) *Dakṣiṇakālikāyā Dīpapatala* aus der Agastisaṃhitā 11 Verse Beginnt अर्थादिसाधने दीप दक्षिणाया मनोहरम् । भार्गवेण कृतं दीपं भर्गस्याज्ञापुरस्कृतम् ॥ १ ॥ नानारोगार्तिहरणं नानाक्लेशनिवारणम् । महाशत्रुभये प्राप्ते प्राप्तये प्राणसंकटे ॥ २ ॥ दत्त्वा दीपं प्रयत्नेन कालिकाकल्पभूरुहम् । मूल जप्त्वा हविष्येण दिवसे अयुतार्धकम् ॥ ३ ॥ रात्रौ च प्रहरे ऽतीते ततो दीप प्रकल्पयेत् । न्यासादिक ततः कुर्यात्षोढा कवचसयुतम् ॥ ४ ॥

3) *Asitādīpadāna* aus dem Kālīkulasarvasva 16 Verse Beginnt: देव्युवाच ॥ असितादीपदानस्य विधिं ब्रूहि ममायतः । यदि ते वल्लभा देव सर्वलोकजनेश्वर ॥ १ ॥ शिव उवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरं देवि यत्पृष्टं प्राणवल्लभे । न कस्यापि मया ख्यात तव प्रीत्या वदामि तत् ॥ २ ॥ शान्तिवश्यस्तम्भनानि द्वेषोच्चाटने ततः । मरणान्तानि [तानि] षट्प्रकाराणि कर्म च ॥ ३ ॥ शान्त्यै रौप्यमयं पात्रं वश्ये मापमय स्मृतम् । स्तम्भने लोहसभूत विद्वेषे त्रपुसभवम् ॥ ४ ॥

4) *Śāntistava*, tāntrik, in 43 Versen Beginnt जयन्तु देव्यो हरपादपङ्कजं प्रसन्नवामामृतमोदादायकम् । अनन्तसिद्धान्तमतिप्रकाशक नमामि चाष्टाष्टकयोगिनीगणम् ॥ १ ॥ योगिनीचक्रमध्यस्थं मातृमण्डलवेष्टितम् । नमामि शिरसा नाथं भैरव भैरवीप्रियम् ॥ २ ॥ अनादिघोरसंसारध्वान्तविध्वंसहेतवे । नमः श्रीवैद्यनाथाय भवौषधविधायिने ॥ ३ ॥ आपदो दुरितं रोगाः समयाचारलङ्घनात् । सर्वं च मे व्यपोहन्तु दिव्यचक्रस्य मेलनात् ॥ ४ ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं कीर्तिर्लाभः सुखं जयः । लक्ष्मीर्मनोरमा चास्तु पान्तु मा सर्वदेवताः ॥ ५ ॥ संपूजकानां प्रतिपालकानां जितेन्द्रियाणा च तपोधनानाम् । देशस्य राष्ट्रस्य कुलस्य राज्ञः करोतु शान्तिं भगवान्कुलेशः ॥ ६ ॥

Schliesst नित्यमेतत्पठेत्सूक्तं पूजान्ते साधकस्तु यः । शान्तिश्च सर्वपापानां सर्वपापनिकृन्तनम् ॥ ४२ ॥ आधयस्तस्य नश्यन्ति जीवेद्वर्षशत सुखी । विहृत्य भुवनैश्वर्यं सो ऽमरत्वमवाप्नुयात् ॥ ४३ ॥

1287.

16/10 24 Bll 7 bis 8 Linien Schrift von 1669

Kalīnāmasahasranāmastotra Nach dem Kolophon aus dem Rudrayāmala während in Nummer 1290 1 als Quelle das Kālikātantra angegeben ist Fol 1 fehlt Fol 2 beginnt आगतो ऽसि किमर्थं त्व कथयस्व च तत्त्वत । तस्य तद्वचनं श्रुत्वा दया प्रस्फुरितेन च ॥ ५ ॥

1288.

33/15 15 Bll 10 Linien Abschrift von 1808

Kālīsahasranāman aus der Mahākālasaṃhitā Tausend Epitheta der Kālī welche sämmtlich mit dem Buchstaben k anfangen Beginnt यथा दिव्यामृतैर्दिव्या प्रसन्ना चणमात्रत । तथानेन महाकाली प्रसन्ना पाठमात्रत ॥ १ ॥ कथ्यते नामसाहस्र सावधानमना शृणु । सर्वसाम्राज्यमेधाख्य नामसाहस्रकस्य च ॥ २ ॥ महाकाल ऋषि प्रोक्त उष्णिक छन्द प्रकीर्तितम् । देवता दक्षिणा काली माया बीज प्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीमहादिनाथविरचिताया महाकालसहिताया कालीकालसंवादे सुन्दरीशक्तिदानाख्य कालीस्वरूप सहस्रनामस्तोत्र सपूर्णम् ॥

1289.

19/12 13 Bll., 10 Linien Abschrift von etwa 1750

Kālīnāmasahasranāman aus dem Kālīkulasarvasva tausend Namen das heisst tausend Attribute der Kālī, ohne alle Kunst zusammengereiht Das erste Blatt fehlt Das zweite beginnt र्यै॰३८ श्री छत्राङ्ग्यै॰३९ श्री कुलिशाङ्ग्यै॰४० श्री क्रीकार्यै॰४१ श्री कमलाकलायै॰४२ श्री करालास्यायै नम ४३ श्री कराल्यै नम ४४ श्री कुलकान्तायै॰४५ श्री अपराजितायै ४६ श्री उग्रायै ४७

Schliesst शिव उवाच ॥ इति श्रीकालिकानाम्ना सहस्र शक्तिभाषितम् । गुह्याद्गुह्यतर साचान्महापातकनाशनम् ॥ १ ॥ पूजाकाले निशीथे च सध्ययोरुभयोरपि । लभते गाणपत्य स य पठेत्साधकोत्तम ॥ २ ॥ य पठेत्पाठयेद्वापि शृणोति श्रावयेदपि । सर्वपापविनिर्मुक्त स याति कालिकापदम् ॥ ३ ॥ अश्रद्धया श्रद्धया वा य कश्चिन्मानव पठेत् । दुर्गाद्दुर्गतर तीर्त्वा स याति परमा गतिम् ॥ ४ ॥ वन्ध्या वा काकवन्ध्या वा मृतापत्या च याङ्गना । श्रुत्वा स्तोत्रमिद पुत्राँल्लभते चिरजीविन ॥ ५ ॥ य य कामयते कामं पठनात्स्तोत्रमुत्तमम् । देवीवरप्रसादेन त तं प्राप्नोति नित्यश ॥ ६ ॥

इति श्रीकालिकाकुलसर्वस्वे शिवपरशुरामसंवादे कालिकासहस्रनामस्तोत्र सपूर्णम् ॥

1290.

18/10 57 Bll meistenteils 11 seltener 7 9, 10 12 Linien Etwa 1750

Kalikavaca oder *Kalikākavaca* eine Sammlung von Schutzgebeten an Kālī Auszuge aus verschiedenen Tantra Die Handschrift hat keinen Gesammtnamen Das letzte Stuck bricht im vierundzwanzigsten Verse ab

1) *Mahakalisahasranaman* tausend Namen der Kali aus dem Kalikatantra Zwiegespräch zwischen Sankara und Parasurama 230 Verse Beginnt श्रीशिव उवाच ॥ कथितो ऽय महामन्त्र सर्वमन्त्रोत्तमोत्तम । यमासाद्य मया प्राप्तमैश्वर्यपदमुत्तमम् ॥ १ ॥ सपूज्य परया भक्त्या यथोक्तविधिना भवान् । क्रियतामर्चन भक्त्या त्रैलोक्यविजिगीपया ॥ २ ॥ श्रीपरशुराम उवाच ॥ प्रसन्नो यदि मे देव परमेश पुरातन । रहस्य परम देव्या कृपया कथय प्रभो ॥ ३ ॥ विनार्चन विना होम विना न्यास विना बलिम् । विना गन्ध विना पुष्प विना नित्योदिता क्रियाम् ॥ ४ ॥ प्राणायाम विना ध्यान विना भूतविशोधन । विना जप विना दान यथा काली प्रसीदति ॥ ५ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ पृष्ट त्वयोत्तम प्राज्ञ भृगुवशसमुद्भव । भक्तानामपि भक्तो ऽसि त्वमेव साधयिष्यसि ॥ ६ ॥ देवी दानवकोटिघ्नी लीलया रुधिरप्रियाम् । सदा स्तोत्रप्रियामुग्रा कामकौतुकलालसाम् ॥ ७ ॥ सर्वदानन्दहृदयामासवासक्तमानसाम् । माध्वीकमत्स्यमासानुरागिणी रुधिरप्रियाम् ॥ ८ ॥ श्मशानवासिनी प्रेतगणनृत्यमहोत्सवाम् । योगप्रभावा योगेशी योगीन्द्रहृदयस्थिताम् ॥ ९ ॥ तामुग्रकालिका राम प्रसादयितुमर्हसि । तस्या. स्तोत्र महापुण्य स्वय काल्या प्रकाशितम् ॥ १० ॥ तव तत्कथयिष्यामि श्रुत्वा वत्सावधारय । गोपनीय प्रयत्नेन पठनीय परात्परम् ॥ ११ ॥

Die tausend Namen beginnen nach Vers 17 ओ अस्य श्री दक्षिणकालीसहस्रनामस्तोत्रस्य महाकालभैरव ऋषिरनुष्टुप् छन्द श्मशानकालिका देवता धर्मार्थकाममोक्षार्थे जपे विनियोग ॥ ओ नम कालिकायै ॥ ओ श्मशानकालिका काली भद्रकाली कपालिनी । गुह्यकाली महाकाली कुरुकुल्ला विरोधिनी ॥ १८ ॥

2) Fol 18b *Daksinakalikavaca*, angeblich aus dem Virabhadratantra 14 Verse Beginnt वीरभद्र उवाच ॥ ओ कालीकवचस्यास्य ऋषिर्भैरव उच्यते । छन्दो ऽनुष्टुप् समाख्यात देवी दक्षिणकालिका । शक्तिर्द्दाविशवीजानि विनियोगश्च रक्षणे ॥ १ ॥ शिरसि नयनभाले भ्रूयुगे कर्णगण्डे वदनरदनजिह्वास्कन्धदेशे गले च ।

भुजहृदयसपार्श्वे पृष्ठिनाभौ च लिङ्गे कटियुगकरपादे सर्वतो मन्त्र वर्णान् ॥ २ ॥

3) Fol 19 b *Dakṣinakālikākavaca* aus dem Bhairavatantra 36 Verse Beginnt अथ जगन्मङ्गलम् ॥ भैरव्युवाच ॥ कालीपूजा श्रुता नाथ भावाश्च विविधा प्रभो । इदानीं श्रोतुमिच्छामि कवच पूर्वसूचितम् ॥ १ ॥ त्वमेव शरणं नाथ त्राहि मा दुःखसंकटात् ॥ भैरव उवाच ॥ रहस्य शृणु वक्ष्यामि भैरवि प्राणदुर्लभे (hes °वल्लभे) ॥ २ ॥ श्रीजगन्मङ्गलं नाम कवच मन्त्रविग्रहम् । पठित्वा धारयित्वा च त्रैलोक्य मोहयेत्क्षणात् ॥ ३ ॥

4) Fol 21 b *Kalīstotra* $3^1/_2$ Verse Beginnt नमामि सर्वजननीं मुण्डमालाविभूषिताम् । सर्वसिद्धिप्रदां नित्यां शिवरूपप्रवस्थिताम् ॥ १ ॥ महाकालयुतां घोरां कालीं जगत्स्वरूपिणीम् (जाग्रत्स्व° MS) दक्षिणां कालिकां दिव्यां तां नमामि विभूतये ॥ २ ॥

5) Fol 22 a *Śyamalāstotra* in 31 Upajati Versen Beginnt नमामि ते देवि पदारविन्द त्वामाश्रयामि प्रणमामि नित्यम् । ध्येयामि गेयामि वदामि नित्यमेव कुरु त्वं मम चित्तवृत्तिम् ॥ १ ॥ सीमन्तिनीकाञ्चनकान्तिनम्रा कादम्बरीघूर्णितनेत्रपद्मा । कदम्बमालाञ्चितकेशपाशा कलावती कौलिकचक्रमध्ये ॥ २ ॥ कन्दर्पदर्पादरदीर्घनेत्रा कुमुद्वतीबान्धवचारुनेत्रा कलाकलापा कलहंसलापा । कलावती कामकलाभिलापा ॥ ३ ॥

6) Fol 24 b *Kalīkavaca Vajrapañjarakhya* aus dem Rudrayamala 10 Verse Einleitungsvers सिंहादुत्थाय कोपाद्दडदड दडद्दावमानाद्भवानी दैत्याना द्विग्रस्त्रिस्त्रुटचुटचुटत्त्रोटयन्ती शिरांसि । तेषां रक्तं पिबन्ती घुघुटघुटघुटत्क्षेपयन्ती पिशाचाक्षुप्ता तृप्ता हसन्ती खखदखदखदच्छाभवी न पुनातु ॥ १ ॥ Der eigentliche Anfang ist पार्वत्युवाच ॥ अधुना देवदेवेश कवच वज्रपञ्जरम् । कालीकृपाकटाक्षोर्मि कवच कथय प्रभो ॥ २ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि तवाग्रे कवचोत्तरम् । यस्मिन्कृते भवत्येव श्रीकालीतनयो नरः ॥ ३ ॥ विनामुना न सिद्धा स्यात्कालिका दक्षिणा परा । अत कवचिना भाव्य साधकेन्द्रेण सिद्धये ॥ ४ ॥

7) Fol 26 a *Trailokyamohana Kālīkavaca* aus dem Rudrayamala $61^1/_2$ Verse Beginnt देव्युवाच ॥ देवदेव महादेव संसारप्रीतिकारक । महाविद्येश्वरी विद्यां मह्यं त्वं कथय प्रभो ॥ १ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ शृणु देवि महाविद्यां सर्वविद्योत्तमोत्तमाम् ।

सर्वेश्वरी महाविद्या सर्वदेवविराजिता ॥ २ ॥ तस्या कटाक्षमात्रेण त्रैलोक्यविजयी हर. । बभूव कमलानाथो विभुर्ब्रह्मा प्रजापति ॥ ३ ॥

8) Fol 30b *Trailokyamohana Kavaca* aus dem Kalika purana Beginnt ओ नम कालिकायै । ओ नम सर्वसिद्धियोगिनीभ्य । ओ नम सर्वसिद्धिमातृभ्य । ओ नम उदितोदितानन्दनायै । ओ नम सकलकुलचन्द्रिकायै । ओ नमो भगवत्यै चण्डमालिन्यै नमो नम ॥

9) Fol 31a *Trailokyamohana Kavaca* aus dem Rudrayamala 34 Verse Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्ब्रूहि कवच भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् । त्रैलोक्यमोहनं नाम कृपया मे जगद्गुरो ॥ १ ॥ शिव उवाच ॥ शृणु देवि वरारोहे कवच परमाद्भुतम् । यद्धृत्वा पठनाद्ब्रह्मा सृष्टिकर्ताभवत्प्रभु ॥ २ ॥ कृष्णो दूर्वादलश्यामो देवकीगर्भसभव । हृत्पद्मे कालिका ध्यात्वा तत कृष्णत्वमाप्नुयात् ॥ ३ ॥ कालिकां दक्षिणा ध्यात्वा ऋद्धिबुद्धिफलप्रदाम् । सर्वा श्यामा भवन्त्येता जनार्दनविभूतय ॥ ४ ॥

10) Fol 33a *Kalikavaca* aus dem Uttaratantra des Rudrayamala 75 Verse Beginnt कैलासशिखरारूढं भैरव चन्द्रशेखरम् । वक्षस्थले समासीना भैरवी परिपृच्छति ॥ १ ॥ भैरव्युवाच ॥ देवेश परमेशान लोकानुग्रहकारक । कवच सूचित पूर्व कथयस्व मयि प्रभो ॥ २ ॥ यदि मे महती प्रीतिस्तवास्ति कुलभैरव । कवच कालिकादेव्या कथयस्वानुकम्पया ॥ ३ ॥ भैरव उवाच ॥ अप्रकाश्यमिद देवि नरलोके विशेषत । लक्षवारं वारितापि स्त्रीस्वभावाद्धि पृच्छसि ॥ ४ ॥

11) Fol 38b *Kavaca Jagadrakshakara* aus dem Kalikarahasya. 67 Verse Beginnt श्रीपार्वत्युवाच ॥ भवदु खमहोद्विग्ना सतप्ता करुणार्णवम् । याचे त्वामहमीशैक त्रातुमर्हसि वाग्भवे ॥ १ ॥ कथित कालिकादेव्या कवचं कामद महत् । रहस्य कवच ब्रूहि कस्मैचिन्न यदीरितम् ॥ २ ॥ प्रयोगसंघैर्भवता साधको विमुखीकृत । साधनात्तदिदानीं मे प्रत्यक्षीकरण वद ॥ ३ ॥

12) Fol 43b *Kalikakavaca* aus dem Kalikakalpa. 21½ Verse Beginnt महाकालभैरव उवाच ॥ कालिका कमला काली कामसिद्धा महोदरी । प्रत्यक्षा भव चामुण्डे भक्त्या कवचपाठत ॥ १ ॥ कुसुम्भकुसुमा शीर्ष पायात्कमललोचना । ललाट पातु चामुण्डा कण्ठ

रचतु कालिका ॥ २ ॥ ऊरू मे पातु लोलाची कामस्थानं शिवाङ्गना । जङ्घायुग्म भद्रकाली पादाग्र पातु भीषणा ॥ ३ ॥

13) Fol 45 a *Kalikavaca* aus dem Kalikakulamṛta 30 Verse Beginnt कैलासशिखरासीन प्रणिपत्य जगद्गुरुम् । पप्रच्छ पार्वती नाथ विनयाद्वन्नकधरा ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव पर ब्रह्मन् समारार्णवतारक । केन सिद्धिर्भवेच्छीघ्र कालिकामन्त्र (lies कालिकादेव्या) उत्तमा ॥ २ ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि कालीकवचमुत्तमम् । यस्य सकीर्तनाच्छीघ्र मन्त्रसिद्धि प्रजायते ॥ ३ ॥ अपुत्रो लभते पुत्र दरिद्रो लभते धनम् । गृहचौरनृपाणा च भय नैवात्र विद्यते ॥ ४ ॥ शिरोदेशे गले वापि करे वामे च दक्षिणे । धारणात्सर्वसिद्धि स्याद्धूर्जे स्वर्णे त्रिलोहके ॥ ५ ॥

14) Fol 47 a *Kalikavaca* aus dem Kalikakulasara 14 Verse Beginnt श्री नम सिद्धकाली शिर पातु ललाटं पातु दक्षिणा । काली मुखं सदा पातु कपालिनी तु चक्षुषी ॥ १ ॥ कुल्ला गण्डौ सदा पातु दशनौ कुरुकुल्लुका । विरोधिन्यधरौ पातु चिवुक विप्रचित्तिका ॥ २ ॥ श्मशानवासिनी कर्णौ नासा पातु दिगम्बरी । अट्टहासा पातु कण्ठमसौ पातु सुरेश्वरी ॥ ३ ॥

15) Fol 48 a *Kalikakavaca* aus der Śambhavisamhita 20 Verse Beginnt शाम्भव्युवाच ॥ य पठेत्प्रातरुत्थाय मम ध्यान परो नर । कवच तु तथा पूर्वं स्वयवक्त्रादिनि स्तम् ॥ १ ॥ तत्कृणुष्व जगत्स्वामिन्वदामि प्रियभावत । श्री पूर्वे दक्षिणे भागे पश्चिमे चोत्तरे तथा ॥ २ ॥ दक्षिणा कालिका पातु खड्गमुण्डधरा सदा । आग्नेय्या पातु नैर्ऋत्या वायव्यां रुद्रगोचरे ॥ ३ ॥

16) Fol 49 b *Kalikavaca Āpaduddharana* aus dem Rudrayamala 16 Verse Beginnt देव्युवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ भक्तानुग्रहकारक । सर्वापद्म समाप्नोति परित्राणं कथ नर ॥ १ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतर परम् । आपदुद्धारण नाम कवच परमाद्भुतम् ॥ २ ॥ शतमष्टोत्तर चैव जप्त्वा ध्यात्वा च कालिकाम् । इन्द्रजिद्विसनान्मुक्त पुरा देवि शचीपति ॥ ३ ॥ भैरवो ऽस्य ऋषिश्छन्दो गायत्री देवता प्रभु । कालिका विनियोगो ऽस्य सर्वापद्विनिवारणे ॥ ४ ॥

17) Fol 50 b *Kalikavaca* aus dem Uttaratantra 20 Verse Beginnt कैलासशिखरे रम्ये नानाचित्रविचित्रिते । कालिका परिपप्रच्छ भैरवो लोकनायक ॥ १ ॥ श्रीमद्भैरव उवाच ॥ कालिकाया

महाविद्या कथिता भुवि दुर्लभा । तथापि हृदये शल्यमस्ति देवि कृपां कुरु ॥ २ ॥ कवचं तु महादेवि कथयस्वानुकम्पया । यदि नो कथ्यते मातर्विमुञ्चामि कलेवरम् ॥ ३ ॥ देव्युवाच ॥ शङ्कापि जायते वत्स तव स्नेहात्प्रकाश्यते । सर्वतन्त्रेषु गोप्यं हि कालीकुले प्रकाशितम् ॥ ४ ॥

18) Fol 52a *Śāpamocana* aus dem Rudrayāmala 13 Verse Beginnt दक्षिणा कालिका देवी तां मे कथय शंकर । किंरूपा सा किमाचारा कथं सेव्या किमात्मिका ॥ १ ॥ एवं सम्प्रार्थितो देव पुनः प्राह मुनीश्वरम् । साधु साधु महाप्राज्ञ सम्यक् पृष्टवानसि ॥ २ ॥ अहं ते कथयाम्येतां पुत्र सावहितो भव । सच्चिदानन्दरूपा या चिद्व्याप्तिरिति गीयते ॥ ३ ॥ या स्थिता व्याप्य सकलं विद्धि तां दक्षिणां मुने । उत्तीर्य तन्यते सृष्टिस्तस्यां च परिलीयते ॥ ४ ॥

19) Fol 53a *Kālīkavaca*, einem Virūpākṣa zugeschrieben 50 Verse Sieh Nummer 1291

20) Fol 56a bis 57b Fragment. Beginnt देव्युवाच ॥ देवदेव महाबाहो भक्तानां सुखवर्धन । केन सिद्धिं ददात्याशु काली त्रैलोक्यमोहिनी ॥ १ ॥ तन्मे वद दयापार साधकाभीष्टसिद्धये । कृपां कुरु जगन्नाथ वद वेदविदां वर ॥ २ ॥ भैरव उवाच ॥ गोपनीयं प्रयत्नेन तत्त्वात्तत्त्वं परात्परम् । द्रुतसिद्धिकरं सत्यं किमहो कथयाम्यहम् ॥ ३ ॥ महाकालमहं वन्दे सर्वसिद्धिप्रदायकम् । देवदानवगन्धर्वकिंनरपरिसेवितम् ॥ ४ ॥ कवचं तस्य देवस्य पठनाद्धोरदक्षिणा । सत्यं भवति सांनिध्ये कवचस्तवनान्तरात् ॥ ५ ॥

1291.

16¹/₂/8 5 Bll., 8 bis 9 Linien Etwa 1750

Kālīkavaca, einem Virūpākṣa (d i Śiva) zugeschrieben 50 Verse Beginnt श्रीविरूपाक्ष उवाच ॥ नमामि गुरुमक्षोभ्य मन्त्रशक्तिसमन्वितम् । प्रसन्नं ज्ञानविज्ञानहेतुं बुद्धिप्रकाशकम् ॥ १ ॥ गजेन्द्रवदनं नौमि रक्तं विघ्नविदारकम् । पाशाङ्कुशवराभीतिनिमग्नजचतुष्टयम् ॥ २ ॥ भैरवः सर्वदा पातु ऋषिर्मे शिरसोपरि । मुखे छन्दः सदा पातु त्रिष्टुप् च विजयात्मकम् ॥ ३ ॥ गुणत्रयमयी शक्तिः परशक्तिस्तुरीयका । ब्रह्मस्वरूपिणी पातु हृदये मम कालिका ॥ ४ ॥ बीजस्वरूपिणी पातु क्रींकारी शक्तिरूपिणी । हूंशक्तिः सर्वदा पातु सर्वरक्षास्वरूपिणी ॥ ५ ॥ महाकाल सदा पातु महाभीमपराक्रम । ददातु मम कामानि सर्वसिद्धेश्वरो ऽवतु ॥ ६ ॥ आदिक्षवर्णपर्यन्ता हृदये मम मातृकाः । यवाना डादिढान्ताश्च रचन्तु बाहुयुग्मके ॥ ७ ॥

Schliesst एकद्वित्रिविधा देवी कोटिधानन्तरूपिणी । अङ्गाङ्गैर्नामभेदैः कालिकेति प्रगीयते ॥ ४७ ॥ शंभुः पञ्चमुखैरेव गुणान्वक्तुं क्षमो न ते । चापल्यैर्यत्कृतं सर्वं क्षमध्व शुभदा मम ॥ ४८ ॥ प्राणान्रक्ष यशो रक्ष पुत्रदारधनं तथा । सर्वकाले सर्वदेशे पाहि दक्षिणकालिके ॥ ४९ ॥ यः संपूज्य पठेद्रात्रौ दिवा वा सन्ध्ययोस्तथा । अवाप्य महतीं प्रज्ञां सर्वकामाप्ततो लभेत् ॥ ५० ॥

1292.

18/9½ 15 Bll, 6 bis 9 Linien Schrift von 1718

Mahākālīkāsahasranāman, nach dem Kolophon aus dem Kālikakulasarvasva In 216 Versen Paginiert 1—20 Foll 6—10 fehlen Stimmt mit Nummer 1290, 1 überein Der Schlussvers 216 ist dort 229

1293.

18/9 3 Bll 11 bis 12 Linien *Geschrieben in Gujarāt von Rūpaśankara um etwa 1780*

Karpūrastava, ein Lobgedicht auf Dakṣiṇakālikā, in 22 Versen Beginnt श्रीकालिकायै नमः ॥ कर्पूरं मध्यमान्तःस्वरपररहितं सेन्दुवामाक्षियुक्तं बीजं ते मातरेतत्त्रिपुरहरवधु त्रिः कृतं ये जपन्ति । तेषां गद्यानि पद्यानि च मुखकुहरादुल्लसन्त्येव वाचः स्वच्छन्दं ध्वान्तधाराधररुचिरुचिरे सर्वसिद्धिं गतानाम् ॥ १ ॥ ईशानस्सेन्दुवामश्रवणपरिगतं बीजमन्यन्महेशि द्वन्द्वं ते मन्दचेता यदि जपति जनो वारमेकं कदाचित् । जित्वा वाचामधीशं धनदमपि चिरं मोहयन्नम्बुजाक्षि वृन्दं चन्द्रार्धचूडे प्रभवति स महाघोरशावावतंसे ॥ २ ॥

Schliesst इदं स्तोत्रं मातस्तव मनुसमुद्धारणजनुं स्वरूपाख्यं पादाम्बुजयुगलपूजाविधियुतम् । निशार्धे वा पूजासमयमथवा यस्तु पठति प्रलापस्तस्यापि प्रसरति कवित्वामृतरसः ॥ २१ ॥ कुरङ्गाक्षीवृन्दं तमनुसरति प्रेमतरलं वशस्तस्य क्षोणीपतिरपि कुबेरप्रतिनिधिः । रिपुः कारागारं कलयति च तत्केलीकलया चिरं जीवन्मुक्तः प्रभवति स भक्तः प्रतिजनुम् ॥ २२ ॥

1294.

15/7. 6 Bll 7 bis 8 Linien Etwa 1750

Karpūrastava In dieser HS ist das Gedicht Śyāmāstotra betitelt

1295.

20/9 2 Bll, 15 bis 16 Linien Etwa 1800

1) *Karpūrastava* in 22 Versen Hier nach dem Schluss aus dem Dakṣiṇakālītantra

2) *Dakṣiṇakālikāstava* aus dem Bhairavayamala Neun Verse in Vasantatilaka der zehnte in Sikhariṇī Metrum Beginnt क्रीडालवेन कलितादिवच प्रसूतीरोंकारवेदजनदेवगुणाग्गुणन्ते । प्रस्ताचर तव मनो प्रथमे त्रिवीज मन्ये ऽहमम्ब सकलस्य निदानमेतत् ॥ १ ॥ वाह्न तवार्थयुगभाग्यभुजी भजामि यचारत प्रभवति प्रतिपचशान्ति । यद्भूम्रलोचनवधे प्रथित महद्भिर्व्यासादिभिर्मुनिभिरर्थयुग मनुस्तम् ॥ २ ॥

Schliesst क्रमेणाय मन्त्रोद्धरणजपहोमादिकलितो भवद्भक्तिश्र द्धास्निमितहृदये साधकवरे । स्तुतो वा प्रख्यातस्तव जननि नित्य स्तववरो भवेयुस्ते मुख्या प्रचुरधनिना चापि विदुषाम् ॥ १० ॥

1296.

16/8½ 4 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben von Damodara im J 1655

Trailokyamaṅgalakavaca eine Gebetsformel an Kṛṣṇa aus dem Sanatkumāratantra (Sanatkumāritantra MS) Beginnt पुलस्त्य उवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ कवचं यत्प्रकाशितम् । त्रैलोक्यमङ्गल नाम कृपया कथय प्रभो ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ शृणु वच्यामि विप्रेन्द्र कवच परमाद्भुतम् । नारायणेन कथितं कृपया ब्रह्मणे पुरा । ब्रह्मणा कथितं मह्यं परं स्नेहाद्ददामि ते ॥ अस्ति गुह्यतमं तत्त्व ब्रह्ममन्त्री घविग्रहम् । यद्धृत्वा पठनाद्ब्रह्मा सृष्टिं वितनुते ध्रुवम् ॥ यद्धृत्वा पठनात्पाति महालक्ष्मीर्जगत्त्रयम् । पठनाद्धारणाच्छम्भु सहर्ता सर्वतत्त्ववित् ॥ त्रैलोक्यजननी दुर्गा महिषादिमहासुरान् । वरदृप्ता जघानैव पठनाद्धारणायत । एवमिन्द्रादय सर्वे सर्वैश्वर्यमवाप्नुयु ॥ शिष्याय विष्णुभक्ताय साधकाय प्रकाशयेत् । शठाय परशिष्याय दत्त्वा मृत्युमवाप्नुयात् ॥ त्रैलोक्यमङ्गलस्यास्य कवचस्य प्रजापति । ऋषिश्छन्दश्च गायत्री देवो नारायण स्वयम् । धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोग प्रकीर्तित ॥ प्रणवो मे शिर पातु नमो नारायणाय च । भाल पायान्नेत्रयुग्ममष्टार्णो भुक्ति मुक्तिद । क्लीं पायाच्छ्रोत्रयुग्मं चैकाक्षर सर्वमोहन ॥ क्लीं कृष्णाय सदा घ्राण गोविन्दायेति जिह्विकाम् । गोपीजनपद्वल्लभाय स्वाहाननं मम ॥ अष्टादशाक्षरो मन्त्र कण्ठं पातु दशाक्षर । गोपीजनपद्वल्लभाय स्वाहा भुजद्वयम् ॥ क्लीं ग्लौं क्लीं श्यामलाङ्गाय नम स्कन्धौ दशाक्षर ॥

Schliesst कवचस्य प्रसादेन जीवन्मुक्तो भवेन्नर । त्रैलोक्य चोभयत्येव त्रैलोक्यविजयी भवेत् ॥ इदं कवचमज्ञात्वा भजेद्य पुरुषोत्तमम् । शतलचप्रजप्तो ऽपि न मन्त्र सिद्धिदायक ॥

1297.

19/7 52 Bll, 5 Linien Geschrieben von Kāśīnātha im J 1855

Gaṇeśakavaca, Verehrung von Gaṇeśa Beginnt अस्य श्रीवक्रतुण्डषडक्षरमन्त्रस्य भार्गव ऋषि.। अनुष्टुप्छन्दः। वक्रतुण्डो देवता। व बीजम्। य शक्तिः। ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग.। श्री भार्गवऋषये नम. शिरसि। अनुष्टुप्छन्दसे नमो मुखे। वक्रतुण्डाय देवतायै नमो हृदये। वबीजाय नमो गुह्ये। यशक्तये नमः पादयोः। इत्यृष्यादिन्यासः। Nach weiteren Förmlichkeiten folgt ein Stück aus einem Purāṇa Dieses beginnt ऋषिरुवाच ॥ भगवन्कथितः कल्पो मृतसंजीवनस्य च। रुद्राध्यायस्य शस्तस्य फलं चैव महामते ॥ १ ॥ मन्त्राणां युगभेदेन शक्तिभेदेन सुव्रत। इदानीं श्रोतुमिच्छामि मन्त्रराजषडक्षरम् ॥ २ ॥ स्वरूपं साधनं चैव पुरश्चरणमेव च। विनियोगं च सिद्धिं च व्यासशिष्य महामते ॥ ३ ॥ शौनक उवाच ॥ वक्ष्यामि परमं गुह्यं कलौ सिद्धिकरं नृणाम्। वैनायकं महामन्त्रं यथा व्यासमुखाच्छ्रुतम् ॥ ४ ॥ etc Auf Fol 24a beginnt ein Stavarāja d i ein besonderes Loblied auf Gaṇeśa, in 145 Versen कर्मणा मनसा वाचा ये प्रपन्ना विनायकम्। ते तरन्ति महाघोरं संसारं कामवर्जिता ॥ १ ॥ एकं विनायकं मुख्यं त्यक्त्वान्यं समुपासते। तेषां सेवाफलं न स्यात्कल्पकोटिशतैरपि ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि विस्तरेण यथातथम्। स्तवराजस्य माहात्म्यं स्वरूपं च विशेषत. ॥ ४ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ स्तवराजस्य माहात्म्यं स्वरूपं च विशेषत.। यत्फलं लभते जप्त्वा स्वरूपमपि यादृशम् ॥ ५ ॥ Vgl Catalogus Oxon Num 78

1298.

28/9½ 4 Bll 6 Linien Etwa 1850

Gaṇeśamātṛkānyāsa Nennung des Gaṇeśa und weiblicher Genien, indem, unter Voraussetzung der gesammten Buchstaben des Alphabets, mit dem einen oder anderen Finger einzelne Teile des Körpers berührt werden Fehlerhafte Abschrift Der Auszug ist genau nach der HS gegeben Beginnt अथ गणेशमातृकान्यास. ॥ अस्य श्रीगणेशमातृकामहामन्त्रस्य गणक ऋषिर्निचृद्गायत्री छन्द. शक्तिविनायको देवता मम सर्वपापशान्त्या दीर्घायया लङ्ग छला ध्यायेद्गजाननम्। यथा। ह्रां हृदयाय नम.। ह्रीं शिरसे स्वाहा। ह्रूं शिखायै वषट्। ह्रैं कवचाय हुं। ह्रौं नेत्रत्रयाय वौषट्। ह्रः अस्त्राय फट्। अथ ध्यानम्। गुणाङ्कुशवराभीतिपाणिं रक्ताब्जहस्तये। प्रियया लिङ्गितं रक्तं त्रिनेत्रं गणपं भजे इति ध्यात्वा ॥ ॐ विघ्नेशह्रीभ्यां

नमो ललाटे । ऑं विघ्नराजश्रीभ्यां नमो मुखवृत्ते । ई विनायक-पुष्टिभ्यां नमो दक्षनेत्रे । ई शिवोत्तमशान्तिभ्यां नमो वामनेत्रे । उ विघ्नक्षत्स्वस्तिभ्यां नमो दक्षकर्णे । ऊ विनायकशक्तिभ्यां नमो वाम कर्णे । ऋ गण[पति]स्वाहाभ्यां नमो दक्षनासारन्ध्रे । ॠ एकदन्तमेधाभ्यां नमो वामनासारन्ध्रे । ऌ त्रिलोचनतेजोवतीभ्यां नमो दक्षगण्डे । ॡ लम्बोदरसत्याभ्यां नमो वामगण्डे ।

1299.

$25^1/_2/1^9$ 1 Bl 11 Linien Etwa 1710

Ganesastotra in neun Sragdhara Versen und einem später hinzugefugten zehnten Vers Beginnt द्वे भार्ये सिद्धिवुद्धी तदनु सहचरी ऋद्धिवुद्धी गुणाढ्यौ द्वौ पुत्रौ लक्षलाभौ सुकृतफलमयौ मण्डपे कल्पवृक्षे । गेहे यस्य (MS यक्ष) प्रभूत सदशनममृत मोदका खण्ड-मिश्रा भूयाद्भूत्यै गणेशो जगदखिलजनानन्दकारी कुटुम्बे ॥ १ ॥ श्री-श्रीश्रीकाररूप त्वहमिति च पर यत्स्वरूप तृतीय त्रैगुण्यातीतरूप कलयति मनसा तेजसो रूपवर्ति । योगीन्द्रा ब्रह्मरन्ध्रे सकलगुणमय श्रीहरेशस्वसत्त्व गगगगगणेश गजमुखमभितो व्यापक चिन्तयन्ति ॥ २ ॥ ववववविघ्नराज भजत निजभुजे दक्षिणे न्यस्तशुण्ड क्रक्रक्रक्रोधमुद्रादलि-तरिपुकुल कल्पवृक्षस्य मूलम् । ददददन्तमेक दधतमभिमुख कामधेन्वा निषेव्य धंधंधधारयन्त धनदमतिशय सिद्धिवुद्धी ददन्तम् ॥ ३ ॥

Schliesst राजानस्तस्य भृत्या इव युवतिकुल दासवत्सर्वदास्ते लक्ष्मी सर्वाङ्गयुक्ता भजति च सदन किंकरा सर्वलोका । पुत्रा पौत्रा पवित्रा रणभुवि विजयो द्यूतवादे ऽपि वीरो यस्येशो विघ्नराजो निवसति हृदये भक्तिभाज सुरेन्द्रा ॥ ९ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रान्वद्धो मुच्यते वन्धनात् । त्रिसंध्य च पठेद्यस्तु सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १० ॥

1300.

$29^1/_2/1^9$ *19 Bll, 10 bis 18 Linien Nachlässige Schrift von etwa 1790*

Tripurabhairavipaddhati Dieser Titel ist unsicher und die Blätter sind nicht paginiert Unvollständig Beginnt श्रीमत्त्रि-पुरभैरव्यै नम ॥ अथ त्रिपुरभैरव्या प्रात कृत्यादिनित्यार्चनप्रयोग । तदुक्त रुद्रयामले । प्रात कृत्यमन्तत्यागे यो देवी भक्तितो ऽर्चयेत् । तस्य पूजा च विफला शौचहीना यथा क्रिया ॥ १ ॥ श्री तत्र श्रीमान्साधको ऽपररात्रितुर्ययामे विवुध्यावश्यक कृत्वा शुचिर्धौते नवे वाससी (न्वे वाससि HS) परिधायाचम्य त्रि प्राणानायम्य देवी नत्वा पद्माङ्गं १ भास्म २ मान्त्र ३ मानस ४ वा स्नान कृत्वा ५ etc

1301.

23/12 10 Bll 1° Linien Etwa 1740

Caṇḍīvidhāna die Gebräuche und Gebete welche beim Lesen von einzelnen Versen und ganzen Kapiteln des Devīmahatmya angewendet werden Auch wird die Wirksamkeit von Versen desselben für Erreichung von Wünschen hervorgehoben Der Verfasser wird nicht genannt Diese Schrift scheint ein Teil eines grösseren Werkes zu sein Beginnt अथ प्रसङ्गात्सप्तशतीस्तोत्रान्तर्गताना केषाचिन्मन्त्राणां वक्ष्यमाणतन्त्रोक्तफलकाम्यानुष्ठानान्युच्यन्ते । तत्रेत्यादि देशकालौ स्मृत्वामुकगोत्रोत्पन्नस्यामुकशर्मणो ममातिप्रबलवैरिविनाशार्थमेवमुक्त्वेत्यस्य (Markandeyapurana 8° 37) मन्त्रस्यानुष्ठानं करिष्य इति सकल्प्य मूलेन करशुद्धिं व्यापक च कृत्वा । एवमुक्त्वेत्यस्य ब्रह्मा ऋषि । गायत्री छन्द । महाकाली देवता । वैरिनाशार्थे जपे विनियोग । एवमुक्त्वा समुत्पत्येत्यङ्गुष्ठाभ्या° । etc Florence MSS Num 43

Die folgenden Tantra werden citiert Katyayanītantra Kroḍatantra Gaurītantra Damaratantra Lakṣmītantra, Varahītantra Auf Fol 5a wird der Keralasampradaya erwähnt

Schliesst आश्विनस्य सिते पक्षे आरभ्याग्नितिथि सुधी । अष्टम्यन्त जपेल्लक्षं दशाश होममाचरेत् ॥ अन्धकस्य महादैत्यो दुर्गाहोमपरायण । कवचाङ्गतिमन्त्रेण महेशेन निपातित ॥

1302.

23/13 26 Bll 12 bis 16 Linien Geschrieben im J 1750 von Ratnesvara aus Sihapura Sohn von Paṇḍyā Devakara Sohn von Paṇḍya Hari Sohn von Paṇḍyā Harikrṣṇa

Śatacaṇḍīpaddhati eine Anleitung zu den Gebräuchen und Gebeten welche bei der hundertfachen Wiederholung des Caṇḍīpatha oder Devīmahatmya angewendet werden Beginnt शतचण्डीविधानेन यथावत्कथयाम्यहम् । सुघोरायामनावृष्ट्या भूकम्पे च सुदारुणे ॥ १ ॥ परचक्रभये तीव्रे चयरोग उपस्थिते । राजवश्यादिकार्येषु आयुष्मत्सुतजन्मनि ॥ २ ॥ महोत्पातविनाशाय पञ्चविंशतियोजने । देशे सर्वत्र शान्त्यर्थं शतचण्डीमिमा जपेत् ॥ ३ ॥ यदि वा जायते वित्त चित्त श्रद्धासमन्वितम् । (die zweite Hälfte fehlt und ist in India Office Num 2615 von einem Abschreiber willkürlich ergänzt) सन्मासे सत्पक्षे सत्तिथौ सद्वृक्षे सद्योगे शोभने चन्द्रे विष्टिवैधृतिव्यतिपातकुयोगे अमावास्यासत्तिथौ - - रहिते दैवज्ञोदिते आरम्भ कार्यं । तत्र भुव समा कृत्वा प्राचीसाधनानन्तर षोडशस्तम्भयुक्तां द्वारशाखातोरणद्वारध्वजपताकादिसंयुक्तां मध्यभागेन वेदी

द्रुपेतो मण्डप कार्यं । मण्डपरहिते पक्षे चतुरस्रे देव्यागारे देव्या पीठं कार्यम् । दुर्गागार प्रकर्तव्य चतुरस्र सुशोभनम् । रहस्यस्वस्तिकाद्यैश्च चर्चित वस्त्रशोभितम् ॥ ४ ॥ गौरमृद्गोमयाभ्या च लिप्तं स्वस्तिसमन्वितम् । तन्मध्ये वेदिका कार्याश्चतुर्हस्ता समा शुभा. ॥ ५ ॥
Siehe Catal India Office 1 1

Schliesst कैलासादागता देवि होमार्थमिह मण्डले । होम गृहीत्वा मद्दत्तं गच्छ देवि यथासुखम् ॥ अनेन विधिना कुर्याच्छतचण्डी तु यो नर । स तु वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ अपुत्रो लभते° ॥ राज्यार्थी लभते राज्य यशोर्थी लभते यश । मुच्यते सर्वपापेभ्यो लभते परमा गतिम् ॥

1303.

33/10 35 Bll 9 Linien Schrift von 1815

Śatacandīprayoga Beginnt तत्र यजमान शिवालयादिषु प्रदेशे यथोक्त मण्डप विधाय तन्मध्ये वेदिका तदैशान्या यथोक्त कुण्ड कृत्वा कर्मारम्भात्पूर्वेद्युरधिकारसिद्ध्यर्थं शक्त्या प्रायश्चित्तं कार्यम् (lies kuryat) । तत्राय सकल्प । कुशपाणि कृत्वा देशकालौ सकीर्त्य मम देहशुद्ध्यर्थं शतचण्ड्याख्यकर्मण्यधिकारजननार्थममुकप्रत्याम्नायेनैतावत्सख्यानि प्राजापत्यान्यह करिष्ये इति सकल्प्य प्राच्योदीच्यामङ्गसहित प्रायश्चित्त कुर्यात् । अथ कर्मारम्भदिनकृत्यम् । तत्र पूर्व प्रात-स्नानादिनित्यक्रियां विधाय चण्डिकातर्पणं कुर्यात् ॥

Schliesst एवं देवी विसृज्य ततो योगिनीना ग्रहाणां स्थापितदेवताना च विसर्जन कुर्यात् । भस्मधारणम् । कुम्भोदकेन सपरिवार यजमानमभिषिञ्चेयु । ततो यजमान शुक्लाम्बरधरो भूत्वा तिलकाशिषो दत्त्वा ब्राह्मणान्सर्वान्कुमारांश्च भोजयित्वा स्ववधू नि-[सार्य] स्वय भुक्त्वा स्वात्मान कृतार्थं मत्वा दीनान्धकृपणेभ्यो दानानि दत्त्वा यथासुखं विहरेत् ॥

1304

°°/11 8 Bll 10 bis 11 Linien Etwa 1750

Śatacandīvidhāna in 106 Versen Beginnt शतचण्डीविधान तु प्रवक्ष्ये प्रीतये नृणाम् । नृप उपद्रवमापन्ने (Ms nrpj opadrv ...°) दुर्भिक्षे [भूमिकम्पने ॥ १ ॥ अतिवृष्ट्यामनावृष्ट्या परचक्रभये क्षये । राज्यामात्यादिकार्येषु स्वपुष्टौ सुतजन्मनि ॥ २ ॥ महोग्रतापनाशाय पञ्चविंशतियोजने । देशे सर्वत्र शान्त्यर्थं शतचण्डीमिमां जपेत् (Ms caret) ॥ ३ ॥ सर्वे विघ्रा विनश्यन्ति शतचण्डीविधौ कृते । रोगाणां

वैरिणा नाशो धनपुत्रसमृद्धय ॥ ४ ॥ शकरस्य भवान्या वा प्रासादनिकटे शुभे । शिवाभ्याशे समे देशे चतुर्द्वारोपशोभितम् ॥ ५ ॥ पताकातोरणैर्युक्त मण्डप वेदिभूषितम् । तत्र कुण्ड प्रकुर्वीत प्रतीच्या मध्यतो ऽपि वा ॥ ६ ॥ स्नात्वा नित्यादिक कृत्वा वृणुयाद्दश वाडवान् । सदाचारा कुलीना ये ह्रीमन्त. सत्यवादिन ॥ ७ ॥ चण्डिकापाठसपूर्णा दयावन्तो जितेन्द्रिया । व्युत्पन्ना शास्त्रनिष्णाता नि जवृत्त्युपजीविन ॥ ८ ॥ ईदृग्लक्षणसपूर्णा दम्भमोहविवर्जिता । दश विप्रा समभ्यर्च्या महालक्ष्मीस्वरूपिण ॥ ९ ॥

Schliesst चण्डीसप्तशतीमध्ये सपुटो ऽयमुदाहृत । सकाम. सपुटो जाप्यो निष्काम सपुट विना ॥ १०४ ॥ एतद्गोप्यतर तत्त्व चण्डिकाजपसिद्धिदम् । न त विधि वदेद्दुष्टे खले चौरे गुरुद्रुहि ॥ १०५ ॥ साधौ जितेन्द्रिये दान्ते वदेद्विधिमिम परम् । एव सा चण्डिका तुष्टा वक्तृश्रोतॄन्प्रसीदति ॥ १०६ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे शतचण्डीविधि सपूर्ण ॥ Im Markandeyapurana findet sich dieses nicht vor

Auf Fol 7b bis 8b findet sich ein neunfacher und funffacher Anruf an die Göttin Der erstere beginnt अथ न्यासविधि । तत्र भूशुद्धिर्भूतशुद्धि प्राणप्रतिष्ठा पूर्ववत् । एकादशन्यासेषु मातृकान्यास ॥

1305.

27/10 10 Bll 13 bis 15 Linien Etwa 1720 Foll 3b 4 von einer jungeren Hand

Śatacaṇḍīsahasracaṇḍīprayogavidhi von Kamalakara Bhatta Sohn von Ramakrsna Bhatta Aus seinem Santiratna Beginnt नत्वा गणेश्वर देव पितरौ राघव शिवम् । रामकृष्णतनूजेन कमलाकरशर्मणा ॥ १ ॥ डामर यामल चैव योगिनीतन्त्रमेव च । वाराहीतन्त्रमन्याश्च ग्रन्थानालोक्य यत्नत. ॥ २ ॥ सहस्रचण्डिकायाश्च शतचण्ड्यास्तथैव च । नवार्णन्यासविधिना प्रयोग प्रोच्यते ऽधुना ॥ ३ ॥ तत्र यजमान शुभे देशे मण्डप चिकीर्षुर्गणेशकूर्मशेषवसुधाना पूजां कृत्वा शतचण्ड्यां षोडशहस्तं सहस्रचण्ड्यां विंशतिहस्तं मण्डप प्रसाध्य etc

Schliesst इदमेव पूजाहोमबल्यादिविधानं नवरात्रे विज्ञेयम् । विशेषस्तु मत्कृते निर्णयसिन्धौ नवरात्रनिर्णये ज्ञेय ॥

1306.

26/11 21 Bll 10 bis 12 Linien Geschrieben im J 1815 von Visnu Sohn von Devarāma

Caṇḍīstotraprayogavidhi, die Anwendung des Devimahatmya zu aberglaubischen Zwecken, von Nagoji Bhatta, Sohn von Siva

Bhaṭṭa Diese Schrift bildet einen Teil seines Kommentars zum Devīmahātmya Er citiert eine grosse Anzahl von Tantra Beginnt सामविधिब्राह्मणे ऽथ यः कामयेत पुनर्न प्रत्याजायेयेमित्यपुनर्भव काममधिकृत्य तदानुसंधेयो ऽस्य मन्त्र उक्तः । Sāmavidh 3, 8, 1 2

Schliesst अत्र निष्कदक्षिणाया दरिद्राणा चतुःसुवर्णमिति । निष्कस्थ दक्षिणासमर्थाना चतुःसुवर्णमिति हेमसुवर्णमशीतिगुञ्जामितम् ॥

1307.

20/14 49 Bll, 12 Linien Schrift von 1845

Caṇḍīstotraprayogavidhi Die ersten zwei Blätter fehlen Der Inhalt stimmt so weit wie Fol 30a, 7 mit der vorhergehenden Handschrift bis 17b, 3 überein Von da ab enthält dieses MS bis zu Ende abweichenden Stoff Von den erwähnten Schriften werden nur die folgenden ausgehoben Krodatantra 11b 12b Gaṇeśavimarśinī 43a Gavākṣatantra 39b Dāmareśvaratantra 18b Prayogasāra 8a Bṛhanmatsyasūkta 47b Sāgarasaṃhita 42b

1308.

$15^1/_2/8^1/_2$ 3 Bll 6 Linien Etwa 1800

Saptaśatīkānyāsavidhi, die Berührung einzelner Körperteile mit bestimmten Fingern nach der Recitation der Saptaśatika oder des Devīmāhātmya, und Gebete an Durgā Die Handschrift ist am Anfang unvollständig wie aus den ersten Linien erhellt Beginnt [यै] ओ नमो भगवत्यै श्रीमहाकाल्यै महालक्ष्म्यै महासरस्वत्यै नम समर्पयामीति बुद्ध्वा समर्पयेत् ॥ पाठसमाप्तौ पूर्ववन्न्यासादिकं सर्वं विधाय । गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्व गृहाणास्मत्कृत जपम् । सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादान्महेश्वरि । इति मन्त्रेण निवेदयेत् । ततो ऽनुग्रहस्तोत्र पठेत् । विश्वेश्वरी जगद्धात्री स्थितिसंहारकारिणीम् । करोतु° ॥ १ ॥ स्तुता सुरैः पूर्व । करोतु° ॥ २ ॥ या साम्प्रत । करोतु° ॥ 3 ॥ या च स्मृता । करोतु ॥ ४ ॥*)

Schliesst कामेश्वरि जगन्मात सच्चिदानन्दविग्रहे । गृहाण त्व स्तुतिमिमां प्रसीद परमेश्वरि ॥ ६ ॥ यन्मात्राबिन्दुबिन्दुद्वितयपदपदद्वन्द्ववर्णादिहीनं भक्त्या भक्त्यानुपूर्वं प्रकृतिगुणवशाद्व्यक्तमव्यक्तमम्ब । मोहादज्ञानतो वा पठितमपठितं सांप्रतं ते स्तवे ऽस्मिंस्तत्सर्वं साङ्गमास्तां भगवति वरदे त्वत्प्रसादात्प्रसीद ॥ ७ ॥ यदत्रपाठे जगदम्बिके मया विसर्गबिन्द्वक्षरहीनमीरितम् । तदस्तु संपूर्णतमं प्रसादत. संकल्पसिद्धिस्तु सदैव जायताम् ॥

*) Diese und die darauf folgenden ähnlichen Verse beziehen sich auf Devīmāhātmya 55, 35 flg.

1309.

20/15 28 Seiten, 14 bis 18 Linien Schrift von 1860

1) Seite 1—13 *Jānakīstavarāja* aus der Agastyasaṃhitā In 68 Versen Beginnt तां ध्याये स्तवराजेन प्रोक्तरूपा परात्पराम् । आह्लादिनी हरेः काचिच्छक्ति सात्वतसेविताम् ॥ १ ॥ श्रुतिरुवाच ॥ कीदृशः स्तवराजो ऽय केन प्रोक्तः सुरेश्वर । कथ्यता क्रपया देव जानकीरूपबोधक. ॥ २ ॥ श्रीसंकर्षण उवाच ॥ ब्रवीमि स्तवराज ते श्रीशिवेन प्रभाषितम् । श्रुत श्रीवक्रतो दिव्यं पावनाना च पावनम् ॥ ३ ॥ Der Hymnus beginnt mit Vers 14 वन्दे विदेहतनयापदपुण्डरीक कैशोरसौरभसमाहृतयोगिचित्तम् ।

2) Seite 14—28 Gedichte in Hindi, vermischt mit kleinen Bruchstücken in Sanskrit

1310.

20/16 13 Bll, 13 bis 14 und 17 bis 20 Linien Etwa 1760.

Daśavidyanām mantroddharanyāsāḥ Die zehn verschiedenen Formen der grossen Göttin werden einzeln in kurzen Formeln angerufen Darauf folgt die Anlegung (nyāsa) der Finger oder Hände an einzelne Glieder mit Ausstossung von mystischen Silben Daran schliesst sich eine metrisch abgefasste Betrachtung (dhyāna), in welcher die bestimmte Göttin gepriesen wird Die zehn Mahāvidyā heissen im Vacaspatya काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी । भैरवी छिन्नमस्ता च विद्या धूमावती तथा । वगला सिद्धविद्या च मातङ्गी कमलात्मिका ॥

Unvollständig Paginiert 1—13, aber Foll 9 11 fehlen Beginnt दशविद्याना मन्त्रोद्धारन्यासा लिख्यन्ते ॥ तत्रादौ महाकल्पाः । क्री क्री क्री हृ हृ ह्रीं ह्री दक्षिणे कालिके क्री क्री क्री हृ हृ ह्री ह्रीं स्वाहा । द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्रः २२ । भैरव ऋषिः । उष्णिक् छन्दः । काली देवता । ह्री बीजम् । हृ शक्तिः । सकलकार्यसिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः । इति ऋष्यादिः ॥ अथ न्यासः । क्री हृदयाय नमः । क्री शिरसे स्वाहा । क्रूं शिखाय वषट् । क्रै कवचाय हुं । क्रौ नेत्रत्रयाय वौषट् । क्रः अस्त्राय फट् । इति षडङ्गन्यासः । etc

Tarāmahāvidyā Fol 2b Chinnamastamahāvidyā Fol 7b Balākhyabhairavīmahāvidyā (Balātripurā, Tripurasundarī) Fol. 8a Bhuvaneśvarīmahāvidyā Fol 13a Dhūmāvatīmahāvidyā Fol 15a. Bagalāmukhīmahāvidyā Fol 15a. Mataṅgīmahāvidyā Fol 15a.

1311.

$19^1/_2$/11. 12 Bll., 11 bis 13 Linien Etwa 1810

Durgāpūjana, Anbetung der Durgā Paginiert 1—13 Fol 9 fehlt Beginnt तत्र प्रयोगः । अद्येत्यादि ममेहजन्मनि दुर्गा-

प्रीतिद्वारा सर्वापच्छान्तिपूर्वकं दीर्घायुर्विपुलधनपुत्रपौत्राद्यनवच्छिन्नसंततिवृद्धिस्थिरलक्ष्मीकीर्तिलाभाद्यनेकमनोरथावाप्तये शत्रुपराजयवश्यादिचिन्तितार्थसिद्धये शारदनवरात्रप्रतिपदि विहिताङ्कुरार्पणकलशस्थापनयन्त्रपूजनप्रारम्भनिमित्तं महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीप्रीत्यर्थं कलशयन्त्रसवर्णदेवतानामावाहनादिषोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये इति संकल्पः ॥ अथ नियममन्त्रः । अद्य स्थित्वा निराहारो भूमिशायी जितेन्द्रियः । नवमे ऽहनि भोक्तव्यं शरणं परमेश्वरी ॥

Schliesst: विन्ध्यस्थां विन्ध्यनिलयां दिव्यस्थानविलासिनीम् । योगिनीयोगजननी चण्डिकां प्रणमाम्यहम् ॥ ईशानमातरं देवीमीश्वरीमीश्वरप्रियाम् । प्रणतो ऽस्मि सदा दुर्गां संसारार्णवतारिणीम् ॥ पातय पाताले स्थापय वा सकललोकसाम्राज्ये मातस्तव पदयुगलं नाहं मुञ्चामि नैव मुञ्चामि ॥ आपदि किं करणीयं स्मरणीयं चरणयुगलमम्बायाः । तत्स्मरणं किं कुरुते ब्रह्मादीनपि किंकरीकुरुते ॥

1312.

23½/9½. 7 Bll., 9 bis 11 Linien. Geschrieben von Jagannāthadāsa (Nagarabāgoramadhye) im J. 1761.

Navadurgāpūjana, Verehrung der Durgā in ihrer neunfachen Gestalt*). Beginnt: ओं नमः । श्रीचण्डिकायै नमः ॥ आर्द्रा स्वस्ति न इन्द्रेति मन्त्रेण यजमानस्य तिलकं कर्तव्यम् । अक्षन्नमीत्यक्षताः । दधिक्राव्ण इति दधि । काण्डात्काण्डादिति दूर्वा । सुमुखश्चैकदन्तश्च° । शुक्लाम्बरधरं देवं° । लाभस्तेषां° । अभीप्सितार्थ° । द्यौः शान्तिः । पवित्रे स्थः । चित्पतिर्मा पुनातु । विश्वानि देव । आयातो । अद्य श्री° । अमुकनाम्नि । संवत्सरे । ऋतौ । मासे । पक्षे । तिथौ । वासरे । नवदुर्गासंतोषणार्थं षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये ॥ अथावाहनम् ॥ जटाजूटसमायुक्तामर्धेन्दुकृतलक्षणाम् । लोचनत्रयसंयुक्तां पद्मेन्दुसदृशाननाम् ॥ १ ॥ etc.

Die neun Namen der Göttin finden sich in folgenden Versen. In anderen Schriften lauten sie verschieden. Fol. 2a: जगत्पूज्ये जगद्वन्द्ये सर्वशक्तिस्वरूपिणि । पूजां गृहाण कौमारि जगन्मातर्नमो ऽस्तु ते ॥ इति चन्दनं समर्पयामि । अनेन प्रतिपदि पूजयेत् ॥ त्रिपुरां त्रिपुराधारां त्रिवर्गज्ञानरूपिणीम् । त्रैलोक्यवन्दितां देवीं त्रिमूर्तिं पूजयाम्यहम् ॥ अनेन द्वितीयायां पूजयेत् ॥ कालिकां त्रिकालातीतां कारुण्यहृदयां शिवाम् । कल्याणजननीं नित्यं कल्याणीं पूजयाम्यहम् ॥

*) Durgā wird zur Bezeichnung von neun verwendet.

अनेन तृतीयायां पूजयेत् ॥ अणिमादिगुणाधारामकाराद्यचरात्मिकाम् । अनन्तशक्तिकां लक्ष्मीं रोहिणीं पूजयाम्यहम् । अनेन चतुर्थ्यां पूजयेत् ॥ An den folgenden fünf Tagen wird sie als Kālikā, Caṇḍikā, Śāmbhavī, Durgā, Subhadrā angerufen.

An diesen Kultus schliesst sich die Erwähnung eines königlichen Kriegszugs, in welcher die verschiedenen Waffen und anderes Zubehör angebetet werden Fol. 3b: ततः शस्त्रपूजा । अद्येत्यादि । राज्ञां दशदिग्विजयार्थं सर्वशत्रुचयार्थं सर्वायुधानां पूजनमहं करिष्ये ॥ पूजयेद्राजचिह्नानि फलमाल्यविलेपनैः । तस्याभिसरणाद्राज्ञो विजयः समुदाहृतः ॥ १ ॥ पूजामन्त्रान्प्रवक्ष्यामि पुराणोक्तानहं तव । पूजितानि प्रयच्छन्ति कीर्तिमायुर्यशो बलम् ॥ २ ॥ अथ मन्त्राः (diese folgen später) ॥ अथ छत्रपूजा ॥ यथाम्बुदाश्छादयन्ति शिवायेमां वसुंधराम् । तथा छादय राजानं विजयारोग्यवृद्धये ॥ 3 ॥ Dieser Teil schliesst इति विजयदशमीव्रते राज्ञां सर्वायुधछत्रचामरवाहनपूजाध्यायः ॥ etc

1313.

$24^1/_2/12^1/_2$ 6 Bll, 9 bis 10 Linien. Etwa 1810

Navārṇamantra, die Anrufung von Durgā in neun Silben. Aller Wahrscheinlichkeit nach werden die in dieser Schrift angegebenen Gebete bei der Recitation des Devīmāhātmya gebraucht Beginnt आचम्य प्राणायाम [छला] श्रीं अस्य श्रीनवार्ण(व)मन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्छन्दांसि । महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वत्यो देवताः । नन्दाशाकम्भरीभीमाः शक्तयः । रक्तदन्तिकादुर्गाभ्रामर्यो बीजानि । अग्निवायुसूर्यास्तत्त्वानि । मम (वा) यजमानस्य सर्वाभीष्टसिद्ध्यर्थे नवार्णमन्त्रजपे विनियोगः ॥

Navārṇanyāsa endet Fol 2a Darauf folgt Saptaśatikānyāsavidhi. Auf Fol 2b 2 heisst es. श्रीं सावर्णिः सूर्यतनय इत्यारभ्य श्रीं सावर्णिर्भविता मनुरितिपर्यन्तं रात्रिसूक्तादिदेवीसूक्तान्तं नवार्णसंपुटितं । सप्तशतीपाठे विनियोगः ॥ Rātrīsūkta endet Fol. 4a 4, Bhavatyanugrahastavarāja Fol 5a 8 Darauf folgt Devīkṣamāpaṇa Fol 6a 1.

Der Schlüssel des Ganzen findet sich in den Schlussversen: त्वं मान्ये सर्वदेवानां प्रीतिदा शुभदा भव । शिव कुरुष्व मे देवि यशो वीर्यं च सर्वदा ॥ १ ॥ मान्ये मान्ये महामाये सर्वशक्तिस्वरूपिणी । चतुर्वर्गस्त्वयि न्यस्त तस्मान्मे सिद्धिदा भव ॥ २ ॥ वाग्बीजमादिन्दुसमानदीप्तं मायार्कतेजोद्युतिमद्द्वितीयम् । कामं च

वैश्वानरतुल्यरूप तृतीयमानन्त्यसुखाय चिन्त्यम् ॥ ३ ॥ चा शुद्धजाम्बूनदतुल्यकान्ति मु पञ्चम रक्ततरप्रकल्पम् । डा पष्ठमुग्रार्तिहर सुनील यै सप्तमं कृष्णतर रिपुघ्नम् ॥ ४ ॥ वि पाण्डर चाष्टममादिसिद्ध चे धूम्रवर्ण नवम विशालम् । एतानि बीजानि नवात्मकस्य जपस्य दद्यु (MS जपामदद्यु) सकलार्थसिद्धिम् ॥ ५ ॥ इति नवार्ण(व)-मन्त्रोद्धार ॥ Zu bemerken ist dass die Schreibung नवार्णव die sich hier manchmal, und in Schriften ähnlichen Inhalts in einigen Listen vorfindet, durchaus falsch ist.

1314.

¹⁰/11 4 Bll 9 bis 10 Linien Schrift von 1697

Devipujana, Verehrung der Bhavani Beginnt आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ सकीर्त्य मम कुटम्बस्य क्षेमस्थैर्यायुरारोग्यैश्वर्याभिवृद्ध्यर्थ श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीदेवताप्रीत्यर्थ यथामिलितोपचारैर्यथाज्ञान यथाशक्त्या देवीपूजनमह करिष्ये । आसनविधि कृत्वा मूलमन्त्रेण न्यास षडङ्ग विधाय कलशपूजन कृत्वा ततो ध्यानम् । नीलकौशेयवसना हेमाभा कलशासनाम् । भक्ताना वरदा नित्य भवानी चिन्तयाम्यहम् ॥ १ ॥ नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै सतत नम । इति मन्त्रेणावाहनम् ॥ २ ॥

Schliesst अर्चितानि मद्दत्तानि गन्धाक्षतपुष्पधूपदीपनैवेद्यताम्बूलफलदक्षिणादीन्यर्चनानि देव्यै नम । अनया मत्कृतया पूजया श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीदेवता सुप्रीता वरदा भवन्तु ॥

1315.

21¹/₂ ? Bll 11 Linien Etwa 1780

Sakaradi Bhavanisahasranaman tausend Epitheta der Bhavani welche alle mit dem Buchstaben S anfangen wobei S mit S als gleichwertig angesehen wird Nach dem Schluss aus einem ad hoc erdichteten Bhavanitantra entnommen Das erste Blatt fehlt Das zweite beginnt न्या च सैवी सैवकलान्विता ॥ सर्वरी सर्वप्रीता सुमना सुमनेश्वरी । सूक्ष्मरूपा सदाशुद्धा शुद्धसत्त्वगुणान्विता ॥

Schliesst इति वदति महेस शुद्धविद्यास्वरूप यदि पठति मनुष्यो श्रीमतापूर्णदीच । स भवति जगपूज्यो दुर्लभं देवलोके निवसति दिविलोके श्रीपुरेष्ट प्रविष्ट ॥

1316.

17/15 4 Bll 16 Linien Saradi Schrift Etwa 1800

Devikalpa Iddhati Dieser Titel findet sich am Ende Dem Inhalte nach würde der Name *Suaptyi* viel geeigneter sein Die

Schrift ist nur ein Bruchstück eines grösseren Werkes Beginnt श्री नमः शिवाय । श्री सकलाकली (?) विमिश्र. सदसत्सर्वेश्वरो महामन्त्र । तमिह महापापहर पशुपाशजिघासकं वन्दे ॥ श्री तन्महेशाय विद्महे व्योमरूपाय धीमहि । तन्न शिव प्रचोदयात् ॥ श्री व्योमव्यापिने व्योमरूपाय सर्वव्यापिने शिवाय etc

1317.

22/8 ? Bll 9 Linien Etwa 1830

Nārāyaṇahṛdayastotra, ein Hymnus auf Nārāyaṇa d i Viṣṇu Aus dem Uttarakhaṇḍa des Atharvaṇarahasya In 30 Versen Beginnt श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायण पर । नारायण पर ब्रह्म नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ नारायण परो देवो दाता नारायण पर । नारायण परो ध्याता नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ Mit diesem Stotra ist nach den Versen 20—25 das Lakṣmīhṛdaya (sieh Lakṣmīhṛdayastotra) eng verbunden नारायणस्य हृदय सर्वाभीष्टफलप्रदम् । लक्ष्मीहृदयक स्तोत्र यदि चैतद्विनाकृतम् ॥ २० ॥ तत्सर्व निष्फल प्रोक्त लक्ष्मी क्रुध्यति सर्वदा । एतत्सकलित स्तोत्र सर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ २१ ॥

1318.

19/10 3 Bll 9 Linien Schrift von 1833

Nārāyaṇahṛdayastotra

1319.

21 11 ? Bll 12 bis 13 Linien Etwa 1810

Nārāyaṇahṛdayastotra 6 Linien von den gewöhnlichen Eingangsformeln gehen voran

1320.

18/11 20 Bll 8 bis 9 Linien Schrift von 1818

1) Foll 1—5a *Nārāyaṇahṛdayastotra* Erst kommen die gewöhnlichen Eingangsformeln Der Text beginnt अथ ध्यानम् । उद्यदादित्यसकाश पीतवास चतुर्भुजम् । शङ्खचक्रगदापाणि ध्यायेल्लक्ष्मीपति हरिम् ॥ १ ॥ नारायण पर ज्योतिरात्मा नारायण पर । etc Nach Vers 8 steht die Unterschrift इति मूलाष्टक समाप्तम् । und dann folgen noch 22 Verse

Schliesst लक्ष्मीहृदयक प्रोक्त विधिना साधयेत्सुधी । भृगुवारे च रात्रौ च पूजयेत्पुस्तकद्वयम् ॥ २१ ॥ सर्वदा सर्वदा सत्य गोपयेत्साधयेत्सुधी । गोपनात्साधनाल्लोके धन्यो भवति तत्त्वत ॥ २२ ॥

2) Foll 5a—20 *Lakṣmīhṛdayastotra* Sieh Num 1357—1360

1321.

16/10½. 3 Bll 18 und 19 Linien Geschrieben offenbar in Kaśmīr im J 1769

Pañcadaśakoṣṭhayantra ein mystisches Diagramm mit fünfzehn Zahlen und Figuren von Wagen und Pferden zur Erlangung von allerlei Wünschen gebildet Aus dem Śivatāṇḍavatantra in 43 Versen

Beginnt अथात संप्रवक्ष्यामि सुन्दरि यन्त्रमुत्तमम् । तदङ्कं तु प्रवक्ष्यामि शृणु तत्त्वेन सांप्रतम् ॥ १ ॥ नवधा क्षतभूभागो नव कोष्ठानि चालिखेत् । तत्र सूचक्रमेणैव लङ्का स्थाप्या महेश्वरि ॥ २ ॥ नव यन्त्राणि देवेशि प्रस्तारक्रमयोगत । तत्राष्टगतियोगेन हयमारभ्य पार्वति ॥ ३ ॥ गतिमार्गक्रमेणैव नव यन्त्राणि कारयेत् । एकादिरथपर्यन्तं तत्राङ्कास्तु प्रवेशयेत् ॥ ४ ॥ अश्वद्वयं लिखेन्मन्त्री रथं मन्त्रिद्वयं पुन । रथं चाश्वद्वयं युक्त्या लिखेच्छ्रीगुर्वनुज्ञया ॥ ५ ॥ देवतागुरुमन्त्राणामैक्यं सभावयन्धिया । जपेदेकमना प्रातःकाल मध्यंदिनावधि ॥ ६ ॥ यत्संख्यया समारब्धं तत्कर्तव्यमहर्निशम् । यदि न्यूनाधिकं कुर्याद्व्रतभ्रष्टो भवेन्नर ॥ ७ ॥

Die Wirkungen hängen von den Stoffen ab mit denen der Zirkel gemalt wird अलक्तकेन विलिखेन्मोहनार्थं महेश्वरि । गोरोचनेन विलिखेद्वशीकरणसिद्धये ॥ १८ ॥ कस्तूर्या विलिखेद्देवि सर्वाकर्षणसिद्धये । हरिद्रया लिखेद्देवि सर्वस्तम्भनकर्मणि ॥ १९ ॥

Schliesst सत्येनापि न भाषेत जपहोमार्चनादिषु । अन्यथानुष्ठितं सर्वं भवत्येव निरर्थकम् ॥ ४३ ॥

1322.

18/11 4 Bll 12 bis 14 Linien Geschrieben von Haricandra einem Brāhmana im J 1855

Pañcamudraprakarana ein von mir gewählter Titel da der an den Seiten befindliche Ausdruck Tantra nichtssagend ist Die Schrift enthält eine Schilderung der ersten mudrā von den fünf bekannten der Kaulika der linken Seite (vāmacārin) nämlich das Trinken berauschender Getränke bei ihren nächtlichen Konventikeln Auszüge aus mehreren Tantra nämlich Kulāmṛta Kulārnava, Rudrayāmala Samayācāra Beginnt श्रीसदाशिव उवाच ॥ पूजाद्रव्यं प्रवक्ष्यामि पूजकाभीष्टसिद्धये । यज्ज्ञात्वा मन्त्रवित्सम्यक् फलमाप्नोति पूजने ॥ मद्यं मांसं तथा मत्स्यं मुद्रा मैथुनमेव च । मकारपञ्चं सुभगे साङ्गकर्मसु हेतवे ॥ श्रीकुलार्णवे ॥ मद्यं मांसं तथा मत्स्यं मुद्रा मैथुनमेव च । मकारपञ्च सुभगे देवताप्रीतिकारणम् ॥ अथ प्रथममकारनिरूपणं समयाचारतन्त्रे ॥ या सुरा सर्वतन्त्रेषु कथिता भुवि

दुर्लभा । तस्या नाम भवेद्देवि तीर्थं यज्ज्ञानमुक्तिदम् ॥ रुद्रयामले ॥ गौडी पैष्टी तथा माध्वी द्राक्षी वृक्षसमुद्भवा । अर्चने चक्रराजस्य वारुणी पञ्चधा स्मृता ॥

Schliesst समयाचारतन्त्रे ॥ आचारो द्विविधो देवि वामदक्षिणभेदतः । पञ्चमुद्रादिसंयुक्तो वामाचारः प्रकीर्तितः । पञ्चमुद्रादिरहितो दक्षिणाचारसञ्ज्ञक ॥ आर्द्रशुष्कविभागेन द्विधाचारं शृणु प्रिये । आर्द्राचारः स विज्ञेयो मकारैः पञ्चभिर्युतः ॥ मकारपञ्चरहितः शुष्काचारः प्रकीर्तितः । कलौ विशेषतो देवि आर्द्राचारः फलप्रदः ॥

1323.

$14/9^{1}/_{2}$ 20 Bll 10 bis 14 Linien Etwa 1750

Paraprāsādamahāmantra, magische Formeln zur Verehrung der Gottin Parā Vgl Parādevirahasya im Catal IO Num 2546 Sie wird auch Ānandabhairavī, Vagvādinī, Mahātripurasundarī genannt Fragmentarisch Nur Foll 1—12 gehoren zusammen Foll 15 16 sind im ganzen eine Wiederholung von 19. 20 Beginnt अस्य श्रीपराषोडशाक्षरीमहामन्त्रस्य नारायण ऋषिः । गायत्री छन्द. । पराश्रीर्देवता । श्री बीजम् । ह्री शक्तिः । क्लीं कीलकम् । पराश्रीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । श्रा सर्वज्ञायै अङ्गुष्ठाभ्याम्° । श्री नित्यतृप्तायै तर्जनी° । श्रूं अनादिबोधायै मध्य° । श्रै शिवस्वतन्त्रायै अनामिका° । श्रौं नित्यालुप्तायै कनिष्ठिकाभ्या न° । श्रः अनन्तायै करत° । एव हृदयादि ॥ ध्यानम् ॥ तार्क्ष्यरूढहरिहृत्सरोजके भाति या परमचित्स्वरूपिणी । पद्मयुग्ममणिपात्रधारिणी भासता हृदि सदा ममाम्बिका ॥

1324.

21/10 15 Bll, 8 Linien Geschrieben von Gaṅgāvatsa, Sohn von Śrivatsa, Enkel von Icheśvara im J 1765

Pārthivaliṅgapūjavidhi, die Verehrung von Śiva, in Gestalt irdener Phalli, wie sie von Brahmanen täglich geschieht Beginnt अस्य श्रीपार्थिवेश्वरचिन्तामणिविद्यामन्त्रस्य निग्रहानुग्रहकर्ता ब्रह्मा ऋषिः । कामदुघा देवता । गायत्री छन्दः । शीघ्रवरदस्वरूपिणी श्रीपार्थिवेश्वरचिन्तामणिर्देवता । ह्रीं बीजम् । ह्री शक्तिः । नमः कीलकम् । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । etc अथ ध्यानम् । कर्पूरगौरं करुणावतारं ससारसारं भुजगेन्द्रहारं । सदा रमन्तं हृदयारविन्दे भव भवानीसहितं नमामि ॥ १ ॥ वन्दे महेशं सुरसिद्धसेवित भक्तद्रुमैः पूजितपादपल्लवम् । विद्याप्रद भक्तजनैश्च वन्दितं ध्यायेत्सदा कामदुघ प्रसन्नम् ॥ २ ॥

Auf Fol 3a findet sich die Unterschrift इति रुद्रयामले कामिकोड्डामरमन्त्र(?)सारे पार्थिवेश्वरपूजाविधि समाप्तिमगमत् ॥ Der darauf folgende Hauptteil beginnt नारद उवाच ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां साधकं परमं हितम् । तत्सर्वं कथयाशु त्वमनुग्राह्यो ऽस्मि चेत्तव ॥ सर्वपापभयकरं सर्वारिष्टनिवारणम् । सर्ववश्यकरं चैव कर्त्तॄ सर्वप्रसिद्धिदम् ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु नारद वक्ष्यामि शिवपूजाविधानकम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण कृतकृत्यो भवेन्नर. ॥ अकृत्वा पार्थिवं लिङ्गं यो ऽन्यदेवं प्रपूजयेत् । वृथा भवति तत्पूजा स्नानदानादिकं वृथा ॥ शुद्धां मृदं समानीय पुन शोध्य विशेषत. । लिङ्गाकारं तत कुर्याद्यथोक्तविधिना पुमान् ॥ पूजयेच्च विधानेन लिङ्गं पार्थिवमुत्तमम् । अखण्डं कारयेद्यत्नाद्वक्ष्यमाणैश्च नामभि ॥

Schliesst auf Seite 14b mit ओंकारादिचतुर्थ्यन्तैर्नमोन्तैर्नामभि क्रमात् । कर्तव्याश्च क्रिया सर्वा भक्त्या परमया मुदा ॥ इति पार्थिवलिङ्गपूजाविधि ॥ Darauf folgen neun Verse beginnend mit सिद्धान्तसारे । अङ्गुलादिवितस्त्यन्तं लिङ्गं गेहे प्रपूजयेत् । प्रासादे तु तदर्धं स्यात्पूजनीयं प्रयत्नत ॥ Diese Verse sind mit इति सिद्धान्तशेखरे पञ्चसूत्रप्रकार. unterschrieben

1325.

22/10 12 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1700

Pārthivaliṅgapūjāvidhi Stimmt mit der vorhergehenden Handschrift bis Fol 10a 5 (परया मुदा) überein Dann folgen noch einzelne Paragraphen 1) अथ पद्धतिकल्प । ओं हराय नम । इति मृदाहरणम् । etc 2) Fol 10b अथ पार्थिवलिङ्गपूजाविधि ॥ अमुककामनासिद्ध्यर्थं पार्थिवलिङ्गपूजामहं करिष्ये । सद्यो जात इति मृत्तिकाहरणम् । वामदेवायेति जलक्षेप । etc 3) अथ विसर्जनम् ॥ हरो महेश्वर शंभु शूलपाणि पिनाकधृक । etc

1326.

21/11 13 Bll 8 Linien Abschrift von 1844

Pārthivaliṅgapūjāvidhi Stimmt mit der vorhergehenden Handschrift genau überein ohne von ihr abgeschrieben zu sein

1327.

18/10 22 Bll 9 Linien Etwa 18..

Pārthivaliṅgapūjā Diese Handschrift besteht aus zwei Teilen Der erste enthält 60 Verse und beginnt भगवन्सूत सर्वज्ञ शिवभक्तिपरायण । पार्थिवेश्वरमाहात्म्यं कथयस्व महामते ॥ १ ॥ सूत

उवाच ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे रुद्रेण कथितं पुरा । यस्य विज्ञानमात्रेण वाञ्छित फलमश्नुते ॥ महोत्पाते च दुर्भिचे देशविध्वसने तथा । परचक्रागमे चैव महामृत्युसमागमे ॥ ३ ॥ महाव्याधिभये चैव राजचौरभयादिषु । महाशत्रुभये चैव दुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥ ४ ॥ Nach Vers 30 findet sich die Unterschrift इत्युड्डामरेश्वरतन्त्रे नवचपटलम् ॥ Nach 99 इति समस्तच्छपिप्रणीतं पार्थिवपूजनपद्धतिः समाप्ता ॥

Der zweite Teil beginnt Fol 9b und stimmt mit den beiden vorhergehenden Handschriften bis zu seinem Fol 22a, 1 uberein Hier folgen noch 10 Linien, beginnend अथ प्रयोगपद्धतिः । आदौ कालज्ञान विधाय एवगुणतिथौ अमुककार्यसिद्ध्यर्थं पार्थिवलिङ्गपूजां करिष्ये इति संकल्पः ।

Schliesst इति सकलसारोद्धारे पार्थिवलिङ्गपूजा सपूर्णा ॥

1328.

22/0¹/, 15 Bll 5 Linien Etwa 1720

Parthivapujana, Verehrung des Siva in seiner Gestalt als Linga 43 Verse aus der Vajasaneyisamhitā Diese sind accentuiert Beginnt आचमनम् । प्राणायाम. । सुमुखश्चैकदन्तश्चेति । कालज्ञानं कृत्वा सर्वदेवताना षोडशोपचारपूजनम् ॥ ओ अयमुरो भुवनस्य etc

1329.

21/11 5 Bll 11 bis 13 Linien Schrift von 1785

Parthivapuja Mit eingestreuten Versen aus der Vājasaneyisamhita Beginnt आचमनम् । प्राणायामः । शिखाबन्धनम् ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाचि मासशोनितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे ह्यपराजिते ॥ १ ॥ इति शिखाबन्धनम् ॥ ओं विष्णु स्मृत्वा । सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णक । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो विनायक. ॥ १ ॥ धूमकेतुर्गणाध्यचो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा । सग्रामे सकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ etc

अघोरेति लिङ्गकरणम् । तत्पुरुषायेति वाणकरणम् । ओ हराय नमो मृदाहरणम् । ओ महेश्वराय नमो लिङ्गसघट्टनम् ।

Schliesst पुष्पाञ्जलि दत्त्वा । हरो महेश्वरः शभु. शूलपाणि. पिनाकधृक् । शिवः पशुपतिश्चैव पार्थिवेति विसर्जनम् ॥

1330.

23/10 4 Bll 13 bis 14 Linien Etwa 1 00

Pārthiveśvaraprayogapaddhati Beginnt लवणेन च सौभाग्य पार्थिव सर्वकामदम् । अनेकगुणद् चैव सैकत परिकीर्तितम् ॥ गजामद् तिलपिष्ट तथोत्य मारणे स्मृतम् । भस्मोत्य स्तम्भने प्रोक्त शर्करोत्थं सुखप्रदम् ॥ कुङ्कुमोत्य तु वश्यार्थं गोमय सर्वरोगहृत् । आसुरीलवणोत्य तु सर्वलोकवशकरम् ॥ Auf Fol 1b findet sich der Titel इति श्रीरुद्रयामले पार्थिवेश्वरचिन्तामणिप्रयोगपद्धति ॥ Darauf folgt unmittelbar अथ दक्षिणामूर्तिकल्पे शिवपञ्चाचरव्यवस्था ॥

Fol 4a अथ तर्पणम् ॥ श्री शिव तर्पयामि । श्री भव त° श्री उग्र त° श्री मृड त° श्री विरूप त° श्री विश्वरूप त° etc

Schliesst यथाशक्ति शिवाज्ञया जप कृत्वा जप समर्प्य त्रि पुष्पाञ्जलि दत्त्वा देव सहस्रनामादिभि सतोष्य नृत्यगीतवादित्रादिभि सतोष्य श्री शिवाय नम इति विसर्जनम् ॥

1331.

20/10 11 Bll 6 bis 7 Linien Geschrieben von [illegible] im J 1843

Pratyakṣasiddhipañcadaśīvidyāvidhi aus dem Śivatāṇḍava, in einem Gesprach zwischen Śiva und Pārvatī 81 Verse Verherrlichung eines Diagramms in welchem die ersten neun Zahlen so disponiert sind dass sie nach allen Seiten hin summiert 15 bilden Je nach der Stellung gegen die Weltgegenden, der Zahl, mit welcher begonnen wird der Farbe des Diagramms [illegible] werden dem Kundigen (sādhaka) verschiedene Zauberkräfte [illegible] verliehen Vgl den Yantracintāmaṇi und Hanumadyantra[illegible] vidhi — Bei den Auszugen ist in Einzelheiten die [illegible] verglichen Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ किंचिद्ब्रूहि महादेव [illegible] सुखद नृणाम् । विश्वेश करुणासिन्धो कृपा कृत्वा ममोपरि ॥ १ ॥ कलौ नरा भविष्यन्ति मन्दभाग्या दरिद्रिण । तेषा [illegible] द्भिर्भवेद्येन वदस्व तत् ॥ २ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ [illegible] देवि हिताय जगता त्वया । प्राय प्रश्नो हि माधुर्य [illegible] सुखदो भवेत् ॥ ३ ॥ अथात सप्रवक्ष्यामि रहस्य [illegible] । [illegible] गोपित कान्ते त्वयि प्रार्थ्य वरानने ॥ ४ ॥ [illegible] मे विधिना शृणु शोभने । यस्य विज्ञानमात्रेण [illegible] भवेत ॥ ५ ॥ मया संकीलितान्यन्ये यन्त्रमन्त्रा न सिद्धिदा । [illegible] सुगोपित [illegible] यन्त्रं मे करुणावता ॥ ६ ॥ नैतत्तुल्य [illegible] भुवि [illegible] स्वगुह्यमिव संगोप्य कथनीयं न [illegible] ॥ ७ ॥ [illegible]

उच्यात्कथयिष्ये तवाग्रतः । नाभक्ताय त्वया देयं कृतघ्नाय कदाचन ॥ ८ ॥

Vers 57 fgg एकस्याङ्केन यन्त्रस्य भरणे साधकं नरम् । ददाति हनुमानद्य दर्शनं सुखदायकम् ॥ ५७ ॥ युग्मेनाङ्केन भो देवि राजवश्यकरं नृणाम् । तृतीयाङ्केन भरणे यन्त्रं व्यापारलाभदम् ॥ ५८ ॥ वेदाङ्केन भरेद्यस्तु शून्यं तच्छत्रुमन्दिरम् । पञ्चमाङ्केन भरणं शत्रूच्चाटनकारकम् ॥ ५७ ॥ षष्ठाङ्केन लिखेद्यन्त्रं शत्रूणां मरणं भवेत् । सप्ताङ्कादि लिखेद्यन्त्रं कामिनीवश्यकारकम् । अष्टाङ्केन भरेद्यस्तु तच्छत्रुविपदावहम् ॥ ६० ॥ नवमाङ्केन लिखनं धनातिशयकारकम् ।

Vers 72 fgg अलक्तकेन विलिखेन्मोहनार्थं महेश्वरि । गोरोचनेन विलिखेद्वशीकरणसिद्धये ॥ ७२ ॥ कस्तूर्या विलिखेद्देवि सर्वाकर्षणसिद्धये । हरिद्रया तु विलिखेच्छत्रूच्चाटनकर्मणि ॥ ७३ ॥ कुङ्कुमेन लिखेद्देवि देवतादर्शनाय वै । शवाङ्गारेण विलिखेच्छत्रूच्चाटनकर्मणि ॥ ७४ ॥ विद्वेषणे तु विलिखेद्विभीतकरसेन वै । चन्दनेन लिखेच्छान्तौ विशेषः कथ्यते शृणु ॥ ७५ ॥ दूर्वोत्थया लिखेच्छान्तौ वश्ये जातीभवा मता । स्वर्णेन विलिखेद्देवि मोहनार्थं स्वसिद्धये ॥ ७६ ॥ रौप्येण विलिखेद्देवि सर्वाकर्षणसिद्धये । काकपक्षस्य लेखन्या मारणार्थं लिखेच्छिवे ॥ ७७ ॥ उच्चाटनार्थं लेखन्या लोहस्य विलिखेच्छिवे । लेखन्या लवणं देवि मौक्तमष्टाङ्गुलं तथा ॥ 78 ॥

Schliesst अनेन विधिना देवि यन्त्रमेनत्कलौ नराः । साधयिष्यन्ति भोगादिसिद्धिर्लेपा भविष्यति ॥ ८१ ॥

Die folgenden drei Diagramme finden sich nur in dieser Handschrift

८	१	६
३	५	७
४	९	२

८	१	६
३	५	७
४	९	२

८	१	६
३	५	७
४	९	२

1332.

$13^1/_2$/$10^1/_2$ 9 Bll 9 bis 11 Linien Ftra 1860

Pratyakṣasiddhipañcadaśīyantravidhi

1333.

21/9 7 Bll, 7 bis 9 Linien Etwa 1820

Pratyaṅgirāsiddhamantroddhāra, eine Zauberformel zur Erlangung von Wünschen, Beschutzung in Gefahren, und zur Besiegung von Feinden Die Schrift ist ein Auszug aus einem grosseren Werke und beruht auf einer buddhistischen Quelle Beginnt मन्दरस्थ सुखासीनं भगवन्तं महेश्वरम् । समुपागम्य चरणौ पार्वती परिपृच्छति ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ धारणी (MS धरणी) परमा विद्या प्रत्यङ्गिरा महोदया । नरनारीहितार्थाय बालानां रक्षणाय च ॥ २ ॥ राज्ञां माण्डलिकानां च दीनानां च महेश्वर । विदुषां च द्विजातीनां विशेषेणार्थसाधिनी ॥ ३ ॥ महाभयेषु घोरेषु विद्युदग्निभयेषु च । व्याघ्रदंष्ट्रिकरीपाते नदीनदसमुद्रके ॥ ४ ॥ अभिचारेषु सर्वेषु युद्धे राजभयेषु च । सौभाग्यजननी देवी नृणां वशकरी सदा ॥ ५ ॥ तां विद्यां भोः सुरेश त्वं कथयस्व मयि प्रभो ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ साधु साधु महाभागे जन्तूनां हितकारिणि ॥ ६ ॥ त्वद्वचनात्सुरारिघ्नि कथयामि न संशयः । देवी प्रत्यङ्गिरा विद्या सर्वग्रहनिवारिणी ॥ ७ ॥ मर्दिनी सर्वदुष्टानां सर्वपापविमोचनी । स्त्रीबालप्रभृतीनां च जन्तूनां हितकारिणी ॥ ८ ॥ सौभाग्यजननी देवी बलपुष्टिकरी तथा । चतुष्पथेषु गेहेषु वनेषु पवनेषु च ॥ ९ ॥ श्मशाने दुर्गमे घोरे संग्रामे शत्रुसंकुले । राजद्वारे च दुर्भिक्षे महाभय उपस्थिते ॥ १० ॥ पठिता कवचदेवी सर्वसिद्धिकरी स्मृता । विद्यानामुत्तमा विद्या धारिता पठिता नरैः ॥ ११ ॥ लिखिता च करे कण्ठे बाहौ शिरसि धारयेत् । मुच्यते सर्वपापेभ्यो नापमृत्युं कदाचन ॥ १२ ॥ ग्रहाश्चैवाष्ट सिद्धाश्च देवराक्षसपन्नगाः । न तस्य पीडां कुर्वन्ति ये चान्ये पीडका ग्रहाः ॥ १३ ॥ मन्त्राद्यास्त्वभिचाराश्च न तस्य प्रभवन्ति वै । नित्यं धारयमाणस्य ह्यमरत्वं प्रकल्पयेत् ॥ १४ ॥ धारयेद्योगयुक्तश्च रक्षामन्त्रो (°मत्र MS) भवेत्सदा । धारिता वाचिता विद्या सर्वसिद्धिकरी स्मृता ॥ १५ ॥ यस्मादङ्गस्था सदा विद्या प्रत्यङ्गिरा शिवोदिता । नित्यसिद्धा सुसिद्धा हि विद्येयं परमात्मिका ॥ १६ ॥ श्रीमता घोररूपेण भाषिता घोररूपिणी । प्रत्यङ्गिरा सदा प्रोक्ता हन्याच्छत्रून्न संशयः ॥ १७ ॥ हरिचन्दनमिश्रेण रोचनाकुङ्कुमेन च । लिखित्वा भूर्जपत्रे च धारणीया सदा नृभिः ॥ १८ ॥

Schliesst य इमां धारयेद्विद्यां त्रिसंध्यामपि यः पठेत् । तस्य दुःखान्तका देवी हन्याच्छत्रून्न संशयः ॥ सर्वतो रक्षते विद्या महाभय-

विपत्तिषु । महाभयेषु घोरेषु न भयं विद्यते क्वचित् ॥ श्री इति चण्डोग्रशूलपाणिवक्त्रविनिर्गतप्रत्यङ्गिरासिद्धमन्त्रोद्धारः समाप्तः ॥

1334.

17/13 7 Bll 16 Linien Siradi Schrift Schrift von Anf d Jahrh

Baṭukapūjanavidhi Beginnt श्री नमो वटुकभैरवाय । श्री कुलाकुलपदे यो ऽसौ पालको बोधविग्रहः । चिदानन्दरसापूर्णं तं नौमि वटुकं विभुम् ॥ नृत्यन्तं भुजयुगलेन दत्ततालं पञ्चास्यं दहन-पतङ्गपिङ्गभासम् । सत्पात्रध्वजवरखड्गचर्महस्तं वीरेशं वटुकमभीष्टदं प्रपद्ये ॥ इति ध्यानम् ॥ Darauf folgen die gewöhnlichen tantrischen Formeln

Schliesst श्री ह्रीं श्री कालाग्निरुद्र अवतर अवतर बलिं गृह्ण गृह्ण वौषट् । इति कालाग्निरुद्रबलि ॥ Florence MSS Num 397

1335.

21/9 33 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1800

*Baṭukabhairavapūjāvidhi**) die Ceremonien bei der Verehrung des Śiva in der Gestalt des jugendlichen Bhairava Der Schluss und Blatt 30 fehlt Beginnt वन्दे शिवं वटुकवेषधरं त्रिनेत्रं चारु-प्रसन्नमुखपङ्कजमादधानम् । दक्षे करे त्रिशिखमन्यतमे च दण्डं का-पालिकं शशिधरं वृषभाधिरूढम् ॥ १ ॥ श्रीभैरवाधिष्ठितरूपमाद्य-मिन्द्रादिदेवार्चितपादपद्मम् । अभेदविघ्नतकृतप्रसादं श्रीभैरवं तं शरणं व्रजे ऽहम् ॥ २ ॥ अथ महति प्रत्यूषे उत्थाय बाह्यक्रियां निर्वर्त्य यथाविधि मृज्जलैः पादौ पाणी च प्रक्षाल्य दन्तान्धावयित्वा शुद्धज-लेन मुखं प्रक्षाल्याचम्य रात्रिवासः परित्यज्य वासोऽन्तरं परिधायो-पविश्याचम्य प्राणानायम्य स्वशिरसि श्वेतकमले वराभयकरमनुग्रहदृ-ष्टरूपं प्रसन्नास्यं स्वगुरुं विचिन्त्य मानसैरुपचारैरभ्यर्च्य नत्वा स्तुत्वा स्वहृदयस्थे ज्योतीरूपे स्वेष्टदेवते व्यापयेत् ॥

1336.

20/10 7 Bll 7 Linien Etwa 1760

Bālapaṭala ein Kapitel von 60 Versen den Kultus der Bālā tripurā betreffend Beginnt कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । उवाच पार्वती देवी सर्वेश्वरं सदाशिवम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव बालाया पटलं शुभम् । मम इच्छा समुत्पन्ना शृणुष्व वचनं तव ॥ २ ॥

Der Verfasser dieser Verse die er dem Rudrayāmala zuschiebt besass die geringste Kenntnis des Saṃskṛt

*) Dieser Titel ist nach dem Inhalt von mir angesetzt

1337.

98/12 5 Bll, 11 bis 12 Linien Schrift von 1797.

Balāpatāla, Verehrung der Bālātripurā, ein Kapitel aus einem Tantra 102 Verse Der folgende Auszug zeigt hinlanglich den geringen Wert der Handschrift श्रीवालात्रिपुरसुंदरीचरणकमलेभ्यो नम ॥ १ ॥ श्रीवालात्रिपुरसौदर्य्या पटल लिपते ॥ अथ वक्ष्ये त्परां विद्यां श्रीवाला त्रिपुरां पराः । अध कुंडलिकां धारा माये पद्मी-दुमंडितां ॥ १ ॥ भृर्गी मनुस्वरोपेतःचद्रवीजत्रयात्मक । आद्य वाग्भ-वमाख्यात कामराजद्वितीयक ॥ २ ॥ त्रितिय शक्तिवीजाय्यं त्रि-भोर्वीर्जे समीरिते । क्रिपी स्यात् दचणामुर्ती छदः पक्ती उदा-हृत ॥ ३ ॥ देवत त्रिपुरा बाला चिदानदमई पराः । पादाद्यनाभि विन्यस्य दाद्य नाभिस्तथा गले ॥ ४ ॥ मध्यमा मस्तक न्यसेत् हृले तार्तियवीजकः स्तलयोरुभयोर्विज द्वयमेक तथा द्वयो ॥ ५ ॥ अत्रै ब ह्रीस्थितौ दीर्घ वामनेत्रीदुमंडितौः । कामवीज वलौ वामकर्णच-द्रविभुपितौ ॥ ६ ॥ शक्तीशः शक्तिका पचबाणान्सचोभिनादिकान् । हृत्लेपा कामवाग्वीजे तुर्ये वाण मनुः पुनः ॥ ७ ॥ भृगुस्तु रेफसक्त शांतिव्यदूविभुपितः । पचकामानिमान्यसेत् लिलाटे गलवक्षसी ॥ ८ ॥

Schliesst भुर्यश्री कमला प्राप्य रमते स महीतले: माहासौख्य-प्रद् साचात् बाला देवी प्रसीधती ॥ १०२ ॥

1338.

23/12 12 Bll 9 bis 12 Linien Etwa 1750

Balapaddhati, eine verworrene Anleitung zur Verehrung der Bālatripura, entnommen dem Jñanarnava und anderen Tantra

Beginnt श्रीगुरु गणप दुर्गां बटुकं शिवमच्युतम् । ब्रह्माण गिरिजा लक्ष्मी वाणी वन्दे विभूतये ॥ १ ॥ अथ बालाया. पूजनविधिर्लि-ख्यते । तत्र श्रीमान्साधकवर्यो ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय देहधर्मादिक निर्वर्त्य पश्चस्नानीशुद्धाम्बरः समाचम्य स्वासने प्राङ्मुख उदङ्मुखो वो-पविश्य श्रीगुरु ध्यायेत् । प्रातः शिरसि शुक्ले ऽब्जे द्विनेत्र द्विभुज गुरुम् । वराभयकर शान्त स्मरेत्तन्नामपूर्वकम् ॥

Schliesst इति श्रीज्ञानार्णवादिविशिष्टतन्त्रोद्धृताया बालापद्धत्या प्रात.कृत्यादिनित्यजपान्तविधिनिरूपण सपूर्णम् ॥

1339.

15/10 22 Bll 7 bis 11 Linien Etwa 1800

Balapūjapaddhati, ein Leitfaden zur Anbetung der Balatripura Der Anfang fehlt Beginnt पचारैः सपूज्य प्राणायामत्रय

कृत्वा माला हस्ते गृहीत्वा पूजयेत् । पश्चाज्जपं निश्चलेन मनसा सष्टाचरेण मन्त्रसहस्र वा पञ्चशत वा १०८ शत जप कार्यम् (?) । प्राणायाम कृत्वा माला मस्तके चिप्त्वा हस्ते जल गृहीत्वा मासादिक स्मृत्वा पश्चात्तु गुह्यातिगुह्यमन्त्रेण जप देवतावामकरे समर्प्य योनिमुद्रा प्रणम्य माला पूजयित्वा स्थापयेत् ।

1340.

20/11 6 Bll 9 Linien Etwa 1770

Bhairavadīpadānavidhi, Vorschriften für das Anzunden von Lampen zu Ehren von Bhairava Von *Ramacandra* Inhalt 1) Die geeigneten Zeiten für das Anzunden. 2) Das Material für das Anfertigen der Lampen 3) Der Docht 4) Die Beschaffenheit des Öles oder Fettes 5) Proportion der Lampe zu der Flussigkeit 6) Höhe des Gefasses 7) Anrufung von Bhairava Beginnt पुरुषोत्तमपादाब्जभ्रमरार्पितमौलिना । लिख्यते रामचन्द्रेण दीपदानविधि शुभ ॥ १ ॥ अथ दीपदानप्रयोग ॥ तत्र शुद्धफला वैशाखश्रावणाश्विनकार्त्तिकमार्गशीर्षपौषमाघफाल्गुनमासा शुभा नेतरे । शुक्लपक्ष शुभ कृष्ण पञ्चम्यन्त । रविसोमबृहस्पतिशुक्रा शुभा नेतरे । स्वातिपुष्यविशाखारोहिणीश्रवणहस्तोत्तरास्त्रयो ज्येष्ठाश्विन्यार्द्रा शुभा नेतराणि शुभानि । पूर्णिमासप्तमीद्वितीयापञ्चमीत्रयोदशीदशमीषष्ठीद्वादशीतृतीयास्तिथय शुभा । ववकौलववणिज करणानि शुभानि । ग्रीष्मवर्ज्या पञ्चर्तव शुभास्ते च मासद्वयात्मका मघाद्या ज्ञेया ॥

Schliesst श्री ऊ अभियभैरवाय (vielleicht उग्र॰) नम । व वटुकाय ॐ ऊ ऊ फट फट स्वाहा । जपा १०८ । अष्टोत्तरशतसहस्रवार् वा ब्राह्मणाय दक्षिणा दास्ये कृष्णतिलैर्मारवान्नमधुपुष्पादिलाजाहोमान्यथासङ्ख्याकम् ॥ इति श्रीउमामहेश्वरसंवादे भैरवतन्त्रे श्रीभैरवदीपदानविधि समाप्त ॥ Diese vermeintliche Herkunft aus dem Bhairavatantra mag auf sich beruhen

1341.

$93^{1}/_{2}/11^{1}/_{2}$ 87 Bll 13 bis 21 Linien Geschrieben von Kṛpārāma śarman im J 1788

Mantramahodadhi, Verehrung verschiedener Gottheiten und Gebrauche nach Art der Tantrika Sekte Verfasst von Mahīdhara im Jahr 1589 In 25 Kapiteln (Taraṅga) Siehe Catal Oxon Num 154 155 Beginnt प्रणम्य लक्ष्मीनृहरिं महागणपतिं गुरुम् । तन्त्राण्यनेकान्यालोच्य वक्ष्ये मन्त्रमहोदधिम् ॥ १ ॥ प्रातरुत्थाय शिरसि ध्यात्वा गुरुपदाम्बुजम् । आवश्यक निर्वर्त्य [तु] स्नातु यायात्स-

रिक्तटे ॥ २ ॥ श्रौतेन विधिना स्नात्वा मन्त्रस्नानं समाचरेत् । स्मार्तसंध्या मन्त्रसंध्या कृत्वा देव विचिन्तयेत् ॥ ३ ॥

Schliesst विक्रमार्काद्गते वर्षे बाणवेदनृपैर्मिते । ज्येष्ठाष्टम्यां शिवस्याग्रे पूर्णो मन्त्रमहोदधि ॥

1342.

26/11¹/ 80 Bll, 11 bis 12 Linien Etwa 1660

Mantramahodadhinaukā, ein Kommentar zu dem vorhergehenden Werk, von Mahīdhara in demselben Jahr aber neun Monate später verfasst Dieser Kommentar wird kurzer mit Nauka bezeichnet Das erste Blatt fehlt, das zweite beginnt in 1, 23

1343.

30/13 30 Bll 13 bis 16 Linien. Etwa 1750

Mantracandrikā, Gebetsformeln an verschiedene Götter und Göttinnen, von Gosvāmin Janārdana Bhaṭṭa, Sohn von Gosvāmin Jagannivāsa Bhaṭṭa, Enkel von Śrīnivāsa Grossenkel von Śrīniketana Janārdana war ein Bruder von Śiromaṇi und Cakrapāṇi Sein Grossvater Śrīnivāsa verfasste eine Śivarcanacandrikā. Das ganze Werk ist in 12 Prakāśa eingeteilt Die gegenwärtige HS enthält die ersten fünf und den Anfang des sechsten jedoch ist der zweite nicht bezeichnet Das erste und zweite Blatt enthalten viele Lücken Der Anfang ist in Peterson s Fourth Report p 65 mitgeteilt. Der fünfzehnte Vers lautet आदौ गणपतेर्मन्त्रा शिवायास्तदनन्तरम् । तत कृष्णस्य सूर्यस्य शुभोयोक्ता यथाक्रमम् ॥

Prakāśa 1) Gaṇapatiprakaraṇa schliesst Fol 7 b 3) Fol 18 b 4) Fol 23 b 5) Śaktiprakaraṇa Fol 25 a. 6) beginnt अथ वैष्णवा मन्त्रा उच्यन्ते । श्री नमो नारायणाय इत्यष्टाक्षरमन्त्रेण प्राणायामत्रयं कृत्वा etc

Das folgende Stück dient als eine Probe der Behandlung von Seiten des Verfassers Fol 13 b अथ जयदुर्गामन्त्र । श्री दुर्गे दुर्गे रक्षणि स्वाहा इति दशाक्षरमन्त्रेण प्राणायामत्रय कृत्वा शिरसि नारदाय ऋषये नम । मुखे विराटछन्दसे नम । हृदि श्रीजयदुर्गायै देवतायै नम । इत्यृष्यादिक विन्यस्य । श्री हृदयाय नम । दुर्गे शिरसे स्वाहा । दुर्गे शिखायै वषट । रक्षणि कवचाय ॐ स्वाहा । नेत्राय वौषट । समस्तमन्त्रेण अस्त्राय फट् ।- इति षडङ्गमन्त्रानङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तं विन्यस्य हृदयादिष्वपि विन्यस्य ध्यानं कुर्यात् । यथा । जलदद्युतिमिन्दुकिरीटां चक्रदरासिरुज करपद्मैर्दधती नयनत्रययुक्तां सिंहगतां प्रणमेज्जयदुर्गाम् । हस्त्रिशूलं वामोर्ध्वादिवामाध-

कराङ्गमायुधध्यानं द्वचोर्ध्वादितद्धोन्त वा । इति ध्यात्वा यथाशक्ति जप विधाय जपान्ते न्यासादिकं विन्यस्य जपं देव्यै समर्प्य प्रणमेत् ॥

Die folgenden Namen von Mantra werden bis zum Ende der Hs mitgeteilt Ekaksara Ganesamantra Viriganesamantra Laksmiganesamantra Tryaksara Saktiganapa Caturaksara Saktiganapati mantra Dasaksara Ksipraprasadanamantra Caturaksara Herambaganesamantra Subrahmanyaganesamantra Mahaganapatimantra Trailokyamohanaganesamantra Dvadasaksara Saktiganesa Ekadasaksara Saktiganesa Haridraganapatimantra Vakratundaganesamantra Sadaksara Vakratundamantra Atharvanikamantra dvatrimsadaksara Ucchistaganesamantra

Matrikasarasvati Vagvadinimantra Hansavagisvarimantra Vagvadini mantradvaya Parijatasarasvatimantra Saptakotisvari mantra Vagvadinimantra Balamantra Bhairavimantra Banesvari mantra Kamesvarimantra Rajamatangimantra (12 verschiedene) Durgamantra Mahisamardinidurgamantra Jayadurgamantra (3) Sulinidurgamantra Vanadurgamantra Ekaksara Laksmimantra Caturaksara Laksmimantra Dasaksara Laksmimantra Dvadasaksara Mahalaksmimantra Saptavimsatyaksara Mahalaksmimantra Caturdasaksara Mahalaksmimantra Ekadasaksara Mahalaksmimantra Caturdasaksara Laksmimantra Samrajyalaksmimantra Saptaksara Ramamantra Annapurnamantra Annapūrnaya annapradakhyamantra

Asvarudhamantra Gaurimantra Padmavatya mantra Jyeṣṭhalaksmimantra Tripuṭamantra Nityaklinnamantra (4) Vahnivasinimantra Vajraprastarinimantra Sivadutinityamantra Tvaritanityamantra Trikanṭakimantra Vasyatrikantakimantra Vaisnavya mantra Vagalamukhimantra Chinnamastakamantra

Ugrataramantra Daksinakalikamantra Dhūmavatimantra Bhadrakalimantra Mahakalimantra Ucchistacandalinimantra Simhavaktramantra Mahakrityamantra Dhanadaksayanimantra

Asṭaksara Narayanamantra Vasudevamantra Laksmivasudevamantra Harihiramantra Dadhivamanamantra Yajnesvaravamanamantra Bhogavamanamantra Mayabalakavamanamantra Hayagrivamantra (5) Varahamantra (4) Dharanidayabhidha mantra Sudarsanamantra (2) Srikaramantra (2) Purusottamamantra (beginnt Fol 30a)

1344.

17/8 14 Bll 8 bis 9 Lin en Etwa 1820

Mantrajapavidhi Gebete an verschiedene Gottinnen welche Formen der Kali darstellen Beginnt अथ जपविधि । श्रीनाथादिगुरुपादुकान्त विन्यस्य कामकला ध्यात्वा स्वशिरसि कामेश्वर्यादिपञ्चदशनित्यास्तत्तद्विद्यया सपूज्य शिरस्येव भूतशक्तिं संपूज्य । ओ ह्रीं हस सोहं स्वाहा । आत्मने नम । स्वशिरसि सपूज्य । तत्रैव महाषोडशवाक्यानि संस्मृत्य कुल्लुकादिविघ्नहरमन्त्रान्सजप्य पुन पञ्चायतन-

मन्त्रान्सजप्य । यथा । ह्रीं ओं श्री ह्रीं क्लीं ग्लौं ग गणपतये वर-
वरद् सर्वजन मे वशमानय स्वाहा ॥

Schliesst ओ उग्रवीर महाविष्णु ज्वलन्त सर्वतोमुखम् । नृसिह
भीषण भद्र मृत्यु मृत्युं नमाम्यहम् ॥ १ ॥ ओ नमः शिवाय ॥ २ ॥
ओ ह्रीं श्री क्लीं ग्लौं ग गणपतये वरवरद् सर्वजनं मे वशमानय
स्वाहा ॥ ३ ॥ ओं ह्रीं हसः ॥ ४ ॥ इति नित्यजपविधानं समा-
प्तिमगात् ॥ Citiert werden Āgamakalpalatā Fol 3 a, Trikūṭārahasya
Fol 6 a

1345.

18/10 20 Bll 7 Linien Etwa 1800

Mantramuktāvali Eine Abhandlung, welche astrologische Angaben mit einer Sammlung von kurzen Anrufungen an verschiedene Götter verbindet Der Text in allen mir bekannten HSS ist in hohem Grade verderbt Beginnt श्रीकृष्णस्य नारद
प्रत्याह ॥ चैत्रे निष्टाफल ज्ञेय निराशी जायते लोचन ॥ १ ॥ वैशाखे
चैत्रलाभस्य ॥ २ ॥ जेष्टे च मरण ध्रुव ॥ ३ ॥ आषाढे वधुना-
शाय ॥ ४ ॥ श्रावणे च सदा सौच ॥ ५ ॥ दया भाद्रपदे मासे ॥ ६ ॥
अश्वने रत्नसपदा ॥ ७ ॥ कार्त्तिके महालक्ष्मी च ॥ ८ ॥ मार्गशीर्खे
धनमहात्तः ॥ ९ ॥ पुसे मुक्तिसमाप्त च ॥ १० ॥ माघे सपति
उच्यते ॥ ११ ॥ फाल्गुने सर्वकर्माणि ॥ १२ ॥ एव द्वादशमासविधिः ॥

Folgende Teile sind bezeichnet Yugakārana Fol 2 b Mantranirnaya 3 b Āsanaprayoga 5 b Mālāprayoga 6 a Japapaddhati 7 b Sarvasiddhi 8 a Fol 15 b इति श्रीसनकसनन्दनसनत्कुमारविरचि-
त[मन्त्रविधिः] Beispiele der Anrufungen sind folgende 1) डाहा-
कर्कराशिक । ओं क्लीं श्रीब्रह्मा ओ हिरण्यगर्भरूपाय नमः ॥ हिरण्य-
गर्भमन्त्रः ॥ 2) माटासिहराशिक । ओ क्लीं भं ब्रह्माय नमः ।
मुकुन्दमन्त्रः ॥

Ghaṭikāpramāna beginnt 15 b Śivapattrikā 17 b Zuletzt eine Tabelle der Ghaṭikā von sieben Planeten in je vier Monaten
कार्त्तिकमार्गशिरपौषमाघचतुर्मासज्योतिषघटिकाप्रमाणम् ॥ रविरात्रौ
ढठढढठठ०ठठठढढठठठठ रविदिने ठढढढ ठठठ ढठ ठठ
ढढढ ठट etc आषाढश्रावणभाद्रपदाश्विनज्योतिषघटिका । रवि-
रात्रौ ढढढढ ठठठ ढढढढढ ठठठ ढ etc फाल्गुनचैत्रवैशाख-
ज्योतिषघटिका । रविरात्रौ ढढ ठठठ ०ढढढढ ठठ ०ढढढ etc

Schliesst इति श्रीघटिकालप समाप्तम् ॥

1346.

1"/11 9 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1700

Mantramuktavali Diese Handschrift stimmt mit der voran gehenden uberein doch ist sie kurzer gefasst Der Anfang gibt den astrologischen Einfluss der sieben Wochentage und der vierzehn Tage der Monatshälfte Beginnt श्रीभगवानुवाच आदित्यवारे मलेछ वुधी च सोमवारे सर्वसिधय मगलवारे धन विद्या च वुधवारे वैस्यमेव च वृहस्पतिवारे सातिक्षत्या च शुक्रवारे वैस्य भवतु सनिवारे गक्छते वुधी पुत्रदाराधनचय etc

1347.

10/10 4 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1840

1) Fol 1b *Svadhamantrastotra* Fragment Beginnt नारायण उवाच ॥ ब्रह्मणो मानसी कन्या शश्वत्सुस्थिरयौवना । पूज्या पितॄणा देवाना श्राद्धाना फलदा भवेत् ॥ इति ध्यात्वा । शालग्रामे वा मङ्गलघटे दद्यात्पाद्यादिक तस्यै मूलेनेति श्रुतौ श्रुतम् ॥ २ ॥ मूलमन्त्र ॥ ओ ह्री श्री क्ली स्वधादेव्यै स्वाहा स्वाहेति महामन्त्र समुच्चार्य च सपूज्य स्तुत्वा ता प्रणमेद्विज ॥ स्तोत्र शृणु मुनिश्रेष्ठ ब्रह्मपुत्र विशारद । सर्ववाञ्छाप्रद नृणा ब्रह्मणा यत्कृत पुरा ॥

2) Fol 2b—4b *Bandimocana Mahaganapatistotrakavaca* Beginnt [ज]पिदेकाग्रमानसम् ॥ १ ॥ सात्त्विक राजस चैव तामस त्रिगुणात्मकम् । तामस शत्रुशमन स्तुत्वा भूतग्रहापहम् ॥ २ ॥ शृणुध्व मुनय सर्वे वेदवेदाङ्गपारगा । ध्यान तस्य प्रवक्ष्यामि सर्वकामप्रसाधने ॥ ३ ॥ अष्टादशभुज देव निर्लोभ भूतसनिभम् । नीलाञ्जनसम पूज्य मेरुमन्दरसनिभम् ॥ ४ ॥ नानारत्नप्रदीप्त च मुकुटाटोपमस्तकम् । भीममुग्र विरूपाक्ष चलत्कङ्कणचामरम् (nämlich ध्यायेत्) ॥ ५ ॥

Schliesst आक्रमय२ रक्ष ऊ फट स्वाहा ॥ नाचलकुर्माचल (?) कुरु । अहो विघ्नेश्वर महाविघ्नान्नाशय स्वाहा ॥ आस्फोटय२ वज्रहस्तेन छिन्धि२ परशुहस्तेन भिन्धि२ etc

1348.

23/10 39 Bll 9 bis 10 Linien. Geschrieben von Râmesvara im J 1681

Mahâtripurasundarîpaddhati, eine Anleitung zur mystischen Verehrung der Tripura Die Handschrift bestand aus 50 Blättern jetzt fehlen Foll 19—22 24 25 27—29 32 44 Beginnt न्यस्यात्मन्येवमात्मान श्रीचक्रदेवतात्मकम् । नव मुद्रा प्रदर्श्यार्च्य यथाशक्ति जपार्पणम् ॥ १ ॥ तत्रादौ कलश स्थाप्य पूजोपस्करशुद्धये । शेष

तद्विन्दुना पूत पादार्घाचमनीयकम् ॥ २ ॥ मधुपर्क विशेषार्घ गुरुशक्तिवलिक्रमम् । आत्मीय चलपात्रेण सर्वाण्यापूरयेत्पृथक ॥ ३ ॥ आलोकाज्जिघ्रणात् (MS जिघृणा) ध्यानात्लाभाद्द्रव्य विशुध्यति । तत्पीत्वा सुरसिद्धाना पूजन यजन हितम् ॥ ४ ॥ द्रव्य चन्द्रोदय ध्यात्वा पात्र सूर्योदय स्मरेत् । तन्मध्ये निक्षिपेद्विन्दु पद्मरागमणिप्रभम् ॥ ५ ॥ क्रमोत्क्रमस्त्रिरावृत्य जिघ्रण (MS जिघृण) मातृकाचरै । ध्यायेत्कोटीन्दुसकाश पञ्चवक्त्र त्रिलोचनम् ॥ ६ ॥ Augen scheinlich muss am Anfang etwas vorangegangen sein

Schliesst भोजयेन्मधुरप्राय देवीभक्तद्विजोत्तमान् । प्रत्यह पठनादेतदभीष्टसिद्धिमाप्नुयात् ॥

1349.

17/13 79 Bll 8 b s 11 Linien Fehlerhafte Abschrift von etwa 1840

Mahatripurasundaripaddhati Unvollstandig Fol 52 fehlt und Fol 62 ist zweimal bezeichnet Beginnt श्री श्रीमहात्रिपुरसुन्दर्यै नम ॥ उद्यज्ज्ञानु etc ॥ १ ॥ युक्ताणि etc ॥ २ ॥ अथ नित्यपद्धति । तत्र ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय मुक्तस्वापो रात्रिवास परित्यज्य हस्तौ पादौ प्रचाल्य सुखासने उपविष्ट आचम्य अद्येत्यादि॰ ममोपास्यश्रीविद्याङ्गत्वेन प्रात कृत्यमह करिष्ये । इति सकल्प ॥

Pratahkritya endigt Fol 11 a Snanavidhi Fol 13 b Samdhyavidhi Fol 22 a Tarpana Fol 23 a Bhutaśuddhi Fol 34 b Pranapratistha Fol 37 a Matrikanyasa bis zu Ende der Handschrift

Citiert werden Kulacudamani Saubhagyacintamani und Uttaratantra

1350

21/10 6 Bll 7 b s 8 Linien Etwa 1800

Mahatripurasundarijapavidhi Beginnt विशुद्धदेहो देवेशी न्यास कुर्यात्समाहित । ततो न्यासादिक कुर्यात्सनाह स्वशरीरके ॥ करशुद्धिकरी विद्या मध्यमादितलान्तकम् । अङ्गुलीशुद्धि द्विरावर्त्य करशुद्धिरिय प्रिये ॥ श्री अस्य श्रीश्रीविद्यापञ्चदशाचरीसौभाग्यविद्यामहात्रिपुरसुन्दरीललिताभट्टारिकामहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ऋषि । अनुष्टुप्छन्द । श्रीसौभाग्यविद्यामहात्रिपुरसुन्दरीललिताभट्टारिका देवता ॥

Schliesst गुह्यातिगुह्यगोप्त्री सा त्व गृहाणास्मत्कृत जपम् । सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादान्महेश्वरि ॥ इति देव्या वामकरे जप समर्प्य । इति जपविधि । यदक्षरमतिभ्रष्ट मात्राहीन तु व्यञ्जनम् । तत्सर्व चम्यता देवि त्रिपुराम्ब नमो ऽस्तु ते ॥

1351.

13 C 8 Bll 6 Linien Etwa 1830

Mahisamardinyapa ein Gebet an Durga als Vernichterin des Damons Mahisa Unvollendet Der Anfang mit allen Fehlern der Handschrift lautet भात वियत्सनयन श्चेतो मर्हिनि ठद्वयम् । अष्टाचरी समाख्याता विद्या महिषमर्हिनी ॥ नारायणीतवे ॥ विषा हि मज्जा कालो ऽग्निरद्रिरिखो नि ठद्वयम् ॥ महिषमर्हिनि स्वाहा ॥ अस्यार्थ । विष मकार । हि स्वरूप मज्जा पकार । काल मकार । अग्नि रेफ अद्रि दकार ॥ इति वचनादिकारधृतो दकार ॥ Dieses gibt den Namen der Göttin Mahisamardini — Ausserdem wird das Visvasaratantra und der Kulacudamani citiert

Schliesst अथ वर्णतनुं वच्चे विश्वबोधप्रदायिनीम् । यस्यामनुलब्धाया सर्वं तज्जगज्जडम् ॥ १ ॥

1352

21½ 21½ 4 Bll 10 bis 14 Linien Geschrieben von Kesavarāma im J 1 12

Rahasyatraya, Hingebung an Bhagavat in der Form von Narayana und Sripati Verfasst von Vedavyasa Bhatta Drei Kapitel 1) Astaksaravivarana 2) Dvayavivarana 3) Ohne Titel Paginiert 2—5 Fol 1 fehlt Das erste Kapitel behandelt die Formel Om Narayanaya namah Kapitel 2 beginnt अथ कठवल्लीप्वधीत द्वयम् । अर्थशरीर तु श्वेताश्वतरोपनिषदि सिद्धम् । मुमुक्षुर्वै शरणमह प्रपद्य इति । उपबृंहणमिद्ध च । श्रीमन्नसहितोक्त च द्वयम् । उपायोपेयप्रतिपादकत्वाद्द्वयमित्युच्यते ॥ Das dritte beginnt शिष्यस्ते ऽह शाधि मा त्वा प्रपन्नमित्यादि ॥

Auf Fol 4a wird Srivatsanka Misra citiert पापीयसो ऽपि शरणागतशब्दभाजो नोपेक्षण मम तवोचितमीश्वरस्य । त्वज्ज्ञानशक्तिकरुणासुमतीषु नेह पाप पराक्रमितुमर्हति मामकीनम् ॥

1353.

28/11 11 Bll 6 bis 9 Linien Bengali Schrift von etwa 1800

Radhanamasahasranamastotra, tausend Namen der Radha aus dem Sanatkumaratantra Beginnt कैलासशिखरासीन महादेवं सदाशिवम् । भवानी रहसि प्रीत्या पप्रच्छ वरदायकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ कथयेशान (कथमीशान Ms) सर्वाङ्ग लोकानां हितकाम्यया । येन नाम्ना च निस्तारान्मुच्यते मानवो भुवि ॥ श्रीसदाशिव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवच्यामि राधानामसहस्रकम् । विना पूजोपहारेण विना कौलिन यत्फलम् ॥ विना जपं विना न्यासं विना पर्यटनेन वा । विना गन्ध विना पुष्प विना धूपेन यत्फलम् । तत्फलं शृणु देवेशि

कथयामि तवाग्रत ॥ Die tausend Namen beginnen mit राधिका परमेशानी वृन्दावननिवासिनी । सर्वमन्त्रमयी देवी सर्वसिद्धिफलप्रदा ॥ सर्वाधारमयी देवी सर्वसंपत्प्रदा शुभा । गोपिनी गोपमाता च गोलोकेशप्रदर्शिनी ॥ Vgl Radhikānamasahasra in Naradapañcaratra 5, 5 Von 9b, 4ab wird die Belohnung derjenigen geschildert, welche diese tausend Namen recitieren

Schliesst श्रीशिव उवाच ॥ न दद्यादन्यभक्ताय कृपणाय सुरेश्वरि । श्रीराधाकृष्णभक्ताय अहंकारवर्जिताय च । स्वशिष्याय प्रदातव्य नास्ति मे दूषण ततः ॥ शिरो देय राज्य देय न देयं यस्य कस्यचित् । नाम्ना राधासहस्र च देवानामपि दुर्लभम् ॥ पुण्यात्पुण्यतर नाम्ना सहस्र सुप्रकाशितम् । किं बहु कथयिष्यामि नास्त्यस्मादधिक. स्तव. ॥ etc

1354.

$27^1/_5$/r 5 Bll 6 Linien Etwa 1860

Lakṣmīnamamṛta aus der Lakṣmīsaṃhita, in 41 Versen Indra und Agni teilen den Gottern eine Anzahl von Attributen der Lakṣmī mit Beginnt देवा ऊचुः ॥ विष्णुभक्तिश्च वैराग्यममल ज्ञानमेव च । मोक्षश्च परमो नित्यो ह्यणिमाद्यष्टसिद्धय ॥ १ ॥ आरोग्य दीर्घमायुश्च सुविद्यावाप्तिरेव च । महादारिद्र्यविध्वस. परमैश्वर्यमेव च ॥ २ ॥ पुत्रपौत्रादिवृद्धिश्च सर्वसद्गुणपूर्णता । धर्मश्चार्थश्च कामश्च धनधान्यादिसंपदः ॥ ३ ॥ सर्वानिष्टनिवृत्तिश्च सर्वेषा प्राप्तिरेव च । यस्याः कटाक्षपातेन भजता भवति ध्रुवम् । तस्या लक्ष्म्या प्रीतिकर स्तोत्र नो वदता शुभम् ॥ ४ ॥ इन्द्राग्नी ऊचतु ॥ लक्ष्मीनामामृत स्तोत्र परमैश्वर्यसाधनम् । लक्ष्म्या प्रियकर पुण्य शृणुध्व सर्वदेवता. ॥ ५ ॥ श्री अस्य श्रीमहालक्ष्मीमन्त्रस्य वामदेव ऋषिः । बृहती छन्द. । महालक्ष्मीर्देवता । श्रीमहालक्ष्मीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग. ॥

Die Attribute der Gottin beginnen in besonderer Zahlung श्री विष्णुपत्नी महालक्ष्मीर्विष्णोर्हृदयमन्दिरा । विष्णुप्रिया विष्णुभक्ता सदा विष्णुवशे स्थिता ॥ १ ॥

Schliesst किमत्र बहुनोक्तेन सर्वसंपत्समृद्धये । लक्ष्मीनामामृत स्तोत्र जपध्व सर्वदेवता ॥ ४१ ॥

1355.

17/10 5 Bll, 11 bis 12 Linien Geschrieben von Vyāsa Visnu aus Panasādana in Gujarat, Sohn von Jaganesvara etwa im J 1750

Mahalakṣmīpūja, Verehrung der Lakṣmī Beginnt अथ महालक्ष्मीपूजा लिख्यते ॥ स्नानम् । धौतवस्त्र परिधाय शुद्धासने

उपविश्य । आचमनम् । प्राणायाम ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि । शिखाबन्धनम् । तत्र मण्डपे अष्टदल पूरयित्वा सर्वोपचारान्गृहीत्वा सूर्यनमस्कार । अपसर्पन्तु ये भूता ये भूता भुवि संस्थिता । ये भूता विघ्नकर्तारस्ते रक्षन्तु शिवाज्ञया ॥ १ ॥ आसनमन्त्र । पृथ्वि त्वया धृता लोका इति । आसन सम्प्रोक्ष्य पात्रस्थापनम् । पात्रे गन्धपुष्पादि निक्षिप्य जल पूरयित्वा वरुण जपेत् । वरुणस्योत्तम्भनमसीति मन्त्र । धेनुमुद्रा प्रदर्श्य अङ्कुशमुद्रया । गङ्गे च यमुने चैव गोदावरी सरस्वती । नर्मदा सिन्धु कावेरी जले ऽस्मिन्सन्निधिं कुरु ॥ इति सर्वाणि तीर्थान्यावाह्यात्मान शिवरूप ध्यात्वा गायत्रीमन्त्रेण सर्वोपचारद्रव्याणि संप्रोक्ष्य । अद्येत्यादिप्रयोगमुच्चार्य । मम धनकनकपशुपुत्रपौत्रादिसुखसमृद्ध्यर्थमिहजन्मजन्मान्तरे धर्मार्थकाममोक्षार्थं महालक्ष्मीव्रताङ्गभूत श्रीमहालक्ष्मीप्रीत्यर्थं मण्डलाधिष्ठात्रीदेवतायै तथा च महालक्ष्म्या षोडशोपचारैः पूजनमह करिष्ये । तत्र भूरसीत्यादिभिर्मन्त्रै स्थापनं कुर्यात् ॥

Schliesst पूजा कृत्वा देवीं विसर्जयेत् । प्रातर्विसर्जये देवीं मन्त्रेणानेन सुव्रती । पङ्कज देवि संत्यज्य मम वेश्मनि संविश । यथा सत्पुत्रभृत्यो ऽह सुखी स्यां त्वत्प्रसादत ॥ Vgl Lakshmipujanavidhi

1356.

21/10 3 Bll 10 Linien Geschrieben im J 1726

Mahalakshmistotra in 30 Versen Beginnt श्रीमहालक्ष्मीर्देवता । श्री बीजम् । ह्रीं शक्ति । क्लीं कीलकम् । etc अथ स्तोत्रम् । जय कमलपत्राक्षि जय त्व श्रीपतिप्रिये । जय मातर्महालक्ष्मि संसारार्णवतारिणि ॥ २ ॥ महालक्ष्मि नमस्तुभ्य नमस्तुभ्य सुरेश्वरि । हरिप्रिये नमस्तुभ्य नमस्तुभ्य दयानिधे ॥ ३ ॥ Catal. Oxon Num 242

1357.

22/8 8 Bll 9 Linien Etwa 1830

Lakshmihridayastotra aus dem Atharvanarahasya 106 Verse Beginnt वन्दे लक्ष्मीं परशिवमयीं शुद्धजाम्बूनदाभां तेजोरूपां कनकवसनां सर्वभूषोज्ज्वलाङ्गीम् । बीजापूर कनककलशं हेमपात्रं दधानामाद्यां शक्तिं सकलजननीं विष्णुवामाङ्कसंस्थाम् ॥ १ ॥ श्रीमत्सौभाग्यजननीं स्तौमि लक्ष्मीं सनातनीम् । सर्वकामफलावाप्ति साधनैकसुखावहाम् ॥ २ ॥ स्मरामि नित्य देवेशि त्वया प्रेरितमानस । त्वदाज्ञां शिरसा धृत्वा भजामि परमेश्वरीम् ॥ ३ ॥

Schliesst ध्यायेल्लक्ष्मीं प्रहसितमुखीं कोटिबालार्कभासां विद्युद्वर्णां

वरवरधरा भूषणाढ्या सुशोभाम् । बीजापूर सरसिजयुग विभ्रती स्वर्णपात्रम् । भर्त्रा युक्ता मुहुरभयदा मह्यमप्यच्युतश्रीम् ॥ १०६ ॥
Florence MSS Num 370 Siehe Narayanahrdayastotra

1358

29/13 8 Bll 11 b s 13 Linien Geschrieben im J 1 48

Laksmihrdayastotra hier Mahalaksmihrdayastotra genannt

1359

29/10 9 Bll 9 b s 13 Linien Geschrieben im J 1788

Laksmihrdayastotra

1360

15/10 27 Bll Linien Etwa 1 90

Laksmihrdayastotra Vorangehen die ublichen Gebetsformeln bis 3 b 4 beginnend mit श्री अस्य श्रीमहालक्ष्मीहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य भार्गव ऋषि । आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीर्देवता । अनुष्टुबादिनानाछन्दांसि । श्री बीजम् । ह्रीं शक्ति । ऐं कीलकम् । etc Siehe Nummer 1320 2

1361

29/13 19 Bll meistens 13 bis 14 Linien Etwa 1 50

Yantracintamani uber mystische Diagramme die zu allerlei unheilvollen Zwecken angewendet werden Der sechste Abschnitt enthalt Diagramme die fur heilsame Absichten dienen sollen Beginnt स पातु देव्या कबरीविलासो लास्ये लसन्त्या गिरिकन्यकाया । य पश्यतो बालमृगाङ्कमौले क्षणेन सर्वज्ञपद बभूव ॥ १ ॥ शिव उवाच ॥ राजवश्य महायन्त्र शृणु देवि सुशोभनम् । काश्यभाजनमानीय शुद्ध भस्मादिभि कृतम् ॥ २ ॥

Das ganze Werk ist in sechs Abschnitte eingeteilt nämlich Vasyadhikara Akarsanadhikara Stambhanadhikara Maranadhikara Uccatanadhikara Santyadhikara In jeder Abteilung werden eine Anzahl yantra beschrieben So in der ersten Mohana Rajakopasamana Bijasamputa Svamivasya Divyastambhana Rajakopahara Mrtyumjaya Vivadavijaya Dhanikavasikarana Dustamohana Vivadavijaya Ganadhipatya etc

Die Handschrift hort im vierten yantra (Jvaranasana) des Santyadhikara auf Blatt 4 fehlt

Nach dem Umschlag ist das Werk aus dem Uddamaratantra entnommen was nicht unwahrscheinlich ist Nur befremdet die Bemerkung auf Fol 11 b इति यन्त्रचिन्तामणौ महाकल्पे प्रत्यक्षसिद्धिप्रदे उमामहेश्वरसवादे दामोदरपण्डितोद्धृते स्तम्भनाधिकारे शत्रुमुखगतिस्तम्भननाम प्रथम यन्त्रम् ॥ Der Wortlaut in beiden Yantra

cintamani stimmt so sehr überein, dass man berechtigt ist, beide einem und demselben Verfasser zuzuschreiben

1362.

31 14 8 Bll 11 bis 14 Linien Etwa 1730

Yantracintamani von Damodara Sohn von Gangadhara, Sohn von Devadatta Sohn von Mahadeva, Sohn von Nrsimha Beginnt यं ध्यायन्ति सुरासुराश्च निखिला यद्वा पिशाचोरगा राजानश्च तथा मुनीन्द्रनिवहा सर्वार्थदं सिद्धये । भक्तानां वरदाभयमदकरं पाशाङ्कुशालङ्कृतं etc Damodara behandelt seinen Stoff in der Form eines Dialogs zwischen Śiva und Parvatī

Die Handschrift enthält nur einen Teil des ganzen Werkes, welches uber die oben genannten sechs Teile sich erstreckte Sie bricht im sechzehnten yantra des Vasikarana ab Die von Damodara beschriebenen yantra sind Mahamohana, Rajakopasamana Bijasamputa, Svamivasyakara, Divyastambhana Rajamohana Mrtyumjaya, Vivadavijaya Dhanikavasikarana Dustamohana, Vivādavijaya Ganapatya Janavaśyakaraayantra Jagadvasya, Piśacikayantra, Kalanala Sieh Lalmitra Notices Num 257

1363.

20/9½ 44 Bll 9 bis 12 Linien Geschrieben in Giripura (Śrikumānasimhavijayarajye) von Śukadeva im J 1699

Yantracintamani von Damodara Foll 1 43 44 fehlen Die verschiedenen Yantra sind im Text abgebildet Der Verfasser teilt das Werk in 8 Kapitel (Adhikara) 1) Vasya Fol 22 b 2) Akarsana Fol 24 b 3) Stambhana Fol 30 a 4) Vidvesana Fol 31 b 5) Marana Fol 33 b 6) Uccatana Fol 36 b 7) Santika, auf einem der fehlenden Blätter 8) Bandhamoksana Fol 46 a

1364.

18/11 2 Bll 12 Linien Abschrift vom Anf d Jahrh

Lingapaddhati, Verehrung des Siva in der Gestalt eines aus Lehm gefertigten Liṅga Beginnt अथ लिङ्गपद्धतिर्लिख्यते ॥ तत्र कालाग्निरुद्रोपनिषद्विधिना सर्वाङ्गं भस्मनोद्धूल्य । प्रत्यङ्गं रुद्राक्षाणि धृत्वा । सदाशिवं मनसा स्मरन् । उदीचीं गत्वा । भूमिं प्रार्थ्य । सर्वाधारधरा देवी त्वद्रूपा मृत्तिकामिमाम् । ग्रहीष्यामि प्रसन्ना त्वं लिङ्गार्थं भव सुप्रभा ॥ १ ॥

1365.

13 8 13 Bll 5 Linien Etwa 1810

1) Foll 1—3 *Lingastaka* in neun Versen Beginnt ब्रह्ममुरारिसुरार्चितलिङ्गं निर्मलभास्करशोभितलिङ्गम् । जन्मजदुःखविनाशकलिङ्गं तत्प्रणमामि सदाशिवलिङ्गम् ॥ १ ॥ सुरगुरुसूर्य-

सुपूजितलिङ्ग सरसिजपुष्पशतार्चितलिङ्गम् । परमपदं परमात्मनि लिङ्गम् । त्वां प्रणतो° ॥ २ ॥ Diese Version weicht von der im Bṛihatstotraratnākara (Bombay 1895, p 119) gedruckten in vielen Punkten ab

2) *Durgāpūjāvidhāna* Die in diesem Büchlein enthaltenen Gebete werden vor der Lesung des Devīmāhātmya hergesagt Das erste Blatt fehlt Besonders paginiert von 2—11 Fol 2b beginnt माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कलामालिनी । मातङ्गी विजया जया भगवती देवी शिवा शाम्भवी ॥ शक्तिः शंकरवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी भैरवी । ह्रींकारी त्रिपुरा परापरमयी मा Der Rand hier abgerissen

Schliesst ददाति विपुलां सिद्धिं ददाति विपुलं धनम् । यो ऽपेत्तस्य वृद्धिः स्यात्स्वेम प्राप्नोति शाश्वतम् ॥ अनेन विधिना यस्तु विहीनं पुस्तकं पठेत् । तस्य जप्यं भवेद्व्यर्थमरण्ये रुदितं यथा ॥ पुस्तकं साङ्गप्रतिकमनेन विधिनार्चयेत् । सर्वान्कामानवाप्नोति रुद्रस्य वचनं यथा ॥

1366.

29/15 31 Bll, 11 bis 12 Linien In den Jahren 1865 und 1867 von Abhayaśarman schlecht abgeschrieben

1) Foll 1—16 *Limbajāpūjāpaddhati*, Anbetung einer sonst unbekannten Göttin Limbajā. Hin und wieder wird sie auch Nīlikā und Kadā genannt Beginnt श्रीगणेशं नमस्कृत्य गुरुं तत्त्वार्थवेदिनम् । नित्यपूजाविधिं वक्ष्ये लिम्बजायाश्च सत्क्रमात् ॥ १ ॥

2) Fol 17 *Limbajāstotra*. Beginnt अस्य श्रीलिम्बजास्तोत्रस्य ब्रह्मा ऋषि. पङ्क्तिश्छन्दः श्रीलिम्बजा देवता यथोक्तफलप्राप्त्यर्थे जपे विनियोगः । नमो नमस्ते जगतः प्रवृत्तिनिवृत्तिरूपे स्थितिसर्वरूपे । चराचराणां भवता च शक्ते सनातनि (Metrum!) सर्वविमोहयन्ति ॥ १ ॥

3) Foll 18—27 *Limbajāsahasranāman* Beginnt अस्य लिम्बजासहस्रनामस्तोत्रमंत्रस्य नारद ऋषिरनुष्टुप्छन्दः श्रीलिम्बजा देवता माया बीजं ।

4) Foll 28—31 Atha tantrokta Śyāmāpurāṇokta-varatarapūjakārikāsaṃgrahārambhaḥ und später Mantra

Der ganzen verwirrten Darstellung sieht man an, dass sie von einem unwissenden Mann zur Verherrlichung einer lokalen Göttin oder Śakti herrührt Das Śyāmapurāṇa ist ein Geschöpf seiner Phantasie

1367.

19/5 5 Bll 8 bis 9 Linien Ltwa 1850

Vagalamukhistotra, ein Hymnus auf die Gottin Vagalāmukhī, in 36 Versen Aus dem Rudrayāmala Die Einleitung lautet श्री अस्य श्रीवगलामुखीस्तोत्रमन्त्रस्य भगवान्नारद ऋषिः । उष्णिगनुष्टुब्जगत्यश्छन्दांसि । श्रीजगन्मोहनी ब्रह्मास्त्रविद्या वगलामुखी पीताम्बरा देवता । मम संनिहितानां दूरस्थानां दुष्टविरोधिना वाङ्मुखपदजिह्वाबुद्धिस्तम्भनार्थं श्रीवगलामुखीदेवताप्रीत्यर्थं जपे विनियोग ॥ Der Hymnus beginnt मध्ये सुधाब्धिमणिमण्डपरत्नवेदी सिंहासनोपरि गता परिपीतवर्णाम् । पीताम्बराभरणमाल्यविभूषिताङ्गी देवी नमामि धृतमुद्गरवैरिजिह्वाम् ॥ १ ॥

Schliesst ब्रह्मास्त्रमेतद्विख्यातं त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् । गुरुभक्ताय दातव्य न देयं यस्य कस्यचित् ॥ ३६ ॥

1368.

18/10 5 Bll 9 bis 11 Linien Ltwa 1830

Vagalamukhītrailokyavijaya kavaceśa, das mächtige, die Dreiwelt besiegende Amulet der Vagalāmukhī Darunter wird eine Ausstossung von verschiedenen als mystisch geltenden Silben, die zum Teil dem Alphabet entnommen sind, verstanden, verbunden mit der Anrufung der Gottin in ihren mannigfaltigen Gestalten Zuletzt wird wie gewöhnlich, die Wirkung der Zauberformel hervorgehoben Aus dem Rudrayamala Beginnt भैरव उवाच ॥ सिद्धिदात्री जगद्धात्री विधात्री जगतां मता । मृदुगात्री वगलामुखी ता देवी प्रणमाम्यह ॥ श्री शृणु वक्ष्यामि ते देवि स्वरहस्य प्रकामदम् । श्रुत्वा गुप्ततम गोप्य कुरु गुप्तं सुरेश्वरि ॥ १ ॥ कवच वगलामुख्या. सकलेष्टप्रद कलौ । मत्सर्वस्व पर गुह्य गुप्त च शरजन्मनः ॥ २ ॥ त्रैलोक्यविजय नाम कवचेश मनोरमम् । मन्त्रगर्भं मन्त्ररूप सिद्धिविद्याविनायकम् (lies विधायकम्) ॥ ३ ॥ रहस्य परम ज्ञेयं साक्षादमृतरूपकम् । ब्रह्मविद्यामय वर्म दुर्लभ प्राणिना कलौ ॥ ४ ॥ पूर्णमेकोनपञ्चाशद्वर्णैर्मन्त्रमयैर्युतम् । त्वद्भक्त्या वच्मि देवेशि गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ ५ ॥

Schliesst इद तु कवचेश ते मया ख्यात नगात्मजे । गोप्य गुप्ततर देवि गोपनीय स्वयोनिवत् ॥ इति श्रीरुद्रयामले तन्त्रे उमामहेश्वरसवादे वगलामुखीत्रैलोक्यविजय नाम कवचेश समाप्तम् ॥

1369.

18/10. 5 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Vagalāmukhīpaṭala in 59 Versen. Verehrung der Vagalāmukhī zu schädlichen Zwecken. Einesteils werden dazu Diagramme angefertigt, andernteils bedient sich der Beschwörer (sādhaka) gewisser Libationen, um Unheil zu stiften. Beginnt: श्रीभैरव उवाच ॥ देवदेवेशि वच्यामि रहस्यं चोत्तमोत्तमम् । पटलं वगलामुख्यं कुरु सुरासुरार्चिते ॥ १ ॥ विधेयं वगलामुख्याः प्रभावसहितं कलौ । यस्य कस्य न दातव्यं दुर्लभं भुवनत्रये ॥ २ ॥ प्रातःकृत्य च संपाद्य चक्रपूजां समारभेत् । पूजां कृत्वा जपेन्मन्त्र चतुर्वर्गफलं [लभेत्] ॥ ३ ॥ तारा च तोतला श्यामा तारिणी च मनोन्मना । वैधवेशी भगावासा देवता वगलामुखी ॥ ४ ॥ गोप्या गुप्ततरा विद्या गोपनीया सुसाधकैः । त्रैलोक्यं च सृजत्येषा संहरेद्भुवनत्रयम् ॥ ५ ॥ पालयेद्वगला विश्वमेकैकाचरमात्मतः । विनास्या मन्त्रराजेन नास्ति किंचिन्महेश्वरि ॥ ६ ॥ तस्मात्तु भुक्तिमुक्त्यर्थं सपूज्या वगलामुखी । यत्र कुत्र स्थितो मन्त्रश्चाष्टसिद्धिप्रदायकः ॥ ७ ॥ न तस्य संभवेच्छत्रुस्तस्य रोगो न बाधते । etc

Schliesst इदं तु पटलं गोप्यं तव भक्त्या प्रकाशितम् ॥ ५८ ॥ अप्रकाश्यं परं गुह्य न देयं यस्य कस्यचित् । भुक्तिमुक्तिप्रदं गोप्य गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ ५९ ॥

1370.

30/13. 30 Bll., 11 Linien. Geschrieben im J. 1841 von Rāmacandra, Sohn von Ballāla.

Vajreśvarīmāhātmya, eine Legende von den wunderbaren Thaten der Göttin Vajreśvarī, erzählt dem Bharadvāja von Vyāsa 21 Kapitel. Nach dem Schluss von Kapitel 3. 4 ist dieses Werk dem anderweitig bekannten Śaṅkhoddhāra*) entnommen. Statt Śaṅkhoddhāra findet sich zu Ende von 2. 20. 21 der wahrscheinlich korrumpierte Name Sāṃkhyasāra. Der kurze Inhalt des Werkes ist der folgende: Ugrāsura hatte zwei Söhne Siṅhamāra und Kalikāla. Der letztere übt grosse Busse um Indra zu besiegen. Er erlangt von Śiva verschiedene Wunderkräfte. Indra und die Ṛṣis fliehen vor ihm. Die Ṛṣis beten die Śakti (Ādyā Śakti, Mahāmāyā) an, und sie verspricht im bevorstehenden Kampfe als Vajreśvarī ihnen zu Hülfe zu kommen. Beschreibung von Vajreśvarīkṣetra (Kapitel 6). Beginn des Kampfes (7). Kalikāla's Heerführer Dantura, Tuṅgabhadra, Kuśila, Kolāsura werden von den Göttern getödtet (8—12). Kalikāla sammelt ein mächtiges Heer (13).

---

*) Śaṅkhoddhāramahātmya in Bühler's Catalogue of MSS. from Gujarāt 2, 52.

Kampf zwischen den Göttern und Kalikala Indra schleudert auf ihn seinen Donnerkeil und aus diesem tritt die Göttin Vajresvari hervor (14) Sie beruft die Schaar der göttlichen Mutter (Matrikagana) zum Kampf Kalikala sendet seine Heerführer Durdhara Sinhavaktra Lolutaksa Candavega in die Schlacht Diese werden von der Göttin getödtet (15—18) Endlich fällt Kalikala selbst (19) Die Götter und Risis preisen Vajresvari (20) In 21 wird der Inhalt des ganzen kurz zusammengefasst In 20 20 22 30 wird das Werk *Vajranananda* genannt

Beginnt श्रीभरद्वाज उवाच ॥ पूर्वं तीर्थान्यनेकानि दृष्टानि विविधानि च । ज्योतिर्लिङ्गानि सर्वाणि पूजितानि महामते ॥ १ ॥ अयोध्या कान्तिर्मथुरा माया वाराणसीपुरी । अवन्ती सिन्धुसंगे च दृष्टा द्वारवती तथा ॥ २ ॥ — वज्रेश्वरीमाहात्म्यं च श्रोतुमिच्छामि ते मुखात् । आदिशक्तिर्महामाया विश्वं व्याप्य व्यवस्थिता ॥ ९ ॥ प्रकटा सा कथं जाता देवी वज्रेश्वरी विभो । आश्वासिता कथं देवा ऋषयश्च तपोधना ॥ १० ॥

1371.

2?/11 3 Bll 9 Linien Geschrieben im J 1739 von Ratnesvara Sohn von Pandyā Devakara aus S bapura

Sivapañcaksaramantra die fünfsilbige Formel zur Anbetung von Siva Beginnt अस्य श्रीशिवपञ्चाक्षरमन्त्रस्य वामदेव ऋषि । पङ्क्तिश्छन्द । सदाशिवो देवता । ओ बीजम् । नम शक्ति । सदाशिवप्रीतये जपे विनियोग । वामदेवऋषये नम शिरसि । पङ्क्तिछन्दसे नमो मुखे । सदाशिवदेवतायै नमो हृदि । ओंबीजाय नमो लिङ्गे । नम शक्त्यै नम पादयो । ओ न तत्पुरुषाय नमस्तर्जन्यो । ओ म अघोराय नमो मध्यमयो । ओ शि सद्योजाताय नम कनिष्ठयो । ओ वा वामदेवाय नमो ऽनामिकयो । ओ यं ईशानाय नमो ऽङ्गुष्ठयो । Nimmt man die fünf Silben von nam ab zusammen so erhält man die heilige Formel om namo Sivaya Diese Spielerei wiederholt sich mehrmals

1372

2?/12 8 Bll C b s Linien Geschrieben von Śankara Sohn von Culāb Sankaralala im J 1843

Sumaranapuji Gebete um Schutz von Siva Diese bestehen aus den Attributen des Rudra in Taittiriya Samhita 4 5 2—9, welche in 14 Stücke (Bittgänge) geteilt und mit avaranarcana bezeichnet sind Beginnt श्रीरुद्रार्णव ॥ ओ हिरण्यबाहवे नम । ओ सेनान्ये नम । ओ दिशां पतये नम । त्रिकोणमध्ये । अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥

पट्टीशे । ओं वृद्धिभ्यो नम । ओं हरिकेशेभ्यो नम । ओं पशुपतये नम । ओं सस्पिञ्जराय नम । ओं त्विषीमते नम । पथीना पतये नम । अभीष्टसिद्धि॰ द्वितो॰ णम् ॥

1373.

921/ /12 13 Bll 9 Linien Etwa 1 80

Śivapujana, Ceremonien bei der Verehrung von Siva Beginnt अथ पुष्पाञ्जलिचय दत्त्वा वङ्कविल्वपत्त्राणि समर्पयेत् ॥ सघृत (सद्द्रत MS) गुग्गुल चापि धूप दद्यान्मनोहरम् । तथैव दीप प्रज्वाल्य दीयता सुमनोहरम् ॥ १ ॥ घृतपक्व च नैवेद्य भक्त्या भोज्यफलादिकम् । घण्टानादाश्च दीपाश्च कर्पूरारार्तिक तथा ॥ २ ॥ घण्टा अर्चयित्वा । गजध्वने मन्त्रमात स्वाहा । अथ धूपपात्रस्य तिलकम् । अक्षतापुष्प फट् । इति पात्र सप्रोक्ष्य नम । इति पुष्प दत्त्वा वामतर्जन्या स्पृष्ट्वा । मूल । तर्जनीमूलयो । अङ्गुष्ठयोगे धूपमुद्रा । नासासमीपे शिवाग्रे धूपपात्र भ्रामयेत् ॥ अथ धूपमन्त्र ॥ धूरसि धूर्व धू॰ स्वमम् ॥ वनस्पतीना सर्वासा रसो गन्धसमुद्भव । देवाना वल्लभो नित्य धूपो ऽय प्रतिगृह्यताम् ॥ ३ ॥

Schliesst कैलासालयसस्थित गणवृन्दै ससेवितम् । वामाङ्कस्थितगिरिजावीज्यमान (विरामान MS) विष्ण्वादिभि सस्तुत देव ध्यायेत् । हे महादेव हे महादेव चमस्व चमस्व । स्वस्थान गच्छ स्वस्थान गच्छ । तालत्रय कृत्वा मुखनाद (मुखवाध MS) कृत्वा विसर्जयेत् । यदुक्त यत्कृत तत्सर्व शिवार्पणमस्तु । श्रीसाम्बशिवप्रसादाद्राज्यसम्राड्मि सुखावाप्तिरस्तु ॥

1374

25/10 4 Bll 15 Linien Schrift von 1672

Suddhasarasvata Bhuvaneśvaristotra, ein Hymnus an Sarasvati in 49 Strophen von Prithvidhara einem Schuler von Sambhunatha Beginnt ऐन्द्व्या कलयावतसितशिरो विस्तारि नादात्मक तद्रूप जननि स्मरामि परम चिन्मात्रमेक तव । यत्रोदेति पराभिधा भगवती भाषा हि तासा पद पश्यन्तीमनु मध्यमा विहरति स्वैर च सा खेचरी ॥ १ ॥ Sieh Cat Oxon Num 173 Florentine MSS Num 89 Weber *1770*

1375

26/10 13 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1 00

Bhuvaneśvaristotra hier in 46 Versen mit dem Kommentar von Padmanabha Dieser beginnt हे जननि तव रूपं स्मरामि ।

अहरहो ध्यायामि । किंभूतं तव रूपम् । अवतंसितशिर । अवतंसित शेखरीकृतं शिरो मूर्धा यस्य तत्तथा । कया । इन्दोश्चन्द्रस्येयमैन्दवी तयैन्द्व्या कलया । पुन किं तव रूपम् । विस्तारि । विस्तारो ऽस्यास्तीति विस्तारि । सर्वव्यापकमित्यर्थं । पुन किंभूतम् । नादात्मक नादस्वरूपम् । उच्चारणकाले नादवत् । etc

Der letzte Vers lautet को ऽप्यचिन्त्य प्रभावो ऽस्य स्तोत्रस्य प्रत्ययावह । श्रीशंभोराज्ञया सर्वा सिद्धयो ऽस्मिन्प्रतिष्ठिता ॥ ४६ ॥

1376

16¹/₂/10 7 Bll 8 b s 16 Linien Geschrieben von Bhata Umaśa kara Sohn von Bhata Śiva um etwa 1690

Bhuvaneśvarīstotra in 46 Versen

Schliesst को ऽप्यचिन्त्य प्रभावो ऽस्य स्तोत्रस्य प्रत्ययावह । श्रीशंभोराज्ञया सर्वा सिद्धयो ऽस्मिन्प्रतिष्ठिता ॥ ४६ ॥

1377.

12/8 53 Bll 8 Linien Śaradā Schrift

Bhuvaneśvarīstotra mit Padmanābhas Kommentar

1378

28/9 10 Bll 6 b s 7 Linien Bengali Schrift von etwa 1800

Ṣaṣṭhīpūjāvidhi oder *Sūtikāṣaṣṭhīpūjāvidhi*, Verehrung des sechsten Tages nach der Geburt eines Knaben und der als Göttin personificierten Ṣaṣṭhī sowie anderer Götter Beginnt तत्र कृतस्नानादिराचान्त पुत्रजन्मावधिषष्ठदिवसप्रदोषसमये सूतिकागृहाग्रतो गोमयेनोपलिप्य शुचिदेशे आसने उपविश्य उदङ्मुख स्वस्तिवाचनं कृत्वा ओं तत्सदित्युच्चार्य संकल्प कुर्यात् । विष्णो विष्णो ओं अद्य अमुके मासि अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकगोत्रस्य ममाभिनवजातकुमारस्य समातृकस्य सर्वोप[सर्ग]शान्तिपूर्वक दीर्घायुष्ट्वपूर्वकषष्ठे मार्कण्डेयादिपूजामह करिष्ये । तत उत्तराभिमुख आजिघ्र कलशमित्यादिना घट संस्थाप्य । आजिघ्र कलशं मह्या त्वा विशन्त्विन्दव । पुनरूर्जा निवर्तस्व सा न सहस्रं धुक्ष्वोरुधारा पयस्वती पुनर्माविशताद्रयि ॥

fol 5b आयाहि वरदे देवि महाषष्ठीति विश्रुता । मातृ शक्त्याहि मे पुत्रे रक्ष जागरवासरे ॥ धात्री त्वं कार्त्तिकेयस्य महाषष्ठीति विश्रुता । त्वत्प्रसादादविघ्नेन शिशुर्दीर्घायुरस्तु मे ॥ इत्यावाहयेत् । तत कृताञ्जलि । ओं गौर्या पुत्रो यथा स्कन्द शिशु संरक्षितस्त्वया । तथा ममाप्यय बालो रक्ष्यतां षष्ठि ते नम ॥ इत्युच्चार्य षष्ठ्यै नम इति त्रि पूजयेत् । इति भोजराज ॥

Schliesst छागद्वीपशस्त्रमुसलभस्मसर्षपान्सूतिकागृहे दशरात्रं यावत्स्थापयेत् । मङ्गलपूर्वकं जागरणं कुर्यात् । उत्सृष्टशरावादीनि पतिपुत्रवतीभ्यो नारी दद्यात् ॥

1379.

94/12¹/ 3 Bll 12 Linien Etwa 1840

Sudarśanakavaca, ein Gebet an den Diskus von Visnu Aus der Sudarśanasaṃhita Die Handschrift ist dermassen verderbt dass die erste Seite durchgehends korrigiert werden musste ओं श्रीमहासुदर्शनकवचमहामन्त्रस्याहिर्बुध्न्यो भगवानृषि । अनुष्टुप् छन्द । श्रीसुदर्शनपुरुषो महाविष्णुर्देवता । ओं बीजम् । ह्रीं शक्ति । क्लीं कीलकम् । श्रीसुदर्शनस्य प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग ॥ ओं नमो भगवते ज्वालाचक्रेणैन्द्री दिश चक्रेण बध्नामि । ओं नमो भगवते ज्वालाचक्रेणाग्नेयी दिश चक्रेण बध्नामि । ओं नमो भगवते ज्वालाचक्रेण दक्षिणा दिश चक्रेण बध्नामि । Ebenso weiter नैर्ऋती — वारुणी — वायव्या — कौबेरी — ऐशानी — ऊर्ध्वा — अर्धदिग्चक्रेण बध्नामि ॥

Schliesst ओं श्रीचक्रसुदर्शनाय नम स्वाहा । भूम्यामन्तरिक्षे च तथा पार्श्वत पृष्ठतो ऽग्रतो रक्षा करोतु भगवान्विश्वरूपो जनार्दन । यत्र विष्णु स्मृत सद्यस्तत्र क्षय याति पातकम् । तेन शान्तेन सकल दुष्टं संप्रशाम्यतु । सुदर्शनमिद रूप तनुत्र भयनाशनम् । सर्वाभीष्टप्रद दिव्यं सर्वरोगनिवारणम् ॥

1380.

91/11 5 Bll 11 bis 1? Linien Etwa 1890

Pañcamukhahanumatkavaca Verehrung des fünfantlitzigen Hanumat Beginnt ओं अस्य श्रीहनुमन्तस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषि । नानाविधानि छन्दांसि । श्रीहनुमान्परमात्मा देवता । अनुष्टुप् छन्द । Das eigentliche Gebet beginnt अथ दिग्बन्ध । हनुमान्पूर्वत पातु दक्षिणे पवनात्मज । प्रतीच्यां पातु रक्षोघ्न पातु सागरपारग ॥ १ ॥ उदीच्यामूर्ध्वग पातु केसरिप्रियनन्दन । अधस्ताद्विष्णुभक्तस्तु पातु मध्ये तु पावन ॥ २ ॥

1381.

93/11 4 Bll, 10 Linien Geschrieben im J 1809

Pañcamukhahanumatkavaca Verschieden von dem vorhergehenden Beginnt ओं अस्य पञ्चमुखिहनूमन्मन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषि । गायत्री छन्द । पञ्चमुखविधिश्चर्यर्हनूमान्देवता । ह्रीं बीजम् । श्री

ह्रीं शक्तिः । क्लीं कीलम् । क्ष्रौं कवच ह्रीं अस्त्र फट् । इति दिग्बन्ध । ईश्वर उवाच ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि शृणु सर्वाङ्गसुन्दरि । यत्कृतं देवदेवेन ध्यानं हनूमतः प्रियम् ॥ ८ ॥ पञ्चवक्त्रं महाभीमं त्रिपञ्चनयनैर्युतम् । बाहुभिर्दशभिर्युक्तं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥ २ ॥

Schliesst दशवारं त्रिसन्ध्यकेन त्रैलोक्यज्ञानदर्शनम् । कवचस्मरणेनैव महालक्ष्मीसमन्वितम् ॥ Sieh Num 258 259

1382.

21,10 4 Bll 12 bis 15 Linien. Etwa 1795

Hanumatsahasranamastotra, tausend Namen von Hanumat, angeblich aus Vâlmiki's Râmâyana, und von Râma gesprochen 160 Verse Beginnt ऋषय ऊचुः । ऋष्यमूकगिरिं प्राप्तः सीताविरहकातरः । भगवान्किं विधाद्रामस्तन्नो ब्रूहि सुसत्वरम् ॥ १ ॥ वाल्मीकिरुवाच ॥ मायामानुषदेहो ऽय ददर्शाग्रे कपीश्वरम् । हनुमन्तं जगत्स्वामी बालार्कसमतेजसम् ॥ १ ॥ Das eigentliche Lobgedicht fängt mit Vers 26 an श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमान् श्रीप्रदो रुद्रो वायुपुत्रो ऽनघो ऽजरः । अमृत्युर्वीरवीरश्च ग्रामवासो जनाश्रयः ॥ २६ ॥ Eine Recension dieses Lobliedes in 132 Anustubh findet sich in Brihastotrasaritsagara p 515, und wird dort als dem Uttarakhanda des Brahmândapurana entnommen bezeichnet

1383.

31 15 4 Bll., 11 Linien. Abschrift von 1817

1) *Hanumadyantramantravidhi* beginnt अथ पञ्चदशयन्त्रविधि ॥ दशधारं तु संलिख्य लोकसंमोहनं भवेत् । विंशद्वारं तु संलिख्य प्रत्यहं कर्षणं भवेत् ॥ १ ॥ त्रिंशद्वारं तु संलिख्य पृथ्वीजयो भवेद्ध्रुवम् । चतुःशतं तु संलिख्य ईश्वरत्वमवाप्नुयात् ॥ २ ॥ आदावयुतपुरश्चरणं कर्तव्यम् । प्रतिदिनं लिखेत् । वशीकरणाय गोरोचनेन लिखेत् । आकर्षणाय कस्तूर्या । स्तम्भनाय हरिद्रया ।

Schliesst व्रतप्रमाणं ९ मङ्गलवारेण प्रथमं भौमवारे प्रारम्भः । इति हनुमद्यन्त्रमन्त्रविधि ॥

2) *Pañcadaśîmlayantra* Beginnt ईश्वर उवाच ॥ ओं धर्मेण लभ्यते देवि क्रयेण विक्रयेण च । दक्षिणावर्तशङ्खश्च तथा रुद्राक्ष एव च ॥ १ ॥ रामलक्ष्मणनिष्ठा तु तथैवात्यन्तशोभनम् । तादृग्विधमिदं यन्त्रं चतुरेखात्मकं शुभम् ॥ २ ॥

3) *Râjarâjeśvarîmantra* Beginnt अस्य श्रीमहात्रिपुरसुन्द-

रीराजराजेश्वरीमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिऋंषि पङ्क्तिश्छन्द. श्रीमहाराजराजेश्वरी देवता । etc

Bei diesen drei Zauberformeln werden Gottheiten bei einem Diagramme von nebenstehender Gestalt angerufen wobei sich nach allen Seiten die Zahl 15 ergiebt

६	१	८
७	५	३
२	९	४

1384.

21/10 10 Bll 10 Linien Ltwa 1890

Pavanavijaya Svarodaya Bestimmung zukünftiger Ereignisse durch regelrechtes Einatmen und Ausatmen den Kreislauf der Luft durch die Arterien des Korpers besondere Astralverbindungen u s w Mitgeteilt in einem Gesprach zwischen Isvara und Parvati 227 Verse Beginnt पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव कृपा कृत्वा ममोपरि । सर्वसिद्धिकरं ज्ञानं कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ न तिथिर्न च नक्षत्रं न वारो ग्रहदेवता । न विष्टिर्न व्यतीपातो विरुद्धायास्तथैव च ॥ २ ॥ कुयोगा नापि देवेश प्रभवन्ति कदाचन । तन्मे कथय देवेश सर्वकामफलप्रदम् ॥ 3 ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ शृणु त्वं कथितं देवि देहस्थ ज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण सर्वज्ञत्व प्रणीयते ॥ ४ ॥ अथात सम्प्रवक्ष्यामि शरीरस्थ स्वरोदयम् । हंसचारस्वरूपेण भवेज्ज्ञानं त्रिकालजम् ॥ ५ ॥ गुह्याद्गुह्यतरं सारं प्रकाश च प्रकाशनम् । इद स्वरोदयं ज्ञानं सर्वशास्त्रशिरोमणि ॥ ६ ॥ स्थूलं सूक्ष्मं कारण च सुबोध सत्यप्रत्ययम् । आश्चर्यं नास्तिके लोके आधारं चास्तिके जने ॥ ७ ॥ प्रकटं प्राणसंचारं लक्षयेद्देहमध्यत. । इडापिङ्गलसुषुम्णानाडिभिश्च विभिर्बुध ॥ ८ ॥ Sieh Florentine MSS Num 339 Catalogue India Office Num 3122

Schliesst ईश्वर उवाच ॥ शान्ते शुद्धे सदाचारे गुरुभक्तैकमानसे । दृढचित्ते कृतज्ञे च देयं चैव स्वरोदयम् ॥ २२६ ॥ दुष्टे च दुर्जने क्रुद्धे अशान्ते गुरुतल्पके । हीनसत्त्वे दुराचारे स्वरज्ञानं न दीयते ॥ २२७ ॥

1386.

29/13 5 Bll 11 Linien Das Dat m Saṃvat 1843 = 1․8˜ ist offenbar von dem Schreiber aus seiner Vorlage hinubergenommen denn die HS ist nicht alter als etwa 1800 Geschrieben von Nimacaranadāsa in Jayanagara Brahmapuri

Paranaiyayasiarodaya Das erste Blatt fehlt Stimmt mit der vorangehenden HS überein

1387.

23/10 21 Bll 8 bis 9 Linien Geschrieben im J 1806

Paranaiyaya Siarodaya Eine vermehrte Recension in 351 Versen Geteilt in neun Prakarana

1388.

°1/12 6 Bll 10 Linien Schrift von 1693

Paramahansamantravidhi Verehrung des Visnu Aus einem Damarakhanda womit wahrscheinlich das Damaratantra gemeint ist Beginnt पार्वत्युवाच ॥ कैलासशिखरे रम्ये नानारत्नविभूषिते । श्रीरत्नमयमन्दिरे दिव्यसिंहासनोपरि ॥ १ ॥ तत्र स्थित महादेव पार्वतीसहित शिवम् । अष्टाङ्गप्रणिपातेन गौरी पृच्छति शंकरम् ॥ २ ॥ पार्वत्युवाच ॥ देवदेव [महादेव] सर्वागमविशारद । त्वत्प्रसादेन देवेश मन्त्रस्य बहुधा श्रुतम् ॥ ३ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि मन्त्र त्रैलोक्यतारकम् । परमहसदेवस्य श्रोतुमिच्छामि महाप्रभो ॥ ४ ॥ अत्यन्तपरम गुह्य जरामृत्युविनाशनम् । कथयस्व प्रसादेन मम हर्षविवर्धनम् ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ भवपाशविमुक्त्यर्थतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् । अप्रकाश्य परं गुह्य सर्वेषामुत्तमोत्तमम् ॥

Schliesst मन्त्राश्च बहुधा सन्ति मुक्तत्रैलोक्यपावना । तन्मध्ये परमहस साचात्कैवल्यदायक ॥

1389.

°5/15 5 Bll 18 bis 20 Linien Geschrieben für Harinandana um etwa 1780

Vrndavanarahasya, eine Schilderung von Vrndavana und dem daselbst verehrten Krsna Aus dem Varahasamhita in 211 Versen Beginnt पृथ्व्युवाच ॥ अनन्तकोटि ब्रह्माण्ड तद्बाह्यान्तरसंस्थिते । विष्णो स्थान पर तेषां प्रधानं प्रियमुत्तमम् ॥ १ ॥ यत्पर नास्ति कृष्णस्य प्रियं स्थान महाद्भुतम् । तदहं श्रोतुमिच्छामि

कथयस्व महाप्रभो ॥ २ ॥ वराह उवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतमं हृद्यं पर-
मानन्दकारकम् । अत्यद्भुतं रहस्यानां रहस्यं परमं शिवम् ॥ ३ ॥
दुर्लभानां च परमं दुर्लभं सर्वमोहनम् । सर्वशक्तिमयं देवि सर्वतन्त्रेषु
गोपितम् ॥ ४ ॥ सत्त्वानां स्थानमूर्धन्यं विष्णोरेकान्तवल्लभम् । नित्यं
वृन्दावनं नाम ब्रह्माण्डोपरि संस्थितम् ॥ ५ ॥ Derselbe Teil findet sich in Lālmitra's Notices Num. 2527 und wird dort als das fünfte Paṭala bezeichnet.

Schliesst: कृष्णवर्णं चतुर्बाहुं शङ्खचक्रादिभूषितम् । दक्षिणे द्वारपालं च श्रीविष्णुं कृष्णवर्णकम् ॥ २११ ॥

Indices.

I. Werke.

II. Verfasser.

— —

Verbesserungen

Num 29 lies Pañcika 3 und 4 — 117 1 lies Tarpanavidhi — 153 1 lies mit einem Kommentar von Sankaracarya — 294 2 f ge hinzu des zehnten Adhyaya in dem — 409 11 lies rasatanotu — 443 4 lies tair na — 595 6 lies pitavisasam — 644 2 lies navagrha° — 1 76 Die Muktāvalī ist von Laksmidāsa Sohn von Gopāla im Jahre 1618 verfasst — 1126 9 lies Sabams — 1250 Auf S 397 8 lies 4 fur 3) — Num 135 Rahasyatraya gehort zu Bhakti und ist aus Versehen hieher geraten

